Š

ROMOS MIŠIOLAS

II VATIKANO SUSIRINKIMO NUTARIMU REFORMUOTAS
POPIEŽIAUS PAULIAUS VI ĮSAKYMU IŠLEISTAS

VII

SKAITINIAI ŠVENTŲJŲ MIŠIOMS

LIETUVOS VYSKUPŲ KONFERENCIJOS LEIDINYS
KAUNAS—VILNIUS
1988

APPROBATIO

Praesens septimum volumen versionis MISSALIS ROMANI in linguam lituanam, a Commissione liturgica dioecesium Lituanie paratae, continens Lectionarium pro Missis Sanctorum et Communibus, conformis est in omnibus exemplari a Sacra Congregatione pro Sacramentis et Cultu Divino die 23 aprilis 1980, prot. CD 807/80, confirmato ideoque approbatur et uti typicum pro hac parte declaratur. Terminus a quo in usum officialem assumendum erit, a Conferentia nostra Episcopali statuetur, postquam typis impressum fuerit.

Episcopus LIUDAS POVILONIS

Praeses Conferentiae Episcopalis
Lituaniae

Kaunas, die 20 maii 1982,
in festo Ascensionis Domini
Nr. 477.

Omnia iura reservantur Conferentiae Episcopali Lituaniae

SACRA CONGREGATIO
PRO CULTU DIVINO

Prot. N. 1758/70

D E C R E T U M

Ordine lectionum Missae approbato per Constitutionem Apostolicam MISSALE ROMANUM, a Summo Pontifice PAULO VI die 3 aprilis 1969 datam, Sacra haec Congregatio pro Cultu Divino, quae decreto diei 25 maii 1969 elenchum lectionum biblicarum iam evulgaverat, curavit ut Lectionarium quoque conficeretur, quod omnium lectionum integrum textum lingua latina exhiberet.

Praesentem nunc editionem latinam Lectionarii Missalis Romani haec Sacra Congregatio evulgat, eandemque typicam esse declarat.

Contrariis quibuslibet minime obstantibus.

Ex aedibus Sacrae Congregationis pro Cultu Divino, die 30 septembris 1970, in festo S. Hieronymi.

BENNO Card. GUT

Praefectus

A. BUGNINI

a Secretis

SACRA CONGREGATIO
PRO SACRAMENTIS ET CULTU DIVINO

Prot. CD 807/80

L I T U A N I A E

Instante Excellentissimo Domino Episcopo Liudas Povilonis, Praeside Conferentiae Episcopalis Lituaniae litteris die 21 aprilis 1980 datis, vigore facultatum huic Sacrae Congregationi a Summo Pontifice IOANNE PAULO II tributarum, interpretationem lituanam Lectionarii Missalis Romani [...]

pro Missis Sanctorum et Communibus [...],

prout exstat in exemplaribus ad nos missis, perlibenter probamus seu confirmamus.

In textu imprimendo mentio fiat de confirmatione ab Apostolica Sede concessa. Eiusdem insuper textus impressi duo exemplaria ad hanc Sacram Congregationem transmittantur.

Contrariis quibuslibet minime obstantibus.

Ex aedibus Sacrae Congregationis pro Sacramentis et Cultu Divino, die 23 aprilis 1980.

IACOBUS R. Card. KNOX

Praefectus

VERGILIUS NOE

a Secretis a.

(Plg. Lectionarium Romanum, III, p. 7—8, 958)

Šis Romos mišiolo tomas (Š) pateikia skaitinius atskirų šventųjų ir bendrosioms Mišioms.

1. Kalbant apie šventųjų Mišias, reikia atkreipti dėmesį į šiuos dalykus.

a) Iškilmės ir šventės dienomis visuomet reikia imti tuos skaitinius, kurie pateikiami Atskirų šventųjų ar Bendrųjų skaitinių skyriuose. Regioninio kalendoriaus iškilmės bei šventės visuomet turi savus skaitinius.

b) Privalomo ir laisvo minėjimo dienomis paprastai imami šiokiadienių skaitiniai (kai tokie turimi).

Tačiau kada ne kada ir minėjimo dienomis pateikiami s a v i skaitiniai, t. y. labai susiję su atitinkamo šventojo asmeniu arba paslaptimi, kurios garbei Mišios celebruojamos. Tuos skaitinius reikia imti vietoj šiokiadieniams skirtųjų. Tokie skaitiniai šioje knygoje kiekvieną kartą pažymėti žvaigždute (*).

Kitais atvejais minėjimo skaitiniai imami tik dėl ypatingų priežasčių, pirmiausia, jeigu to reikalauja pastoraciniai sumetimai. Kartais pateikiami s a v i e m s a r t i m i skaitiniai, būtent nušviečiantys kokį nors ypatingą to šventojo dvasinio gyvenimo ar veiklos bruožą. Bet dažniausiai duodamos tik nuorodos į Bendruosius skaitinius, kad lengviau būtų iš jų pasirinkti. Tačiau tai tėra įtaigavimas: vietoj savam artimo ar šiaip siūlomo skaitinio galima pasirinkti bet kurį kitą iš pateikiamų Bendruosiuose.

c) Visoms šventųjų Mišioms (be skaitinių, atskirais atvejais nurodytų į Bendruosius) visuomet galima pasirinkti iš Bendrųjų įvairiems šventiesiems skyriaus (p. 443—520), jei tik to reikalauja ypatingos aplinkybės.

d) Kai vietiniuose kalendoriuose liturginės dienos laipsnis pasikeičia, reikia atminti, jog iškilmės turi tris skaitinius: pirmąjį — iš Senojo Testamento (Velykų laiku — iš Apaštalų darbų arba Apreiškimo Jonui) su atliepiamąja psalme, antrąjį iš Naujojo Testamento Apaštalų raštų ir trečiąjį — iš Evangelijos.

2. Bendruosiuose tekstuose po kiekvieno pirmojo skaitinio pateikiama atitinkama atliepiamoji psalmė, o kiekvienai evangelijai — posmelis prieš evangeliją. Viena ir kita galima pakeisti kitais tos pat serijos tekstais.

Remiantis lotyniškojo originalo rekomendacija, šio vertimo Bendruosiuose tekstuose pateikiamos psalmės ir po antrųjų skaitinių. Jos reikalingos tik šventėse bei minėjimuose, kada prieš evangeliją tėra vienas skaitinys ir jis imamas iš antrųjų skaitinių serijos.

3. Kai kurioms šventųjų Mišioms labiausiai tinkami skaitiniai randami:

a) popiežiams (evangelijos) — p. 396, 406;

b) misionieriams — p. 369, 375, 398, 400, 401;

c) vienuoliams — p. 446, 447, 466, 474, 501, 502, 510, 513, 515, 517;

d) auklėtojams — (evangelijos) p. 500, 510;

e) labdariams — p. 451, 461, 490, 506;

f) našlėms (pirmieji arba antrieji) — p. 453, 484.

4. Priede, p. 523—549, yra sudėti Lietuvos Vyskupų Konferencijos patvirtinti visuotinių maldų formuliarai kai kurioms šventųjų dienoms ir jų klasėms.

VISUOTINIS ROMOS KALENDORIUS

SAUSIS

1	Kalėdų aštuntoji diena. ŠVČ. M. MARIJA, DIEVO GIMDYTOJA (NAUJIEJI METAI)	*Iškilmė*
2	Šv. Bazilijus Didysis ir Grigalius Nazianzietis, vyskupai, Bažnyčios mokytojai	*Minėjimas*
3		
4		
5		
6	KRISTAUS APSIREIŠKIMAS (TRYS KARALIAI)	*Iškilmė*
7	Šv. Raimundas Penjafortietis kunigas	*Laisvas min.*
8		
9		
10		
11		
12		
13	Šv. Hiliaras, vyskupas, Bažnyčios mokytojas	*Laisvas min.*
14		
15		
16		
17	Šv. Antanas, abatas	*Minėjimas*
18		
19		
20	Šv. Fabijonas, popiežius, kankinys	*Laisvas min.*
	Šv. Sebastijonas, kankinys	*Laisvas min.*
21	Šv. Agnietė, mergelė, kankinė	*Minėjimas*
22	Šv. Vincentas, diakonas, kankinys	*Laisvas min.*
23		
24	Šv. Pranciškus Salezas, vyskupas, Bažnyčios mokytojas	*Minėjimas*
25	**Šv. Pauliaus, apaštalo, atsivertimas**	*Šventė*
26	Šv. Timotiejus ir Titas, vyskupai	*Minėjimas*
27	Šv. Angelė Meriči, mergelė	*Laisvas min.*
28	Šv. Tomas Akvinietis, kunigas, Bažnyčios mokytojas	*Minėjimas*
29		
30		
31	Šv. Jonas Boskas, kunigas	*Minėjimas*

VASARIS

1		
2	**Kristaus Paaukojimas (Grabnyčios)**	*Šventė*
3	Šv. Blažiejus, vyskupas, kankinys	*Laisvas min.*
	Šv. Ansgaras, vyskupas	*Laisvas min.*
4		
5	Šv. Agota, mergelė, kankinė	*Minėjimas*
6	Šv. Paulius Mikis ir jo draugai, kankiniai	*Minėjimas*
7		
8	Šv. Jeronimas Emilijanis	*Laisvas min.*
9		
10	Šv. Skolastika, mergelė	*Minėjimas*
11	Švč. Lurdo Mergelė Marija	*Laisvas min.*
12		
13		
14*	Šv. Kirilas, vienuolis, ir Metodijus, vyskupas	*Minėjimas*
15		
16		
17	Septyni šventieji Servitų ordino steigėjai	*Laisvas min.*
18		
19		
20		
21	Šv. Petras Damijanis, vyskupas, Bažnyčios mokytojas	*Laisvas min.*
22	**Šv. Petro, apaštalo, sostas**	*Šventė*
23	Šv. Polikarpas, vyskupas, kankinys	*Minėjimas*
24		
25		
26		
27		
28		

* Europoje vasario 14 d. — **Šv. Kirilas ir Metodijus,** Europos globėjai *Šventė*

Pastaba: Keliamaisiais metais vasario mėnuo turi 29 dienas. Pridedamoji diena įterpiama tarp 24 ir 25 dienos, ir martirologe dukart sakoma „sexto Calendas". Tačiau iškilmių, švenčių bei minėjimų data nesikeičia: jie visada būna tą dieną, kuri kalendoriuje nurodyta.

KOVAS

1		
2		
3		
4*	Šv. Kazimieras	*Laisvas min.*
5		
6		
7	Šv. Perpetua ir Felicita, kankinės	*Minėjimas*
8	Šv. Jonas (Dievo), vienuolis	*Laisvas min.*
9	Šv. Pranciška Romietė, vienuolė	*Laisvas min.*
10		
11		
12		
13		
14		
15		
16		
17	Šv. Patrikas, vyskupas	*Laisvas min.*
18	Šv. Kirilas Jeruzalietis, vyskupas, Bažnyčios mokytojas	*Laisvas min.*
19*	ŠV. JUOZAPAS, Švč. Mergelės Marijos Sužadėtinis	*Iškilmė*
20		
21		
22		
23	Šv. Turibijus Mongrovietis, vyskupas	*Laisvas min.*
24		
25	VIEŠPATIES APREIŠKIMAS ŠVČ. M. MARIJAI	*Iškilmė*
26		
27		
28		
29		
30		
31		

* Lietuvoje kovo 4 d. — ŠV. KAZIMIERAS, pirmasis Lietuvos globėjas. Vilniaus arkivyskupijoje ir Panevėžio vyskupijoje kovo 4 d. — ŠV. KAZIMIERAS, (arki)vyskupijos globėjas *Iškilmė*

* Kaišiadorių vyskupijoje kovo 19 d. — ŠV. JUOZAPAS, Švč. Mergelės Marijos Sužadėtinis, vyskupijos globėjas *Iškilmė*

BALANDIS

1		
2	Šv. Pranciškus Paulietis, atsiskyrėlis	*Laisvas min.*
3		
4	Šv. Izidorius, vyskupas, Bažnyčios mokytojas	*Laisvas min.*
5	Šv. Vincentas Fereras, kunigas	*Laisvas min.*
6		
7	Šv. Jonas Salietis, kunigas	*Minėjimas*
8		
9		
10		
11	Šv. Stanislovas, vyskupas, kankinys	*Laisvas min.*
12		
13	Šv. Martynas I, popiežius, kankinys	*Laisvas min.*
14		
15		
16		
17		
18		
19		
20		
21	Šv. Anzelmas, vyskupas, Bažnyčios mokytojas	*Laisvas min.*
22		
23*	Šv. Jurgis, kankinys	*Laisvas min.*
24	Šv. Fidelis Sigmaringietis, kunigas, kankinys	*Laisvas min.*
25	**Šv. Morkus, evangelistas**	*Šventė*
26		
27		
28	Šv. Petras Šanelis, kunigas, kankinys	*Laisvas min.*
29	Šv. Kotryna Sienietė, mergelė, Bažnyčios mokytoja	*Minėjimas*
30	Šv. Pijus V, popiežius	*Laisvas min.*

* Lietuvoje balandžio 23 d. — Šv. Jurgis, kankinys, antrasis Lietuvos globėjas — *Minėjimas*

* Vilniaus arkivyskupijoje 23 d. — **Šv. Jurgis, kankinys,** arkivyskupijos globėjas — *Šventė*

GEGUŽĖ

1	Šv. Juozapas Darbininkas	*Laisvas min.*
2	Šv. Atanazas, vyskupas, Bažnyčios mokytojas	*Minėjimas*
3	**Šv. Pilypas ir Jokūbas, apaštalai**	*Šventė*
4		
5		
6		
7		
8		
9		
10*		
11		
12	Šv. Nerėjas ir Achilas, kankiniai	*Laisvas min.*
	Šv. Pankratas, kankinys	*Laisvas min.*
13		
14	**Šv. Motiejus, apaštalas**	*Šventė*
15		
16		
17		
18	Šv. Jonas I, popiežius, kankinys	*Laisvas min.*
19		
20	Šv. Bernardinas Sienietis, kunigas	*Laisvas min.*
21		
22		
23		
24		
25	Šv. Beda Garbingasis, kunigas, Bažnyčios mokytojas	*Laisvas min.*
	Šv. Grigalius VII, popiežius	*Laisvas min.*
	Šv. Marija Magdalena de Paci, mergelė	*Laisvas min.*
26	Šv. Pilypas Nėris, kunigas	*Minėjimas*
27	Šv. Augustinas Kenterberietis, vyskupas	*Laisvas min.*
28		
29		
30		
31	**Švč. Mergelės Marijos Apsilankymas**	*Šventė*

Trečiąjį šeštadienį po Sekminių — Nekaltoji Švenčiausiosios Mergelės Marijos Širdis — *Laisvas min.*

* Kaišiadorių vyskupijoje gegužės 10 d. — **Katedros konsekravimo metinės** — *Šventė*

BIRŽELIS

1*	Šv. Justinas, kankinys	*Minėjimas*
2	Šv. Marcelinas ir Petras, kankiniai	*Laisvas min.*
3	Šv. Karolis Luanga ir jo draugai, kankiniai	*Minėjimas*
4		
5	Šv. Bonifacas, vyskupas, kankinys	*Minėjimas*
6	Šv. Norbertas, vyskupas	*Laisvas min.*
7		
8		
9	Šv. Efremas, diakonas, Bažnyčios mokytojas	*Laisvas min.*
10		
11	Šv. Barnabas, apaštalas	*Minėjimas*
12		
13*	Šv. Antanas Paduvietis, kunigas, Bažnyčios mokytojas	*Minėjimas*
14		
15		
16		
17		
18		
19	Šv. Romualdas, abatas	*Laisvas min.*
20		
21	Šv. Aloyzas Gonzaga, vienuolis	*Minėjimas*
22	Šv. Paulinas Nolietis, vyskupas	*Laisvas min.*
	Šv. Jonas Fišeris, vyskupas, kankinys, ir Tomas Morus, kankinys	*Laisvas min.*
23		
24*	ŠV. JONO KRIKŠTYTOJO GIMIMAS	*Iškilmė*
25		
26		
27	Šv. Kirilas Aleksandrietis, vyskupas, Bažnyčios mokytojas	*Laisvas min.*
28	Šv. Ireniejus, vyskupas, kankinys	*Minėjimas*
29	ŠV. PETRAS IR PAULIUS, APAŠTALAI	*Iškilmė*
30	Pirmieji šventieji Romos Bažnyčios kankiniai	*Laisvas min.*

* Telšių vyskupijoje birželio 1 d. — **Šv. Justinas, kankinys,** vyskupijos globėjas. *Šventė*

* Vilkaviškio vyskupijoje birželio 13 d. — **Šv. Antanas Paduvietis,** kunigas, Bažnyčios mokytojas, vyskupijos globėjas *Šventė*

* Kauno arkivyskupijoje birželio 24 d. — ŠV. JONAS KRIKŠTYTOJAS, arkivyskupijos globėjas *Iškilmė*

LIEPA

1		
2		
3	**Šv. Tomas, apaštalas.**	*Šventė*
4	Šv. Elzbieta Portugalė	*Laisvas min.*
5	Šv. Antanas Marija Zakarijas, kunigas	*Laisvas min.*
6	Šv. Marija Goreti, mergelė, kankinė	*Laisvas min.*
7		
8		
9		
10		
11*	Šv. Benediktas, abatas	*Minėjimas*
12*		
13*	Šv. Henrikas	*Laisvas min.*
14	Šv. Kamilius Lelietis, kunigas	*Laisvas min.*
15	Šv. Bonaventūras, vyskupas, Bažnyčios mokytojas	*Minėjimas*
16	Švč. Mergelė Marija Škaplierinė	*Laisvas min.*
17		
18		
19		
20		
21	Šv. Laurynas Brindizietis, kunigas, Bažnyčios mokytojas	*Laisvas min.*
22	Šv. Marija Magdalietė	*Minėjimas*
23	Šv. Brigita, vienuolė	*Laisvas min.*
24		
25	**Šv. Jokūbas, apaštalas**	*Šventė*
26	Šv. Joakimas ir Ona, Švč. Mergelės Marijos tėvai	*Minėjimas*
27		
28		
29	Šv. Morta	*Minėjimas*
30	Šv. Petras Auksažodis, vyskupas, Bažnyčios mokytojas	*Laisvas min.*
31	Šv. Ignacas Lojola, kunigas	*Minėjimas*

Kauno arkivyskupijoje, Telšių ir Panevėžio vyskupijose ketvirtadienį po XIV eilinio sekmadienio — **(Arki)Katedros konsekravimo metinės** *Šventė*

* Lietuvoje liepos 12 d. — Palaimintasis Jurgis Matulaitis, vyskupas *Minėjimas*

* Vilniaus arkivyskupijoje liepos 13 d. — Šv. Bonifacas (Brunonas), vyskupas, kankinys, antrasis arkivyskupijos globėjas *Minėjimas*

* Europoje liepos 11 d. — **Šv. Benediktas, abatas,** Europos globėjas *Šventė*

RUGPJŪTIS

1	Šv. Alfonsas Marija Liguoris, vyskupas, Bažnyčios mokytojas	*Minėjimas*
2	Šv. Euzebijus Vercelietis, vyskupas	*Laisvas min.*
3		
4	Šv. Jonas Marija Vianėjus, kunigas	*Minėjimas*
5	Švč. M. Marijos bazilikos Pašventinimas (Snieginė)	*Laisvas min.*
6	**Kristaus Atsimainymas**	*Šventė*
7	Šv. Sikstas II, popiežius, ir jo draugai, kankiniai	*Laisvas min.*
	Šv. Kajetonas, kunigas	*Laisvas min.*
8	Šv. Domininkas, kunigas	*Minėjimas*
9		
10	**Šv. Laurynas, diakonas, kankinys**	*Šventė*
11	Šv. Klara, mergelė	*Minėjimas*
12		
13	Šv. Poncijonas, popiežius, kankinys, ir Ipolitas, kunigas, kankinys	*Laisvas min.*
14	Šv. Maksimilijonas Marija Kolbė, kunigas, kankinys	*Minėjimas*
15	ŠVČ. MERGELĖS MARIJOS ĖMIMAS Į DANGŲ (ŽOLINĖ)	*Iškilmė*
16	Šv. Steponas Vengras	*Laisvas min.*
17		
18		
19	Šv. Jonas Eudas, kunigas	*Laisvas min.*
20	Šv. Bernardas, abatas, Bažnyčios mokytojas	*Minėjimas*
21	Šv. Pijus X, popiežius	*Minėjimas*
22	Švč. Mergelė Marija Karalienė	*Minėjimas*
23	Šv. Rožė Limietė, mergelė	*Laisvas min.*
24	**Šv. Baltramiejus, apaštalas**	*Šventė*
25	Šv. Liudvikas	*Laisvas min.*
	Šv. Juozapas Kalasantas, kunigas	*Laisvas min.*
26*		
27	Šv. Monika	*Minėjimas*
28	Šv. Augustinas, vyskupas, Bažnyčios mokytojas	*Minėjimas*
29	Šv. Jono Krikštytojo Nukankinimas	*Minėjimas*
30		
31		

* Vilniaus arkivyskupijoje rugpjūčio 26 d. — Šv. Kazimiero, arkivyskupijos globėjo, Relikvijų pagerbimas *Laisvas min.*

RUGSĖJIS

1		
2		
3	Šv. Grigalius Didysis, popiežius, Bažnyčios mokytojas	*Minėjimas*
4		
5		
6		
7		
8*	**Švč. Mergelės Marijos Gimimas**	*Šventė*
9		
10		
11		
12		
13	Šv. Jonas Auksaburnis, vyskupas, Bažnyčios mokytojas	*Minėjimas*
14	**Šv. Kryžiaus Išaukštinimas**	*Šventė*
15	Švč. Mergelė Marija Sopulingoji	*Minėjimas*
16	Šv. Kornelijus, popiežius, ir Kiprijonas, vyskupas, kankiniai	*Minėjimas*
17	Šv. Robertas Belarminas, vyskupas, Bažnyčios mokytojas	*Laisvas min.*
18		
19	Šv. Januarijus, vyskupas, kankinys	*Laisvas min.*
20	Šv. Andriejus Kim Taegonas ir kiti Korėjos kankiniai	*Minėjimas*
21	**Šv. Matas, apaštalas, evangelistas**	*Šventė*
22		
23		
24		
25		
26	Šv. Kozmas ir Damijonas, kankiniai	*Laisvas min.*
27	Šv. Vincentas Paulietis, kunigas	*Minėjimas*
28	Šv. Vaclovas, kankinys	*Laisvas min.*
29	**Šv. Mykolas, Gabrielius ir Rapolas, arkangelai**	*Šventė*
30	Šv. Jeronimas, kunigas, Bažnyčios mokytojas	*Minėjimas*

Kauno arkivyskupijos, Telšių, Panevėžio ir Vilkaviškio vyskupijų konsekruotose bažnyčiose ketvirtadienį po XXIV eilinio sekmadienio — SAVOSIOS BAŽNYČIOS KONSEKRAVIMO METINĖS *Iškilmė*

* Lietuvoje rugsėjo 8 d. — ŠVČ. MERGELĖS MARIJOS GIMIMAS (ŠILINĖ) *Iškilmė*

SPALIS

1	Šv. Teresė (Kūdikėlio Jėzaus), mergelė	*Minėjimas*
2	Šv. Angelai Sargai	*Minėjimas*
3		
4	Šv. Pranciškus Asyžietis	*Minėjimas*
5		
6	Šv. Brunonas, kunigas	*Laisvas min.*
7	Švč. Mergelė Marija Rožančinė	*Minėjimas*
8		
9	Šv. Dionizas, vyskupas, ir jo draugai, kankiniai	*Laisvas min.*
	Šv. Jonas Leonardis, kunigas	*Laisvas min.*
10		
11		
12		
13		
14	Šv. Kalikstas I, popiežius, kankinys	*Laisvas min.*
15	Šv. Teresė (Jėzaus), mergelė, Bažnyčios mokytoja	*Minėjimas*
16	Šv. Jadvyga, vienuolė	*Laisvas min.*
	Šv. Margarita Marija Alakok, mergelė	*Laisvas min.*
17	Šv. Ignotas Antiochietis, vyskupas, kankinys	*Minėjimas*
18	**Šv. Lukas, evangelistas**	*Šventė*
19	Šv. Jonas de Brebefas ir Izaokas Žogas, kunigai, kankiniai, ir jų draugai, kankiniai	*Laisvas min.*
	Šv. Paulius (Kryžiaus), kunigas	*Laisvas min.*
20		
21		
22		
23	Šv. Jonas Kapestranas, kunigas	*Laisvas min.*
24	Šv. Antanas Marija Klaretas, vyskupas	*Laisvas min.*
25		
26		
27		
28	**Šv. Simonas ir Judas (Tadas), apaštalai**	*Šventė*
29		
30		
31		

Vilniaus arkivyskupijos ir Kaišiadorių vyskupijos konsekruotose bažnyčiose šeštadienį po XXIX eilinio sekmadienio — SAVOSIOS BAŽNYČIOS KONSEKRAVIMO METINĖS *Iškilmė*

LAPKRITIS

1	VISI ŠVENTIEJI	*Iškilmė*
2	MIRUSIŲJŲ DIENA (VĖLINĖS)	
3	Šv. Martynas Poresas, vienuolis	*Laisvas min.*
4	Šv. Karolis Boromiejus, vyskupas	*Minėjimas*
5		
6		
7		
8		
9	**Laterano Bazilikos Pašventinimas**	*Šventė*
10	Šv. Leonas Didysis, popiežius, Bažnyčios mokytojas	*Minėjimas*
11	Šv. Martynas Turietis, vyskupas	*Minėjimas*
12	Šv. Juozapatas, vyskupas, kankinys	*Minėjimas*
13		
14		
15	Šv. Albertas Didysis, vyskupas, Bažnyčios mokytojas	*Laisvas min.*
16*	Šv. Margarita Škotė	*Laisvas min.*
	Šv. Gertrūda, mergelė	*Laisvas min.*
17	Šv. Elzbieta Vengrė, vienuolė	*Minėjimas*
18	Šv. apaštalų Petro ir Pauliaus Bazilikų pašventinimas	*Laisvas min.*
19		
20		
21	Švč. Mergelės Marijos Paaukojimas	*Minėjimas*
22	Šv. Cecilija, mergelė, kankinė	*Minėjimas*
23	Šv. Klemensas I, popiežius, kankinys	*Laisvas min.*
	Šv. Kolumbanas, abatas	*Laisvas min.*
24		
25		
26		
27		
28		
29		
30	**Šv. Andriejus, apaštalas**	*Šventė*

* Lietuvoje lapkričio 16 d. — ŠVČ. MERGELĖ MARIJA, GAILESTINGUMO MOTINA *Iškilmė*

GRUODIS

1		
2		
3	Šv. Pranciškus Ksaveras, kunigas	*Minėjimas*
4	Šv. Jonas Damaskietis, kunigas, Bažnyčios mokytojas	*Laisvas min.*
5		
6*	Šv. Mikalojus, vyskupas	*Laisvas min.*
7	Šv. Ambraziejus, vyskupas, Bažnyčios mokytojas	*Minėjimas*
8	ŠVČ. M. MARIJOS NEKALTASIS PRASIDĖJIMAS	*Iškilmė*
9		
10		
11	Šv. Damazas I, popiežius	*Laisvas min.*
12	Šv. Joana Pranciška Šantalietė, vienuolė	*Laisvas min.*
13	Šv. Liucija, mergelė, kankinė	*Minėjimas*
14	Šv. Jonas (Kryžiaus), kunigas, Bažnyčios mokytojas	*Minėjimas*
15		
16		
17		
18		
19		
20		
21	Šv. Petras Kanizijus, kunigas, Bažnyčios mokytojas	*Laisvas min.*
22		
23	Šv. Jonas Kentietis, kunigas	*Laisvas min.*
24		
25	KRISTAUS GIMIMAS (KALĖDOS)	*Iškilmė*
26	**Šv. Steponas, pirmasis kankinys**	*Šventė*
27	**Šv. Jonas, apaštalas, evangelistas**	*Šventė*
28	**Šv. Nekaltieji Vaikeliai, kankiniai**	*Šventė*
29	Šv. Tomas Beketas, vyskupas, kankinys	*Laisvas min.*
30		
31	Šv. Silvestras I, popiežius	*Laisvas min.*

* Vilniaus arkivyskupijoje gruodžio 6 d. — Šv. Mikalojus, vyskupas, antrasis arkivyskupijos globėjas — *Minėjimas*

SANTRUMPŲ RODYKLĖ

Abd — Pranašo Abdijo knyga
Ag — Pranašo Agėjo knyga
Am — Pranašo Amoso knyga
Apd — Apaštalų darbai
Apr — Apreiškimas šventajam apaštalui Jonui

Bar — Pranašo Barucho knyga

Dan — Pranašo Danieliaus knyga

Ef — Šventojo apaštalo Pauliaus laiškas Efeziečiams
Est — Esteros knyga
Ez — Pranašo Ezechielio knyga
Ezd — Ezdro knyga

Fil — Šventojo apaštalo Pauliaus laiškas Filipiečiams
Fm — Šventojo apaštalo Pauliaus laiškas Filemonui

Gal — Šventojo apaštalo Pauliaus laiškas Galatams
Gg — Giesmių giesmė

Hab — Pranašo Habakuko knyga

Įst — Pakartoto Įstatymo knyga

Iš — Išėjimo knyga
Išm — Išminties knyga
Iz — Pranašo Izaijo knyga

Jdt — Juditos knyga
Jer — Pranašo Jeremijo knyga
Jl — Pranašo Joelio knyga
Jn — Evangelija pagal Joną
1 Jn — Šventojo apaštalo Jono pirmasis laiškas
2 Jn — Šventojo apaštalo Jono antrasis laiškas
3 Jn — Šventojo apaštalo Jono trečiasis laiškas
Job — Jobo knyga
Jok — Šventojo apaštalo Jokūbo laiškas
Jon — Pranašo Jonos knyga
Joz — Jozuės knyga
Jud — Šventojo apaštalo Judo laiškas

1 Kar — Pirmoji Karalių knyga
2 Kar — Antroji Karalių knyga
Koh — Koheleto knyga (Pamokslininko, Ekleziastas)
Kol — Šventojo apaštalo Pauliaus laiškas Kolosiečiams
1 Kor — Šventojo apaštalo Pauliaus pirmasis laiškas Korintiečiams
2 Kor — Šventojo apaštalo Pauliaus antrasis laiškas Korintiečiams

1 Krn — Pirmoji Kronikų knyga
2 Krn — Antroji Kronikų knyga
Kun — Kunigų knyga

Lk — Evangelija pagal Luką
1 Mak — Pirmoji Makabiejų knyga
2 Mak — Antroji Makabiejų knyga
Mal — Pranašo Malachijo knyga
Mch — Pranašo Michėjo knyga
Mk — Evangelija pagal Morkų
Mt — Evangelija pagal Matą

Nah — Pranašo Nahumo knyga
Neh — Nehemijo knyga

Oz — Pranašo Ozėjo knyga

Pat — Patarlių knyga
Pr — Pradžios knygą
Ps — Psalmynas
1 Pt — Šventojo apaštalo Petro pirmasis laiškas
2 Pt — Šventojo apaštalo Petro antrasis laiškas

Rd — Raudų knyga
Rom — Šventojo apaštalo Pauliaus laiškas Romiečiams
Rut — Rutos knyga

1 Sam — Pirmoji Samuelio knyga
2 Sam — Antroji Samuelio knyga
Sir — Siracido knyga (Ekleziastikas)
Sk — Skaičių knyga
Sof — Pranašo Sofonijo knyga

1 Tes — Šventojo apaštalo Pauliaus pirmasis laiškas Tesalonikiečiams
2 Tes — Šventojo apaštalo Pauliaus antrasis laiškas Tesalonikiečiams
1 Tim — Šventojo apaštalo Pauliaus pirmasis laiškas Timotiejui
2 Tim — Šventojo apaštalo Pauliaus antrasis laiškas Timotiejui
Tit — Šventojo apaštalo Pauliaus laiškas Titui
Tob — Tobijo knyga
Ts — Teisėjų knyga

Zch — Pranašo Zacharijo knyga

Žyd — Laiškas Žydams

SKAITINIAI ATSKIRIEMS ŠVENTIESIEMS

Sausis 25

Vasaris 40

Kovas 53

Balandis 66

Gegužė 74

Birželis 94

Liepa 120

Rugpjūtis 139

Rugsėjis 175

Spalis 197

Lapkritis 219

Gruodis 239

Sausio 2 d.

ŠV. BAZILIJUS DIDYSIS
ir
ŠV. GRIGALIUS NAZIANZIETIS
VYSKUPAI, BAŽNYČIOS MOKYTOJAI

Privalomas minėjimas

Bendrieji ganytojams, p. 363 . . ., arba Bendrieji Bažnyčios mokytojams. p. 408 . . .

Pirmasis skaitinys, p. 388, Nr. 103.

Evangelija, p. 397, Nr. 111.

Sausio 7 d.

ŠV. RAIMUNDAS PENJAFORTIETIS
KUNIGAS

Laisvas minėjimas

Bendrieji ganytojams, p. 363 . . ., arba Bendrieji vienuoliams, p. 443 . . .

Pirmasis skaitinys 2 Kor 5, 14—20

Dievas mums davė sutaikinimo tarnystę

Ìš šveñtojo apãštalo Paũliaus añtrojo láiško Korintiẽčiams.

Bróliai!

Krìstaus méilė valdo mùs, įsitìkinusius, kàd jéi vienas mìrė ùž visùs, taĩ ir̃ visì yrà mìrę. Jìs yrà mìręs ùž visùs,

kàd gyvíeji nebè sáu gyvéntų, bèt tám, kurìs ùž juõs nùmirė ir̃ bùvo prikéltas.

Todẽl nuõ šiõl ir̃ mẽs nebenórime nẽ vìeno pažinti kũno póžiūriu. Jéi mẽs ir̃ bùvome pažìnę Krìstų kũno póžiūriu, taĩ dabar̃ mẽs taĩp jõ nebepažįstame.

Taĩgi, kàs yrà Krìstuje, tàs yrà naũjas kūrinỹs. Kàs bùvo sẽna — praẽjo, štaĩ atsirãdo naũja. Õ vìsa taĩ iš Diẽvo, kurìs mùs peř Krìstų sutáikino sù savimì ir̃ dãvė mùms sutáikinimo tarnỹstę.

Jùk taĩ Diẽvas Krìstuje sutáikino sù savimì žmónes, nebeįskaĩto jíems nusikaltìmų ir̃ patikẽjo mùms sutáikinimo žinią.

Taĩgi Krìstaus viẽtoje mẽs eĩname pasiuntiniũ pãreigas, tarsi pàts Diẽvas rãgintų peř mùs. Krìstaus vardù mẽs maldáujame: „Susitáikinkite sù Dievù!“

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė

Ps 102, 1—2. 3—4. 8—9. 13—14. 17—18a (P.: 1a)

P. Tegù màno síela Viẽšpatį šlóvina.

1 Tegù màno síela Viẽšpatį šlóvina,
ir̃ vìsa, kàs yrà manyjė, tegárbina jõ šveñtąjį vařdą!
2 Laĩ màno síela Viẽšpatį šlóvina,
laĩ neužmiršta, kiek jìs mán gẽro padãrė. — **P.**

3 Jìs mán visàs kaltès dovanója,
gýdo visàs màno silpnýbes.
4 Nuõ pražūtiẽs gélbi màno gyvýbę,
gaĩli manęs ir̃ puõšia manė sàvo malóne. — **P.**

8 Viẽšpats — švelnùs, maloningas,
nèskuba rũstaut, yrà pìlnas gerùmo.
9 Nè vìsą laĩką jìs bãras,
nè amžinaĩ jìs mùs baũdžia. — **P.**

13 Kaĩp tėvas gaĩlisi vaĩko,
taĩp gaĩlisi Viẽšpats ištikimųjų.
14 Jis gi suprañta, iš kõ mẽs padarýti:
žìno, kàd ẽsam iš dùlkių. . . — **P.**

17 Bèt Viẽšpats amžinaĩ gailestingas
tiems, kuriẽ jõ šventaĩ bijo.
Aĩnių aĩniams jis gẽras —
18 tiems, kuř jõ sándoros laĩkos. — **P.**

Evangelija, p. 516, Nr. 209.

Sausio 13 d.

ŠV. HILIARAS

VYSKUPAS, BAŽNYČIOS MOKYTOJAS

Laisvas minėjimas

Bendrieji ganytojams, p. 363 . . ., arba Bendrieji Bažnyčios mokytojams, p. 408 . . .

Pirmasis skaitinys 1 Jn 2, 18—25

Kas išpažįsta Sūnų, tas turi ir Tėvą

Ìš šveñtojo apãštalo Jõno
pìrmojo láiško.

Vaikẽliai, atẽjo valandà paskutinė. Kaĩp ẽsate girdėję, jóg ateĩs Antikrìstas, taĩ dabař pasiródė daũg antikristų. Ìš tõ mẽs spréndžiame, jóg atẽjo valandà paskutinė. Jiẽ yrà išẽję iš mũsų tárpo, tačiaũ nebùvo mūsiškiai. Jéigu jiẽ bútų bùvę mūsìškiai, jiẽ bútų likę sù mumìs. Bèt turėjo paaiškėti, jóg nė visì yrà mūsìškiai.

Jūs ēsate gãvę Šveñtojo patepìmą ir̃ visì taĩ žìnote. Àš jùms rašiaũ nè kaĩp nežìnantiems tiesõs, bèt todẽl, kàd pažįstate ją ir̃ ìš tiesõs negãli kìlti jóks mẽlas.

Kàs yrà melãgis, jéigu nè tàs, kurìs neĩgia Krìstų ēsant Mesìją? Tàs yrà ir̃ Antikrìstas, nès jìs paneĩgia Tẽvą ir̃ Sū́nų. Kiekvienas, kàs neĩgia Sū́nų, netùri ir̃ Tẽvo. Kàs išpažįsta Sū́nų, tàs tùri ir̃ Tẽvą.

Tepasiliẽka jumysè taĩ, ką̃ girdẽjote nuõ pradžiõs. Jéigu taĩ, ką̃ girdẽjote nuõ pradžiõs, pasiliks jumysè, tadà jū̃s pasiliksite Sūnujè ir̃ Tėvė. Štaĩ pãžadas, kurį jis pàts mùms yrà dãvęs, — amžinàsis gyvẽnimas.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 109, 1. 2. 3. 4 (P.: 4bc)

P. Tù Kùnigas ámžiais, kaĩp Melchizedèkas.

[1] Diẽvas sãko màno Valdõvui: „Sẽskis màno dešinėjė,
àš patiẽsiu tàvo príešus
tar̃si pakójį põ tàvo kójų". — **P.**

[2] Diẽvas duõs táu Siòno kalnè valdõvo lãzdą,
ir̃ tù sàvo príešus valdýsi. — **P.**

[3] Nuõ gimìmo šventuosè kalnuosè viešpatáusi,
iš pàt įsčių, nuõ aušrõs sàvo jaunỹstės. — **P.**

[4] Viẽšpats yrà prisiekęs, ir̃ jis nesigaĩli:
„Tù Kùnigas ámžiais, kaĩp Melchizedèkas". — **P.**

Evangelija, p. 424, Nr. 134.

Sausio 17 d.

ŠV. ANTANAS

ABATAS

Privalomas minėjimas

Bendrieji vienuoliams, p. 443...

Pirmasis skaitinys, p. 478, Nr. 177.

Posmelis prieš evangeliją Jn 8, 31b—32

P. Aleliùja. — Jéi laikýsitės màno mókslo,
jũs iš tikro búsite màno mokiniaĩ
ir pažìnsite tiẽsą, — sãko Viẽšpats. —
P. Aleliùja.

Evangelija Mt 19, 16—21

Jei nori būti tobulas, eik parduok, ką turi

+Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagaĩ Mãtą.

Vienas jaunuõlis prisiaĩtino priẽ Jėzaus ir pakláusė: „Mókytojau, kã gẽro turiù darýti, kàd laimėčiau ámžinąjį gyvẽnimą?"

Jis atsãkė: „Kám manęs kláusi, kàs gẽras? Tik vienas yrà tikraĩ gẽras! Õ jéi nóri įeĩti į gyvẽnimą, laikýkis įsãkymų".

Tàs pakláusė: „Kokių?"

Jėzus atsãkė: „Nežudýk, nesvetimáuk, nevõk, melagingai neliùdyk; geřbk sàvo tėvą ir mótiną; mylėk sàvo aĩtimą kaĩp savė pãtį".

Jaunuõlis tãrė: „Àš viso tõ laikaũsi. Kõ dár mán trũksta?"

Jėzus atsãkė: „Jėi nóri bũti tóbulas, eĩk pardúok, kã turi, išdalýk vařgšams, taĩ turėsi lõbį dangujė. Tuomėt ateĩk iř sėk pãskui manė".

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

Sausio 20 d.

ŠV. FABIJONAS

POPIEŽIUS, KANKINYS

Laisvas minėjimas

Bendrieji kankiniams, p. 330..., arba Bendrieji popiežiui, p. 363...

Pirmasis skaitinys. p. 394, Nr. 108.

Evangelija, p. 406, Nr. 120.

Taip pat sausio 20 d.

ŠV. SEBASTIJONAS

KANKINYS

Laisvas minėjimas

Bendrieji kankiniams, p. 330...

Pirmasis skaitinys, p. 353, Nr. 74

Evangelija, p. 358, Nr. 78.

Sausio 21 d.

ŠV. AGNIETĖ

MERGELĖ, KANKINĖ

Privalomas minėjimas

Bendrieji kankiniams, p. 330 . . ., arba Bendrieji mergelėms, p. 431 . . .
Pirmasis skaitinys, p. 471, Nr. 171.

Evangelija, p. 498, Nr. 192.

Sausio 22 d.

ŠV. VINCENTAS

DIAKONAS, KANKINYS

Laisvas minėjimas

Bendrieji kankiniams, 330 . . .
Pirmasis skaitinys, p. 347, Nr. 69.

Evangelija, p. 357, Nr. 77.

Sausio 24 d.

ŠV. PRANCIŠKUS SALEZAS

VYSKUPAS, BAŽNYČIOS MOKYTOJAS

Privalomas minėjimas

Bendrieji ganytojams, p. 363 . . ., arba Bendrieji Bažnyčios mokytojams, p. 408 . . .

Pirmasis skaitinys, p. 419, Nr. 130.

Evangelija, p. 519, Nr. 212.

Sausio 25 d.

ŠV. APAŠTALO PAULIAUS ATSIVERTIMAS

Šventė

Pirmasis skaitinys Apd 22, 3—16

Kelkis, priimk krikštą ir nusiplauk nuodėmes, šaukdamasis Jėzaus vardo

Ìš Apãštalų darbų.

Apãštalas Paũlius kalbėjo žmonėms:

„Àš esù žỹdas, gimęs Társe, Kilikijoje, bèt išáuklėtas šitame miestė ir pagal griežtą prótėvių Įstãtymą išẽjęs mókslą priẽ Gamalièlio kójų. Àš buvaũ labaĩ uolùs vardañ Diẽvo, kaĩp ir jũs visì šiandiẽną. Todẽl ikì mirtiẽs bausmẽs pérsekiojau šį tikėjimo kẽlią, pánčiodamas ir įkãlindamas výrus ir móteris. Taĩ gãli paliùdyti vyriáusiasis kùnigas ir seniũnų tarýba. Ìš jų nètgi buvaũ gãvęs láišką bróliams Damaskė. Ir àš keliavaũ, pasirýžęs tenýkščius tikinčiuosius supánčioti ir atgabénti į Jerùzalę, kàd jiẽ bútų nubaustì.

Mán keliáujant ir arỹtinantis priẽ Damãsko, apiẽ vidùrdienio mẽtą staigà manė àpsiautė stiprì šviesà. Àš kritaũ añt žẽmės ir išgirdaũ balsą, mán sãkantį: ‚Saũliau, Saũliau, kám manė pérsekioji?'

Àš pakláusiau: ‚Kàs esì, Viẽšpatie?'

Jìs mán atsãkė: ‚Àš esù Jėzus Nazariẽtis, kurį tù pérsekioji'.

Màno palydõvai mãtė šviẽsą, bèt negirdėjo mán kalbančiojo.

Àš dár pakláusiau: ‚Kã mán darýti, Viẽšpatie?'

Õ Viẽšpats mán tãrė: ‚Kélkis, eĩk į Damãską, tenaĩ táu bùs pasakýta visa, kàs táu reĩkia darýti'.

Kadángi, tõs vẽriančios šviesõs apãkintas, niẽko nemačiaũ, tìk palydõvų ùž rañkų vẽdamas àš pasiekiau Damãską.

Tenaĩ pàs manè atẽjo víenas dievobáimingas Įstãtymo výkdytojas, visų apliñkinių žỹdų vértinamas výras Ananìjas. Atsistójęs priẽš manè, jìs tarė: ‚Bróli Saũliau, praregẽk!' Ir tą pãčią akìmirką àš jį pamačiaũ.

Õ jìs kalbẽjo: ‚Mũsų prótėvių Diẽvas pasiriñko tavè, kàd pažintum jõ vãlią, išvýstum Teĩsųjį ir išgirstum jõ balsą iš jõ burnõs, nès tù visiems žmonẽms paliùdysi, ką esì regẽjęs ir girdẽjęs. Tàd kõ láuki? Kélkis, priimk krìkštą ir nusipláuk núodėmes, šaũkdamasis jõ vařdo!'"

Taĩ Diẽvo žõdis.

Arba: Apd 9, 1—22

Viešpatie, ką turiu daryti?

Ìš Apãštalų darbų.

Saũlius, tebealsúodamas grasìnimais ir žudỹnėmis priẽš Viẽšpaties mókinius, nuvỹko pàs vyriáusiąjį kùnigą ir išgãvo raštùs Damãsko sinagògoms, kàd, užtikęs tõ kẽlio sekẽjus výrus ir móteris, galẽtų juõs suiminẽti ir gabénti į Jerùzalę.

Kaĩ prijójo netolì Damãsko, staigà jį àpšvietė iš dangaũs šviesà. Nukrìtęs žẽmėn, jìs išgirdo balsą: „Saũliau, Saũliau, kám manè pérsekioji"?

Jìs kláusė: „Kàs tù esì, Viẽšpatie?"

Šìs atsãkė: „Àš esù Jėzus, kurį tù pérsekioji. Kélkis, eìk į miẽstą; tenaĩ táu bùs pasakýta, ką turì darýti".

Jõ keliõnės draugaĩ stovėjo bè žãdo: jiẽ girdėjo balsą, tačiaũ niẽko nemãtė. Saũlius atsikẽlė nuõ žẽmės, bèt, atmérkęs akis, niẽko nebemãtė. Paẽmę ùž rañkų, jiẽ nù-

vedė jį į Damãską. Jis trìs dienàs išbùvo nėregintis, niẽko neválgė ir negėrė.

Damaskė gyvẽno mokinỹs, vardù Ananijas. Jám apsiréiškęs Viẽšpats prabìlo: „Ananijau!"

Šìs atsãkė: „Štaĩ àš, Viẽšpatie!".

Viẽšpats tęsė: „Nueĩk į gãtvę, vadinamą Tiesiąja, ir Jùdo namuosė teiráukis tarsiẽčio, vardù Saũliaus. Štaĩ jisaĩ meĩdžiasi ir regėjime pamãtė výrą, vardù Ananìją, ateĩnantį ir ùždedantį añt jõ rankàs, kàd praregėtų".

Ananìjas atsãkė: „Viẽšpatie, ìš daũgelio esù girdėjęs apiẽ tą žmõgų, kíek pìkta jìs yrà padãręs tàvo šventiesiems Jerùzalėje. Ir čià jìs tùri aukštųjų kunigų įgaliójimus suiminėti visùs, kuriẽ šaũkiasi tãvojo vařdo".

Viẽšpats jám tãrė: „Eĩk, nès jìs yrà màno rinktìnis įrankis, kurìs nèš màno vařdą tautóms, karãliams ir Izraėlio vaikáms. Àš jám paródysiu, kíek daũg jám tèks iškentėti dẽl màno vařdo".

Taĩgi Ananìjas nuẽjo į tuõs namùs, uždėjo añt Saũliaus rankàs ir tãrė: „Bróli Saũliau! Viẽšpats Jėzus, kurìs táu apsiréiškė kelyjė, àtsiuntė manė, kàd tù vẽl regėtum ir tàptum pìlnas Šventõsios Dvãsios". Ir bemãtant jám nuõ akių lýg žvýnai nukrìto. Jis atgãvo regėjimą ir prìėmė krìkštą. Paskui užválgęs įgijo jėgų.

Pabùvęs keliàs dienàs sù Damãsko mokiniaĩs, Saũlius bèregint ẽmė skélbti sinagògose, kàd Jėzus yrà Diẽvo Sūnùs.

Visì, kuriẽ taĩ girdėjo, stebėjosi ir klausinėjo: „Ařgi čià nè tàs pàts, kurìs Jerùzalėje pérsekiojo visùs šiõ vařdo išpažinėjus?! Ařgi jìs nèrà atvỹkęs jų suiminėti ir gabénti pàs aukštùosius kùnigus?!" Õ Saũlius kaskařt drąsiaũ kalbėjo ir kėlė sąmyšį tařp Damaskė gyvẽnančių žỹdų, įrodinėdamas, kàd Jėzus yrà Mesìjas.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 116, 1. 2 (P.: Mk 16, 15)

I. Eikite į visą pasáulį ir skélbkite Evangèliją.
Arba: Aleliùja.

[1] Gárbinkite Viẽšpatį, vìsos taũtos,
šlóvinkite jį, vìsos šãlys! — **P.**

[2] Jõ gailestingùmas tikraĩ begalìnis,
sàvo pažadáms jis ìštikimas peř ámžius. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Jn 15, 16

P. Aleliùja. — Àš jùs išsirinkaũ ir paskýriau,
kàd eĩtumėte, dúotumėte vaĩsių,
ir jũsų vaĩsiai išliktų, — sãko Viẽšpats. —
P. Aleliùja.

Evangelija Mk 16, 15—18

Eikite į visą pasaulį ir skelbkite Evangeliją

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagaĩ Mõrkų.

Pasiródęs Vienúolikai, Jėzus tãrė:
„Eĩkite į vìsą pasáulį ir skélbkite Evangèliją vìsai kūrinijai. Kàs įtikẽs ir pasikrìkštys, bùs išgélbėtas, õ kàs netikẽs, bùs pàsmerktas.
Kuriẽ įtikẽs, tuõs iydẽs stebùklai: màno vardù jiẽ išvarinẽs dèmonus, kalbẽs naujomìs kalbomìs, imìs plikomìs rañkomis gyvatès ir, jėi išgértų mirštamų nuodų, jíems nepakeñks. Jiẽ dẽs rankàs añt ligónių, ir tiẽ pasveĩks".

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

Votyvinėms šv. apaštalo Pauliaus Mišioms imami šitie patys skaitiniai.

Sausio 26 d.

ŠV. TIMOTIEJUS IR TITAS
VYSKUPAI

Privalomas minėjimas

* Pirmasis šio minėjimo skaitinys yra savas.
Bendrieji Bažnyčios ganytojams, p. 363 . . .

Pirmasis skaitinys* 2 Tim 1, 1—8

Aš vis prisimenu tavo nuoširdų tikėjimą

Iš šveñtojo apãštalo Paũliaus
añtrojo láiško Timotiẽjui.

Paũlius, Diẽvo valià Krìstaus Jėzaus apãštalas vardañ pažadėto gyvẽnimo Krìstuje Jėzuje, mylimám sũnui Timotiẽjui: malónė, gailestingùmas ir̃ ramýbė nuõ Diẽvo Tėvo ir̃ mũsų Viẽšpaties Krìstaus Jėzaus!

Àš dėkóju Diẽvui, kuriám tarnáuju, kaĩp ir̃ màno prótėviai, sù týra sąžine, bė paliovõs tavė prisimiñdamas sàvo maldosė diẽną ir̃ nãktį. Menù tàvo ãšaras ir̃ trókštu tavė pamatýti, kàd sugrįžtų mán džiaũgsmas. Àš vìs prisimenu tàvo nuošir̃dų tikėjimą, kurìs pradžiojė gyvẽno tàvo senẽlėje Lòjoje, tàvo mótinoje Eunìkėje ir̃, esù tikras, tebegyvẽna tavyjė.

Dėl tõs priežastiẽs àš táu prìmenu reĩkalą atgaivinti Diẽvo malónės dóvaną, ẽsančią tavyjė iš màno rañkų uždėjimo. Diẽvas gì mùms dãvė nė báimės dvãsią, bèt galýbės, méilės ir̃ protingùmo Dvãsią. Todẽl nesigėdyk mũsų Viẽšpaties liùdijimo, neĩ manẽs, jõ kãlinio, bèt draugė sù manimì kentėk Evangėlijos lãbui Diẽvo jėgà.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Arba: Tit 1, 1—5

Titui, tikram bendro tikėjimo sūnui

Ìš šveñtojo apãštalo Paũliaus láiško Tìtui.

Paũlius, Diẽvo tařnas ìř Jėzaus Krìstaus apãštalas, kàd vèstų Diẽvo išrinktúosius į̃ tikėjimą beĩ teisingo maldingùmo pažinimą sù viltimi pasiekti ámžinąjį gyvẽnimą, — kurį̃ tiesakaĩbis Diẽvas pažadėjo priẽš amžinúosius laikùs, õ atẽjus nustatýtam mẽtui, apréiškė sàvo žõdį, mán patikėtą skélbti Gélbėtojo Diẽvo valià, — Tìtui, tikrám sū̃nui bendramė tikėjime: malónė ìř ramýbė nuõ Diẽvo Tė̃vo ìř mū̃sų Išganýtojo Krìstaus Jėzaus!

Àš todẽl palikaũ tavė Krėtoje, kàd sutvarkýtum, kàs bùvo lìkę nesutvarkýta, ìř paskirtum atskiríems miẽstams vyresniúosius, laikýdamasis màno nuródymų.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 95, 1—2a. 2b—3, 7—8a. 10 (P.: 3)

P. Skélbkit tautóms nuostabiùs Viẽšpaties dárbus.

[1] Viẽšpačiui naũją giesmę giedókit,
giedókit jám, vìsos šãlys.
[2] Giedókite Viẽšpačiui, šlóvę dúokit jõ vařdui. — **P.**

Skélbkit kasdiẽn, kàd jis išgãnymą nẽša.
[3] Skélbkit pagónims jõ garbingùmą,
tautóms — jõ nuostabiùs dárbus. — **P.**

[7] Šlóvinkit Viẽšpatį, tautų̃ vìsos šeĩmos,
gìrkit jõ garbę, galýbę.
[8] Šlóvinkit Viẽšpaties vařdą. — **P.**

10 Skélbkit tautóms, kàd Viẽšpats — galìngas Valdõvas.
Jis nepajùdinamai tvìrtą sukūrė pasáulį,
vaĺdo tautàs teisingiáusiai. —

P. Skélbkit tautóms nuostabiùs Viẽšpaties dárbus.

Evangelija, p. 402, Nr. 116.

Sausio 27 d.

ŠV. ANGELĖ MERIČI

MERGELĖ

Laisvas minėjimas

Bendrieji mergelėms, p. 431..., arba Bendrieji auklėtojams, p. 443...
Pirmasis skaitinys, p. 488, Nr. 184.
Evangelija, p. 509, Nr. 202.

Sausio 28 d.

ŠV. TOMAS AKVINIETIS

KUNIGAS, BAŽNYČIOS MOKYTOJAS

Privalomas minėjimas

Bendrieji Bažnyčios mokytojams, p. 408..., arba Bendrieji ganytojams, p. 363..., arba Bendrieji vienuoliams, p. 443...
Pirmasis skaitinys, p. 409, Nr. 122.
Evangelija, p. 427, Nr. 137.

Sausio 31 d.

ŠV. JONAS BOSKAS

KUNIGAS

Privalomas minėjimas

Bendrieji ganytojams, p. 363 . . ., arba Bendrieji auklėtojams, p. 443 . . .
Pirmasis skaitinys, p. 481, Nr. 179.
Evangelija, p. 500, Nr. 194.

Vasario 2 d.

KRISTAUS PAAUKOJIMAS

Grabnyčios

Šventė

Šioje šventėje ne sekmadienį imamas tik vienas iš čia pateikiamų skaitinių prieš evangeliją su 23 psalme.

Pirmasis skaitinys Mal 3, 1—4

Ateis į savo šventyklą valdovas, kurio jums reikia

Iš prãnašo Malachìjo knỹgos.

Viẽšpats Diẽvas sãko:

„Štaĩ siunčiù sàvo pãsiuntinį, iř jis praskiñs mán kẽlią. Iř greĩtai ateĩs į sàvo šventỹklą valdõvas, kuriõ jùms reĩkia, sándoros pasiuntinỹs, kuriõ jũs trókštate".

„Štaĩ jis ateĩna!", — sãko galýbių Viẽšpats. „Bèt kàs gi pakeĩs jõ atėjimo diẽną? Kàs gi ištveřs, kaĩ jis pasiródys? Jùk jis tařsi lýdytojo ugnìs, tařsi skalbėjų šármas. Jis sẽsis lýdyti iř valýti sidãbro: jisaĩ apvalỹs Lèvio sũnus, išgrýnins juõs tařtum áuksą iř sidãbrą. Tuomèt jiẽ tiñkamai aukõs Viẽšpačiui ãtnašas. Tuomèt maloni bùs Viẽšpačiui Jùdo iř Jerùzalės aukà, kaĩp senóvės dienomìs, kaĩp seniaĩ praẽjusiais mẽtais".

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 23, 7. 8. 9. 10 (P.: 10b)

P. Visãtos galingasis Viẽšpats yrà garbingas Valdõvas.

7 Atsikélkite, vařtai platíeji,
atsidarýkit, senóvinės dùrys:
garbės Valdõvas tegù čià įžeñgia. — **P.**

8 Kàs tàs garbingas Valdõvas?"
— „Taĩ narsùsis, galingasis Diẽvas!
Taĩ Viẽšpats, kautýnių galiũnas!" — **P.**

9 Atsikélkite, vařtai platíeji,
atsidarýkit, senóvinės dùrys:
garbės Valdõvas tegù čià įžeñgia. — **P.**

10 „Kàs tàs galingas Valdõvas?"
— „Taĩ visãtos galingasis Viẽšpats —
taĩ jìs garbingas Valdõvas!" — **P.**

Antrasis skaitinys Žyd 2, 14—18

Jis turėjo visu kuo tapti panašus į brolius

Ìš láiško Žỹdams.

Kadángi vaikų kraũjas ir kúnas bendrì, taĩ ir Jėzus juõs prisiėmė, kàd mirtimì sunaikintų tą, kuris turėjo mirtiẽs valdžią, taĩ yrà vélnią, ir išvadúotų tuõs, kuriẽ, bijódami mirtiẽs, visám gyvẽnimui bùvo patẽkę į vergìją. Jùk iš tiesų jám rūpėjo nè angelaĩ, bèt rūpėjo Abraõmo pãlikuonys.

Todẽl jìs turėjo visù kuõ tàpti panašùs į brólius, kàd bútų gailestingas ir ištikimas Diẽvui vyriáusiasis kùnigas ir galėtų pérmaldauti ùž žmonių núodėmes. Pàts iškeñtęs bañdymus, jìs gãli padėti tiems, kuriẽ yrà bañdomi.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Posmelis prieš evangeliją Lk 2, 32

P. Aleliùja. — Rẽgim šviẽsą pagónims apšviẽsti
ir tavõsios Izraèlio tautõs garbę. —
P. Aleliùja.

Evangelija Lk 2, 22—32. (33—40)

Mano akys išvydo tavo išgelbėjimą

+ Pasiklausykite šventõsios Evangėlijos pagal Lùką.

Pasibaĩgus Mõzės Įstãtymo numatýtoms apsivãlymo dienóms, Juõzapas ir Marijà nùnešė kũdikį į Jerùzalę paaukóti Viẽšpačiui, — kaĩp parašýta Viẽšpaties Įstãtyme: „Kiekvienas pirmgimis berniùkas bùs pàšvęstas Viẽšpačiui", — ir dúoti aũką, kaĩp pasakýta Viẽšpaties Įstãtyme: „Pórą purplẽlių arbà dù balandžiukùs".

Jerùzalėje gyvẽno žmogùs, vardù Simeònas. Jìs bùvo teisùs ir dievobáimingas výras, láukiantis Izraèlio pagúodos, ir Šventóji Dvasià bùvo sù juõ. Jám bùvo Šventõsios Dvãsios apréikšta, kàd jìs nemiršiąs, kõl pamatýsiąs Viẽšpaties Mesìją.

Šventõsios Dvãsios parãgintas, jìs atẽjo dabar į šventỹklą. Įnešant gimdýtojams kũdikį Jėzų, kàd pasielgtų, kaĩp Įstãtymas reikaláuja, Simeònas jį pàėmė į rankàs, šlóvino Diẽvą ir sãkė: „Dabar galì, Valdõve, kaip buvaĩ žadėjęs, léisti sàvo tarnui ramiaĩ iškeliáuti, nès màno ãkys išvýdo tàvo išgélbėjimą, kurį tù pàrengei visų tautų akìvaizdoje: šviẽsą pagónims apšviẽsti ir tavõsios Izraèlio tautõs garbę".

Kũdikio tẽvas ir mótina stebėjosi tuõ, kàs bùvo apiẽ jį kalbama.

Õ Simeònas paláimino juõs ir tãrė mótinai Marìjai: „Štaĩ šis skirtas daũgelio Izraèlyje nupuolìmui ir atsikėlimui. Jìs bùs prieštarãvimo žénklas, — ir tàvo pačiõs sielą pérvers kalavìjas, — kàd būtų àtskleistos daũgelio širdžių miñtys".

Teñ bùvo ir prãnašė Onà, Fanuèlio duktẽ iš Asèro giminẽs. Ji bùvo visiškai susẽnusi. Põ mergỹstės ji išgyvẽno septýnerius metùs sù výru, õ paskuĩ našláudama

suláukė aštúoniasdešimt ketveriũ mẽtų. Jì nesitráukdavo iš šventỹklos, tarnáudama Diẽvui peř dienàs ir naktìs pãsninkais beĩ maldomìs. Ir jì, tuõ pàt metù priẽjusi, šlóvino Diẽvą ir kalbẽjo apiẽ kũdikį visiems, kuriẽ láukė Jerùzalės išvadãvimo.

Atlikę vìsa, kõ reikalãvo Viẽšpaties Įstãtymas, jiẽ sugrįžo į Galilėją, į sàvo miẽstą Nazarètą.

Vaikẽlis áugo ir stiprẽjo; jìs dãrėsi pìlnas išmintiẽs, ir Diẽvo malónė bùvo sù juõ.

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

Vasario 3 d.

ŠV. BLAŽIEJUS

VYSKUPAS, KANKINYS

Laisvas minėjimas

Bendrieji kankiniams, p. 330 ..., arba Bendrieji ganytojams, p. 363 ...
Pirmasis skaitinys, p. 344, Nr. 67.
Evangelija, p. 400, Nr. 114.

Taip pat vasario 3 d.

ŠV. ANSGARAS

VYSKUPAS

Laisvas minėjimas

Bendrieji misionieriams, p. 363 ...
Pirmasis skaitinys, p. 369, Nr. 88.
Evangelija, p. 349, Nr. 113.

Vasario 5 d.

ŠV. AGOTA

MERGELĖ, KANKINĖ

Privalomas minėjimas

Bendrieji kankiniams, p. 330..., arba Bendrieji mergelėms, p. 431...
Pirmasis skaitinys, p. 471, Nr. 171.
Evangelija, p. 359, Nr. 80.

Vasario 6 d.

ŠV. PAULIUS MIKIS IR JO DRAUGAI

KANKINIAI

Privalomas minėjimas

Bendrieji kankiniams, p. 330...

Pirmasis skaitinys Gal 2, 19—20

Aš gyvenu, tačiau nebe aš, o gyvena manyje Kristus

Iš šveñtojo apãštalo Paũliaus láiško Galãtams.

Bróliai!

Àš įstãtymu nùmiriau įstãtymui, kàd gyvénčiau Diẽvui. Esù nukryžiúotas kartù sù Krìstumi.

Àš gyvenù, tačiaũ nebè àš, õ gyvẽna manyjè Krìstus.

Dabaĩ, gyvéndamas kũne, gyvenù tikẽjimu į̃ Diẽvo Sũnų, kurìs pamilo manè iř paaukójo savè ùž manè.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 125, 1—2ab. 2cd—3. 4—5. 6(P.: 5)

P. Sù ãšara bẽriamas grūdas,
bèt džiaũgsmas pjũčiai atẽjus.

1 Kaĩ iš neláisvės Viẽšpats mùs vẽdė,
atródė mùms sãpnas.
2 Netvėrė džiaugsmù mūsų lūpos,
liežùviai — linksmýbe. — **P.**

Tadà pagónys kalbėjo:
„Jíems Viẽšpats stebùklą padãrė!"
3 Tikraĩ mùms Viẽšpats stebùklą padãrė,
mùs aptvìndė linksmýbe. — **P.**

4 Kreĩpk, Viẽšpatie, mūsų likìmą,
tarýtum Pietuõs patvìnusį sraũtą.
5 Sù ãšara bẽriamas grūdas,
bèt džiaũgsmas, pjũčiai atẽjus. — **P.**

6 Žmogùs eĩna ir veřkia,
į dìrvą nėšdamas sėklą.
Bèt grįžta ir eĩdamas džiaũgias,
derlingu nẽšinas pėdu. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Mt 28, 19a. 20b.

(**P.** Aleliùja). — Eĩkite ir padarýkite màno mokiniaĩs
visų tautų žmónes, — sãko Viẽšpats.
Àš esù sù jumis peř visàs dienàs
ikì pasáulio pabaigõs. — (**P.** Aleliùja).

Evangelija Mt 28, 16—20

Eikite ir padarykite mano mokiniais visų tautų žmones

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagaĩ Mãtą.

Vienúolika mokinių nuvýko į Galilėją, añt kálno, kurį jiems bùvo nuródęs Jėzus. Jį pamãtę, mokiniaĩ parpúolė añt žẽmės, tačiaũ kaĩ kuriẽ dár abejójo.

Tuomėt prisiartinęs Jėzus prabìlo: „Mán duotà visà valdžià dangujè ir žẽmėje. Tàd eĩkite ir padarýkite màno mokiniaĩs visų tautų žmónes, krìkštydami juõs vardañ Tėvo, ir Sūnaũs, ir Šventõsios Dvãsios, mókydami laikýtis vìsko, ką tìk esù jùms įsãkęs.

Ir štaĩ àš esù sù jumìs peř visàs dienàs ikì pasáulio pabaigõs".

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

Vasario 8 d.

ŠV. JERONIMAS EMILIJANIS

Laisvas minėjimas

Bendrieji auklėtojams, p. 443...

Pirmasis skaitinys, p. 451, Nr. 156.

Evangelija, p. 410, Nr. 204.

Vasario 10 d.

ŠV. SKOLASTIKA

MERGELĖ

Privalomas minėjimas

Bendrieji mergelėms, p. 431..., arba Bendrieji vienuolėms, p. 443...

Pirmasis skaitinys, p. 431, Nr. 140.

Evangelija, p. 441, Nr. 148.

Vasario 11 d.

LURDO ŠVČ. MERGELĖ MARIJA

Laisvas minėjimas

Pirmasis skaitinys Iz 66, 10—14c

Štai tartum tėkmę nukreipsiu jon taiką

Iš prãnašo Izaijo knỹgos.

Draugė sù Jerùzale bùkite linksmì ir džiaũkitės visì, kuriẽ jã mýlite. Kartù sù jà jũs bũkite džiugiaĩ nusiteĩkę visì, kuriẽ jõs liūdėjote! Glaũskitės priẽ jõs gúodžiančios krūtinės, pasistìprinkite ir atsigaivìnkite jõs tuřtais.

Jùk Viẽšpats sãko: „Štaĩ tařtum tẽkmę nukreĩpsiu jõn taĩką ir tautą turtùs tařsi sruvẽnantį upẽlį. Jũsų vaikùs nešiõs añt rañkų ir sūpuõs añt kẽlių. Kaĩp mótina pagúodžia sàvo sũnų, taĩp àš jùs pagúosiu; Jerùzalėje ràsite pagúodą".

Kaĩ jũs taĩ išvýsite, pradžiùgs jùms širdis, jũs pražýsite tařsi jáunas žolýnas. Šìtaip apsireĩkš Viẽšpaties galià jõ tarnáms.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Jdt 13, 23bc—24a. 25abc (P.: 15, 10d)

P. Tù mũsų tautõs pasididžiãvimas.

23 Tù esì Aukščiáusiojo paláiminta
labiaũ, negù kitos móterys žẽmėj.
24 Šlovẽ táu, Viẽšpatie, mũsų Diẽve,
dangaũs ir žẽmės Kūrėjau! — **P.**

25 Šiañdien tàvo vařdas didingas!
Garbę peř ámžius gieda táu žmónės,
atsimindamì Diẽvo galýbę. — **P.**

Evangelija, p. 328, Nr. 55.

Vasario 14 d.

ŠV. KIRILAS
VIENUOLIS
IR ŠV. METODIJUS
VYSKUPAS

Europoje — šventė

Bendrieji misionieriams, p. 363..., arba Bendrieji šventiesiems, p. 443...

Pirmasis skaitinys, p. 375, Nr. 93.

Evangelija, p. 402, Nr. 116.

Vasario 17 d.

SEPTYNI ŠVČ. M. MARIJOS TARNŲ ORDINO STEIGĖJAI

Laisvas minėjimas

Bendrieji vienuoliams, p. 443...

Pirmasis skaitinys, p. 470, Nr. 170.

Evangelija, p. 502, Nr. 196.

Vasario 21 d.

ŠV. PETRAS DAMIJANIS
VYSKUPAS, BAŽNYČIOS MOKYTOJAS

Laisvas minėjimas

Bendrieji ganytojams, p. 363..., arba Bendrieji Bažnyčios mokytojams, p. 408..., arba Bendrieji vienuoliams, p. 443...

Pirmasis skaitinys, p. 450, Nr. 155.

Evangelija, p. 518, Nr. 211.

Vasario 22 d.

ŠV. APAŠTALO PETRO SOSTAS

Šventė

Pirmasis skaitinys 1 Pt 5, 1—4

Vyresnysis ir Kristaus kentėjimų liudytojas

Ìš šveñtojo apãštalo Pẽtro pìrmojo láiško.

Mylimíeji!

Jûsų Vyresniúosius prašaũ àš, ìrgi vyresnỹsis, Krìstaus kentėjimų liùdytojas ìr būsimõsios šlovės dalỹvis: ganýkite jùms patikėtą Diẽvo kaĩmenę nè iš prievartos, bèt sù nóru, kaìp Diẽvui patiñka, nè dẽl bjauraũs peĩno, bèt gerà valià, nè kaĩp viešpatáujantys jùms pavestíesiems, bèt tãpę pãvyzdžiu kaĩmenei. Kaĩ pasiródys Vyriáusiasis Ganýtojas, jũs gáusite nevýstantį garbės vainiką.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 22, 1—3. 4. 5. 6 (P.: 1)

P. Manė Viẽšpats gãno: mán niẽko nestiñga.

1 Manė Viẽšpats gãno: mán niẽko nestiñga.

2 Jis manė vẽda, kuĩ vẽšlios ganỹklos žaliúoja,
léidžia mán atilsėti pavérsmy;

3 mãnąją síelą gaivìna,
vẽda manė teisingais takaĩs sàvo garbei. — **P.**

4 Nẽ keliáudamas slėniù tamsiáusiu,
àš nebijósiu, nès tù draugė bũsi.
Tàvo lazdà, vẽzdas galìngas,
drąsą mán dúoda. —

P. Manė Viẽšpats gãno: mán niẽko nestiñga.

5 Tù mán kelì váišes,
õ príešai sugėdinti žiũri.
Kvepalaĩs mán pàtepi gálvą,
pilì mán sklìdiną taũrę. — **P.**

6 Tavóji malónė ir méilė palỹdi
kiekvíeną màno gyvẽnimo diẽną.
Àš Viẽšpaties bũste gyvénsiu
peř ámžius ilgiáusius. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Mt 16, 18

(**P.** Aleliùja). — Tù esì Pẽtras — Uolà;
añt tõs uolõs àš pastatýsiu
sàvo Bažnýčią,
ir prãgaro vařtai jõs nenugalẽs. —
(**P.** Aleliùja).

Evangelija Mt 16, 13—19

Tu esi Petras — Uola; tau duosiu dangaus karalystės raktus

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagaĩ Mãtą.

Atẽjęs į Pilỹpo Cezarėjos apýlinkes, Jėzus pakláusė mókinius: „Kuõ žmónės laĩko Žmogaũs Sũnų?"

Jiẽ atsãkė: „Vienì Jonù Krikštytoju, kitì Elijù, kitì Jeremijù ař dár kuriuõ iš pranašų".

Jìs vẽl pakláusė: „Õ kuõ jũs manė laĩkote?"

Tadà Pẽtras prabìlo: „Tù esì Mesìjas, gývojo Diẽvo Sūnùs!"

Jėzus jám tãrė: „Paláimintas tù, Sìmonai, Jõno sūnaũ, nès nė kúnas ìr kraũjas taĩ táu apréiškė, bèt màno Tėvas, kurìs yrà dangujė. Ir àš táu sakaũ: tù esì Pẽtras — Uolà; añt tõs uolõs àš pastatýsiu sàvo Bažnýčią, ir prãgaro vařtai jõs nenugalės. Táu dúosiu dangaũs karalỹstės raktùs; ką̃ tù surìši žẽmėje, bùs sùrišta ir dangujė, ir ką̃ atrìši žẽmėje, bùs àtrišta ir dangujė".

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

Votyvinėms šv. apaštalo Petro Mišioms imami šitie patys skaitiniai.

Vasario 23 d.

ŠV. POLIKARPAS

VYSKUPAS, KANKINYS

Privalomas minėjimas

Bendrieji kankiniams, p. 330..., arba Bendrieji ganytojams, p. 363...

Pirmasis skaitinys Apr 2, 8—11

Aš žinau tavo priespaudą ir tavo neturtą

Ìš Apreiškìmo šventájam apãštalui Jõnui.

Àš, Jõnas, išgirdaũ Viẽšpaties balsą, bylójantį:

„Smìrnos bažnýčios ángelui rašýk: ‚Taĩ sãko Pirmàsis ir Paskutinỹsis, kurìs bùvo numiręs ir vẽl grįžo į gyvẽnimą. Àš žinaũ tàvo priespaudą ir tàvo netur̃tą, — õ vìs dėltõ tù turtingas, — ir kaĩp táu piktžodžiáuja tiẽ, kuriẽ sãkosi esą̃ žỹdai, bèt nėrà tokiẽ, õ tìk šėtõno sinagogà. Nebijók būsimųjų kentėjimų! Štaĩ vélnias įmės kaĩ kuriuõs jūsiškiùs į kalėjimą, kàd būtumėte išbandýti. Jūsų

láukia dešimtiẽs dienų príespauda. Bũk ištikimas ikì mirtiẽs, ir̃ àš táu dúosiu gyvẽnimo vainiką!'

Kàs tùri ausìs, teklaũso, ką̃ Dvasià sãko bažnýčioms: ‚Nugalėtojas nenukentẽs nuõ antrõsios mirtiẽs'".

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 30, 3cd—4. 6a ir 8ab. 16 bc—17 (P.: 6a)

P. Viẽšpatie, į̃ tàvo rankàs pàvedu sàvo gyvýbę.

3 Bũk mán uolà slẽptis pavõjuj,
gélbėtis — galìnga tvirtóvė.
4 Tikraĩ tù uolà ir̃ tvirtóvė,
todẽl sàvo gar̃bei manè vèsi, ganýsi. — **P.**

6 Į̃ tàvo rankàs pàvedu sàvo gyvýbę,
8 Linksminsiuos, džiúgausiu: tù maloningas,
tù pàžvelgei į̃ màno skur̃dą. — **P.**

16 Išgélbėk manè nuõ príešo kẽslų,
nuõ màno engẽjų.
17 Mán, sàvo tar̃nui, malõnųjį véidą paródyk,
gélbėk manè: esì gailestingas! — **P.**

Evangelija, p. 361, Nr. 82.

Kovo 4 d.

ŠV. KAZIMIERAS

PIRMASIS LIETUVOS GLOBĖJAS

Iškilmė

Bendrieji šventiesiems, p. 443 . . .

Pirmasis skaitinys Kun 19, 1—2. 17—19a

Mylėk savo artimą kaip save patį

Iš Kunigų knygos.

Viešpats kalbėjo Mozei: „Prabilk į visą izraelitų bendruomenę ir jiems pasakyk: ‚Būkite šventi, nes aš, Viešpats, jūsų Dievas, esu šventas.

Nenešiok širdyje neapykantos broliui. Viešai pabark giminiętį, tada tu dėl jo neturėsi nuodėmės. Nekeršyk savo tautiečiams ir nejaūsk jiems pagiežos. Mylėk savo artimą kaip savė patį. Aš esu Viešpats: laikykitės mano nustatymų'".

Tai Dievo žodis.

Atliepiamoji psalmė Ps 14, 2—3ab. 3cd—4ab. 5 (P.: 1a)

P. Viešpatie, kas gi galės tavo namuos pasilikti?

2 Tasai, kas nesuteptas vaikšto,
kas elgiasi teisingai,
3 kas iš širdies kalba tiesą,
kas liežuviu nė vieno nešmeižia. — **P.**

Kàs kitám niẽko pìkta nedãro,
neužgauliója kaimýno;
4 kàs griežtaĩ nedõrėlį smeřkia,
õ Viẽšpaties bìjančius geřbia. —

P. Viẽšpatie, kàs gì galẽs tàvo namuõs pasilikti?

5 Kàs bė palůkanų skõlina,
nepriìma kỹšių priẽš žmõgų nekaĩltą.
Kàs šitaipos eĩgias,
bùs tvìrtas peř ámžius. — **P.**

Antrasis skaitinys Fil 3, 8—14

Siekiu laimikio aukštybėse,
kurio Dievas kviečia siekti Kristuje Jėzuje

Ìš šveñtojo apãštalo Paũliaus láiš.ko Filipiẽčiams.

Bróliai!

Àš vìsa laikaũ núostoliu, palýginti sù Krìstaus Jėzaus, màno Viẽšpaties, pažinìmo didýbe. Dẽl jõ àš rýžausi vìsko netèkti iř vìską laikaũ sąšlavomis, kàd tìk laimėčiau Krìstų iř bůčiau jamė, nebeturėdamas núosavo teisùmo, kurį teĩkia įstãtymas, bèt turėdamas teisùmą iš tikėjimo Krìstumi, eĩnantį ìš Diẽvo, pàremtą tikėjimu. Trókštu pažìnti jį, jõ prisikėlìmo galýbę iř bendrãvimą jõ kentėjimuose, nóriu panašiaĩ kaĩp jìs numiřti, kàd pasíekčiau iř prisikėlìmą ìš numìrusių.

Nesakaũ, kàd jaũ esù šito pasíekęs ař tãpęs tóbulas, bèt àš vejúosi, norėdamas pagáuti, nès àš jaũ esù Krìstaus Jėzaus pagáutas.

Vìs dėltõ, bróliai, àš nemanaũ, kàd jaũ bůčiau taĩ pasíekęs. Tìk víena tìkra: pamiřšęs, kàs ùž manęs, àš veržiúosi pirmỹn, į tìkslą, síekiu laimìkio aukštýbėse, kuriõ Diẽvas kviẽčia síekti Krìstuje Jėzuje.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Posmelis prieš evangeliją Jn 13, 34

(**P.** Aleliùja). — Àš jùms dúodu naũją įsãkymą, —
sãko Viẽšpats, —
kàd jũs víenas kitą mylėtumėte,
kaìp àš jùs mylėjau. — (**P.** Aleliùja).

Evangelija Jn 15, 9—17

Jūs būsite mano draugai, jei darysite, ką jums įsakau

+Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagal Jõną.

Jėzus bylójo sàvo mokiniáms: „Kaĩp manė Tėvas mylėjo, taĩp ir àš jùs mylėjau. Pasilikite màno méilėje! Jéi laikýsitės màno įsãkymų, pasiliksite màno méilėje, kaĩp àš kàd výkdau sàvo Tėvo įsãkymus ir pasiliekù jõ méilėje. Àš jùms taĩ kalbėjau, kàd jumysė bũtų manàsis džiaũgsmas ir kàd jũsų džiaũgsmui niẽko netrũktų.

Taĩ màno įsãkymas, kàd víenas kitą mylėtumėte, kaĩp àš jùs kàd mýliu. Nėrà didesnės méilės, kaĩp gyvýbę ùž draugùs atidúoti.

Jũs bũsite màno draugaĩ, jéi darýsite, kã jùms įsakaũ. Jaũ nebevadinù jũsų tarnaĩs, nès tařnas nežino, kã veĩkia jõ šeimininkas. Jùs àš draugaĩs vadinù, nès jùms viską paskélbiau, kã buvaũ iš sàvo Tėvo girdėjęs.

Nè jũs manė išsiriñkote, bèt àš jùs išsirinkaũ ir paskýriau, kàd eĩtumėte, dúotumėte vaĩsių ir jũsų vaĩsiai išliktų, — kàd kõ tìk prašýtumėte Tėvą màno vardù, jis visa jùms dúotų.

Àš jùms taĩ įsakaũ: vienám kitą mylėti!"

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

Ne Lietuvoje — laisvas minėjimas.

Kovo 7 d.

ŠV. PERPETUA IR FELICITA

KANKINĖS

Privalomas minėjimas

Bendrieji kankiniams, p. 330...
Pirmasis skaitinys, p. 345, Nr. 68.
Evangelija, p. 358, Nr. 79.

Kovo 8 d.

ŠV. DIEVO JONAS

VIENUOLIS

Laisvas minėjimas

Bendrieji vienuoliams arba labdariams, p. 443...
Pirmasis skaitinys, p. 490, Nr. 185.

Posmelis prieš evangeliją Jn 13, 34

(**P.** Aleliùja). — Àš jùms dúodu naũją įsãkymą, — sãko Viẽšpats,
— kàd jũs vienas kitą mylėtumėte,
kaĩp àš jùs mylėjau. — (**P.** Aleliùja).

Evangelija Ilgoji forma, p. 507.
Trumpoji forma: Mt 25, 31—40

Kiek kartų tai padarėte mažiausiems mano broliams, man padarėte

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangėlijos pagaĩ Mãtą.

Jėzus kalbėjo sàvo mokiniáms: „Kaĩ ateĩs Žmogaũs Sūnùs sàvo šlovėjė iř kartù sù juõ visì angelaĩ, tadà jis atsisẽs sàvo garbẽs sóste. Jõ akìvaizdoje bùs surinkti visų tautų žmónės, iř jìs pérskirs juõs, kaĩp piemuõ àtskiria avìs nuõ ožių. Avìs jis pastatỹs dešinėjė, óžius — kairėjė.

Iř taĩs karãlius stóvintiems dešinėjė: ‚Ateĩkite, màno Tėvo paláimintieji, paveldėkite nuõ pasáulio sukūrìmo jùms pàruoštą karalỹstę! Nès àš buvaũ išálkęs, iř jũs manė pavalgydìnote, buvaũ ištróškęs, iř manė pagìrdėte, buvaũ keleĩvis, iř manė prìglaudėte, buvaũ núogas — manė àprengėte, ligónis — manė aplañkėte, kalinỹs — atẽjote pàs manė'.

Tuomėt teisíeji klaũs: ‚Viẽšpatie, kadà gì mẽs tavė mãtėme álkaną iř pavalgydìnome, trókštantį iř pagìrdėme? Kadà gì mẽs mãtėme tavė keliáujantį iř prìglaudėme ař núogą iř àprengėme? Kadà gì mãtėme tavė seřgantį ař kãlinį iř aplañkėme?'

Iř atsakỹs jíems karãlius: ‚Ìš tiesų sakaũ jùms: kíek kařtų taĩ padãrėte vienám iš mažiáusiųjų màno brólių, mán padãrėte'.

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

Kovo 9 d.

ŠV. PRANCIŠKA ROMIETĖ

VIENUOLĖ

Laisvas minėjimas

Bendrieji vienuolėms, p. 443 . . .

Pirmasis skaitinys, p. 456, Nr. 159.

Evangelija, p. 503, Nr. 197.

Kovo 17 d.

ŠV. PATRIKAS

VYSKUPAS

Laisvas minėjimas

Bendrieji misionieriams, p. 363 . . .

Pirmasis skaitinys, p. 488, Nr. 184.

Evangelija, p. 401, Nr. 115.

Kovo 18 d.

ŠV. KIRILAS JERUZALIETIS

VYSKUPAS, BAŽNYČIOS MOKYTOJAS

Laisvas minėjimas

Bendrieji ganytojams, p. 363 . . ., arba Bendrieji Bažnyčios mokytojams, p. 408 . . .

Pirmasis skaitinys, p. 493, Nr. 187.

Evangelija, p. 518, Nr. 211.

Kovo 19 d.

ŠV. JUOZAPAS

ŠVČ. MERGELĖS MARIJOS SUŽADĖTINIS

Iškilmė

Pirmasis skaitinys 2 Sam 7, 4—5a. 12—14a. 16

Viešpats Dievas duos jam jo tėvo Dovydo sostą

Ìš antrõsios Samuèlio knỹgos.

Viẽšpats kalbėjo prãnašui Natãnui:

„Eĩk ir̃ pranėšk màno tarnui Dóvydui: Taĩ sãko Viẽšpats: ‚Kaĩ, pasibaĩgus tàvo dienóms, tù ilsėsies pàs tėvùs, àš tàvo pãlikuonį, kilusį ìš tavę̃s, paskirsiu tàvo įpėdiniu ir̃ sutvìrtinsiu jõ viešpatãvimą. Jìs pastatỹs mán namùs, õ àš padarýsiu, kàd jõ viešpatãvimo sóstas laikýtųsi ámžiais. Àš jám bũsiu tėvas, õ jìs mán bùs sūnùs.

Tàvo namaĩ ir̃ valdžià màno dėkà tveĩrs ámžiais, tàvo sóstas bùs tvìrtas'".

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 88, 2—3. 4—5. 27 ir 29 (P.: 37)

P. Gyvuõs jõjo aĩniai peĩ ámžius.

2 Àš, Viẽšpatie, tàvo malónes giedósiu peĩ ámžius,
kartų̃ kartóms sàvo bùrna gársinsiu tàvo ištikimýbę.
3 Jùk pasakýta: „Sántarvės malónė užtìkrinta ámžiams".
Tvirtà kaĩp dangùs tàvo, Diẽve, ištikimýbė. — **P.**

4 „Sudariaũ àš sándorą sù išrinktúoju.
Àš Dóvydui, sàvo tarnui, prisiekiau:

‚Gimìnę tàvo ámžiams sukūriau,
Kartų kartomis tvėriantį sóstą táu pastatýsiu'". —

P. Gyvuõs jõjo aĩniai peř ámžius.

27 „Jisaĩ mán sakỹs: ‚Tù màno Tėvas, tù màno Diẽvas
iř príebėga mán išsigélbėt'.
29 Àš būsiu peř ámžius jám maloningas,
tvirtà pasiliks sándora mūsų". — **P.**

Antrasis skaitinys Rom 4, 13. 16—18. 22

Nesant jokios vilties, Abraomas patikėjo viltimi

Ìš šveñtojo apãštalo Paũliaus
láiško Romiẽčiams.

Bróliai!

Nè įstãtymu bùvo pàremtas Abraõmui arbà jõ palikuonìms dúotas pãžadas, kàd paveldẽs pasáulį, bèt tikėjimo teisumù.

Taĩgi paveldėjimas priklaũso nuõ tikėjimo, kàd tikraĩ bū́tų iš malónės iř kàd pãžadas bū́tų tikras visíems palikuonìms, nè tik tíems, kuriẽ rẽmiasi įstãtymu, bèt iř tíems, kuriẽ tùri Abraõmo tikėjimą. Õ jìs yrà visų̃ mū́sų tėvas, kaĩp parašýta: „Àš padariaũ tavè daũgelio tautų̃ tėvu"; — tėvas priẽš Diẽvą, kuriuõ jìs tikėjo, kuris atgaivìna numìrusius iř iš nebūtiẽs pašaũkia bū́ti dáiktus. Nẽsant jokiõs viltiẽs, Abraõmas patikėjo viltimì, jóg tàpsiąs daũgelio tautų̃ tėvu, kaĩp pasakýta: „Tokià bùs tavóji ainijà".

Todẽl jám taĩ bùvo įskaitýta teisumù.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Posmelis prieš evangeliją Ps 83, 5

(**P.** Aleliùja). — Laimingi, kuriẽ namuosė tàvo gyvẽna, nuolatõs teĩkia táu, Viẽšpatie, šlóvę. — (**P.** Aleliùja.)

Evangelija Mt 1, 16. 18—21. 24a

Juozapas padarė, kaip Viešpaties angelo buvo įsakyta

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangèlĩjos pagaĩ Mãtą.

Jokũbui gimė Juõzapas — výras Marìjos, iš kuriõs gimė Jėzus, vadìnamas Krìstumi — Mesijù.

Jėzaus Krìstaus gimìmas bùvo toksaĩ. Jõ mótina Marijà bùvo susižadėjusi su Juõzapu; dár nepradėjus jíems kartù gyvénti, Šventõsios Dvãsios veikimù jì tãpo nėščià. Jõs výras Juõzapas, bũdamas teisùs ir nenorėdamas darýti jái nešlovẽs, sumãnė tylomis jã atléisti.

Kaĩ jìs nuspréndė taĩp padarýti, peř sãpną pasiródė jám Viẽšpaties ángelas ir tãrė: „Juõzapai, Dóvydo sūnaũ, nebijók parsivèsti į namùs sàvo žmonõs Marìjos, nès jõs vaĩsius yrà ìš Šventõsios Dvãsios. Jì pagimdỹs sũnų, kuriám tù dúosi vařdą Jėzus, nès jìs išgélbės sàvo taũtą iš núodėmių".

Atsikėlęs Juõzapas padãrė taĩp, kaĩp Viẽšpaties ángelo bùvo įsakýta.

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

Arba: Lk 2, 41—51a

Štai tavo tėvas ir aš su sielvartu ieškome tavęs

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagaĩ Lùką.

Jėzaus gimdytojai kasmėt ateidavo į Jerùzalę švęsti Velykų. Kai Jėzui sukãko dvylika mėtų, šveñtės pãpročiu jiẽ nuvỹko į Jerùzalę. Ìškilmėms pasibaĩgus ir̃ jiems grįžtant atgal, vaĩkas Jėzus pasiliko Jerùzalėje, bèt gimdytojai tõ nepastebėjo. Manydami jį ẽsant keleĩvių bū̃ryjė, jiẽ nuẽjo dienõs kẽlią, paskuĩ pradėjo ieškóti jõ tar̃p giminių beĩ pažįstamų.

Nesurãdę grįžo jõ beieškódami į Jerùzalę.

Pagaliaũ põ trijų dienų rãdo jį šventỹkloje, sėdintį tar̃p mókytojų, besiklaũsantį jų ir̃ juõs beklausinėjantį. Visì, kuriẽ jį girdėjo, stebėjosi jõ išmãnymu ir̃ atsãkymais. Pamãtę jį, gimdytojai labaĩ nustẽbo, ir̃ jõ mótina jám tãrė: „Vaikẽli, kám mùms taĩp padareĩ?! Štaĩ tàvo tėvas ir̃ àš sù sielvartu ieškome tavę̃s".

Õ jìs atsãkė: „Kám gì manę̃s ieškójote? Ar̃gi nežinójote, kàd mán reĩkia bū̃ti sàvo Tėvo reikaluosė?!" Bèt jiẽ nesuprãto jõ žõdžių.

Jėzus iškeliãvo sù jaĩs ir̃ grįžo į Nazarėtą. Jìs bùvo jiems klusnùs.

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

Kovo 23 d.

ŠV. TURIBIJUS MONGROVIETIS

VYSKUPAS

Laisvas minėjimas

Bendrieji ganytojams, p. 363 . . .
Pirmasis skaitinys, p. 392, Nr. 106.
Evangelija, p. 395, Nr. 109.

Kovo 25 d.

VIEŠPATIES APREIŠKIMAS

Iškilmė

Pirmasis skaitinys Iz 7, 10—14; 8, 10

Štai mergelė pradės

Iš prãnašo Izaijo knỹgos.

Prabìlęs Viẽšpats kalbẽjo Achãzui: „Prašýk Viẽšpatį, sàvo Diẽvą, sáu žénklo — arbà apačiojè iš žemýbių, arbà viršujè iš aukštýbių".

Achãzas atsãkė: „Àš niẽko neprašýsiu ir Viẽšpaties nebandýsiu".

Tuomèt Izaijas prabìlo: „Klausýkite, Dóvydo namaĩ! Ar̃ jùms peř mãža várginti žmónes, kàd jũs įkỹrite ir̃ màno Diẽvui?! Todẽl pàts Viẽšpats duõs jùms žénklą: štaĩ mergẽlė pradẽs ir̃ pagimdỹs sũnų; jì suteĩks jám vařdą Emanuèlis, taĩ réiškia: ‚Diẽvas sù mumìs'".

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 39, 7—8a. 8b—9. 10. 11 (P.: 8a ir 9a)

P. Štaĩ ateinù, õ Diẽve, výkdyti tàvo vãlios.

7 Táu nepatìko neĩ krùvinos aũkos, neĩ ãtnašos vaĩsių:
bèt atvẽrei màno ausìs, kàd klausýtų.
Nenorẽjai neĩ dẽginamų, neĩ atgailõs atnašų.
8 Tuomèt àš tariaũ: „Ateinù!" — **P.**

Knỹgoje apiẽ manè yrà parašýta:
9 „Diẽve, àš trókštu įvýkdyti tãvąją vãlią;
tàvo Teisýnas meilùs màno širdžiai". — **P.**

10 Tàvo teisùmą paskélbiau susirinkimui,
Viẽšpatie, tù žinaĩ, kàd àš netylėjau
lūpas sučiáupęs. —

P. Štaĩ ateinù, õ Diẽve, výkdyti tàvo vãlios.

11 Nèslepiu sàvo širdỹ àš tàvo teisùmo,
gařsiai kalbù apiẽ tàvo ištikimýbę iř tàvo pagálbą.
Nèslepiu tàvo malónės,
susiriñkus didžiai daugýbei. — **P.**

Antrasis skaitinys Žyd 10, 4—10

Štai ateinu, kaip knygos rietime apie mane parašyta,
vykdyti tavo, o Dieve, valios

Iš laiško Žydams.

Bróliai!

Neįmãnomas dalỹkas, kàd jáučių iř ožių kraũjas panaikintų núodėmes. Todẽl, ateĩdamas į pasáulį, Kristus bylója: „Aukų iř atnašų tù nebenóri, bèt pàruošei mán kũną. Táu nepatiko iř dẽginamosios aũkos ùž núodėmes. Tuomèt àš tariaũ: štaĩ ateinù, kaĩp knỹgos rietimė apiẽ manė parašýta, výkdyti tàvo, õ Diẽve, vãlios!"

Anksčiaũ pasãkęs: „Aukų iř atnašų, dẽginamųjų iř pérmaldavimo aukų tù nebenóri, nemėgsti", — õ jõs atnašáujamos pagal Įstãtymą, — jìs paskuĩ paskélbė: „Štaĩ ateinù výkdyti tàvo vãlios".

Jìs panaikìna víena iř nustãto kìta. Dẽlei tõs vãlios ẽsame Jėzaus Krìstaus kũno atnašãvimu víeną kařtą pašvéntinti visiems laikáms.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Posmelis prieš evangeliją Jn 1, 14ab

(**P.** Aleliùja). — Žõdis tãpo kũnu iř gyvẽno tařp mũsų;
mẽs regėjome jõ šlóvę. — (**P.** Aleliùja).

Evangelija Lk 1, 26—38

Štai tu pradėsi įsčiose ir pagimdysi sūnų

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangėlijos pagal Lùką.

Ángelas Gabriẽlius bùvo Diẽvo pàsiųstas į Galilėjos miẽstą, kuris vadìnasi Nazarėtas, pàs mergẽlę, sužadėtą sù výru, vardù Juõzapas, iš Dovýdo namũ; õ mergẽlės vařdas bùvo Marijà.

Atẽjęs pàs jã, ángelas tãrė: „Sveikà, malónėmis apdovanótoji! Viẽšpats sù tavimì!" Išgiřdusi šiuõs žodžiùs, ji sumìšo iř galvójo sáu, kã réiškia tóks svéikinimas.

Õ ángelas jái tãrė: „Nebijók, Marìja, tù radaĩ malónę pàs Diẽvą! Štaĩ tù pradėsi įsčiose iř pagimdýsi sūnų, kurį pavadìnsi Jėzumi. Jisaĩ bùs dìdis iř vadiñsis Aukščiáusiojo Sūnùs. Viẽšpats Diẽvas duõs jám jõ tėvo Dóvydo sóstą; jìs viešpataũs Jokũbo namáms peř ámžius, iř jõ viešpatãvimui nebùs gãlo".

Marijà pakláusė ángelą: „Kaĩp taĩ įvỹks, jéigu àš nepažįstu výro?"

Ángelas jái atsãkė: „Šventóji Dvasià nužeñgs añt tavẽs, iř Aukščiáusiojo galýbė prideñgs tavė sàvo šešėliu; todẽl iř tàvo kũdikis bùs šveñtas iř vadìnamas Diẽvo Sūnumì. Antaĩ tavóji gimináitė Elzbietà pradėjo sūnų senãtvėje, iř šìs mėnuo yrà šẽštas tái, kurì bùvo laĩkoma nevaisìnga, nės Diẽvui nėrà negalimų dalỹkų".

Tadà Marijà atsãkė: „Štaĩ àš Viẽšpaties tarnáitė, tebũna mán, kaĩp tù pasakeĩ". Iř ángelas pasitráukė.

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

Balandžio 2 d.

ŠV. PRANCIŠKUS PAULIETIS

ATSISKYRĖLIS

Laisvas minėjimas

Bendrieji vienuoliams, p. 443 . . .

Pirmasis skaitinys, p. 480, Nr. 178.

Evangelija, p. 515, Nr. 208.

Balandžio 4 d.

ŠV. IZIDORIUS

VYSKUPAS, BAŽNYČIOS MOKYTOJAS

Laisvas minėjimas

Bendrieji ganytojams, p. 363 . . ., arba Bendrieji Bažnyčios mokytojams, p. 408 . . .

Pirmasis skaitinys, p. 385, Nr. 101.

Evangelija, p. 429, Nr. 139.

Balandžio 5 d.

ŠV. VINCENTAS FERERAS

KUNIGAS

Laisvas minėjimas

Bendrieji misionieriams, p. 363 . . ., arba Bendrieji vienuoliams, p. 443 . . .

Pirmasis skaitinys, p. 393, Nr. 107.

Evangelija, p. 516, Nr. 209.

Balandžio 7 d.

ŠV. JONAS SALIETIS

KUNIGAS

Privalomas minėjimas

Bendrieji ganytojams, p. 363..., arba Bendrieji auklėtojams, p. 443...
Pirmasis skaitinys, p. 392, Nr. 106.
Evangelija, p. 500, Nr. 194.

Balandžio 11 d.

ŠV. STANISLOVAS

VYSKUPAS, KANKINYS

Laisvas minėjimas

Bendrieji kankiniams, p. 330..., arba Bendrieji ganytojams, p. 363...
Pirmasis skaitinys, p. 342, Nr. 65.
Evangelija, p. 362, Nr. 83.

Balandžio 13 d.

ŠV. MARTYNAS I

VYSKUPAS, KANKINYS

Laisvas minėjimas

Bendrieji kankiniams, p. 330..., arba Bendrieji popiežiui, p. 363...
Pirmasis skaitinys, p. 349, Nr. 71.
Evangelija, p. 361, Nr. 82.

Balandžio 21 d.

ŠV. ANZELMAS

VYSKUPAS, BAŽNYČIOS MOKYTOJAS

Laisvas minėjimas

Bendrieji ganytojams, p. 363 . . ., arba Bendrieji Bažnyčios mokytojams, p. 408 . . ., arba Bendrieji vienuoliams, p. 443 . . .

Pirmasis skaitinys, p. 477, Nr. 176.

Evangelija, p. 425, Nr. 135.

Balandžio 23 d.

ŠV. JURGIS

KANKINYS, ANTRASIS LIETUVOS GLOBĖJAS

Privalomas minėjimas

Bendrieji kankiniams, p. 330 . . .

Pirmasis skaitinys, p. 343, Nr. 66.

Evangelija, p. 359, Nr. 80.

Balandžio 24 d.

ŠV. FIDELIS SIGMARINGIETIS

KUNIGAS, KANKINYS

Laisvas minėjimas

Bendrieji kankiniams, p. 330 . . ., arba Bendrieji ganytojams, p. 363 . . .

Pirmasis skaitinys, p. 389, Nr. 104.

Evangelija, p. 519, Nr. 212.

Balandžio 25 d.

ŠV. MORKUS
EVANGELISTAS

Šventė

Pirmasis skaitinys 1 Pt 5, 5b—14

Jus sveikina mano sūnus Morkus

Ìš šveñtojo apãštalo Pẽtro pìrmojo láiško.

Mylimíeji!

Visì bũkite apsiviĩkę nuolankumù vienì kitíems, nès Diẽvas išpuĩkėliams príešinasi, õ nuolankíesiems dúoda malónę. Tàd nusižẽminkite põ galìnga Diẽvo rankà, kàd jìs išáukštintų jùs, mẽtui atẽjus. Pavèskite jám visùs sàvo rũpesčius, nès ir̃ jìs jumìs rũpinasi.

Bũkite blaĩvūs, budėkite! Jũsų príešas vélnias, kaĩp riaumójantis liũtas, slánkioja apliñkui, týkodamas kã prarýti. Pasipríešinkite jám tvìrtu tikėjimu, žinódami, kàd tókius pačiùs kentėjimus teñka iškęsti jũsų bróliams plačiãjame pasáulyje. Õ visų̃ malónių Diẽvas, pašaũkęs jùs į̃ ámžinąją garbę Krìstuje, pàts jùs, trumpaĩ pakentėjusius, ištóbulins, pastìprins, pastatỹs añt tvìrto pãgrindo. Jõ valdžià peř visùs ámžių ámžius! Ãmen.

Peř Silvãną, ìštikimąjį brólį, — tókiu jį̃ laikaũ, — àš jùms trumpaĩ parašiaũ, rãgindamas ir̃ liùdydamas, jóg tokià tikróji Diẽvo malónė. Tvirtaĩ jõs laikýkitės!

Jùs svéikina kartù išrinktóji Babilonė ir̃ màno sūnùs Mõrkus. Svéikinkite vienì kitùs méilės pabučiãvimu!

Ramýbė jùms visíems, kuriẽ ẽsate Krìstuje!

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 88, 2—3. 6—7. 16—17 (P.: plg. 2a)

P. Viẽšpatie, tàvo malónes giedósiu peř ámžius.

Arba: Aleliùja.

2 Àš, Viẽšpatie, tàvo malónes giedósiu peř ámžius,
kartũ kartóms sàvo bùrna gársinsiu tàvo ištikimýbę.
3 Jùk pasakýta: „Sántarvės malónė užtìkrinta ámžiams".
Tvirtà kaĩp dangùs tàvo, Diẽve, ištikimýbė. — **P.**

6 Dangùs, Viẽšpatie, gársina nuostabiùs tàvo dárbus,
tàvo ištikimýbę — šveñtas susirinkìmas.
7 Iř kàs gì viršuñ debesų gyvẽnančiam gãli prilýgti?!
Į Viẽšpatį kàs panašùs tarp šventųjų? — **P.**

16 Laimìnga tautà, kurì tavė gárbinti móka džiaugsmìngai,
tàvo véido šviesõs apšviestà jì gyvẽna.
17 Nuõlat linksmina ją tàvo vařdas,
didžiúojas jì tàvo teisýbe. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją 1 Kor 1, 23—24

P. Aleliùja. — Mẽs skélbiame Jėzų nukryžiúotąjį,
kurìs yrà Diẽvo galýbė
iř Diẽvo išmintìs. —
P. Aleliùja.

Evangelija Mk 16, 15—20

Skelbkite Evangeliją visai kūrinijai

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangėlijos pagal Mõrkų.

Pasiródęs Vienúolikai, Jėzus tãrė:
„Eĩkite į vìsą pasáulį iř skélbkite Evangèliją vìsai kūrinijai. Kàs įtikẽs iř pasikrikštys, bùs išgélbėtas, õ kàs netikẽs, bùs pàsmerktas.

Kuriẽ įtikẽs, tuõs lydẽs stebùklai: màno vardù jiẽ išvarinẽs dèmonus, kalbẽs naujomìs kalbomìs, imìs plikomìs rañkomis gyvatès iř, jéi išgértų mirštamų nuodų, jíems nepakeñks. Jiẽ dẽs rankàs añt ligónių, iř tiẽ pasveĩks".

Baĩgęs jíems kalbẽti, Viẽšpats Jėzus bùvo pàimtas į dañgų iř atsisẽdo Diẽvo dešinėjė.

Õ jiẽ iškeliãvę visuř skélbė žõdį, Viẽšpačiui draugė veĩkiant iř jų žodžiùs patvìrtinant stebùklais, kuriẽ juõs lydẽjo.

Girdẽjote Viẽšpaties žõdį.

Balandžio 28 d.

ŠV. PETRAS ŠANELIS

KUNIGAS, KANKINYS

Laisvas minėjimas

Bendrieji kankiniams, p. 330 ..., arba misionieriams, p. 363 ...

Pirmasis skaitinys, p. 380, Nr. 97.

Evangelija, p. 399, Nr. 113.

Balandžio 29 d.

ŠV. KOTRYNA SIENIETĖ

MERGELĖ, BAŽNYČIOS MOKYTOJA

Privalomas minėjimas

Bendrieji mergelėms, p. 431 ..., arba Bendrieji Bažnyčios mokytojams, p. 408 ...

Pirmasis skaitinys 1 Jn 1,5—2,2

Jėzaus kraujas apvalo mus nuo visų nuodėmių

Iš šveñtojo apãštalo Jõno
pìrmojo láiško.

Mylimíeji!

Taĩ yrà žinià, kurią ẽsame išgìrdę iš jõ ir skélbiame jùms, kàd Diẽvas yrà šviesà ir jamè nėrà jokiõs tamsýbės. Jéi sakýtume, kàd bendráujame sù juõ, õ váikščiotume tamsojè, melúotume ir nevýkdytume tiesõs. Õ jéi váikščiojame šviesojè, kaĩp ir jìs yrà šviesojè, mẽs bendráujame vienì sù kitaĩs, ir jõ Sūnaũs Jėzaus kraũjas apvãlo mùs nuõ visų núodėmių.

Jéi sakýtume, jóg netùrime núodėmės, klaidìntume pãtys savè, ir nebūtų mumysė tiesõs. Jéigu išpažįstame sàvo núodėmes, jìs ištikimas ir teisìngas, kàd atléistų mùms núodėmes ir apvalýtų mùs nuõ visų nedorýbių. Jéi sakýtume, kàd nẽsame nusidėję, mẽs jį darýtume melagiù, ir nebūtų mumysė jõ žõdžio.

Màno vaikẽliai, àš jùms taĩ rašaũ, kàd nenusidėtumėte. Õ jéi kurìs nusidėtų, taĩ mẽs tùrime Užtarėją pàs Tėvą, teĩsųjį Jėzų Krìstų. Jìs yrà pérmaldavimas ùž mūsų núodėmes, ir nè tik ùž mūsų, bèt ir ùž vìso pasáulio.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė

Ps 102, 1—2, 3—4. 8—9. 13—14. 17—18a (P.: 1a)

P. Tegù màno síela Viẽšpatį šlóvina.

1 Tegù màno síela Viẽšpatį šlóvina,
ir vìsa, kàs yrà manyjè, tegárbina jõ šveñtąjį vařdą!
2 Laĩ màno síela Viẽšpatį šlóvina,
laĩ neužmiršta, kíek jìs mán gẽro padãrė. — **P.**

3 Jìs mán visàs kaltès dovanója,
gýdo visàs màno silpnýbes.
4 Nuõ pražūtiẽs gélbi màno gyvýbę,
gaĩli manęs ir puõšia manè sàvo malóne. — **P.**

8 Viẽšpats — švelnùs, malonìngas,
nèskuba rũstaut, yrà pìlnas gerùmo.
9 Nè vìsą laĩką jìs bãras,
nè amžinaĩ jìs mùs baũdžia. — **P.**

13 Kaĩp tẽvas gaĩlisi vaĩko,
taĩp gaĩlisi Viẽšpats ištikimũjų.
14 Jìs gì suprañta, iš kõ mẽs padarýti:
žìno, kàd ẽsam iš dùlkių... — **P.**

17 Bèt Viẽšpats amžinaĩ gailestìngas
tíems, kuriẽ jõ šventaĩ bìjo.
Aĩnių aĩniams jìs gẽras —
18 tíems, kuř jõ sándoros laĩkos. — **P.**

Evangelija, p. 497, Nr. 191.

Balandžio 30 d.

ŠV. PIJUS V

POPIEŽIUS

Laisvas minėjimas

Bendrieji popiežiui, p. 363...
Pirmasis skaitinys, p. 381, Nr. 98.
Evangelija, p. 406, Nr. 120.

Gegužės 1 d.

ŠV. JUOZAPAS DARBININKAS

Laisvas minėjimas

* Šio minėjimo evangelija yra sava.

Pirmasis skaitinys Pr 1, 26—2, 3

Apgyvenkite žemę ir užvaldykite ją

Iš Pradžiõs knỹgos.

Diẽvas tãrė: „Padarýkime žmõgų kaĩp mũsų pavéikslą, į mùs panãšų. Tegùl viešpatáuja jūrų žuvìms, padángių sparnuõčiams, gyvuliáms, vìsai žẽmei ir visíems ropliáms añt žẽmės!" Taĩgi Diẽvas sutvėrė žmõgų kaĩp sàvo pavéikslą; sukūrė jį kaĩp Diẽvo ãtvaizdą. Kaĩp výrą ir móterį juõdu sutvėrė.

Diẽvas paláimino juõs, sakýdamas: „Bũkite vaisingi ir dáuginkitės, apgyvénkite žẽmę, užvaldýkite ją ir viešpatáukite jūros žuvìms, padángių sparnuõčiams ir visíems gyvuliáms, kuriẽ krùta põ žẽmę!"

Paskuĩ Diẽvas tãrė: „Štaĩ àš jùms pàvedu visùs sėklą dúodančius áugalus visojė žẽmėje ir visùs medžiùs sù sėklą tùrinčiais vaĩsiais. Jiẽ bùs jùms maĩstas. Visíems laukìniams žvėrìms, visíems padángių sparnuõčiams ir visíems, kuriẽ krùta põ žẽmę, kuriẽ tùri savyjė gyvýbę, àš dúodu maĩstui visùs žalumýnus!"

Taĩp ir įvỹko. Diẽvas mãtė, kàd vìsa, kàs jõ sukùrta, bùvo labaĩ gẽra. Subrėško vãkaras, ir aũšo rýtas: šeštóji dienà.

Dangùs ir žẽmė, ir vìsa, kàs jiems priklaũso, bùvo padarýta. Septiñtąją diẽną Diẽvas paréiškė užbaĩgęs sàvo dárbą, kurį bùvo nuveĩkęs, ir septiñtąją diẽną jis ilsẽjosi põ vìso sãvojo dárbo, kurį bùvo atlikęs. Diẽvas paláimino septiñtąją diẽną ir paskélbė jã šveñtą, nès jojè Diẽvas ilsẽjosi, užbaĩgęs vìsą tvérimo dárbą.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Arba: Kol 3, 14—15. 17. 23—24

Ką tik darote, darykite iš širdies, kaip Viešpačiui, o ne žmonėms

Ìš šveñtojo apãštalo Paũliaus láiško Kolosiẽčiams.

Bróliai!

Viršuñ vìso šìto tebũna méilė, kuri yrà tobulùmo ryšỹs. Júsų širdysė teviešpatáuja Kristaus ramýbė, į kurią ẽsate pašaukti vienamè kũne. Bũkite dėkingi!

Visà, kã tik darýtumėte žodžių ar dárbu, vìsa darýkite Viẽšpaties Jėzaus vardù, per jį dėkódami Diẽvui Tėvui.

Kã tik darýtumėte, darýkite ìš širdiẽs, kaĩp Viẽšpačiui, õ nè žmonėms, žinódami, kàd ìš Viẽšpaties gáusite paveldėjimą kaĩp atlýginimą. Tarnáukite Viẽšpačiui Krìstui!

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 89, 2. 3—4. 12—13. 14 ir 16 (P.: 17c)

P. Viẽšpatie, mũsų rañkų dárbus paláimink!

Arba: Aleliùja.

[2] Kaĩ žẽmė, kalnaĩ ir pasáulis negìmę dár bùvo,
tù, Diẽve, nuõ ámžių buvaĩ ir bũsi per ámžius. — **P.**

3 Žmonėms tù liepì sugrį̀žti į̃ dùlkes.
„Grį̀žkit, žmonijos vaikaĩ", tù bylóji.
4 Jùk tàvo akìvaizdoj tūkstantis mẽtų —
Kaĩp dienà vakarýkštė, praẽjus,
kaĩp naktiẽs prabėgęs ketviřtis. —

P. Viẽšpatie, mūsų rañkų dárbus paláimink!

12 Išmókyki mùs suskaičiúot, kiek dienų̃ mūsų ámžiuj,
kàd mūsų širdis išmintinga paliktų.
13 Viẽšpatie, grį̀žki! — Ař dár ilgaĩ deĩsi?
Būki sàvo tarnáms gailestingas. — **P.**

14 Mùs atgaivìnki sàvo malóne,
iř šū̃kausim, džiūgausim peř dienų̃ dienàs,
kõl gyvúosim.
16 Laĩ pàtiria tàvo tarnaĩ tavų̃jų darbų̃ didingùmą,
tãvąją gařbę — jų̃ sūnūs. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Ps 67, 20

P. Aleliùja. — Viẽšpatį gárbinkit kiekvíeną diẽną!
Diẽvas naštàs mūsų nẽša —
jis vadúotojas mūsų. —
P. Aleliùja.

Evangelija* Mt 13, 54—58

Argi jis ne dailidės sūnus?

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangėlijos pagaĩ Mãtą.

Jėzus parẽjo į̃ sàvo tėviškę iř ẽmė mókyti žmónes sinagògoje, taĩp kàd jiẽ stebėjosi iř klausinėjo: „Ìš kuř šitam tokià išmintìs iř stebuklinga galýbė? Ařgi jis nė dailidės sūnùs?! Ařgi jõ mótina nesivadína Marijà, õ Jokū̃bas, Juõzapas, Sìmonas iř Jùdas ařgi nė jõ bróliai?! Iř

jõ sẽserys — arĝi jõs nė vìsos gyvẽna pàs mùs?! Ìš kuř jám vìsa taĩ?" Ir̃ jiẽ ẽmė piktintis juõ.

Õ Jėzus jíems atsãkė: „Niẽkur prãnašas nebũna bė pagarbõs, nebeñt sàvo tėviškėje ir̃ sàvo namuosė".

Dėl jų̃ netikėjimo jis teñ nedãrė tiek daũg stebùklų.

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

Gegužės 2 d.

ŠV. ATANAZAS

VYSKUPAS, BAŽNYČIOS MOKYTOJAS

Privalomas minėjimas

Bendrieji ganytojams, p. 363 . . ., arba Bendrieji Bažnyčios mokytojams, p. 408 . . .

Pirmasis skaitinys 1 Jn 5, 1—5

Štai pergalė, nugalinti pasaulį: mūsų tikėjimas!

Ìš šveñtojo apãštalo Jõno pirmojo láiško.

Mylimíeji!

Kiekvíenas, kàs tìki, jóg Jėzus yrà Mesìjas, yrà gìmęs iš Diẽvo, ir̃ kiekvíenas, kurìs mýli Diẽvą Gimdýtoją, mýli ir̃ iš jõ gìmusį̀jį.

Ìš tõ pažį̀stame mýlį Diẽvo vaikùs, kàd mýlime Diẽvą ir̃ jõ įsãkymus výkdome. Nės taĩ ir̃ yrà Diẽvo méilė — jõ įsãkymus výkdyti. Õ jõ įsãkymai nėrà suñkūs.

Jùk kiekvíenas, kurìs gìmęs ìš Diẽvo, nùgali pasáulį, ir̃ štaĩ pérgalė, nùgalinti pasáulį: mũsų tikėjimas! Õ kàs

gì nùgali pasáulį, jéi nè tàs, kuris tìki, kàd Jėzus yrà Diẽvo Sūnùs?!

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 36, 3—4. 5—6. 30—31 (P.: 30a)

P. Teisuõlio burnà išmintį skélbia.

3 Viẽšpačiu kliáukis, gẽra darýki,
taĩ gyvénsi pažadėtoje žẽmėj, turėsi ramýbę.
4 Džiaũkis, kàd gárbini Viẽšpatį.
Jìs táu suteĩks, kõ širdìs tàvo trókšta. — **P.**

5 Viẽšpačiui sàvo likìmą pavèski,
juõ pasikliáuki: jìs padarỹs, kõ táu reĩkia.
6 Tàvo teisýbei leĩs pasiródyt kaĩp diẽnai,
kaĩp dienóvidžio grõžiui — tãvajai téisei. — **P.**

30 Teisuõlio burnà išmintį skélbia,
liežùvis teisýbę bylója.
31 Jõ širdyjė Diẽvo Teisýnas,
iř jìs nesvyrúodamas žeñgia. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Mt 5, 10

P. Aleliùja. — Paláiminti, kuriẽ pérsekiojami dėl teisýbės:
jų̃ yrà dangaũs karalỹstė. — **P.** Aleliùja.

Evangelija Mt 10, 22—25a

Kai pradės jus persekioti viename mieste, bėkite į kitą

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangėlijos pagaĩ Mãtą.

Jėzus pasãkė sàvo mokiniáms:
„Jũs bũsite visų̃ nekenčiami dėl màno vařdo. Bèt kàs ištveĩs ikì gãlo, bùs išgélbėtas. Kaĩ pradẽs jùs pérsekioti

vienamė miestė, bėkite į kitą. Iš tiesų sakaũ jùms: dár nebũsite apibėgę Izraėlio miẽstų, kaĩ ateĩs Žmogaũs Sūnùs.

Mokinỹs nėrà aukštėsnis ùž sàvo mókytoją, neĩ tařnas ùž šeimininką. Pakañka, jėi mokinỹs prilýgsta mókytojui iř tařnas šeimininkui".

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

Gegužės 3 d.

ŠV. PILYPAS IR JOKŪBAS

APAŠTALAI

Šventė

Pirmasis skaitinys 1 Kor 15, 1—8

Viešpats pasirodė Jokūbui, paskui visiems apaštalams

Ìš šveñtojo apãštalo Paũliaus pìrmojo láiško Korintiẽčiams.

Bróliai!

Àš áiškinu jùms Evangėliją, kurią esù jùms paskélbęs, kurią priėmėte, kuriojė stóvite iř kurià pasíeksite išgãnymą, — jėigu jõs laĩkotės taĩp, kaĩp esù jùms paskélbęs; kitaĩp bũtumėte véltui įtikėję.

Pirmiáusia àš jùms pérdaviau, ką esù gãvęs, bũtent: Kristus nùmirė ùž mũsų núodėmes, kaĩp skélbė Rãštai; jis bùvo paláidotas iř bùvo prikéltas trẽčiąją diẽną, kaĩp skélbė Rãštai; jis pasiródė Kėfui, paskuĩ dvýlikai apãštalų. Vėliaũ jis pasiródė iš kařto daugiaũ neĩ penkíems šimtáms brólių, kurių daugùmas tebegyvẽna ikì šiõlei, õ kaĩ kuriẽ yrà užmigę. Põ tõ jis pasiródė Jokũbui, paskuĩ

visiems apãštalams. Õ visų paskiáusiai, lýg nè laikù gimusiam, jìs pasiródė ir mán.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 18, 2—3. 4—5. (P.: 5a)

P. Peř vìsą žẽmę eĩna jų aĩdas.
Arba: Aleliùja.

2 Skélbia dangùs Diẽvo garbę,
apiẽ jõ rañkų dárbus žvaigždėtasis skliaũtas bylója.
3 Šią bỹlą kartója dienà bũsimai diẽnai,
õ naktìs — ateĩnančiai nãkčiai. — **P.**

4 Čià nè tiẽ žõdžiai ir nè tõs kalbos,
kurių skambesio nebũtų girdėti.
5 Peř vìsą žẽmę eĩna jų aĩdas,
jų kalbesỹs — ligi krãštui pasáulio. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Jn 14, 6b ir 9c

P. Aleliùja. — Àš esù kẽlias, tiesà ir gyvẽnimas, — sãko Viẽšpats.
Pilỹpai, kàs yrà mãtęs manè,
yrà mãtęs Tẽvą. — **P.** Aleliùja.

Evangelija Jn 14, 6—14

Jau tiek laiko esu su jumis, ir vis dar manęs nepažįsti?

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagaĩ Jõną.

Jėzus tãrė Tòmui:

„Àš esù kẽlias, tiesà ir gyvẽnimas. Niẽkas nenueĩna pàs Tẽvą kitaĩp, kaĩp tík peř manè. Jéigu pažinote manè, taĩ pažìnsite ir màno Tẽvą. Jaũ dabař jį pažįstate ir ẽsate mãtę".

Pilypas jám sãko: „Viẽšpatie, paródyk Tẽvą, iř bùs mùms ganà".

Jẽzus tãria: „Jaũ tíek laĩko esù sù jumìs, iř tù, Pilỹpai, vìs dár manęs nepažįsti! Kàs yrà mãtęs manė̀, yrà mãtęs Tẽvą! Tàd kaĩp tù galì sakýti: ‚Paródyk mùms Tẽvą'?! Nejaũ tù nètiki, kàd àš esù Tėvė̀ iř Tẽvas yrà manyjė̀?! Žodžiùs, kuriuõs jùms kalbù, nė̀ iš savęs kalbù. Manyjė̀ ẽsantis Tẽvas dãro savúosius dárbus. Tikẽkite manimì, kàd àš esù Tėvė̀ iř Tẽvas manyjė̀. Tikẽkite beñt dẽl pačių darbų̃!

Ìš tiesų̃, iš tiesų̃ sakaũ jùms: kàs manė̀ tìki, darỹs dárbus, kuriuõs àš daraũ, iř dár ùž juõs didesnių̃, nès àš keliáuju pàs Tẽvą. Iř kõ tìk prašýsite manęs dẽl màno vařdo, àš padarýsiu".

Girdẽjote Viẽšpaties žõdį.

Votyvinėms šv. Pilypo Mišioms, skyrium nuo šv. Jokūbo, pirmasis skaitinys imamas iš spalio 28 dienos Mišių, p. 217.

Votyvinėms šv. Jokūbo Mišioms, skyrium nuo šv. Pilypo, evangelija imama iš spalio 28 dienos Mišių, p. 218.

Gegužės 12 d.

ŠV. NERĖJAS IR ACHILAS

KANKINIAI

Laisvas minėjimas

Bendrieji kankiniams, p. 330 . . .

Pirmasis skaitinys, p. 340, Nr. 64.

Evangelija, p. 357, Nr. 77.

Taip pat gegužės 12 d.

ŠV. PANKRATAS

KANKINYS

Laisvas minėjimas

Bendrieji kankiniams, p. 330 . . .
Pirmasis skaitinys, p. 468, Nr. 169.
Evangelija, p. 497, Nr. 191.

Gegužės 14 d.

ŠV. MOTIEJUS

APAŠTALAS

Šventė

Pirmasis skaitinys Apd 1, 15—17. 20—26

Burtas krito Motiejui,
ir jis buvo priskaitytas prie vienuolikos apaštalų

Iš Apãštalų darbų.

Anomìs dienomìs, atsistójęs brólių viduryjė, — teñ bùvo susiriñkę apiẽ šimtą dvìdešimt asmenų, — Pẽtras tãrė: „Bróliai, turẽjo išsipìldyti Rãšto žõdžiai, kuriuõs Šventóji Dvasià pranašìngai ištarė Dóvydo lūpomis apiẽ Jùdą, tãpusį Jėzaus suėmėjų vadovù. Jìs jùk bùvo mūsų būryjė ir turẽjo dãlį šiojė tarnỹstėje.

Bejė, Psálmių knỹgoje parašýta: ‚Jõ kiẽmas tepavir̃sta griuvẽsiais, ir̃ tegùl niẽkas tenaĩ nebegyvẽna', ir̃ ‚Tegùl kitas périma jõ tarnỹstę'.

Taĩgi vienám iš výrų, kuriẽ draugė sù mumìs váikščiojo visą laĩką, kõl Viẽšpats Jėzus buvójo tarp mũsų, prãdedant Jõno krikštù ir baĩgiant Jėzaus iš mũsų paėmimù, reĩkia kartù sù mumìs tàpti jõ prisikėlimo liùdytoju".

Ir jiẽ pasiũlė dù: Juõzapą, vadinamą Barsabù, prãvarde Jùstą, ir Motiẽjų.

Paskuĩ meldėsi: „Viẽšpatie, visų žmonių širdžių žinõve, paródyk, katrą iš šių dviejų pasìrenki, kàd užimtų tą apãštalo tarnỹstės viẽtą, nuõ kuriõs nuklýdo Jùdas, pasùkdamas į sàvo kẽlią".

Tadà mẽtė bùrtus, ir bùrtas krìto Motiẽjui, ir jis bùvo priskaitýtas priẽ vienúolikos apãštalų.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 112, 1—2. 3—4. 5—6. 7—8 (P.: 8)

P. Viẽšpats jį pasodino šalià tautõs didžiũnų.
Arba: Aleliùja.

1 Diẽvo tarnaĩ, giedókit,
gárbinkit Viẽšpaties vařdą!
2 Šlovẽ Viẽšpaties vařdui
dabař ir peř ámžius! — **P.**

3 Nuõ pàt saulėtekio ikì saulėlydžio
tebùs šlóvinamas Viẽšpaties vařdas.
4 Aukštaĩ viřš tautų yrà Viẽšpats,
garbẽ jõ aukštėsnė ùž dañgų. — **P.**

5 Kàs tóks, kaĩp mũsų Viẽšpats Diẽvas?!
Jìs aukštýbėj gyvẽna,
6 iš teñ žvelgia žemỹn
į dañgų ir žẽmę. — **P.**

7 Jìs kẽlia nuõ žẽmės betuřtį,
iš puřvo elgetą tráukia;

[8] sodina jį šalià kunigáikščių,
tautõs savõsios didžiūnų. —

P. Viešpats jį pasodino šalià tautõs didžiūnų.

Posmelis prieš evangeliją Jn 15, 16

P. Aleliùja. — Àš jùs išsirinkaũ iš pasáulio,
kàd eĩtumėte, dúotumėte vaĩsių
ir jũsų vaĩsiai išliktų, — sãko Viešpats. —
P. Aleliùja.

Evangelija Jn 15, 9—17

Ne jūs mane išsirinkote, bet aš jus išsirinkau

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangėlijos pagal Jõną.

Jėzus bylójo sàvo mokiniáms:

„Kaĩp manė Tėvas mylėjo, taĩp ir àš jùs mylėjau. Pasilikite màno méilėje! Jėi laikýsitės màno įsãkymų, pasiliksite màno méilėje, kaĩp àš kàd vỹkdau sàvo Tėvo įsãkymus ir pasiliekù jõ méilėje. Àš jùms taĩ kalbėjau, kàd jumysė bútų manàsis džiaũgsmas ir kàd jũsų džiaũgsmui niẽko netrũktų.

Taĩ màno įsãkymas, kàd vienas kitą mylėtumėte, kaĩp àš jùs kàd mýliu. Nėrà didesnės méilės, kaĩp gyvýbę ùž draugùs atidúoti. Jũs bũsite màno draugaĩ, jėi darýsite, kã jùms įsakaũ.

Jau nebevadinù jũsų tarnaĩs, nės taĩnas nežìno, kã veĩkia jõ šeimininkas. Jùs àš draugaĩs vadinù, nės jùms viską paskélbiau, kã buvaũ iš sàvo Tėvo girdėjęs. Nė jũs manė išsiriñkote, bèt àš jùs išsirinkaũ ir paskýriau, kàd eĩtumėte, dúotumėte vaĩsių ir jũsų vaĩsiai išliktų, — kàd kõ tik prašýtumėte Tėvą màno vardù, jis visa jùms dúotų.

Àš jùms taĩ įsakaũ: vienám kitą mylėti!"

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

Gegužės 18 d.

ŠV. JONAS I

POPIEŽIUS, KANKINYS

Laisvas minėjimas

Bendrieji kankiniams, p. 330 . . ., arba Bendrieji popiežiui, p. 363 . . .
Pirmasis skaitinys, p. 467, Nr. 168.
Evangelija, p. 403, Nr. 117.

Gegužės 20 d.

ŠV. BERNARDINAS SIENIETIS

KUNIGAS

Laisvas minėjimas

Bendrieji misionieriams, p. 363 . . ., arba Bendrieji vienuoliams, p. 443 . . .

Pirmasis skaitinys Apd 4, 8—12

Per nieką kitą nera išganymo

Iš Apãštalų darbų.

Anomìs dienomìs Pẽtras, Šventõsios Dvãsios įkvėptas, kalbėjo:

„Tautõs vadõvai ir seniũnai! Jéigu dėl gẽro dárbo ligóniui šiañdien mùs klausinėjate, kaĩp jìs bùvo išgýdytas, taĩ tebūniẽ jùms visíems ir vìsai Izraèlio taũtai žìnoma: vardù Jėzaus Krìstaus Nazariẽčio, kurį jũs nukryžiãvote

ir kurį Dievas prikėlė iš numirusių! Tik jo, o nė kieno kito, vardu šis výras jūsų akivaizdoje stóvi sveikas.

Jėzus yrà akmuo, kurį jūs, statýtojai, àtmetėte ir kuris tãpo kertiniù ãkmeniu. Nėrà põ dangumì žmonėms dúota kito vařdo, kuriuo mės galėtume būti išgélbėti".

Taĩ Dievo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 39, 2 ir 4ab. 7—8a. 8b—9. 10 (P.: 8a ir 9a)

P. Ateinù, Viešpatie, výkdyti tavõsios vãlios.

2 Viešpaties àš lauktė̀ láukiau,
ir jis priẽ manęs pasilenkė meĩliai.
4 Į̃ màno lúpas naũją gíesmę įdėjo,
gíesmę Dievui pagárbint. — **P.**

7 Táu nepatiko neĩ krùvinos aũkos, neĩ ãtnašos vaĩsių;
bèt atvėrei màno ausìs, kàd klausýtų.
Nenorėjai neĩ dėginamų, neĩ atgailõs atnašų̃.
8 Tuomèt àš tariaũ: „Ateinù!" — **P.**

Knỹgoje apiẽ manè yrà parašýta:
9 „Dievе, àš trókštu įvýkdyti tãvąją vãlią;
tàvo Teisýnas meilùs màno širdžiai". — **P.**

10 Tàvo teisùmą paskélbiau susirinkimui,
Viešpatie, tù žinaĩ, kàd àš netylėjau
lūpas sučiáupęs. — **P.**

Evangelija, p. 513, Nr. 206.

Gegužės 25 d.

ŠV. BEDA GARBINGASIS

KUNIGAS, BAŽNYČIOS MOKYTOJAS

Laisvas minėjimas

Bendrieji Bažnyčios mokytojams, p. 408 . . ., arba Bendrieji vienuoliams, p. 443 . . .

Pirmasis skaitinys, p. 418, Nr. 129.

Evangelija, p. 425, Nr. 135.

Taip pat gegužės 25 d.

ŠV. GRIGALIUS VII

POPIEŽIUS

Laisvas minėjimas

Bendrieji popiežiui, p. 363 . . .

Pirmasis skaitinys, p. 376, Nr. 94.

Evangelija, p. 396, Nr. 110.

Taip pat gegužės 25 d.

ŠV. MARIJA MAGDALENA DE PACI

MERGELĖ

Laisvas minėjimas

Bendrieji mergelėms, p. 431 . . ., arba Bendrieji vienuolėms, p. 443 . . .

Pirmasis skaitinys, p. 436, Nr. 144.

Evangelija, p. 508, Nr. 201.

Gegužės 26 d.

ŠV. PILYPAS NĖRIS

KUNIGAS

Privalomas minėjimas

Bendrieji ganytojams, p. 363 . . ., arba Bendrieji auklėtojams, p. 443 . . .
Pirmasis skaitinys, p. 481, Nr. 179.
Evangelija, p. 520, Nr. 213.

Gegužės 27 d.

ŠV. AUGUSTINAS KENTERBERIETIS

VYSKUPAS

Laisvas minėjimas

Bendrieji misionieriams, p. 363 . . .
Pirmasis skaitinys, p. 390, Nr. 105.
Evangelija, p. 395, Nr. 109.

Gegužės 31 d.

ŠVČ. MERGELĖS MARIJOS APSILANKYMAS

Šventė

Pirmasis skaitinys Sof 3, 14—18

Viešpats, Izraelio karalius, tavo viduje

Iš prãnašo Sofonijo knỹgos.

Krýkštauk, Siòno dùkra! Džiũgauk, Izraèli! Džiaũkis ir linksminkis iš visõs širdiẽs, Jerùzalės dùkra! Viẽšpats panaikìno táu padarýtąjį núosprendį — prìvertė tàvo príešus atsitráukti! Viẽšpats, Izraèlio karãlius, tàvo vidujė: daugiaũ neturėsi bijótis neláimės.

Tą diẽną sakỹs Jerùzalei: „Nebijók, Siòne! Nenuléisk rañkų! Sù taviñ yrà Viẽšpats, tàvo Diẽvas, galingasis, tavė jìs išgélbės. Jám liñksma smagù dẽl tavẽs, jìs atnaũjina táu sàvo méilę, jìs džiaũgias tavimì ir krýkštauja".

Tàvo neláimei padarýsiu gãlą, nuõ tavẽs àš nuiñsiu negarbę.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Arba: Rom 12, 9—16b

Rūpinkitės šventųjų reikalais, puoselėkite svetingumą

Iš šveñtojo apãštalo Paũliaus láiško Romiẽčiams.

Bróliai!

Méilė tebũna bè veidmainỹstės. Bodėkitės pikto, laikýkitės gẽro. Nuoširdžiaĩ mylėkite vienì kitùs bróliška

méile; lenktyniáukite tarpùsavio pãgarba. Nebũkite apsiléidę, bèt uõlūs, karštõs dvãsios, tarnáukite Viẽšpačiui. Džiaũkitės viltimì, bũkite kañtrūs suspaudimė, ištvermingi maldojė. Rūpinkitės šventųjų reikalaĩs, púoselėkite svetingùmą.

Láiminkite sàvo pérsekiotojus, láiminkite ir̃ nekéikite.

Džiaũkitės sù besidžiaũgiančiais, veřkite sù veřkiančiais. Sutařkite tarpùsavyje. Nesiveřžkite priẽ aukštų dalỹkų, bèt pasitẽnkinkite kukliaĩs.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Iz 12, 2—3. 4bcd. 5—6 (P.: 6v)

P. Didis tavỹ Izraėlio Šventàsis.

2 Štaĩ manė gélbėjo Diẽvas;
juõ pasikliáusiu ir̃ nedrebėsiu.
Viẽšpats — màno jėgà ir̃ stiprýbė —
jìs manė išgélbėjo.
3 Džiaũgdamies sémsime vándenį
iš versmių išgãnymo. — **P.**

4 Dėkókite Viẽšpačiui!
Šaũkitės jõ vařdo!
Skélbkit tautóms didingus jõ dárbus,
áukštinkite jõ kilnųjį vařdą! — **P.**

5 Šlóvinkite Viẽšpatį: nuostabių darbų jìs padãrė;
tegùl visà žẽmė taĩ žino.
6 Džiūgauki, krýkštauki, Siòne, —
didis tavỹ Izraėlio Šventàsis. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Lk 1, 45

P. Aleliùja. — Laiminga esi, Mergẽle Marija,
įtikėjusi, jóg išsipìldys,

kàs Viẽšpaties táu pasakýta. —
P. Aleliùja.

Evangelija Lk 1, 39—56

Iš kur man ta garbė, kad mano Viešpaties motina aplanko mane?!

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangėlijos pagal Lùką.

Anomìs dienomìs Marijà susiruõšusi skubiaĩ iškeliãvo į Judėjos kalnýno miẽstą. Ji nuẽjo į Zacharìjo namùs ir pasvéikino Elzbiẽtą.

Võs tìk Elzbietà išgirdo Marìjos pasvéikinimą, jõs įsčiose šóktelėjo kũdikis, õ patì Elzbietà pasidãrė kupinà Šventõsios Dvãsios. Ji balsiai sušùko:

„Tù labiáusiai paláiminta ìš visų móterų ir paláimintas tàvo įsčių vaĩsius! Ìš kuř mán tà garbẽ, kàd màno Viẽšpaties mótina aplañko manė̃?! Štaĩ võs tìk tàvo pasvéikinimo garsas pasiekė màno ausìs, šóktelėjo iš džiaũgsmo kũdikis màno įsčiose. Laimìnga įtikėjusi, jóg išsipìldys, kàs Viẽšpaties jái pasakýta".

Õ Marijà prabìlo:

„Màno síela šlóvina Viẽšpatį, màno dvasià džiaũgiasi Dievù, sàvo Gélbėtoju, nės jis pàžvelgė į sàvo nuolañkią tarnáitę. Štaĩ nuõ dabař paláiminta manė̃ vadiñs vìsos kařtos, nės didžių dalýkų padãrė mán Visagãlis, ir šveñtas yrà jõ vařdas!

Jìs paródo sàvo rañkos galýbę ir išsklaĩdo išdidžiõs širdiẽs žmónes. Jìs nùmeta galiūnùs nuõ sóstų ir išáukština mažúosius. Álkstančius gėrýbėmis apdovanója, turtuoliùs tuščiomìs paléidžia.

Jìs ištiesė pagálbos rañką sàvo tařnui Izraèliui, kàd minėtų jõ gailestingùmą, kaĩp bùvo žadėjęs mūsų prótėviams — Abraõmui ir jõ palikuonìms peř ámžius".

Marijà prabùvo pàs Elzbiẽtą apiẽ trìs mėnesius, õ paskuĩ sugrįžo į sàvo namùs.

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

III šeštadienis po Sekminių

NEKALTOJI MARIJOS ŠIRDIS

Laisvas minėjimas

* Šio minėjimo evangelija yra sava.

Bendrieji Švč. Mergelei Marijai, p. 293 . . .
Pirmasis skaitinys, p. 304, Nr. 35.

Posmelis prieš evangeliją Plg. Lk 2, 19

P. Aleliùja. — Paláiminta Mergẽlė Marijà:
jì dėmėjosi Diẽvo žõdį
ir̃ svar̃stė jį̃ sàvo širdyjė. — **P.** Aleliùja.

Evangelija* Lk 2, 41—51

Ji laikė visus įvykius savo širdyje

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangėlijos pagal̃ Lùką.

Jėzaus gimdýtojai kasmẽt eĩdavo į̃ Jerùzalę švęsti Velýkų. Kaĩ Jėzui sukãko dvýlika mẽtų, šveñtės pãpročiu jiẽ nuvỹko į̃ Jerùzalę. Ìškilmėms pasibaĩgus ir̃ jiems grį̃žtant atgal̃, vaĩkas Jėzus pasiliko Jerùzalėje, bèt gimdýtojai tõ nepastebėjo. Manýdami jį̃ ẽsant keleĩvių būryjė, jiẽ nuẽjo dienõs kẽlią, paskuĩ pradėjo ieškóti jõ tar̃p giminių beĩ pažįstamų̃.

Nesurãdę grį̃žo jõ beieškódami į̃ Jerùzalę.

Pagaliaũ põ trijų dienų rãdo jį šventỹkloje, sėdintį tarp mókytojų, besiklaũsantį jų ir juõs beklausinėjantį. Visì, kuriẽ jį girdėjo, stebėjosi jõ išmãnymu ir atsãkymais. Pamãtę jį gimdýtojai labaĩ nustẽbo, ir jõ mótina jám tãrė: „Vaikẽli, kám mùms taĩp padareĩ?! Štaĩ tàvo tėvas ir àš sù sielvartu ieškome tavęs".

Õ jìs atsãkė: „Kám gì manęs ieškójote? Ar̃gi nežinójote, kàd mán reĩkia bũti sàvo Tėvo reikaluosė?!" Bèt jiẽ nesuprãto jõ žõdžių.

Jėzus iškeliãvo sù jaĩs ir grį̃žo į Nazarėtą. Jìs bùvo jíems klusnùs.

Jõ mótina laĩkė visùs įvykius sàvo širdyjė.

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

Birželio 1 d.

ŠV. JUSTINAS

KANKINYS

Privalomas minėjimas

Bendrieji kankiniams, p. 330 . . .

Pirmasis skaitinys 1 Kor 1, 18—25

Dievas panorėjo skelbimo kvailumu išgelbėti tuos, kurie tiki

Iš šveñtojo apãštalo Paũliaus pìrmojo láiško Korintiẽčiams.

Bróliai!

Žõdis apiẽ krỹžių tiems, kuriẽ eĩna į prãžūtį, yrà kvailỹstė, õ mùms, eĩnantiems į išgãnymą, jìs yrà Diẽvo galýbė. Jùk parašýta: „Sunaikìnsiu išmintingųjų išmintį, niẽkais paveřsiu gudriųjų gudrýbę". Kuř išmiñčius? kuř Rãšto mokõvas? kuř šiõ pasáulio tyrinėtojas? Arĝi Diẽvas nepàvertė pasáulio išmintiẽs kvailystė?!

Õ kadángi pasáulis sàvo išmintimi Diẽvo nepažìno iš Diẽvo išmintiẽs veikalų, taĩ Diẽvas panorẽjo skelbimo kvailumù išgélbėti tuõs, kuriẽ tiki. Žỹdai reikaláuja stebùklų, graĩkai ieško išmintiẽs, õ mẽs skélbiame Jėzų nukryžiúotąjį, kurìs žỹdams yrà papìktinimas, pagónims — kvailỹstė. Bèt pašauktiesiems — tiek žỹdams, tiek graĩkams — mẽs skélbiame Krìstų, kurìs yrà Diẽvo galýbė ir Diẽvo išmintìs. Diẽviškoji kvailýbė išmintingėsnė ùž žmónes ir diẽviškoji silpnýbė galingėsnė ùž žmónes.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 33, 2—3. 4—5. 6—7. 8—9 (P.: 5b)

P. Viešpats išvadúoja manė iš baisýbių.

2 Àš visuomèt Viešpatį geřbsiu,
màno burnà šlóvins jį nuõlat.
3 Viešpačiu màno síela didžiúojas.
Tegù nuskriaustíeji taĩ giřdi iř džiaũgias. — **P.**

4 Sù manimì visì šlóvinkit Viešpatį,
áukštinkim Viešpaties vařdą kaĩp víenas.
5 Viešpaties íeškau, jìs atsiliẽpia
iř išvadúoja manė iš baisýbių. — **P.**

6 Žvelkit į jį, iř jùms nušvìs véidas,
nebetèks raũsti iš gėdos.
7 Štaĩ vařgšas šaũkės, iř Viešpats išgiřdo,
iš visų bėdų išvadãvo. — **P.**

8 Viešpaties ángelas pýlimu apjúosia dievobáimingus žmónes,
juõs iš neláimės vadúoja.
9 Patyrinėkit iř pamatýsit, koksaĩ Viešpats gẽras,
láimė tám žmõgui, kuris jõ pãrama tiki. — **P.**

Evangelija, p. 424, Nr. 134.

Birželio 2 d.

ŠV. MARCELINAS IR PETRAS

KANKINIAI

Laisvas minėjimas

Bendrieji kankiniams, p. 330 . . .

Pirmasis skaitinys, p. 348, Nr. 70.

Evangelija, p. 362, Nr. 83.

Birželio 3 d.

ŠV. KAROLIS LUANGA IR JO DRAUGAI

KANKINIAI

Privalomas minėjimas

Bendrieji kankiniams, p. 330 . . .
Pirmasis skaitinys, p. 333, Nr. 59.
Evangelija, p. 494, Nr. 188.

Birželio 5 d.

ŠV. BONIFACAS

VYSKUPAS, KANKINYS

Privalomas minėjimas

Bendrieji kankiniams, p. 330..., arba Bendrieji misionieriams, p. 363...
Pirmasis skaitinys, p. 377, Nr. 95.
Evangelija, p. 404, Nr. 118.

Birželio 6 d.

ŠV. NORBERTAS

VYSKUPAS

Laisvas minėjimas

Bendrieji ganytojams, p. 363..., arba Bendrieji vienuoliams, p. 443...
Pirmasis skaitinys, p. 373, Nr. 92.
Evangelija, p. 517, Nr. 210.

Birželio 9 d.

ŠV. EFREMAS

DIAKONAS, BAŽNYČIOS MOKYTOJAS

Laisvas minėjimas

Bendrieji Bažnyčios mokytojams, p. 408 . . .
Pirmasis skaitinys, p. 483, Nr. 180.
Evangelija, p. 429, Nr. 139.

Birželio 11 d.

ŠV. BARNABAS

APAŠTALAS

Privalomas minėjimas

* Šio minėjimo pirmasis skaitinys yra savas.

Pirmasis skaitinys* Apd 11, 21b—26; 13, 1—3

Jis buvo geras vyras, kupinas Šventosios Dvasios ir tikėjimo

Iš Apãštalų darbų.

Gausùs žmonių skaičius įtikėjo ir atsivertė į Viešpatį. Žinià apiẽ juõs pasiekė Jerùzalės bažnýčios ausìs, ir jì išsiuntė Barnãbą į Antiòchiją. Atvýkęs ir pamãtęs Diẽvo malónę, jis apsìdžiaugė ir rãgino visùs likti ištikimus Viešpačiui sàvo širdiẽs nusistãtymu. Màt jis bùvo gẽras vyras, kùpinas Šventõsios Dvãsios ir tikėjimo. Ir Viešpačiui prisidėjo nemãžas bùrỹs.

7. Romos mišiolas, VII t.

Barnãbas dár nukeliãvo į Társą ieškóti Saũliaus. Rãdęs atsìvedė jį Antiòchijon. Jiẽdu abù ištisus metùs darbãvosi Bažnýčioje ir išmókė gaũsų bũrį. Antiòchijoje pìrmą kařtą imta vadinti mókinius „krikščiónimis".

Antiòchijos Bažnýčioje bùvo pranašų ir mókytojų: Barnãbas, Sìmonas, prãvarde Juodàsis, Lùcijus Kireniẽtis, Manaènas, áugęs kartù sù tetrárchu Èrodu, ir Saũlius.

Kařtą, kaĩ jiẽ laĩkė pãmaldas Viẽšpaties garbei ir pãsninkavo, Šventóji Dvasià pasãkė: „Išskìrkite mán Barnãbą ir Saũlių dárbui, kuriám àš juõs šaukiaũ". Tadà tiẽ pãsninkavo ir meĩldėsi, ir, uždėję añt jų rankàs, išléido.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 97, 1. 2—3ab. 3c—4. 5—6 (P.: 2b)

P. Viẽšpaties teisingùmas šviẽčia pagónims.

1 Naũją gìesmę giedókite Viẽšpačiui:
nuostabiùs dárbus jìs dãro!
Jõ dešinẽ visagãlė,
jõ šventóji ranká pérgales skìna. — **P.**

2 Sàvo išgãnymą Viẽšpats apréiškė,
jõ teisingùmas šviẽčia pagónims.
3 Atsìmena sàvo gerùmą, ištikimùmą,
Izraèlio šeĩmai žadėtą. — **P.**

Ir mãto vìsas pasáulis
išganìngąjį Diẽvo veikìmą.
4 Žavėkitės Viẽšpačiu, šãlys,
šũkaukit, džiũgaukit, grókit! — **P.**

5 Viẽšpačiui skamb̃inkit árfom,
giedókit, prìtariant kañkliams.
6 Trimitų ir rãgo balsaĩ tegù aĩdi,
Valdõvą Viẽšpatį gìrkit audrìngai. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Mt 28, 19a. 20b

P. Aleliùja. — Eĩkite ir padarýkite màno mokiniaĩs visų̃ tautų̃ žmónes, — sãko Viẽšpats. Àš esù sù jumìs peř visàs dienàs ikì pasáulio pabaigõs. — **P.** Aleliùja.

Evangelija Mt 10, 7—13

Eikite ir skelbkite, jog prisiartino dangaus karalystė

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagaĩ Mãtą.

Jėzus pasãkė sàvo apãštalams:

„Eĩkite ir skélbkite, jóg prisiařtino dangaũs karalỹstė. Gýdykite ligónius, prikélkite mìrusius, nuvalýkite raupsúotus, išvarinėkite dèmonus. Dovanaĩ gãvote, dovanaĩ ir dúokite!

Neįsigýkite neĩ áukso, neì sidãbro, neĩ variõkų sàvo kapšuosė; neĩ keliõnmaišio, neĩ dvejų̃ marškinių̃, neĩ kùrpių, neĩ lazdõs, nès darbiniñkas veřtas sàvo vaĩgio. Atẽję į̃ kókį nórs miẽstą ař káimą, susiieškókite pàtikimą žmõgų ir apsistókite pàs jį̃, kõl išvỹksite.

Įeidamì į̃ namùs, pasvéikinkite juõs. Ir jéigu namaĩ bùs vertì, teateiniẽ põ jų̃ stógu jũsų ramýbė. Õ jéigu nebùs vertì — jũsų ramýbė tesugrį̃žta jùms".

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

Birželio 13 d.

ŠV. ANTANAS PADUVIETIS

KUNIGAS, BAŽNYČIOS MOKYTOJAS

Privalomas minėjimas

Bendrieji ganytojams, p. 363 . . ., arba Bendrieji Bažnyčios mokytojams, p. 408 . . ., arba Bendrieji vienuoliams, p. 443 . . .

Pirmasis skaitinys, p. 370, Nr. 89.

Evangelija, p. 402, Nr. 116.

Birželio 19 d.

ŠV. ROMUALDAS

ABATAS

Laisvas minėjimas

Bendrieji vienuoliams, p. 443 . . .

Pirmasis skaitinys, p. 480, Nr. 178.

Evangelija, p. 517, Nr. 210.

Birželio 21 d.

ŠV. ALOYZAS GONZAGA

VIENUOLIS

Privalomas minėjimas

Bendrieji vienuoliams, p. 443 . . .

Pirmasis skaitinys, p. 493, Nr. 187.

Evangelija, p. 503, Nr. 197.

Birželio 22 d.

ŠV. PAULINAS NOLIETIS

VYSKUPAS

Laisvas minėjimas

Bendrieji ganytojams, p. 363 . . .

Pirmasis skaitinys 2 Kor 8, 9—15

Jis, būdamas turtingas, dėl jūsų tapo vargdieniu, kad jūs taptumėte turtingi per jo neturtą

Iš šveñtojo apãštalo Paũliaus añtrojo láiško Korintiẽčiams.

Bróliai!

Jũs pažįstate mũsų Viẽšpaties Jėzaus Kristaus malónę ir žinote, jóg jìs, bũdamas turtingas, dẽl jũsų tãpo vargdieniù, kàd jũs tàptumėte turtingi peř jõ netuřtą. Àš dúodu patarìmą, nès taĩ naudìnga jùms, kuriẽ dár nuõ pérnai pradėjote nè tìk veĩkti, bèt ir trókšti. Taĩgi dabař pabaĩkite taĩ darýti, kàd jũsų gỹvas troškìmas bũtų pagaĩ išgales įvýkdytas.

Kaĩ yrà troškìmas, jìs priimtinas pagaĩ galimýbę, õ nè viřš galimýbės. Niẽkas nereikaláuja, kàd kitiems tèktų lengvãtos, õ jùms nãštos, bèt kàd bũtų lygýbė.

Šiuõ metù jũsų peřteklius tepapìldo jų nepriteklių, kàd vėliaũ jų peřteklius atpìldytų jũsų nepriteklių ir bũtų lygýbė, kaĩp parašýta: „Kàs daũg suriñko, neturėjo peřtekliaus, õ kàs mažaĩ, — nekentėjo nepritekliaus".

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 39, 2 ir 4ab. 7—8a. 8b—9. 10 (P.: 8a ir 9a)

P. Ateinù, Viẽšpatie, výkdyti tàvo vãlios.

2 Viẽšpaties àš lauktė láukiau,
iř jìs priẽ manęs pasìlenkė meĩliai.
4 Į màno lūpas naũją gíesmę įdẽjo,
gíesmę Diẽvui pagárbint. — **P.**

7 Tãu nepatìko neĩ krùvinos aũkos, neĩ ãtnašos vaĩsių;
bèt atvẽrei màno ausìs, kàd klausýtų.
Nenorẽjai neĩ dẽginamų, neĩ atgailõs atnašų.
8 Tuomèt àš tariaũ: „Ateinù!" — **P.**

Knỹgoje apiẽ manė parašýta:
9 „Diẽve, àš trókštu įvýkdyti tãvąją vãlią;
tàvo Teisýnas meilùs màno širdžiai". — **P.**

10 Tàvo teisùmą paskélbiau susirinkimui,
Viẽšpatie, tù žinaĩ, kàd àš netylẽjau
lūpas sučiáupęs. — **P.**

Evangelija, p. 515, Nr. 208.

Taip pat birželio 22 d.

ŠV. JONAS FIŠERIS

VYSKUPAS, KANKINYS

IR ŠV. TOMAS MORUS

KANKINYS

Laisvas minėjimas

Bendrieji kankiniams, p. 330 . . .
Pirmasis skaitinys, p. 354, Nr. 75.
Evangelija, p. 358, Nr. 79.

Birželio 24 d.

ŠV. JONO KRIKŠTYTOJO GIMIMAS

Iškilmė

IŠVAKARIŲ MIŠIOS

Pirmasis skaitinys Jer 1, 4—10

Dar prieš sutverdamas motinos kūne, aš tave išrinkau

Iš prãnašo Jeremìjo knỹgos.

Jùdo karãliaus Jozìjo dienomis mán bùvo paskélbtas Viẽšpaties žõdis: „Dár priẽš sutvérdamas mótinos kũne, àš tavè išrinkaũ; dár priẽš paliẽkant táu mótinos įsčias, àš tavè pašvéntinau — prãnašu tautóms àš tavè paskýriau".

Tuomèt àš atsiliepiau: „Àk, màno Viẽšpatie Diẽve! Jùk àš dár nemóku kalbẽti: àš dár peř jáunas!"

Bèt Viẽšpats mán tãrė: „Nesakýk: ‚Àš dár peř jáunas'. Kuř tik tavè àš pasiųsiu, tù eĩsi, iř ką táu pavèsiu, tù skélbsi. Tù jų nebijók, nès àš sù taviḿ iř táu padẽsiu, — Viẽšpaties žõdis".

Tadà Viẽšpats ištiesė sàvo rañką, pàlietė màno lũpas iř tãrė: „Àš įdedu sàvo žodžiùs į tàvo lũpas. Štaĩ šiañdien stataũ tavè añt tautų iř valstýbių, kàd ráutum iř griáutum, naikintum iř siaũbtum, statýtum iř sodintum".

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 70, 1—2. 3—4a. 5—6ab. 15ab ir 17 (P.: 6b)

P. Tù buvaĩ màno sárgas nuõ pàt kūdikỹstės.

1 Tàvo prieglobstin, Viẽšpatie, bẽgu,
iř niekuomèt mán netèks kaĩsti iš gẽdos.
2 Kaĩp teisingas esì, tráuk manè, gélbėk,
kreĩpk į̃ manè sàvo aũsį, vadúoki! — **P.**

3 Tù bũk mán uolà prisiglaũsti,
gélbėtis — galìnga tvirtóvė.
Tikraĩ, tù mán uolà iř màno tvirtóvė!
4 Gélbėk, õ Diẽve, manè nuõ nedõrėlio rañkos. — **P.**

5 Tù, Diẽve, mán ramstis,
taviḿ àš viliúosi nuõ pàt sàvo jaunỹstės.
6 Nuõ pàt užgimìmo manè tù globójai,
buvaĩ màno sárgas nuõ pàt kūdikỹstės. — **P.**

15 Šlóvins màno burnà tàvo teisýbę,
tàvo pagálbą — peř visą diẽną.
17 Kaĩp mókei, Diẽve, manè nuõ jaunỹstės,
skélbiu lìg šiõl tàvo nuostabiùs dárbus. — **P.**

Antrasis skaitinys 1 Pt 1, 8—12

Šito išganymo ieškojo ir jį̃ tyrinėjo pranašai

Ìš šveñtojo apãštalo Pẽtro
pìrmojo láiško.

Mylimíeji!

Jũs mýlite Jėzų Krìstų, nórs iř nẽsate jõ mãtę; tikėdami jį̃, nórs iř neregėdami, džiũgaujate neapsãkomu iř šlovingiáusiu džiaugsmù, nès žìnotės gáusią tikėjimo síekinį — síelų išgãnymą.

Šito išgãnymo ieškójo iř jį̃ tyrinėjo pranašaĩ, kuriẽ iř pranašãvo apiẽ jùms skìrtąją malónę. Jiẽ nagrinėjo, kurį̃ iř kókį laĩką nuródė juosè veĩkianti Krìstaus Dvasià,

išpranašãvusi Krìstaus kentėjimus ir põ tõ sėkančią šlóvę. Jiems bùvo apréikšta, kàd jiẽ nè sáu, bèt jùms pasitarnãvo tomìs žiniomìs, kuriàs dabar jùms àtskleidė Evangėlijos skelbėjai, įkvėptì iš dangaũs pasiųstõs Šventõsios Dvãsios. Į tuõs dalykùs geĩdžia pažveĩgti nèt angelaĩ.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Posmelis prieš evangeliją Jn 1, 7; Lk 1, 17

P. Aleliùja. — Jìs atẽjo, kàd paliùdytų šviẽsą,
kàd pareñgtų Viẽšpačiui tóbulą taũtą. —
P. Aleliùja.

Evangelija Lk 1, 5—17

Ji pagimdys tau sūnų, o tu jį praminsi Jonu.

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangėlijos pagaĩ Lùką.

Judėjos karãliaus Èrodo dienomìs gyvẽno kùnigas, vardù Zacharìjas, iš Abìjo skỹriaus. Jìs turėjo žmóną, vardù Elzbiẽtą, iš Aarõno vaikáičių. Abù jiẽ bùvo teĩsūs Diẽvo akysė ir nepriekaištingai výkdė visùs Viẽšpaties įsãkymus beĩ núostatus. Juõdu neturėjo vaikų̃, nès Elzbietà bùvo nevaisìnga ir abù suláukę senývo ámžiaus.

Kařtą Zacharìjas ẽjo pagaĩ skỹriaus eĩlę Diẽvo tarnỹstės pãreigas, ir pagaĩ kunigų̃ pãprotį, bùrtu tẽko jám, įžeñgus į Viẽšpaties šventỹklos vìdų, aukóti smiĩkalus. Smiĩkymo vãlandą laukė meĩdėsi gausì žmonių̃ minià. Tuomèt jám pasiródė Viẽšpaties ángelas, stóvintis smilkalų̃ aũkuro dešinėjė. Pamãtęs jį̃, Zacharìjas sumišo, ir išgąstis pagãvo jį̃.

Bèt ángelas jám tãrė: „Nebijók, Zacharìjau, tàvo prãšymas išklausýtas. Tàvo žmonà Elzbietà pagimdỹs táu sū̃nų, õ tù jį̃ pramiñsi Jonù. Táu bùs džiaũgsmas ir pa-

gúoda, ir daũgelis džiaũgsis jõ gimimù, nès jìs bùs dìdis Viẽšpaties akysė. Jìs negeřs vỹno ir jokiũ svaigalũ. Ìš pàt mótinos įsčių jis bùs kùpinas Šventõsios Dvãsios ir daugýbę Izraėlio sūnų atveřs į Viẽšpatį, jų Diẽvą. Sù Elijo dvasià ir galýbe jis žeñgs pirmà Viẽšpaties, kreĩpdamas tėvų šìrdis į vaikùs ir įkvẽpdamas neklusnìems teisiųjų nusiteikìmą, kàd pareñgtų Viẽšpačiui tóbulą taũtą".

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

Šitie patys skaitiniai imami ir votyvinėms šv. Jono Krikštytojo Mišioms.

DIENOS MIŠIOS

Pirmasis skaitinys Iz 49, 1—6

Tave padarysiu tautų šviesa

Ìš prãnašo Izaijo knỹgos.

Klausýkite, sãlos, išgirškite, tólimos taũtos! Manė Viẽšpats pàšaukė, mán dár negìmus; dár mótinos įsčiose mán tebebũnant, jis ìštarė mãnąjį vařdą. Jis màno bùrną padãrė panãšią į ãštrų kalavìją ir pàslėpė manė sàvo raňkos šešẽlyje. Manė jis pàvertė smailià strėlė ir įsidėjo į sàvo strėlinę. Jis mán pasãkė: „Tù, Izraėli, esì tařnas, peř kurį sàvo garbę àš nóriu apréikšti".

Bèt àš kalbėjau: „Véltui àš sténgiaus, tuščiaĩ ir bereĩkal jėgàs eikvójau. Tačiaũ màno téisės Viẽšpaties raňkoje, ir màno ãtlygis pàs mãnąjį Diẽvą".

Dabař kaĩba Viẽšpats, kuris, dár mótinos įsčiose mán tebebũnant, manė savúoju tarnù padãrė, kàd àš jám Jokũbą parvèsčiau, priẽ jõ Izraėlį suriňkčiau. Taĩp buvaũ pàgerbtas Viẽšpaties akysė, ir màno Diẽvas mán bùvo stiprýbė.

Jis tãrė: „Peř mãža táu bũti màno tarnù tiktaĩ tám, kàd pakéltum Jokũbo gìmines ir sugrąžintum išlìkusius Izraèlio žmónes. Todẽl àš tavè padarýsiu tautų šviesà, kàd màno išgãnymas žẽmės pãkraščius síektų".

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 138, 1—3. 13—14. 15 (P.: 14a)

P. Dėkóju, kàd taĩp stebuklìngai manè tù sukũrei.

1 Ištýręs esì manè, Diẽve, pažįsti,
2 žinaĩ, kadà sėdu, keliúosi.
Ìš tólo mataĩ, ką galvóju,
3 žinaĩ, ař žingsniúoju, ař einù gulìti.
Táu žìnomi visì màno takẽliai. — **P.**

13 Jùk tù màno širdį sukũrei,
sunárstei manè mótinos įsčioj.
14 Dėkóju, kàd taĩp stebuklìngai manè tù sukũrei,
kàd visì tàvo darbaĩ stebuklìngi.
Tù mãnąją síelą pažįsti. — **P.**

15 Nẽ vienas kaulẽlis nebùvo táu slãptas,
kaĩ tamsõj manè tvėrei,
kaĩ slaptìngai àš bréndau põ žẽmėm. — **P.**

Antrasis skaitinys Apd 13, 22—26

Prieš Kristui ateinant, Jonas paskelbė atsivertimo krikštą

Ìš Apãštalų darbų.

Paũlius kalbėjo:

„Diẽvas pakėlė prótėviams karãliumi Dóvydą, apiẽ kurį pasãkė: ‚Radaũ Dóvydą, Jėsės sũnų, výrą pagaĩ sàvo širdį, kuris įvýkdys visùs màno nórus. Ìš jõ palikuonių, kaĩp bùvo žadėjęs, Diẽvas išvedė Izraèliui gélbėtoją Jėzų.

Priẽš jám ateĩnant, Jõnas paskélbė atsivertìmo krìkštą vìsai Izraėlio taũtai.

Baĩgdamas gyvẽnimo keliõnę, Jõnas paréiškė: ‚Àš nesù tàs, kuõ manė laĩkote. Štaĩ põ manęs ateĩna tasaĩ, kuriám àš neveřtas atrìšti kùrpių diržẽlio'.

Bróliai, Abraõmo giminẽs sũnūs ir čià ẽsantys dievobáimingieji žmónės! Taĩ jùms àtsiųstas šìs išgãnymo žõdis".

Taĩ Diẽvo žõdis.

Posmelis prieš evangeliją Lk 1, 76

P. Aleliùja. — Tù, vaikẽli, bũsi vadinamas
Aukščiáusiojo prãnašu,
nès tù eĩsi pirmà Viẽšpaties
jám kẽlio nutiẽsti. — **P.** Aleliùja.

Evangelija Lk 1, 57—66, 80

Jo vardas — Jonas

+Pasiklausýkite šventõsios Evangėlijos pagaĺ Lùką.

Elzbiẽtai atẽjo mẽtas gimdýti, ir jì susiláukė sūnaũs. Jõs kaimýnai ir gìminės, išgirdę, kókią didžią malónę bùvo suteĩkęs jái Viẽšpats, džiaũgėsi kartù sù jà. Aštuñtą diẽną jiẽ susiriñko berniùko apipjáustyti ir norẽjo jį pavadìnti tẽvo vardù — Zacharijù.

Mótina pasipríešino: „Õ, nè! Jìs vadiñsis Jõnas".

Kitì jái sãkė: „Bètgi niẽkas tàvo giminėjė netùri šìto vařdo". Jiẽ ženklaĩs pakláusė tẽvą, kaĩp jìs norẽtų pavadìnti kũdikį.

Šìs, pareikalãvęs rãšomosios lentẽlės, užrãšė: „Jõ vařdas — Jõnas". Visì stebėjosi. Tuõj pàt atsivėrė jõ lūpos, atsirišo liežùvis, ir jìs ẽmė kalbėti, šlóvindamas Diẽvą.

Visùs kaimýnus àpėmė báimė, iř põ vìsą Judėjos kalnýną sklìdo kalbos apiẽ šiuõs įvykius. Visì girdėjusieji dėjosi taĩ į šìrdį iř klausinėjo: „Kaĩp manaĩ, kàs bùs iš tõ vaĩko?" Jį tikraĩ globójo Viẽšpaties rankà.

Tuõ tárpu kũdikis áugo iř tvirtėjo dvasià. Jìs gyvẽno dykumojė ikì pàt sàvo viẽšo pasiródymo Izraèliui dienõs.

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

Birželio 27 d.

ŠV. KIRILAS ALEKSANDRIETIS

VYSKUPAS, BAŽNYČIOS MOKYTOJAS

Laisvas minėjimas

Bendrieji ganytojams, p. 363 . . ., arba Bendrieji Bažnyčios mokytojams, p. 408 . . .

Pirmasis skaitinys, p. 393, Nr. 107.

Evangelija, p. 424, Nr. 134.

Birželio 28 d.

ŠV. IRENIEJUS

VYSKUPAS, KANKINYS

Privalomas minėjimas

Bendrieji kankiniams, p. 330 . . ., arba Bendrieji ganytojams, p. 363 . . ., arba Bendrieji Bažnyčios mokytojams, p. 408 . . .

Pirmasis skaitinys 2 Tim 2, 22b—26

Viešpaties tarnui reikia su visais elgtis maloniai, švelniai aiškinti prieštaraujantiems

Ìš šveñtojo apãštalo Paũliaus
añtrojo láiško Timotiẽjui.

Brangùsis!

Ieškók teisùmo, tikẽjimo, méilės ir̃ ramýbės sù taĩs, kuriẽ ìš grynõs širdiẽs šaũkiasi Viẽšpaties. Õ kvailų ir̃ nemókšiškų giñčų vénk, žinódamas, kàd jiẽ vẽda į̃ barniùs.

Viẽšpaties taĩnui nėdera kiviř̃čytis, bèt reĩkia sù visaĩs elgtis malõniai, sténgtis pamókyti, bũti kantriám, šveĺniai áiškinti prieštaráujantiems, — ràsi, Diẽvas duõs jiems atsiveř̃sti, pažinti tiẽsą, ir̃ jiẽ prablaivẽs nuõ vélnio žabángų, kuriuosè vergãvo jõ vãliai.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 36, 3—4. 5—6. 30—31 (P.: 30a)

P. Teisuõlio burnà išmintį skélbia.

3 Viẽšpačiu kliáukis, gẽra darýki,
taĩ gyvénsi pažadėtoje žẽmėj, turėsi ramýbę.
4 Džiaũkis, kàd gárbini Viẽšpatį.
Jis táu suteĩks, kõ širdìs tàvo trókšta. — **P.**

5 Viẽšpačiui sàvo likimą pavèski,
juõ pasikliáuki: jis padarỹs, kõ táu reĩkia.
6 Tàvo teisýbei leĩs pasiródyt kaĩp diẽnai,
kaĩp dienóvidžio grõžiui — tãvajai téisei. — **P.**

30 Teisuõlio burnà išmintį skélbia,
liežùvis teisýbę bylója.
31 Jõ širdyjè Diẽvo Teisýnas,
ir̃ jìs nesvyrúodamas žeñgia. — **P.**

Evangelija, p. 520, Nr. 213.

Birželio 29 d.

ŠV. PETRAS IR PAULIUS

APAŠTALAI

Iškilmė

IŠVAKARIŲ MIŠIOS

Pirmasis skaitinys Apd 3, 1—10

Ką turiu, tą duosiu:
Jėzaus Kristaus Nazariečio vardu imk ir vaikščiok!

Iš Apãštalų darbų.

Pẽtras ir Jõnas ẽjo į devintõsios valandõs pãmaldas šventỹkloje. Tuõ pačiù metù bùvo nẽšamas ir víenas apsigimęs lúošas výras. Jį kasdiẽn sodindavo priẽ šventỹklos varčių, vadinamų Gražiaĩsiais, kàd prašýtų šventỹklos lankýtojų išmaldos. Pastebėjęs beeĩnančius viduñ Pẽtrą ir Jõną, jis paprãšė išmaldos.

Pẽtras, įdėmiaĩ pažveĩgęs į jį draugė sù Jonù, tãrė: „Pažiūrėk į mùdu". Jis pakẽlė gálvą, tikėdamasis kã nórs gáusiąs.

Bèt Pẽtras prabilo: „Sidãbro neĩ áukso àš neturiù, bèt kã turiù, tã dúosiu. Jėzaus Krìstaus Nazariẽčio vardù imk ir váikščiok!"

Ir, paẽmęs ùž dešinės rañkos, pakẽlė jį. Jõ kójos ir pėdos bemãtant sustiprėjo. Jis pašóko, atsistójo ir ẽmė váikščioti. Draugė sù apãštalais įėjo į šventỹklą. Teñ, váikščiodamas ir pasišokinėdamas, gárbino Diẽvą. Visì žmónės pamãtė jį váikščiojantį ir šlóvinantį Diẽvą. Jiẽ pažìno, kàd taĩ tàs pàts luošỹs, kuris sėdėdavo elgetáudamas

priẽ Gražiųjų vartų. Jiẽ bùvo labaĩ nustẽbinti ir sukrėsti tõ, kàs bùvo jám atsitìkę.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 18, 2—3. 4—5 (P.: 5a)

P. Peř visą žẽmę eĩna jų aĩdas.

2 Skélbia dangùs Diẽvo garbę,
apiẽ jõ rañkų dárbus žvaigždėtasis skliaũtas bylója.
3 Šią bỹlą kartója dienà bũsimai diẽnai,
õ naktìs — ateĩnančiai nãkčiai. — **P.**

4 Čià nė tiẽ žõdžiai ir nė tõs kalbos,
kurių skamběsio nebũtų girdėti.
5 Peř visą žẽmę eĩna jų aĩdas,
jų kalbesỹs — ligi krãštui pasáulio. — **P.**

Antrasis skaitinys Gal 1, 11—20

Dievas mane pasirinko dar esantį įsčiose

Ìš šveñtojo apãštalo Paũliaus láiško Galãtams.

Àš sakãu jùms, bróliai, kàd màno paskelbtóji Evangèlija nėrà ìš žmonių. Àš nepérėmiau jõs iš žmogaũs ir nebuvaũ jõs išmókytas, bèt gavaũ Jėzaus Kristaus apreiškimù. Jũs, bė ãbejo, ẽsate girdėję, kaĩp àš kadáise elgiaũsi, bũdamas žỹdų tikėjimo; kaĩp bė saĩko pérsekiojau Diẽvo Bažnýčią ir mėginaũ ją sugriáuti; kaĩp žỹdų tikėjimu buvaũ pranókęs daũgelį bendraamžių sàvo tautiẽčių, ìtin uõliai sáugodamas sàvo prótėvių padavimùs.

Kaĩ tàs, kurĩs manė pasiriñko dár ẽsantį įsčiose ir pàšaukė sàvo malóne, panorėjo apréikšti manyjė sàvo Sũnų, kàd paskélbčiau Evangèliją pagónims, neskubėjau tařtis sù kũnu ir kraujù ir nenuvykaũ į Jerùzalę pàs

anksčiaũ ùž manè pàšauktus apãštalus, bèt iškeliavaũ į Arãbiją ir põ tõ vėl grįžaũ į Damãską.

Vėliaũ, põ trejų mėtų, àš nukeliavaũ į Jerùzalę susipažinti sù Kefù ir pasilikaũ pàs jį penkiólika dienų. Kitų apãštalų mán netėko pamatýti, tiktaĩ Viẽšpaties brólį Jokũbą. Ką jùms rašaũ, tvìrtinu Diẽvo akìvaizdoje, jóg nemelúoju.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Posmelis prieš evangeliją Jn 21, 17d

P. Aleliùja. — Viẽšpatie, tù vìską žinaĩ.
Tù žinaĩ, kàd tavè mýliu, —
P. Aleliùja.

Evangelija Jn 21, 15—19

Ganyk mano avinėlius, ganyk mano avis

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangėlijos pagaĩ Jõną.

Pasiródęs sàvo mokiniáms ir papùsryčiavęs sù jaĩs, Jėzus pakláusė Sìmoną Pėtrą: „Sìmonai, Jõno sūnaũ, ar mýli manè labiaũ ùž šìtuos?" Tàs atsãkė: „Taĩp, Viẽšpatie. Tù žinaĩ, kàd tavè mýliu". Jėzus jám tãrė: „Ganýk màno avinėliùs".

Ir añtrą kartą Jėzus pakláusė: „Sìmonai, Jõno sūnaũ, ar mýli manè?" Tàs atsiliepė: „Taĩp, Viẽšpatie. Tù žinaĩ, kàd tavè mýliu". Jėzus jám pasãkė: „Ganýk màno avelės".

Jėzus pakláusė dár ir trẽčią kartą: „Sìmonai, Jõno sūnaũ, ar mýli manè?" Pėtras nuliũdo, kàd Jėzus trẽčią kartą kláusia: „Ar mýli manè?", ir atsãkė: „Viẽšpatie, tù vìską žinaĩ. Tù žinaĩ, kàd tavè mýliu".

Jėzus jám tãrė: „Ganýk màno avis. Ìš tiesų, ìš tiesų sakaũ táu: kaĩ buvaĩ jáunas, pàts susijúosdavai ir̃ váikščiojai, kuř norėjai. Õ pasẽnęs tù ištiẽsi rankàs, — kìtas tavė̀ pérjuos ir̃ vès, kuř nenóri". Jis taĩ pasãkė, nuródydamas, kókia mirtimì Pẽtras pašlóvinsiąs Diẽvą.

Taĩ pasãkęs, dár pridűrė: „Sèk pãskui manė̀!"

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

Šitie patys skaitiniai imami ir votyvinėms šventųjų apaštalų Petro ir Pauliaus Mišioms.

DIENOS MIŠIOS

Pirmasis skaitinys Apd 12, 1—11

Dabar tikrai žinau,
kad Viešpats išvadavo mane iš Erodo rankų

Ìš Apãštalų darbų.

Karãlius Èrodas pradėjo pérsekioti kaĩ kuriuõs Bažnýčios žmónes. Jis nukir̃sdino Jokũbą, Jõno brólį. Pamãtęs, jóg taĩ patiñka žỹdams, įsãkė suimti ir̃ Pẽtrą. Bùvo Neraugìntos Dúonos diẽnos. Suẽmęs Pẽtrą, įmẽsdino jį̃ į̃ kalė̃jimą ir̃ pàvedė sáugoti ketùrgubai sargýbai põ kẽturis kareiviùs. Põ Velýkų ketìno išdúoti jį̃ miniai. Taĩgi Pẽtras bùvo uždarýtas kalė̃jime. Õ Bažnýčia karštaĩ meĩldėsi ùž jį̃ Diẽvui.

Paskutìnę nãktį priẽš Èrodui išdúodant Pẽtrą, tasaĩ, sukáustytas dviẽm grandinėmis, miegójo tar̃p dviejų kareĩvių. Priẽ dùrų sargýbiniai ẽjo sargýbą.

Staigà teñ atsirãdo Viẽšpaties ángelas, ir̃ kãmerą nùtvieskė šviesà. Jis sùdavė Pẽtrui į̃ šóną ir̃ žãdindamas tãrė: „Kélkis greičiaũ!" Ir̃ nukrìto jám grandinės nuõ rañkų.

Ángelas kalbëjo toliaũ: „Susijúosk iř apsiaũk sandalùs!" Jìs taĩp iř padãrė.

Ángelas tę̃sė: „Užsimèsk apsiaũstą iř eĩk pãskui manè!" Išẽjęs Pẽtras sẽkė pãskui jį̃. Tìk jìs nesuvókė, ař ángelo veiksmaĩ tikrì, jìs tãrėsi mãtąs regëjimą. Šìtaip jiẽdu praẽjo prõ pìrmą iř añtrą sargýbą iř prisiařtino priẽ geležìnių vařtų į̃ miẽstą. Vařtai saváime atsidãrė. Išẽję prõ juõs, jiẽ léidosi tolỹn víena gatvè. Staigà šalià ẽjęs ángelas išnỹko.

Pẽtras atsipéikėjęs tãrė: „Dabař tikraĩ žinaũ, kàd Viẽšpats àtsiuntė sàvo ángelą iř išvadãvo manè iš Èrodo rañkų iř žỹdų miniõs këslų".

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 33, 2—3. 4—5. 6—7. 8—9 (P.: 5b)

P. Viẽšpats išvadúoja manè iš baisýbių.

2 Àš visuomèt Viẽšpatį geřbsiu,
màno burnà šlóvins jį̃ nuõlat.
3 Viẽšpačiu màno síela didžiúojas.
Laĩ nuskriaustíeji taĩ giřdi iř džiaũgias. — **P.**

4 Sù manimì visì šlóvinkit Viẽšpatį,
áukštinkim Viẽšpaties vařdą kaĩp víenas.
5 Viẽšpaties íeškau, jìs atsiliẽpia
iř išvadúoja manè iš baisýbių. — **P.**

6 Žveĩkit į̃ jį̃, iř jùms nušvìs véidas,
nebetèks raũsti iš gëdos.
7 Štaĩ vařgšas šaũkės, iř Viẽšpats išgiřdo,
iš visų̃ bėdų̃ išvadãvo. — **P.**

8 Viẽšpaties ángelas pýlimu apjúosia
dievobáimingus žmónes,
juõs iš neláimės vadúoja.
9 Patyrinëkit iř pamatýsit, koksaĩ Viẽšpats gẽras,
láimė tám žmõgui, kurìs jõ pãrama tìki. — **P.**

Antrasis skaitinys 2 Tim 4, 6—9. 17—18

Manęs laukia teisumo vainikas

Ìš šveñtojo apãštalo Paũliaus añtrojo láiško Timotiẽjui.

Brangùsis!

Àš jaũ esù atnašáujamas, iř màno iškeliãvimas artì. Iškovójau gẽrą kõvą, baigiaũ bėgìmą, išsáugojau tikė́jimą. Todẽl manę̃s láukia teisùmo vainìkas, kurį̃ aną̃ diẽną mán atiduõs Viẽšpats, teisìngasis Teisė́jas, — iř nè tìk mán, bèt iř visíems, ḳuriẽ sù méile láukia jõ pasiródant.

Paskubė́k véikiai atvỹkti pàs manè.

Viẽšpats bùvo sù manimì iř manè sustìprino, kàd toliaũ skélbčiau Evangèliją iř vìsos taũtos ją̃ išgiřstų; jìs manè ištráukė ìš liũto nasrų̃. Viẽšpats manè vẽl ištraũks iš visų̃ piktų̃ kė́slų iř išgélbės, paim̃damas į̃ sàvo dañgiškąją karalỹstę. Jám garbẽ peř ámžių ámžius! Ãmen.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Posmelis prieš evangeliją Mt 16, 18

P. Aleliùja. — Tù esì Pẽtras — Uolà;
añt tõs uolõs àš pastatýsiu sàvo Bažnýčią,
iř prãgaro vařtai jõs nenugalẽs. —
P. Aleliùja.

Evangelija Mt 16, 13—19

Tu esi Petras — Uola. Tau duosiu dangaus karalystės raktus

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagaĩ Mãtą.

Atẽjęs į̃ Pilỹpo Cezarė́jos apýlinkes, Jė́zus pakláusė mókinius: „Kuõ žmónės laĩko Žmogaũs Sū́nų?"

Jiẽ atsãkė: „Vienì Jonù Krìkštytoju, kitì Elijù, kitì Jeremijù ar dár kuriuõ iš pranašų".

Jìs vẽl paklausė: „Õ kuõ jũs manè laĩkote?"

Tadà Pẽtras prabìlo: „Tù esì Mesìjas, gývojo Diẽvo Sūnùs!"

Jėzus jám tãrė: „Paláimintas esì, Simonai, Jõno sūnaũ, nès nė kū̃nas ir kraũjas táu taĩ apréiškė, bèt mano Tėvas, kurìs yrà dangujė. Ir àš táu sakaũ: tù esì Pẽtras — Uolà; añt tõs uolõs àš pastatýsiu sàvo Bažnýčią, ir prãgaro vařtai jõs nenugalės. Táu dúosiu dangaũs karalỹstės raktùs; ką tù surìši žẽmėje, bùs sùrišta ir dangujė, ir ką atrìši žẽmėje, bùs àtrišta ir dangujė".

Girdėjote Viešpaties žõdį.

Skaitiniai votyvinėms šv. apaštalo Petro Mišioms imami iš to apaštalo Sosto šventės vasario 22 dieną, p. 49.

Skaitiniai votyvinėms šv. apaštalo Pauliaus Mišioms imami iš to apaštalo Atsivertimo šventės sausio 25 dieną, p. 32.

Birželio 30 d.

PIRMIEJI ŠVENTIEJI ROMOS BAŽNYČIOS KANKINIAI

Laisvas minėjimas

Bendrieji kankiniams, p. 330...

Pirmasis skaitinys Rom, 8, 31b—39

Nei mirtis, nei gyvenimas negalės mūsų atskirti nuo Dievo meilės

Iš šveñtojo apãštalo Paũliaus láiško Romiẽčiams.

Bróliai!

Jéi Diẽvas ùž mùs, taĩ kàs gi priẽš mùs?! Jéigu jìs nepagailėjo nẽ sàvo Sūnaũs, bèt atidavė jį ùž mùs visùs, — kaĩpgi jis ir̃ vìsko nedovanótų kartù sù juõ?! Kàs bekáltins Diẽvo išrinktúosius? Jùk Diẽvas ištéisina! Taĩ kàs pasmeĩrks? Ar̃ Krìstus Jėzus, kuris nùmirė, bèt bùvo prikéltas, kuris sėdi Diẽvo dešinėjė ir̃ nèt ùžtaria mùs?!

Kàs gi mùs atskiĩrs nuõ Krìstaus méilės? Ar̃ vaĩrgas? ar̃ príespauda? ar̃ pérsekiojimas? ar̃ bãdas? ar̃ nuogùmas? ar̃ pavõjus? ar̃ kalavìjas? Parašýta: „Dẽl tavęs mẽs žùdomi ištisą dieną, laĩkomi pjautinomis avimis".

Tačiaũ vìsa mẽs lengvaĩ nùgalime dẽlei tõ, kuris mùs pamìlo. Ir̃ àš esù tikras, kàd neĩ mirtis, neĩ gyvẽnimas, neĩ angelaĩ, neĩ viešpatỹstės, neĩ dabartìs, neĩ ateitìs, neĩ galỹbės, neĩ áukštumos neĩ geĩlmės, neĩ jokiẽ kiti kūrìniai negalẽs mūsų atskirti nuõ Diẽvo méilės, kuri yrà mūsų Viẽšpatyje Krìstuje Jėzuje.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 123, 2—3. 4—5. 7b—8 (P.: 7a)

P. Ẽsam ištrūkę tar̃si paukštẽlis iš paũkštininko žabángų. *Arba:* Aleliùja.

2 Jéigu nė Viẽšpats, kàs būtų bùvę,
kaĩ priešai užpúolė?!
3 Būtų mùs gývus suėdę,
jiẽ siùto añt mūsų. — **P.**

4 Vándenys būtų mùs paskandìnę,
srõvės būtų užpýlę,
5 būtų añt mūsų užgriùvę
šẽlstančios bañgos. — **P.**

7 Pinklės sutráukytos,
mẽs išvadúoti!
8 Mùms pàdeda Viẽšpats,
dangaũs ir žẽmės Kūrẽjas! — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Mt 5, 10

P. Aleliùja. — Paláiminti, kuriẽ pérsekiojami
dẽl teisýbės:
jų yrà dangaũs karalỹstė. —
P. Aleliùja.

Evangelija Mt 24, 4—13

Jūs būsite dėl manęs visų tautų nekenčiami

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangėlijos pagal Mãtą.

Jėzus kalbėjo sàvo mokiniáms:

„Žiūrėkite, kàd jūsų kàs nesuklaidintų. Daũg kàs ateĩs sù màno vardù ir sakỹs: ‚Àš Mesìjas!', ir jiẽ daũgelį suklaidiñs. Girdėsite apiẽ karùs ir karų gandùs. Žiūrėkite, kàd neišsigąstumėte, nès reĩkia, kàd visa taĩ įvỹktų. Bèt taĩ dár nè gãlas. Tautà sukilˇs priẽš taũtą ir karalỹstė priẽš karalỹstę. Tačiaũ visa taĩ — tik kentėjimų pradžià.

Paskuĩ jùs atiduõs kankinti ir žudýti. Jũs būsite dẽl manęs visų tautų nekenčiami.

Daũgelis nupulˇs, imˇs vieni kitùs išdavinėti ir vieni kitų nekęsti. Atsiràs daũg netikrų pranašų, kuriẽ daũgelį suvedžiõs. Kadángi labaĩ įsigalės neteisýbė, daũgelio méilė atšalˇs.

Õ kàs ištveřs ikì gãlo, bùs išgélbėtas".

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

Liepos 3 d.

ŠV. TOMAS

APAŠTALAS

Šventė

Pirmasis skaitinys Ef 2, 19—22

Užstatyti ant apaštalų pamato

Iš šveñtojo apãštalo Paũliaus láiško Efeziẽčiams.

Bróliai!

Jũs jaũ nebẽsate ateĩviai neĩ svetimì, bèt šventųjų bendrapiliẽčiai ir Diẽvo namiškiai, užstatýti añt apãštalų ir pranašų pãmato, tùrintys kertiniù ãkmeniu pãtį Jėzų Kristų, añt kuriõ dařniai áuga vìsas pãstatas, taĩpantis šventóve Viẽšpatyje, añt kuriõ ir jũs ẽsate draugė stãtomi kaĩp Diẽvo bústinė Dvãsioje.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 116, 1. 2 (P.: Mk 16, 15)

P. Eĩkite į vìsą pasáulį ir skélbkite Evangèliją.

Arba: Aleliùja.

[1] Gárbinkit Viẽšpatį, vìsos taũtos,
šlóvinkite jį, vìsos šãlys! — **P.**

[2] Jõ gailestingùmas tikraĩ begalìnis,
sàvo pažadáms jìs ištikimas peř ámžius. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Jn 20, 29

P. Aleliùja. — Tù įtikėjai, Tòmai, nès pamatei, — sãko Viešpats.
Palaiminti, kurie tiki nemãtę! —
P. Aleliùja.

Evangelija Jn 20, 24—29

Mano Viešpats ir mano Dievas!

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagal Jõną.

Vieno iš dvýlikos — Tòmo, vadinamo Dvyniù, — nebùvo sù jais, kai Jėzus bùvo atėjęs.

Taĩgi kitì mokiniai jám kalbėjo: „Mẽs mãtėme Viešpatį!"

Õ jìs jiems pasãkė: „Jéigu àš nepamatýsiu jõ rañkose vinių dũrio ir neįdėsiu pirštо į vinių vietą, ir jéigu rankà nepaliẽsiu jõ šóno, — netikėsiu".

Põ aštuonių dienų jõ mokiniai vẽl bùvo kambaryjė, ir Tòmas sù jais.

Jėzus atėjo, dùrims ẽsant užrakìntoms, atsistójo viduryjė ir prabìlo: „Ramýbė jùms!"

Paskui kreĩpėsi į Tòmą: „Pridėk čià pirštą ir apžiūrėk màno rañkas. Pakélk rañką ir paliẽsk màno šóną; jaũ nebebũk nètikintis — bũk tikintis".

Tòmas sušùko: „Màno Viešpats ir màno Diẽvas!"

Jėzus jám ir sãko: „Tù įtikėjai, nès pamatei. Palaiminti, kurie tiki nemãtę!"

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

Liepos 4 d.

ŠV. ELZBIETA PORTUGALĖ

Laisvas minėjimas

Bendrieji labdarėms, p. 443 . . .

Pirmasis skaitinys, p. 490, Nr. 185.

Evangelija, p. 506, Nr. 200.

Liepos 5 d.

ŠV. ANTANAS MARIJA ZAKARIJAS

KUNIGAS

Laisvas minėjimas

Bendrieji ganytojams, p. 363 . . ., arba Bendrieji auklėtojams arba vienuoliams, p. 443 . . .

Pirmasis skaitinys, p. 392, Nr. 106.

Evangelija, p. 510, Nr. 203.

Liepos 6 d.

ŠV. MARIJA GORETI

MERGELĖ, KANKINĖ

Laisvas minėjimas

Bendrieji kankiniams, p. 330 . . ., arba Bendrieji mergelėms, p. 431 . . .

Pirmasis skaitinys 1 Kor 6, 13c—15a. 17—20

Jūsų kūnai yra Kristaus nariai

Ìš šveñtojo apãštalo Paũliaus pìrmojo láiško Korintiẽčiams.

Bróliai!

Kúnas skìrtas nè ištvirkãvimui, bèt Viẽšpačiui, õ Viẽšpats — kúnui. Prikẽlęs Viẽšpatį, Diẽvas ìr mùs prikeĩs sàvo galýbe. Ar̃gi nežìnote, kàd júsų kúnai yrà Kristaus nariaĩ?! Kàs susijùngia sù Viẽšpačiu, tam̃pa víena dvasià sù juõ.

Sáugokitės palaidùmo! Bèt kokià kità žmogaũs dãroma núodėmė nepaliẽčia kúno, õ ištvìrkėlis nusikaĩsta sàvo kúnu. Ar̃ nežìnote, kàd júsų kúnas yrà šventovė jumysė gyvẽnančios Šventõsios Dvãsios, kurią gãvote ìš Diẽvo, ìr kàd jũs nebepriklaũsote pãtys sáu? Ìš tiesų ẽsate atpirktì ùž didelę káiną. Tàd šlóvinkite Diẽvą sàvo kúnu!

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 30, 3cd—4. 6a ir 8ab. 16bc—17 (P.: 6a)

P. Viẽšpatie, į̃ tàvo rankàs pàvedu sàvo gyvýbę.

3 Bũk mán uolà slẽptis pavõjuj,
gélbėtis — galìnga tvirtóvė.
4 Tikraĩ tù uolà ìr tvirtóvė,
todẽl sàvo gar̃bei manè vèsi, ganýsi. — **P.**

6 Į̃ tàvo rankàs pàvedu sàvo gyvýbę,
manè išvadúosi, Diẽve ištikimàsis.
8 Linksminsiuos, džiũgausiu: tù maloningas,
tù pàžvelgei į̃ màno skur̃dą. — **P.**

16 Išgélbėk manè nuõ príešo kẽslų,
nuõ màno engẽjų.
17 Mán, sàvo tar̃nui, malõnųjį vẽidą paródyk,
gélbėk manè: esi gailestìngas! — **P.**

Evangelija, p. 360, Nr. 81.

Liepos 11 d.

ŠV. BENEDIKTAS

ABATAS, EUROPOS GLOBĖJAS

Europoje — šventė

Bendrieji vienuoliams, p. 443 . . .

Pirmasis skaitinys Pat 2, 1—9

Išganymui širdį palenki

Iš Patarlių knygos.

Sūnau!
Jei mano žodžius tu priimsi
ir mano įsakymus dėsies į širdį,
jei išminčiai klausą turėsi ir išmanai širdį paleñksi,
jei visa pažinti tu sieksi ir išminčiai viską aukósi,
jei jos kaip sidābro ieškósi
ir stengsies surasti kaip paslėptą lobį,
tadà tu patirsi Viešpaties báimę
ir Dievą išmóksi pažinti.
Juk išmintį teikia tik Viešpats,
iš Dievo burnos supratimas ateina.
Doriesiems žmonėms jis — pagálba,
garbingiesiems — skydas.
Teisuolių takus jis globója ir sáugo keliùs ištikimųjų.
Tadà tu supràsi teisybę ir téisę,
suvóksi, kàs dora, kur kėlias į gėrį.

Tai Dievo žodis.

Atliepiamoji psalmė Ps 33, 2—3. 4 ir 6. 9 ir 12. 14—15 (P.: 2a)

P. Visuomèt àš Viẽšpatį geřbsiu,
juõ màno síela didžiuõsis.

2 Àš visuomèt Viẽšpatį geřbsiu,
màno burnà šlóvins jį nuõlat.
3 Viẽšpačiu màno síela didžiúojas.
Tegù nuskriaustíeji taĩ giřdi iř džiaũgias. — **P.**

4 Sù manimì visì šlóvinkit Viẽšpatį,
áukštinkim Viẽšpaties vařdą kaĩp víenas.
6 Žvelkit į jį, iř jùms nušvìs véidas,
nebetèks raũsti iš gẽdos. — **P.**

9 Patyrinėkit iř pamatýsit, koksaĩ Viẽšpats gẽras,
láimė tám žmõgui, kuris jõ pãrama tiki.
12 Ateĩkit, vaikẽliai, manęs paklausýkit:
pamókysiu Viẽšpaties báimės. — **P.**

14 Sáugok sàvo liežùvį nuõ pìkta,
lúpas nuõ žõdžių vylìngų.
15 Vénk nedorýbės, gẽra darýki,
síeki taikõs iř jõsios laikýkis. — **P.**

Evangelija, p. 431, Nr. 7a.

Liepos 13 d.

ŠV. BRUNONAS BONIFACAS

VYSKUPAS, KANKINYS

Vilniaus arkivyskupijoje — privalomas minėjimas

Bendrieji ganytojams, p. 363 . . ., arba Bendrieji kankiniams, p. 330.

Pirmasis skaitinys, p. 369, Nr. 88, arba p. 390, Nr. 105.

Evangelija, p. 84.

Liepos 13 d.

ŠV. HENRIKAS

Laisvas minėjimas

Bendrieji įvairiems šventiesiems, p. 443 . . .

Pirmasis skaitinys, p. 463, Nr. 165.

Evangelija, p. 496, Nr. 190.

Liepos 14 d.

ŠV. KAMILIUS LELIETIS

KUNIGAS

Laisvas minėjimas

Bendrieji labdariams, p. 443 . . .

Pirmasis skaitinys, p. 490, Nr. 185.

Evangelija, p. 519, Nr. 212.

Liepos 15 d.

ŠV. BONAVENTŪRAS

VYSKUPAS, BAŽNYČIOS MOKYTOJAS

Privalomas minėjimas

Bendrieji ganytojams, p. 363 . . ., arba Bendrieji Bažnyčios mokytojams, p. 408 . . .

Pirmasis skaitinys, p. 477, Nr. 176.

Evangelija, p. 397, Nr. 111.

Liepos 16 d.

ŠVČ. MERGELĖ MARIJA ŠKAPLIERINĖ

Laisvas minėjimas

Bendrieji Švč. Mergelei Marijai, p. 293...
Pirmasis skaitinys, p. 307, Nr. 37.
Evangelija, p. 320, Nr. 47.

Liepos 21 d.

ŠV. LAURYNAS BRINDIZIETIS

KUNIGAS, BAŽNYČIOS MOKYTOJAS

Laisvas minėjimas

Bendrieji ganytojams, p. 363..., arba Bendrieji Bažnyčios mokytojams, p. 408...
Pirmasis skaitinys, p. 385, Nr. 101.
Evangelija, p. 428, Nr. 138.

Liepos 22 d.

ŠV. MARIJA MAGDALIETĖ

Privalomas minėjimas

Šio minėjimo evangelija yra sava.

Pirmasis skaitinys Gg 3, 1—4a

Susiradau, kurį myli mano širdis

Iš Giesmių giesmės.

Sužadėtinė kalba:

„Àš nãktį ilsėdama láukiau, kàd mýlimas màno ateĩtų. Ilgaĩ àš jõ láukiau, bèt jis nesiródė. Pakilsiu, iškláidžiosiu miẽstą, išlándžiosiu skeĩsgatvius, áikštes apeĩsiu, ieškódama tõ, kurį mýli manóji širdìs. Visuĩ apieškójau, bèt jõ neradaũ.

Iĩ miẽsto sargýbinius kláusiau sutìkus: ‚Gál mãtėte tą, kurį mýli manóji širdìs?' Netrùkus põ tõ, kaĩ àš àplenkiau juõs, susiradaũ, kurį mýli manóji širdìs."

Taĩ Diẽvo žõdis.

Arba: **2 Kor 5, 14—17**

Dabar mes nebepažįstame Kristaus kūno požiūriu

Ìš šveñtojo apãštalo Paũliaus añtrojo láiško Korintiẽčiams.

Bróliai!

Krìstaus méilė vaĩldo mùs, įsitikinusius, kàd jéi víenas mirė ùž visùs, taĩ iĩ visì yrà mirę. Jìs yrà miręs ùž visùs, kàd gyvíeji nebė sáu gyvéntų, bèt tám, kurìs ùž juõs nùmirė iĩ bùvo prikéltas. Todẽl nuõ šiõl mẽs nebenórime nẽ víeno pažinti kũno póžiūriu. Jéi mẽs iĩ bùvome pažinę Krìstų kũno póžiūriu, taĩ dabaĩ mẽs taĩp jõ nebepažįstame. Taĩgi, kàs yrà Krìstuje, tàs yrà naũjas kūrinỹs. Kàs bùvo sẽna, — praẽjo, štaĩ atsirãdo naũja.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė **Ps 62, 2. 3—4. 5—6. 8—9 (P.: 2b)**

P. Ilgis tavęs màno siela, õ Diẽve.

2 Õ Diẽve, — tìk tù màno Diẽvas,
nuoširdžiaĩ tavęs ieškau.

Ilgis tavęs màno síela,
trókšta tavęs ir màno kūnas,
kaĩp ištróškus dykỹnė, bė vándenio žẽmė. — **P.**

3 Šventỹkloj apiẽ tavė àš svajóju:
malonù mán matýti tàvo gãlią, tàvo didýbę.
4 Ùž gývastį tàvo malónė brangèsnė, —
šlóvins tavė màno lūpos. — **P.**

5 Gìrsiu tavė, kõl gyvénsiu,
sàvo rankàs į tavė tiẽsiu.
6 Pértekusi džiùgesio bùs màno síela,
màno lūpos žavẽsis, teĩkdamos šlóvę. — **P.**

8 Tù màno rėmėjas,
àš krýkštauju sparnų tàvo pavėsy.
9 Glaũdžias priẽ tavęs màno síela,
tàvo dešinė manė laĩko. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją

P. Aleliùja. — Pasakýk mùms, Marìja,
ką esì mãčiusi kelyjė?
— Kãpą, kuĩ Kristaus kūnas gulėjo,
ir garbę, kurià Prisikėlusis spindėjo. —
P. Aleliùja.

Evangelija* Jn 20, 1, 11—18

Moterie, ko verki? Ko ieškai?

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagaĩ Jõną.

Pìrmąją saváitės diẽną, labaĩ anksti, dár neišaũšus, Marijà Magdaliẽtė atẽjo pàs kãpą ir pamãtė, kàd akmuõ nùverstas nuõ rũsio angõs.

Marijà stovėjo laukė paleĩ kãpą ir vẽrkė. Verkdamà jì pasìlenkė į kãpo vìdų ir pamãtė dù ángelus baltaĩs drabùžiais sėdinčius — vieną galvūgalyje, kìtą kójų viẽtoje, — teñ, kuř bũta Jėzaus kũno.

Jiẽ pakláusė jã: „Móterie, kõ verkì?"

Jì atsãkė: „Kàd pàėmė màno Viẽšpatį ir nežinaũ, kuř jį padėjo".

Taĩ tãrusi, jì atsisùko ir pamãtė stóvintį Jėzų, bèt nepažìno, kàd taĩ Jėzus.

Õ jis tãrė jái: „Móterie, kõ verkì? Kõ ieškai?"

Jinaĩ, manýdama, jóg taĩ sõdininkas, atsãkė: „Gerbiamàsis! Jéi támsta jį išnešei, pasakýk mán, kuř padėjai. Àš jį pasiimsiu".

Jėzus jái sãko: „Marìja!"

Jì atsìgręžė ir sušùko hebrãiškai: „Rabúni!" (Taĩ réiškia: „Mókytojau").

Jėzus jái tãrė: „Nelaikýk manęs! Àš dár neįžengiau pàs Tėvą. Verčiaũ eĩk pàs màno brólius ir pasakýk jíems: ‚Àš žeñgsiu pàs sàvo Tėvą ir jũsų Tėvą, pàs sàvo Diẽvą ir jũsų Diẽvą'".

Marijà Magdaliẽtė nuẽjo ir prànešė mokiniáms, kàd mãčiusi Viẽšpatį ir kã jìs jái sãkęs.

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

Liepos 23 d.

ŠV. BRIGITA

VIENUOLĖ

Laisvas minėjimas

Bendrieji vienuolėms, p. 443 . . .
Pirmasis skaitinys, p. 475, Nr. 174.
Evangelija, p. 518, Nr. 211.

Liepos 25 d.

ŠV. JOKŪBAS

APAŠTALAS

Šventė

Pirmasis skaitinys 2 Kor 4, 7—15

Mes visuomet nešiojame savo kūne Jėzaus merdėjimą

Iš šventojo apaštalo Paŭliaus antrojo laiško Korintiečiams.

Bróliai!

Lõbį mẽs nešiójamės molìniuose iñduose, kàd bútų áišku, jóg tà galybės gausà plaũkia nè iš mũsų, bèt iš Diẽvo. Mẽs visaĩp slegiami, bèt nesugniuždýti; mẽs svyrúojame, bèt neprarañdame viltiẽs. Mẽs pérsekiojami, bèt neapleistì; mẽs parblokštì, bèt nežùvę. Mẽs visuomèt nešiójame sàvo kũne Jėzaus mérdėjimą, kàd ir Jėzaus gyvýbė apsiréikštų mūsų kũne. Mùms, gyviesiems, dėl Jėzaus nuõlat grėsia mirtìs, kàd Jėzaus gyvýbė pasiródytų mũsų mirtingame kũne. Tuõ būdù mumysė veĩkia mirtìs, õ jumysė gyvýbė.

Mẽs tùrime tą pãčią tikėjimo dvãsią, apiẽ kurią parašýta: „Àš įtikėjau, todėl prakalbėjau". Taĩgi mẽs tikime ir todėl kalbame, žinodami, kàd tasaĩ, kuris prikėlė Viẽšpatį Jėzų, taĩp pàt ir mùs prikels sù Jėzumi ir pastatýs kartù sù jumìs. Čia visa taĩ — dėl jũsų, kàd malónė apimtų daũgelį ir pagausintų dėkójimą Diẽvo garbei.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 125, 1—2ab. 2cd—3. 4—5. 6 (P.: 5)

P. Sù ãšara bẽriamas grūdas,
bèt džiaũgsmas, pjūčiai atẽjus.

1 Kaĩ iš neláisvės Viẽšpats mùs vẽdė,
atródė mùms sãpnas.
2 Netvėrė džiaugsmù mūsų lūpos,
liežùviai — linksmýbe. — **P.**

Tadà pagónys kalbėjo:
„Jiems Viẽšpats stebùklą padãrė!"
3 Tikraĩ mùms Viẽšpats stebùklą padãrė,
mùs aptvìndė linksmýbe. — **P.**

4 Kreĩpk, Viẽšpatie, mūsų likìmą
tarýtum Pietuõs patvìnusį sraũtą.
5 Sù ãšara bẽriamas grūdas,
bèt džiaũgsmas, pjūčiai atẽjus. — **P.**

6 Žmogùs eĩna ir̃ verk̃ia,
į̃ dìrvą nėšdamas sėklą.
Bèt grįžta ir̃ eĩdamas džiaũgias,
derlingu nẽšinas pėdu. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Jn 15, 16

P. Aleliùja. — Àš jùs išsirinkaũ ir̃ paskýriau,
kàd eĩtumėte, dúotumėte vaĩsių
ir̃ jūsų vaĩsiai išliktų. — **P.** Aleliùja.

Evangelija Mt 20, 20—28

Mano taurę jūs gersite

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangėlijos pagaĺ Mãtą.

Priẽ Jėzaus prisiar̃tino Zebediẽjaus sūnų mótina kartù sù sàvo sūnumìs ir̃, parpúolusi priẽ jõ kójų, norėjo kažkõ prašýti.

Jėzus paklausė: „Kõ nóri?"

Tóji atsãkė: „Sakýk, kàd šiuõdu màno sūnūs tàvo karalỹstėje sėdėtų vienas tàvo dešinėjė, õ kitas kairėjė".

Jėzus atsãkė: „Nežinote, kõ prãšote. Ar̃ gãlite gérti taũrę, kurią̃ àš gérsiu?"

Jiẽ atsãkė: „Gãlime".

Tuomėt jìs tãrė: „Màno taũrę, tiesà, jūs gérsite, bèt sėdėti màno dešinėjė ar̃ kairėjė — nė̀ màno reĩkalas jùms dúoti; taĩ bùs tiems, kuríems màno Tėvo paskìrta".

Taĩ išgir̃dę, kiti dẽšimt mokiniũ supỹko añt tũ brólių.

Õ Jėzus, pasivadìnęs juõs pàs savė̀, tãrė: „Jūs žìnote, kàd pagónių valdõvai pavérgia tautàs ir̃ didìkai jóms viešpatáuja. Tar̃p jūsų netùri taĩp bū̃ti. Jéi kàs iš jūsų nóri bū̃ti didėsnis, tebūniẽ jūsų tar̃nas, ir̃ kàs panorẽs bū̃ti pirmàsis, tebūniẽ jūsų vérgas. Žmogaũs Sūnùs ir̃gi atẽjo, nė̀ kàd jám tarnáutų, bèt pàts tarnáuti ir̃ sàvo gyvýbės atidúoti kaĩp išpirkìmo ùž daũgelį".

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

Liepos 26 d.

ŠV. JOAKIMAS IR ONA

ŠVČ. MERGELĖS MARIJOS TĖVAI

Privalomas minėjimas

Pirmasis skaitinys Sir 44, 1. 10—15

Vardus jų minės kartų kartos

Iš Siracido knỹgos.

Norėčiau primiñti garbinguosius výrus, šlovinguosius prótėvius mūsų senóvės. Tiẽ výrai gyvẽno iš tikro dievótai, — per̃ ámžius viltis jų negęsta. Jų palikuonìms ati-

teñka jų tuřtas, vaikaĩ jų vaikų jį pavéldi. Jų sándorai ištikimì jų vaikáičiai, jõs laĩkos tvirtaĩ visos kařtos. Tėvų atminìmas bùs gývas peř ámžius, jų šlóvei nedúota išblėsti.

Jų kūnai paláidoti ilsis ramýbėj, vardùs jų minės kartų kařtos. Jų išmintį gársins būriaĩ susiriñkę, jų gařbę skeĩbs taũtos pasáulio.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 131, 11. 13—14. 17—18 (P.: plg. Lk 1, 32a)

P. Viẽšpats jám dãvė jõ prótėvio Dóvydo sóstą.

11 Dóvydui Viẽšpats yrà prisiekęs,
neatšaũkiamą priesaiką dãvęs:
„Pãlikuonį tàvo àš pasodìnsiu
añt tãvojo sósto". — **P.**

13 Viẽšpats tikraĩ pasiriñko Siòną,
jàm čià patiko buveĩnę turėti.
14 „Štaĩ čià màno póilsio bůstas,
čià àš gyvénsiu — tóks màno nóras. — **P.**

17 Àš padarýsiu: Dóvydui gimš čià galiúnas,
kiĩs švyturỹs manám pateptìniui.
18 Àš sugėdinsiu visùs jõjo príešus,
añt jõ galvõs suspindẽs jõ vainikas". — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Plg. Lk 2, 25c

P. Aleliùja. — Jiẽ láukė Izraèlio pagúodos,
iř Šventóji Dvasià bùvo sù jaĩs. —
P. Aleliùja.

Evangelija Mt 13, 16—17

Daugel pranašų ir teisiųjų troško išvysti, ką jūs matote

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagaĩ Mãtą.

Jėzus bylójo sàvo mokiniáms:

„Paláimintos jūsų ãkys, nės mãto, iř jūsų aũsys, nės giřdi. Ìš tiesų sakaũ jùms: daũgel pranašų iř teisiųjų tróško išvýsti, kã jũs mãtote, bèt neišvýdo, iř išgiřsti, kã jũs giřdite, bèt neišgiřdo".

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

Liepos 29 d.

ŠV. MORTA

Privalomas minėjimas

* Šio minėjimo evangelija yra sava.

Bendrieji šventosioms, p. 443 . . .

Pirmasis skaitinys, p. 491, Nr. 186.

Posmelis prieš evangeliją Jn 8, 12b

P. Aleliùja. — Àš — pasáulio šviesà, — sãko Viẽšpats.
— Kàs sẽka manimì,
turẽs gyvẽnimo šviẽsą. —
P. Aleliùja.

Evangelija* Jn 11, 19—27

Aš tikiu, jog tu Mesijas, Dievo Sūnus

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagal Jõną.

Daũg žýdų bùvo atẽję pàs Marìją iř Mõrtą pagúosti jų dẽl brólio mirtiẽs. Mortà, išgiřdusi, kàd ateĩnąs Jėzus, išẽjo jõ pasitikti. Marijà liko namiẽ.

Mortà tãrė Jėzui: „Viešpatie, jėi bůtum čià bùvęs, màno brólis nebůtų miręs. Bèt iř dabař žinaũ: kõ tìk paprašýsi Diẽvą, Diẽvas táu duõs".

Jėzus jái pasãkė: „Tàvo brólis prisikeĺs!"

Mortà atsiliepė: „Àš žinaũ, jóg jis prisikeĺs paskutinę diẽną, mìrusiems kẽliantis".

Jėzus jái tãrė: „Àš esù prisikėlimas iř gyvẽnimas. Kàs tiki manė̀, — nórs iř numiřtų, bùs gývas. Iř kiekvienas, kurìs gyvẽna iř tiki manė̀, neragaũs mirtiẽs peř ámžius. Ař taĩ tikì?"

Jì atsãkė: „Taĩp, Viẽšpatie! Àš tikiù, jóg tù Mesìjas, Diẽvo Sūnùs, kurìs tùri ateĩti į̃ šį̃ pasáulį".

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

Arba: Lk 10, 38—42

Morta, tu rūpiniesi ir sielojiesi daugeliu dalykų

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangėlijos pagaĺ Lùką.

Anuõ metù Jėzus užsùko į̃ vieną káimą. Teñ vienà móteris, vardù Mortà, pàkvietė jį̃ į̃ svečiùs. Jì turėjo sẽserį, vardù Marìją. Ši, atsisėdusi priẽ Viẽšpaties kójų, klaũsėsi jõ žõdžių.

Mortà bùvo susirūpinusi visókiu patarnãvimu. Jì stàbtelėjo iř pasiskùndė: „Viẽšpatie, táu nerūpi, kàd sesuõ paliẽka manė̀ vieną patarnáuti? Sakýk, kàd jì mán padėtų".

Tačiaũ Viẽšpats atsãkė: „Mõrta, Mõrta, tù rūpiniesi iř sielojiesi daũgeliu dalỹkų, õ reĩkia tìk vieno. Marijà išsiriñko geriáusiąją dãlį, kurì nebùs iš jõs atimtà.

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

Liepos 30 d.

ŠV. PETRAS AUKSAŽODIS

VYSKUPAS, BAŽNYČIOS MOKYTOJAS

Laisvas minėjimas

Bendrieji ganytojams, p. 363 . . ., arba Bendrieji Bažnyčios mokytojams, p. 408 . . .

Pirmasis skaitinys, p. 419, Nr. 130.

Evangelija, p. 429, Nr. 139.

Liepos 31 d.

ŠV. IGNACAS LOJOLA

KUNIGAS

Privalomas minėjimas

Bendrieji ganytojams, p. 363 . . ., arba Bendrieji vienuoliams, p. 443 . . .

Pirmasis skaitinys 1 Kor 10, 31 — 11, 1

Visa darykite Dievo garbei

Ìš šveñtojo apãštalo Paũliaus pirmojo láiško Korintiẽčiams.

Bróliai!

Aĩ válgote, aĩ gẽriate, aĩ šiaĩp kã dãrote, visa darýkite Diẽvo garbei. Nepiktinkite neĩ žýdų, neĩ graĩkų, neĩ Diẽvo Bažnýčios, kaĩp iĩ àš sténgiuosi visiems viskuo patìkti, neieškódamas sàvo naudõs, bèt tõ, kàs naudinga

daũgeliui, kàd jiẽ bútų išgélbėti. Sėkite màno pãvyzdžiu, kaĩp ir àš sekù Krìstumi!

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 33, 2—3. 4—5. 6—7. 8—9. 10—11 (P.: 9a)

P. Patyrinėkit ir pamatýsit, koksaĩ Viẽšpats gẽras.

2 Àš visuomèt Viẽšpatį geřbsiu,
màno burnà šlóvins jį nuõlat.
3 Viẽšpačiu màno síela didžiúojas.
Tegù nuskriaustíeji taĩ giřdi ir džiaũgias. — **P.**

4 Sù manimì visì šlóvìnkit Viẽšpatį,
áukštinkim Viẽšpaties vařdą kaĩp víenas.
5 Viẽšpaties íeškau, jìs atsiliẽpia
ir išvadúoja manė̀ iš baisýbių. — **P.**

6 Žveĩkit į jį, ir jùms nušvis véidas,
nebetèks raũsti iš gẽdos.
Štaĩ vařgšas šaũkės, ir Viẽšpats išgiřdo,
iš visų̃ bėdų̃ išvadãvo. — **P.**

8 Viẽšpaties ángelas pýlimu apjúosia
dievobáimingus žmónes,
juõs iš neláisvės vadúoja.
9 Patyrinėkit ir pamatýsit, koksaĩ Viẽšpats gẽras,
láimė tám žmõgui, kurìs jõ pãrąma tiki. — **P.**

10 Viẽšpatį geřbkite jũs, jõ išrinktíeji.
Tíems, kuř jõ bìjo, niẽko nestiñga.
11 Išdìdę galiũnai skurdéivomis taṁpa, badáuja,
õ tíems, kuriẽ Viẽšpaties íeško, niẽko netrū́ksta. — **P.**

Evangelija, p. 517, Nr. 210.

Rugpjūčio 1 d.

ŠV. ALFONSAS MARIJA LIGUORIS

VYSKUPAS, BAŽNYČIOS MOKYTOJAS

Privalomas minėjimas

Bendrieji ganytojams, p. 363 . . ., arba Bendrieji Bažnyčios mokytojams, p. 408 . . ., arba Bendrieji vienuoliams, p. 443 . . .

Pirmasis skaitinys Rom 8, 1—4

Gyvybę teikiantis Dvasios įstatymas išvadavo tave iš nuodėmės ir mirties įstatymo

Iš šveñtojo apãštalo Paũliaus láiško Romiẽčiams.

Bróliai!

Dabaĩ nebėrà pasmerkìmo tiems, kuriẽ yrà Kristuje Jėzuje. Jùk gyvýbę teĩkiantis Dvãsios įstãtymas išvadãvo tavė iš núodėmės ir̃ mirtiẽs įstãtymo. Õ kõ įstãtymas nesugebėjo, kamė jìs pasiródė peĩ̃ silpnas dėl kũno, taĩ įvýkdė Diẽvas. Jìs àtsiuntė sàvo Sũnų nuodėmingo kũno pavìdalu ir̃ núodėmei įveĩkti pàsmerkė núodėmę kũne, kàd įstãtymo reikalãvimai išsipìldytų mumysė, kuriẽ gyvẽname nė pagaĩ kũną, bèt pagaĩ dvãsią.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 118, 9. 10. 11. 12. 13. 14 (P.: 12b)

P. Manė sàvo įsãkymų, Viẽšpatie, mókyk.

9 Kaĩp gãli jáunas sàvo kẽlią išsáugoti týrą?
Õgi klausýdamas tàvo žõdžių! — **P.**

10 Visà širdimì tavẽs ieškau,
tìk neléisk nuõ įstãtymų tàvo nuklýsti. — **P.**

11 Giliaĩ širdyjė slepiù tàvo žõdį,
kàd tavęs neįžeĩsčiau. —

P. Manė sàvo įsãkymų, Viẽšpatie, mókyk.

12 Bũk pašlóvintas, Diẽve,
manė sàvo įsãkymų mókyk. — **P.**

13 Sàvo lūpomis skélbsiu,
kàs tìk tàvo burnõs pasakýta. — **P.**

14 Stovėdamas añt tàvo įsãkymų kẽlio, džiaugiúosi
labiaũ negù lõbiais didžiáusiais. — **P.**

Evangelija, p. 424, Nr. 134.

Rugpjūčio 2 d.

ŠV. EUZEBIJUS VERCELIETIS

VYSKUPAS

Laisvas minėjimas

Bendrieji ganytojams, p. 363 . . .
Pirmasis skaitinys, p. 493, Nr. 187.
Evangelija, p. 494, Nr. 188.

Rugpjūčio 4 d.

ŠV. JONAS MARIJA VIANĖJUS

KUNIGAS

Privalomas minėjimas

Pirmasis skaitinys Ez 3, 16—21

Tave aš skiriu Izraelio namų sargybiniu

Ìš prãnašo Ezechièlio knỹgos.

Manė pasiekė Viẽšpaties žõdis:

„Žmogaũ, tavė àš skiriù Izraėlio namų̃ sargýbiniu. Išgirdęs žõdį iš màno lūpų, tù juõs įspėk, kaĩp būsiu pasãkęs. Jėi nusikaĩtusiam àš pasakýčiau: ‚Tù turì miřti', iř tù jõ nepérspėtum — nekalbėtum, siekdamas nukreĩpti nedõrėlį nuõ nusikaĩstamo kẽlio, kàd jis liktų gývas, tuomėt tàs nedõrėlis miřtų dėl sàvo núodėmės, õ iš tavęs pareikaláučiau atãskaitos ùž jõ kraũją. Bėt jėigu tù pérspėsi nusikaĩtėlį, iř jis nenusigrę̃žtų nuõ sàvo nedorýbės, nemėstų sàvo nusikaĩstamo kẽlio, tuomėt jis miřtų dėl sàvo núodėmės, õ tù būsi išsáugojęs sàvo gyvýbę.

Iř jėigu teisuõlis pamėstų teisingą gyvẽnimą iř darýtų neteisýbę, àš jį̃ pargriáusiu, iř jis numiřs, nės tù jõ neįspėjai. Jis miřtų dėl sàvo núodėmės, iř jám nebūtų įskaĩtomi jõ ankstesnieji teisùmo darbaĩ. Bėt iš tavęs àš pareikaláučiau atãskaitos ùž jõ kraũją.

Õ jėigu teisuõlį tù pérspėsi nenusidėti, iř jis nenusidėtų, tadà jis liktų gývas, nės bùvo įspėtas, iř tù būsi išgėlbėjęs sàvo gyvýbę".

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 116, 1. 2 (P.: Mk 16, 15)

P. Eĩkite į̃ visą pasáulį iř skélbkite Evangėliją.
Arba: Aleliùja.

[1] Gárbinkit Viẽšpatį, visos taũtos,
šlóvinkite jį̃, visos šãlys! — **P.**

[2] Jõ gailestingùmas tikraĩ begalìnis,
sàvo pažadáms jis ìštikimas peř ámžius. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Plg. Lk 4, 18—19

P. Aleliùja. — Viẽšpats manė̀ siuñtė
nèšti gerõs naujíenos vargdiẽniams,
skélbti belaĩsviams išvadãvimo. —
P. Aleliùja.

Evangelija Mt 9, 15 — 10, 1

Matydamas minias, jis gailėjosi žmonių

+ Pasiklausykite šventosios Evangelijos pagal Matą.

Jėzus ėjo per visus miestus ir kaimus, mokydamas sinagogose, skelbdamas karalystės Evangeliją ir gydydamas įvairias ligas bei negales. Matydamas minias, jis gailėjosi žmonių, nes jie buvo suvargę ir apleisti, lyg avys be piemens.

Tuomet jis tarė mokiniams: „Pjūtis didelė, o darbininkų maža. Melskite pjūties šeimininką, kad atsiųstų darbininkų į savo pjūtį".

Pasišaukęs dvylika mokinių, Jėzus suteikė jiems valdžią netyrosioms dvasioms, kad išvarinėtų jas ir gydytų įvairias ligas bei negales.

Girdėjote Viešpaties žodį.

Rugpjūčio 5 d.

ŠVČ. MERGELĖS MARIJOS BAZILIKOS PAŠVENTINIMAS

Sniegine

Laisvas minėjimas

Bendrieji Švč. Mergelei Marijai, p. 293 . . .
Pirmasis skaitinys, p. 311, Nr. 40.
Evangelija, p. 327, Nr. 54.

Rugpjūčio 6 d.

KRISTAUS ATSIMAINYMAS

Šventė

Šioje šventėje ne sekmadienį imamas tik vienas iš čia pateikiamų skaitinių prieš evangeliją.

Pirmasis skaitinys Dan 7, 9—10. 13—14

Jo drabužiai balti kaip sniegas

Iš prãnašo Daniẽliaus knỹgos.

Regėjau, kaĩp bùvo pastatýti sóstai ir atsisėdo senývas vyriškis. Jõ drabùžiai bùvo baltì kaĩp sniẽgas, jõ galvõs plaukaĩ — kaĩp grynà vìlna. Ugnìngos liẽpsnos bùvo jõ sóstas, jõ rãtai — liepsnìnga ugnìs. Iš jõ veržėsi kaĩščio sraũtas. Tũkstančių tũkstančiai jám tarnãvo, ir dẽšimt tũkstančių dešimčių tũkstančių stovėjo priẽš jį. Susėdo teĩsmas, ir bùvo àtskleistos knỹgos.

Peř naktinį regėjimą mačiaũ, kaĩp sù dangaũs debesimis atsliñko tarýtum žmogaũs sūnùs. Jìs pasiekė senývąjį výrą ir bùvo nùvestas į jõ akivaizdą. Jám bùvo suteiktà valdžià, garbė ir karalỹstė. Vìsos taũtos, geñtys ir kalbos turẽs jám tarnáuti. Jõ viešpatãvimas — ámžinas, nesibaĩgiantis viešpatãvimas. Jõ karalỹstė niẽkad nežlùgs!

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 96, 1—2. 5—6. 9 (P.: plg. 1a ir 9a)

P. Viẽšpats — Valdõvas, jìs dìdis viršuñ visõs žẽmės.

Viẽšpats — pasáulio Valdõvas:
tedžiũgauja žẽmė, tekrýkštauja sãlos.

2 Jį júosia dėbesys tamsūs,
tėise, teisýbe grįstas jõ sóstas. —

P. Viešpats — Valdõvas, jis didis viršum visõs žėmės.

5 Sutirpsta kaip vãškas kalnai išsigañdę
priėš Viešpatį — viso pasáulio Valdõvą.
6 Bylója dangùs apiẽ jõ teisingùmą,
jõ garbingùmą rėgi pasáulis. — **P.**

9 Didis tù, Viešpatie, viršum visõs žėmės,
visų dievų tù aukščiáusias. — **P.**

Antrasis skaitinys 2 Pt 1, 16—19

Tą balsą mes girdėjome aidint iš dangaus

Iš šveñtojo apãštalo Pėtro añtrojo láiško.

Mylimieji!

Mės skélbėme jùms mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus galýbę ir atėjimą, nė mėgdžiodami gudriai išgalvótas pãsakas, bėt būdami sàvo akimis mãtę jõ didýbę liùdytojai.

Jis gãvo iš Diẽvo Tėvo garbę ir šlóvę, kai iš šlovingosios didýbės nuskambėjo jám balsas: „Šitas yrà màno mylimàsis Sūnùs, kuriuõ àš gėriúosi". Tą balsą mės girdėjome aidint iš dangaũs, kai bùvome sù juõ añt šveñtojo kálno.

Mės tùrime tvirčiáusią pranašų žõdį. Jūs gerai dãrote, laikýdamiesi jõ, tarsi žiburio, šviẽčiančio tamsiojė viẽtoje, kõl išaũš dienà ir jūsų širdysė užtekẽs aušrinė.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Posmelis prieš evangeliją Mt 17, 5c

P. Aleliùja. — Šitas yrà màno mylimàsis Sūnùs,
kuriuõ labai gėriúosi;
jõ klausýkite! — **P.** Aleliùja.

Evangelija A metams Mt 17, 1—9

Jo veidas sužibo kaip saulė

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangėlijos pagal Mãtą.

Jėzus pasiėmė sù savimì Pėtrą, Jokūbą ir jõ brólį Jõną ir užsivedė juõs nuošaliaĩ į áukštą kálną. Teñ jis atsimaĩnė jų akivaizdoje. Jõ véidas sužibo kaĩp sáulė, õ drabùžiai tãpo baltì kaĩp šviesà.

Ir štaĩ jiems pasiródė Mõzė ir Elijas, kuriẽ kalbėjosi sù juõ.

Tuomėt Pėtras kreĩpėsi į Jėzų: „Viẽšpatie, gẽra mùms čià bũti! Jėi nóri, àš padarýsiu čià trìs palapinės: vieną táu, kitą Mõzei, trẽčią Elijui".

Dár jám tebėkalbant, štaĩ šviesùs debesis àpsiautė juõs, ir štaĩ balsas iš debesiẽs prabìlo: „Šìtas yrà mãno mylimàsis Sūnùs, kuriuõ labaĩ gėriúosi; jõ klausýkite!" Taĩ išgirdę, mokiniaĩ parpuolė kniūpsti, labaĩ išsigañdę.

Bėt Jėzus priẽjo, pàlietė juõs ir tãrė: „Kélkitės, nebijókite!" Pakėlę akìs, jiẽ niẽko daugiaũ nebemãtė, tìk vieną Jėzų.

Besiléidžiant nuõ kálno, Jėzus jiems įsãkė: „Niẽkam nepãsakokite apiẽ regėjimą, kõl Žmogaũs Sūnùs prisikelS iš numirusių".

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

Evangelija B metams Mk 9, 2—10

Šitas mano mylimasis Sūnus

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangėlijos pagal Mõrkų.

Jėzus pasiėmė Pėtrą, Jokūbą ir Jõną ir užsivedė juõs vienus atskiraĩ į áukštą kálną. Teñ jis atsimaĩnė jų aki-

10. Romos mišiolas, VII t.

vaizdoje. Jõ drabùžiai ẽmė taĩp baltaĩ spindėti, kaĩp jų išbãlinti negalėtų jóks skalbėjas žẽmėje.

Jíems pasiródė Elìjas ir Mõzė, kuriẽdu kalbėjosi sù Jėzumi.

Pẽtras ir sãko Jėzui: „Rãbi, gẽra mùms čià bũti. Pastatýkime trìs palapinės: víeną táu, kìtą Mõzei, trẽčią Elìjui". Jìs nesižinójo, kã sãkąs, nės jiẽ bùvo pérsigandę.

Užẽjo debesìs ir ùždengė juõs, õ iš debesiẽs nuskambėjo baĩsas: „Šìtas màno mylimàsis Sūnùs. Klausýkite jõ!"

Ir tuojaũ, vẽl apsižvalgę, jiẽ niẽko priẽ savęs nebemãtė, tìk víeną Jėzų.

Besiléidžiant nuõ kálno, Jėzus liẽpė niẽkam nepãsakoti, kã jiẽ bùvo mãtę, kõl Žmogaũs Sūnùs prisikeĩs iš numìrusių. Jiẽ geraĩ įsidėmėjo šį pasãkymą ir svarstė, kã réiškia „prisikélti ìš numìrusių".

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

Evangelija C metams Lk 9, 28b—36

Mozė ir Elijas kalbėjo apie jo gyvenimo pabaigą

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagaĩ Lùką.

Jėzus pasìėmė Pẽtrą, Jõną ir Jokũbą ir užkópė į kálną meĩstis.

Besimeĩdžiant jõ véido išvaizda vìsiškai pasìkeitė, õ drabùžiai pasidãrė skaĩsčiai baltì. Ir štaĩ pasiródė dù výrai, kuriẽ kalbėjosi sù juõ.

Taĩ bùvo Mõzė ir Elìjas. Jiẽ atródė spindulìngi ir kalbėjo apiẽ Jėzaus gyvẽnimo pãbaigą, būsiančią Jerùzalėje.

Pẽtras ir jõ draugaĩ bùvo apimtì miẽgo. Išbùdę jiẽ pamãtė jõ spindėjimą ir stóvinčius šalià jõ dù výrus.

Šíems tõlstant, Pẽtras kreĩpėsi į Jėzų: „Mókytojau, kaĩp gẽra mùms čià! Padarýkime trìs palapinės: víeną táu, kìtą Mõzei ir trẽčią Elìjui". Jìs nesižinójo, kã kal-

bąs. Jám taĩ besãkant, užẽjo debesìs ir ùždengė juõs. Jíems panỹrant į dẽbesį, mokiniaĩ nusigañdo.

Õ iš debesiẽs aidẽjo baĩsas: „Šìtas màno išrinktàsis Sūnùs, jõ klausýkite!" Baĩsui nuskambẽjus, Jėzus lìko víenas.

Õ jiẽ tylėjo ir tomìs dienomìs niẽkam nesãkė apiẽ sàvo regėjimą.

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

Rugpjūčio 7 d.

ŠV. SIKSTAS II

POPIEŽIUS, KANKINYS

IR JO DRAUGAI

KANKINIAI

Laisvas minėjimas

Bendrieji kankiniams, p. 330 . . .

Pirmasis skaitinys, p. 336, Nr. 61.

Evangelija, p. 358, Nr. 78.

Taip pat rugpjūčio 7 d.

ŠV. KAJETONAS

KUNIGAS

Laisvas minėjimas

Bendrieji Bažnyčios ganytojams, p. 363 . . ., arba Bendrieji vienuoliams, p. 443 . . .

Pirmasis skaitinys, p. 457, Nr. 160.

Evangelija, p. 515, Nr. 208.

Rugpjūčio 8 d.

ŠV. DOMININKAS

KUNIGAS

Privalomas minėjimas

Bendrieji ganytojams, p. 363 . . ., arba Bendrieji vienuoliams, p. 443 . . .
Pirmasis skaitinys, p. 416, Nr. 128.
Evangelija, p. 513, Nr. 206.

Rugpjūčio 10 d.

ŠV. LAURYNAS

DIAKONAS, KANKINYS

Šventė

Pirmasis skaitinys 2 Kor 9, 6—10

Dievas myli linksmą davėją

Iš šveñtojo apãštalo Paũliaus añtrojo láiško Korintiẽčiams.

Bróliai!

Kàs šỹkščiai sẽja, šỹkščiai ir̃ pjaũs, õ kàs dõsniai sẽja, dõsniai ir̃ pjaũs. Kiekvienas tegùl aukója, kaĩp yrà širdyjė nutãręs, nė gailėdamas ar̃ tar̃si veř̃čiamas, nės Diẽvas mýli liñksmą davėją. Õ Diẽvas gãli jùs gaũsiai apdovanóti įvairiomis malónėmis, kàd visuomèt ir̃ visaĩs ãtžvilgiais bũtumėte aprũpinti ir̃ galėtumėte dõsniai iñ-

tis bèt kókio gẽro dárbo, kaĩp parašýta: „Jis pàžėrė, padalìjo vargdiẽniams; jõ teisùmas ámžiais išliẽka".

Tasaĩ, kuris parúpina sẽklos sėjėjui iř dúonos válgytojui, parúpins jùms sẽklos, padáugins jã iř padẽs subrę́sti júsų geradarýbės vaĩsiams.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 111, 1—2. 5—6. 7—8. 9 (P.: 5a)

P. Laimingas, kàs kìto gaĩlisi, pãskolą dúoda.

1 Laimingas, kàs Viẽšpaties bijo,
kàs jõ įsãkymus mýli.
2 Jõ aĩniai bùs žẽmėj galìngi.
Teisingųjų kařtai — palàima. — **P.**

5 Laimingas, kàs kito gaĩlis, pãskolą dúoda.
kàs reĩkalus tvařko teisingai.
6 Jám niẽkad neteñka drebė́ti,
mìnimas teisuõlio vařdas peř ámžius. — **P.**

7 Liūdnà žinià jõ negą̃sdins.
Širdis jõ drąsì, nès Viẽšpačiu vilias.
8 Širdis jõ ramì, nebìjanti niẽko,
atsaĩniai jis žvelgia į̃ sàvo engė̃jus. — **P.**

9 Jis vařgšams dóvanas dúoda, dalìja,
jõ teisingùmas ámžiais nežū́sta.
Jõ didýbė skaĩdriai nušviñta. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Jn 8, 12b

P. Aleliùja. — Kàs sẽka manimi,
nebeváikščios tamsýbėse,
bèt turẽs gyvẽnimo šviẽsą, —
sãko Viẽšpats. — **P.** Aleliùja.

Evangelija Jn 12, 24—26

Kas man tarnaus, tą pagerbs mano Tėvas

+ Pasiklausykite šventõsios Evangėlijos pagal Jõną.

Jėzus tãrė sàvo mokiniáms:

„Iš tiesų, iš tiesų sakaũ jùms: jėi kviečių grūdas nekrìs į žẽmę ir neapmirs, jis pasiliks vienas, õ jėi apmirs, jis duõs gausių vaĩsių. Kàs mýli sàvo gyvýbę, — ją pražudỹs, o kàs nekeñčia sàvo gyvýbės šiamė pasáulyje, išsáugos ją amžinájam gyvẽnimui.

Kàs nóri mán tarnáuti, tegùl sẽka maniñ: kuř àš esù, teñ bùs ir màno tařnas. Kàs mán tarnaũs, tą pageřbs màno Tẽvas".

Girdėjote Viešpaties žõdį.

Rugpjūčio 11 d.

ŠV. KLARA

MERGELĖ

Privalomas minėjimas

Bendrieji mergelėms, p. 431 . . ., arba Bendrieji vienuolėms, p. 443 . . .

Pirmasis skaitinys, p. 480, Nr. 178.

Evangelija, p. 502, Nr. 196.

Rugpjūčio 13 d.

ŠV. PONCIJONAS

POPIEŽIUS, KANKINYS

IR IPOLITAS

KUNIGAS, KANKINYS

Laisvas minėjimas

Bendrieji kankiniams, p. 330 . . ., arba Bendrieji ganytojams, p. 363 . . .
Pirmasis skaitinys, p. 354, Nr. 75.
Evangelija, p. 361, Nr. 82.

Rugpjūčio 14 d.

ŠV. MAKSIMILIJONAS MARIJA KOLBĖ

KANKINYS, VIENUOLIS

Bendrieji kankiniams, p. 330 . . ., arba Bendrieji vienuoliams, p. 443 . . .
Pirmasis skaitinys, p. 336, Nr. 61.
Evangelija, p. 405, Nr. 119.

Rugpjūčio 15 d.

ŠVČ. MERGELĖS MARIJOS ĖMIMAS Į DANGŲ

Žolinė

Iškilmė

IŠVAKARIŲ MIŠIOS

Pirmasis skaitinys 1 Krn 15, 3—4. 15—16. 16, 1—2

Dievo skrynia buvo pernešta į palapinę, kurią jai buvo pastatęs Dovydas

Iš pirmõsios Krònikų knỹgos

Dóvydas sùšaukė visą Izraėlį į Jerùzalę, norėdamas nunẽšdinti Diẽvo skrỹnią į viẽtą, kurią jái bùvo pareñgęs. Jis pàkvietė Aarõno įpėdinius ir̃ levitùs.

Levitai nẽšė Diẽvo skrỹnią, pakišę kártis, añt sàvo pečių, kaĩp bùvo įsãkęs Mõzė Diẽvo nuródymu. Dóvydas liẽpė levitų viršininkams aprúpinti sàvo giminẽs brólius giedótojus mùzikos instrumeñtais — árfomis, cìtromis beĩ cimbõlais, — kàd skam̃biai jiẽ grótų iškilmių džiaũgsmui.

Diẽvo skrynià bùvo pérnešta į palapinę, kurią jái bùvo pastãtęs Dóvydas, padėtà į sàvo viẽtą, ir̃ pradėta aukóti Diẽvui dẽginamosios beĩ padėkõs ãtnašos.

Baĩgęs aukóti dẽginamąsias beĩ padėkõs ãtnašas, Dóvydas paláimino Viẽšpaties vardù.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 131, 6—7. 9—10. 13—14 (P.: 8)

P. Viešpatie, pakìlk į sàvo póilsio būstą,
tù, Viešpatie, ìr tàvo galingoji árka.

6 Štaĩ išgìrdom ją ẽsant Efrãtoj,
Jaãro laukuõs mẽs jį rãdom.
7 Eĩkime teñ, kuř jìs apsistójęs,
pùlkime kniūpstì priẽ jõ papėdės. — **P.**

9 Tegù kunigaĩ iškilniaĩ pasipuõšia,
tegù tàvo liáudis džiūgauja, šaũkia.
10 Tù dėlei Dóvydo, dėl sãvojo tařno,
sàvo pateptìnio véido neniẽkink. — **P.**

13 Viešpats tikraĩ pasiriñko Siòną,
jám čià patìko buveĩnę turėti.
14 „Štaĩ čià màno póilsio būstas,
čià àš gyvénsiu, — tóks màno nóras. — **P.**

Antrasis skaitinys 1 Kor 15, 54—57

Jis duoda mums pergalę per Jėzų Kristų

Ìš šveñtojo apãštalo Paũliaus
pìrmojo láiško Korintiẽčiams.

Bróliai!

Kadà šis marùs kūnas apsiviĩlks nemarýbe, tuomèt išsipildys užrašýtas žõdis: „Pérgalė sunaikìno miřtį! Kuřgi, mirtiẽ, tavóji pérgalė?! Kuřgi, mirtiẽ, tavàsis geluonìs?!“ Mirtiẽs geluonìs yrà núodėmė, õ núodėmės jėgà — įstãtymas. Bèt ãčiū Diẽvui, kurìs dúoda mùms pérgalę peř mūsų Viešpatį Jėzų Kristų.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Posmelis prieš evangeliją Lk 11, 28

P. Aleliùja. — Paláiminti, kuriẽ klaũsosi Diẽvo žõdžio
ìr jõ laĩkosi. — **P.** Aleliùja.

Evangelija Lk 11, 27—28

Palaimintos įsčios, kurios tave nešiojo

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagal Lùką.

Jėzui bèkalbant, vienà móteris iš miniõs gařsiai sušùko: „Paláimintos įsčios, kuriõs tavė nešiójo, ir krūtys, kuriàs žìndai!"

Õ jis atsìliepė: „Dár labiaũ paláiminti tiẽ, kuriẽ klaũsosi Diẽvo žõdžio ir jõ laĩkosi".

Girdėjote Viešpaties žõdį.

DIENOS MIŠIOS

Pirmasis skaitinys Apr 11, 19a; 12, 1. 3—6a. 10ab

Moteris, apsisiautusi saule, po jos kojų mėnulis

Iš Apreiškimo šventájam apãštalui Jõnui.

Atsidãrė dangujė Diẽvo šventyklà, ir pasiródė šventỹkloje jõ Sándoros skrynià. Ir pasiródė dangujė didìngas žénklas: móteris, apsisiaũtusi sáule, põ jõs kójų mėnùlis, õ añt galvõs dvýlikos žvaigždžių vainikas.

Pasiródė ir kìtas žénklas dangujė: štaĩ milžiniškas ugniaspaĩvis slìbinas sù septyniomis galvomis, sù dẽšimčia ragų ir sù septyniomis diadėmomis añt galvų. Jõ uodegà nùšlavė trẽčdalį dangaũs žvaigždžių ir nùžėrė jàs žẽmėn. Slìbinas tỹkodamas sustójo priešais móterį, kàd, jái pagimdžius, prarýtų kũdikį.

Ir̃ ji pagimdė sūnų, berniùką, kuriám skirta ganýti visàs tautàs geležinė lazdà. Kūdikis bùvo pàimtas pàs Diẽvą, priẽ jõ sósto. Õ móteris pabẽgo į dỹkumą, kur̃ bùvo jái Diẽvo paruoštà būstinė.

Àš girdẽjau galingą bal̃są dangujè, kuris sãkė: „Dabar̃ atẽjo mūsų Diẽvo išgãnymas, galýbė, karalỹstė ir̃ jõ Mesìjo valdžià".

Tai̇̃ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 44, 10bc. 11—12. 16 (P.: 10b)

P. Táu iš dešinẽs karalíenė,
padabìntoji áuksu Ofỹro.

10 Tar̃p tàvo didžiūnų yrà karaláičių.
Táu iš dešinẽs karalíenė,
padabìntoji áuksu Ofỹro. — **P.**

11 Pasiklausýki, dukrẽle,
pažvel̃ki čionai̇̃, atkrei̇̃pk sàvo aũsį:
užmir̃šk sàvo taũtą ir̃ tẽviškę sàvo.
12 Valdõvui — meili tù, gražuõle,
bèt jis tãvo viẽšpats — pagárbink parpúolus. — **P.**

16 Ei̇̃damos jõs džiúgauja, krỹkščia:
į̃ valdõvo rúmus màt žeñgia. — **P.**

Antrasis skaitinys 1 Kor 15, 20—26

Pirmasis bus Kristus, tada priklausantys Kristui

Ìš šveñtojo apãštalo Paũliaus
pìrmojo láiško Korintiẽčiams.

Bróliai!

Kristus tikrai̇̃ yrà prikéltas iš numirusių, kai̇̃p pirmgimis iš užmigusiųjų. Kai̇̃p per̃ žmõgų atsirãdo mirtis,

taĩp peř žmõgų iř mirusiųjų prisikėlimas. Kaĩp Adomė visì mìršta, taĩp Kristuje visì bùs atgaivìnti, tačiaũ kiekvienas pagaĩ sàvo eĩlę. Pirmàsis bùs Kristus, tadà priklaũsantys Kristui jõ atėjìmo metù. Paskuĩ bùs gãlas, kaĩ jis pérduos karalỹstę Diẽvui Tėvui, sunaikinęs visàs valdžiàs, galýbes iř pãjėgas.

Jis gì tùri karaliáuti iř paguldýti põ sàvo kójomis visùs priešus. Kaĩp paskutìnis priešas bùs sunaikìnta mirtis. Nès „jis vìsa pajùngė iř paklójo jám põ kójų".

Taĩ Diẽvo žõdis.

Posmelis prieš evangeliją

P. Aleliùja. — Marijà paimtà į dañgų — džiaũgias angelų kariúomenė. — **P.** Aleliùja.

Evangelija Lk 1, 39–56

Didžių dalykų padarė man Visagalis: jis išaukština mažuosius

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangėlijos pagaĩ Lùką.

Anomìs dienomìs Marijà susiruõšusi skubiaĩ iškeliãvo į Judėjos kalnýno miẽstą. Ji nuẽjo į Zacharijo namùs iř pasvéikino Elzbiẽtą.

Võs tìk Elzbietà išgiřdo Marijos svéikinimą, jõs įsčiose šóktelėjo kũdikis, õ pati Elzbietà pasidãrė kupinà Šventõsios Dvãsios. Ji balsiai sušùko:

„Tù labiáusiai paláiminta iš visų móterų, iř paláimintas tàvo įsčių vaĩsius! Iš kuř mán ši garbė, kàd màno Viẽšpaties mótina aplañko manė?! Štaĩ võs tìk tàvo pasvéikinimo garsas pasiekė màno ausis, šóktelėjo iš džiaũgsmo kũdikis màno įsčiose. Laiminga įtikėjusi, jóg išsipildys, kàs Viẽšpaties jái pasakýta".

Õ Marijà prabìlo:

„Màno síela šlóvina Viẽšpatį, màno dvasià džiaũgiasi Dievù, sàvo Gélbėtoju, nès jis pàžvelgė į sàvo nuolañkią tarnáitę. Štaĩ nuõ dabař paláiminta manė vadiñs vìsos kařtos, nès didžių dalýkų padãrė mán Visagãlis, ir šveñtas yrà jõ vařdas! Jis maloningas iš kartõs į kařtą tíems, kuriẽ jõ klaũso.

Jis paródo sàvo rañkos galýbę ir išsklaĩdo išdidžiõs širdiẽs žmónes. Jis nùmeta galiūnùs nuõ sóstų ir išáukština mažúosius. Álkstančius gėrýbėmis apdovanója, turtuoliùs tuščiomis paléidžia.

Jis ištiesė pagálbos rañką sàvo tařnui Izraèliui, kàd minėtų jõ gailestingùmą, kaĩp bùvo žadėjęs mũsų prótėviams — Abraõmui ir jõ palikuonìms peř ámžius".

Marijà prabùvo pàs Elzbiẽtą apiẽ trìs mėnesius, õ paskuĩ sugrįžo į sàvo namùs.

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

Rugpjūčio 16 d.

ŠV. STEPONAS VENGRAS

Laisvas minėjimas

Bendrieji įvairiems šventiesiems, p. 443 . . .

Pirmasis skaitinys, p. 445, Nr. 151.

Evangelija, p. 505, Nr. 199.

Rugpjūčio 19 d.

ŠV. JONAS EUDAS

KUNIGAS

Laisvas minėjimas

Bendrieji ganytojams, p. 363..., arba Bendrieji vienuoliams, p. 443...

Pirmasis skaitinys Ef 3, 14—19

Pažinti Kristaus meilę, kuri pranoksta visokį žinojimą

Iš šveñtojo apãštalo Paũliaus láiško Efeziẽčiams.

Bróliai!

Àš klaupiúosi priẽš Tẽvą, nuõ kuriõ kiekvienà tėvỹstė dangujė ir žẽmėje tùri vařdą, kàd iš sàvo šlovẽs lõbio suteĩktų jùms stiprýbės jõ Dvãsios galià tàpti vidìniais žmonėmìs, kàd Krìstus tikėjimu gyvéntų jũsų širdysė ir jũs, įsišaknìję ir įsitvìrtinę méilėje, galėtumėte suvókti kartù sù visaĩs šventaĩsiais, kóks yrà plõtis ir ilgis, ir aũkštis, ir gỹlis, ir pažinti Krìstaus méilę, kurì pranóksta visókį žinójimą, kàd bũtumėte pripìldyti visõs Diẽvo pilnýbės.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 130, 1. 2. 3.

P. Viẽšpatie, tù — màno síelos ramýbė.

1 Viẽšpatie, màno širdìs neišpuĩkus,
ãkys nežveĩgia iš áukšto.
Tuščiõs didýbės nenóriu vaikýtis —
tõ, kàs màno jẽgą prašóka. — **P.**

2 Tikraĩ nurámdžiau sàvo dvãsią,
padariaũ ją ramutẽlę.

Tařtum kūdikis mótinos príeglobsty,
tařtum kūdikis ramì širdìs màno krūtinėj. — **P.**

3 Pasikliáuk Dievù, Izraèli,
dabař iř peř ámžius! — **P.**

Evangelija, p. 497, Nr. 191.

Rugpjūčio 20 d.

ŠV. BERNARDAS

ABATAS, BAŽNYČIOS MOKYTOJAS

Privalomas minėjimas

Bendrieji Bažnyčios mokytojams, p. 408 . . ., arba Bendrieji vienuoliams, p. 443 . . .
Pirmasis skaitinys, p. 410, Nr. 123.
Evangelija, p. 520, Nr. 213.

Rugpjūčio 21 d.

ŠV. PIJUS X

POPIEŽIUS

Privalomas minėjimas

Bendrieji popiežiui, p. 363 . . .

Pirmasis skaitinys 1 Tes 2, 2b—8

Mes troškome pasidalyti su jumis ne tik Evangelija, bet ir savo gyvybe

Ìš šveñtojo apãštalo Paũliaus
pìrmojo láiško Tesalonikiẽčiams.

Bróliai!

Pasitikėdami Dievù, mẽs drąsiai skélbėme Diẽvo Evangėlįją, nepáisydami visų̃ bėdų̃. Jùk mūsų skelbìmas plaũkia nė iš klaidõs, neĩ iš melagỹstės, neĩ iš klastingùmo. Diẽvo pripažintì esą̃ tinkamì, kàd mùms būtų patikėta Evangėlija, mẽs ją̃ ir̃ skélbiame taĩp, kàd patiktume nė žmonėms, bèt Diẽvui, kurìs skaĩto mūsų širdiẽs gelmėjė.

Kaĩp žìnote, mẽs niekadà nepasižymėjome pataikáujančiomis kalbomìs ir̃ niẽkad — tepaliùdija Diẽvas — nebùvome pasidãvę godùmui: niekadà mẽs nesivaĩkėme garbẽs iš žmonių̃ — neĩ iš jūsų, neĩ iš kitų̃.

Būdamì Krìstaus apãštalai, mẽs galėjome būti jùms naštà, vìs dėltõ tar̃p jū̃sų bùvome šveĩnūs, tar̃si mótina, globójanti sàvo kū̃dikius.

Taĩp jùs mylėdami, mẽs tróškome pasidalýti sù jumìs nė tik Diẽvo Evangėlija, bèt ir̃ sàvo gyvýbe, nès tãpote mùms bė gãlo brángūs.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė

Ps 88, 2—3. 4—5. 21—22. 25 ir 27 (P.: plg. 2a)

P. Viẽšpatie, tàvo malónes giedósiu peř ámžius.

2 Àš, Viẽšpatie, tàvo malónes giedósiu peř ámžius,
kartų̃ kartóms sàvo bùrna gársinsiu tàvo ištikimýbę.
3 Jùk pasakýta: „Sántarvės malónė užtikrinta ámžiams".
Tvirtà kaĩp dangùs tàvo, Diẽve, ištikimýbė. — **P.**

4 „Sudariaũ àš sándorą sù išrinktúoju.
Àš Dóvydui, sàvo tar̃nui, prisiekiau:
5 ‚Gìminę tàvo ámžiams sukū̃riau,
kartų̃ kartóms tvėriantį sóstą táu pastatýsiu' ". — **P.**

21 Àš Dóvydą, sàvo pasìrinktąjį tar̃ną,
pašvéntinau sàvo šventúoju aliẽjum.
22 Màno rankà visuomèt sù juõ bùs,
jį̃ stiprins màno galýbė. — **P.**

25 Jám ródysiu sàvo ištikimýbę, malónę,
pakiĺs peř manė jõ galýbė.
27 Jisaĩ mán sakỹs: ‚Tù màno Tėvas, tù màno Diẽvas
iř príebėga mán išsigélbėt'. — **P.**

Evangelija, p. 406, Nr. 120.

Rugpjūčio 22 d.

ŠVČ. MERGELĖ MARIJA KARALIENĖ

Privalomas minėjimas

Bendrieji Švč. Mergelei Marijai, p. 293 . . .

Pirmasis skaitinys Iz 9, 1—3. 5—6

Sūnus gi mums duotas

Ìš prãnašo Izaìjo knỹgos.

Tautà, kurì váikščioja patámsiais, išvỹs skaĩsčią šviẽsą, gyvẽnantiems tamsýbių šalyjė užtekẽs šviesýbė. Tù sukélsi linksmýbę iř dìdelį džiaũgsmą. Jiẽ lìnksminsis tàvo akìvaizdoje, kaĩp lìnksminasi pjūtiẽs metù, kaĩp džiũgauja grõbį dalìjant. Jùk tù sutrùpinsi juõs slẽgusį jùngą, suláužysi vérgusį vẽzdą, gáiniotojo lãzdą — kaĩp Midiãno diẽną.

Mùms kũdikis gìmė, sūnùs gì mùms dúotas. Añt jõjo pečių viešpatãvimas. Vadiñs jį̃ vardaĩs: „Nuostabùsis Patarẽjas, Galìngasis Diẽvas, Amžinàsis Tėvas, Taikõs Kunigáikštis".

Didì jõ valdžià, iř taikà begalinė. Valdỹs jis Dóvydo sóstą iř jõ karalỹstę. Jis stìprins iř grį̃s jã teisýbe iř téise

nuõ šiõl iř peř ámžius. Kareivijų Diẽvo uolùmas šìtai įvýkdys.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 112, 1—2. 3—4. 5—6. 7—8 (P.: 2)

P. Viẽšpaties vařdui šlovẽ peř ámžius!
Arba: Aleliùja.

1 Diẽvo tarnaĩ, giedókit,
gárbinkit Viẽšpaties vařdą!
2 Šlovẽ Viẽšpaties vařdui
dabař iř peř ámžius! — **P.**

3 Nuõ pàt saulẽtekio ikì saulẽlydžio
tebùs šlóvinamas Viẽšpaties vařdas.
4 Aukštaĩ viřš tautų yrà Viẽšpats,
garbẽ jõ aukštèsnė ùž dañgų. — **P.**

5 Kàs tóks, kaĩp mũsų Viẽšpats Diẽvas?
Jis aukštýbėj gyvẽna,
6 iš teñ žveĩgia žemỹn
į dañgų iř žẽmę. — **P.**

7 Jis kẽlia nuõ žẽmės betuřtį,
iš puřvo eĩgetą tráukia;
8 sodìna jį šalià kunigáikščių,
tautõs savõsios didžiũnų. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Lk 1, 28. 42

P. Aleliùja. — Sveikà, Marìja, malónėmis apdovanótoji!
Viẽšpats sù tavimì!
Tù labiáusiai paláiminta iš visų móterų! —
P. Aleliùja.

Evangelija Lk 1, 26—38

Štai tu pradėsi ir pagimdysi sūnų

+Pasiklausýkite šventõsios Evangėlijos pagal Lùką.

Ángelas Gabriẽlius bùvo Diẽvo pàsiųstas į Galilėjos miẽstą, kurìs vadìnasi Nazarėtas, pàs mergẽlę, sužadėtą sù výru, vařdu Juõzapas, iš Dóvydo namų̃; õ mergẽlės vařdas bùvo Marijà.

Atẽjęs pàs jã, ángelas tãrė: „Sveikà, malónėmis apdovanótoji! Viẽšpats sù tavimì!"

Išgiřdusi šiuõs žodžiùs, jì sumišo iř galvójo sáu, kã réiškia tóks pasvéikinimas.

Õ ángelas jái tãrė: „Nebijók, Marìja, tù radaĩ malónę pàs Diẽvą! Štaĩ tù pradėsi įsčiose iř pagimdýsi sũnų, kurį pavadìnsi Jėzumi. Jisaĩ bùs dìdis iř vadiñsis Aukščiáusiojo Sūnùs. Viẽšpats Diẽvas duõs jám jõ tėvo Dóvydo sóstą; jis viešpataũs Jokũbo namáms peř ámžius, iř jõ viešpatãvimui nebùs gãlo.

Marijà pakláusė ángelą: „Kaĩp taĩ įvỹks, jéigu àš nepažįstu výro?"

Ángelas jái atsãkė: „Šventóji Dvasià nužeñgs añt tavę̃s, iř Aukščiáusiojo galýbė prideñgs tavė sàvo šešėliu; todẽl iř tàvo kũdikis bùs šveñtas iř vadìnamas Diẽvo Sūnumì. Antaĩ tavóji gimináitė Elzbietà pradėjo sũnų senãtvėje, iř šis mėnuo yrà šẽštas tái, kurì bùvo laĩkoma nevaisìnga, nès Diẽvui nėrà negalimų̃ dalỹkų".

Tadà Marijà atsãkė: „Štaĩ àš Viẽšpaties tarnáitė, tebũna mán, kaĩp tù pasakeĩ". Iř ángelas pasitráukė.

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

Rugpjūčio 23 d.

ŠV. ROŽĖ LIMIETĖ

MERGELĖ

Laisvas minėjimas

Bendrieji mergelėms, p. 431..., arba Bendrieji vienuolėms, p. 443...
Pirmasis skaitinys, p. 438, Nr. 145.
Evangelija, p. 498, Nr. 192.

Rugpjūčio 24 d.

ŠV. BALTRAMIEJUS

APAŠTALAS

Šventė

Pirmasis skaitinys Apr 21, 9b—14

Ant tų pamatų užrašyti dvylikos Avinėlio apaštalų vardai

Ìš Apreiškìmo šventájam apãštalui Jõnui.

Atẽjo ángelas iř mán prabìlo: „Eĩkš, àš táu paródysiu jáunąją, Avinẽlio sužadėtinę".

Iř nùnešė manè dvãsios jėgà añt dìdelio iř áukšto kálno, iř paródė mán šveñtąjį miẽstą Jerùzalę, nužeñgiančią ìš dangaũs, nuõ Diẽvo, žẽrinčią Diẽvo šlóve. Jõs švytėjimas tařsi brángakmenio, tařsi jãspio akmeñs, tvìskančio kaĩp krìštolas.

Jì apjuostà dìdeliu, áukštu mūru sù dvýlika vařtų, õ añt vařtų dvýlika angelų ìř užrašýti dvýlikos Izraèlio giminių vardaĩ.

Nuõ saulėtekio pùsės trejì vařtai, nuõ žiemių trejì vařtai, nuõ pietų trejì vařtai ìř nuõ saulėlydžio trejì vařtai. Miẽsto mūrai tùri dvýlika pamatų, añt kurių užrašýti dvýlikos Avinẽlio apãštalų vardaĩ.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 144, 10—11. 12—13ab. 17—18 (P.: plg. 12)

P. Viẽšpatie, tegù žmónės suprañta
tàvo karalỹstės kilnùmą.

10 Viẽšpatie, tegù visì tvariniaĩ táu dėkója,
tegù tavė gárbina ištikimíeji.
11 Tegù jiẽ skélbia tàvo karalỹstės kilnùmą,
tegù gársina tàvo galýbę. — **P.**

12 Kàd visì žmónės supràstų tàvo didýbę,
tàvo karalỹstės kilnùmą.
13 Tàvo karalỹstė — amžinà karalỹstė,
tù kartų kartóms viešpatáusi. — **P.**

17 Kuř Viẽšpats žeñgia — žeñgia teisìngai,
ką jìs padãro, tàs šveñta.
18 Diẽvas artì kiekvienám, kàs jõ šaũkias,
kiekvienám, kàs ìš tyrõs širdiẽs šaũkias. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Jn 1, 49b

P. Aleliùja. — Rãbi, tù Diẽvo Sūnùs,
tù Izraèlio karãlius! — **P.** Aleliùja.

Evangelija Jn 1, 45—51

Štai tikras izraelitas, kuriame nėra klastos

+Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagaĩ Jõną.

Pilỹpas susitiko Natanaėlį iř sãko jám: „Rãdome tą, apiẽ kurį rãšė Mõzė Įstãtyme iř pranašaĩ. Taĩ Jėzus iš Nazarėto, Juõzapo sūnùs".

Natanaėlis atšóvė: „Ař iš Nazarėto gãli bũti kàs gẽro?!"

Pilỹpas atsãkė: „Eĩk iř pasižiūrėk!"

Pamãtęs ateĩnantį Natanaėlį, Jėzus pasãkė apiẽ jį: „Štaĩ tikras izraelìtas, kuriamė nėrà klastõs".

Õ Natanaėlis jám sãko: „Ìš kuř manė pažįsti?"

Jėzus atsãkė: „Priẽš pakviẽčiant tavė Pilỹpui, kaĩ sėdėjai põ figmedžiu, àš mačiaũ tavė".

Natanaėlis sušùko: „Rãbi, tù Diẽvo Sūnùs, tù Izraėlio karãlius!"

Jėzus atsãkė: „Tù tikì, kadángi pasakiaũ tavė mãtęs põ figmedžiu? Tù pamatýsi didesnių dalỹkų".

Iř pridũrė: „Ìš tiesų, iš tiesų sakaũ jùms: jũs matýsite atsivėrusį dañgų iř Diẽvo ángelus kỹlančius iř nusiléidžiančius añt Žmogaũs Sūnaũs".

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

Rugpjūčio 25 d.

ŠV. LIUDVIKAS

Laisvas minėjimas

Bendrieji įvairiems šventiesiems, p. 443 . . .

Pirmasis skaitinys, p. 461, Nr. 163.

Evangelija, p. 503, Nr. 197.

Taip pat rugpjūčio 25 d.

ŠV. JUOZAPAS KALASANTAS

KUNIGAS

Laisvas minėjimas

Bendrieji ganytojams, p. 363..., arba Bendrieji auklėtojams, p. 443...
Pirmasis skaitinys, p. 472, Nr. 172.
Evangelija, p. 500, Nr. 194.

Rugpjūčio 26 d.

ŠV. KAZIMIERO RELIKVIJŲ PAGERBIMAS

Vilniaus arkivyskupijoje — laisvas minėjimas

Skaitiniai kaip kovo 4 d., p. 53...
Prieš evangeliją tėra vienas skaitinys, p. 53 arba 54.

Rugpjūčio 27 d.

ŠV. MONIKA

Privalomas minėjimas

Bendrieji šventosioms, p. 443...

Pirmasis skaitinys Sir 26, 1—4. 13—16

Kaip tekanti saulė nušviečia padangę,
taip moters taurumas namus jos dabina

Iš Siracido knygos.

Gerà moterìškė — taĩ výro paláima: jì dvìgubą ámžių jám dúoda gyvénti. Šaunì moterìškė — taĩ výro pagúoda: ramiaĩ jám prabėga gyvẽnimo mẽtai.

Švelnì moterìškė — taĩ dìdelis lõbis; tìk tàs jį̃ atrañda, kàs Viẽšpaties bìjo. Turtìngas aĩ vařgšas — vìs tíek kóks jis bútų — turẽs sveĩką šìrdį iĩ véidą vìs giẽdrą.

Žavì moterìškė pragiẽdrina výrą; jõs išmintingùmas jėgàs jõ tausója. Tylì moterìškė — taĩ dañgiškas dõvis; išáuklėta móteris — tuřtas brangiáusias.

Drovì moterìškė — dùkart gražèsnė; nėrà kàs prilýgtų brangiám jõs tyrùmui.

Kaĩp tẽkanti sáulė nušviẽčia padángę, taĩp móters taurùmas namùs jõs dabìna.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 130, 1. 2. 3

P. Viẽšpatie, tù — màno síelos ramýbė.

1 Viẽšpatie, màno šìrdis neišpuĩkus,
ãkys nežveĩgia ìš áukšto.
Tuščiõs didýbės nenóriu vaikýtis —
tõ, kàs màno jẽgą prašóka. — **P.**

2 Tikraĩ nurámdžiau sàvo dvãsią,
padariaũ ją̃ ramutẽlę.
Tařtum kũdikis mótinos príeglobsty,
tařtum kũdikis ramì šìrdis màno krūtinėj. — **P.**

3 Pasikliáuk Dievù, Izraèli,
dabař iř peř ámžius! — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Jn 8, 12b

P. Aleliùja. — Àš — pasáulio šviesà, —
sãko Viẽšpats.
Kàs sẽka manimì,
turẽs gyvẽnimo šviẽsą. — **P.** Aleliùja.

Evangelija Lk 7, 11—17

Priėjęs palietė neštuvus ir prabilo našlės sūnui: „Jaunuoli, sakau tau: kelkis!"

+Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagal Lùką.

Jėzus pasùko į miẽstą, vardù Najiną. Draugė keliãvo jõ mokiniaĩ ir̃ gausì minià. Prisiar̃tinus priẽ miẽsto var̃tų, štaĩ nẽšė numìrėlį — vienãtinį sū́nų mótinos, õ tà bùvo našlẽ. Kartù ẽjo nemažà miẽsto minià.

Pamãčius mótiną, Viẽšpačiui jõs pagaĩlo, ir̃ jis tãrė: „Never̃k!" Priẽjęs pàlietė neštuvùs. Nešė̃jai sustójo.

Õ jis prabìlo: „Jaunuõli, sakaũ táu: kélkis!" Numirėlis atsisė̃do ir̃ pradė̃jo kalbė̃ti. Jėzus atìdavė jį̃ mótinai.

Visùs pagãvo báimė, ir̃ jiẽ gárbino Diẽvą, sakýdami: „Dìdis prãnašas atsirãdo tar̃p mū́sų" ir̃: „Diẽvas aplañkė sàvo taũtą". Tókios kaĩbos apiẽ Jėzų pasklìdo visojė Judė̃joje ir̃ visojė šalyjė.

Girdė̃jote Viẽšpaties žõdį.

Rugpjūčio 28 d.

ŠV. AUGUSTINAS

VYSKUPAS, BAŽNYČIOS MOKYTOJAS

Privalomas minėjimas

Bendrieji ganytojams, p. 363..., arba Bendrieji Bažnyčios mokytojams, p. 408...

Pirmasis skaitinys 1 Jn 4, 7—16

Jei mylime vieni kitus, Dievas mumyse pasilieka

Ìš šveñtojo apãštalo Jõno pìrmojo láiško.

Mylimíeji!

Mylėkime vienì kitùs, nès méilė yrà iš Diẽvo. Kiekvíenas, kuris mýli, yrà gimęs iš Diẽvo ir pažįsta Diẽvą. Kàs nemýli, tàs nepažìno Diẽvo, nès Diẽvas yrà méilė.

Õ Diẽvo méilė pasiréiškė mùms tuõ, jóg Diẽvas àtsiuntė į̃ pasáulį sàvo víengimį Sūnų, kàd mẽs gyvéntume peř jį̃.

Méilė — nė taĩ, jóg mẽs pamìlome Diẽvą, bèt kàd jìs mùs pamìlo ir àtsiuntė sàvo Sūnų, kaĩp pérmaldavimą ùž mūsų núodėmes.

Mylimíeji, jéi Diẽvas mùs taĩp pamìlo, taĩ ir mẽs tùrime mylėti vienì kitùs. Diẽvo niẽkas niekuomèt nėrà mãtęs. Jéi mýlime vienì kitùs, Diẽvas mumysė pasiliẽka, ir jõ méilė mumysė tobulà tam̃pa.

Ìš tõ pažįstame, kàd pasiliẽkame jamė ir jìs mumysė: jìs yrà dãvęs mùms sàvo Dvãsios. Taĩgi mẽs mãtėme ir liùdijame, kàd Tėvas àtsiuntė Sūnų, pasáulio Išgélbėtoją.

Kàs išpažįsta, jóg Jėzus yrà Diẽvo Sūnùs, Diẽvas tamė ir jìs Dievė pasiliẽka. Mẽs pažìnome ir įtikėjome méilę, kurià Diẽvas mùs mýli.

Diẽvas yrà méilė, ir kàs pasiliẽka méilėje, tàs pasiliẽka Dievė, ir Diẽvas pasiliẽka jamė.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 18, 8. 9. 10. 11 (P.: 10b)

P. Viẽšpaties sprendìmai tikrì, visì aliái víeno teisingi.

8 Tóbulas Viẽšpaties dúotas Teisýnas:
jìs dvãsią gaivìna.
Pasãkymas Viẽšpaties tvìrtas,
išmintiẽs móko varguõlį. — **P.**

9 Įsãkymai Viẽšpaties teĩsūs, džiùgina širdis,
paliepìmas Viẽšpaties týras,
akìms dúoda šviesýbę. — **P.**

10 Viẽšpaties báimė grynà, tvẽria peř ámžius,
Viẽšpaties sprendìmai tikrì,
visì aliái víeno teisìngi. — **P.**

11 Daũg brangesnì jiẽ ùž áuksą, ùž tyriáusiąjį áuksą,
saldesnì jiẽ ùž mẽdų, tą kõrio skỹstį. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Mt 23, 9. 10b

P. Aleliùja. — Jũs tùrite vieniñtelį Tẽvą dangujė.
Júsų vieniñtelis Mókytojas yrà Krìstus. —
P. Aleliùja.

Evangelija Mt 23, 8—12

Kas iš jūsų didesnis, tebūnie jums tarnas

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangėlijos pagal Mãtą.

Jėzus kalbėjo sàvo mokiniáms:

„Jũs nesivadìnkite ‚rãbi', nẽs tùrite vieniñtelį Mókytoją, õ jũs visì ẽsate bróliai.

Iř nẽ víeno saviškio nevadìnkite tẽvu, nès tùrite vieniñtelį Tẽvą dangujė.

Taĩp pàt nesivadìnkite mókytojais, nès júsų vieniñtelis Mókytojas yrà Krìstus.

Kàs iš júsų didèsnis, tebūniẽ jùms taĩnas.

Nès kàs savė áukština, bùs pažẽmintas, õ kàs savė žẽmina, bùs išáukštintas".

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

Rugpjūčio 29 d.

ŠV. JONO KRIKŠTYTOJO NUKANKINIMAS

Privalomas minėjimas

* Šio minėjimo evangelija yra sava.

Pirmasis skaitinys Jer 1, 17—19

Skelbki jiems visa, ką aš tau paliepsiu!
Tu neišsigąsk jų!

Iš prãnašo Jeremìjo knỹgos.

Mán bùvo paskélbtas Viẽšpaties žõdis:

„Susijúosk sàvo strėnas, stók jũ akìvaizdon iř skélbk jíems vìsa, ką̃ àš táu paliẽpsiu! Tù neišsigą̃sk jũ, kitaĩp àš jũ akysė įvarýsiu táu báimę. Jùk àš tavė šiañdien daraũ sutvìrtintu miestù, geležiniù stulpù iř varinė síena priẽš vìsą krãštą — priẽš Judė́jos karaliùs, valdininkùs beĩ kùnigus iř priẽš visùs šaliẽs gyvéntojus. Nórs jiẽ kovõs sù taviḿ, bèt tavę̃s neįveĩks, nès àš sù taviḿ, kàd tavė išgélbėčiau — Viẽšpaties žõdis".

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 70, 1—2. 3—4a. 5—6ab. 15ab—17 (P.: 15a)

P. Šlóvins màno burnà tàvo teisýbę.

[1] Tàvo príeglobstin, Viẽšpatie, bė̃gu,
iř niekuomèt mán netèks kaĩsti iš gė̃dos.
[2] Kaĩp teisingas esì, tráuk manė̀, gélbėk,
kreĩpki į̃ manė̀ sàvo aũsį, vadúoki! — **P.**

3 Tù bũk mán uolà prisiglaũsti,
gélbėtis — galìnga tvirtóvė.
Tikraĩ, tù mán uolà ir̃ màno tvirtóvė!
4 Gélbėk, õ Diẽve, manė nuõ nedõrėlio rañkos! — **P.**

5 Tù, Diẽve, mán ramstis,
tavim̃ àš viliúosi nuõ pàt sàvo jaunỹstės.
6 Nuõ pàt užgimìmo manė tù globójai,
buvaĩ màno sárgas nuõ pàt kūdikỹstės,
pasitikėjau tavim̃ vìsą laĩką. — **P.**

15 Šlóvins màno burnà tàvo teisýbę,
tàvo pagálbą — peř vìsą diẽną.
16 Bylósiu Diẽvo galýbę,
skélbsiu: „Viẽšpatie, tù esì víenas teisingas!"
17 Kaĩp mókei, Diẽve, manė nuõ jaunỹstės,
skélbiu lig šiõl tàvo nuostabiùs dárbus. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Mt 5, 10

P. Aleliùja. — Paláiminti, kuriẽ pérsekiojami
dẽl teisýbės:
jũ yrà dangaũs karalỹstė. —
P. Aleliùja.

Evangelija* Mk 6, 17—29

Noriu, kad man tuojau duotum dubenyje Jono Krikštytojo galvą

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangėlijos pagaĩ Mõrkų.

Èrodas bùvo įsãkęs suimti Jõną ir̃ laĩkė jį̃ sukáustytą kalėjime dẽl sàvo brólio Pilỹpo žmonõs Erodiãdos, kurią̃ bùvo vẽdęs.

Jõnas màt sãkė Èrodui: „Nevalià táu gyvénti sù bró-lio žmóna". Taĩgi Erodiadà neàpkentė Jõno ir̃ tróško jį̃

nužudýti, tačiaũ negalėjo, nès Èrodas Jõno bijójo, žinódamas jį ẽsant teĩsų ir šveñtą výrą, ir todėl jį sáugojo. Girdėdamas Jõną kalbant, jis blãškėsi, tačiaũ mielaĩ jõ klausýdavosi.

Próga pasitáikė, kaĩ Èrodas, švęsdamas sàvo gimìmo dieną, iškėlė pókylį sàvo didžiũnams, kariúomenės vadáms ir Galilėjos kilmingiesiems.

Erodiãdos duktẽ teñ įėjusi šóko ir patìko Èrodui beĩ jõ svečiáms. Karãlius tãrė mergáitei: „Prašýk ìš manęs, kõ tìk nóri, ir àš táu dúosiu". Ir jis prisiekė: „Kõ tìk prašýtum, àš táu dúosiu, kàd ir pùsę sàvo karalỹstės!"

Tuomèt jì išẽjusi pakláusė sàvo mótiną: „Kõ prašýti?"

Õ ši tãrė: „Jõno Krìkštytojo galvõs!"

Tóji, skubiaĩ atbėgusi pàs karãlių, ẽmė prašýti: „Nóriu, kàd mán tuojaũ dúotum dubenyjė Jõno Krìkštytojo gálvą".

Karãlius labaĩ nuliũdo, tačiaũ dėl sàvo príesaikos ir dėl svečių nesirýžo atšaũkti jái dúoto pãžado. Jis tuõj pàt pàsiuntė bùdelį ir įsãkė jám atnèšti Jõno gálvą. Šis nuẽjęs nukiřto Jõnui kalėjime gálvą ir, atnẽšęs jã dubenyjė, pàdavė mergáitei, õ mergáitė atìdavė jã sàvo mótinai.

Taĩ išgiřdę, Jõno mokiniaĩ atẽjo, pasìėmė kũną ir paláidojo kapė.

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

Rugsėjo 3 d.

ŠV. GRIGALIUS DIDYSIS

POPIEŽIUS, BAŽNYČIOS MOKYTOJAS

Privalomas minėjimas

Bendrieji popiežiui, p. 363..., arba Bendrieji Bažnyčios mokytojams, p. 408...

Pirmasis skaitinys, p. 385, Nr. 101.

Evangelija, p. 403, Nr. 117.

Rugsėjo 8 d.

ŠVČ. MERGELĖS MARIJOS GIMIMAS

Šilinė

Lietuvoje: Iškilmė

Pirmasis skaitinys Mch 5, 1—4a

Iki laukianti kūdikio pagimdys

Ìš prãnašo Michëjo knỹgos.

Štaĩ kã sãko Viẽšpats:

„Tù, Betliẽjau — Efrãte, nórs mãžas esì tarp Jùdo apýgardų, bèt iš tavẽs kiĩs tasaĩ, kurìs bùs Izraèlio valdõvas. Jõ kilmẽ siekia tólimą prãdžią, seniaĩ praẽjusias dienàs. Todẽl juõs Viẽšpats paliks, ikì láukianti kũdikio pagimdỹs sũnų. Tuomèt jõ brólių likùčiai sugrįš pàs Izraèlio sũnus.

Jisaĩ atsistõs ir̃ ganỹs juõs Viẽšpaties galià, didìngu sàvo Diẽvo Jãhvės vardù. Ir̃ jiẽ gyveñs saũgiai, nès jõ valdžià dabar̃ siẽks ikì žẽmės pakraščių. Ir̃ jìs bùs taikà".

Taĩ Diẽvo žõdis.

Lietuvoje: **Antrasis skaitinys** Rom 8, 28—30

Kuriuos Dievas iš anksto numatė, tuos iš anksto ir paskyrė

Iš šveñtojo apãštalo Paũliaus láiško Romiẽčiams.

Bróliai!

Mẽs žìnome, kàd vìskas išeĩna į gẽra mýlintiems Diẽvą, bũtent jõ valià pašauktíesiems. Õ kuriuõs jìs iš añksto numãtė, tuõs iš añksto ir paskýrė tàpti panašiaĩs į jõ Sūnaũs pavìdalą, kàd šìs bũtų pìrmgimis iš daũgelio brólių. Kuriuõs jis ìš añksto paskýrė, tuõs ir pàšaukė; kuriuõs pàšaukė, tuõs ir nutéisino; kuriuõs nutéisino, tuõs ir išáukštino.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 12, 6ab. 6cd (P.: Iz 61, 10)

P. Širdìngai àš džiaugiúosi Viẽšpačiu.

6 Tikiù, kàd tù mán gailestingas.
Džiaugiúosi tàvo pagálba. — **P.**

Viẽšpačiui gíesmes giedósiu:
kíek jìs mán gẽra padãrė! — **P.**

Posmelis prieš evangeliją

P. Aleliùja. — Laimìnga tù,
Švenčiáusioji Mergẽle Marìja,
ir vertà garbẽs visókios,
nès iš tavẽs užtekẽjo teisingùmo sáulė —
mũsų Diẽvas, Krìstus. — **P.** Aleliùja.

Evangelija Mt 1, (1—16.) 18—23

Jos vaisius yra iš Šventosios Dvasios

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangėlijos pagaĪ Mãtą.

Jėzaus Krìstaus, Dóvydo Sūnaũs, Abraõmo sūnaũs, kilmẽs knygà.

Abraõmui gimė Izaõkas, Izaõkui gimė Jokũbas, Jokũbui gimė Jùdas iř jõ bróliai. Jùdui gimė Farèsas iř Zarà iš Tamãros, Farèsui gimė Esròmas, Esròmui gimė Arãmas. Arãmui gimė Aminadãbas, Aminadãbui gimė Naasònas, Naasònui gimė Salmònas. Salmònui gimė Boòzas iš Rachãbos, Boòzui gimė Jobèdas iš Rùtos, Jobèdui gimė Jèsė. Jèsei gimė karãlius Dóvydas.

Dóvydui gimė Saliãmonas iš Urìjo žmonõs. Saliãmonui gimė Roboãmas, Roboãmui gimė Abìjas, Abìjui gimė Asãfas. Asãfui gimė Juozapãtas, Juozapãtui gimė Jorãmas, Jorãmui gimė Ozìjas. Ozìjui gimė Joatãmas, Joatãmui gimė Achãzas, Achãzui gimė Ezekìjas. Ezekìjui gimė Manãsas, Manãsui gimė Amònas, Amònui gimė Jozìjas. Jozìjui gimė Jechonìjas iř jõ bróliai ištrėmimo Į Babilònią laikaĪs.

Põ ištrėmimo Į Babilònią Jechonìjui gimė Salatièlis, Salatièliui gimė Zorobabèlis, Zorobabèliui gimė Abijùdas, Abijùdui gimė Eliakìmas, Eliakìmui gimė Azòras. Azòrui gimė Sadòkas, Sadòkui gimė Achìmas, Achìmui gimė Elijùdas. Elijùdui gimė Eleazãras, Eleazãrui gimė Matãnas, Matãnui gimė Jokũbas, Jokũbui gimė Juõzapas — výras Marìjos, iš kuriõs gimė Jėzus, vadìnamas Krìstumi — Mesijù.

Jėzaus Kristaus gimimas buvo toksai. Jo motina Marija buvo susižadėjusi su Juozapu; dar nepradėjus jiems kartu gyventi, Šventosios Dvasios veikimu, ji tapo nėščia. Jos vyras Juozapas, būdamas teisus ir nenorėdamas daryti jai nešlovės, sumanė tylomis ją atleisti.

Kai jis nuspręndė taip padaryti, per sapną pasirodė jam Viešpaties angelas ir tarė: „Juozapai, Dovydo sūnau, nebijok parsivesti į namus savo žmonos Marijos, nes jos vaisius yra iš Šventosios Dvasios. Ji pagimdys sūnų, kuriam tu duosi varda Jėzus, nes jis išgelbės savo tautą iš nuodėmių".

Visa tai įvyko, kad išsipildytų Viešpaties žodžiai, pasakyti pranašo lūpomis: „Štai mergelė nešios įsčiose ir pagimdys sūnų, ir jis vadinsis Emanuelis", o tai reiškia: „Dievas su mumis".

Girdėjote Viešpaties žodį.

Rugsėjo 13 d.

ŠV. JONAS AUKSABURNIS

VYSKUPAS, BAŽNYČIOS MOKYTOJAS

Privalomas minėjimas

Bendrieji ganytojams, p. 363 . . ., arba Bendrieji Bažnyčios mokytojams, p. 408 . . .

Pirmasis skaitinys, p. 388, Nr. 103.

Evangelija, p. 428, Nr. 138.

Rugsėjo 14 d.

ŠVENTOJO KRYŽIAUS IŠAUKŠTINIMAS

Šventė

Šioje šventėje ne sekmadienį imamas tik vienas iš čia pateikiamų skaitinių prieš evangeliją su 77 psalme.

Pirmasis skaitinys Sk 21, 4—9

Kas įgeltas pažvelgdavo — išlikdavo gyvas

Iš Skaičių knygos.

Izraelitams kelionėje pradėjo kristi nuotaika.

Jie ėmė bruzdėti prieš Dievą ir Mozę, murmėdami: „Kam gi jūs išvedėte mus iš Egipto? Kad mes išmirtume toje dykynėje, kur nėra nei duonos, nei vandeńs? Mes šleikštuojame nuo to prėsko valgio".

Tada Viešpats užleido tautą nuodingomis gyvatėmis. Jos ėmė gelti žmones, ir daug izraelitų išmirė. Žmonės ėjo pas Mozę ir prašė: „Mes nusidėjome, kildami prieš Viešpatį ir tave. Melski Viešpatį, kad jis išgelbėtų mus nuo gyvačių". Ir Mozė meldėsi už tautą.

Viešpats atsiliepė Mozei: „Pasidirbdink gyvatę ir iškelk ant vėliavos koto. Kiekvienas įgeltasis, pažvelgęs į ją, išliks gyvas". Taigi Mozė padirbdino iš vario gyvatę ir iškėlė ant vėliavos koto. Dabar, kas, gyvatės įgeltas, pažvelgdavo į varinę gyvatę, — išlikdavo gyvas.

Tai Dievo žodis.

Atliepiamoji psalmė Ps 77, 1—2. 34—35. 36—37. 38 (P.: plg. 7b)

P. Neužmiršk̃ime Diẽvo stebùklų!

1 Klausýk, màno taũta, kõ tavė àš mokìnsiu,
ką̃ ims̃ burnà màno bylóti, — dėmėkis.
2 Màno lūpos áiškins paváizdais,
pãslaptis senųjų ámžių atskleĩsiu. — **P.**

34 Galãbijami im̃davo Diẽvo ieškóti,
grįžd̃avo glaũstis priẽ jõjo.
35 Atsimiñdavo, kàd uolà jiems yrà Diẽvas
ir̃ vadúotojas — Diẽvas, Aukščiáusiasis. — **P.**

36 Jiẽ gẽrindavosi jám sàvo bùrna,
melúodavo sàvo liežùviais.
37 Netiẽsios jám jų̃ bū̃davo širdys,
jõ Sándorai nebū̃davo klùsnūs. — **P.**

38 Tačiaũ Diẽvas pasigailėdavo, dovanódavo kaĩtę,
nenorėdavo jų̃ sunaikìnti.
Kaskar̃t sulaikýdavo sàvo rūstýbę,
nebaĩgdavo vìso ãpmaudo líeti. — **P.**

Antrasis skaitinys Fil 2, 6—11

Jis nusižemino, todėl ir Dievas jį išaukštino

Ìš šveñtojo apãštalo Paũliaus láiško Filipiẽčiams.

Kristus Jėzus, turėdamas Diẽvo prigimtį, gõdžiai nesilaĩkė sàvo lygýbės sù Dievù, bèt apiplėšė pàts savė, priim̃damas tar̃no ìšvaizdą ir̃ tàpdamas panašùs į̃ žmónes. Jis ir̃ ìšore tãpo kaĩp visì žmónės; jis nusižẽmino, tàpdamas klusnùs ikì mirtiẽs, ikì krỹžiaus mirtiẽs. Todẽl ir̃ Diẽvas jį̃ išáukštino ir̃ padovanójo jám var̃dą, kilniáusią iš visų̃ vardų̃, kàd Jėzaus var̃dui priklaũptų kiekvienas kẽlis dangujė, žẽmėje ir̃ põ žemė ir̃ kiekvienos lūpos Diẽvo Tėvo šlóvei išpažintų: „Jėzus Kristus yrà Viẽšpats!"

Taĩ Diẽvo žõdis.

Posmelis prieš evangeliją

P. Aleliùja. — Gárbiname tavè, Viẽšpatie Jėzau Krìstau,
ir̃ šlóviname tavè,
kàd šventúoju krỹžiumi
atpirkaĩ pasáulį. — **P.** Aleliùja.

Evangelija Jn 3, 13—17

Turi būti iškeltas ir Žmogaus Sūnus

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangėlijos pagaĩ Jõną.

Jėzus pasãkė Nikodėmui:

„Niẽkas nebùvo pakilęs į̃ dañgų, kaĩp tik Žmogaũs Sūnùs, kurìs nùžengė iš dangaũs. Kaĩp Mõzė dykumojė iškėlė žáltį, taĩp tùri bũti iškéltas ir̃ Žmogaũs Sūnùs, kàd kiekvíenas, kurìs jį̃ tiki, turėtų ámžinąjį gyvẽnimą.

Diẽvas taĩp pamìlo pasáulį, jóg atidavė sàvo vienãtinį Sū́nų, kàd kiekvíenas, kurìs jį̃ tiki, nepražū́tų, bèt turėtų ámžinąjį gyvẽnimą. Diẽvas gì nèsiuntė sàvo Sūnaũs į̃ pasáulį, kàd jìs pasáulį pasmeř̃ktų, bèt kàd pasáulis peř̃ jį̃ bū́tų išgélbėtas.

Girdẽjote Viẽšpaties žõdį.

Rugsėjo 15 d.

ŠVČ. MERGELĖ MARIJA SOPULINGOJI

Privalomas minėjimas

* Šio minėjimo evangelija yra sava.

Pirmasis skaitinys Žyd 5, 7—9

Išmoko klusnumo ir tapo amžinojo išganymo priežastimi

Ìš láiško Žỹdams.

Kristus savo kūno dienomis siuntė savo prašymus bei maldavimus su balsių šauksmų bei ašaromis į tą, kuris jį galėjo išgelbėti nuo mirties, ir buvo išklausytas dėl savo pagarbumo. Būdamas Sūnus, jis savo kentėjimuose išmoko klusnumo ir, pasiekęs tobulumą, visiems, kurie jo klauso, tapo amžinojo išganymo priežastimi, Dievo pavadintas vyriausiuoju kunigu Melchizedeko būdu.

Tai Dievo žodis.

Atliepiamoji psalmė Ps 30, 2—3b. 3c—4. 5—6. 15—16. 20 (P.: 17b)

P. Viešpatie, gelbėk manė; esi gailestingas!

2 Tavim pasitikiu, Dieve, ir amžiais nebūsiu apviltas.
Manė dėl savo ištikimybės vadúoki.
3 Atkreipk į manė savo aūsį,
skubėk manęs gelbėt. — **P.**

Būk man uolà slėptis pavõjuj,
gelbėtis — galinga tvirtóvė.
4 Tikrai tù uolà ir tvirtóvė,
todėl savo garbei manė vėsi, ganýsi. — **P.**

5 Išpainiosi tù iš pinklių, man priraizgýtų;
tù gi esi mano tvirtýbė.
6 Į tavo rankàs pavedu savo gyvýbę,
manė išvadúosi, Dieve ištikimàsis. — **P.**

15 Bėt àš tavimi, Viešpatie, kliáujuos,
sakaũ: „Tù mano Dievas.
16 Tik tavo rañkose mano likimas".
Išgelbėk manė nuõ priešo kėslų,
nuõ mano engėjų. — **P.**

20 Õ, kóks tù, Viešpatie, gėras,
meilùs visiems, kuriẽ tavęs bijo,
visiems, kuriẽ tavim vilias
viešai žmonių būryjė. — **P.**

Sekvencija

Šią neprivalomą sekvenciją galima imti arba visą, arba nuo žodžių: * *Kristaus Motina šventoji.*

Stóvi Mótina skausmìnga, į Sūnaũs kančiàs siaubìngas
žvelgia veřkiančiom akim̃.
Áimaną nuõ krỹžiaus giřdi, baisùs skaũsmas vársto šìrdį
kalavìjo ašmenim̃.
Kíek taĩ keñčia išrinktóji Jëzaus Mótina mielóji,
jám kovójant sù mirtim̃.
Siaũbas, síelvartas iř báimė àtėmė Marìjai láimę,
Sűnų jái atimdamì.
Kóks žmogùs nesudrebėtų, kóks akmuõ nesuminkštėtų
nuõ šiõs Mótinos skausmũ?
Kàs galėtų neliūdėti iř į ją ramiaĩ žiūrėti,
kaĩ ji keñčia sù Sūnum̃?
Ùž visõs žmonìjos kaltę léido Sűnų jì prikálti
iř atìdavė kančióms.
Mãtė míelą sàvo Sűnų, keñčiantį dvasià iř kűnu,
mìrštantį ùž mùs visùs.
Méilės Mótina, Mergẽle, dúok pajùsti skaũsmo gãlią,
kàd liūdėčiau sù Tavim̃.
Kàd širdìs manóji dègtų, kàd nuõ šiõl vien Diẽvui plàktų,
kàd myléčiau vien tìk jį̃.

Kristaus Mótina šventóji, spáusk giliaĩ širdiñ manõjon
Nukryžiúotojo žaizdàs!
Tù nedúok praeĩt prõ šãlį, jõ Širdiẽs skausmũ beñt dãlį
léisk iškę̃sti ùž kaltès.
Léisk priẽ krỹžiaus apsistóti, sù Tavim̃ draugè raudóti,
likti sù Tavim̃ kartù.
Àš põ krỹžiumi norėčiau sù Tavim̃ draugè stovėti,
líeti ãšaras gailiàs.

Õ skaisčiáusioji Mergẽle, Tàvo méilės kárčią dãlią
graũdžiai léisk apveřkti mán.
Léisk supràsti Krìstaus miřtį, léiski kañčią jõ patìrti
iř pajùsti jõ žaizdàs.
Žaĩzdos jõ tegùl kankìna, krỹžius jõ teapsvaigìna,
tealpstù draugė sù juõ!
Teĩsmo diẽną gìnk, Marìja, nuõ liepsnų̃, kuriõs prarỹja
síelas núodėmės vergų̃!
Krìstau, kaĩ keliõnę baĩgsiu, pálmę pérgalės įteĩksi
mán dẽl Mótinos maldų̃.
Dẽl savų̃ kančių̃ baisių̃jų, jõsios ãšarų karčių̃jų
léisk gyvénti amžinaĩ. Ãmen.

Posmelis prieš evangeliją

P. Aleliùja. — Laimìnga Mergẽlė Marijà:
ji iř nemìrusi peĩnė kankinỹstės pálmę
põ Viẽšpaties krỹžiumi. — **P.** Aleliùja.

Evangelija* Jn 19, 25—27

Siaubas, sielvartas ir baimė atėmė Marijai laimę,
Sūnų jai atimdami

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagaĩ Jõną.

Priẽ Jėzaus krỹžiaus stovėjo jõ mótina, jõ mótinos sesuõ, Marijà Kleopìenė iř Marijà Magdaliẽtė.

Pamãtęs stóvinčius mótiną iř mýlimąjį mókinį, Jėzus tãrė mótinai: „Móterie, štaĩ tàvo sūnùs!" Paskuĩ tãrė mókiniui: „Štaĩ tàvo mótina!" Iř nuõ tõs valandõs mokinỹs pasiėmė jã pàs savė.

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

Arba: Lk 2, 33—35

Tavo pačios sielą pervers kalavijas

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagaĪ Lùką.

Jėzaus tėvas ir mótina stebėjosi tuõ, kàs bùvo apiẽ jį kalbama.

Õ Simeònas paláimino juõs ir tãrė mótinai Marìjai: „Štaĩ šis skìrtas daũgelio Izraèlyje nupuolìmui ir atsikėlimui. Jis bùs prieštarãvimo žénklas — ir tàvo pačiõs sielą pérvers kalavìjas, — kàd bútų àtskleistos daũgelio širdžių miñtys".

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

Rugsėjo 16 d.

ŠV. POPIEŽIUS KORNELIJUS
ir
ŠV. VYSKUPAS KIPRIJONAS
KANKINIAI

Privalomas minėjimas

Bendrieji kankiniams, p. 330..., arba Bendrieji ganytojams, p. 363...
Pirmasis skaitinys, p. 347, Nr. 69.
Evangelija, p. 362, Nr. 83.

Rugsėjo 17 d.

ŠV. ROBERTAS BELARMINAS
VYSKUPAS, BAŽNYČIOS MOKYTOJAS

Laisvas minėjimas

Bendrieji ganytojams, p. 363..., arba Bendrieji Bažnyčios mokytojams, p. 408...

Pirmasis skaitinys, p. 409, Nr. 122.

Evangelija, p. 425, Nr. 135.

Rugsėjo 19 d.

ŠV. JANUARIJUS
VYSKUPAS, KANKINYS

Laisvas minėjimas

Bendrieji kankiniams, p. 330..., arba Bendrieji ganytojams, p. 363...

Pirmasis skaitinys, p. 351, Nr. 72.

Evangelija, p. 360, Nr. 81.

Rugsėjo 20 d.

ŠV. ANDRIEJUS KIM TAEGONAS IR KITI KORĖJOS KANKINIAI

Privalomas minėjimas

Bendrieji kankiniams, p. 330...

Rugsėjo 21 d.

ŠV. MATAS

APAŠTALAS, EVANGELISTAS

Šventė

Pirmasis skaitinys Ef 4, 1—7. 11—13

Jis paskyrė vienus apaštalais, kitus evangelistais

Iš šveñtojo apãštalo Paũliaus láiško Efeziẽčiams.

Bróliai!

Àš, kalinỹs Viẽšpatyje, rãginu jùs eĩgtis, kaĩp dẽra jũsų pašaukìmui, į̃ kurį̃ ẽsate pašauktì. Sù visù nuolankumù beĩ meilumù, sù didžià kantrýbe palaikýkite tarpùsavio méilę, uõliai sérgėkite Dvãsios vienýbę taikõs ryšiaĩs. Víenas kũnas ir̃ vienà Dvasià, kaĩp ir̃ ẽsate pašauktì į̃ víeną sàvo pašaukìmo vìltį. Víenas Viẽšpats, víenas tikẽjimas, víenas Krìkštas. Víenas Diẽvas ir̃ visų̃ Tẽvas, kurìs viršỹ visų̃, peř visùs ir̃ visuosè.

Kiekvienám mũsų duotà malónė pagaĩ Krìstaus dovanõs mãstą. Jìs paskýrė víenus apãštalais, kitùs pranašaĩs, evangelìstais, ganýtojais ir̃ mókytojais, kàd padarýtų šventúosius tiñkamus tarnỹstės dárbui, Krìstaus kũno ùgdymui, kõl mẽs visì pasíeksime tikẽjimo vienýbę ir̃ Diẽvo Sūnaũs tóbulą pažinìmą — výrišką subrendìmą ir̃ Krìstaus pilnãtvės ámžiaus saĩką.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 18, 2—3. 4—5 (P.: 5a)

P. Peř visą žẽmę eĩna jų̃ aĩdas.

[2] Skélbia dangùs Diẽvo garbę,
apiẽ jõ rañkų dárbus žvaigždėtasis skliaũtas bylója.

3 Šią̃ bỹlą kartója dienà bū́simai diẽnai,
õ naktìs — ateĩnančiai nãkčiai. — **P.**

4 Čià nè tiẽ žõdžiai iř nè tõs kal̃bos,
kurių̃ skam̃besio nebū́tų girdė́ti.
5 Peř vìsą žẽmę eĩna jų̃ aĩdas,
jų̃ kalbesỹs — lìgi krãštui pasáulio. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją

P. Aleliùja. — Tavè, Diẽve, gárbinam,
tavè, Viẽšpatie, išpažį́stam.
Tavè apãštalų chòras garbìngas šlóvina. —
P. Aleliùja.

Evangelija Mt 9, 9—13

„Eik paskui mane!" Šis atsikėlė ir nuėjo paskui jį

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagal̃ Mãtą.

Keliáudamas Jė́zus pamãtė muĩtinėje sė́dintį žmõgų, vardù Mãtą, iř tãrė jám: „Eĩk pãskui manè!" Šìs atsikė́lė iř nuẽjo pãskui jį̃.

Kaĩ jìs Mãto namuosè sė́dosi priẽ váišių stãlo, teñ susiriñko daũg muĩtininkų beĩ nusidė́jėlių, kuriẽ susė́do šalià Jė́zaus iř jõ mokinių̃.

Fariziẽjai, taĩ išvýdę, ẽmė priekaištáuti jõ mokiniáms: „Kodẽl jū́sų Mókytojas válgo sù muĩtininkais iř nusidė́jėliais?"

Šìtai girdė́damas, Jė́zus atsìliepė: „Nè sveikíesiems reĩkia gýdytojo, õ ligóniams. Eĩkite iř pasimókykite, ką̃ réiškia žõdžiai: ‚Àš nóriu pasigailė́jimo, õ nè aukõs'. Àš iř atėjaũ kviẽsti nè teisių̃jų, bèt nusidė́jėlių".

Girdė́jote Viẽšpaties žõdį.

Rugsėjo 26 d.

ŠV. KOZMAS IR DAMIJONAS

KANKINIAI

Laisvas minėjimas

Bendrieji kankiniams, p. 330 . . .
Pirmasis skaitinys, p. 336, Nr. 61.
Evangelija, p. 358, Nr. 78.

Rugsėjo 27 d.

ŠV. VINCENTAS PAULIETIS

KUNIGAS

Privalomas minėjimas

Bendrieji misionieriams, p. 363 . . ., arba Bendrieji labdariams, p. 443 . . .

Pirmasis skaitinys 1 Kor 1, 26—31

Dievas pasirinko, kas pasauliui silpna

Iš šveñtojo apãštalo Paũliaus pìrmojo láiško Korintiẽčiams.

Tìk pažvelkite, bróliai, kàs gì jũs, pašauktíeji, ẽsate? Žmonių akimìs žiũrint, nedaũg tarp jũsų tėrà išmintìngų, nedaũg galingų, nedaũg kilmìngų.

Bèt Diẽvas pasiriñko, kàs pasáuliui atródo kvaĩla, kàd sugėdintų išminčiùs. Diẽvas pasiriñko, kàs pasáuliui silpna, kàd sugėdintų galiūnùs. Ir taĩ, kàs pasáulio akimìs — žemõs kilmẽs, kàs paniẽkinta, kõ nėrà, Diẽvas pasiriñko,

kàd niẽkais paveřstų taĩ, kàs laĩkoma kažìn kuõ, — kàd jóks žmogùs negalėtų didžiúotis priẽš Diẽvą.

Jõ dėkà ir jũs ẽsate Kristuje Jėzuje, kuris Diẽvo valià mùms tãpo išmintìs, teisùmas, pašventìmas ir atpirkìmas, kàd, anót Rãšto, „kàs gìriasi, gìrtųsi Viẽšpačiu".

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 111, 1—2. 3—4. 5—7a. 7b—8. 9 (P.: 1a)

P. Laimìngas, kàs Viẽšpaties bìjo.

Arba: Aleliùja.

1 Laimìngas, kàs Viẽšpaties bìjo,
kàs jõ įsãkymus mýli.

2 Jõ aĩniai bùs žẽmėj galìngi.
Teisìngųjų kařtai — paláima. — **P.**

3 Jõ namuosė — ištaiga, didelì tuřtai,
jõ teisùmas ámžiais laikỹsis.
4 Jis nušviñta geríesiems lýg šviesà tamsýbėj,
švelnùs, gailestìngas, teisìngas. — **P.**

5 Laimìngas, kàs kìto gaĩlis, pãskolą dúoda,
kàs reĩkalus tvařko teisìngai.
6 Jám niẽkad neteñka drebėti,
mìnimas teisuõlio vařdas peř ámžius.
7 Liūdnà žinià jõ negąsdins. — **P.**

Širdìs jõ drąsi, nès Viẽšpačiu vìlias.
8 Širdìs jõ ramì, nebìjanti niẽko,
atsaĩniai jis žvelĩgia į sàvo engėjus. — **P.**

9 Jis vařgšams dóvanas dúoda, dalìja,
jõ teisingùmas ámžiais nežűsta.
Jõ didýbė skaĩdriai nušviñta. — **P.**

Evangelija, p. 395, Nr. 109.

Rugsėjo 28 d.

ŠV. VACLOVAS

KANKINYS

Laisvas minėjimas

Bendrieji kankiniams, p. 330 ...
Pirmasis skaitinys, p. 353, Nr. 74.
Evangelija, p. 358, Nr. 79.

Rugsėjo 29 d.

ŠV. MYKOLAS, GABRIELIUS IR RAPOLAS

ARKANGELAI

Šventė

Pirmasis skaitinys Dan 7, 9—10. 13—14

Tūkstančių tūkstančiai jam tarnavo

Iš prãnašo Daniẽliaus knỹgos.

Regėjau, kaĩp bùvo pastatýti sóstai ir atsisėdo senývas vyriškis. Jõ drabùžiai bùvo baltì kaĩp sniẽgas, jõ galvõs plaukaĩ — kaĩp grynà vìlna. Ugnìngos liẽpsnos bùvo jõ sóstas, jõ rãtai — liepsnìnga ugnìs. Iš jõ veržėsi kařščio sraũtas. Tũkstančių tũkstančiai jám tarnãvo, ir dẽšimt tũkstančių dešimčių tũkstančių stovėjo priẽš jį. Susėdo teĩsmas, ir bùvo àtskleistos knỹgos.

Peř naktìnį regėjimą mačiaũ, kaĩp sù dangaũs debesimìs atsliñko tarýtum žmogaũs sūnùs. Jis pasiekė senývąjį výrą iř bùvo nùvestas į jõ akìvaizdą. Jám bùvo suteiktà valdžià, garbė iř karalỹstė. Visos taũtos, geñtys iř kalbos turės jám tarnáuti. Jõ viešpatãvimas — ámžinas, nesibaĩgiantis viešpatãvimas. Jõ karalỹstė niẽkad nežlùgs!

Taĩ Diẽvo žõdis.

Arba: Apr 12, 7—12a

Mykolas ir jo angelai kovojo su slibinu

Ìš Apreiškìmo šventájam apãštalui Jõnui.

Ùžvirė dangujė kovà. Mýkolas iř jõ angelaĩ kovójo sù slìbinu. Iř kóvėsi slìbinas iř jõ angelaĩ, bèt jiẽ pralaimėjo, iř nebelìko jíems viẽtos dangujė. Taĩp bùvo išmestas didỹsis slìbinas, senóji gyvãtė, vadìnamas Vélniu iř Šėtonù, kurìs suvedžiódavo vìsą pasáulį. Jis bùvo išmestas žẽmėn, iř kartù sù juõ bùvo išmestì jõ angelaĩ.

Àš girdėjau galìngą balsą dangujė, kurìs sãkė: „Dabař atėjo mūsų Diẽvo išgãnymas, galýbė, karalỹstė iř jõ Mesìjo valdžià, nės išmestas mūsų brólių káltintojas, skùndęs juõs mūsų Diẽvui diẽną iř nãktį. Bèt jiẽ nugalėjo jį Avinẽlio kraujù iř sàvo liùdijimo žodžiù. Jiẽ nebrangìno sàvo gyvýbės, pasirýžę miřti. Todẽl džiūgaukite, dañgūs iř jų gyvéntojai!"

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 137, 1—2a. 2b—3. 4—5 (P.: 1c)

P. Angelų akysė giedu táu, Viešpatie, giesmę.

1 Visà širdimì táu, Diẽve, dėkóju,
kàd išgirdaĩ màno baĩsą.
Angelų akysė giedu táu giesmę,
2 lenkiúosi tàvo šventóvei. — **P.**

Tavájam vařdui dėkóju ùž tàvo malónę, ištikimýbę.
Tavì pažadaĩ pranóko tãvąjį gařsą.
3 Tą diẽną, kadà àš šaukiaũs, manė tù girdėjai,
sustìprinai mãnąją síelą. — **P.**

4 Táu, Diẽve, dėkója pasáulio valdõvai,
išgiřdę, ką tàvo burnà pažadėjo.
5 Jiẽ šlóvina Viešpaties dárbus:
„Negirdėta Diẽvo didýbė!" — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Ps 102, 21

P. Aleliùja. — Šlóvinkit Viešpatį, angelų minių mìnios, jũs, jõ tarnaĩ, kuř výkdot jõ vãlią. — **P.** Aleliùja.

Evangelija Jn 1, 47—51

Jūs matysite Dievo angelus kylančius ir nusileidžiančius ant Žmogaus Sūnaus

+Pasiklausýkite šventõsios Evangėlijos pagaĪ Jõną.

Pamãtęs ateĩnantį Natanaėlį, Jėzus pasãkė apiẽ jį: „Štaĩ tikras izraelìtas, kuriamė nėrà klastõs".

Õ Natanaėlis jám sãko: „Ìš kuř manė pažįsti?"

Jėzus atsãkė: „Priẽš pakviẽčiant tavė Pilýpui, kaĩ sėdėjai põ figmedžiu, àš mačiaũ tavė".

Natanaėlis sušùko: „Rãbi, tù Diẽvo Sūnùs, tù Izraėlio karãlius!"

Jėzus atsãkė: „Tù tikì, kadángi pasakiaũ tavè mãtęs põ figmedžiu? Tù pamatýsi didesnių dalỹkų".

Ir̃ pridūrė: „Ìš tiesų̃, ìš tiesų̃ sakaũ jùms: jũs matýsite atsivėrusį dañgų ir̃ Diẽvo ángelus kỹlančius ir̃ nusiléidžiančius añt Žmogaũs Sūnaũs".

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

Rugsėjo 30 d.

ŠV. JERONIMAS

KUNIGAS, BAŽNYČIOS MOKYTOJAS

Privalomas minėjimas

Bendrieji Bažnyčios mokytojams, p. 408 . . .

Pirmasis skaitinys 2 Tim 3, 14—17

Visas Raštas yra Dievo įkvėptas ir naudingas mokyti

Ìš šveñtojo apãštalo Paũliaus añtrojo láiško Timotiẽjui.

Brangùsis!

Pasilìk priẽ tõ, kã esì išmókęs ir̃ tvirtaĩ įtikėjęs, žinódamas, ìš kokių̃ žmonių̃ esì išmókęs. Tù nuõ vaikỹstės pažįsti šventúosius Raštùs, kuriẽ gãli tavè pamókyti išgãnymui peř tikėjimą Krìstumi Jėzumi.

Vìsas Rãštas yrà Diẽvo įkvėptas ir̃ naudìngas mókyti, bárti, taisýti, áuklėti teisumė, kàd Diẽvo žmogùs tàptų tóbulas, pasireñgęs kiekvienám gerám dárbui.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 118, 9. 10. 11. 12. 13. 14 (P.: 12b)

P. Manė sàvo įsãkymų, Viẽšpatie, mókyk.

9 Kaĩp gãli jáunas sàvo kẽlią išsáugoti týrą?
Õgi klausýdamas tàvo žõdžių! — **P.**

10 Visà širdimì tavẽs íeškau,
tìk neléisk nuõ įstãtymų tàvo nuklýsti. — **P.**

11 Giliaĩ širdyjè slepiù tàvo žõdį,
kàd tavẽs neįžeĩsčiau. — **P.**

12 Bũk pašlóvintas, Diẽve,
manė sàvo įsãkymų mókyk. — **P.**

13 Sàvo lũpomis skélbsiu,
kàs tìk tàvo burnõs pasakýta. — **P.**

14 Stovėdamas añt tàvo įsãkymų kẽlio, džiaugiúosi
labiaũ negù lõbiais didžiáusiais. — **P.**

Evangelija, p. 426, Nr. 136.

Spalio 1 d.

ŠV. KŪDIKĖLIO JĖZAUS TERESĖ MERGELĖ

Privalomas minėjimas

Bendrieji mergelėms, p. 431 . . ., arba Bendrieji vienuolėms, p. 443 . . .

Pirmasis skaitinys Iz 66, 10—14c

Štai tartum tėkmę nukreipsiu jon taiką

Iš prãnašo Izaìjo knỹgos.

Draugė sù Jerùzale bũkitė linksmì ir džiaũkitės visì, kuriẽ jã mýlite. Kartù sù jà bũkite džiugiaĩ nusiteĩkę visì, kuriẽ jõs liūdėjote! Glaũskitės priẽ jõs gúodžiančios krūtìnės, pasistìprinkite ir atsigaivìnkite jõs tuřtais.

Jùk Viẽšpats sãko: „Štaĩ tařtum tẽkmę nukreĩpsiu jõn taĩką ir tautą turtùs tařsi sruvẽnantį upẽlį. Jũsų vaikùs nešiõs añt rañkų ir sūpuõs añt kẽlių. Kaĩp mótina pagúodžia sàvo sũnų, taĩp àš jùs pagúosiu; Jerùzalėje ràsite pagúodą".

Kaĩ jũs taĩ išvýsite, pradžiùgs jùms širdis, jũs pražýsite tařsi jáunas žolýnas. Šìtaip apsireĩkš Viẽšpaties galià jõ tarnáms.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 130, 1. 2. 3

P. Viẽšpatie, tù — màno síelos ramýbė.

[1] Viẽšpatie, màno širdis neišpuĩkus,
ãkys nežveĺgia iš áukšto.

Tuščiõs didýbės nenóriu vaikýtis —
tõ, kàs màno jẽgą prašóka. —

P. Viẽšpatie, tù — màno síelos ramýbė.

2 Tikraĩ nurámdžiau sàvo dvãsią,
padariaũ jąją ramutẽlę.
Tařtum kũdikis mótinos príeglobsty,
tařtum kũdikis ramì širdìs màno krūtinėj. — **P.**

3 Pasikliáuk Dievù, Izraèli,
dabař iř peř ámžius! — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Plg. Mt 11, 25

P. Aleliùja. — Šlovẽ táu, Tẽve,
dangaũs iř žẽmės
Viẽšpatie,
kàd karalỹstės pãslaptis
apréiškei mažutẽliams. — **P.** Aleliùja.

Evangelija Mt 18, 1—4

Jeigu nepasidarysite kaip vaikai,
neįeisite į dangaus karalystę

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagaĩ Mãtą.

Aną vãlandą priẽ Jėzaus prisiařtino mokiniaĩ iř pakláusė: „Kàs gì didžiáusias dangaũs karalỹstėje?"

Pasišaũkęs vaikùtį, Jėzus pastãtė tařp jų iř tãrė: „Ìš tiesų sakaũ jùms: jéigu neatsiveřsite iř nepasidarýsite kaĩp vaikaĩ, neįeĩsite į dangaũs karalỹstę.

Taĩgi, kàs laikỹs savė mažù, kaĩp šis vaikẽlis, tàs bùs didžiáusias dangaũs karalỹstėje".

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

Spalio 2 d.

ŠV. ANGELAI SARGAI

Privalomas minėjimas

* Šio minėjimo evangelija yra sava.

Pirmasis skaitinys Iš 23, 20—23a

Pirm tavęs mano angelas žengs

Ìš Išėjimo knỹgos.

Viẽšpats kalba:

„Àš pasiųsiu ángelą, kuris eĩs piřm tavęs. Jis sáugos tavė kelyjė iř nuvės į viẽtą, kurią esù táu paskýręs. Skaitýkis sù juõ iř klausýki jõ balso! Tù neprieštaráuk jám! Jis nepakęstų, jéigu pasipriešintumėte, nès jamė màno vařdas. Jéigu klausýsi jõ balso iř vìsa darýsi, ką įsakaũ, tuomèt àš bũsiu tàvo príešams nedraũgas iř prispáusiu tàvo skriaudėjus. Piřm tavęs màno ángelas žeñgs".

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 90, 1—2. 3—4. 5—6. 10—11 (P.: 11)

P. Angeláms Diẽvas liẽpia
sérgėt kiekvíeną tàvo gyvẽnimo žiñgsnį.

[1] Žmogaũ, kurį Aukščiáusias globója,
kuris gyvenì Visagãlio pavėsy,
[2] Viẽšpačiui tařki: „Õ màno Diẽve,
príeglobsti màno, tvirtóve, taviřn àš viliúosi". — **P.**
[3] Jis tavė gélbi nuõ medžiótojų kilpos
iř nuõ miřtį nėšančio mãro.

4 Tavė jisaĩ deñgs sàvo plùnksnom,
põ jõ sparnaĩs tù slẽptis galėsi. —

P. Angeláms Diẽvas liẽpia
sérgėt kiekvíeną tàvo gyvẽnimo žiñgsnį.

5 Jõ ištikimýbė — táu príedanga, skỹdas.
Tavęs naktimìs neišgąsdins pabáisos,
6 neĩ diẽną — skríejančios strẽlės,
neĩ tamsojė siaũčiantis mãras,
neĩ pražūtìnga káršto dienóvidžio rýkštė. — **P.**

10 Táu neatsitiks niẽko pìkto,
priẽ tàvo namų̃ neprisiarčtins jokià neláimė,
11 nės angeláms Diẽvas liẽpia
sérgėt kiekvíeną tàvo gyvẽnimo žiñgsnį. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Ps 102, 21

P. Aleliùja. — Šlóvinkit Viẽšpatį, angelų̃ minių̃ mìnios,
jũs, jõ tarnaĩ, kuř výkdot jõ vãlią. —
P. Aleliùja.

Evangelija* Mt 18, 1—5. 10

Jų angelai danguje visuomet mato mano dangiškojo Tėvo veidą

+Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagaĺ Mãtą.

Aną vãlandą priẽ Jėzaus prisiarčtino mokiniaĩ iř pakláusė: „Kàs gi didžiáusias dangaũs karalỹstėje?"

Pasišaũkęs vaikùtį, Jėzus pastãtė tarp jų̃ iř tãrė: „Ìš tiesų̃ sakaũ jùms: jéigu neatsiveřsite iř nepasidarýsite kaĩp vaikaĩ, neįeĩsite į̃ dangaũs karalỹstę. Taĩgi, kàs laikỹs savė mažù kaĩp šis vaikẽlis, tàs bùs didžiáusias dangaũs karalỹstėje. Kàs prìima tókį vaikẽlį dẽl manęs, tàs manė prìima.

Žiūrėkite, kàd nepaniėkintumėte nė vieno iš šitų mažutėlių, nès, sakaũ jùms, jų angelaĩ dangujė visuomèt mãto màno dañgiškojo Tėvo véidą".

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

Spalio 4 d.

ŠV. PRANCIŠKUS ASYŽIETIS

Privalomas minėjimas

Bendrieji įvairiems šventiesiems, p. 443 . . .

Pirmasis skaitinys Gal 6, 14—18

Pasaulis man yra nukryžiuotas ir aš — pasauliui

Ìš šveñtojo apãštalo Paũliaus láiško Galãtams.

Bróliai!

Àš niẽkuo nesigìrsiu, nebeñt mũsų Viẽšpaties Jėzaus Krìstaus krỹžiumi, dėl kuriõ pasáulis mán yrà nukryžiúotas iř àš — pasáuliui.

Jùk niẽko neréiškia neĩ apipjáustymas, neĩ neapipjáustymas, bèt vien tìk naũjas kūrinỹs. Visiems, kuriẽ laikỹsis šiõs taisỹklės, teateiniẽ jiems ramýbė iř pasigailėjimas; taĩp pàt iř Diẽvo Izraèliui! Õ nuõ šiõl tegù niẽkas manęs nebevárgina, nès àš sàvo kũne nešióju Jėzaus tarnỹstės žymės.

Mũsų Viẽšpaties Jėzaus Krìstaus malónė tebūniẽ, bróliai, sù jũsų dvasià! Ãmen.

Taĩ Diẽvo žõdìs.

Atliepiamoji psalmė Ps 15, 1—2a. ir 5. 7—8. 11 (P.: 5a)

P. Viẽšpatie, tù — màno paveldėtasis tur̃tas.

[1] Globók manė̀, Diẽve: priẽ tavę̃s àš glaudžiúosi.
[2] Kartóju táu, Diẽve: „Tù màno Viẽšpats.
[5] Viẽšpatie, màno paveldėtasis tur̃te,
taũre màno láimės,
tàvo rañkoje màno likìmas". — **P.**

[7] Àš šlóvinu Viẽšpatį, kurìs mán išmintį dúoda,
atsìmena màno širdìs taĩ nèt nãktį.
[8] Akysė̀ nuolatõs Viẽšpats mán stóvi,
jis màno dẽšinę rẽmia, àš nedrebė̃siu. — **P.**

[11] Mán ródysi kẽlią, kurìs į̃ gyvẽnimą vẽda,
pilnà mán bùs láimė priẽš tàvo véidą,
tàvo dešinẽj bùs peř ámžius linksmýbės. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Plg. Mt 11, 25

P. Aleliùja. — Šlovẽ táu, Tẽve,
dangaũs iř žẽmės Viẽšpatie,
kàd karalỹstės pãslaptis
apréiškei mažutẽliams. —
P. Aleliùja.

Evangelija Mt 11, 25—30

Paslėpei tai nuo išmintingųjų, o apreiškei mažutėliams

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangėlijos pagaĩ Mãtą.

Anuõ metù Jėzus bylójo: „Àš šlóvinu tavė̀, Tẽve, dangaũs iř žẽmės Viẽšpatie, kàd pàslėpei taĩ nuõ išmintingųjų iř gudriųjų, õ apréiškei mažutẽliams. Taĩp, Tẽve, nès táu taĩp patiko.

Viskas mán yrà màno Tėvo atidúota; ir niẽkas nepažįsta Sūnaũs, tik Tėvas, neĩ Tėvo niẽkas nepažįsta, tik Sūnùs ir kám Sūnùs panorẽs apréikšti.

Ateĩkite pàs manè visì, kuriẽ vařgstate ir ẽsate prislėgti: àš jùs atgaivìnsiu!

Imkite añt sàvo pečių màno jùngą ir mókykitės iš manęs, nès àš romùs ir nuolankiõs širdiẽs, ir jũs ràsite, sàvo síeloms ãtgaivą'. Màno jùngas švelnùs, màno naštà lengvà".

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

Spalio 6 d.

ŠV. BRUNONAS

KUNIGAS

Laisvas minėjimas

Bendrieji vienuoliams, p. 443 . . .

Pirmasis skaitinys, p. 480, Nr. 178.

Evangelija, p. 513, Nr. 206.

Spalio 7 d.

ŠVČ. M. MARIJA ROŽANČINĖ

Privalomas minėjimas

Bendrieji Švč. Mergelei Marijai, p. 293 . . .

Pirmasis skaitinys, p. 308, Nr. 38.

Posmelis prieš evangeliją Lk 1, 28. 42

P. Aleliùja. — Sveikà, Marìja, malónėmis apdovanótoji! Viẽšpats sù tavimì!
Tù labiáusiai paláiminta ìš visų móterų! — **P.** Aleliùja.

Evangelija Lk 1, 26—38

Štai tu pradėsi įsčiose ir pagimdysi sūnų

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagal Lùką.

Ángelas Gabriẽlius bùvo Diẽvo pàsiųstas į Galilėjos miẽstą, kurìs vadìnasi Nazarėtas, pàs mergẽlę, sužadėtą sù výru, vardù Juõzapas, ìš Dóvydo namų; õ mergẽlės vařdas bùvo Marijà.

Atẽjęs pàs jã, ángelas tãrė: „Sveikà, malónėmis apdovanótoji! Viẽšpats sù tavimì!"

Išgirdusi šiuõs žodžiùs, jì sumišo ir galvójo sáu, kã réiškia tóks svéikinimas.

Õ ángelas jái tãrė: „Nebijók, Marìja, tù radaĩ malónę pàs Diẽvą! Štaĩ tù pradėsi įsčiose ir pagimdýsi sūnų, kurį pavadìnsi Jėzumi. Jisaĩ bùs dìdis ir vadiñsis Aukščiáusiojo Sūnùs. Viẽšpats Diẽvas duõs jám jõ tėvo Dóvydo sóstą; jìs viešpataũs Jokũbo namáms peř ámžius, ir jõ viešpatãvimui nebùs gãlo.

Marijà pakláusė ángelą: „Kaĩp taĩ įvỹks, jéigu àš nepažįstu výro?"

Ángelas jái atsãkė: „Šventóji Dvasià nužeñgs añt tavẽs, ir Aukščiáusiojo galýbė prideñgs tavė sàvo šešėliu; todẽl ir tàvo kũdikis bùs šveñtas ir vadìnamas Diẽvo Sūnumi. Antaĩ tàvo gimináitė Elzbietà pradėjo sūnų senãtvėje, ir šis mėnuo yrà šẽštas tái, kurì bùvo laĩkoma nevaisìnga, nės Diẽvui nėrà negalimų dalỹkų".

Tadà Marijà atsãkė: „Štaĩ àš Viẽšpaties tarnáitė, tebũna mán, kaĩp tù pasakeĩ“. Ir ángelas pasitráukė.

Girdẽjote Viẽšpaties žõdį.

Spalio 9 d.

ŠV. DIONIZAS

VYSKUPAS, KANKINYS

IR JO DRAUGAI

KANKINIAI

Laisvas minėjimas

Bendrieji kankiniams, p. 330 . . .
Pirmasis skaitinys, p. 348, Nr. 70.
Evangelija, p. 495, Nr. 189.

Taip pat spalio 9 d.

ŠV. JONAS LEONARDIS

KUNIGAS

Laisvas minėjimas

Bendrieji ganytojams, p. 363 . . ., arba Bendrieji labdariams, p. 443 . . .
Pirmasis skaitinys, p. 385, Nr. 101.
Evangelija, p. 401, Nr. 115.

Spalio 14 d.

ŠV. KALIKSTAS I

POPIEŽIUS, KANKINYS

Laisvas minėjimas

Bendrieji kankiniams, p. 330..., arba Bendrieji popiežiui, p. 363...
Pirmasis skaitinys, p. 394, Nr. 108.
Evangelija, p. 403, Nr. 117.

Spalio 15 d.

ŠV. JĖZAUS TERESĖ (AVILIETĖ)

MERGELĖ, BAŽNYČIOS MOKYTOJA

Privalomas minėjimas

Bendrieji mergelėms, p. 431..., arba Bendrieji Bažnyčios mokytojams, p. 408...

Pirmasis skaitinys Rom 8, 22—27

Dvasia užtaria mus neišsakomais maldavimais

Iš šveñtojo apãštalo Paũliaus
láiško Romiẽčiams.

Bróliai!

Mẽs žìnome, kàd visà kūrinijà ikì šiõl tebedúsauja ir̃ tebesikankìna. Ir̃ nè tìk jì, bèt ir̃ mẽs pãtys, kuriẽ tùrime dvãsios prãdmenis, — ir̃ mẽs dejúojame, laukdamì įsũni-

jimo ir̃ mūsų kū̃no atpirkìmo. Tuõ tárpu mẽs ẽsame išgélbėti viltimì. Tačiaũ regimà viltìs nėrà viltis. Jéigu kàs mãto, taĩ kám jám viltìs? Bèt jéi tùrime vìltį nematýdami, tadà láukiame ištvermingai.

Taipõgi Dvasià ateĩna pagálbon mūsų silpnùmui. Mẽs jùk nežìnome, kõ turė̃tume deramaĩ melsti, todė̃l pati Dvasià ùžtaria mùs neišsãkomais maldãvimais. Širdžių Tyrė̃jas žìno Dvãsios siekimùs, kàd jì ùžtaria šventúosius pagaĩ Diẽvo nórą.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 18, 8. 9. 10. 11 (P.: Jn 6, 63b)

P. Viẽšpatie, tàvo žõdžiai yrà dvasià ir̃ gyvẽnimas.

8 Tóbulas Viẽšpaties dúotas Teisýnas: jìs dvãsią gaivìna.
Pasãkymas Viẽšpaties tvìrtas,
išmintiẽs móko varguõlį. — **P.**

9 Įsãkymai Viẽšpaties teĩsūs, džiùgina šìrdis,
paliepìmas Viẽšpaties týras,
akìms dúoda šviesýbę. — **P.**

10 Viẽšpaties báimė grynà, tvẽria peř ámžius,
Viẽšpaties sprendìmai tikrì,
visì aliái víeno teisìngi. — **P.**

11 Daũg brangesnì jiẽ ùž áuksą, ùž tyriáusiąjį áuksą,
saldesnì jiẽ ùž mẽdų, tą kõrio skỹstį. — **P.**

Evangelija, p. 518, Nr. 211.

Spalio 16 d.

ŠV. JADVYGA

VIENUOLĖ

Laisvas minėjimas

Bendrieji vienuolėms, p. 443 . . .
Pirmasis skaitinys, p. 459, Nr. 162.
Evangelija, p. 508, Nr. 201.

Taip pat spalio 16 d.

ŠV. MARGARITA MARIJA ALAKOK

MERGELĖ

Laisvas minėjimas

Bendrieji mergelėms, p. 431 . . ., arba Bendrieji vienuolėms, p. 443 . . .

Pirmasis skaitinys Ef 3, 14—19

Pažinti Kristaus meilę, kuri pranoksta visokį žinojimą

Iš šveñtojo apãštalo Paũliaus láiško Efeziẽčiams.

Bróliai!

Àš klaupiúosi priẽš Tėvą, nuõ kuriõ kiekvienà tėvỹstė dangujè ir žẽmėje tùri vařdą, kàd iš sàvo šlovẽs lõbio suteĩktų jùms stiprýbės jõ Dvãsios galià tàpti vidìniais žmonėmìs, kàd Krìstus peř tikėjimą gyvéntų jũsų širdysė

ir̃ jũs, įsišaknìję ir̃ įsitvìrtinę méilėje, galėtumėte suvókti kartù sù visaĩs šventaĩsiais, kóks yrà plõtis ir̃ ìlgis, ir̃ aũkštis, ir̃ gỹlis, ir̃ pažìnti Krìstaus méilę, kurì pranóksta visókį žinójimą, kàd bũtumėte pripìldyti visõs Diẽvo pilnýbės.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 22, 1—3. 4. 5. 6 (P.: 1)

P. Manė Viẽšpats gãno: mán niẽko nestiñga.

1 Manė Viẽšpats gãno:
mán niẽko nestiñga.
2 Jìs manė vẽda, kuř vẽšlios ganỹklos žaliúoja,
léidžia mán atilsėti pavérsmy;
3 mãnąją síelą gaivìna,
vẽda manė teisìngais takaĩs sàvo gařbei. — **P.**

4 Nẽ keliáudamas slėniù tamsiáusiu,
àš nebijósiu, nès tù draugė bũsi.
Tàvo lazdà, vẽzdas galìngas,
drąsą mán dúoda. — **P.**

5 Tù mán kelì váišes,
õ príešai sugėdinti žiũri.
Kvepalaĩs mán pàtepi gálvą,
pilì mán sklìdiną taũrę. — **P.**

6 Tavóji malónė ir̃ méilė palỹdi
kiekvíeną màno gyvẽnimo diẽną.
Àš Viẽšpaties bũste gyvénsiu
peř ámžius ilgiáusius. — **P.**

Evangelija, p. 497, Nr. 191.

Spalio 17 d.

ŠV. IGNOTAS ANTIOCHIETIS

VYSKUPAS, KANKINYS

Privalomas minėjimas

Pirmasis skaitinys Fil 3, 17 — 4, 1

Mūsų tėvynė danguje

Iš šventojo apaštalo Pauliaus laiško Filipiečiams.

Bróliai!

Visì būkite màno sekėjai ir žiūrėkite į tuõs, kuriẽ eĩgiasi pagaĩ mūsų pãvyzdį. Daũgelis, — apiẽ juõs àš nè kařtą esù jùms kalbėjęs ir dabař sù ãšaromis kalbù, — eĩgiasi, kaĩp Kristaus krỹžiaus príešai. Jų gãlas —pražūtis, jų diẽvas — piĩvas, ir jų garbẽ — gėda. Jiẽ temą̃sto apiẽ žẽmės dáiktus. Tuõ tárpu mūsų tėvỹnė dangujè, ir iš teñ mẽs láukiame Išgélbėtojo, Viẽšpaties Jėzaus Kristaus, kurìs pakeĩs mūsų vargingą kū̃ną ir padarỹs jį panãšų į sàvo garbingąjį kū̃ną tà galià, kurià jìs sáu visa paleñkia.

Taĩgi, màno bróliai, màno mylimíeji ir išsiilgtíeji, màno džiaũgsme ir màno vainìke, — tvirtaĩ stovėkite Viẽšpatyje, mylimíeji!

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 33, 2—3. 4—5. 6—7. 8—9 (P.: 5b)

P. Viẽšpats išvadúoja manė̀ iš baisýbių.

2 Àš visuomėt Viẽšpatį geřbsiu,
màno burnà šlóvins jį nuõlat.

3 Viẽšpačiu màno síela didžiúojas.
Tegù nuskriaustíeji taĩ giřdi iř džiaũgias. — **P.**

4 Sù manimì visì šlóvinkit Viẽšpatį,
áukštinkim Viẽšpaties vařdą kaĩp víenas.
5 Viẽšpaties íeškau, jìs atsiliẽpia
iř išvadúoja manè iš baisýbių. — **P.**

6 Žveĩkit į jį, iř jùms nušvìs véidas,
nebetèks raũsti iš gẽdos.
7 Štaĩ vařgšas šaũkės, iř Viẽšpats išgiřdo,
iš visų bėdų išvadãvo. — **P.**

8 Viẽšpaties ángelas pýlimu apjúosia dievobáimingus žmónes,
juõs iš neláimės vadúoja.
9 Patyrinėkit iř pamatýsit, koksaĩ Viẽšpats gẽras,
láimė tám žmõgui, kurìs jõ pãrama tìki. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Jok 1, 12

P. Aleliùja. — Paláimintas žmogùs,
kurìs ištveria išmėginimą,
nès, kaĩ bùs išbandýtas,
jìs gaũs gyvẽnimo vainiką. — **P.** Aleliùja.

Evangelija Jn 12, 24—26

Jei kviečių grūdas apmirs, jis duos gausių vaisių

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagaĩ Jõną.

Jėzus kalbėjo sàvo mokiniáms: „Ìš tiesų, iš tiesų sakaũ jùms: jéi kviečių grůdas nekrìs į žẽmę iř neapmiřs, jìs pasiliks víenas, õ jéi apmiřs, jìs duõs gausių vaĩsių.

Kàs mýli sàvo gyvýbę, — jã pražudỹs, õ kàs nekeñčia sàvo gyvýbės šiamė pasáulyje, išsáugos jã amžinájam gyvẽnimui.

Kàs nóri mán tarnáuti, tegùl sẽka maniñ: kuř àš esù, teñ bùs iř màno tařnas. Kàs mán tarnaũs, tą pageřbs màno Tẽvas".

Girdẽjote Viẽšpaties žõdį.

Spalio 18 d.

ŠV. LUKAS

EVANGELISTAS

Šventė

Pirmasis skaitinys 2 Tim 4, 10—17a

Vienas Lukas tėra su manimi

Ìš šveñtojo apãštalo Paũliaus añtrojo láiško Timotiẽjui.

Brangùsis!

Dèmas, pamìlęs šį pasáulį, paliko manè iř iškeliãvo į Tesalòniką, Krèskas — į Galãtiją, Tìtas — į Dalmãtiją. Vienas Lùkas tèrà sù manimì. Pasiiñk iř atsivèsk sù savimì Mõrkų, jìs bùs mán naudìngas patarnáutojas. Tìchiką àš pàsiunčiau į Efèzą. Atvỹkdamas atgabénk apsiaũstą, kurį palikaũ Troãdoje pàs Kárpą, taĭp pàt iř knygàs, ýpač pergamentùs.

Kálvis Aleksándras mán padãrė daũg blõga. Viẽšpats jám atmokẽs pagaĭ jõ dárbus. Iř tù sáugokis jõ, nès jis labaĭ príešinosi mũsų žõdžiams.

Màno pirmãjame apsigynimè nẽ vieno nebùvo sù manimì, visì manè apléido. Tenebùs jiems tataĭ palaikýta nusikaltimù! Viẽšpats bùvo sù manimì iř manè sustìprino, kàd toliaũ skélbčiau Evangèliją iř vìsos taũtos ją išgiřstų.

Taĭ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 144, 10—11. 12—13ab. 17—18 (P.: plg. 12)

P. Visì šventíeji tegù skélbia, Viẽšpatie,
tàvo karalỹstės kilnùmą!

10 Viẽšpatie, tegù visì tvariniaĩ táu dėkója,
tegù tavė gárbina ištikimíeji.
11 Tegù jiẽ skélbia tàvo karalỹstės kilnùmą,
tegù gársina tàvo galýbę. — **P.**

12 Kàd visì žmónės supràstų tàvo didýbę,
tàvo karalỹstės kilnùmą.
13 Tàvo karalỹstė — amžinà karalỹstė,
tù kartų̃ kartóms viešpatáusi. — **P.**

17 Kuř Viẽšpats žeñgia, — žeñgia teisingai,
ką̃ jis padãro, tàs šveñta.
18 Diẽvas artì kiekvienám, kàs jõ šaũkias,
kiekvienám, kàs iš tyrõs širdiẽs šaũkias. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Jn 15, 16

P. Aleliùja. — Àš jùs išsirinkaũ iř paskýriau,
kàd eĩtumėte, dúotumėte vaĩsių
iř jũsų vaĩsiai išlìktų, — sãko Viẽšpats. —
P. Aleliùja.

Evangelija Lk 10, 1—9

Pjūtis didžiulė, o darbininkų maža

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangėlijos pagaĺ Lùką.

Viẽšpats paskýrė dár kitùs septýniasdešimt dù mókinius iř išsiuntė juõs põ dù, kàd eĩtų pirmà jõ į̃ visùs miestùs beĩ vietóves kuř jìs pàts ketìno vỹkti.

Jis sãkė jiems: „Pjūtis didžiùlė, õ darbiniñkų mãža. Todėl prašýkite pjūtiẽs šeimininką siųsti darbiniñkų į sàvo pjũtį. Keliáukite! Štaĩ àš siunčiù jùs lýg avinėliùs tarp vilkų. Nesinėškite pinigìnės, neĩ krẽpšio, neĩ autùvo ir niẽko kelyjė nesvéikinkite.

Į kuriuõs tik namùs užeĩsite, pirmiáusia tarkite: „Ramýbė šiems namáms!" Ir jėi teñ gyveñs ramýbės veřtas žmogùs, jũsų ramýbė nužeñgs añt tų namų, õ jėi nè, — sugrįš pàs jùs.

Pasilikite tuosè pačiuosè namuosè, válgykite ir gérkite, kàs dúodama, nès darbiniñkas veřtas sàvo ùžmokesčio.

Nesikilnókite ìš namų į namùs. Jėi nueĩsite į kurį nórs miẽstą ir jùs priimš, válgykite, kàs bùs jùms padėta. Gýdykite tõ miẽsto ligónius ir sakýkite visiems: ‚Jùms prisiařtino Diẽvo karalỹstė!'".

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

Spalio 19 d.

ŠV. JONAS DE BREBEFAS IR IZAOKAS ŽOGAS

KUNIGAI, KANKINIAI

IR JŲ DRAUGAI

KANKINIAI

Laisvas minėjimas

Bendrieji kankiniams, p. 330 . . ., arba Bendrieji misionieriams, p. 363 . . .
Pirmasis skaitinys, p. 347, Nr. 69.
Evangelija, p. 398, Nr. 112.

Taip pat spalio 19 d.

ŠV. KRYŽIAUS PAULIUS

KUNIGAS

Laisvas minėjimas

Bendrieji ganytojams, p. 363 . . ., arba Bendrieji vienuoliams, p. 443 . . .

Pirmasis skaitinys 1 Kor 1, 18—25

Dievas panorėjo skelbimo kvailumu išgelbėti tuos, kurie tiki

Iš šveñtojo apãštalo Paũliaus pìrmojo láiško Korintiẽčiams.

Bróliai!

Žõdis apiẽ krỹžių tiems, kuriẽ eĩna į prãžūtį, yrà kvailỹstė, õ mùms, eĩnantiems į išgãnymą, jìs yrà Diẽvo galýbė.

Jùk parašýta: „Sunaikìnsiu išmintìngųjų išmintį, niẽkais paveřsiu gudriųjų gudrýbę". Kuř išmiñčius? kuř Rãšto mokõvas? kuř šiõ pasáulio tyrinėtojas? Ařgi Diẽvas nepàvertė pasáulio išmintiẽs kvailystė?!

Õ kadángi pasáulis sàvo išmintimì Diẽvo nepažìno iš Diẽvo išmintiẽs veikalų, taĩ Diẽvas panorėjo skelbìmo kvailumù išgélbėti tuõs, kuriẽ tìki.

Žỹdai reikaláuja stebùklų, graĩkai ieško išmintiẽs, õ mẽs skélbiame Jėzų nukryžiúotąjį, kurìs žỹdams yrà papiktinimas, pagónims — kvailỹstė. Bèt pašauktiesiems — tíek žỹdams, tíek graĩkams — mẽs skélbiame Krìstų, kurìs yrà Diẽvo galýbė ir Diẽvo išmintis.

Diẽviškoji kvailýbė išmintingėsnė ùž žmónes ir diẽviškoji silpnýbė galingėsnė ùž žmónes.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 116, 1. 2 (P.: Mk 16, 15)

P. Eĩkite į̃ visą pasáulį iř skélbkite Evangėliją.
Arba: Aleliùja.

[1] Gárbinkite Viẽšpatį, visos taũtos,
šlóvinkite jį̃, visos šãlys! — **P.**

[2] Jõ gailestingùmas tikraĩ begalinis,
sàvo pažadáms jis ištikimas peř ámžius. — **P.**

Evangelija, p. 499, Nr. 193.

Spalio 23 d.

ŠV. JONAS KAPESTRANAS
KUNIGAS

Laisvas minėjimas

Bendrieji misionieriams, p. 363 . . .
Pirmasis skaitinys, p. 386, Nr. 102.
Evangelija, p. 513, Nr. 206.

Spalio 24 d.

ŠV. ANTANAS MARIJA KLARETAS
VYSKUPAS

Laisvas minėjimas

Bendrieji misionieriams, p. 363 . . ., arba Bendrieji vienuoliams, p. 443 . . .
Pirmasis skaitinys, p. 369, Nr. 88.
Evangelija, p. 399, Nr. 113.

Spalio 28 d.

ŠV. SIMONAS IR JUDAS
APAŠTALAI

Šventė

Pirmasis skaitinys Ef 2, 19—22

Užstatyti ant apaštalų pamato

Iš šveñtojo apãštalo Paũliaus láiško Efeziẽčiams.

Bróliai!

Jũs jaũ nebẽsate ateĩviai neĩ svetimì, bèt šventũjų bendrapiliẽčiai ir Diẽvo namiškiai, užstatýti añt apãštalų ir pranašų pãmato, tùrintys kertiniù ãkmeniu pãtį Jėzų Krìstų, añt kuriõ daŕniai áuga vìsas pãstatas, taṁpantis šventóve Viẽšpatyje, añt kuriõ ir jũs ẽsate draugė stãtomi kaĩp Diẽvo bústinė Dvãsioje.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 18, 2—3. 4—5 (P.: 5a)

P. Peř vìsą žẽmę eĩna jų aĩdas.

2 Skélbia dangùs Diẽvo gařbę,
apiẽ jõ rañkų dárbus žvaigždėtasis skliaũtas bylója.
3 Šią bỹlą kartója dienà bũsimai diẽnai,
õ naktìs — ateĩnančiai nãkčiai. — **P.**

4 Čià nè tiẽ žõdžiai ir nè tõs kaĺbos,
kurių skaṁbesio nebũtų girdėti.
5 Peř vìsą žẽmę eĩna jų aĩdas,
jų kalbesỹs — ligi krãštui pasáulio. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją

P. Aleliùja. — Tavè, Diẽve, gárbinam,
tavè, Viẽšpatie, išpažįstam,
tavè apãštalų chòras garbingas
šlóvina. — **P.** Aleliùja.

Evangelija Lk 6, 12—19

Iš jų išsirinko dvylika, pavadindamas juos apaštalais

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagal Lùką.

Tomìs dienomìs Jėzus užkópė į kálną meĺstis. Teñ jìs praléido vìsą nãktį, meĺsdamasis Diẽvui.

Išaũšus rýtui, jìs pasìšaukė sàvo mókinius ir̃ ìš jų̃ išsiriñko dvýlika, pavadìndamas juõs apãštalais: Simoną, kurį̃ pràminė Petrù, jõ brólį Andriẽjų, Jokũbą ir̃ Jõną, Pilỹpą ir̃ Baltramiẽjų, Mãtą ir̃ Tòmą, Alfiẽjaus sũnų Jokũbą ir̃ Simoną, vadìnamą Uoliúoju, Jokũbo sũnų Jùdą ir̃ Jùdą Iskarijõtą, vėliaũ tãpusį išdavikù.

Jìs nùžengė sù jaĩs nuõ kálno ir̃ apsistójo lygiojė viẽtoje. Teñ bùvo gausùs jõ mokinių̃ bũrỹs ir̃ dìdelė daugýbė žmonių̃ ìš visõs Judėjos ir̃ Jerùzalės, ìš Týro ir̃ Sidòno pajū́rio, kuriẽ susiriñko jõ pasiklausýti ir̃ pasigýdyti nuõ sàvo ligų̃. Bùvo pagýdomi netyrų̃jų dvãsių várginamieji.

Visà minià stẽngėsi jį̃ paliẽsti, nès ìš jõ ẽjo galià ir̃ visùs gýdė.

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

Šitie patys skaitiniai imami ir votyvinėms Visų šventųjų apaštalų Mišioms.

Lapkričio 1 d.

VISI ŠVENTIEJI

Iškilmė

Pirmasis skaitinys Apr 7, 2—4. 9—14

Regėjau milžinišką minią, kurios niekas negalėjo suskaičiuoti, iš visų giminių, genčių, tautų ir kalbų

Iš Apreiškimo šventájam apãštalui Jõnui.

Àš, Jõnas, išvýdau kìtą ángelą, pakỹlantį nuõ saulėtekio, tùrintį Gỹvojo Diẽvo añtspaudą. Jìs šaũkė skardžiù balsù keturíems angeláms, kuríems bùvo léista keñkti žẽmei ir jũrai: „Nekeñkite neĩ žẽmei, neĩ jũrai, neĩ mẽdžiams, kõl pažénklinsime añtspaudu sàvo Diẽvo tarnų̃ kaktàs!" Ir àš išgirdaũ pažénklintųjų skaĩčių: šimtas kẽturiasdešimt keturì tũkstančiai pažénklintųjų ìš visų̃ Izraèlio vaikų̃ giminių̃.

Paskuĩ regėjau: štaĩ miĩžiniška minià, kuriõs niẽkas negalėjo suskaičiúoti, ìš visų̃ giminių̃, genčių̃, tautų̃ ir kalbų̃. Visì stovėjo príešais sóstą ir Avinẽlį, apsisiaũtę baltaĩs apsiaũstais, sù pálmių šakomìs rañkose. Jiẽ šaũkė skambiù balsù: „Šlovẽ ùž išgélbėjimą mũsų Diẽvui, sėdinčiam sóste, ir Avinẽliui!"

Visì angelaĩ, stóvintys apliñk sóstą, vyresniúosius ir kẽturias būtýbes, parpúolė priẽš sóstą veidaĩs žẽmėn ir pagárbino Diẽvą, giedódami: „Ãmen! Paláima, ir šlovẽ, ir išmintìs, ir dėkà, ir garbẽ, ir galýbė, ir stiprýbė mũsų Diẽvui peř ámžių ámžius! Ãmen!"

Tuomèt víenas iš vyresniųjų ẽmė mán kalbėti: „Kàs tokiẽ yrà ir ìš kuř atėjo tiẽ, kuriẽ apsiviĩkę baltaĩs apsiaũstais?"

Àš jám atsakiaũ: „Màno viẽšpatie, tù žinaĩ".
Jìs mán tãrė: „Jiẽ atẽjo ìš didžio síelvarto. Jiẽ išplóvė sàvo apsiaustùs ir juõs išbáltino Avinẽlio kraujyjè".

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 23, 1—2. 3—4ab. 5—6 (P.: 6)

P. Šìtokie žmónės yrà išsiilgę tàvo, Viẽšpatie, véido.

1 Viẽšpaties žẽmė — ir kàs tìk añt žẽmės,
vìsas pasáulis ir kàs jamè gýva.
2 Jùk taĩ jìs jį̃ virš jũsų pastãtė,
virš ùpių tvìrtą sukū́rė. — **P.**

3 Kàs įžeñgs į̃ Viẽšpaties būstą?
kàs drį̃s jõ šventỹkloj pabū́ti?
4 Žmogùs, kuriõ rañkos nekaĩtos,
kurìs tùri sąžinę grýną. — **P.**

5 Viẽšpats šìtokį láimins,
Gélbėtojas Diẽvas atlýgins.
6 Šìtokie žmónės — tikrì jõ gerbė̃jai,
jiẽ išsiilgę Viẽšpaties véido. — **P.**

Antrasis skaitinys 1 Jn 3, 1—3

Mes matysime Dievą tokį, koks jis yra

Ìš šveñtojo apãštalo Jõno pìrmojo láiško.

Mylimíeji!
Žiūrė́kite, kókia méile apdovanójo mùs Tė̃vas: mẽs vadinamės Diẽvo vaikaĩ — ir ẽsame! Pasáulis nepažį̃sta mū́sų, nès ir jõ nepažìno.
Mylimíeji, mẽs dabar ẽsame Diẽvo vaikaĩ, bèt dár nepasiródė, kàs bū́sime. Mẽs žìnome, kàd kaĩ pasiródys, bū́sime panãšūs į̃ jį̃, nès matýsime jį̃ tókį, kóks jìs yrà.

Kiekvienas, kàs tùri jamė tókią vìltį, skaĩstina pàts savė, nės iř jìs yrà skaistùs.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Posmelis prieš evangeliją Mt 11, 28

P. Aleliùja. — Ateĩkite pàs manė visì,
kuriẽ vařgstate iř ẽsate prislėgtì:
àš jùs atgaivìnsiu, — sãko Viẽšpats. —
P. Aleliùja.

Evangelija Mt 5, 1—12a

Būkite linksmi ir džiūgaukite,
nes jūsų laukia gausus atlygis danguje

+Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagaĩ Mãtą.

Matýdamas miniàs, Jėzus užkópė į kálną iř atsisėdo. Priẽ jõ prisiařtino mokiniaĩ. Jėzus prabìlęs mókė:

„Paláiminti dvasìngieji vargdiẽniai: jų̃ yrà dangaũs karalỹstė.

Paláiminti, kuriẽ liũdi: jiẽ bùs paguostì.

Paláiminti romíeji: jiẽ paveldės žẽmę.

Paláiminti, kuriẽ álksta iř trókšta teisýbės: jiẽ bùs pasótinti.

Paláiminti gailestìngieji: jiẽ susilaũks gailestingùmo.

Paláiminti tyrašiřdžiai: jiẽ regės Diẽvą.

Paláiminti taikdariaĩ: jiẽ bùs vadìnami Diẽvo vaikaĩs.

Paláiminti, kuriẽ pérsekiojami dẽl teisýbės: jų̃ yrà dangaũs karalỹstė.

Paláiminti jũs, kaĩ dẽl manę̃s jùs niẽkina iř pérsekioja beĩ melúodami visaĩp šmeĩžia. Bũkite linksmì iř džiũgaukite, nės jũsų láukia gausùs ãtlygis dangujė".

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

Lapkričio 2 d.

MIRUSIŲJŲ DIENA

Vėlinės

Skaitiniai pasirenkami iš gedulinėms Mišioms skirtųjų, žr. IX t.

Lapkričio 3 d.

ŠV. MARTYNAS PORESAS
VIENUOLIS

Laisvas minėjimas

Bendrieji vienuoliams, p. 443 . . .
Pirmasis skaitinys, p. 483, Nr. 180.
Evangelija, p. 503, Nr. 197.

Lapkričio 4 d.

ŠV. KAROLIS BOROMIEJUS
VYSKUPAS

Privalomas minėjimas

Bendrieji ganytojams, p. 363 . . .
Pirmasis skaitinys, p. 378, Nr. 96.
Evangelija, p. 404, Nr. 118.

Lapkričio 9 d.

LATERANO BAZILIKOS PAŠVENTINIMAS

Šventė

Šioje šventėje ne sekmadienį imamas tik vienas iš čia pateikiamų skaitinių prieš evangeliją.

Pirmasis skaitinys Ez 47, 1—2. 8—9. 12

Regėjau versmę, trykštančią iš šventovės,
ir visi, kuriuos tas vanduo pasiekė, buvo išgelbėti

Iš prãnašo Ezechièlio knỹgos.

Ángelas àtvedė manè atgaĩ priẽ įėjimo šventỹklon, iř štaĩ iš põ šventỹklos sleñksčio trỹško vanduõ iř tekėjo į rýtus, nès šventỹklos príekis bùvo àtkreiptas į rýtus. Vanduõ srovẽno dešiniája šventóvės pusė, į pietùs nuõ altõriaus. Toliaũ manè ángelas vẽdė prõ šiáurės vartùs iř nùvedė laukañ priẽ išorìnių vařtų į rýtus. Iř štaĩ dẽšine pusė čiurlẽno vanduõ.

Ángelas mán tãrė: „Šìtas vanduõ tẽka į rýtus, jis srovẽna žemỹn į Arãbą iř įbėga į júrą, į druñzliną vándenį. Tuõ būdù nešvarùs vanduõ pasidãro sveĩkas. Kuř tóji ùpė pasíekia, teñ vìsa, kàs jùda krùta, gãli gyvénti. Daũg žuvų bùs visuř, kuř tìk vanduõ tàs atiteka. Júros vanduõ pasveĩksta; kuř tìk srovẽ pasiekia, vìsa atgỹja.

Abiejuosè ùpės krantuosè áuga visókie vaĩsmedžiai. Jų lãpai nevỹs, iř niẽkad nebùs jiẽ bė vaĩsiaus. Kàs mẽnuo jiẽ vès vìs naujų, nès vanduõ tekẽs ìš šventóvės. Vaĩsiai tìks maĩstui, o lãpai — váistams.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 45, 2—3. 5—6. 8—9 (P.: 5)

P. Sraũnūs upẽliai džiùgina Viẽšpaties Miẽstą,
kuř stóvi šveñtas Aukščiáusiojo bústas.

2 Diẽvas — príeglauda mũsų, tvirtóvė;
jis varguosè ištikimiáusias mũsų Globẽjas.
3 Todẽl nesibìjom, nèt jéi žẽmė drebẽtų,
jéi kalnaĩ griũtų į̃ jũrų geĩlmę. — **P.**

5 Sraũnūs upẽliai džiùgina Viẽšpaties Miẽstą,
kuř stóvi šveñtas Aukščiáusiojo bústas.
6 Diẽvas jõ vidujè — jám nėrà kõ bijótis;
kàs rýtas ankstì ateĩs jám Diẽvas padẽti. — **P.**

8 Sù mumìs dangaũs kariúomenių Viẽšpats,
Jokũbo Diẽvas, — štaĩ mũsų tvirtóvė.
9 Eĩkit, pasižiūrėkit, kã Viẽšpats nuveĩkia,
kokių stebùklų jis žẽmėje dãro. — **P.**

Antrasis skaitinys 1 Kor 3, 9b—11. 16—17

Jūs esate Dievo šventovė

Ìš šveñtojo apãštalo Paũliaus
pìrmojo láiško Korintiẽčiams.

Bróliai!

Jũs ẽsate Diẽvo statýba. Diẽvo mán sùteikta malóne àš, kaĩp protìngas statýbos vadõvas, padẽjau pãmatą, õ kìtas stãto toliaũ. Tegùl kiekvíenas žiũri, kaĩp bestãtąs. Jùk niẽkas negãli dẽti kìto pãmato, kaĩp tík tą, kurìs jaũ padẽtas, kurìs yrà Jėzus Krìstus.

Ařgi nežìnote, kàd jũs ẽsate Diẽvo šventóvė iř jumysè gyvẽna Diẽvo Dvasià?! Jéi kàs Diẽvo šventóvę sunaikìntų, tą Diẽvas sunaikiñs, nès Diẽvo šventóvė šventà, iř tóji šventóvė — taĩ jũs!

Taĩ Diẽvo žõdis.

Posmelis prieš evangeliją 2 Kr 7, 16

P. Aleliùja. — Išsirinkaũ ir pašvéntinau šìtą viẽtą, — sãko Viẽšpats, — kàd čià màno vařdas bútų peř ámžius. — **P.** Aleliùja.

Evangelija Jn 2, 13—22

Jis kalbėjo apie savo kūno šventyklą

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagaĺ Jõną.

Artėjant žýdų Velýkoms, Jėzus nukeliãvo į Jerùzalę. Šventỹkloje jìs rãdo prekiáujančių jáučiais, avimìs, balañdžiais ir prisėdusių pinigų keitėjų.

Susùkęs iš virvùčių rimbą, jis išvìjo visùs juõs iš šventỹklos, išvãrė avìs ir jáučius, išbařstė keitėjų pìnigus, išvařtė jų stalùs.

Karvẽlių pardavėjams jìs pasãkė: „Pasiimkite sàvo paukščiùs ir iš màno Tėvo namų nedarýkite prekýbos namų!" Jõ mokiniaĩ prisìminė, kàd yrà parašýta: „Uolùmas dėl tàvo namų sugraũš manè".

Tuomèt žýdai kreĩpėsi į Jėzų, sakýdami: „Kókį žénklą mùms galėtum dúoti, jóg turì téisę taĩp darýti?"

Jėzus atsãkė: „Sugriáukite šìtą šventỹklą, õ àš peř trìs dienàs jã atstatýsiu".

Tadà žýdai sãkė: „Kẽturiasdešimt šẽšerius metùs šventỹklą stãtė, õ tù atstatýsi jã peř trìs dienàs?!" Bètgi jis kalbėjo apiẽ sàvo kũno šventỹklą.

Tìk paskuĩ, jám prisikėlus iš numìrusių, mokiniaĩ prisìminė jį apiẽ taĩ kalbėjus. Jiẽ įtikėjo Raštù ir Jėzaus pasakýtais žõdžiais.

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

Lapkričio 10 d.

ŠV. LEONAS DIDYSIS

POPIEŽIUS, BAŽNYČIOS MOKYTOJAS

Privalomas minėjimas

Bendrieji popiežiui, p. 363 . . ., arba Bendrieji Bažnyčios mokytojams, p. 408 . . .

Pirmasis skaitinys, p. 411, Nr. 124.

Evangelija, p. 396, Nr. 110.

Lapkričio 11 d.

ŠV. MARTYNAS

VYSKUPAS

Privalomas minėjimas

Bendrieji ganytojams, p. 363 . . ., arba Bendrieji vienuoliams, p. 443 . . .,

Pirmasis skaitinys, p. 370, Nr. 89.

Posmelis prieš evangeliją Jn 13, 34

P. Aleliùja. — Àš jùms dúodu naũją įsãkymą, —
sãko Viẽšpats, —
kàd jũs vienas kìtą mylėtumėte,
kaĩp àš jùs mylėjau. — **P.** Aleliùja.

Evangelija Mt 25, 31—40

Kiek kartų tai padarėte mažiausiems mano broliams, man padarėte

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangėlijos pagaĩ Mãtą.

Jėzus kalbėjo sàvo mokiniáms: „Kaĩ ateĩs Žmogaũs Sūnùs sàvo šlovėjė ir kartù sù juõ visì angelaĩ, tadà jìs atsisẽs sàvo garbẽs sóste. Jõ akìvaizdoje bùs surinktì visų tautų žmónės, ir jìs pérskirs juõs, kaĩp piemuõ àtskiria avìs nuõ ožių. Avìs jìs pastatỹs dešinėjė, óžius — kairėjė.

Ir taŕs karãlius stóvintiems dešinėjė: ‚Ateĩkite, màno Tėvo paláimintieji, paveldėkite nuõ pasáulio sukūrìmo jùms pàruoštą karalỹstę! Nès àš buvaũ išálkęs, ir jũs manė pavalgydìnote, buvaũ ištróškęs, ir manė pagìrdėte, buvaũ keleĩvis, ir manė prìglaudėte, buvaũ núogas — manė àprengėte, ligónis — manė aplañkėte, kalinỹs — atėjote pàs manė'.

Tuomėt teisíeji klaũs: ‚Viẽšpatie, kadà gì mẽs tavė mãtėme álkaną ir pavalgydìnome, trókštantį ir pagìrdėme? Kadà gì mẽs mãtėme keliáujantį ir prìglaudėme ar̃ núogą ir àprengėme? Kadà gì mãtėme tavė seŕgantį ar̃ kãlinį ir aplañkėme?'

Ir atsakỹs jíems karãlius: ‚Ìš tiesų sakaũ jùms: kíek kar̃tų taĩ padãrėte vienám iš mažiáusiųjų màno brólių, màn padãrėte'.

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

Arba ilgesnė forma, Mt 25, 31—46, p. 506.

Lapkričio 12 d.

ŠV. JUOZAPATAS

VYSKUPAS, KANKINYS

Privalomas minėjimas

Bendrieji kankiniams p. 330 . . ., arba Bendrieji ganytojams, p. 363 . . .
Pirmasis skaitinys, p. 388, Nr. 103.
Evangelija, p. 520, Nr. 213.

Lapkričio 15 d.

ŠV. ALBERTAS DIDYSIS

VYSKUPAS, BAŽNYČIOS MOKYTOJAS

Laisvas minėjimas

Bendrieji ganytojams, p. 363 . . ., arba Bendrieji Bažnyčios mokytojams, p. 408 . . .

Pirmasis skaitinys, p. 410, Nr. 123.

Evangelija, p. 426, Nr. 136.

Lapkričio 16 d.

ŠV. MARGARITA ŠKOTĖ

Laisvas minėjimas

Bendrieji labdarėms, p. 443 . . .

Pirmasis skaitinys, p. 461, Nr. 163.

Evangelija, p. 519, Nr. 212.

Taip pat lapkričio 16 d.

ŠV. GERTRŪDA

MERGELĖ

Bendrieji mergelėms, p. 431 . . ., arba Bendrieji vienuolėms, p. 443 . . .,

Pirmasis skaitinys Ef 3, 14—19

Pažinti Kristaus meilę, kuri pranoksta visokį žinojimą

Iš šveñtojo apãštalo Paũliaus
láiško Efeziẽčiams.

Bróliai!

Àš klaupiúosi priẽš Tẽvą, nuõ kuriõ kiekvienà tėvỹstė dangujė iř žẽmėje tùri vařdą, kàd ìš sàvo šlovẽs lõbio suteĩktų jùms stiprýbės jõ Dvãsios galià tàpti vidìniais žmonėmìs, kàd Krìstus peř tikẽjimą gyvéntų júsų širdysė iř jũs, įsišaknìję iř įsitvìrtinę méilėje, galėtumėte suvókti kartù sù visaĩs šventaĩsiais, kóks yrà plõtis iř ilgis, iř aũkštis, iř gỹlis, iř pažinti Krìstaus méilę, kurì pranóksta visókį žinójimą, kàd bũtumėte pripìldyti visõs Diẽvo pilnýbės.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 22, 1—3. 4. 5. 6 (P.: 1)

P. Manė Viẽšpats gãno: màn niẽko nestiñga.

1 Manė Viẽšpats gãno:
mán niẽko nestiñga.
2 Jìs manė vẽda, kuř vẽšlios ganỹklos žaliúoja,
léidžia mán atilsėti pavérsmy;
3 mãnąją síelą gaivìna,
vẽda manė teisìngais takaĩs sàvo gařbei. — **P.**
4 Nẽ keliáudamas slėniù tamsiáusiu,
àš nebijósiu, nės tù draugė bũsi.
Tàvo lazdà, vẽzdas galìngas,
drąsą mán dúoda. — **P.**
5 Tù mán kelì váišes,
õ príešai sugėdinti žiũri.
Kvepalaĩs mán pàtepi gálvą,
pilì mán sklìdiną taũrę. — **P.**
6 Tavóji malónė iř méilė palỹdi
kiekvíeną màno gyvẽnimo diẽną.
Àš Viẽšpaties bũste gyvénsiu
peř ámžius ilgiáusius. — **P.**

Evangelija, p. 518, Nr. 211.

Lapkričio 16 d. Lietuvoje

ŠVČ. MERGELĖ MARIJA, GAILESTINGUMO MOTINA

Iškilmė

Pirmasis skaitinys Iz 9, 1—3. 5—6

Sūnus gi mums duotas

Iš prãnašo Izaìjo knỹgos.

Tautà, kurì váikščioja patámsiais, išvỹs skaĩsčią šviẽsą, gyvẽnantiems tamsýbių šalyjè užtekẽs šviesýbė. Tù sukélsi linksmýbę ir̃ dìdelį džiaũgsmą. Jiẽ lìnksminsis tàvo akìvaizdoje, kaĩp linksminasi žmónės pjūtiẽs metù, kaĩp džiúgauja laimìkį dalìjant. Jùk tù išardýsi juõs slẽgusį jùngą, suláužysi vérgusį vẽzdą, gáiniotojo lãzdą — kaĩp Midiãno diẽną.

Mùms kũdikis gimė, sūnùs gì mùms dúotas. Añt jõjo pečių viešpatãvimas. Vadiñs jį̃ vardaĩs: „Nuostabùsis Patarẽjas, Galìngasis Diẽvas, Amžinàsis Tẽvas, Taikõs Kunigáikštis".

Didì jõ valdžià, ir̃ taikà begalìnė. Valdỹs jìs Dóvydo sóstą ir̃ jõ karalỹstę. Jìs stiprins ir̃ grį̃s ją̃ teisýbe ir̃ téise nuõ šiõl ir̃ per̃ ámžius. Kareivìjų Diẽvo uolùmas šitai įvýkdys.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 112, 1—2. 3—4. 5—6. 7—8 (P.: 2)

P. Viẽšpaties vařdui šlovẽ peř ámžius!

Arba: Aleliùja.

1 Diẽvo tarnaĩ, giedókit,
gárbinkit Viẽšpaties vařdą!
2 Šlovẽ Viẽšpaties vařdui
dabař ir peř ámžius! — **P.**

3 Nuõ pàt saulẽtekio iki saulẽlydžio
tebùs šlóvinamas Viẽšpaties vařdas.
4 Aukštaĩ viřš tautų yrà Viẽšpats,
garbẽ jõ aukštėsnė ùž dañgų. — **P.**

5 Kàs tóks, kaĩp mũsų Viẽšpats Diẽvas?
Jis aukštýbėj gyvẽna,
6 õ iš teñ žveĺgia žemỹn
į dañgų ir žẽmę. — **P.**

7 Jis kẽlia nuõ žẽmės betuřtį,
iš puřvo eĺgetą tráukia;
8 sodìna jį tařp kunigáikščių,
tautõs savõsios didžiũnų. — **P.**

Antrasis skaitinys Gal 4, 4—7

Dievas atsiuntė savo Sūnų, gimusį iš moters

Iš šveñtojo apãštalo Paũliaus
láiško Galãtams.

Bróliai!

Atẽjus laĩko pilnãtvei, Diẽvas àtsiuntė sàvo Sūnų, gimusį iš móters, pavaĺdų įstãtymui, kàd atpirktų ẽsančius įstãtymo valdžiojė ir kàd mẽs įgýtume įsūnỹstę.

Õ kadángi ẽsate įsūniai, Diẽvas àtsiuntė į mũsų šìrdis sàvo Sūnaũs Dvãsią, kurì šaũkia: „Ãba, Tẽve!" Taĩgi tù

jaũ nebė vérgas, bèt įsūnis; õ jéigu įsūnis, taĩ Diẽvo valià ir̃ paveldėtojas.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Posmelis prieš evangeliją

P. Aleliùja. — Laimìnga Mergẽlė Marijà:
ji ir̃ nemìrusi peĩnė kankinỹstės pálmę
põ Viẽšpaties krỹžiumi. — **P.** Aleliùja.

Evangelija Jn 19, 25—27

Štai tavo sūnus! Štai tavo motina!

+Pasiklausýkite šventõsios Evangėlijos pagaĩ Jõną.

Priẽ Jėzaus krỹžiaus stovėjo jõ mótina, jõ mótinos sesuõ, Marijà Kleopíenė, ir̃ Marijà Magdaliẽtė.

Pamãtęs stóvinčius mótiną ir̃ mýlimąjį mókinį, Jėzus tãrė mótinai: „Móterie, štaĩ tàvo sūnùs!" Paskuĩ tãrė mókiniui: „Štaĩ tàvo mótina!" Ir̃ nuõ tõs valandõs mokinỹs pasiėmė jã pàs savė.

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

Lapkričio 17 d.

ŠV. ELZBIETA VENGRĖ

VIENUOLĖ

Privalomas minėjimas

Bendrieji labdarėms, p. 443 . . .

Pirmasis skaitinys, p. 490, Nr. 185.

Evangelija, p. 512, Nr. 205.

Lapkričio 18 d.

ŠV. APAŠTALŲ PETRO IR PAULIAUS BAZILIKŲ PAŠVENTINIMAS

Laisvas minėjimas

* Šio minėjimo skaitiniai yra savi.

Pirmasis skaitinys* Apd 28, 11—16. 30—31

Taip mes atvykome į Romą

Iš Apãštalų darbų.

Põ trijų mėnesių mẽs išplaukėme Aleksandrìjos laivù, žiemójusiu salojė. Jis bùvo pàpuoštas Dvynių hèrbu. Atplaũkę į Sirakūzùs, prastovėjome trìs dienàs. Põ tõ, buriúodami paleĩ krañtą, pasiekėme Règiją ir dár põ dienõs, ẽmus pũsti pietų vėjui, peř dvì dienàs atvỹkome į Puteòlį. Teñ susitikome sù bróliais, kuriẽ pàkvietė mùs septýnias dienàs pasisvečiúoti. Taĩp mẽs atvỹkome į Ròmą.

Tenýkščiai bróliai, išgirdę apiẽ mùs, atẽjo pasitikti ikì Ãpijaus aikštẽs ir „Trijų tavèrnų". Juõs išvýdęs, Paũlius dėkójo Diẽvui ir įgãvo naũjo pasitikėjimo.

Kaĩ atvỹkome į Ròmą, Paũliui bùvo léista apsigyvénti atskiramė butė sù sérginčiu jį kareiviù.

Paũlius pasiliko gyvénti sàvo išsinúomotame butė ištisus dvejùs metùs ir priiminėdavo visùs sàvo lankýtojus. Jis skélbė Diẽvo karalỹstę ir vìsiškai laisvaĩ, netrùkdomas mókė apiẽ Jėzų Krìstų.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 97, 1. 2—3ab. 3c—4. 5—6 (P.: 2b)

P. Sàvo išgãnymą Viẽšpats apréiškė,
jõ teisingùmas šviẽčia pagónims.

1 Naũją giesmę giedókite Viẽšpačiui:
nuostabiùs dárbus jis dãro!
Jõ dešinẽ visagãlė,
jõ šventóji rankà pérgales skina. — **P.**

2 Sàvo išgãnymą Viẽšpats apréiškė,
jõ teisingùmas šviẽčia pagónims.
Atsìmena sàvo gerùmą, ištikimùmą,
Izraèlio šeĩmai žadẽtą. — **P.**

Ir̃ mãto vìsas pasáulis
išganìngąjį Diẽvo veikìmą.
4 Žavėkitės Viẽšpačiu, šãlys,
šũkaukit, džiúgaukit, grókit! — **P.**

5 Viẽšpačiui skam̃binkit árfom,
giedókit, prìtariant kañkliams.
6 Trimìtų ir̃ rãgo balsaĩ tegù aĩdi,
Valdõvą Viẽšpatį girkit audrìngai. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją

P. Aleliùja. — Tavė, Diẽve, gárbinam,
tavė, Viẽšpatie, išpažįstam.
Tave šlóvina garbìngas apãštalų chòras. —
P. Aleliùja.

Evangelija* Mt 14, 22—33

Liepk man ateiti pas tave vandeniu

℣ Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagaĩ Mãtą.

Miniai pasisótinus, tuojaũ pàt Jėzus prispýrė mókinius sėsti į váltį ir plaũkti pirmà jõ kitapus ẽžero, kõl jis atléisiąs minią. Atléidęs minią, jis užkópė nuošaliaĩ į kálną melstis. Ir atẽjus vãkarui, jis bùvo teñ víenas.

Tuõ tárpu váltis jaũ tolì tolì nùplaukė nuõ krañto, blãškoma bangų̃, nès pũtė priešingas vėjas.

Ketvirtõs naktiẽs sargýbos metù Jėzus atẽjo pàs juõs, žeñgdamas ẽžero paviršiumi.

Pamãtę jį eĩnantį viršùs vandeñs, mokiniaĩ nusigañdo ir, manýdami, jóg taĩ šmėkla, iš báimės ẽmė šaũkti.

Jėzus tuojaũ juõs prakálbino: „Nusiramìnkite, taĩ àš, nebijókite!"

Pẽtras atsìliepė: „Viẽšpatie, jéi čià tù, liẽpk mán ateĩti pàs tavè vándeniu".

Jis atsãkė: „Eĩk!" Pẽtras, išlipęs iš válties, ẽmė eĩti vandeñs paviršiumi ir nuẽjo priẽ Jėzaus.

Bèt, pamãtęs vėjo smarkùmą, jis nusigañdo ir, pradėjęs skę̃sti, sušùko: „Viẽšpatie, gélbėk manè!"

Tuojaũ ištiẽsęs rañką, Jėzus sùgriebė jį ir tãrė: „Silpnãtiki, kõ suabejójai?!" Jiems įlìpus į váltį, vėjas nurìmo.

Tiẽ, kuriẽ bùvo váltyje, pagárbino jį, sakýdami: „Tikraĩ tù Diẽvo Sūnùs!"

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

Lapkričio 21 d.

ŠVČ. M. MARIJOS PAAUKOJIMAS

Privalomas minėjimas

Bendrieji Švč. Mergelei Marijai, p. 293 ...

Pirmasis skaitinys, p. 307, Nr. 37.

Evangelija, p. 320, Nr. 47.

Lapkričio 22 d.

ŠV. CECILIJA

MERGELĖ, KANKINĖ

Privalomas minėjimas

Bendrieji kankiniams, p. 330 . . ., arba Bendrieji mergelėms, p. 431 . . .
Pirmasis skaitinys, p. 444, Nr. 150.
Evangelija, p. 496, Nr. 190.

Lapkričio 23 d.

ŠV. KLEMENSAS I

POPIEŽIUS, KANKINYS

Laisvas minėjimas

Bendrieji kankiniams, p. 330 . . ., arba Bendrieji popiežiui, p. 363 . . .
Pirmasis skaitinys, p. 394, Nr. 108.
Evangelija, p. 396, Nr. 110.

Taip pat lapkričio 23 d.

ŠV. KOLUMBANAS

ABATAS

Laisvas minėjimas

Bendrieji misionieriams, p. 363 . . ., arba Bendrieji vienuoliams, p. 443 . . .
Pirmasis skaitinys, p. 369, Nr. 88.
Evangelija, p. 513, Nr. 206.

Lapkričio 30 d.

ŠV. ANDRIEJUS
APAŠTALAS

Šventė

Pirmasis skaitinys Rom 10, 9—18

Tikėjimas iš klausymo,
klausymas — kai skelbiami Kristaus žodžiai

Iš šveñtojo apãštalo Paũliaus láiško Romiẽčiams.

Jéigu lūpomis išpažìnsi Viẽšpatį Jėzų ir̃ širdimì tikėsi, kàd Diẽvas jį̃ prikẽlė iš numìrusių, būsi išgélbėtas. Širdimì prìimtas tikėjimas vẽda į̃ teisùmą, õ lūpomis išpažìntas — į̃ išgãnymą.

Rãštas jùk sãko: „Kiekvíenas, kurìs jį̃ tiki, nelìks sugėdintas".

Nėrà skìrtumo tarp žýdo ir̃ graĩko, nès tàs pàts visų̃ Viẽšpats, turtìngas visíems, kuriẽ jõ šaũkiasi: „Kiekvíenas, kurìs šaũkiasi Viẽšpaties vařdo, bùs išgélbėtas".

Kaĩpgi žmónės šaũksis tõ, kuriõ neįtikėjo?! Kaĩpgi jiẽ įtikẽs tą̃, apiẽ kurį̃ negirdėjo?! Kaĩp išgirs̃ bė skelbėjo?! Õ kàs gì skelbs nèsiųstas?! Jùk parašýta: „Kókios daĩlios kójos skélbiančio gẽrą naujíeną!"

Bètgi nè visì paklùso Gẽrajai Naujíenai. Aurė, Izaìjas sãko: „Viẽšpatie, kàs patikėjo mūsų skelbimù?" Taĩgi tikėjimas iš klaũsymo, klaũsymas — kaĩ skelbiamì Krìstaus žõdžiai.

Bèt àš kláusiu: ar̃gi jiẽ negirdėjo? Kaĩpgi nè! „Põ vìsą žẽmę pasklìdo jų̃ gar̃sas, ikì pasáulio pakraščių̃ — jų̃ žõdžiai".

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 18, 2—3. 4—5 (P:. 5a)

P. Peř visą žẽmę eĩna jų aĩdas.

[2] Skélbia dangùs Diẽvo garbę,
apiẽ jõ rañkų dárbus žvaigždėtasis skliaũtas bylója.
[3] Šią bỹlą kartoja dienà bũsimai diẽnai,
õ naktìs — ateĩnančiai nãkčiai. — **P.**

[4] Čià nė tiẽ žõdžiai iř nė tõs kaĺbos,
kurių skaṁbesio nebũtų girdėti.
[5] Peř visą žẽmę eĩna jų aĩdas,
jų kalbesỹs — ligi krãštui pasáulio. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Mt 4, 19

P. Aleliùja. — Eĩkite pãskui manė, — sãko Viẽšpats, — àš padarýsiu jùs žmonių žvejaĩs. — **P.** Aleliùja.

Evangelija Mt 4, 18—22

Jiedu tuojau paliko tinklus ir nuėjo su juo

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagaĺ Mãtą.

Váikščiodamas paleĩ Galilėjos ẽžerą, Jėzus pamãtė dù brólius — Simoną, vadìnamą Petrù, iř jõ brólį Andriẽjų — mẽtančius tiñklą į ẽžerą; bùvo màt žvejaĩ.

Jìs tãrė: „Eĩkite pãskui manė! Àš padarýsiu jùs žmonių žvejaĩs".

Jiẽdu tuojaũ paliko tinklùs iř nuẽjo sù juõ. Paėjėjęs toliaũ, Jėzus pamãtė kitùs dù brólius — Zebediẽjaus sũnų Jokũbą iř jõ brólį Jõną. Jiẽdu sù sàvo tėvu Zebediẽjumi váltyje taĩsė tinklùs. Jìs iř tuõs pàšaukė.

Jiẽ, tùčtuojau palikę váltį iř tėvą, nuẽjo sù juõ.

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

Gruodžio 3 d.

ŠV. PRANCIŠKUS KSAVERAS

KUNIGAS

Privalomas minėjimas

Bendrieji misionieriams, p. 363 . . .

Pirmasis skaitinys 1 Kor 9, 16—19. 22—23

Vargas man, jei neskelbčiau Evangelijos!

Iš šveñtojo apãštalo Paũliaus pìrmojo láiško Korintiẽčiams.

Bróliai!

Kàd àš skélbiu Evangèliją, taĩ neturiù pãgrindo girtis, nès taĩ màno būtinà príevolė, ir̃ vaĩgas mán, jéi neskélbčiau Evangèlijos! Jéigu àš taĩ darýčiau sàvo valià, gáučiau ãtlygį; bèt kadángi daraũ nè sàvo valià, taĩ atliekù tìk mán patikẽtą tarnýbą.

Kaĩp tadà sù ãtlygiu? Õgi kàd, skélbdamas Evangèliją, pateĩkčiau jã véltui ir̃ nesinaudóčiau sàvo téise, kuriã mán dúoda Evangèlijos skelbìmas.

Būdamas nuõ niẽko nepriklaũsomas, àš pasidaraũ visų̃ vérgas, kàd tìk daugiaũ jų̃ laimẽčiau.

Silpníesiems pasidaraũ siĩpnas, kàd laimẽčiau silpnúosius. Visíems tapaũ vìskuo, kàd vienaĩp ar̃ kitaĩp beñt kaĩ kuriuõs išgélbėčiau. Visa taĩ daraũ dẽl Evangèlijos, kàd būčiau jõs daliniñkas.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 95, 1—2a. 2b—3. 7—8a. 10 (P.: 3)

P. Skélbkit tautóms nuostabiùs Viẽšpaties dárbus.

1 Viẽšpačiui naũją giesmę giedókit,
giedókite jám, vìsos šãlys.
2 Giedókite Viẽšpačiui, šlóvę dúokit jõ vařdui. — **P.**

Skélbkit kasdiẽn, kàd jìs išgãnymą nẽša.
3 Skélbkit pagónims jõ garbingùmą,
tautóms — jõ nuostabiùs dárbus. — **P.**

7 Šlóvinkit Viẽšpatį, tautų vìsos šeĩmos,
girkit jõ gařbę, galýbę.
8 Šlóvinkit Viẽšpaties vařdą. — **P.**

10 Skélbkit tautóms, kàd Viẽšpats — galìngas Valdõvas.
Jìs nepajùdinamai tvìrtą sukũrė pasáulį,
vaĩldo tautàs teisingiáusiai. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Mt 28, 19a. 20b

P. Aleliùja. — Eĩkite iř padarýkite màno mokiniaĩs
visų tautų žmónes, — sãko Viẽšpats. —
Àš esù sù jumìs peř visàs dienàs
ikì pasáulio pabaigõs. — **P.** Aleliùja.

Evangelija Mk 16, 15—20

Eikite į visą pasaulį ir skelbkite Evangeliją

+Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagaĩ Mõrkų.

Pasiródęs Vienúolikai, Jẽzus tãrė:

„Eĩkite į vìsą pasáulį iř skélbkite Evangèliją vìsai kūrinijai. Kàs įtikẽs iř pasikrikštys, bùs išgélbėtas, õ kàs netikẽs, bùs pàsmerktas.

Kuriẽ įtikẽs, tuõs lydẽs stebùklai: màno vardù jiẽ išvarinẽs dèmonus, kalbẽs naujomis kalbomìs, imìs plikomìs rañkomis gyvatès ir, jèi išgértų mirštamų nuodų, jiems nepakeñks. Jiẽ dẽs rankàs añt ligónių, ir tiẽ pasveĩks".

Baĩgęs jiems kalbėti, Viẽšpats Jėzus bùvo pàimtas į dañgų ir atsisẽdo Diẽvo dešinėjė. Õ jiẽ iškeliãvę visuĩ skélbė žõdį, Viẽšpačiui draugė veĩkiant ir jų̃ žodžiùs patvìrtinant stebùklais, kuriẽ juõs lydėjo.

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

Gruodžio 4 d.

ŠV. JONAS DAMASKIETIS

KUNIGAS, BAŽNYČIOS MOKYTOJAS

Laisvas minėjimas

Bendrieji ganytojams, p. 363 . . ., arba Bendrieji Bažnyčios mokytojams, p. 408 . . .

Pirmasis skaitinys 2 Tim 1, 13—14. 2, 1—3

Sergėk brangųjį palikimą, padedamas Šventosios Dvasios

Ìš šveñtojo apãštalo Paũliaus añtrojo láiško Timotiẽjui.

Brangùsis!

Sáu taisyklė laikýk sveikùs pamókymus, kuriuõs esì girdėjęs iš manęs apiẽ tikėjimą ir méilę Krìstui Jėzui. Sérgėk brángųjį palikìmą, pàdedamas Šventõsios Dvãsios, kurì gyvẽna mumysė.

Taĩgi tù, màno sūnaũ, stiprėk Krìstaus Jėzaus malóne ir, kã esì iš manęs girdėjęs priẽ daũgelio liùdytojų, pér-

duok patikimiems žmonėms, kurie sugebės ir kitus mókyti.

Kentėk kartù sù manimì sunkumùs, kaĩp gẽras Krìstaus Jėzaus karỹs.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 18, 8. 9. 10. 11 (P.: Jn 6, 63b)

P. Viẽšpatie, tàvo žõdžiai yrà dvasià ir gyvẽnimas.

8 Tóbulas Viẽšpaties dúotas Teisýnas:
jis dvãsią gaivìna.
Pasãkymas Viẽšpatiẹs tvìrtas,
išmintiẽs móko varguõlį. — **P.**

9 Įsãkymai Viẽšpaties tiẽsūs, džiùgina šìrdis,
paliepìmas Viẽšpaties tỹras,
akìms dúoda šviesýbę. — **P.**

10 Viẽšpaties báimė grynà, tvẽria peř ámžius,
Viẽšpaties sprendìmai tikrì,
visì aliái vieno tiesìngi. — **P.**

11 Daũg brangesnì jiẽ ùž áuksą, ùž tyriáusiąjį áuksą,
saldesnì jiẽ ùž mẽdų, tą kõrio skỹstį. — **P.**

Evangelija, p. 505, Nr. 199.

Gruodžio 6 d.

ŠV. MIKALOJUS

VYSKUPAS

Laisvas minėjimas

Vilniaus arkivyskupijoje — privalomas minėjimas

Bendrieji ganytojams p. 363 . . .

Pirmasis skaitinys, p. 367, Nr. 87.

Evangelija, p. 402, Nr. 116.

Gruodžio 7 d.

ŠV. AMBRAZIEJUS

VYSKUPAS, BAŽNYČIOS MOKYTOJAS

Privalomas minėjimas

Bendrieji ganytojams, p. 363 . . ., arba Bendrieji Bažnyčios mokytojams, p. 408 . . .

Pirmasis skaitinys, p. 419, Nr. 130.

Evangelija, p. 404, Nr. 118.

Gruodžio 8 d.

ŠVČ. MERGELĖS MARIJOS NEKALTASIS PRASIDĖJIMAS

Iškilmė

Pirmasis skaitinys Pr 3, 9—15

Sukelsiu nesantaiką tarp tavo atžalos ir moteries palikuonies

Ìš Pradžiõs knỹgos.

Viẽšpats Diẽvas šaũkė užválgiusį nuõ mẽdžio žmõgų: „Kuř gì esì?"

Tasaĩ atsiliepė: „Àš išgirdaũ sodė tàvo žingsniùs, išsigandaũ esą̃s núogas ir̃ pasìslėpiau".

Tadà Diẽvas pakláusė: „Õ kàs táu pasãkė, kàd tù esì núogas? Ar̃ kar̃tais neválgei nuõ mẽdžio, nuõ kuriõ táu ùždraudžiau válgyti?"

Žmogùs atsãkė: „Móteris, kurią̃ mán priskýrei, pàdavė vaĩsių, ir̃ válgiau".

Viẽšpats Diẽvas kreĩpėsi į̃ moteriškę: „Ką̃ padareĩ?!"

Móteris téisinosi: „Angìs manè suvedžiójo, ir̃ válgiau".

Tuomèt Viẽšpats Diẽvas pasãkė añgiai: „Kadángi taĩ padareĩ, tù bũsi prakeiktà tar̃p visų̃ gyvulių̃ ir̃ laukìnių žvėrių̃. Tù šliaũši pilvù ir̃ ėsi dùlkes per̃ visàs sàvo gyvẽnimo dienàs. Àš sukélsiu nesántaiką tar̃p tavę̃s ir̃ móteries, tar̃p tàvo atžalõs ir̃ jõs palikuoniẽs. Jìs sutriñs táu gálvą, õ tù týkosi jõ kuln̄o".

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 97, 1. 2—3ab. 3c—4 (P.: 1a)

P. Naũją giesmę giedókite Viẽšpačiui:
nuostabiùs dárbus jìs dãro!

1 Naũją giesmę giedókite Viẽšpačiui:
nuostabiùs dárbus jìs dãro.
Jõ dešinẽ visagãlė,
jõ šventóji rankà pérgales skìna. — **P.**

2 Sàvo išgãnymą Viẽšpats apréiškė,
jõ teisingùmas šviẽčia pagónims.
3 Atsìmena sàvo gerùmą, ištikimùmą,
Izraėlio šeĩmai žadėtą. — **P.**

Ir̃ mãto vìsas pasáulis
išganìngąjį Diẽvo veikìmą.
4 Žavėkitės Viẽšpačiu, šãlys,
šũkaukit, džiũgaukit, grókit! — **P.**

Antrasis skaitinys Ef 1, 3—6. 11—12

Dievas išsirinko mus Kristuje prieš pasaulio sutvėrimą

Ìš šveñtojo apãštalo Paũliaus
láiško Efeziẽčiams.

Garbẽ Diẽvui, mũsų Viẽšpaties Jėzaus Krìstaus Tėvui, kurìs paláimino mùs Krìstuje visokeriópa dvãsine paláima dangujè, mùs išsiriñkdamas jamè priẽš pasáulio sutvėrìmą, kàd bũtume šventì ir̃ nekaltì jõ akìvaizdoje. Ìš grynõs méilės, laisvù sàvo vãlios nutarimù jìs iš añksto paskýrė mùs peř Jėzų Krìstų tàpti jám įsūniais sàvo malónės kilnùmo šlóvei. Jà jìs apipýlė mùs vardañ Mýlimojo (Sūnaũs).

Jamè ẽsame tãpę Diẽvo nuosavýbe, iš añksto paskirtì sutvarkymu tõ, kurìs vìsa veĩkia pagal̃ sàvo vãlios nuta-

rimą, kàd pasitarnáutume jõ didýbės šlóvei mẽs, kuriẽ nuõ sẽno turẽjome vìltį Mesijyje.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Posmelis prieš evangeliją Lk 1, 28, 42

P. Aleliùja. — Sveikà, Marìja, malónėmis apdovanótoji!
Viẽšpats sù tavimì!
Tù labiáusiai palàiminta iš visų móterų. —
P. Aleliùja.

Evangelija Lk 1, 26—38

Sveika, malonėmis apdovanotoji! Viešpats su tavimi!

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagaĩ Lùką.

Ángelas Gabriẽlius bùvo Diẽvo pàsiųstas į Galilėjos miẽstą, kuris vadìnasi Nazarètas, pàs mergẽlę, sužadėtą sù výru, vardù Juõzapas, iš Dóvydo namų; õ mergẽlės vařdas bùvo Marijà.

Atẽjęs pàs jã, ángelas tãrė: „Sveikà, malónėmis apdovanótoji! Viẽšpats sù tavimì!"

Išgiřdusi šiuõs žodžiùs, ji sumìšo iř galvójo sáu, kã réiškia tóks svéikinimas.

Õ ángelas jái tãrė: „Nebijók, Marìja, tù radaĩ malónę pàs Diẽvą! Štaĩ tù pradėsi įsčiose iř pagimdýsi sūnų, kurį pavadìnsi Jėzumi. Jisaĩ bùs dìdis iř vadiñsis Aukščiáusiojo Sūnùs. Viẽšpats Diẽvas duõs jàm jõ tėvo Dóvydo sóstą; jìs viešpataũs Jokũbo namáms peř ámžius, iř jõ viešpatãvimui nebùs gãlo".

Marijà pakláusė ángelą: „Kaĩp taĩ įvỹks, jéigu àš nepažįstu výro?"

Ángelas jái atsãkė: „Šventóji Dvasià nužeñgs añt tavẽs, iř Aukščiáusiojo galýbė prideñgs tavė sàvo šešėliu;

todėl iř tàvo kūdikis bùs šveñtas iř vadìnamas Diẽvo Sūnumì. Antaĩ tàvo gimináitė Elzbietà pradėjo sūnų senãtvėje, iř šìs mėnuo yrà šẽštas tái, kurì bùvo laĩkoma nevaisìnga, nès Diẽvui nėrà negalimų dalỹkų".

Tadà Marijà atsãkė: „Štaĩ àš Viẽšpaties tarnáitė, tebūna mán, kaĩp tù pasakeĩ". Iř ángelas pasitráukė.

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

Gruodžio 11 d.

ŠV. DAMAZAS I

POPIEŽIUS

Laisvas minėjimas

Bendrieji popiežiui, p. 363 . . .

Pirmasis skaitinys, p. 376, Nr. 94.

Evangelija, p. 519, Nr. 212.

Gruodžio 12 d.

ŠV. JOANA PRANCIŠKA ŠANTALIETĖ

VIENUOLĖ

Laisvas minėjimas

Bendrieji vienuolėms, p. 443 . . .

Pirmasis skaitinys, p. 456, Nr. 159.

Evangelija, p. 508, Nr. 201.

Gruodžio 13 d.

ŠV. LIUCIJA

MERGELĖ, KANKINĖ

Privalomas minėjimas

Bendrieji kankiniams, p. 330..., arba Bendrieji mergelėms, p. 431...
Pirmasis skaitinys, p. 438, Nr. 145.
Evangelija, p. 440, Nr. 147.

Gruodžio 14 d.

ŠV. KRYŽIAUS JONAS

KUNIGAS, BAŽNYČIOS MOKYTOJAS

Privalomas minėjimas

Bendrieji Bažnyčios mokytojams, p. 408..., arba Bendrieji vienuoliams, p. 443.

Pirmasis skaitinys 1 Kor 2, 1—10a

Mes skelbiame slėpiningą Dievo išmintį

Ìš šveñtojo apãštalo Paũliaus
pìrmojo láiško Korintiẽčiams.

Kaĩ pàs jùs, bróliai, lankiaũsi, àš atėjaũ skélbti jùms Diẽvo liùdijimo nè iškalbìngais žõdžiais ar̃ išmintimì.

Nètgi buvaũ pasirýžęs jũsų tárpe nežinóti niẽko kìto, kaĩp tìk Jėzų Krìstų, ir̃ tą nukryžiúotą. Àš buvaũ pàs jùs silpnas, vìrpantis ìš báimės. Màno kalbà ir̃ màno skelbì-

mas pasižymėjo nė įtikinančiais išmintiẽs žõdžiais, õ Dvãsios ir Diẽvo galýbės paródymu, kàd jũsų tikėjimas remtųsi nė žmonių išmintimì, bèt Diẽvo galýbe.

Tiesà, mẽs tobulìesiems skélbiame išmintį, tačiaũ taĩ nė šiõ pasáulio ir nė praeĩnančių šiõ pasáulio valdõvų išmintìs. Mẽs skélbiame slėpiningą ir pàslėptą Diẽvo išmintį, kurią Diẽvas yrà nuõ ámžių paskýręs mùms išáukštinti. Jõs nepažìno jokiẽ šiõ pasáulio valdõvai, nès, jéi bútų pažinę, nebútų garbingiáusiojo Viẽšpaties nukryžiãvę. Bèt skélbiame, kaĩp parašýta: „Kõ akìs neregėjo, kõ ausìs negirdėjo, kàs žmõgui į gálvą neatẽjo, taĩ pàruošė Diẽvas tiems, kuriẽ jį mýli". Diẽvas mùms taĩ apréiškė peř Dvãsią.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 36, 3—4. 5—6. 30—31 (P.: 30a)

P. Teisuõlio burnà išmintį skélbia.

3 Viẽšpačiu kliáukis, gẽra darýki,
taĩ gyvénsi pažadėtoje žẽmėj, turėsi ramýbę.
4 Džiaũkis, kàd gárbini Viẽšpatį.
Jìs táu suteĩks, kõ širdìs tàvo trókšta. — **P.**

5 Viẽšpačiui sàvo likimą pavèski,
juõ pasikliáuki: jìs padarỹs, kõ táu reĩkia.
6 Tàvo teisýbei leĩs pasiródyt kaĩp diẽnai,
kaĩp dienóvidžio grõžiui — tãvajai téisei. — **P.**

30 Teisuõlio burnà išmintį skélbia,
liežùvis teisýbę bylója.
31 Jõ širdyjè Diẽvo Teisýnas,
ir jìs nesvyrúodamas žeñgia. — **P.**

Evangelija, p. 517, Nr. 210.

Gruodžio 21 d.

ŠV. PETRAS KANIZIJUS

KUNIGAS, BAŽNYČIOS MOKYTOJAS

Laisvas minėjimas

Bendrieji ganytojams, p. 363 . . ., arba Bendrieji Bažnyčios mokytojams, p. 408 . . .

Pirmasis skaitinys, p. 393, Nr. 107.

Evangelija, p. 424, Nr. 134.

Gruodžio 23 d.

ŠV. JONAS KENTIETIS

KUNIGAS

Laisvas minėjimas

Bendrieji ganytojams, p. 363 . . ., arba Bendrieji labdariams, p. 443 . . .

Pirmasis skaitinys, p. 486, Nr. 182.

Evangelija, p. 512, Nr. 205.

Gruodžio 26 d.

ŠV. STEPONAS

PIRMASIS KANKINYS

Šventė

Pirmasis skaitinys Apd 6, 8—10; 7, 54—59

Štai regiu atsivėrusį dangų

Iš Apaštalų darbų.

Stẽponas, pìlnas malónės ìr gãlios, dãrė žmonėsė didžių stebuklìngų ženklų. Tuomèt pakìlo kaĩ kuriẽ iš vadìnamosios libertìnų sinagògos, iš kireniẽčių, aleksandriẽčių ìr iš Kilìkijos beĩ Ãzijos ìr mėgìno giñčytis sù Stẽponu. Tačiaũ jiẽ negalėjo atsispìrti išmìnčiai ìr Dvãsiai, kuriõs įkvėptas jìs kalbėjo.

Taĩ išgìrdę, jiẽ baĩsiai įniršo ìr ẽmė añt jõ griežti dantimìs.

Õ Stẽponas, kùpinas Šventõsios Dvãsios, žvelgė į dañgų ìr išvýdo Diẽvo šlóvę ìr Jėzų, stóvintį Diẽvo dešinėjė. Jìs tãrė: „Štaĩ regiù atsivėrusį dañgų ìr Žmogaũs Sũnų, stóvintį Diẽvo dešinėjė".

Tadà, baĩsiai rėkdamì, jiẽ užsikiñšo ausìs ìr visì kaĩp vienas púolė jį, išsìtempė ùž miẽsto ìr ùžmušė akmenimìs. Liùdytojai pasidėjo sàvo drabužiùs priẽ kójų vieno jáuno výro, vardù Saũliaus.

Taĩp jiẽ mùšė akmenimìs Stẽponą, õ jìs šaũkė: „Viẽšpatie Jėzau, priimk màno síelą!" Pagaliaũ suklùpęs, jis galìngu balsù sušùko: „Viẽšpatie, nepaskaitýk jiems šiõs núodėmės!"

Ir, taĩ ištãręs, užmìgo.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 30, 3cd—4. 6 ir 8ab. 16bc—17 (P.: 6a)

P. Viẽšpatie, į tàvo rankàs pàvedu sàvo gyvýbę.

3 Bũk mán uolà slẽptis pavõjuj,
gélbėtis — galìnga tvirtóvė.
4 Tikraĩ tù uolà ir tvirtóvė,
todẽl sàvo garbei manė vèsi, ganýsi. — **P.**

6 Į tàvo rankàs pàvedu sàvo gyvýbę,
manė išvadúosi, Diẽve ištikimàsis.
8 Linksminsiuos, džiúgausiu: tù maloningas,
tù pažvelgei į màno skurdą. — **P.**

16 Išgélbėk manė nuõ príešo kẽslų,
nuõ màno engẽjų.
17 Mán, sàvo tařnui, malõnųjį véidą paródyk,
gélbėk manė: esì gailestingas! —

P. Viẽšpatie, į̃ tàvo rankàs pàvedu sàvo gyvýbę.

Posmelis prieš evangeliją Ps 117, 26a ir 27a

P. Aleliùja. — Paláima tám, kuřs ateĩna Viẽšpaties vardù!
Diẽvas yrà Viẽšpats, iř jìs mùms
šviẽčia. — **P.** Aleliùja.

Evangelija Mt 10, 17—22

Tada jau nebe jūs kalbėsite, o jūsų Tėvo Dvasia

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagaĩ Mãtą.

Jėzus kalbėjo sàvo apãštalams:

„Sérgėkitės žmonių̃: nės jiẽ įskų̃s jùs teismáms iř plàks sinagògose. Jũs bũsite dẽl manę̃s vedžiójami pàs valdovùs beĩ karaliùs liùdyti jíems iř pagónims. Kaĩ jiẽ jùs įskų̃s, nesirúpinkite, kaĩp arbà ką̃ kalbẽsite, nės tą̃ vãlandą jùms bùs dúota, ką̃ jũs tùrite sakýti.

Tadà jaũ nebė jũs kalbẽsite, õ júsų Tẽvo Dvasià kalbẽs júsų lū̃pomis. Brólis išduõs miřti brólį, iř tẽvas — sū̃nų, õ vaikaĩ sukiĩs priẽš gimdýtojus iř žudỹs juõs. Jũs bũsite visų̃ nekenčiamì dẽl màno vařdo. Bèt kàs ištveřs ikì gãlo, bùs išgélbėtas".

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

Gruodžio 27 d.

ŠV. JONAS
APAŠTALAS, EVANGELISTAS

Šventė

Pirmasis skaitinys 1 Jn 1, 1—4

Ką regėjome ir girdėjome, skelbiame ir jums

Iš Šveñtojo apãštalo Jõno pìrmojo láiško.

Mylimíeji!

Kàs bùvo nuõ pradžiõs, kã girdėjome iř sàvo akimìs regėjome, kã patýrėme iř mũsų rañkos liẽtė, — taĩ rãšome apiẽ gyvẽnimo Žõdį. Gyvẽnimas pasiródė, iř mẽs regėjome iř liùdijame, iř skélbiame jùms ámžinąjį gyvẽnimą, kurìs bùvo pàs Tėvą iř pasiródė mùms. Kã mãtėme iř girdėjome, skélbiame iř jùms, kàd iř jũs turėtumėte bendrãvimą sù mumìs. Õ mũsų bendrãvimas yrà sù Tėvu iř sù jõ Sūnumì Jėzumi Krìstumi.

Iř taĩ mẽs rãšome, kàd mũsų džiaũgsmas bũtų tóbulas.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 96, 1—2. 5—6. 11—12 (P.: 12a)

P. Teisìngieji, džiaũkitės Viẽšpaties prieglobsty.

[1] Viẽšpats — pasáulio Valdõvas:
tedžiũgauja žẽmė, tekrýkštauja sãlos.
[2] Jį̃ júosia dẽbesys tamsũs,
téise, teisýbe grį̃stas jõ sóstas. — **P.**

5 Sutirpsta kaip vãškas kalnai išsigañdę
priẽš Viẽšpatį — viso pasáulio Valdõvą.
6 Bylója dangùs apiẽ jõ teisingùmą,
jõ garbingùmą rẽgi pasáulis. —

P. Teisingieji, džiaũkitės Viẽšpaties prieglobsty.

11 Paláimos šviesà teisingajam šviẽčia,
tiesiõs širdiẽs žmõgui — linksmýbė.
12 Teisingieji, džiaũkitės Viẽšpaties prieglobsty,
jõ šveñtąjį vařdą minėkit. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją

P. Aleliùja. — Tavė, Diẽve, gárbinam,
Tavė, Viẽšpatie, išpažįstam.
Tavė apãštalų chòras garbingas
šlóvina. — **P.** Aleliùja.

Evangelija Jn 20, 1—8

Tasai kitas mokinys pralenkė Petrą
ir pirmas pasiekė kapo rūsį

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangėlijos pagal Jõną.

Pirmąją saváitės diẽną Marijà Magdaliẽtė nubėgo pàs Simoną Pẽtrą ir kitą mókinį, kurį Jėzus mylėjo, ir pranešė jiems: „Paėmė Viẽšpatį iš kãpo, ir mẽs nežinome, kur jį padėjo".

Pẽtras ir tàs kitas mokinỹs nuskubėjo priẽ kãpo. Bėgo abù kartù, bèt tasai kitas mokinỹs pralenkė Pẽtrą ir pirmas pasiekė kãpo rũsį. Pasileñkęs jis mãto nùmestas drobulės, tačiaũ į vidų nėjo. Netrùkus iš paskõs atbėgo ir Simonas Pẽtras. Jis įẽjo į rũsį ir mãto nùmestas drobulės ir skãrą, bùvusią añt Jėzaus galvõs, nè sù drobùlėmis nùmestą, bèt suvyniótą atskiraĩ.

Tuomèt įẽjo ir kitas mokinỹs, kuris pirmas bùvo atbėgęs priẽ kãpo. Jis pamãtė ir įtikėjo.

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

Gruodžio 28 d.

ŠV. NEKALTIEJI VAIKELIAI

KANKINIAI

Šventė

Pirmasis skaitinys 1 Jn 1, 5 — 2, 2

Jėzaus Kristaus kraujas apvalo mus nuo visų nuodėmių

Iš Šveñtojo apãštalo Jõno pìrmojo láiško.

Mylimíeji!

Taĩ yrà žinià, kurią ẽsame išgìrdę iš jõ ir skélbiame jùms, kàd Diẽvas yrà šviesà ir jamè nėrà jokiõs tamsýbės. Jéi sakýtume, kàd bendráujame sù juõ, õ váikščiotume tamsojè, melúotume ir nevýkdytume tiesõs. Õ jéi váikščiojame šviesojè, kaĩp ir jìs yrà šviesojè, mẽs bendráujame vienì sù kitaĩs, ir jõ Sūnaũs Jėzaus kraũjas apvãlo mùs nuõ visų núodėmių.

Jéi sakýtume, jóg netùrime núodėmės, klaidìntume pãtys savè, ir nebũtų mumysè tiesõs. Jéigu išpažįstame sàvo núodėmes, jìs ištikimas ir teisìngas, kàd atléistų mùms núodėmes ir apvalýtų mùs nuõ visų nedorýbių. Jéi sakýtume, kàd nẽsame nusidėję, mẽs jį darýtume melagiù, ir nebũtų mumysè jõ žõdžio.

Màno vaikẽliai, àš jùms taĩ rašaũ, kàd nenusidėtumėte. Õ jéi kurìs nusidėtų, taĩ mẽs tùrime Užtarėją pàs Tėvą, teĩsųjį Jėzų Krìstų. Jìs yrà pérmaldavimas ùž mũsų núodėmes, ir nè tìk ùž mũsų, bèt ir ùž vìso pasáulio.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 123, 2—3. 4—5. 7b—8 (P.: 7a)

P. Ėsam ištrūkę tarsi paukštėlis iš paūkštininko žabángų.

2 Jéigu nè Viẽšpats, kàs būtų bùvę.
kaĩ príešai užpúolė?!
3 Būtų mùs gývus suėdę,
jiẽ siùto añt mūsų. — **P.**

4 Vándenys būtų mùs paskandinę,
srõvės būtų užpýlę.
5 būtų añt mūsų užgriùvę
šẽlstančios bañgos. — **P.**

7 Pinklės sutráukytos,
mẽs išvadúoti!
8 Mùms pàdeda Viẽšpats,
dangaũs ir žẽmės Kūrėjas! — **P.**

Posmelis prieš evangeliją

P. Aleliùja. — Tavė, Diẽve, gárbinam,
tavė, Viẽšpatie, išpažįstam.
Tavė spiñdinčios kankinių grėtos šlóvina. —
P. Aleliùja.

Evangelija Mt 2, 13—18

Erodas iššudė visus berniukus Betliejuje

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagaĩ Mãtą.

Išmiñčiams iškeliãvus, štaĩ vėl pasiródė Juõzapui sapnè Viẽšpaties ángelas ir sãko: „Kélkis, imk kūdikį sù mótina ir bėk į Egiptą. Pasilìk teñ, kõl táu pasakýsiu, nès Èrodas ieškõs kūdikio, norėdamas jį nužudýti".

Atsikėlęs nakčià, Juõzapas pasiėmė kūdikį ir mótiną ir pasitráukė į Egiptą. Teñ jis prabùvo iki Èrodo mirtiẽs.

Tuõ būdù išsipìldė Viẽšpaties žõdžiai, pasakýti prãnašo lúpomis: „Ìš Egìpto pàšaukiau sàvo Sūnų".

Èrodas, pamãtęs, kàd jį išmiñčiai apgãvo, baĩsiai įniršo ir̃, pasiuñtęs kareiviùs, iššùdė Betliẽjuje ir̃ jõ apýlinkėje visùs berniukùs, dvejų mẽtų ir̃ jaunesniùs, pagal laĩką, kurį bùvo patýręs ìš išmiñčių.

Tuomèt išsipìldė prãnašo Jeremìjo žõdžiai: „Pasigirdo šaũksmas Rãmoje, gar̃sios dejõnės ir̃ áimanos: taĩ Rachèlė ráuda sàvo vaikų; ir̃ niẽkas jaũ jõs nepaguõs, nès jų nebėrà".

Girdẽjote Viẽšpaties žõdį.

Gruodžio 29 d.

ŠV. TOMAS BEKETAS

VYSKUPAS, KANKINYS

Laisvas minėjimas

Bendrieji kankiniams, p. 330 . . ., arba Bendrieji ganytojams, p. 363 . . .
Pirmasis skaitinys, p. 349, Nr. 71.
Evangelija, p. 499, Nr. 193.

Gruodžio 31 d.

ŠV. SILVESTRAS I

POPIEŽIUS

Laisvas minėjimas

Bendrieji popiežiui, p. 363 . . .
Pirmasis skaitinys, p. 373, Nr. 92.
Evangelija, p. 396, Nr. 110.

BENDRIEJI SKAITINIAI

Bažnyčios pašventinimui 261

Švč. M. Marijai 293

Kankiniams 330

Ganytojams 408

Bažnyčios mokytojams 408

Mergelėms 431

Įvairiems šventiesiems 443

Votyvinėms Mišioms 521

BENDRIEJI SKAITINIAI BAŽNYČIOS PAŠVENTINIMUI

Bažnyčios pašventinimo dienai

1

Pirmasis skaitinys Neh 8, 1–4a. 5b–6. 8–10

Skaitė Įstatymo knygą, ir žmonės suprato, kas buvo skaitoma

Iš Nehemijo knygos.

Visa tauta susirinko į Vandeńs vartų aikštę ir prašė Rašto mokovą Ezdrą atnešti Mozės Įstatymo, Viešpaties paskelbto izraelitams, knygą. Septintojo mėnesio pirmąją dieną kunigas Ezdras atnešė Įstatymą vyrų ir moterų — visų, kas jį galėjo suprasti, — susirinkimo akivaizdon. Nuo ankstyvo ryto iki vidudienio Vandeńs vartų aikštėje Ezdras skaitė Įstatymą vyrams ir moterims — tiems, kas jį galėjo suprasti. Visa tauta, ausis ištempusi, klausėsi Įstatymo knygos skaitymo.

Rašto mokovas Ezdras stovėjo ant medinės tam tyčia įrengtos pakylos. Atskleidus jam knygą, visi atsistojo. Tuomet Ezdras pašlovino Viešpatį, didįjį Dievą; žmonės, iškėlę rankas, atsiliepė: „Amen, amen!“ Po to jie nusilenkė, parpuolė prieš Viešpatį žemėn ir garbino jį kniupsti.

Dievo Įstatymo knygą Ezdras skaitė balsu skyreliais, o levitai juos aiškino, taip kad žmonės galėjo suprasti, kas buvo skaitoma. Po to valdytojas Nehemijas, Rašto mokovas kunigas Ezdras ir žmones mokiusieji levitai pa-

skélbė visai taũtai: „Šiañdien yrà šventãdienis Viẽšpaties, jũsų Diẽvo, garbei. Neliūdėkite ir neverkite!“ Màt, klausýdamiesi Įstãtymo žõdžių, visì žmónės verkė. Paskuĩ Ẽzdras jiems tãrė: „Dabar eĩkite, geraĩ paválgykite ir išgérkite saldaũs výno! Pasiųskite šiõ tõ ir tiems, kuriẽ pãtys niẽko netùri, nès šiañdien yrà šveñtė Viẽšpaties garbei. Nebũkite nuliũdę, nès džiaugìmasis Viẽšpačiu — taĩ mũsų stiprýbė“.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 118, 129. 130. 133. 135. 144 (P.: 105a)

P. Tavàsis, Viẽšpatie, žõdis
yrà màno žiñgsniams žibiñtas.

129 Tàvo pótvarkiai iš tiesų stebuklingi,
todẽl màno siela juõs sérgi. — **P.**

130 Tàvo žõdžių skaidrùmas apšviẽčia,
neišmãnėlius gãli pamókyt. — **P.**

133 Kreĩpk žingsniùs màno pagaĩ sàvo mókslą,
tegù nedorýbės manęs nepavérgia. — **P.**

135 Pažveĩk giedrù véidu į sàvo tarną,
išmókyki manė sàvo mókslo. — **P.**

144 Kàs tàvo paréikšta, ámžiais teisìnga:
padėk mán suprąsti, ir ąš gyvénsiu. — **P.**

Antrasis skaitinys

Žiūrėk bažnyčios pašventinimo metines, p. 283—287.

Velykų laiku galima imti ir Apr 21, 1—5a arba Apr 21, 9b—14 skaitinius, kurie pateikiami kaip pirmieji bažnyčios pašventinimo metinėse, p. 281—282.

Evangelija

Žiūrėk bažnyčios pašventinimo metines, p. 288—291.

Altoriaus pašventinimui

PIRMIEJI SKAITINIAI NE VELYKŲ LAIKU

2

Pirmasis skaitinys Pr 28, 11—18

Atsikėlęs Jokūbas paėmė akmenį, pastatė jį kaip paminklą ir užpylė ant jo aliejaus

Iš Pradžiõs knỹgos.

Atkeliãvęs į víeną vietóvę, Jokũbas sustójo nakvóti, nès sáulė jaũ bùvo nusiléidusi. Jìs pàėmė víeną tõs viẽtos ãkmenį, atsigùlęs pasidėjo põ gálva ir̃ tojè viẽtoje užmigo.

Jìs susapnãvo tókį sãpną. Añt žẽmės stóvi kópėčios, síekiančios dañgų. Jomìs aukštỹn ir̃ žemỹn lipinėja Diẽvo angelaĩ. Viršuñ jų̃ stóvi Viẽšpats ir̃ sãko: „Àš esù Viẽšpats, tàvo tėvo Abraõmo Diẽvas ir̃ Izaõko Diẽvas. Žẽmę, añt kuriõs tù gulì, àš atidúosiu táu ir̃ tàvo palikuonìms. Tàvo pãlikuonys bùs gausìngi, tarýtum žẽmėje dùlkės. Tù plẽsies į̃ vãkarus ir̃ rýtus, į̃ šiáurę ir̃ pietùs. Peř tavè ir̃ tàvo pãlikuonis bùs paláimintos vìsos žẽmės gìminės. Àš bũsiu sù tavimì. Àš tavè sáugosiu, kuř tìk tù eĩsi, ir̃ sugrąžìnsiu tavè į̃ šį̃ krãštą. Àš tavę̃s nepalìksiu, kõl nebũsiu įvýkdęs, ką̃ táu pažadėjau".

Jokũbas pabùdo iš miẽgo ir̃ tãrė: „Tikraĩ šiojè viẽtoje Viẽšpats, ir̃ tõ nežinójau".

Jį̃ àpėmė báimė, ir̃ jìs pasãkė: „Kokià baugì ši vietà! Čià nè kàs kìta, kaĩp Diẽvo namaĩ ir̃ dangaũs vařtai". Atsikẽlęs ankstì rýtą, Jokũbas pàėmė ãkmenį, kurį̃ bùvo

pasidėjęs põ gálva, pastãtė jį kaĩp pamiñklą ir užpýlė añt jõ aliẽjaus.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 94, 1—2. 3—5. 6—7

P. Stókime Viẽšpaties akìvaizdon, dúokim jám šlóvę.

1 Ateĩkite, linksmaĩ šlóvinkim Viẽšpatį.
Šaũkim iš džiaũgsmo, nès jìs mũs tvirtóvė.

2 Sù pãdėka jõ akìvaizdon eĩkim,
jám gíesmes džiùgesio pìnkim. — **P.**

3 Diẽvas — Viẽšpačių Viẽšpats,
taĩ dìdis valdõvas, nè tóks, kaĩp dieváičiai.

4 Jõ víeno rañkose žẽmės gilýbės,
jõ valdžiojė ir kalnų viršũnės.

5 Jõ yrà jū́ra, nès jìs ją sutvėrė,
ir sausumà — jõ rañkų dárbas. — **P.**

6 Tàd eĩkime, pùlkime žẽmėn priẽš Diẽvą,
priẽš Viẽšpatį klaũpkim, kurìs mùs sutvėrė.

7 Jìs mū́sų Diẽvas, õ mẽs jõ gãnoma liáudis,
jõ rañkų globójamos ãvys. — **P.**

3

Pirmasis skaitinys Joz 8, 30—35

Jozuė pastatė Viešpačiui altorių

Ìš Jòzuės knỹgos.

Añt Ebãlo kálno Jòzuė pastãtė Viẽšpačiui, Izraėlio Diẽvui, altõrių — iš netašýtų akmenų, kurių nebùvo paliẽtęs jóks geležinis įrankis, — kaĩp Viẽšpaties tarnas

Mõzė bùvo įsãkęs izraelìtams iř kaĩp parašýta Mõzės Įstãtymo knỹgoje. Añt tõ altõriaus bùvo aukójamos Viẽšpačiui dẽginamosios ãtnašos iř skerdžiami išgélbėjimo aukõs gyvuliaĩ. Priẽ altõriaus akmenų Jòzuė pritvìrtino núorašą Įstãtymo, kurį Mõzė bùvo užrãšęs izraelìtams.

Visà Izraèlio tautà iř jõs seniũnai, rãštininkai beĩ teisẽjai stovėjo ìš abiejų Viẽšpaties skrỹnios pùsių šalià levìtų kunigų, Sándoros skrỹnios nešėjų. Bùvo susiriñkę ateĩviai iř viẽtiniai žmónės, kuriũ vienà pùsė bùvo atsisùkusi į Garizìmo kálną, kità — į Ebãlo kálną; taĩp kadáise Izraèlio tautõs paláiminimą bùvo patvařkęs Viẽšpaties tařnas Mõzė. Põ tõ Jòzuė pérskaitė vìsą Įstãtymą — paláiminimą iř prakeikìmą draugė, kaĩp yrà užrašýta Įstãtymo knỹgoje. Nẽ vieno Mõzės pótvarkio Jòzuė nepraléido. Jìs vìską pérskaitė izraelìtų susirinkìmui; jamė dalyvãvo iř móterys, vaikaĩ beĩ tařp izraelìtų gyvẽną ateĩviai.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 83, 3. 4. 5 ir 10. 11 (P.: 2)

P. Kaĩp mielà mán, Viẽšpatie, tàvo buveĩnė!

3 Síela mán ilgìsi, alpsta
Viẽšpaties kiẽmo atšlaĩnių.
Màno širdis iř màno kũnas
džiũgaudami svéikintų gývąjį Diẽvą. — **P.**

4 Nèt žvìrblis pastóginę susirañda,
blezdingà susikráuna lìzdą vaikẽliams.
Ilgiúosi aũkuro tàvo,
õ dangaũs kariúomenių Viẽšpatie,
õ màno Diẽve, màno Valdõve! — **P.**

5 Laimìngi, kuriẽ namuosè tàvo gyvẽna,
nuolatõs teĩkia táu, Viẽšpatie, šlóvę.

10 Tù mūsų skỹdas, õ Diẽve! Malõniai pažveĺki,
pažveĺki į̃ véidą sàvo pateptìnio. —

P. Kaĩp mielà mán, Viẽšpatie, tàvo buveĩnė!

11 Vienà dienà tàvo atšlaĩniuos gerèsnė
negù tūkstantis kuř kituř.
Maloniaũ mán priẽ Diẽvo namų̃ sleñksčio palìkti,
kaĩp nedõrėlių pastógėj viešė̃ti. — **P.**

4

Pirmasis skaitinys 1 Mak 4, 52—59

Jie šventė aukuro pašventinimo iškilmes,
ir tautą apėmė begalinis džiaugsmas

Ìš pirmõsios Makabiẽjų knỹgos.

Šimtas kẽturiasdešimt aštuntųjų mẽtų deviñtojo mẽnesio — taĩ yrà kìslevo — dvìdešimt peñktąją diẽną jiẽ atsikė̃lė añkstų rýtą iř aukójo Įstãtymo įsakýtas aukàs añt naũjojo aũkuro, kurį̃ bùvo pastãtę. Tuõ pačiù laikù, tą̃ pãčią diẽną, kurią̃ svẽtimos taũtos bùvo jį̃ išniẽkinusios, jìs bùvo vẽl pašvéntintas gíedant gíesmes, grójant cìtromis beĩ árfomis iř skamb̃inant cimbõlais.

Visà tautà parpúolė añt žẽmės iř šlóvino dañgų, kurìs jíems bùvo suteĩkęs pérgalę. Aštúonias dienàs jiẽ šveñtė aũkuro pašvéntinimo ìškilmes iř džiaugsmìngai aukójo dẽginamąsias aukàs, skeřdė gývulius išgélbėjimo iř padėkõs aũkai. Jiẽ pàpuošė šventỹklos príekį áukso vainìkais iř skydẽliais; atnaũjino vartùs, taipõgi atšlainiùs, kuríems vẽl įstãtė durìs. Taũtą àpėmė begalìnis džiaũgsmas, nès bùvo nuimtà gẽda, kurią̃ jái bùvo padãriusios svẽtimos taũtos.

Jùdas sù bróliais iř visà Izraėlio bendrijà prìėmė nutarìmą kasmẽt tuõ pačiù laikù iškilmìngai minė̃ti aũkuro

pašvėntinimą — peř aštúonias dienàs, pràdedant kìslevo dvìdešimt penktãja.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 121, 1—2. 3—4. 8—9 (P.: plg. 1)

P. Į Viẽšpaties bústą džiaugsmingai keliáujam.

1 Džiaugiúosi, išgirdęs, kàs mán pasakýta:
„Į Viẽšpaties bústą keliáujam!"

2 Štaĩ mũsų kója jaũ stóvi
tàvo, Jerùzale, varčtuos. — **P.**

3 Jerùzale, miẽste puikùsis,
tvirtaĩ pastatýtas, tařsi nulíetas!

4 Čionaĩ plaũkia žmónės, Viẽšpaties žmónės.
Jùk príedermė Izraèliui Viẽšpatį šlóvint. — **P.**

8 Sakaũ: tegù klẽsti ramýbė!
Jùk čià màno bróliai, bičiùliai,

9 čià mũsų Viẽšpaties Diẽvo buveĩnė.
Meldžiù táu geróvės! — **P.**

PIRMIEJI SKAITINIAI VELYKŲ LAIKU

5

Pirmasis skaitinys Apd 2, 42—47

Tikintieji laikėsi bendro duonos laužymo

Iš Apãštalų darbų.

Tikintieji ištvermingai laikėsi apãštalų mókslo ir bendrãvimo, dúonos laužymo ir maldų.

Núostaba ẽmė kiekvieną, nės apãštalai dãrė daũg stebuklingų ženklų. Visì tikintieji laĩkėsi draugė iř turėjo visa beñdra. Nuosavýbę beĩ tuřtą jiẽ pardúodavo iř, ką gãvę, padalýdavo visiems, kiek kám reikėdavo.

Jiẽ kasdiẽn sutartinaĩ bůdavo šventỹkloje, õ sàvo namuosė taĩ vienuř, taĩ kituř láužydavo dúoną, sù džiugià iř taurià širdimì draugė váišindavosi, gárbindami Diẽvą, iř bùvo visõs liáudies mylimì. Õ Viẽšpats kasdiẽn gaũsino jų bũrį taĩs, kuriẽ ẽjo į išgãnymą.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė · Ps 117, 15—16. 19—20. 22—23. 27 (P.: 1)

P. Dėkókite Viẽšpačiui: jis maloningas peř ámžius.

Arba: Aleliùja.

15 Džiaũgsmo, išsivadãvimo šaũksmas
teisuõlių sodýbose girdis:
16 „Diẽvo rankà paródė sàvo galýbę!
Diẽvas dẽšinę sàvo pakėlė!
Diẽvo dešinė paródė sàvo galýbę!“ — **P.**

19 Atvérkit vartùs, kuř teisýbė gyvẽna!
Įžeñgsiu, Diẽvui dėkósiu.
20 Štaĩ čià — Diẽvo vařtai,
prõ juõs teisieji gãli įžeñgti. — **P.**

22 Akmuõ, kurį statýtojai veřtė į šãlį,
pačių kertiniù pasidãrė.
23 Taĩp Diẽvo nulémta,
iř mũsų akims taĩ núostabą kẽlia. — **P.**

27 Diẽvas yrà Viẽšpats, iř jis mùms šviẽčia.
Sù pálmių šakomis rañkose išsirikiúokit
ligi krãšto altõriaus. — **P.**

6

Pirmasis skaitinys Apr 8, 3—4

Prie aukuro atsistojo angelas

Ìš Apreiškìmo šventájam apãštalui Jõnui.

Àš, Jõnas, išvýdau:

Atẽjo dár vienas ángelas ir atsistójo priẽ aũkuro, laikýdamas áukso smilkytùvą. Jám bùvo dúota daũg smilkalų, kàd jìs aukótų juõs sù visų šventųjų maldomis añt auksìnio aũkuro príešais sóstą. Ir pakìlo smilkalų dúmai sù šventųjų maldomis iš ángelo rañkų aukštỹn, į Diẽvo akìvaizdą.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 121, 1—2. 3—4. 8—9 (P.: plg. 1)

P. Į Viẽšpaties bústą džiaugsmingai keliáujam.

1 Džiaugiúosi, išgirdęs, kàs mán pasakýta:
„Į Viẽšpaties bústą keliáujam!"

2 Štaĩ mũsų kója jaũ stóvi
tàvo, Jerùzale, vařtuos. — **P.**

3 Jerùzale, miẽste puikùsis,
tvirtaĩ pastatýtas, tařsi nulíetas!

4 Čionaĩ plaũkia žmónės, Viẽšpaties žmónės.
Jùk príedermė Izraèliui Viẽšpatį šlóvint. — **P.**

8 Sakaũ: tegù klẽsti ramýbė!
Jùk čià màno bróliai, bičiùliai,

9 čià mũsų Viẽšpaties Diẽvo buveĩnė.
Meldžiù táu geróvės! — **P.**

ANTRIEJI SKAITINIAI

7

Antrasis skaitinys 1 Kor 10, 16—21

Negalite būti Viešpaties stalo bendrai
ir demonų stalo bendrai

Iš šveñtojo apãštalo Paũliaus
pìrmojo láiško Korintiẽčiams.

Bróliai!

Ar̃gi láiminimo taurẽ, kurią láiminame, nėrà bendrãvimas Krìstaus kraujyjė? Ar̃gi dúona, kurią láužome, nėrà bendrãvimas Krìstaus kũne? Jéi vienà dúona, taĩ ir̃ mẽs daũgelis ẽsame vienas kũnas: mẽs jùk visì dalìjamės viena dúona.

Pažiūrėkite į žẽmiškąjį Izraėlį: ar̃gi tiẽ, kuriẽ válgo aukàs, nėrà altõriaus beñdrininkai? Ką gì sakaũ? Ar̃ kàd stabáms paaukóta mėsà šį̃ tą̃ réiškia? ar̃ kàd ir̃ stãbas yrà šis tàs? Nė, àš sakaũ, kàd, aukódami ãtnašas, pagónys aukója nė Diẽvui, bèt dėmonams. Õ àš nenóriu, kàd jũs tàptumėte dėmonų beñdrininkais. Jũs negãlite gérti Viẽšpaties taurẽs ir̃ dėmonų taurẽs. Negãlite bũti Viẽšpaties stãlo beñdrai ir̃ dėmonų stãlo beñdrai.

Taĩ Diẽvo žõdis.

8

Antrasis skaitinys Žyd 13, 8—15

Mes turime aukurą, nuo kurio valgyti neturi teisės tie,
kurie tebetarnauja padangtei

Iš láiško Žỹdams.

Jëzus Krìstus yrà tàs pàts vãkar iř šiañdien, tàs pàts iř peř ámžius. Nesidúokite suvedžiójami įvairių̃ svetimų̃ mókslų. Gẽra, kaĩ širdìs sustìprinta malóne, õ nè vaĩgiais, kuriẽ nèdavė naudõs tíems, kuriẽ laĩkėsi jų̃ švarùmo.

Mẽs tùrime aũkurą, nuõ kuriõ válgyti netùri téisės tiẽ, kuriẽ tebetarnáuja padañgtei. Jùk kū́nai gyvulių̃, kurių̃ kraũjas vyriáusiojo kùnigo į̃nešamas į̃ šventỹklą aũkai ùž núodėmes, sudẽginami ùž stovỹklos. Todẽl iř Jëzus, norëdamas sàvo kraujù pašvéntinti taũtą, kentëjo ùž miẽsto vařtų. Taĩgi išeĩkime jõ pasitìkti ùž stovỹklos iř prisiim̃kime jõ paniẽkinimą. Čià mẽs netùrime amžinaĩ išsilaĩkančio miẽsto, bèt íeškome bū́simojo.

Tàd peř jį̃ visuomèt atnašáukime Diẽvui šlóvinimo aũką, taĩ yrà jõ vařdą gárbinančių lū́pų vaĩsių.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Taip pat galima imti Nr. 22, [illegible] 287. (1 Pt 2, 4—9).

EVANGELIJOS

9

Posmelis prieš evangeliją Ez 37, 27

(**P.** Aleliùja). — Màno padañgtė stovẽs tařp jų̃,—
sãko Viẽšpats. — (**P.** Aleliùja).

Evangelija Mt 5, 23—24

Eik susitaikink su broliu, ir tik tada aukok savo dovaną

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagaĩ Mãtą.

Jėzus bylójo sàvo mokiniáms:

„Jéi nešì dóvaną priẽ altõriaus ir teñ prisimeni, jóg tàvo brólis tùri šį̃ tą̃ priẽš tavė, palìk sàvo ãtnašą tenaĩ priẽ altõriaus, eĩk pirmiaũ susitáikinti sù bróliu, ir tìk tadà, sugrį̀žęs, aukók sàvo dóvaną".

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

10

Posmelis prieš evangeliją Plg. Jn 4, 24

(**P.** Aleliùja). — Tėvas ieško tikrų̃ gárbintojų,
kuriẽ jį̃ šlóvintų dvasià ir tiesà. —
(**P.** Aleliùja).

Evangelija Jn 4, 19—24

Tikrieji garbintojai šlovina Tėvą dvasia ir tiesa

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangėlijos pagaĩ Jõną.

Samariėtė móteris tãrė Jėzui:

„Àš mataũ, Viẽšpatie, jóg esì prãnašas. Mũsų tėvaĩ gárbindavo Diẽvą añt šìto kálno, õ jũs tvìrtinate, kàd Jerùzalė ẽsanti vietà, kuř reĩkia jį̃ gárbinti".

Jėzus atsãkė: „Móterie, tikėk manimì, jóg ateĩs valandà, kadà gárbinsite Tėvą nè añt šiõ kálno ir nè Jerùzalėje. Jũs gárbinate, kõ nepažį̀state, õ mẽs gárbiname, ką̃ pažį̀stame, nès išgãnymas ateĩna iš žýdų. Bèt ateĩs valandà — jaũ dabař ji yrà, — kaĩ tikrieji gárbintojai šlóvins Tėvą dvasià ir tiesà. Ir pàts Tėvas tokių̃ gárbintojų ieško. Diẽvas yrà dvasià, ir jõ gárbintojai tùri šlóvinti jį̃ dvasià ir tiesà".

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

11

Posmelis prieš evangeliją Žyd 13, 8

(**P.** Aleliùja). — Jėzus Kristus yrà tàs pàts
vãkar ir̃ šiañdien,
tàs pàts ir̃ peř ámžius. — (**P.** Aleliùja).

Evangelija Jn 12, 31—36a

Kai būsiu pakeltas nuo žemės, visus patrauksiu prie savęs

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangėlijos pagaĩ Jõną.

Jėzus kalbėjo mìniai: „Dabar̃ teĩsiamas šitas pasáulis. Netrùkus šiõ pasáulio kunigáikštis bùs išmestas laukañ.

Õ àš, kaĩ bũsiu pakéltas nuõ žẽmės, visùs patráuksiu priẽ savę̃s". Jìs taĩ pasãkė, nuródydamas, kókia mirtimi jám reikẽs miř̃ti.

Õ žmónės jám sãkė: „Mẽs girdėjome ìš Įstãtymo, kàd Mesìjas pasiliks peř ámžius. Kodẽl tù sakaĩ, kàd Žmogaũs Sūnùs turẽs bũti iškéltas aukštўn? Kàs gi tàs Žmogaũs Sūnùs?"

Jėzus atsãkė: „Jaũ nebeilgaĩ šviesà bùs jũsų tárpe. Váikščiokite, kõl tùrite šviẽsą, kàd neužklùptų jũsų tamsà. Kàs váikščioja tamsojė, tàs nežìno, kuř eĩna.

Kõl tùrite šviẽsą, tikėkite jã̀, kàd tàptumėte šviesõs vaikaĩ".

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

Bažnyčios pašventinimo metinėms

PIRMIEJI SKAITINIAI NE VELYKŲ LAIKU

12

Pirmasis skaitinys 1 Kar 8, 22—23. 27—30

Nenuleisk akių nuo šitų namų!

Iš pirmõsios Karãlių knỹgos.

Šventỹklos pašvéntinimo diẽną Saliãmonas atsistójo visõs Izraėlio bendrúomenės akìvaizdoje príešais Viẽšpaties aũkurą, ištiesė rankàs į dañgų ir tãrė: „Viẽšpatie, Izraėlio Diẽve, viršujė dangujė ir apačiojė žẽmėje nėrà tókio Diẽvo, kurìs kaĩp tù laikýtųsi sándoros ištikimýbės sàvo tarnáms, visà širdimì atsidãvusiems.

Arỹgi reĩkia manýti, kàd Diẽvas iš tiesų gyvẽnąs žẽmėje? Štaĩ nẽ dangùs, nẽ dangų dañgūs tavęs neaprẽpia, taĩ juõ labiaũ šiẽ namaĩ, kuriuõs pastačiaũ.

Bèt atsižveĩk, Viẽšpatie, màno Diẽve, į maĩdą, kurià tàvo tarnas kreĩpias į tavė šiandiẽną! Nenulėisk akių diẽną nãktį nuõ šitų namų, nuõ šitos buveĩnės, apiẽ kurią esi sãkęs, kàd čià gyveñs tàvo vařdas! Išgiřsk tą maĩdą, kurià tàvo tarnas šiojė viẽtoje meĩsis! Išgiřsk sàvo tařno ir savõsios tautõs Izraėlio maldãvimą, kadà jiẽ čià meĩsis! Išgiřsk dangujė, kuř tù gyvenì! Išklausýk ir bũk gailestingas!“

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 83, 3. 4. 5 ir 10. 11 (P.: 2)

P. Kaĩp mielà mán tàvo buveĩnė,
dangaũs kariúomenių Viẽšpatie!

3 Síela mán iĩgisi, aĩpsta
Viẽšpaties kiẽmo atšlaĩnių.
Màno širdìs iř màno kũnas
džiũgaudami svéikintų gývąjį Diẽvą. — **P.**

4 Nèt žvìrblis pastóginę susirañda,
blezdingà susikráuna lizdą vaikẽliams.
Ilgiúosi aũkuro tàvo,
õ dangaũs kariúomenių Viẽšpatie,
õ màno Diẽve, màno Valdõve! — **P.**

5 Laimìngi, kuriẽ namuosè tàvo gyvẽna
nuolatõs teĩkia táu, Viẽšpatie, šlóvę.

10 Tù mũsų skỹdas, õ Diẽve! Malõniai pažveĩki,
pažveĩki į véidą sàvo pateptìnio. — **P.**

11 Vienà dienà tàvo atšlaĩniuos gerèsnė.
negù tũkstantis kuř kituř.
Maloniaũ mán priẽ Diẽvo namų sleñksčio palìkti,
kaĩp nedõrėlių pastógėj viešėti. — **P.**

13

Pirmasis skaitinys 2 Krn 5, 6—8a. 9c—10. 13b—14; 6, 1—2

Pastačiau tau puikiausius namus — buveinę gyventi per amžius

Ìš antrõsios Krònikų knỹgos.

Karãlius Saliãmonas iř Izraèlio visúomenė, kurì bùvo susiriñkusi priẽ jõ príešais skrỹnią, pjóvė avìs iř gaĩ-

vijùs, kurių dėl gausùmo nebùvo gãlima suskaičiúoti, nustatýti jų kiẽkį.

Kunigaĩ pastãtė Viẽšpaties sándoros skrỹnią į viẽtą — teñ, kuř tuosė namuosė Diẽvo buveĩnė, į šventų švenčiáusiąją, põ cherubìnų sparnaĩs. Màt cherubìnai bùvo išskẽtę sparnùs añt tõs viẽtos, kuř stovėjo skrynià, iř deñgė jąją. Jiẽ tebebùvo ikì tõs dienõs. Skrỹnioje gulėjo tiktaĩ dvì plõkštės, kuriàs Mõzė bùvo įdėjęs priẽ Horèbo, — plõkštės sándoros, kuriąją Viẽšpats bùvo sudãręs sù keliáujančiais iš Egìpto izraelìtais.

Pradėjus jiems gróti trimìtais, cimbõlais beĩ kitaĩs mùzikos instrumeñtais iř šlóvinti Viẽšpatį, kàd jisaĩ gẽras, kàd maloningas peř ámžius, šventỹklą — Diẽvo namùs — pripìldė debesìs. Dėl tõ debesiẽs kunigaĩ nebegalėjo eĩti tarnỹstės; màt Viẽšpaties šlovė pripìldė Diẽvo namùs!

Tuomèt Saliãmonas tãrė: „Viẽšpats sãkėsi norĩs gyvénti patámsy. Bèt àš pastačiaũ táu puikiáusius namùs, buveĩnę gyvénti peř ámžius".

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė 1 Krn 29, 10. 11. 12 (P.: 13b)

P. Šlóvinam, Viẽšpatie, tàvo kiĩnųjį vařdą.

10 Šlovė táu, Viẽšpatie, mùsų tėvo Izraèlio Diẽve,
nuõ ámžių peř ámžius. — **P.**

11 Tù didis, galingas, garbingas, šlovingas;
visa, kàs dangujè iř žẽmėje, — tàvo.
Tù, Viẽšpatie, visiems karaliáuji —
esì ùž visùs aukštėsnis. — **P.**

12 Turtai, garbė iš tavęs ateĩna —
tù viešpatáuji visãtai.
Tàvo raňkoje jėgà iř stiprýbė,
tàvo raňkoje galià iř didýbė. — **P.**

14

Pirmasis skaitinys Iz 56, 1. 6—7

Mano namai bus maldos namai visoms tautoms

Iš prãnašo Izaìjo knỹgos.

Viẽšpats bylója:

„Laikýkitės téisės ir výkdykite teisingùmą, nès greĩtai suteĩksiu išgãnymą, ir màno teisýbė pasiródys netrùkus.

Tuõs ateiviùs, kuriẽ gárbina Viẽšpatį, kuriẽ jám tarnáuja ir mýli jõ vařdą, visùs, kuriẽ laĩkosi šeštãdienio ir neišniẽkina jõ, kuriẽ ištikimì màno sù jaĩs sudarýtajai sándorai, àš nuvèsiu į sàvo šveñtąjį kálną ir sàvo maldõs namuosè juõs pripìldysiu džiaũgsmo. Mán bùs malõnios jų dẽginamosios ir pérmaldavimo aũkos añt màno altõriaus, nès màno namaĩ bùs maldõs namaĩ visóms tautóms".

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 83, 3. 4. 5 ir 10. 11 (P.: Apr 21, 3b)

P. Štaĩ Diẽvo padañgtė tařp žmonių.

3 Síela mán iĺgisi, aĺpsta
Viẽšpaties kiẽmo atšlaĩnių.
Màno širdis ir màno kũnas
džiũgaudami svéikintų gývąjį Diẽvą. — **P.**

4 Nèt žvìrblis pastóginę susirañda,
blezdingà susikráuna lizdą vaikẽliams.
Ilgiúosi aũkuro tàvo,
õ dangaũs kariúomenių Viẽšpatie,
õ màno Diẽve, màno Valdõve! — **P.**

5 Laimìngi, kuriẽ namuosè tàvo gyvẽna,
nuolatõs teĩkia táu, Viẽšpatie, šlóvę.

10 Tù mūsų skỹdas, õ Diẽve! Malõniai pažvelki,
pažvelki į véidą sàvo pateptìnio. —

P. Štaĩ Diẽvo padañgtė tarp žmonių.

15

Pirmasis skaitinys Ez 43, 1—2. 4—7a

Viešpaties šlovė pripildė šventyklą

Iš prãnašo Ezechiėlio knỹgos.

Ángelas manė àtvedė priẽ (Jerùzalės) vartų, priẽ tų vartų, kuriẽ ėjo į rytus. Štaĩ iš rytų artėjo Izraėlio Diẽvo šlovė. Jõs garsas bùvo tarsi didelio vandeñs šniokštimas. Nuõ tõs jõ šlovės nušvito žẽmė.

Ir Viẽšpaties šlovė įžengė į šventỹklą prõ vartùs, kuriẽ vẽdė į rytus. Dvasià manė pakėlė aukštỹn ir nùnešė į vidinį kiẽmą. Ir Viẽšpaties šlovė pripildė šventỹklą.

Tuomèt išgirdaũ iš šventỹklos balsą, ir šalià manęs stóvintis výras mán tãrė: „Žmogaũ, taĩ vietà, kur stóvi màno sóstas, vietà, kur ilsisi màno kójos; čià àš peř ámžius gyvénsiu tarp izraelitų".

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė 1 Kr 29, 10. 11. 12 (P.: 13b)

P. Šlóvinam, Viẽšpatie, tàvo kilnųjį vařdą.

10 Šlovẽ táu, Viẽšpatie, mūsų tẽvo Izraèlio Diẽve,
nuõ ámžių peř ámžius. — **P.**

11 Tù didis, galingas, garbingas, šlovingas;
visa, kàs dangujė ir žẽmėje, — tàvo.
Tù, Viẽšpatie, visiems karaliáuji —
esì ùž visùs aukštèsnis. — **P.**

12 Tuřtai, garbė iš tavęs ateĩna —
tù viešpatáuji visãtai.
Tàvo rañkoje jėgà iř stiprýbė,
tàvo rañkoje galià iř didýbė. — **P.**

PIRMIEJI SKAITINIAI VELYKŲ LAIKU

16

Pirmasis skaitinys Apd 7, 44—50

Aukščiausiasis negyvena rankų darbo būstuose

Ìš Apãštalų darbų.

Stẽponas bylójo liáudžiai, seniũnams iř Rãšto áiškintojams:

„Mũsų prótėviai dykumojė turėjo apreiškimo padañgtę, įrengtą kalbėjusiojo Mõzei nuródymu, kàd padarýtų jã pagaĩ regėtą jõs vaĩzdą. Mũsų prótėviai jã pasiėmė iř atsigabẽno, kaĩ Jòzuė ùžėmė pagónių žemės. Diẽvas išstũmė pagónis, užléisdamas jų viẽtą mũsų tėváms iki pàt Dóvydo laikų. Šìs susiláukė Diẽvo akysė malónės iř prãšė nuródymo statýti šventỹklą Jokũbo namáms.

Jã iř pastãtė Saliãmonas. Vìs dėltõ Aukščiáusiasis negyvẽna rañkų dárbo bũstuose. Taĩp sãko iř prãnašas: ‚Dangùs — màno sóstas, õ žẽmė — pakójis põ màno kójų. Kókius namùs jũs nórite mán pastatýti? — kláusia Viẽšpats, — ař kokià màno póilsio vietà? Ařgi nė màno rañkomis vìsa taĩ padarýta?'"

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 94, 1—2. 3—5. 6—7

P. Stókime Viẽšpaties akìvaizdon, dúokim jám šlóvę.
Arba: Aleliùja.

1 Ateĩkite, linksmaĩ šlóvinkim Viẽšpatį.
Šaũkim iš džiaũgsmo, nès jìs mũs tvirtóvė.

2 Sù pãdėka jõ akìvaizdon eĩkim,
jám gìesmes džiùgesio pìnkim. — **P.**

3 Diẽvas — Viẽšpačių Viẽšpats,
taĩ dìdis valdõvas nė tóks kaĩp dieváičiai.

4 Jõ vìeno rañkose žẽmės gilýbės,
jõ valdžiojė ir kalnų viršū́nės.

5 Jõ yrà jū́ra, nès jìs jã sutvėrė,
ir sausumà — jõ rañkų dárbas. — **P.**

6 Tàd eĩkim, pùlkime žẽmėn priẽš Diẽvą,
priẽš Viẽšpatį klaũpkim, kuris mùs sutvėrė.

7 Jìs mū́sų Diẽvas, õ mẽs jõ gãnoma liáudis,
jõ rañkų globójamos ãvys. — **P.**

17

Pirmasis skaitinys Apr 21, 1—5a

Štai Dievo padangtė tarp žmonių

Ìš Apreiškìmo šventájam
apãštalui Jõnui.

Àš, Jõnas, regėjau naũją dañgų ir naũją žẽmę, nès pirmàsis dangùs ir pirmóji žẽmė išnỹko ir jū́ros taĩp pàt nebelìko. Ir išvýdau šveñtąjį miẽstą — naũjąją Jerùzalę,

nužeñgiančią iš dangaũs nuõ Diẽvo, kuri bùvo išsipuõšusi kaĩp núotaka sàvo sužadėtiniui.

Ir̃ išgirdaũ galingą balsą, skam̃bantį nuõ sósto: „Štaĩ Diẽvo padañgtė tar̃p žmonių̃. Jis apsigyveñs pàs juõs, ir̃ jiẽ bùs jõ tautà, õ pàts Diẽvas bùs sù jaĩs. Jis nušlúostys kiekvíeną ãšarą nuõ jų̃ akių̃; ir̃ nebebùs mirtiẽs, nebebùs liũdesio, neĩ áimanos, neĩ sielvarto, nès kàs bùvo anksčiaũ, tàs praẽjo".

Õ Sėdintỹsis sóste tãrė: „Štaĩ àš visa daraũ naũja!"

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 83, 3. 4. 5 ir 10. 11 (P.: Apr 21, 3b)

P. Pàts Diẽvas bùs sù jaĩs.

Arba: Aleliùja.

3 Siẽlą mán iĺgisi, aĺpsta
Viẽšpaties kiẽmo atšlaĩnių.
Màno širdis ir̃ màno kũnas
džiũgaudami svéikintų gývąjį Diẽvą. — **P.**

4 Nèt žvìrblis pastóginę susirañda,
blezdingà susikráuna lìzdą vaikẽliams.
Ilgiúosi aũkuro tàvo,
õ dangaũs kariúomenių Viẽšpatie,
õ màno Diẽve, màno Valdõve! — **P.**

5 Laimìngi, kuriẽ namuosė tàvo gyvẽna,
nuolatõs teĩkia táu, Viẽšpatie, šlóvę.
10 Tù mũsų skỹdas, õ Diẽve! Malõniai pažveĺki,
pažveĺki į̃ véidą sàvo pateptìnio. — **P.**

11 Vienà dienà tàvo atšlaĩniuos gerèsnė
negù tũkstantis kuř kituř.
Maloniaũ mán priẽ Diẽvo namų̃ sleñksčio palikti,
kaĩp nedõrėlių pastógėj viešėti. — **P.**

18

Pirmasis skaitinys Apr 21, 9b—14

Aš tau parodysiu jaunąją, Avinėlio sužadėtinę

Iš Apreiškimo šventajam apaštalui Jonui.

Atėjo angelas ir man prabilo: „Eikš, aš tau parodysiu jaunąją, Avinėlio sužadėtinę".

Ir nunešė manė dvasios jėgà ant didelio ir aukšto kalno ir parodė man šventąjį miestą Jerùzalę, nužengiančią iš dangaus, nuo Diẽvo, žėrinčią Diẽvo šlóve. Jõs švytėjimas tarsi brángakmenio, tarsi jãspio akmeñs, tviskančio kaip krištolas.

Ji apjuostà dideliu, áukštu múru sù dvýlika vartų, õ ant vartų dvýlika angelų ir užrašýti dvýlikos Izraėlio giminių vardai. Nuõ saulėtekio pùsės treji vartai nuõ žiemių treji vartai, nuõ pietų treji vartai ir nuõ saulėlydžio treji vartai. Miẽsto múrai tùri dvýlika pamatų, ant kurių užrašýti dvýlikos Avinėlio apãštalų vardai.

Tai Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 121, 1—2. 3—4. 8—9 (P.: plg. 1)

P. Į Viẽšpaties bústą džiaugsmingai keliáujam.
Arba: Aleliùja.

1 Džiaugiúosi, išgirdęs, kàs man pasakýta:
„Į Viẽšpaties bústą keliáujam!"
2 Štai músų kója jaũ stóvi
tàvo, Jerùzale, vartuos. — **P.**

3 Jerùzale, miẽste puikùsis,
tvirtai pastatýtas, tarsi nulietas!

4 Čionaĩ plaũkia žmónės, Viẽšpaties žmónės.
Jùk príedemė Izraèliui Viẽšpatį šlóvint. — **P.**

8 Sakaũ: tegù klẽsti ramýbė!
Jùk čià màno bróliai, bičiùliai,
9 čià mũsų Viẽšpaties Diẽvo buveĩnė.
Meldžiù táu geróvės! — **P.**

ANTRIEJI SKAITINIAI

19

Antrasis skaitinys 1 Kor 3, 9b—11. 16—17

Jūs esate Dievo šventovė

Ìš šveñtojo apãštalo Paũliaus pìrmojo láiško Korintiẽčiams.

Bróliai!

Jũs ẽsate Diẽvo statýba. Diẽvo mán suteiktà galià àš, kaĩp protingas statýbos vadõvas, padẽjau pãmatą, õ kìtas stãto toliaũ. Tegùl kiekvienas žiũri, kaĩp bestãtąs. Jùk niẽkas negãli dẽti kìto pãmato, kaĩp tik tą, kuris jaũ padẽtas, kurìs yrà Jẽzus Kristus.

Ar̃gi nežinote, kàd jũs ẽsate Diẽvo šventóvė ir̃ jumysè gyvẽna Diẽvo Dvasià? Jéi kàs Diẽvo šventóvę sunaikintų, tą Diẽvas sunaikiñs, nès Diẽvo šventóvė šventà, ir̃ tóji šventóvė — taĩ jũs!

Taĩ Diẽvo žõdis.

Šventėse ir minėjimuose

Atliepiamoji psalmė Ps 83, 3. 4. 5 ir 10. 11 (P.: 2)

P. Kaĩp mielà mán tàvo buveĩnė,
dangaũs kariúomenių Viẽšpatie!

3 Síela mán iĺgisi, aĺpsta
Viẽšpaties kiẽmo atšlaĩnių.
Màno širdìs iř màno kũnas
džiũgaudami svéikintų gývąjį Diẽvą. — **P.**

4 Nèt žvìrblis pastóginę susirañda,
blezdingà susikráuna lizdą vaikẽliams.
Ilgiúosi aũkuro tàvo,
õ dangaũs kariúomenių Viẽšpatie,
õ màno Diẽve, màno Valdõve! — **P.**

5 Laimìngi, kuriẽ namuosè tàvo gyvẽna,
nuolatõs teĩkia táu, Viẽšpatie, šlóvę.
10 Tù mũsų skỹdas, õ Diẽve! Malõniai pažveĺki,
pažveĺki į véidą sàvo pateptìnio. — **P.**

11 Vienà dienà tàvo atšlaĩniuos gerèsnė
negù tũkstantis kuř kituř.
Maloniaũ mán priẽ Diẽvo namų̃ sleñksčio palikti,
kaĩp nedõrėlių pastógėj viešėti. — **P.**

20

Antrasis skaitinys Ef 2, 19—22

Auga visas pastatas, tampantis šventove Viešpatyje

Ìš šveñtojo apãštalo Paũliaus
láiško Efeziẽčiams.

Bróliai!
Jũs jaũ nebẽsate ateĩviai neĩ svetimì, bèt šventų̃jų bendrapiliẽčiai iř Diẽvo namiškiai, užstatýti añt apãštalų

ir pranašų pamato, turintys kertinių akmeniu patį Jėzų Kristų, ant kurio dar̃niai auga visas pastatas, tam̃pantis šventóve Viešpatyje, ant kurio ir jūs esate draugė stãtomi, kaĩp Diẽvo būstinė Dvãsioje.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Šventėse ir minėjimuose

Atliepiamoji psalmė Ps 121, 1—2. 3—4. 8—9 (P.: plg. 1)

P. Į Viešpaties būstą džiaugsmingai keliáujam.
Arba: Aleliùja.

1 Džiaugiúosi, išgirdęs, kàs mán pasakýta:
„Į Viešpaties būstą keliáujam!"
2 Štaĩ mūsų kója jaũ stóvi
tàvo, Jerùzale, varčtuos. — **P.**

3 Jerùzale, miẽste puikùsis,
tvirtaĩ pastatýtas, tarsi nulietas!
4 Čionaĩ plaũkia žmónės, Viešpaties žmónės.
Jùk priedermė Izraėliui Viešpatį šlóvint. — **P.**

8 Sakaũ: tegù klẽsti ramýbė!
Jùk čià màno bróliai, bičiùliai,
9 čià mūsų Viešpaties Diẽvo buveĩnė.
Meldžiù táu gerovės! — **P.**

21

Antrasis skaitinys Žyd 12, 18—19. 22—24

Jūs esate prisiartinę prie Siono kalno
bei gyvojo Dievo miesto

Ìš láiško Žỹdams.

Bróliai!

Jūs prisiartinote nė priẽ apčiuopiamõs ir liepsnójančios ugniẽs ar priẽ audringos tamsõs, ar ũkanų, ar viesulo, ar trimito skardẽnimo, ar žõdžių skambesio, kurį išgirdę žmónės meldė, kàd daugiaũ nebũtų jiems kalbama.

Bèt jũs ẽsate prisiartinę priẽ Siòno kálno beĩ gývojo Diẽvo miẽsto, dangaũs Jerùzalės, priẽ nesuskaitomų tũkstančių angelų ir iškilmingojo sámbūrio, priẽ dangujè įrašýtųjų pirmgimių Bažnýčios, priẽ visų Teisẽjo Diẽvo, priẽ nuskáidrintų teisiųjų dvãsių ir priẽ Naujõsios Sándoros Tárpininko Jėzaus beĩ priẽ apšlãkstymo kraujù, kuris šaũkia garsiaũ ùž Ãbelio kraũją.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Šventėse ir minėjimuose

Atliepiamoji psalmė Ps 94, 1—2. 3—5. 6—7

P. Stókime Diẽvo akivaizdon, dúokim jám šlóvę.

1 Ateĩkite, linksmaĩ šlóvinkim Viẽšpatį.
Šaũkim iš džiaũgsmo, nès jis mũs tvirtóvė.
2 Sù pãdėka jõ akivaizdon eĩkim,
jám giesmes džiùgesio pinkim. — **P.**

3 Diẽvas — Viẽšpačių Viẽšpats,
taĩ didìs valdõvas, nė tóks kaĩp dieváičiai.
4 Jõ vieno rañkose žẽmės gilýbės,
jõ valdžiojė ir kalnų viršũnės.
5 Jõ yrà jūra, nès jis jã sutvėrė,
ir sausumà — jõ rañkų dárbas. — **P.**

6 Tàd eĩkime, pùlkime žẽmėn priẽš Diẽvą,
priẽš Viẽšpatį klaũpkim, kuris mùs sutvėrė.
7 Jis mũsų Diẽvas, õ mẽs jõ gãnoma liáudis,
jõ rañkų globójamos ãvys. — **P.**

22

Antrasis skaitinys 1 Pt 2, 4—9

Kaip gyvieji akmenys, statydinkitės į dvasinius namus

Iš šveñtojo apãštalo Pẽtro pirmojo láiško.

Mylimíeji!

Žeñkite priẽ Viẽšpaties, gývojo akmeñs, tiesà, žmonių àtmesto, bèt Diẽvo išrinkto, brangaũs. Ir jũs pãtys, kaĩp gyvíeji ãkmenys, statýdinkitės į dvãsinius namùs, kàd bũtumėte šventà kunigỹstė ir atnašáutumėte dvãsines aukàs, priimtinas Diẽvui peř Jėzų Krìstų.

Todėl Raštė pasakýta: „Štaĩ àš dedù Sionė rinktìnį ãkmenį, brángų kertìnį ãkmenį; kàs tìki jį̃, nebùs sugėdintas". Tàd jùms, tikintiesiems, atitèks šlovė̃, õ nètikintiesiems „tasaĩ statýtojų atmestàsis akmuõ tãpo kertiniù ãkmeniu", „suklupìmo ãkmeniu ir papìktinimo uolà". Jiẽ sukluñpa, neklausýdami žõdžio; jiẽ tám ir skirtì.

Jũs ẽsate išrinktóji giminė̃, karãliškoji kunigỹstė, šventóji tautà, įsigytóji liáudis, pašauktà išgársinti šlovìngus dárbus tõ, kurìs pàšaukė jùs ìš tamsýbių į̃ sàvo nuostãbią šviẽsą.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Šventėse ir minėjimuose

Atliepiamoji psalmė Ps 117, 15—16. 19—20. 22—23. 27 (P.: 1)

P. Dėkókite Viẽšpačiui: jis malonìngas peř ámžius.

Ar. ba: Aleliùja.

15 Džiaũgsmo, išsivadãvimo šaũksmas
teisuõlių sodýbose girdis:

16 „Diẽvo rankà paródė sàvo galýbę!
Diẽvas dẽšinę sàvo pakẽlė!
Diẽvo dešinẽ paródė sàvo galýbę!" —

P. Dėkókite Viẽšpačiui: jis maloningas peř ámžius.

19 Atvérkit vartùs, kuř teisýbė gyvẽna!
Įžeñgsiu, Diẽvui dėkósiu.
Štaĩ čià — Diẽvo vařtai,
prõ juõs teisíeji gãli įžeñgti. — **P.**

22 Akmuõ, kurĮ statýtojai veřtė Į šãlį,
pačiù kertiniù pasidãrė.

23 Taĩp Diẽvo nulémta,
iř mũsų akims taĩ núostabą kẽlia. — **P.**

27 Diẽvas yrà Viẽšpats, iř jìs mùms šviẽčia.
Sù pálmių šakomìs rañkose išsirikiúokit
ligi krãšto altõriaus. — **P.**

EVANGELIJOS

23

Posmelis prieš evangeliją Mt 16, 18

(**P.** Aleliùja). — Tù esi Pẽtras — Uolà;
añt tos uolõs
àš pastatýsiu sàvo Bažnýčią,
iř prãgaro vařtai jõs nenugalẽs. —
(**P.** Aleliùja).

Evangelija Mt 16, 13—19

Tu esi Petras — Uola. Tau duosiu dangaus karalystės raktus

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagaĨ Mãtą.

Atėjęs į Pilypo Cezarėjos apylinkes, Jėzus paklausė mokinius: „Kuo žmonės laiko Žmogaus Sūnų?"

Jie atsakė: „Vieni Jonù Krikštytoju, kiti Elijù, kiti Jeremijù ar dar kuriuo iš pranašų".

Jis vėl paklausė: „O kuo jūs manė laikote?"

Tadà Petras prabilo: „Tù esi Mesijas, gyvojo Dievo Sūnùs!"

Jėzus jam tarė: „Palaimintas esi, Simonai, Jonos sūnaũ, nes nė kūnas ir kraujas táu taĩ apréiškė, bèt màno Tėvas, kuris yrà dangujė. Ir àš táu sakaũ: tù esi Petras — Uolà; añt tos uolos àš pastatýsiu sàvo Bažnýčią, ir prãgaro vařtai jos nenugalės. Táu dúosiu dangaũs karalýstės raktùs; ką tù surìši žemėje, bùs sùrišta ir dangujė, ir ką atrìši žemėje, bùs àtrišta ir dangujė".

Girdėjote Viešpaties žodį.

24

Posmelis prieš evangeliją Plg. Mt 7, 8

(**P.** Aleliùja). — Màno namuosė kiekvienas, kàs prãšo,
gáuna, — sãko Viešpats, —
kàs ieško, rañda, ir béldžiančiam
atidãroma. — (**P.** Aleliùja).

Evangelija Lk 19, 1—10

Į šiuos namus šiandien atėjo išganymas

+ Pasiklausykite šventosios Evangelijos pagal Lùką.

Atvykęs į Jèrichą, Jėzus ėjo per miestą. Ten buvo žmogùs, vardù Zachiėjus, muitininkų viršininkas ir turtuõlis. Jis tróško pamatýti Jėzų, kóks jis esąs, bèt nega-

lėjo peř minią, nės pàts bùvo žėmo ūgio. Zachiėjus užbėgo príekin iř įlìpo į šilkmedį, kàd galėtų jį pamatýti, nės jis turėjo praeĩti prõ tą mėdį.

Atėjęs į tą viėtą iř pažveĩgęs aukštỹn, Jėzus tãrė: „Zachiėjau, greĩt lipk žemỹn! Mán reĩkia šiañdien apsilankýti tàvo namuosė".

Šis skubiaĩ nulìpo iř sù džiaugsmù prièmė jį. Taĩ matýdami, visì murmėjo: „Pàs nusidėjėlį nuėjo į svečiùs!"

Õ Zachiėjus atsistójęs prabìlo į Viėšpatį: „Štaĩ, Viėšpatie, pùsę sàvo tuřto àš atidúodu vařgšams iř, jéi ką nórs nùskriaudžiau, grąžìnsiu ketùrgubai".

Jėzus tãrė: „Į šiuõs namùs šiañdien atėjo išgãnymas, nės iř jis yrà Abraõmo palikuonìs. Žmogaũs Sūnùs atėjo ieškóti iř gélbėti, kàs bùvo pražùvę".

Girdėjote Viėšpaties žõdį.

25

Posmelis prieš evangeliją 2 Kr 7, 16

(**P.** Aleliùja). — Išrinkaũ iř pašvéntinau šitą viėtą, —
sãko Viėšpats, —
kàd čià màno vařdas bůtų peř ámžius. —
(**P.** Aleliùja).

Evangelija Jn 2, 13—22

Jis kalbėjo apie savo kūno šventyklą

+Pasiklausýkite šventõsios Evangėlijos pagaĩ Jõną.

Artėjant žỹdų Velýkoms, Jėzus nukeliãvo į Jerùzalę. Šventỹkloje jis rãdo prekiáujančių jáučiais, avimis, balañdžiais iř prisėdusių pinigų keitėjų.

Susùkęs iš virvùčių rimbą, jìs išvìjo visùs juõs iš šventỹklos, išvãrė avìs ir jáučius, išbarstė keitėjų pìnigus, išvartė jų stalùs.

Karvėlių pardavėjams jìs pasãkė: „Pasiimkite sàvo paukščiùs ir iš màno Tėvo namų nedarykite prekỹbos namų!" Jõ mokiniai prisìminė, kàd yrà parašỹta: „Uolùmas dėl tàvo namų sugraũš manė".

Tuomèt žỹdai kreĩpėsi į Jėzų, sakýdami: „Kókį žénklą mùms galėtum dúoti, jóg turì téisę taĩp darýti?"

Jėzus atsãkė: „Sugriáukite šitą šventỹklą, õ àš peř trìs dienàs jã atstatýsiu".

Tadà žỹdai sãkė: „Kẽturiasdešimt šẽšerius metùs šventỹklą stãtė, õ tù atstatýsi jã peř trìs dienàs?!" Bètgi jìs kalbėjo apiẽ sàvo kũno šventỹklą.

Tìk paskuĩ, jám prisikėlus iš numìrusių, mokiniaĩ prisìminė jį apiẽ taĩ kalbėjus. Jiẽ įtikėjo Raštù ir Jėzaus pasakýtais žõdžiais.

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

26

Posmelis prieš evangeliją Apr 21, 3

(**P.** Aleliùja). — Štaĩ Diẽvo padañgtė tarp žmonių.
Jìs apsigyveñs pàs juõs. —
(**P.** Aleliùja).

Evangelija Jn 10, 22—30

Aš savo avims duodu amžinąjį gyvenimą

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagaĩ Jõną.

Jerùzalėje bùvo Šventỹklos pašvėntinimo iškilmės. Bùvo žiemà. Jėzus váikščiojo šventỹkloje, Saliãmono stó-

ginėje. Teñ jį apspìto žỹdai ir ẽmė klausinėti: „Kaĩp ilgaĩ laikýsi mùs abejõnėse? Jéigu esì Mesìjas, pasakýk mùms atviraĩ!"

Jėzus jíems atsãkė: „Àš jùms pasakiaũ, tìk jũs nètikite. Màno darbaĩ, kuriuõs àš daraũ sàvo Tėvo vardù, liùdija apiẽ manė. Bèt jũs nètikite, nès jũs — nė mãnosios ãvys.

Mãnosios ãvys klaũso màno balso; àš jàs pažįstu, ir jõs sẽka pãskui manė. Àš jóms dúodu ámžinąjį gyvẽnimą; jõs nežùs peř ámžius, ir niẽkas jų nepagrõbs iš màno rañkos.

Tėvas, kurìs mán jàs dãvė, yrà aukščiaũ ùž vìską, ir niẽkas jų neišplẽš ìš Tėvo rañkos. Àš ir Tėvas ẽsame víena".

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

BENDRIEJI SKAITINIAI ŠVENČIAUSIAJAI MERGELEI MARIJAI

PIRMIEJI SKAITINIAI NE VELYKŲ LAIKU

27

Pirmasis skaitinys Pr 3, 9—15. 20

Sukelsiu nesantaiką tarp tavo atžalos ir moteries palikuonio

Iš Pradžiõs knỹgos.

Viẽšpats Diẽvas šaũkė užválgiusį nuõ mẽdžio žmõgų: „Kuř̃gi esì?"

Tasaĩ atsiliepė: „Àš išgirdaũ sodė tàvo žingsniùs, išsigandaũ esą̃s núogas ir̃ pasislėpiau".

Tadà Diẽvas pakláusė: „Õ kàs táu pasãkė, kàd tù esì núogas? Ar̃ kar̃tais neválgei nuõ mẽdžio, nuõ kuriõ táu ùždraudžiau válgyti?"

Žmogùs atsãkė: „Móteris, kurią̃ mán priskýrei, pàdavė vaĩsių, ir̃ válgiau".

Viẽšpats Diẽvas kreĩpėsi į̃ moteriškę: „Ką padareĩ?!"

Móteris téisinosi: „Angis manė suvedžiójo, ir̃ válgiau".

Tuomèt Viẽšpats Diẽvas pasãkė añgiai: „Kadángi taĩ padareĩ, tù bũsi prakeiktà tar̃p visų̃ gyvulių̃ ir̃ laukinių̃ žvėrių̃. Tù šliaũši pilvù ir̃ ėsi dùlkes per̃ visàs sàvo gyvẽnimo dienàs. Àš sukélsiu nesántaiką tar̃p tavę̃s ir̃ mó-

teries, taĩp tàvo atžalõs iř jõs pãlikuonio. Jis sutriñs táu gálvą, õ tù týkosi jõ kulno".

Žmogùs pavadìno sàvo žmóną vardù Ievà (Gyvýbė), nès jì tãpo visų̃ gyvų̃jų mótina.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Jdt 13, 23bc—24a. 25abc (P.: 15, 10d)

P. Tù — mũsų tautõs puošmenà.

23 Tù, màno dùkra, esì Aukščiáusio paláiminta
labiaũ, neĩ vìsos kìtos móterys žẽmėj.
24 Šlovẽ táu, Viẽšpatie, mũsų Diẽve,
dangaũs iř žẽmės Kūrėjau! — **P.**

25 Tavàsis vařdas šiañdien didìngas!
Gařbę peř ámžius gieda táu žmónės,
kuriẽ tìk atsìmena Diẽvo galýbę. — **P.**

28

Pirmasis skaitinys Pr 12, 1—7

Kaip buvo žadėjęs mūsų protėviams —
Abraomui ir jo palikuonims per amžius

Iš Pradžiõs knỹgos.

Viẽšpats kalbėjo Abrãmui: „Kélkis iš sãvojo krãšto, iš sàvo gimtinės, iš tẽvo namų̃, į̃ šãlį, kurią̃ táu nuródysiu! Iš tavę̃s padarýsiu àš didelę taũtą, tavė láiminsiu, tàvo vařdą iškélsiu. Tù bũsi paláima. Àš láiminsiu tuõs, kuriẽ tavė láimins, õ kàs tavė keĩks, tą̃ àš prakéiksiu. Peř tavė bùs paláimintos vìsos žẽmės gìminės?"

Tuomèt Abrãmas išsikėlė, kaĩp Viẽšpats jám bùvo paliẽpęs; sù juõ iškeliãvo iř Lòtas. Palìkdamas Harãną, Abrãmas turẽjo septýniasdešimt peñkerius metùs. Jìs pasiėmė žmóną Sarãję, sūnėną Lòtą iř vìsą tuřtą, kurį jiẽ bùvo įsigìję, taipõgi Haranė turẽtus šeimýnykščius. Jiẽ iškeliãvo į Kanaãną iř atvỹko į tą krãštą.

Abrãmas pérėjo peř krãštą ikì Sichèmo vietóvės, ikì orãkulo ąžuolo. Tamė kraštė tadà gyvẽno kanaaniẽčiai.

Abrãmui pasiródė Viẽšpats iř tãrė: „Tàvo palikuonìms atidúosiu šį krãštą". Abrãmas pastãtė teñ aũkurą Viẽšpačiui, kurìs jám bùvo pasiródęs.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Lk 1, 46—55 (P.: 49)

P. Didžių dalỹkų padãrė mán Visagãlis,
iř šveñtas yrà jõ vãrdas!

46 Màno siela šlóvina Viẽšpatį,
47 màno dvasià džiaũgiasi Dievù, sàvo gélbėtoju. — **P.**
48 Nès jìs pàžvelgė į sàvo nuolañkią tarnáitę.
Štaĩ nuõ dabař paláiminta manė vadiñs visos kařtos,
49 nès didžių dalỹkų padãrė mán Visagãlis,
iř šveñtas yrà jõ vařdas! — **P.**
50 Jìs maloníngas iš kartõs į kařtą
tíems, kuriẽ jõ klaũso.
51 Jìs paródo sàvo rañkos galýbę
iř išsklaĩdo išdidžiõs širdiẽs žmónes. — **P.**
52 Jìs nùmeta galiūnùs nuõ sóstų
iř išáukština mažúosius.
53 Álkstančius gėrýbėmis apdovanója,
turtuoliùs tuščiomìs paléidžia. — **P.**
54 Jìs ištiesė pagálbos rañką sàvo tařnui Izraèliui,
kàd minėtų jõ gailestingùmą,

55 kaĩp bùvo žadėjęs mūsų prótėviams —
Abraõmui iř jõ palikuonìms peř ámžius. —

P. Didžių dalýkų padãrė mán Visagãlis,
iř šveñtas yrà jõ vařdas!

29

Pirmasis skaitinys 2 Sam 7, 1—5. 8b—11. 16

Dievas jam duos jo tėvo Dovydo sostą

Ìš antrõsios Samuėlio knỹgos.

Dóvydas gyvẽno sàvo rūmuose, iř Viẽšpats jám teĩkė ramýbę sù visaĩs jõ príešais apliñkui. Taĩgi karãlius iř tãrė prãnašui Natãnui: „Àš gyvenù kėdriniuose rūmuose, õ Diẽvo skrynià palapìnėje stóvi".

Natãnas karãliui atsãkė: „Vìsa, ką̃ ketini, iř darýk, nès Viẽšpats sù tavimì".

Tačiaũ tą̃ nãktį Viẽšpats kalbėjo Natãnui: „Eĩk iř pranèšk màno tařnui Dóvydui: ‚Taĩ sãko Viẽšpats: Nejaũgi tù nóri pastatýti mán namùs, kàd juosė àš gyvénčiau? Tavė àš pàėmiau iš ganỹklos nuõ bandõs, kàd bū̃tum vadõvas màno taũtai Izraèliui. Visuosė tàvo žỹgiuose àš buvaũ sù taviñ. Visùs tàvo príešus sunaikinaũ tàvo akysė iř išgársinau tàvo vařdą, kaĩp vařdą žẽmės didžiūnų.

Sàvo taũtai Izraèliui parūpinau viẽtą iř įkùrdinau jį̃, kàd saũgiai galėtų sàvo viẽtoje gyvénti iř nebekẽstų báimės, kàd nedõrėliai jõs nebespáustų kaĩp anksčiaũ taĩs laikaĩs, kadà sàvo taũtai Izraèliui àš paskýriau teisėjus. Tàu sùteikiau ramýbę sù visaĩs tàvo príešais. Tàd Viẽšpats tàu prãneša, kàd pàts tàu namùs pastatýsiąs.

Tàvo namaĩ iř valdžià màno dėkà tveřs ámžiais; tàvo sóstas visadà bùs tvirtas'".

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė 1 Sam 2, 1. 4—5. 6—7. 8abcd (P.: 1a)

P. Màno širdìs džiaũgiasi Dievù, sàvo Gélbėtoju.

[1] Màno širdìs džiaũgiasi Viẽšpačiu:
Diẽvas mán teĩkia stiprýbę.
Džiũgauju, príešus nuveĩkęs —
Viẽšpatie, tù mán padėjai. — **P.**

[4] Stipriųjų galýbė sudũžta,
silpníeji jėgà apsijúosia.
[5] Sotíeji darbúojas dėl dúonos,
jõs álkę daugiaũ nebeskuĩsta.
Kuĩ bùvo bevaĩkė, pagimdo septýnis,
vaikìngoji štaĩ nužydėjo. — **P.**

[6] Mirtìs ir gyvýbė — ìš Viẽšpaties rañkos.
Nuvėdęs mirtiẽs viešpatìjon, ìš jõs ir grąžìna.
[7] Taĩ Viẽšpats padãro vargšù ir turtìngu,
jìs žmõgų pažẽmina, jìs ir išáukština. — **P.**

[8] Jìs pàkelia vařgšą ìš dùlkių,
netuřtėlį ìš pelenų jìs ištráukia.
Jám sėstis pasiũlo kartù sù didžiũnais,
garbìngą jám pàrenka viẽtą. — **P.**

30

Pirmasis skaitinys 1 Krn 15, 3—4. 15—16; 16, 1—2

Dievo skrynia buvo pernešta į palapinę,
kurią jai Dovydas buvo pastatęs

Ìš pirmõsios Krònikų knỹgos.

Dóvydas sùšaukė vìsą Izraėlį į Jerùzalę, norėdamas nunẽšdinti Diẽvo skrỹnią į viẽtą, kurią jái bùvo pareñgęs. Jìs pàkvietė Aarõno įpėdinius ir levitùs.

Levitai Diẽvo skrỹnią, pakišę kártis, nẽšė añt sàvo pečių, kaĩp bùvo įsãkęs Mõzė Diẽvo nuródymu. Dóvydas liẽpė levìtų viršininkams aprūpinti sàvo giminẽs brólius giedótojus mùzikos instrumeñtais — árfomis, cìtromis beĩ cimbõlais, — kàd skambiai jiẽ grótų iškilmių džiaũgsmui.

Diẽvo skrynià bùvo pérnešta į palapinę, kurią jái Dóvydas bùvo pastãtęs, iř padėtà į sàvo viẽtą; tadà pradẽta aukóti Diẽvui dẽginamosios beĩ padėkõs ãtnašos.

Baĩgęs aukóti dẽginamąsias beĩ padėkõs ãtnašas, Dóvydas paláimino taũtą Viẽšpaties vardù.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 112, 1—2. 3—4. 5—6. 7—8 (P.: 2)

P. Viẽšpaties vařdui šlovẽ peř ámžius!
Arba: Aleliùja.

1 Diẽvo tarnaĩ, giedókit,
gárbinkit Viẽšpaties vařdą!
2 Šlovẽ Viẽšpaties vařdui
dabař iř peř ámžius! — **P.**

3 Nuõ pàt saulẽtekio iki saulẽlydžio
tebùs šlóvinamas Viẽšpaties vařdas.
4 Aukštaĩ viršš tautų yrà Viẽšpats,
garbẽ jõ aukštèsnė ùž dañgų. — **P.**

5 Kàs tóks, kaĩp mũsų Viẽšpats Diẽvas?
Jìs aukštýbėj gyvẽna,
6 iš teñ žvelgia žemỹn
į dañgų iř žẽmę. — **P.**

7 Jìs kẽlia nuõ žẽmės betuřtį,
iš puřvo elgetą tráukia;
8 sodina jį̃ šalià kunigáikščių,
tautõs savõsios didžiũnų. — **P.**

31

Pirmasis skaitinys Pat 8, 22—31

Marija — Išminties sostas

Iš Patarlių knygos.

Štai ką sako amžinoji Išmintis:

„Kelių pradžioje manė Viešpats turėjo, prieš dárbus pirmúosius pradėdamas veĩkti. Mán pãgrindas bũvio padėtas prieš ámžius, kaĩ laĩkas dár nėjo ir žẽmės nebùvo.

Nebùvo dár jūrų, kaĩ àš prasidėjau, nebùvo šaltinių, vanduõ iš kuř kỹla. Kalnaĩ dár nebùvo tuomèt susidãrę, neĩ kalvos iškilę, õ àš jaũ buvaũ gimus. Kūrėjas nebùvo padãręs dár žẽmės, neĩ pievom, laukaĩs jõs nebùvo suskirstęs.

Sù juõ bendraĩ dirbau, kaĩ dañgų jìs stãtė, kaĩ skliaũtą matãvo viršuñ vandenýnų, kaĩ dẽbesis teĩkė aukštõjoj padángėj, gilių vandenýnų vérsmes kaĩ atvėrė, kaĩ jūrai didingai ribàs išvedžiójo, kàd šẽlstančios bañgos nepéržengtų krañto, kaĩ žẽmei jìs tvìrtąjį pãmatą dėjo, buvaũ patikėta darbų jõ vadõvė. Àš didelį džiaũgsmą jám kėliau kasdiẽną, akìvaizdoj jõ àš linksmà šokinėjau, žaismingai bėgiójau põ vìsą pasáulį — mán džiaũgsmas didžiáusias bũti pàs žmónes".

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 44, 11—12. 14—15. 16—17 (P.: 11a)

P. Pasiklausýki, dukrẽle, pažveĩki čionaĩ!

11 Pasiklausýki, dukrẽle, pažveĩki čionaĩ,
atkreĩpk sàvo aũsį,
užmiršk sàvo taũtą ir tėviškę sàvo.

12 Valdõvui meilì tù, gražuõle,
bèt jis tàvo viẽšpats — pagárbink parpúolus. —

P. Pasiklausýki, dukrẽle, pažveĩlki čionaĩ!

14 Žeñgia viduñ tà karaláitė.
Ãpdaras jái — grýno áukso pinikai.
15 Brokatù papuoštà, jì vedamà pàs valdõvą,
iš paskõs jái merginos — jõs draũgės,
pàs tavė vẽdamos, eĩna. — **P.**

16 Eĩdamos jõs džiúgauja, krỹkščia:
į̃ valdõvo rúmus màt žeñgia.
17 Táu tėvùs atstõs tàvo sūnūs,
iř juõs kunigáikščiais statýsi valdýt visõs žẽmės. — **P.**

32

Pirmasis skaitinys Sir 24, 1—2. 5—7. 12—16. 30

Marija — Išminties sostas

Ìš Siracido knỹgos.

Aukštaĩ Išmintìs sàvo prìgimtį kẽlia iř gìrias, puikúojas priẽš sãvąją taũtą. Bendrìjoj Aukščiáusiojo bùrną atvẽrus, jì šitaip didžiúojas priẽš jõ kareiviją:

„Išẽjus esù ìš Aukščiáusiojo lúpų iř tařtum kóks ūkas gaubiaũ vìsą žẽmę. Aukštãjam dangùj àš turẽjau buveĩnę, mán sóstas stovẽjo añt dẽbesio stulpo.

Visãtos Kūrẽjas iř màno Leidẽjas rãmią buveĩnę mán teĩkės nuródyt. Jis tãrė: ‚Jokūbo šalỹ tù gyvénsi: àš táu Izraèlį skiriù paveldẽti!'

Seniaĩ, dár priẽš ámžius, manè jis sukūrė, iř niẽkad peř ámžius àš bũt nepaliáusiu. Pradžiõj tarnavaũ jám šventõjoj padañgtėj, paskuĩ įsikūriau añt Siòno kálno.

Miestė jõ pamiltaḿ radaũ àš buveĩnę — Jerùzalėj visą turiù dabař vaĺdžią.

Kàs klaũso manęs, tiems netèks raudonúoti; kám pàdedu dirbti, tiẽ nenusikaĩsta."

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 44, 11—12. 14—15. 16—17 (P.: 11a)

P. Pasiklausýki, dukrẽle, pažveĩki čionaĩ!

11 Pasiklausýki, dukrẽle, pažveĩki čionaĩ,
atkreĩpk sàvo aũsį,
užmiršk sàvo taũtą ir tẽviškę sàvo.
12 Valdõvui meilì tù, gražuõle,
bèt jìs tàvo viẽšpats — pagárbink parpúolus. — **P.**

14 Žeñgia viduñ tà karaláitė.
Ãpdaras jái — grýno áukso pinìkai.
15 Brokatù papuoštà, jì vedamà pàs valdõvą,
iš paskõs jái merginos — jõs draũgės,
pàs tavė vẽdamos, eĩna. — **P.**

16 Eĩdamos jõs džiúgauja, krỹkščia:
į valdõvo rúmus màt žeñgia.
17 Táu tėvùs atstõs tàvo súnūs,
ir juõs kunigáikščiais statýsi valdýt visõs žẽmės. — **P.**

33

Pirmasis skaitinys Iz 7, 10—14; 8, 10

Štai mergelė pradės

Iš prãnašo Izaìjo knỹgos.

Prabìlęs Viẽšpats kalbėjo Achãzui: „Prašýk Viẽšpatį, sàvo Diẽvą, sáu žénklo — arbà apačiojė iš žemýbių, arbà viršujė iš aukštýbių".

Achãzas atsãkė: „Àš niẽko neprašýsiu ir Viẽšpaties nebandýsiu".

Tuomèt Izaijas prabìlo: „Klausýkite, Dóvydo namaĩ! Ar jùms peř mãža várginti žmónes, kàd jũs įkỹrite ir màno Diẽvui? Todẽl pàts Viẽšpats duõs jùms žénklą: štaĩ mergẽlė pradẽs ir pagimdỹs sũnų; jì suteĩks jám vařdą Emanuèlis, taĩ réiškia: ‚Diẽvas sù mumìs'".

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė 1 Sam 2, 1. 4—5. 6—7. 8abcd (P.: 1a)

P. Màno širdìs džiaũgiasi Dievù, sàvo Gélbėtoju.

[1] Màno širdìs džiaũgiasi Viẽšpačiu:
Diẽvas mán teĩkia stiprýbę.
Džiũgauju, príešus nuveĩkęs —
Viẽšpatie, tù mán padėjai. — **P.**

[4] Stipriųjų galýbė sudũžta,
silpníeji jėgà apsijúosia.
[5] Sotíeji darbúojas dẽl dúonos,
jõs álkę daugiaũ nebeskuřsta.
Kuř bùvo bevaĩkė, pagimdo septýnis,
vaikìngoji štaĩ nužydėjo. — **P.**

[6] Mirtìs ir gyvýbė — ìš Viẽšpaties rañkos.
Nuvẽdęs mirtiẽs viešpatìjon, ìš jõs ir grąžina.
[7] Taĩ Viẽšpats padãro vargšù ir turtìngu,
jis žmõgų pažẽmina, jis ir išáukština. — **P.**

[8] Jis pàkelia vařgšą ìš dùlkių,
netuřtėlį iš pelenų jis ištráukia.
Jám sėstis pasiúlo kartù sù didžiũnais,
garbìngą jám pàrenka viẽtą. — **P.**

34

Pirmasis skaitinys Iz 9, 1—3. 5—6

Sūnus gi mums duotas

Iš prãnašo Izaijo knỹgos.

Tautà, kurì váikščioja patámsiais, išvỹs skaĩsčią šviẽsą, gyvẽnantiems tamsýbių šalyjė užtekẽs šviesýbė. Tù sukélsi linksmýbę ir̃ dìdelį džiaũgsmą. Jiẽ lìnksminsis tàvo akìvaizdoje, kaĩp lìnksminasi žmónės pjūtiẽs metù, kaĩp džiúgauja laimikį dalìjant. Jùk tù išardýsi juõs slẽgusį jùngą, suláužysi vérgusį vẽzdą, gáiniotojo lãzdą — kaĩp Midiãno diẽną.

Mùms kū̃dikis gìmė, sūnùs gì mùms dúotas. Añt jõjo pečių viešpatãvimas. Vadiñs jį̃ vardaĩs: „Nuostabùsis Patarẽjas, Galingasis Diẽvas, Amžinàsis Tẽvas, Taikõs Kunigáikštis".

Didì jõ valdžià, ir̃ taikà begalinė. Valdỹs jìs Dóvydo sóstą ir̃ jõ karalỹstę. Jìs stìprins ir̃ grį̃s ją̃ teisýbe ir̃ téise nuõ šiõl ir̃ peř ámžius. Kareivìjų Diẽvo uolùmas šìtai įvýkdys.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 112, 1—2. 3—4. 5—6. 7—8 (P.: 2)

P. Viẽšpaties vařdui šlovẽ peř ámžius!
Arba: Aleliùja.

1 Diẽvo tarnaĩ, giedókit,
gárbinkit Viẽšpaties vařdą!
2 Šlovẽ Viẽšpaties vařdui
dabař ir̃ peř ámžius! — **P.**

3 Nuõ pàt saulėtekio iki saulėlydžio
tebùs šlóvinamas Viẽšpaties vařdas.
4 Aukštaĩ viřš tautų yrà Viẽšpats,
garbẽ jõ aukštėsnė ùž dañgų. —

P. Viẽšpaties vařdui šlovẽ peř ámžius!
(Aleliùja.)

5 Kàs tóks, kaĩp mũsų Viẽšpats Diẽvas?
Jis aukštýbėj gyvẽna,
6 iš teñ žvelgia žemỹn į dañgų iř žẽmę. — **P.**

7 Jis kẽlia nuõ žẽmės betuřtį,
iš puřvo elgetą tráukia;
8 sodìna jį̃ šalià kunigáikščių,
tautõs savõsios didžiũnų. — **P.**

35

Pirmasis skaitinys Iz 61, 9—11

Širdingai aš džiaugiuosi Viešpačiu

Ìš prãnašo Izaìjo knỹgos.

Manõsios tautõs pãlikuonys bùs žìnomi gentìms, jų̃ ãtžalos garsẽs tautosė. Visì, kuriẽ juõs matỹs, supràs, jóg taĩ padermė, kurią̃ láimina Viẽšpats.

Širdìngai àš džiaũgsiuosi Viẽšpačiu, mán síela džiũgaus Dievù manúoju, nès jìs manė reñgia išgãnymo rũbais, siaũčia teisýbės apsiaustù, kaĩp sužadėtinį šveñtiškai puõšia, tarýtum núotaką vėriniaĩs dabìna. Kaĩp žẽmė augina pãsėlius, kaĩp sõdą̃s žėldina, kàs jamė pasodìnta, taĩp Viẽšpats Diẽvas apreĩkš teisýbę iř šlóvę visų̃ tautų̃ akivaizdoje.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė 1 Sam 2, 1. 4—5. 6—7. 8abcd (P.: 1a)

P. Màno širdis džiaũgiasi Dievù, sàvo Gélbėtoju.

1 Màno širdis džiaũgiasi Viẽšpačiu:
Diẽvas mán teĩkia stiprýbę.
Džiũgauju, príešus nuveĩkęs —
Viẽšpatie, tù mán padėjai. — **P.**

4 Stipriųjų galýbė sudũžta,
silpníeji jėgà apsijúosia.
5 Sotíeji darbúojas dėl dúonos,
jõs álkę jaũ nebeskuĩsta.
Kuĩ bùvo bevaĩkė, pagimdo septýnis,
vaikìngoji štaĩ nužydėjo. — **P.**

6 Mirtìs ir gyvýbė — iš Viẽšpaties rañkos.
Nuvėdęs mirtiẽs viešpatìjon, iš jõs ir grąžìna.
7 Taĩ Viẽšpats padãro vargšù ir turtìngu,
jìs žmõgų pažẽmina, jìs ir išáukština. — **P.**

8 Jìs pàkelia vařgšą iš dùlkių,
netuřtėlį iš pelenų jìs ištráukia.
Jám sėstis pasiúlo kartù sù didžiũnais,
garbìngą jám pàrenka viẽtą. — **P.**

36

Pirmasis skaitinys Mch 5, 1—4a

Iki laukianti kūdikio pagimdys

Iš prãnašo Michėjo knỹgos.

Štaĩ ką sãko Viẽšpats:
„Tù, Betliẽjau — Efrãte, nórs mãžas esì tařp Jùdo apýgardų, bèt iš tavęs kiĩs tasaĩ, kurìs bùs Izraèlio val-

dõvas. Jõ kilmė siekia tólimą prãdžią, seniaĩ praẽjusias dienàs. Todẽl juõs Viẽšpats paliks, ikì láukianti kũdikio pagimdỹs sũnų. Tuomèt jõ brólių likùčiai sugrįš pàs Izraèlio sũnus.

Jisaĩ atsistõs ir̃ ganỹs juõs Viẽšpaties galià, didingu sàvo Diẽvo Jãhvės vardù. Ir̃ jiẽ gyveñs saũgiai, nès jõ valdžià dabar̃ siẽks ikì žẽmės pakraščių. Ir̃ jis bùs taikà".

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 112, 1—2. 3—4. 5—6. 7—8 (P.: 2)

P. Viẽšpaties var̃dui šlovẽ per̃ ámžius!

Arba: Aleliùja.

1 Diẽvo tarnaĩ, giedókit,
gárbinkit Viẽšpaties var̃dą!
2 Šlovẽ Viẽšpaties var̃dui
dabar̃ ir̃ per̃ ámžius! — **P.**

3 Nuõ pàt saulėtekio ikì saulėlydžio
tebùs šlóvinamas Viẽšpaties var̃das.
4 Aukštaĩ viršùs tautų yrà Viẽšpats,
garbė jõ aukštėsnė ùž dañgų. — **P.**

5 Kàs tóks, kaĩp mũsų Viẽšpats Diẽvas?
Jis aukštýbėj gyvẽna,
6 iš teñ žvel̃gia žemỹn
į dañgų ir̃ žẽmę. — **P.**

7 Jis kẽlia nuõ žẽmės betur̃tį,
iš pur̃vo el̃getą tráukia;
8 sodìna jį̃ šalià kunigáikščių,
tautõs savõsios didžiũnų. — **P.**

37

Pirmasis skaitinys Zch 2, 14—17

Linksma būk, Siono dukra: štai aš ateisiu

Iš prãnašo Zacharìjo knỹgos.

Džiúgauk, linksmà bũk, Siònо dùkra: štaĩ àš ateĩsiu ir̃ apsigyvénsiu tàvo vidujė, — Viẽšpaties žõdis. Daũgel tautų̃ tą̃ diẽną dẽsis priẽ Viẽšpaties, ir̃ bùs manóji tautà. Àš apsigyvénsiu tàvo vidujė. Tadà tù supràsi, kàd manė kareivìjų Viẽšpats pàs tavė siuñtė.

Ir̃ Viẽšpats paimš nuosavýbėn Jùdą, kaĩp sàvo dãlį šventõjoje žẽmėje. Jìs vẽl išsiriñks sáu Jerùzalę. Tegùl nutỹla vìsas pasáulis priẽš Viẽšpaties véidą: jisaĩ pakỹla iš sàvo šveñtojo bũsto.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Lk 1, 46—47. 48—49. 50—51. 52—53. 54—55

P. Tù laimìnga, Mergẽle Marìja,
nešiójusi ámžinojo Tẽvo Sũnų.

46 Màno síela šlóvina Viẽšpatį,
47 màno dvasià džiaũgiasi Dievù, sàvo Gélbėtoju. — **P.**

48 Nès jìs pàžvelgė į̃ sàvo nuolañkią tarnáitę.
Štaĩ nuõ dabar̃ paláiminta manė vadiñs vìsos kar̃tos,
49 nès didžių̃ dalỹkų padãrė mán Visagãlis,
ir̃ šveñtas yrà jõ var̃das! — **P.**

50 Jìs maloningas iš kartõs į̃ kar̃tą
tíems, kuriẽ jõ klaũso.
51 Jìs paródo sàvo rañkos galýbę
ir̃ išsklaĩdo išdidžiõs širdiẽs žmónes. — **P.**

52 Jis nùmeta galiūnùs nuõ sóstų iř išáukština mažúosius.
53 Álkstančius gėrýbėmis apdovanója,
turtuoliùs tuščiomìs paléidžia. —

P. Tù laimìnga, Mergẽle Marìja,
nešiójusi ámžinojo Tėvo Sūnų.

54 Jis ištiesė pagálbos rañką sàvo tařnui Izraèliui,
kàd minėtų jõ gailestingùmą,
55 kaĩp bùvo žadėjęs mūsų prótėviams —
Abraõmui iř jõ palikuonìms peř ámžius. — **P.**

PIRMIEJI SKAITINIAI VELYKŲ LAIKU

38

Pirmasis skaitinys Apd 1, 12—14

Jie ištvermingai ir vieningai atsidėjo maldai kartu su Jėzaus motina Marija

Ìš Apãštalų darbų.

Kaĩ Jėzus bùvo pàimtas į dañgų, apãštalai sugrįžo į Jerùzalę iš vadìnamojo Alývų kálno, bùvusio netolìese — kiek žỹdams léidžiama nueĩti šeštãdienį. Parẽję jiẽ susiriñko aukštutìniame kambaryjė, kuř bùvo apsistójẹ. Teñ bùvo Pėtras iř Jõnas, Jokūbas iř Andriẽjus, Pilỹpas iř Tòmas, Baltramiẽjus iř Mãtas, Alfiẽjaus sūnùs Jokūbas, Simonas Uolùsis iř Jùdas, Jokūbo brólis. Jiẽ visì ištvermingai iř vieningai atsidėjo maldai kartù sù móterimis iř Jėzaus mótina Marijà beĩ jõ bróliais.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Lk 1, 46—47. 48—49. 50—51. 52—53. 54—55

P. Tù laimìnga, Mergẽle Marìja,
nešiójusi ámžinojo Tẽvo Sū́nų.

46 Màno síela šlóvina Viẽšpatį,
47 màno dvasià džiaũgiasi Dievù, sàvo Gélbėtoju. — **P.**

48 Nès jìs pàžvelgė į̃ sàvo nuolañkią tarnáitę.
Štaĩ nuõ dabaĩ paláiminta manė̀ vadiñs vìsos kaĩtos,
49 nès didžių̃ dalỹkų padãrė mán Visagãlis,
iĩ šveñtas yrà jõ vaĩdas. — **P.**

50 Jìs maloningas iš̃ kartõs į̃ kaĩtą
tíems, kuriẽ jõ klaũso.
51 Jìs paródo sàvo rañkos galýbę
iĩ išsklaĩdo išdidžiõs širdiẽs žmónes. — **P.**

52 Jìs nùmeta galiūnùs nuõ sóstų
iĩ išáukština mažúosius.
53 Álkstančius gėrýbėmis apdovanója,
turtuoliùs tuščiomìs paléidžia. — **P.**

54 Jìs ištiesė pagálbos rañką sàvo taĩrnui Izraèliui,
kàd minėtų jõ gailestingùmą,
55 kaĩp bùvo žadė̀jęs mū́sų prótėviams —
Abraõmui iĩ jõ palikuonìms peĩ ámžius. — **P.**

39

Pirmasis skaitinys Apr 11, 19a; 12, 1. 3—6a. 10ab

Pasirodė danguje didingas ženklas

Ìš Apreiškìmo šventájam
apãštalui Jõnui.

Atsidãrė dangujė Diẽvo šventyklà, iĩ pasiródė šventỹkloje jõ Sándoros skrynià. Iĩ pasiródė dangujė didingas

žénklas: móteris, apsisiaũtusi sáule, põ jõs kójų mėnùlis, õ añt galvõs dvýlikos žvaigždžių vainìkas.

Pasiródė ir̃ kìtas žénklas dangujė: štaĩ miĺžiniškas ugniaspaĺvis slìbinas sù septyniomìs galvomìs, sù dẽšimčia ragų̃ ir̃ sù septyniomìs diadėmomis añt galvų̃. Jõ uodegà nùšlavė trẽčdalį dangaũs žvaigždžių̃ ir̃ nùžėrė jàs žẽmėn. Slìbinas týkodamas sustójo priešais móterį, kàd, jái pagimdžius, prarýtų kũdikį.

Ir̃ ji pagimdė sũnų, berniùką, kuriám skìrta ganýti visàs tautàs geležinė lazdà. Kũdikis bùvo pàimtas pàs Diẽvą, priẽ jõ sósto. Õ móteris pabẽgo į̃ dỹkumą, kuř bùvo jái Diẽvo paruoštà bũstinė.

Àš girdėjau galìngą balsą dangujė, kurìs sãkė: „Dabaĩ atėjo mũsų Diẽvo išgãnymas, galýbė, karalỹstė ir̃ jõ Mesìjo valdžià".

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 44, 11—12. 14—15. 16—17 (P.: 11a)

P. Pasiklausýki, dukrẽle, pažveĺki čionaĩ!

11 Pasiklausýki, dukrẽle, pažveĺki čionaĩ,
atkreĩpk sàvo aũsį,
užmiršk sàvo taũtą ir̃ tėviškę sàvo.
12 Valdõvui meilì tù, gražuõle,
bèt jìs tàvo viẽšpats — pagárbink parpúolus. — **P.**

14 Žeñgia viduñ tà karaláitė.
Ãpdaras jái — grýno áukso pinìkai.
15 Brokatù papuoštà, jì vedamà pàs valdõvą,
iš paskõs jái mergìnos — jõs draũgės,
pàs tavė vẽdamos, eĩna. — **P.**

16 Eĩdamos jõs džiũgauja, krỹkščia:
į̃ valdõvo rũmus màt žeñgia.

17 Táu tėvùs atstõs tàvo sūnūs,
iř juõs kunigáikščiais statýsi valdýt visõs žẽmės. — **P.**

40

Pirmasis skaitinys Apr 21, 1—5a

Išvydau naująją Jeruzalę,
kuri buvo išsipuošusi kaip nuotaka savo sužadėtiniui

Ìš Apreiškimo šventájam
apãštalui Jõnui.

Àš, Jõnas, regėjau naũją dañgų iř naũją žẽmę, nès pirmàsis dangùs iř pirmóji žẽmė išnỹko iř jū́ros taĩp pàt nebeliko. Iř išvýdau šveñtąjį miẽstą — naũjąją Jerùzalę, nužeñgiančią ìš dangaũs nuõ Diẽvo, kurì bùvo išsipuõšusi kaĩp núotaka sàvo sužadẽtiniui.

Iř išgirdaũ galìngą balsą, skamb̃antį nuõ sósto: „Štaĩ Diẽvo padañgtė tarp̃ žmoniū̃. Jìs apsigyveñs pàs juõs, iř jiẽ bùs jõ tautà, õ pàts Diẽvas bùs sù jaĩs. Jis nušlúostys kiekvíeną ãšarą nuõ jų̃ akiū̃; iř nebebùs mirtiẽs, nebebùs liūdesio, neĩ áimanos, neĩ síelvarto, nès kàs bùvo anksčiaũ, tàs praẽjo".

Õ Sėdintỹsis sóste tarė: „Štaĩ àš vìsa daraũ naũja!"

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Jdt 13, 23bc—24a. 25abc (P.: 15, 10d)

P. Tù — mū́sų tautõs puošmenà.
Arba: Aleliùja.

23 Tù, màno dùkra, esì Aukščiáusio paláiminta
labiaũ neĩ vìsos kìtos moterys žẽmėj.

24 Šlovė táu, Viešpatie, mūsų Diẽve,
dangaũs ir žẽmės Kūrẽjau! —

P. Tù — mūsų tautõs puošmenà.

25 Tavàsis vařdas šiañdien didìngas!
Gařbę peř ámžius gíeda táu žmónės,
kuriẽ tik atsìmena Diẽvo galýbę. — **P.**

ANTRIEJI SKAITINIAI

41

Antrasis skaitinys Rom 5, 12. 17—19

Kur buvo pilna nuodėmės,
Ten dar apstesnė tapo malonė

Ìš šveñtojo apãštalo Paũliaus
láiško Romiẽčiams.

Bróliai!

Kaĩp peř víeną žmõgų núodėmė įẽjo į̃ pasáulį, õ peř núodėmę mirtìs, ir taĩp mirtìs prasìskverbė į̃ visùs žmónes, nès visì nusidẽjo.

Jéi dẽl víeno žmogaũs nusikaltìmo mirtìs įsiviešpatãvo peř tą̃ víeną, taĩ nepalýginti labiaũ tiẽ, kuriẽ sù peřteklium gáuna malónės beĩ teisùmo dóvaną, viešpataũs gyvẽnime peř víeną Jėzų Krìstų. Taĩgi, kaĩp víeno žmogaũs nusikaltìmas visíems žmonėms užtráukė pasmerkìmą, taĩp víeno teisùs dárbas visíems laimėjo nutéisinimą, kàd gyvéntų. Kaĩp víeno žmogaũs neklusnumù daũgelis tãpo nusidẽjėliais, taĩp ir víeno klusnumù daũgelis tàps teĩsūs.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Šventėse ir minėjimuose

Atliepiamoji psalmė 1 Sam 2, 1. 4—5. 6—7. 8abcd (P.: 1a)

P. Màno širdìs džiaũgiasi Dievù, sàvo Gélbėtoju.

1 Màno širdìs džiaũgiasi Viẽšpačiu:
Diẽvas mán teĩkia stiprýbę.
Džiũgauju, príešus nuveĩkęs, —
Viẽšpatie, tù mán padėjai. — **P.**

4 Stipriųjų galýbė sudũžta,
silpnieji jėgà apsijúosia.
5 Sotieji darbúojas dėl dúonos,
jõs álkę daugiaũ nebeskuĩsta.
Kuĩ bùvo bevaĩkė, pagimdo septýnis,
vaikìngoji štaĩ nužydėjo. — **P.**

6 Mirtìs ir gyvýbė — iš Viẽšpaties rañkos.
Nuvėdęs mirtiẽs viešpatijon, iš jõs ir grąžìna.
7 Taĩ Viẽšpats padãro vargšù ir turtìngu,
jis žmõgų pažẽmina ir išáukština. — **P.**

8 Jis pàkelia vařgšą iš dùlkių,
netuřtėlį iš pelenų jis ištráukia.
Jám sėstis pasiũlo kartù sù didžiũnais,
garbingą jám pàrenka viẽtą. — **P.**

42

Antrasis skaitinys Rom 8, 28—30

Kuriuos Dievas iš anksto numatė,
tuos iš anksto ir paskyrė

Ìš šveñtojo apãštalo Paũliaus
láiško Romiẽčiams.

Bróliai!

Mẽs žìnome, kàd viskas išeĩna į gẽra mýlintiems Diẽvą, bũtent jõ valià pašauktiesiems. Õ kuriuõs jis iš añksto numãtė, tuõs iš añksto ir paskýrė tàpti panašiùs į jõ Sūnaũs pavidalą, kàd šis bũtų pirmgimis daũgelio brólių tárpe. Kuriuõs jis iš añksto paskýrė, tuõs ir pàšaukė; kuriuõs pàšaukė, tuõs ir nutėisino, kuriuõs nutėisino, tuõs ir išáukštino.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Šventėse ir minėjimuose

Atliepiamoji psalmė Ps 112, 1—2. 3—4. 5—6. 7—8 (P.: 2)

P. Viẽšpaties vařdui šlovė peř ámžius!
Arba: Aleliùja.

1 Diẽvo tarnaĩ, giedókit,
gárbinkit Viẽšpaties vařdą!
2 Šlovė Viẽšpaties vařdui
dabař ir peř ámžius! — **P.**

3 Nuõ pàt saulėtekio iki saulėlydžio
tebùs šlóvinamas Viẽšpaties vařdas.
4 Aukštaĩ viřš tautų yrà Viẽšpats,
garbė jõ aukštėsnė ùž dañgų. — **P.**

5 Kàs tóks, kaĩp mūsų Viẽšpats Diẽvas?
Jis aukštýbėj gyvẽna,
6 iš teñ žveĩgia žemỹn
į dañgų ir žẽmę. — **P.**

7 Jis kẽlia nuõ žẽmės betuřtį,
iš puřvo eĩgetą tráukia;
8 sodìna jį šalià kunigáikščių,
tautõs savõsios didžiūnų. — **P.**

43

Antrasis skaitinys Gal 4, 4—7

Dievas atsiuntė savo Sūnų, gimusį iš moters

Iš šveñtojo apãštalo Paũliaus láiško Galãtams.

Bróliai!

Atẽjus laĩko pilnãtvei, Diẽvas àtsiuntė sàvo Sū́nų, gimusį ìš móters, pavaĩdų įstãtymui, kàd atpirktų ẽsančius įstãtymo valdžiojė ir kàd mẽs įgýtume įsūnỹstę.

Õ kadángi ẽsate įsūniai, Diẽvas àtsiuntė į̃ mū́sų šìrdis sàvo Sūnaũs Dvãsią, kurì šaũkia: „Ãba, Tẽve!“ Taĩgi tù jaũ nebė vérgas, bèt įsūnis; õ jéigu įsūnis, taĩ Diẽvo valià ir̃ paveldėtojas.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Šventėse ir minėjimuose

Atliepiamoji psalmė Ps 44, 11—12. 14—15. 16—17 (P.: 11a)

P. Pasiklausýki, dukrẽle, pažveĩlki čionaĩ!

11 Pasiklausýki, dukrẽle,
pažveĩlki čionaĩ, atkreĩpk sàvo aũsį,
užmiršk sàvo taũtą ir̃ tẽviškę sàvo.
12 Valdõvui meilì tù, gražuõle,
bèt jìs tàvo viẽšpats — pagárbink parpúolus. — **P.**

14 Žeñgia viduñ tà karaláitė.
Ãpdaras jái — grýno áukso pinìkai.
15 Brokatù papuoštà, jì vedamà pàs valdõvą,
iš paskõs jái mergìnos jõs draũgės,
pàs tavė vẽdamos, eĩna. — **P.**

16 Eĩdamos jõs džiũgauja, krỹkščia:
Į valdõvo rũmus màt žeñgia.
17 Táu tėvùs atstõs tàvo sũnūs,
ir juõs kunigáikščiais statýsi valdýt visõs žẽmės. —

P. Pasiklausýki, dukrẽle, pažveĩki čionaĩ!

44

Antrasis skaitinys Ef 1, 3—6. 11—12

Dievas išsirinko mus Kristuje prieš pasaulio sutvėrimą

Ìš šveñtojo apãštalo Paũliaus láiško Efeziẽčiams.

Garbẽ Diẽvui, mũsų Viẽšpaties Jėzaus Kristaus Tėvui, kuris paláimino mùs Kristuje visokeriópa dvãsine paláima dangujė, mùs išsiriñkdamas jamė priẽš pasáulio sutvėrimą, kàd bũtume šventi ir nekaltì jõ akivaizdoje. Ìš grynõs méilės, laisvù sàvo vãlios nutarimù jis iš añksto paskýrė mùs peř Jėzų Krìstų tàpti jám įsūniais sàvo malónės kilnùmo šlóvei. Jà jis apipýlė mùs vardañ Mýlimojo (Sūnaũs).

Jamė ẽsame tãpę Diẽvo nuosavýbe, iš añksto paskirti sutvařkymu tõ, kuris visa veĩkia pagaĩ sàvo vãlios nutarimą, kàd pasitarnáutume jõ didýbės šlóvei mẽs, kuriẽ nuõ sẽno turėjome viltį Mesìjyje.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Šventėse ir minėjimuose

Atliepiamoji psalmė

Lk 1, 46—47. 48—49. 50—51. 52—53. 54—55 (P.: 49)

P. Didžių dalỹkų padãrė mán Visagãlis,
ir šveñtas yrà jõ vařdas!

46 Màno síela šlóvina Viẽšpatį,
47 màno dvasià džiaũgiasi Dievù, sàvo gélbėtoju. — **P.**

48 Nès jìs pàžvelgė į sàvo nuolañkią tarnáitę.
Štaĩ nuõ dabaĩ paláiminta manė̀ vadiñs vìsos kaĩtos,
49 nès didžių dalýkų padãrė mán Visagãlis,
ir̃ šveñtas yrà jõ vãrdas! — **P.**

50 Jìs maloningas ìš kartõs į kaĩtą
tiems, kuriẽ jõ klaũso.
51 Jìs paródo sàvo rañkos galýbę
ir̃ išsklaĩdo išdidžiõs širdiẽs žmónes. — **P.**

52 Jìs nùmeta galiūnùs nuõ sóstų
ir̃ išáukština mažúosius.
53 Álkstančius gėrýbėmis apdovanója,
turtuoliùs tuščiomìs paléidžia. — **P.**

54 Jìs ìštiesė pagálbos rañką sàvo taĩnui Izraėliui,
kàd minėtų jõ gailestingùmą,
55 kaĩp bùvo žadėjęs mūsų prótėviams —
Abraõmui ir̃ jõ palikuonìms peĩ ámžius. — **P.**

EVANGELIJOS

45

Posmelis prieš evangeliją

(**P.** Aleliùja). — Tù laimìnga, šventóji Mergẽle Marìja,
visókios garbės̃ tù verčiáusia,
nès ìš tavę̃s užtekėjo sáulė teisýbės —
mūsų Diẽvas, Krìstus. — (**P.** Aleliùja).

Evangelija Mt 1, (1—16). 18—23

Jos vaisius yra iš Šventosios Dvasios

+Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagal Mãtą.

Jėzaus Krìstaus, Dóvydo Sūnaũs, Abraõmo sūnaũs, kilmės knygà.

Abraõmui gimė Izaõkas, Izaõkui gimė Jokũbas, Jokũbui gimė Jùdas ir jõ bróliai. Jùdui gimė Farèsas ir Zarà iš Tamãros, Farèsui gimė Esròmas, Esròmui gimė Arãmas. Arãmui gimė Aminadãbas, Aminadãbui gimė Naasònas, Naasònui gimė Salmònas. Salmònui gimė Boòzas iš Rachãbos, Boòzui gimė Jobèdas iš Rùtos, Jobèdui gimė Jėsė. Jėsei gimė karãlius Dóvydas.

Dóvydui gimė Saliãmonas iš Urìjo žmonõs. Saliãmonui gimė Roboãmas, Roboãmui gimė Abìjas, Abìjui gimė Asãfas. Asãfui gimė Juozapãtas, Juozapãtui gimė Jorãmas, Jorãmui gimė Ozijas. Ozìjui gimė Joatãmas, Joatãmui gimė Achãzas, Achãzui gimė Ezekìjas. Ezekìjui gimė Manãsas, Manãsui gimė Amònas, Amònui gimė Jozìjas. Jozìjui gimė Jechonìjas ir jõ bróliai ištrėmimo į Babilònіją laikaĩs.

Põ ištrėmimo į Babilònіją Jechonìjui gimė Salatièlis, Salatièliui gimė Zorobabèlis. Zorobabèliui gimė Abijùdas, Abijùdui gimė Eliakìmas, Eliakìmui gimė Azòras. Azòrui gimė Sadòkas, Sadòkui gimė Achìmas, Achìmui gimė Elijùdas. Elijùdui gimė Eleazãras, Eleazãrui gimė Matãnas, Matãnui gimė Jokũbas. Jokũbui gimė Juõzapas — výras Marijos, iš kuriõs gimė Jėzus, vadìnamas Krìstumi — Mesijù.

Jėzaus Krìstaus gimìmas bùvo toksaĩ. Jõ mótina Marijà bùvo susižadėjusi sù Juõzapu; dár nepradėjus jiems kartù gyvénti, Šveñtajai Dvãsiai veĩkiant, ji tãpo nėščià. Jõs výras Juõzapas, būdamas teisùs ir nenorėdamas darýti jái nešlovės, sumãnė tylomis ją atléisti.

Kaĩ jìs nuspréndė taĩp padarýti, peř sãpną pasiródė jám Viẽšpaties ángelas iř tãrė: „Juõzapai, Dóvydo sūnaũ, nebijók parsivèsti į namùs sàvo žmonõs Marìjos, nès jõs vaĩsius yrà iš Šventõsios Dvãsios. Ji pagimdỹs sūnų, kuriám tù dúosi vařdą Jėzus, nès jìs išgélbės sàvo taũtą iš núodėmių".

Visa taĩ įvỹko, kàd išsipìldytų Viẽšpaties žõdžiai, pasakýti prãnašo lūpomis: „Štaĩ mergẽlė nešiõs įsčiose iř pagimdỹs sūnų, iř jìs vadiñsis Emanuèlis", õ taĩ réiškia: „Diẽvas sù mumìs".

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

46

Posmelis prieš evangeliją Lk 1, 45

(**P.** Aleliùja). — Laimìnga tù, Mergẽle Marìja,
įtikėjusi, jóg išsipìldys,
kàs Viẽšpaties táu pasakýta. —
(**P.** Aleliùja).

Evangelija Mt 2, 13—15. 19—23

Imk kūdikį su motina ir bėk į Egiptą

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagaĩ Mãtą.

Išmiñčiams iškeliãvus, štaĩ vẽl pasiródė Juõzapui sapnė Viẽšpaties ángelas iř sãko: „Kélkis, imk kūdikį sù mótina iř bėk į Egìptą. Pasilìk teñ, kõl táu pasakýsiu, nès Èrodas ieškõs kūdikio, norėdamas jį nužudýti".

Atsikėlęs nakčià, Juõzapas pasiėmė kūdikį iř mótiną iř pasitráukė į Egìptą. Teñ jis prabùvo iki Èrodo mirtiẽs. Tuõ būdù išsipìldė Viẽšpaties žõdžiai, pasakýti prãnašo lūpomis: „Ìš Egipto pàšaukiau sàvo Sūnų".

Èrodui mirus, štaĩ Viẽšpaties ángelas pasiródo peř sãpną Juõzapui Egiptė iř sãko: „Kélkis, imk kũdikį sù mótina iř keliáuk į Izraėlio krãštą, nès jaũ mirė tiẽ, kuriẽ týkojo kũdikio gyvýbės".

Tuomėt Juõzapas atsikėlė, pasiėmė kũdikį iř mótiną iř pargrįžo į Izraėlio šãlį. Išgirdęs, jóg Archelãjus valdo Judėją põ sàvo tėvo Èrodo, pabũgo teñ vỹkti. Įspėtas sapnė, nukeliãvo į Galilėjos sritį iř apsigyvẽno Nazarėto miestė. Taĩp išsipìldė prãnašo žõdžiai: „Jį vadiñs Nazariečiù".

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

47

Posmelis prieš evangeliją Lk 11, 28

(**P.** Aleliùja). — Paláiminti, kuriẽ klaũsosi Diẽvo žõdžio iř jõ laĩkosi. — (**P.** Aleliùja).

Evangelija Mt 12, 46—50

Ištiesęs ranką į mokinius, tarė:
„Štai mano motina ir mano broliai"

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangėlijos pagaĩ Mãtą.

Jėzui dár tebėkalbant minióms, štaĩ jõ mótina iř bróliai stovėjo laukė iř norėjo sù juõ pasimatýti. Tuomėt kažkàs jám pránešė: „Štaĩ tàvo mótina iř bróliai stóvi laukė, nóri sù tavimì pasikalbėti".

Jis atsãkė pranẽšusiam: „Kàs gi màno mótina iř kàs màno bróliai?"

Ir̃, ištiẽsęs rañką į̃ mókinius, tãrė: „Štaĩ màno mótina ir̃ màno bróliai! Kiekvíenas, kàs tik výkdo màno dañgiškojo Tẽvo vãlią, yrà mán ir̃ brólis, ir̃ sesuõ, ir̃ mótina".

Girdẽjote Viẽšpaties žõdį.

48

Posmelis prieš evangeliją Lk 1, 28. 42

(**P.** Aleliùja). — Sveikà, Marìja,
malónėmis apdovanótoji!
Viẽšpats sù tavimì!
Tù labiáusiai paláiminta
iš visų̃ móterų! — (**P.** Aleliùja).

Evangelija Lk 1, 26—38

Štai tu pradėsi įsčiose ir pagimdysi sūnų

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangėlijos pagaĩ Lùką.

Ángelas Gabriẽlius bùvo Diẽvo pàsiųstas į̃ Galilė̃jos miẽstą, kuris vadinasi Nazarėtas, pàs mergẽlę, sužadėtą sù výru, vardù Juõzapas, iš Dóvydo namų̃; õ mergẽlės vařdas bùvo Marijà.

Atẽjęs pàs jã, ángelas tãrė: „Sveikà, malónėmis apdovanótoji! Viẽšpats sù tavimì!"

Išgir̃dusi šiuõs žodžiùs, ji sumišo ir̃ galvójo sáu, kã réiškia tóks pasvéikinimas.

Õ ángelas jái tãrė: „Nebijók, Marìja, tù radaĩ malónę pàs Diẽvą! Štaĩ tù pradėsi įsčiose ir̃ pagimdýsi sūnų, kurį̃ pavadìnsi Jėzumi. Jisaĩ bùs dìdis ir̃ vadiñsis Aukščiáusiojo Sūnùs. Viẽšpats Diẽvas duõs jám jõ tėvo Dóvydo

sóstą; jis viešpataũs Jokũbo namáms peř ámžius, iř jõ viešpatãvimui nebùs gãlo".

Marijà pakláusė ángelą: „Kaĩp taĩ įvỹks, jéigu àš nepažįstu výro?"

Ángelas jái atsãkė: „Šventóji Dvasià nužeñgs añt tavęs, iř Aukščiáusiojo galýbė prideñgs tavė sàvo šešėliu; todėl iř tàvo kũdikis bùs šveñtas iř vadìnamas Diẽvo Sūnumi. Antaĩ tavóji gimináitė Elzbietà pradėjo sũnų senãtvėje, iř šis mėnuo yrà šẽštas tái, kurì bùvo laĩkoma nevaisìnga, nès Diẽvui nėrà negalimų dalỹkų".

Tadà Marijà atsãkė: „Štaĩ àš Viẽšpaties tarnáitė, tebũna mán, kaĩp tù pasakeĩ". Iř ángelas pasitráukė.

Girdẽjote Viẽšpaties žõdį.

49

Posmelis prieš evangeliją Lk 1, 45

(**P.** Aleliùja). — Laimìnga tù, Mergẽle Marija,
įtikėjusi, jóg išsipildys,
kàs Viẽšpaties táu pasakýta. —
(**P.** Aleliùja).

Evangelija Lk 1, 39—47

Laiminga įtikėjusi

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangėlijos pagaĩ Lùką.

Tomìs dienomìs Marijà susiruõšusi skubiaĩ iškeliãvo į Judėjos kalnýno miẽstą. Ji nuẽjo į Zacharijo namùs iř pasvéikino Elzbiẽtą.

Võs tik Elzbietà išgiřdo Marijos svéikinimą, jõs įsčiose šóktelėjo kũdikis, õ pati Elzbietà pasidãrė kupinà

Šventõsios Dvãsios. Ji baĩsiai sušùko: „Tù labiáusiai paláiminta iš visų móterų, ir paláimintas tàvo įsčių vaĩsius! Iš kuř mán tà garbẽ, kàd màno Viẽšpaties mótina aplañko manè?! Štaĩ võs tik tàvo pasvéikinimo garsas pasiekė màno ausìs, šóktelėjo iš džiaũgsmo kũdikis màno įsčiose.

Laiminga įtikėjusi, jóg išsipildys, kàs Viẽšpaties jái pasakýta".

Õ Marijà prabìlo: „Màno síela šlóvina Viẽšpatį, màno dvasià džiaũgiasi Dievù, sàvo Gélbėtoju".

Girdẽjote Viẽšpaties žõdį.

50

Posmelis prieš evangeliją

(**P.** Aleliùja). — Tù laiminga, šventóji Mergẽle Marìja,
visókios garbės tù verčiáusia,
nès iš tavęs užtekėjo sáulė teisýbės —
mũsų Diẽvas, Kristus. — (**P.** Aleliùja).

Evangelija

Lk 2, 1—14

Ji pagimdė savo pirmgimį sūnų

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagaĩ Lùką.

Anomìs dienomis išẽjo ciẽsoriaus Augùsto įsãkymas surašýti visùs valstýbės gyvéntojus. Tóks pirmàsis surãšymas bùvo padarýtas, Kvirìnui valdant Sìriją. Taĩgi visi keliãvo užsirašýti, kiekvienas į sàvo miẽstą.

Taĩp pàt ir Juõzapas ẽjo iš Galilėjos miẽsto Nazarèto į Judėją, į Dóvydo miẽstą, vadìnamą Betliẽjumi, nès bùvo kilęs iš Dóvydo namų ir giminẽs. Jis turėjo užsirašýti kartù sù sàvo sužadėtine Marijà, kurì bùvo nėščià.

Jíems tenaĩ ẽsant, prisiar̃tino jái mẽtas gimdýti, ir̃ jì pagim̃dė sàvo pìrmgimį sū́nų, suvýstė jį̃ vystyklaĩs ir̃ pagul̃dė ė́džiose, nès jíems nebùvo viẽtos ùžeigoje.

Tojè apýlinkėje nakvójo laukuosè píemenys ir̃, pakaitomìs budė́dami, sérgėjo sàvo bañdą. Jíems pasiródė Viẽšpaties ángelas, ir̃ juõs nùtvieskė Viẽšpaties šlovẽs šviesà. Jiẽ labaĩ išsigañdo,

bèt ángelas jíems tãrė: „Nebijókite! Štaĩ àš skélbiu jùms dìdį džiaũgsmą, kurìs bùs vìsai taũtai. Šiañdien Dóvydo miestè jùms gìmė Išganýtojas. Jìs yrà Viẽšpats Mesìjas. Ir̃ štaĩ jùms žénklas: ràsite kū̃dikį, suvýstytą vystyklaĩs ir̃ paguldýtą ė́džiose".

Staigà priẽ ángelo atsirãdo gausì dangaũs kareivijà. Jì gárbino Diẽvą, giedódama: „Garbẽ Diẽvui aukštýbėse, õ žẽmėje ramýbė jõ mylimíems žmonė́ms!"

Girdė́jote Viẽšpaties žõdį.

51

Posmelis prieš evangeliją Plg. Lk 2, 19

(**P.** Aleliùja). — Laimìnga Mergẽlė Marijà,
kurì dėmė́josi Diẽvo žodžiùs
ir̃ svar̃stė juõs sàvo širdyjè. —
(**P.** Aleliùja).

Evangelija Lk 2, 15b—19

Ji dėmėjosi visus šiuos dalykus ir svarstė juos savo širdyje

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagal̃ Lùką.

Píemenys kalbė́jo vienì kitíems: „Bė́kime į̃ Betliẽjų pažiūrė́ti, kàs teñ įvỹko, ką̃ Viẽšpats mùms paskélbė".

Jiẽ nusiskùbino iř rãdo Marìją, Juõzapą iř kũdikį, paguldýtą ėdžiose. Išvýdę jiẽ apsãkė, kàs jíems bùvo prànešta apiẽ šitą kũdikį. Õ visì žmónės, kuriẽ girdėjo, stebėjosi piemenų pãsakojimu.

Marijà dėmėjosi visùs šiuõs dalykùs iř svařstė juõs sàvo širdyjė.

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

52

Posmelis prieš evangeliją

(**P.** Aleliùja). — Tù laimìnga, šventóji Mergẽle Marìja,
visókios garbẽs tù verčiáusia,
nès iš tavęs užtekėjo sáulė teisýbės —
mũsų Diẽvas, Krìstus. — (**P.** Aleliùja).

Evangelija

Lk 2, 27—35

Tavo pačios sielą pervers kalavijas

+Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagaĩ Lùką.

Šventõsios Dvãsios parãgintas, Simeònas atẽjo į šventyklą. Įnešant gimdýtojams kũdikį Jėzų, kàd pasieĩgtų, kaĩp Įstãtymas reikaláuja, jis jį pàėmė į rankàs, šlóvino Diẽvą iř sãkė:

„Dabař galì, Valdõve, kaĩp buvaĩ žadėjęs, léisti sàvo tařnui ramiaĩ iškeliáuti, nès màno ãkys išvýdo Tàvo išgélbėjimą, kurį tù pàrengei visų tautų akìvaizdoje: šviẽsą pagónims apšviẽsti iř tavõsios Izraèlio tautõs garbę".

Kũdikio tėvas iř mótina stebėjosi tuõ, kàs bùvo apiẽ jį kaĩbama.

Õ Simeònas paláimino juõs ir tãrė mótinai Marìjai: „Štaĩ šis skìrtas daũgelio Izraèlyje nupuolìmui ir atsikėlimui. Jis bùs prieštarãvimo žénklas, — ir tàvo pačiõs sielą pérvers kalavìjas, — kàd bútų àtskleistos daũgelio širdžių miñtys".

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

53

Posmelis prieš evangeliją Plg. Lk 2, 19

(**P.** Aleliùja). — Laimìnga Mergẽlė Marijà,
kurì dėmėjosi Diẽvo žodžiùs
ir svarstė juõs sàvo širdyjė. —
(**P.** Aleliùja).

Evangelija Lk 2, 41—52

Tavo tėvas ir aš su sielvartu ieškome tavęs

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagaĩ Lùką.

Jėzaus gimdýtojai kasmẽt ateĩdavo į Jerùzalę švęsti Velýkų. Kaĩ Jėzui sukãko dvýlika mẽtų, šveñtės pãpročiu jiẽ nuvỹko į Jerùzalę. Ìškilmėms pasibaĩgus ir jiems grįžtant atgaĩ, vaĩkas Jėzus pasilìko Jerùzalėje, bèt gimdýtojai tõ nepastebėjo.

Manýdami jį ẽsant keleĩvių būryjė, jiẽ nuẽjo dienõs kẽlią, paskuĩ pradėjo ieškóti jõ tarp giminių beĩ pažįstamų. Nesurãdę grįžo jõ beieškódami į Jerùzalę.

Pagaliaũ põ trijų dienų rãdo jį šventỹkloje, sėdintį tarp mókytojų, besiklaũsantį jų ir juõs beklausinėjantį. Visì, kuriẽ jį girdėjo, stebėjosi jõ išmãnymu ir atsãkymais. Pamãtę jį, gimdýtojai labaĩ nustẽbo.

Jõ mótina jám tãrė: „Vaikẽli, kám mùms taĩp padareĩ?! Štaĩ tàvo tėvas ir̃ àš sù sielvartu ieškome tavẽs".

Õ jis atsãkė: „Kám gi manẽs ieškójote? Ar̃gi nežinójote, kàd mán reĩkia bũti sàvo Tėvo reikaluosė?" Bèt jiẽ nesuprãto jõ žõdžių.

Jėzus iškeliãvo sù jaĩs ir̃ grį̃žo į̃ Nazarėtą. Jis bùvo jiems klusnùs.

Jõ mótina laĩkė visùs įvykius sàvo širdyjė. Õ Jézus áugo išmintimì, mẽtais ir malóne Diẽvo ir̃ žmonių̃ akysė.

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

54

Posmelis prieš evangeliją Lk 11, 28

(**P.** Aleliùja). — Palãiminti, kuriẽ klaũsosi Diẽvo žõdžio ir̃ jõ laĩkosi. — (**P.** Aleliùja).

Evangelija Lk 11, 27—28

Palaimintos įsčios, kurios tave nešiojo

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangėlijos pagaĺ Lùką.

Jėzui bėkalbant, vienà móteris iš miniõs gar̃siai sušùko: „Palãimintos įsčios, kuriõs tavė nešiójo, ir̃ krũtys, kuriàs žindai!"

Õ jis atsiliepė: „Dár labiaũ palãiminti tiẽ, kuriẽ klaũsosi Diẽvo žõdžio ir̃ jõ laĩkosi".

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

55

Posmelis prieš evangeliją Lk 1, 45

(**P.** Aleliùja). — Laiminga tú, Mergẽle Marija,
įtikėjusi, jóg išsipildys,
kàs Viešpaties táu pasakýta. —
(**P.** Aleliùja).

Evangelija Jn 2, 1—11

Ten dalyvavo ir Jėzaus motina

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangėlijos pagaĩ Jõną.

Galilėjos Kãnoje bùvo vestùvės. Josė dalyvãvo Jėzaus mótina.

Į vestuvės taĩp pàt bùvo pàkviestas Jėzus ir jõ mokiniaĩ. Išsibaĩgus vỹnui, Jėzaus mótina jám sãko: „Jiẽ nebeturi vỹno".

Jėzus atsãkė: „Õ kàs mán ir táu, móterie? Dár neatẽjo màno valandà!"

Jõ mótina tãrė tarnáms: „Darýkite, ką̃ tik jis jùms liẽps".

Teñ bùvo šeši akmeniniai iñdai žỹdų apsiplovimams, kiekvienas dviejų̃ trijų̃ saikų̃ talpõs.

Jėzus jiems liẽpė: „Pripìlkite indùs vandeñs". Jiẽ pripýlė sklìdinus.

Tuomėt jis pasãkė: „Dabar sémkite ir nèškite prievaizdui". Tiẽ nùnešė.

Paragãvęs pàversto vynù vandeñs ir nežinódamas, iš kur taĩ (nórs tarnaĩ, kuriẽ sėmė vándenį, žinójo), prievaizdas pasišaukė jaunikį ir tãrė jám: „Kiekvienas žmo-

gùs pirmiaũ stãto gerèsnio vỹno, õ kaĩ svečiaĩ įgeria, tuomèt prastèsnio. Õ tù laikeĩ gẽrąjį vỹną ikì šiõlei".

Tókią stebùklų prãdžią Jėzus padãrė Galilėjos Kãnoje. Taĩp jìs paródė sàvo šlóvę, ir mokiniaĩ įtikėjo jį.

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

56

Posmelis prieš evangeliją

(**P.** Aleliùja). — Laimìnga Mergẽlė Marijà:
jì ir nemìrusi peĩnė kankinỹstės pálmę
põ Viẽšpaties krỹžiumi. — (**P.** Aleliùja).

Evangelija Jn 19, 25 –27

Štai tavo sūnus! Štai tavo motina!

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagaĩ Jõną.

Priẽ Jėzaus krỹžiaus stovėjo jõ mótina, jõ mótinos sesuõ, Marijà Kleopìenė ir Marijà Magdaliẽtė.

Pamãtęs stóvinčius mótiną ir mýlimąjį mókinį, Jėzus tãrė mótinai: „Móterie, štaĩ tàvo sūnùs!" Paskuĩ tãrė mókiniui: „Štaĩ tàvo mótina!" Ir nuõ tõs valandõs mokinỹs pasiėmė jã pàs savė.

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

BENDRIEJI SKAITINIAI KANKINIAMS

PIRMIEJI SKAITINIAI NE VELYKŲ LAIKU

57

Pirmasis skaitinys 2 Krn 24, 17–22

Zacharijas, kurį jūs nužudėte tarp šventyklos ir altoriaus

Iš antrosios Kronikų knygos.

Mirus Jojadui, Judos kunigaikščiai atvyko pas karalių ir puolė priešais jį ant žemės. Tasai tuomet juos išklausė, ir jie, pamėtę Viešpaties, savo tėvų Dievo, sandorą, ėmė garbinti šventstulpius bei stabus. Už tą nusižengimą Judą ir Jeruzalę užsitraukė rūstybę.

Viešpats siuntė jiems pranašų, kad skatintų juos atsiversti, tačiau jie neklausė jų įspėjimo.

Taigi Dievo dvasia nužengė ant kunigo Jojado sūnaus Zacharijo. Šis atsistojo prieš tautą ir ėmė jai priekaištauti: „Štai ką sako Viešpats: ‚Kodėl jūs pažeidžiate Viešpaties įsakymus? Tai neišeis jums į gera. Kadangi palikote Viešpatį, tai jis jus paliks' ".

Bet jie susimoke prieš jį ir karaliaus įsakymu užmušė jį akmenimis Viešpaties namų kiemė. Karalius Joašas nebeprisiminė atsidavimo, su kuriuo jam tarnavo Zacharijo tėvas Jojadas, ir liepė užmušti jo sūnų.

O tasai mirdamas šaukė: „Temato tai Viešpats ir teatsilygina!"

Tai Dievo žodis.

Atliepiamoji psalmė Ps 30, 3cd—4. 6 ir 8ab. 16bc—17 (P.: 6a)

P. Viešpatie, į tavo rankas pavedu savo gyvybę.

3 Būk man uola slėptis pavõjuj,
gélbėtis — galinga tvirtovė.
4 Tikraĩ tù uolà ir tvirtovė,
todėl savo garbei manė vèsi, ganýsi. — **P.**

6 Į tavo rankàs pavedu savo gyvýbę,
manė išvadúosi, Diẽve ištikimàsis.
8 Linksminsiuos, džiúgausiu: tù malonìngas,
tù pažvelgei į màno skurdą. — **P.**

16 Išgélbėk manė nuõ priešo kẽslų,
nuõ màno engėjų.
17 Mán, savo tarnui, malõnųjį véidą paródyk,
gélbėk manė: esì gailestingas! — **P.**

58

Pirmasis skaitinys 2 Mak 6, 18. 21. 24—31

Tai pakeliu, kadangi turiu jo baimę

Iš antrõsios Makabiẽjų knỹgos.

Tarp įžymiáusiųjų Rãšto mokõvų bùvo Eleazãras — senývo ámžiaus ir kilnių véido brúožų výras. Jis bùvo žiódomas, nórint priverĩsti válgyti kiaulieną.

Žmónės, ėjusieji tarnỹstę priẽ įstãtymui priešingo aukõs pókylio ir iš anksčiaũ pažinójusieji tą výrą, nusivedė jį slaptà į šãlį ir įkalbinėjo léisti atnèšti tokiõs mėsõs, kurią jám gãlima válgyti, ir pačiám ją paruõšti. Paskuĩ jis tùrįs apsimèsti válgąs paaukótą mẽsą, įsakýtą karãliaus.

Eleazãras paréiškė: „Suláukusiam tókio ámžiaus, kaĩp màno, nėdera apsimesdinėti. Kitaĩp daũgelis jaunų žmo-

nių galėtų manýti, jóg Eleazãras, nètgi suláukęs devýniasdešimt mẽtų, pérėjęs į svẽtimą gyvẽnimo bũdą. Jéigu dabař veidmainiáučiau dẽl tõ, kàd dàr pagyvénčiau nežýmų trumpą laĩką, àš suklaidinčiau juõs, õ sàvo ámžiui užsitráukčiau negarbę ir gėdą. Gál ir galė̃čiau tuõ tárpu išvéngti žmonių bausmės, tačiaũ niekadà — neĩ gývas, neĩ mìręs — àš nepabėgsiu nuõ Visagãlio rañkos.

Todẽl àš nóriu numiřti kaĩp výras ir paródyti, kàd veřtas esù sàvo ámžiaus. Õ jaunìmui àš paliksiu puĩkų pãvyzdį, kaĩp drąsiai ir nesvyrúojant mìrštama gražià mirtimì ùž garbìngus ir šventùs įstãtymus". Taĩ pasãkęs, jìs žeñgė tiẽsiai priẽ kankìnimo súolo.

Tuomèt jõ palydõvų ką̃ tìk dár ródytas draugiškùmas pavìřto į priešiškùmą, nès jõ žodžiùs jiẽ laĩkė beprotýbe.

Mirtinaĩ mùšamas, jìs prõ áimanas sãkė: „Sàvo šventúoju pažinimù Viẽšpats suprañta, jóg bũčiau galėjęs mirtiẽs išvéngti. Màno kũnas mùšamas skaũdžiai keñčia, bèt síela džiaugsmìngai taĩ pàkelia, kadángi turiù jõ báimę".

Šìtaip jìs nùmirė; sàvo mirtimì nè tìk jaunìmui, bèt ir dìdumai tautõs jìs paródė, kàs yrà kilnùmas ir dorýbė.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 33, 2—3. 4—5. 6—7. 8—9 (P.: 5b)

P. Išvadúoja Viẽšpats manè iš visų̃ baisýbių.

2 Àš visuomèt Viẽšpatį geřbsiu,
màno burnà šlóvins jį̃ nuõlat.
3 Viẽšpačiu màno síela didžiúojas.
Tegù nuskriaustíeji taĩ giřdi ir džiaũgias. — **P.**

4 Sù manimì visì šlóvinkit Viẽšpatį,
áukštinkim Viẽšpaties vařdą kaĩp víenas.
5 Viẽšpaties íeškau, jìs atsiliẽpia
ir išvaduoja manè iš baisýbių. — **P.**

6 Žvelkit į jį, ir jums nušvis veidas,
nebetèks raũsti iš gėdos.
7 Štaĩ vaĩrgšas šaũkės, ir Viẽšpats išgirdo,
iš visų bėdų išvadãvo. — **P.**

8 Viẽšpaties ángelas pýlimu
apjúosia dievobáimingus žmónes,
juõs iš neláimės vadúoja.
9 Patyrinėkit ir pamatýsit, koksaĩ Viẽšpats gẽras,
láimė tám žmõgui, kuris jõ pãrama tiki. — **P.**

59

Pirmasis skaitinys 2 Mak 7, 1—2. 9—14

Pasiryžę verčiau numirti,
nekaip peržengti mūsų tėvų įstatymus

Iš antrõsios Makabiẽjų knỹgos.

Atsitiko taĩp, kàd bùvo suimti septyni bróliai sù mótina. Karãlius, norėdamas juõs priverĩsti, nepáisant Diẽvo įstãtymo, válgyti kiaulíeną, įsãkė juõs plàkti rýkštėmis ir kapóti odìniais diržaĩs.

Víenas iš jų̃, prabilęs pirmàsis, šìtaip kalbėjo: „Kõ gi tù nóri iškláusti iš mũsų, ką̃ sužinóti? Mẽs pasirýžę verčiaũ numirĩti, nekaĩp péržengti mũsų tėvų̃ įstãtymus!"

Antràsis, jaũ suñkiai begáudydamas kvãpą, pasãkė: „Niekìngas žmogaũ, tù mùms àtimi dabartìnį gyvẽnimą; bèt pasáulio karãlius mùs, mìrusius ùž jõ įstãtymus, prikeĩs amžinám gyvẽnimui".

Põ tõ kankìno trẽčiąjį. Pareikalãvus jìs tuõj iškišo liežùvį ir drąsiai ištiesė rankàs. Jis ramiaĩ paréiškė: „Taĩ iš dangaũs esù gãvęs ir Diẽvo įstãtymų dẽlei nevértinu, nès àš viliúosi iš jõ taĩ atgáusiąs". Nètgi karãlius ir jõ

artimieji stebėjosi drąsybe jaunuõlio, kuris niekù laĩkė kentėjimus.

Šìtam numìrus, panašiaĩ kankìno beĩ várgino ketviřtąjį. Būdamas jaũ priẽ mirtiẽs, jìs šìtaip pasãkė: „Diẽvas mùms sùteikė vìltį, kàd būsime jõ atgaivinti. Sù tókia pagúoda iř mìrštame nuõ žmonių rañkos. Õ táu nebùs prisikėlimo gyvénti".

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 123, 2—3. 4—5. 7b—8 (P.: 7a)

P. Ẽsam ištrūkę tařsi paukštẽlis iš paũkštininko žabángų.

2 Jéigu nė Viẽšpats, kàs būtų bùvę,
kaĩ príešai užpúolė?!
3 Būtų mùs gývus suėdę,
jiẽ siùto añt mūsų. — **P.**

4 Vándenys būtų mùs paskandinę,
srõvės būtų užpýlę,
5 būtų añt mūsų užgriùvę
šẽlstančios bañgos. — **P.**

7 Pinklės sutráukytos,
mẽs išvadúoti!
8 Mùms pàdeda Viẽšpats,
dangaũs iř žẽmės Kūrėjas! — **P.**

60

Pirmasis skaitinys 2 Mak 7, 1. 20—23. 27b—29

Nuostabi motina narsiai tai pakėlė,
nes pasitikėjo Viešpačiu

Iš antrõsios Makabiẽjų knỹgos.

Atsitiko taĩp, kàd bùvo suimtì septynì bróliai sù mótina. Karãlius, norėdamas juõs priveřsti, nepáisant Diẽvo įstãtymo, válgyti kiaulíeną, įsãkė juõs plàkti rýkštėmis iř kapóti odìniais diržaĩs.

Labaĩ nuostabì bùvo mótina. Jinaĩ nusipeĨnė, kàd bútų minimà sù didžià pãgarba. Peř víeną tik diẽną jì mãtė, kaĩp põ kìts kìto nùmirė septynì jõs sũnūs; jì nařsiai taĩ pakėlė, nès pasitikėjo Viẽšpačiu. KiĨniai galvódama, jì móterišką sàvo širdį stìprino výriška drąsà, kiekvienám jų̃ kalbėjo gimtąja kalbà iř sãkė: „Àš nežinaũ, kaĩp atsirãdote manãjame kũne; nè àš jùms daviaũ kvėpãvimą iř gyvýbę; taipõgi nè àš jùs sunársčiau iš mẽdžiagų. Nè, taĩ pasáulio Kūrėjas sùtveria gimsiantį žmõgų, kaĩ tàs atsirañda; taĩ jìs žìno, kaĩp pasidãro visì dalỹkai. Jis maloningai grąžiñs jùms kvėpãvimą iř gyvýbę põ tõ, kaĩ dabař jũs savę̃s nesigaĩlite dẽl jõjo įstãtymų!“

Jauniáusiajam jì pasãkė sàvo gimtąja kalbà: „Màno sūnaũ, pagailėki manę̃s! Devýnis mėnesius nešiójau tavė sàvo kũne, trejùs metùs tavė žìndžiau, àš tavė maitinaũ, auginaũ iř globójau, kõl tù išáugai tóks dìdelis. Prašaũ tavė, vaikẽli, pažveĨk į̃ dañgų iř žẽmę, į̃ vìsa, kàs juosė yrà, iř supràsk: Diẽvas taĩ sutvėrė iš niẽko; taĩp pàt atsirañda iř žmónės. Nebijók šito bùdelio; bũk veřtas sàvo brólių iř priimk miřtį! Paskuĩ, atẽjus malónės mẽtui, àš atgáusiu tavė sù tàvo bróliais“.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 30, 3cd—4. 6 ir 8ab. 16bc—17 (P.: 6a)

P. Viẽšpatie, į̃ tàvo rankàs pàvedu sàvo gyvýbę.

[3] Bũk màn uolà slẽptis pavõjuj,
gélbėtis — galìnga tvirtóvė.
[4] Tikraĩ tù uolà iř tvirtóvė,
todẽl sàvo gařbei manè vèsi, ganýsi. — **P.**

6 Į tàvo rankàs pàvedu sàvo gyvýbę,
manė išvadúosi, Diẽve ištikimàsis.
8 Linksminsiuos, džiūgausiu: tù malonìngas,
tù pàžvelgei į màno skuřdą. —

P. Viẽšpatie, į tàvo rankàs pàvedu sàvo gyvýbę.

16 Išgélbėk manė nuõ príešo kẽslų,
nuõ màno engẽjų.
17 Mán, sàvo tařnui, malõnųjį véidą paródyk,
gélbėk manė: esì gailestingas! — **P.**

61

Pirmasis skaitinys Išm 3, 1—9

Jis priėmė juos tartum atnašą brangią

Ìš Išmintiẽs knỹgos.

Teisìngųjų vẽlės — apváizdoje Diẽvo; daugiaũ nebeliẽs jų̃ mirtìnės kankỹnės. Akìms neišmãnėlių jiẽ jaũ numìrę; kàd jiẽ mùs palìko, paikiesiems — neláimė; sù kuõ išsiskýrė, atródo išnỹkę. Tuõ tárpu teisíeji ramýbėje ìlsis. Nórs žmónės galvója, kàd baũsmę jiẽ keñtė, bèt nemirtingùmo viltis juõs lydẽjo.

Trumpaĩ pakentėję, patiřs jiẽ daũg gẽro. Màt Diẽvas juõs bañdė iř tiñkamus rãdo. Jisaĩ juõs ištýrė, lýg áuksą lydỹkloj, iř prìėmė juõs tařtum ãtnašą brángią.

Teismė paskutìniam žibẽs jiẽ kaĩp žvaĩgždės, kaĩp kibirkštys blýkčios, šiaudáms užsidẽgus. Tautų̃ bùs teisẽjais, turẽs vìsą vaĺdžią, õ jų̃ amžinàsis valdõvas bùs Viẽšpats.

Kàs juõ pasikliáuja, pažiñs vìsą tiẽsą; jis ištikimúosius globõs sàvo méile: šventíesiems malónę iř pãgailą teĩkia, visíems išrinktíesiems atlýgina gaũsiai.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 125, 1—2ab. 2cd—3. 4—5. 6 (P.: 5)

P. Sù ãšara bẽriamas grūdas,
bèt džiaũgsmas, pjũčiai atẽjus.

1 Kaĩ iš neláisvės Viẽšpats mùs vẽdė,
atródė mùms sãpnas.
2 Netvėrė džiaugsmù mūsų lūpos,
liežùviai — linksmýbe. — **P.**

Tadà pagónys kalbėjo:
„Jíems Viẽšpats stebùklą padãrė!"
3 Tikraĩ mùms Viẽšpats stebùklą padãrė,
mùs aptvìndė linksmýbe. — **P.**

4 Kreĩpk, Viẽšpatie, mūsų likimą
tarýtum Pietuõs patvìnusį sraũtą.
5 Sù ãšara bẽriamas grūdas,
bèt džiaũgsmas, pjũčiai atẽjus. — **P.**

6 Žmogùs eĩna iř veřkia,
į diřvą nėšdamas sėklą.
Bèt grįžta iř eĩdamas džiaũgias,
derlìngu nẽšinas pėdu. — **P.**

62

Pirmasis skaitinys Sir 51, 1—8

Didžiai maloningai teikei man pagalbą

Ìš Siracìdo knỹgos.

Tavè nóriu šlóvint, Valdõve, Karãliau, tavè nóriu áukštint, išgãnymo Diẽve. Garbẽ tàvo vařdui, gyvẽnimo Ramsti, — padėjai tù mán nuõ mirtiẽs išsigélbėt! Nuõ kãpo išsáugojai mãnąjį kūną, kaĩ àš jaũ stovėjau priẽ krãšto

bedùgnės. Manė vadavaĩ nuõ liežùvių plakìmo, nuõ lūpų piktūjų, kuriõs rėzga mėlą. Kovójant sù príešais, buvaĩ màno pùsėj, didžiaĩ maloningai teikeĩ mán pagálbą ištrūkti iš kìlpos, spęstõs mán pargriáuti, iš rañkos, kuř týkojo màno gyvýbės. Ìš daũgel neláimių manė tù ištráukei: liepsninga ugnìs manė síekė prarýti, mirtiẽs karalijos nasraĩ mán žiojėjo; begėdiškos lūpos, melãgiški žõdžiai, pikčiáusi liežùviai mán sténgėsi keñkti.

Buvaũ jaũ visái priẽ mirtiẽs atsidūręs, iř màno gyvýbę jaũ tráukė bedùgnėn.

Į daũg kuř kreipiaũsi, bèt niẽks nepadėjo, šaukiaũsi pagálbos, bèt ji neatẽjo. Prisìminiau Viẽšpaties gailestingùmą, jõ dìdį gerùmą, mùms ródytą ámžiais. Jis gélbi visùs, kuriẽ juõ pasikliáuja, — nutólin pavõjų, iš kuř tik jis grėstų.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 123, 2—3. 4—5. 7b—8 (P.: 7a)

P. Ẽsam ištrūkę tařsi paukštẽlis iš paũkštininko žabángų.

2 Jéigu nė Viẽšpats, kàs būtų bùvę,
kaĩ príešai užpúolė?!
3 Būtų mùs gývus suėdę,
jiẽ siùto añt mūsų. — **P.**

4 Vándenys būtų mùs paskandìnę,
srõvės būtų užpýlę,
5 būtų añt mūsų užgriùvę
šẽlstančios bañgos. — **P.**

7 Pinklės sutráukytos,
mẽs išvadúoti!
8 Mùms pàdeda Viẽšpats,
dangaũs iř žẽmės Kūrėjas! — **P.**

PIRMIEJI SKAITINIAI VELYKŲ LAIKU

63

Pirmasis skaitinys Apd 7, 55 — 8, 1

Viešpatie Jėzau, priimk mano sielą

Iš Apãštalų darbų.

Stẽponas, kùpinas Šventõsios Dvãsios, žvelgė į dañgų ir išvýdo Diẽvo šlóvę ir Jėzų, stóvintį Diẽvo dešinėjė. Jis tãrė: „Štaĩ regiù atsivėrusį dañgų ir Žmogaũs Sūnų, stóvintį Diẽvo dešinėjė".

Tadà, baĩsiai rėkdamì, jiẽ užsikimšo ausìs ir visì kaĩp vienas púolė jį, išsitempė ùž miẽsto ir ùžmušė akmenimis. Liùdytojai pasidėjo sàvo drabužiùs priẽ kójų vieno jáuno výro, vardù Saũliaus.

Taĩp jiẽ mùšė akmenimis Stẽponą, õ jis šaũkė: „Viẽšpatie Jėzau, priimk màno síelą!"

Pagaliaũ suklùpęs jis galìngu balsù sušùko: „Viẽšpatie, nepaskaitýk jíems šiõs núodėmės!" Ir, taĩ ištãręs, užmìgo. Saũlius prìtarė Stẽpono nužùdymui.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 30, 3cd—4. 6 ir 8ab. 16bc—17 (P.: 6a)

P. Viẽšpatie, į tàvo rankàs pàvedu sàvo gyvýbę.

Arba: Aleliùja.

3 Būk mán uolà slẽptis pavõjuj,
gélbėtis — galìnga tvirtóvė.

4 Tikraĩ tù uolà iř tvirtóvė,
todėl sàvo garbei manė vèsi, ganýsi. —

P. Viẽšpatie, į tàvo rankàs pàvedu sàvo gyvýbę.
(Aleliùja.)

6 Į tàvo rankàs pàvedu sàvo gyvýbę,
manė išvadúosi, Diẽve ištikimàsis.
8 Linksminsiuos, džiúgausiu: tù malonìngas,
tù pàžvelgei į màno skuřdą. — **P.**

16 Išgélbėk manė nuõ príešo kẽslų,
nuõ màno engėjų.
17 Mán, sàvo tařnui, malõnųjį véidą paródyk,
gélbėk manė, esì gailestìngas! — **P.**

64

Pirmasis skaitinys Apr 7, 9—17

Jie atėjo iš didžio sielvarto

Ìš Apreiškimo šventájam
apãštalui Jõnui.

Àš, Jõnas, regėjau: štaĩ miĺžiniška minià, kuriõs niẽkas negalėjo suskaičiúoti, iš visų giminių, genčių, tautų iř kalbų. Visì stovėjo príešais sóstą iř Avinẽlį, apsisiaũtę baltaĩs apsiaũstais, sù pálmių šakomìs rañkose. Jiẽ šaũkė skambiù balsù: „Šlovẽ ùž išgélbėjimą mũsų Diẽvui, sėdinčiam sóste, iř Avinẽliui!"

Visì angelaĩ, stóvintys apliñk sóstą, vyresniúosius iř kẽturias būtýbes, parpúolė priẽš sóstą veidaĩs žẽmėn iř pagárbino Diẽvą, giedódami: „Ãmen! Paláima, iř šlovẽ, iř išmintìs, iř dėkà, iř garbẽ, iř galýbė, iř stiprýbė mũsų Diẽvui peř ámžių ámžius! Ãmen!"

Tuomèt vienas iš vyresniųjų ẽmė mán kalbẽti: „Kàs tokiẽ yrà ir̃ iš kuř atẽjo tiẽ, kuriẽ apsiviĺkę baltaĩs apsiaũstais?"

Àš jám atsakiaũ: „Màno viẽšpatie, tù žinaĩ".

Jìs mán tãrė: „Jiẽ atẽjo iš dìdžio síelvarto. Jiẽ išplóvė sàvo apsiaustùs ir̃ juõs išbáltino Avinẽlio kraujyjė. Todẽl jiẽ stóvi priẽš Diẽvo sóstą ir̃ tarnáuja jám diẽną nãktį jõ šventóvėje, õ Sėdintỹsis sóste išskleĩs añt jų̃ padañgtę.

Jiẽ nebeaĺks, nebetrõkš, nebekẽpins jų̃ sáulė neĩ jokià kaitrà. Nès Avinẽlis, kurìs stóvi priẽš sóstą, juõs ganỹs ir̃ vedžiõs priẽ gyvýbės vandeñs šaltìnių, ir̃ Diẽvas nušlúostys kiekvíeną ãšarą nuõ jų̃ akių̃".

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 123, 2—3. 4—5. 7b—8 (P.: 7a)

P. Ẽsam ištrúkę tařsi paukštẽlis iš paũkštininko žabángų.
Arba: Aleliùja.

2 Jéigu nè Viẽšpats, kàs bútų bùvę,
kaĩ príešai užpúolė?!
3 Bútų mùs gývus suėdę,
jiẽ siùto añt músų. — **P.**

4 Vándenys bútų mùs paskandinę,
srõvės bútų užpýlę,
5 bútų añt músų užgriùvę
šẽlstančios bañgos. — **P.**

7 Pinklės sutráukytos,
mẽs išvadúoti!
8 Mùms pàdeda Viẽšpats,
dangaũs ir̃ žẽmės Kūrė̃jas! — **P.**

65

Pirmasis skaitinys Apr 12, 10—12a

Jie nebrangino savo gyvybės, pasiryžę mirti

Iš Apreiškimo šventájam
apãštalui Jõnui.

Àš, Jõnas, girdėjau galingą balsą dangujė, kuris sãkė: „Dabar atėjo mũsų Diẽvo išgãnymas, galýbė, karalỹstė ir jõ Mesijo valdžià, nės išmestas mũsų brólių káltintojas, skùndęs juõs mũsų Diẽvui diẽną ir nãktį. Bèt jiẽ nugalėjo jį Avinẽlio kraujù ir sàvo liùdijimo žodžiù. Jiẽ nebrangino sàvo gyvýbės, pasirýžę miřti.

Todẽl džiũgaukite, dañgūs ir jũ gyvéntojai!"

Tai Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 33, 2—3. 4—5. 6—7. 8—9 (P.: 5b)

P. Išvadúoja Viẽšpats manè iš visų baisýbių.
Arba: Aleliùja.

2 Àš visuomèt Viẽšpatį geřbsiu,
màno burnà šlóvins jį nuõlat.
3 Viẽšpačiu màno síela didžiúojas.
Tegù nuskriaustieji taĩ giřdi ir džiaũgias. — **P.**

4 Sù manimì visi šlóvinkit Viẽšpatį,
áukštinkim Viẽšpaties vařdą kaĩp vienas.
5 Viẽšpaties ieškau, jis atsiliẽpia
ir išvadúoja manè iš baisýbių. — **P.**

6 Žveĩkit į jį, ir jùms nušvis véidas,
nebetèks raũsti iš gẽdos.
7 Štaĩ vařgšas šaũkės, ir Viẽšpats išgiřdo,
iš visų bėdų išvadãvo. — **P.**

8 Viešpaties ángelas pýlimu apjúosia
dievobáimingus žmónes,
juõs iš neláimės vadúoja.
9 Patyrinėkit ir pamatýsit, koksaĩ Viešpats gėras,
láimė tàm žmõgui, kuris jõ pãrama tiki. — **P.**

66

Pirmasis skaitinys Apr 21, 5—7

Tai paveldės nugalėtojas

Iš Apreiškimo šventájam
apãštalui Jõnui.

Sėdintỹsis sóste tãrė: „Štaĩ àš vìsa daraũ naũja!"
Ir sãko: „Rašýk, nės šitie žõdžiai patikimì ir tikrì".
Ir jìs mán pasãkė: „Įvỹko! Àš esù Álfa ir Omegà, Pradžià ir Pabaigà. Trókštančiam àš dúosiu dovanaĩ gérti iš gývojo vandeñs šaltìnio. Taĩ paveldės nugalėtojas, ir àš bũsiu jám Diẽvas, õ jìs bùs mán sūnùs".

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 125, 1—2ab. 2cd—3. 4—5. 6 (P.: 5)

P. Sù ãšara bėriamas grũdas,
bèt džiaũgsmas, pjũčiai atẽjus.
Arba: Aleliùja.

1 Kaĩ iš neláisvės Viešpats mùs vėdė,
atródė mùms sãpnas.
2 Netvėrė džiaugsmù mũsų lũpos,
liežùviai — linksmýbe. — **P.**

Tadà pagónys kalbėjo:
„Jiems Viešpats stebùklą padãrė!"

3 Tikraĩ mùms Viẽšpats stebùklą padãrė,
mùs aptvìndė linksmýbe. —

P. Sù ãšara bẽriamas grū́das,
bèt džiaũgsmas, pjū̃čiai atẽjus. (Aleliùja.)

4 Kreĩpk, Viẽšpatie, mū́sų likimą
tarýtum Pietuõs patvìnusį sraũtą.
5 Sù ãšara bẽriamas grū́das,
bèt džiaũgsmas, pjū̃čiai atẽjus. — **P.**

6 Žmogùs eĩna ir veřkia, į̃ dìrvą nèšdamas sẽklą.
Bèt grį̃žta ir eĩdamas džiaũgias,
derlìngu nẽšinas pẽdu. — **P.**

ANTRIEJI SKAITINIAI

67

Antrasis skaitinys Rom 5, 1—5

Mes didžiuojamės sielvartais

Ìš šveñtojo apãštalo Paũliaus
láiško Romiẽčiams.

Bróliai!

Nutéisinti tikė̃jimu, gyvẽname taikojė sù Dievù peř mū́sų Viẽšpatį Jė̃zų Krìstų, peř kurį̃ tikė̃jimu pasíekiame tą malónę, kuriojė stóvime ir didžiúojamės Diẽvo šlovė̃s viltimì. Ir nė víen tuõ. Mẽs taĩp pàt didžiúojamės síelvartais, žinódami, kàd síelvartas gimdo ìštvermę, ìštvermė — išbandýtą dorýbę, išbandýta dorýbė — vìltį. Õ viltìs neapgáuna, nès Diẽvo méilė yrà išlietà mū́sų širdysė Šventõsios Dvãsios, kurì mùms duotà.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Šventėse ir minėjimuose

Atliepiamoji psalmė Ps 33, 2—3. 4—5. 6—7. 8—9 (P.: 5b)

P. Išvadúoja Viẽšpats manė̀ iš visų̃ baisýbių.

2 Àš visuomèt Viẽšpatį geřbsiu,
màno burnà šlóvins jį̃ nuõlat.
3 Tuõ màno síela didžiúojas.
Tegù nuskriaustíeji taĩ giřdi iř džiaũgias. — **P.**

4 Sù manimì visì šlóvinkit Viẽšpatį,
áukštinkim Viẽšpaties vařdą kaĩp víenas.
5 Viẽšpaties íeškau, jìs atsiliẽpia
iř išvadúoja manė̀ iš baisýbių. — **P.**

6 Žveĩkit į̃ Jį̃, iř jùms nušvìs véidas,
nebetèks raũsti iš gẽdos.
7 Štaĩ vařgšas šaũkės, iř Viẽšpats išgiřdo,
iš visų̃ bėdų̃ išvadãvo. — **P.**

8 Viẽšpaties ángelas pýlimu apjúosia
dievobáimingus žmónes,
juõs iš neláimės vadúoja.
9 Patyrinėkit iř pamatýsit, koksaĩ Viẽšpats gẽras,
láimė tám žmõgui, kurìs jõ pãrama tiki. — **P.**

68

Antrasis skaitinys Rom 8, 31b—39

Nei mirtis, nei gyvenimas
negalės mūsų atskirti nuo Dievo meilės

Íš šveñtojo apãštalo Paũliaus
láiško Romiẽčiams.

Bróliai!
Jéi Diẽvas ùž mùs, taĩ kàs gì priẽš mùs?! Jéigu jìs nepagailẽjo nẽ sàvo Sūnaũs, bèt atidavė jį̃ ùž mùs vi-

sùs, — kaĩpgi jis ir̃ vìsko nedovanótų kartù sù juõ? Kàs bekáltins Diẽvo išrinktúosius? Jùk Diẽvas ištéisina! Taĩ kàs pasmeĩrks? Aĩ Krìstus Jẽzus, kurìs nùmirė, bèt bùvo prikéltas, kurìs sẽdi Diẽvo dešinėjė ir̃ nèt ùžtaria mùs?

Kàs gì mùs atskiĩrs nuõ Krìstaus méilės? Aĩ vaĩrgas? aĩ príespauda? aĩ pérsekiojimas? aĩ bãdas? aĩ nuogùmas? aĩ pavõjus? aĩ kalavìjas? Parašýta: „Dẽl tavẽs mẽs žùdomi ištisą diẽną, laĩkomi pjautinomìs avimìs".

Tačiaũ mẽs vìsa lengvaĩ nùgalime dẽlei tõ, kurìs mùs pamilo. Ir̃ àš esù tìkras, kàd neĩ mirtìs, neĩ gyvẽnimas, neĩ angelaĩ, neĩ viešpatỹstės, neĩ dabartìs, neĩ ateitìs, neĩ galýbės, neĩ áukštumos, neĩ geĩlmės, neĩ jokiẽ kitì kūriniaĩ negalẽs mūsų atskìrti nuõ Diẽvo méilės, kurì yrà mūsų Viẽšpatyje Krìstuje Jẽzuje.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Šventėse ir minėjimuose

Atliepiamoji psalmė Ps 30, 3cd—4, 6 ir 8ab, 16bc—17 (P.: 6a)

P. Viẽšpatie, į̃ tàvo rankàs pàvedu sàvo gyvýbę.

3 Bũk mán uolà slẽptis pavõjuj,
gélbėtis — galìnga tvirtóvė.
4 Tikraĩ tũ uolà ir̃ tvirtóvė,
todẽl sàvo garbei manè vèsi, ganýsi. — **P.**

6 Į̃ tàvo rankàs pàvedu sàvo gyvýbę,
manè išvadúosi, Diẽve ištikimàsis.
8 Linksminsiuos, džiũgausiu: tù maloningas,
tù pažvelgei į̃ màno skurdą. — **P.**

16 Išgélbėk manè nuõ príešų kẽslų,
nuõ màno engėjų.
17 Mán, sàvo tarnui, malõnųjį véidą paródyk,
gélbėk manè: esi gailestingas! — **P.**

69

Antrasis skaitinys 2 Kor 4, 7—15

Mes nešiojame savo kūne Jėzaus merdėjimą

Ìš šveñtojo apãštalo Paũliaus añtrojo laiško Korintiẽčiams.

Bróliai!

Malónės lõbį mẽs nešiójamės moliniuose iñduose, kàd bútų áišku, jóg tà galýbės gausà plaũkia nė ìš músų, bèt iš Diẽvo. Mẽs visaĩp slegiamì, bèt nesugniuždýti; mẽs svyrúojame, bèt neprarañdame viltiẽs. Mẽs pérsekiojami, bèt neapleistì; mẽs parblokštì, bèt nežùvę. Mẽs visuomèt nešiójame sàvo kũne Jėzaus mérdėjimą, kàd ir Jėzaus gyvýbė apsiréikštų mũsų kũne.

Mùms, gyvíesiems, dẽl Jėzaus nuõlat grẽsia mirtìs, kàd Jėzaus gyvýbė pasiródytų mũsų mirtingame kũne. Tuõ būdù mumysė veĩkia mirtìs, õ jumysė gyvýbė.

Mẽs tùrime tą pãčią tikėjimo dvãsią, apiẽ kurią parašýta: „Àš įtikėjau, todẽl prakalbėjau". Taĩgi mẽs tìkime ir todẽl kalbame, žinódami, kàd tasaĩ, kuris prikẽlė Viẽšpatį Jėzų, taĩp pàt ir mùs prikelìs sù Jėzumi ir pastatỹs kartù sù jumìs.

Õ visa taĩ — dẽl jũsų, kàd malónė apimtų daũgelį ir pagaũsintų dėkójimą Diẽvo garbei.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Šventėse ir minėjimuose

Atliepiamoji psalmė Ps 123, 2—3. 4—5. 7b—8 (P.: 7a)

P. Ẽsam ištrūkę tarsi paukštẽlis iš paũkštininko žabángų.

[2] Jéigu nė Viẽšpats, kàs bútų bùvę,
kaĩ príešai užpúolė?!

3 Būtų mùs gývus suëdę, jiẽ siùto añt mūsų. —

P. Ẽsam ištrūkę tařsi paukštẽlis iš paũkštininko žabángų.

4 Vándenys būtų mùs paskandinę,
sróvės būtų užpýlę,
5 būtų añt mūsų užgriùvę
šẽlstančios bañgos. — **P.**

7 Pìnklės sutráukytos, mẽs išvadúoti!
8 Mùms pàdeda Viẽšpats,
dangaũs ir žẽmės Kūrẽjas! — **P.**

70

Antrasis skaitinys 2 Kor 6, 4—10

Kai miršta me — ir štai vėl gyvuojame

Ìš šveñtojo apãštalo Paũliaus
añtrojo láiško Korintiẽčiams.

Bróliai!

Vìsa kuõ mẽs pasiródome Diẽvo tarnaĩ, didžiaĩ kañtrūs síelvartuose, nẽgandose, suspaudìmuose, plakìmuose, kalẽjimuose, sąmyšiuose, sunkiuosė darbuosė, budẽjimuose, badãvimuose; pasižỹmime tyrumù, išmintimì, pakantumù, gerumù, Šventąja Dvasià, neveidmainìnga méile, tiesõs žodžiù, Diẽvo jėgà, teisùmo giñklais iš dešinẽs ir iš kairẽs; gerbiamì ir žẽminami, šmeižiamì ir giriamì, laĩkomi apgavìkais ir teisiaĩs, nepažįstamaĩs ir žinomais; kaĩ mìršname — ir štaĩ vẽl gyvúojame, kaĩ ẽsame baudžiamì — ir nenužùdomi, kaĩ liūdime — ir vìsą laĩką ẽsame linksmì, kaĩ, būdamì betuřčiai, pratuřtiname daũgelį, kaĩ niẽko netùrime — ir vìską tùrime.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Šventėse ir minėjimuose

Atliepiamoji psalmė Ps 15, 1—2 ir 5. 7—8. 11 (P.: plg. 5a)

P. Viẽšpatie, tù màno paveldėtasis tuřtas.

1 Globók manè, Diẽve: priẽ tavęs àš glaudžiúosi.
2 Kartóju táu, Diẽve: „Tù màno Viẽšpats".
5 Viẽšpatie, màno paveldėtasis tuřte,
taũre máno láimės, —
tàvo rañkoje màno likìmas. — **P.**

7 Àš šlóvinu Viẽšpatį, kurìs mán išmintį dúoda,
atsìmena màno širdìs taĩ nèt nãktį.
8 Akysè nuolatõs Viẽšpats mán stóvi,
jìs màno dẽšinę rẽmia, àš nedrebėsiu. — **P.**

11 Mán ródysi kẽlią, kurìs į gyvẽnimą vẽda,
pilnà mán bùs láimė priẽš tàvo véidą,
tàvo dešinẽj bùs peř ámžius linksmýbės. — **P.**

71

Antrasis skaitinys 2 Tim 2, 8—13; 3, 10—12

Visi, kurie trokšta maldingai gyventi Kristuje Jėzuje, bus persekiojami

Ìš šveñtojo apãštalo Paũliaus añtrojo láiško Timotiẽjui.

Brangùsis!

Prisimiñk prikéltąjį iš numirusių Jėzų Krìstų iš Dóvydo giminẽs, kaĩp skélbiama màno Evangèlijoje, dẽl kuriõs mán teñka kentėti, nèt bũti surakìntam, lýg pìktadariui. Bèt Diẽvo žõdis nesurakìnamas! Todẽl àš vìsa pakenčiù dẽl išrinktųjų, kàd iř jiẽ pasiektų išgãnymą Krìstuje Jėzuje sù amžinąja šlóve.

Štaĩ tikras žõdis: Jéi mẽs sù juõ nùmirėme, sù juõ iř gyvénsime. Jéi ištvérsime, sù juõ iř karaliáusime. Jéigu mẽs jõ išsižadėsime, iř jìs mũsų išsižadẽs, bèt jéigu mẽs iř tàpsime neištikimì, taĩ jis liẽka ištikimas, nès savęs jìs negãli išsiginti.

Vìs dėltõ tù pàsekei màno mókymu, gyvẽnimo būdù, sumãnymais, tikėjimu, ištverme, méile, kantrýbe, pérsekiojimais, kančiomìs, kuriõs manė ištiko Antiòchijoje, Ikònijoje, Listroje. Õ kokių tìk pérsekiojimų mán netẽko iškęsti! Bèt iš visų išgélbėjo manė Viẽšpats. Iř visì, kuriẽ trókšta maldingai gyvénti Kristuje Jėzuje, bùs pérsekiojami.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Šventėse ir minėjimuose

Atliepiamoji psalmė Ps 15, 1—2 ir 5. 7—8. 11 (P.: plg. 5a)

P. Viẽšpatie, tù màno paveldėtasis turtas.

[1] Globók manė, Diẽve: priẽ tavęs àš glaudžiúosi.
[2] Kartóju táu, Diẽve: „Tù màno Viẽšpats".
[5] Viẽšpatie, màno paveldėtasis turte,
taũre màno láimės, —
tàvo rañkoje màno likìmas. — **P.**

[7] Àš šlóvinu Viẽšpatį, kuris mán išmintį dúoda,
atsimena màno širdis taĩ nèt nãktį.
[8] Akysė nuolatõs Viẽšpats mán stóvi,
jis màno dẽšinę rẽmia, àš nedrebėsiu. — **P.**

[11] Mán ródysi kẽlią, kuris į gyvẽnimą vẽda,
pilnà mán bùs láimė priẽš tàvo véidą,
tàvo dešinẽj bùs peř ámžius linksmýbės. — **P.**

72

Antrasis skaitinys Žyd 10, 32—36

Jūs ištvėrėte didžių kentėjimų kovą

Iš laiško Žydams.

Bróliai!

Prisimiñkite ankstesnės dienàs, kadà jūs apšviestì ištvėrėte didžių̃ kentėjimų kõvą, tiek pãtys išstatýti viešám pajuokìmui ir̃ sm̀urtui, tiek būdamì beñdrininkai tų̃, kuriẽ tuõ būdù bùvo skriaudžiamì.

Jūs kentėjote draugė̀ sù kaliniaĩs ir̃ linksmaĩ sutikote sàvo tur̃to išplėšimą, žinódami, jóg tùrite gerèsnį ir̃ nenỹkstantį lõbį. Tàd nepamèskite sàvo pasitikėjimo, ùž kurį̃ skìrtas dìdelis atlýginimas! Taĩp, reĩkia jùms ištvermės, kàd, įvýkdę Diẽvo vãlią, gáutumėte, kàs pažadẽta.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Šventėse ir minėjimuose

Atliepiamoji psalmė Ps 123, 2—3. 4—5. 7b—8 (P.: 7a)

P. Ẽsam ištrūkę tar̃si paukštẽlis iš paũkštininko žabángų.

2 Jéigu nè Viẽšpats, kàs būtų bùvę,
kaĩ priešai užpúolė?!
3 Būtų mùs gývus suẽdę,
jiẽ siùto añt mū́sų. — **P.**

4 Vándenys būtų mùs paskandinę,
srõvės būtų užpýlę,
5 būtų añt mū́sų užgriùvę
šẽlstančios bañgos. — **P.**

7 Pinklės sutráukytos, mẽs išvadúoti!
8 Mùms pàdeda Viẽšpats,
dangaũs ir žẽmės Kūrẽjas! —

P. Ẽsam ištrūkę tarsi paukštẽlis iš paũkštininko žabángų.

73

Antrasis skaitinys Jok 1, 2—4. 12

Palaimintas žmogus,
kuris ištveria išmėginimą

Ìš šveñtojo apãštalo
Jokũbo láiško.

Laikýkite, bróliai, tikrù džiaugsmù, kàd pakliũvate į visókius išmėgìnimus. Supràskite: jũsų tikẽjimo išmėgìnimas giñdo ištvermę, õ ištvermė subrẽsta darbuosė, kàd jũs tàptumėte tobulì, sveikì ir niẽko nestokótumėte.

Paláimintas žmogùs, kuris ištveria išmėgìnimą, nės, kaĩ bùs išbandýtas, jis gaũs gyvẽnimo vainìką, kurį Diẽvas yrà pažadẽjęs jį mýlintiems.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Šventėse ir minėjimuose

Atliepiamoji psalmė Ps 33, 2—3. 4—5. 6—7. 8—9 (P.: 5b)

P. Išvadúoja Viẽšpats manė iš visų baisýbių.

2 Àš visuomèt Viẽšpatį geřbsiu,
màno burnà šlóvins jį nuõlat.
3 Tuõ màno siela didžiúojas.
Tegù nuskriaustieji taĩ giřdi ir džiaũgias. — **P.**

4 Sù manimi visì šlõvinkit Viẽšpatį,
áukštinkim Viẽšpaties vařdą kaĩp vienas.
5 Viẽšpaties ieškau, jìs atsiliẽpia
ir išvadúoja manè iš baisýbių. — **P.**

6 Žveĩkit į jį̃, ir jùms nušvis véidas,
nebetèks raũsti iš gẽdos.
7 Štaĩ vařgšas šaũkės, ir Viẽšpats išgirdo,
iš visų̃ bėdų̃ išvadãvo. — **P.**

8 Viẽšpaties ángelas pýlimu apjúosia
dievobáimingus žmónes,
juõs ìš neláimės vadúoja.
9 Patyrinėkit ir pamatýsit, koksaĩ Viẽšpats gẽras,
láimė tám žmõgui, kuris jõ pãrama tiki. — **P.**

74

Antrasis skaitinys 1 Pt 3, 14–17

Dėl jų gąsdinimo neišsigąskite ir nesutrikite

Ìš šveñtojo apãštalo Pẽtro
pìrmojo láiško.

Mylimieji!

Jéigu jùms tèktų kentėti ùž tiẽsą, — jũs paláiminti! Dėl jų̃ gąsdinimo neišsigąskite ir nesutrikite.

Verčiaũ šventaĩ sérgėkite sàvo širdysė Viẽšpatį Kristų, visuomèt pasiruõšę įtikinamai atsakýti kiekvienám kláusiančiam apiẽ jumysė gyvẽnančią vìltį. Bèt taĩ darýkite šveĩniai ir atsargiaĩ, turėdami grýną sąžinę, kàd šmeižiantys jũsų gẽrą eĩgesį Kristuje lìktų sugėdinti dẽl tõ, ùž kã jùs šmeĩžia.

Pagaliaũ, jéi tokià bũtų Diẽvo valià, verčiaũ kentėti ùž gerùs dárbus negù ùž piktùs.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Šventėse ir minėjimuose

Atliepiamoji psalmė Ps 123, 2—3. 4—5. 7b—8 (P.: 7a)

P. Ėsam ištrūkę tarsi paukštėlis iš paūkštininko žabángų.

2 Jėigu nė Viėšpats, kàs būtų būvę,
kaĩ priešai užpúolė?!
3 Būtų mùs gỹvus suėdę,
jiẽ siùto añt mūsų. — **P.**

4 Vándenys būtų mùs paskandinę,
srõvės būtų užpỹlę,
5 būtų añt mūsų užgriùvę
šẽlstančios bañgos. — **P.**

7 Pinklės sutráukytos,
mẽs išvadúoti!
8 Mùms pàdeda Viėšpats,
dangaũs ir žẽmės Kūrėjas! — **P.**

75

Antrasis skaitinys 1 Pt 4, 12—19

Džiaukitės, dalyvaudami Kristaus kentėjimuose

Ìš šveñtojo apãštalo Pẽtro
pirmojo láiško.

Mylimíeji, nesistebėkite, kàd dẽgina jùs ugnis, lỹg kàd jùms būtų atsitikę kàs nepàprasta, nès taĩp dãrosi jùms išmėginti. Verčiaũ jũs džiaũkitės, dalyváudami Kristaus kentėjimuose, kàd ir tadà, kaĩ jõ šlovė apsireĩkš, galėtumėte džiūgauti ir linksmintis.

Jėi jùs niẽkina dėl Jėzaus vařdo, — jũs palaiminti, nès garbės ir Diẽvo Dvasià ilsisi añt jūsų. Tik tegùl niẽkas iš jūsų nekeñčia kaĩp žmogžudỹs, vagis, piktadarỹs ař

skundikas. Bèt jėi nukeñčia kaĩp krikščiónis, tegùl nesigėdija, õ tegárbina šiuõ vardù Diẽvą.

Nės jaũ mẽtas prasidėti tėismui nuõ Diẽvo namų̃; bèt jėigu jìs pirmiáusia prasideda nuõ mũsų, taĩ kóks gãlas láukia tų̃, kuriẽ neklaũso Evangėlijos?! Ir̃ jėigu teisùsis võs nė võs išsigélbės, taĩ kuĩ pasidėti bedieviui ir̃ nusidėjėliui! Todėl, kuriẽ keñčia pagaĩ Diẽvo vãlią, tepàveda sàvo síelas ištikimájam Kūrėjui ir̃ tedãro gėra.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Šventėse ir minėjimuose

Atliepiamoji psalmė Ps 30, 3cd–4. 6 ir 8ab. 16bc–17 (P.: 6a)

P. Viẽšpatie, į̃ tàvo rankàs pàvedu sàvo gyvýbę.

3 Bũk mán uolà slẽptis pavõjuj,
gélbėtis — galinga tvirtóvė.
4 Tikraĩ tù uolà ir̃ tvirtóvė,
todėl sàvo garbei manė vèsi, ganýsi. — **P.**

6 Į̃ tàvo rankàs pàvedu sàvo gyvýbę,
manė išvadúosi, Diẽve ištikimàsis.
8 Linksminsiuos, džiũgausiu: tù maloningas,
tù pažvelgei į̃ mãno skurdą. — **P.**

16 Išgélbėk manė nuõ príešų kẽslų,
nuõ mãno engėjų.
17 Mán, sàvo tarnui, malõnųjį véidą paródyk,
gélbėk manė: esi gailestingas! — **P.**

76

Antrasis skaitinys 1 Jn 5, 1–5

Štai pergalė, nugalinti pasaulį: mūsų tikėjimas!

Iš šveñtojo apãštalo Jõno pìrmojo láiško.

Mylimíeji!

Kiekvienas, kàs tiki, jóg Jėzus yrà Mesìjas, yrà gimęs iš Diẽvo, ir kiekvienas, kurìs mýli Diẽvą Gimdýtoją, mýli ir iš jõ gimusįjį.

Ìš tõ pažįstame mýlį Diẽvo vaikùs, kàd mýlime Diẽvą ir jõ įsãkymus výkdome. Nès taĩ ir yrà Diẽvo méilė — jõ įsãkymus výkdyti. Õ jõ įsãkymai nėrà suñkūs.

Jùk kiekvienas, kurìs gimęs iš Diẽvo, nùgali pasáulį, ir štaĩ pérgalė, nùgalinti pasáulį: mūsų tikėjimas! Õ kàs gì nùgali pasáulį, jéi nè tàs, kurìs tiki, kàd Jėzus yrà Diẽvo Sūnùs?!

Taĩ Diẽvo žõdis.

Šventėse ir minėjimuose

Atliepiamoji psalmė Ps 125, 1—2ab. 2cd—3. 4—5. 6 (P.: 5)

P. Sù ãšara bėriamas grūdas,
bèt džiaũgsmas, pjūčiai atẽjus.

1 Kaĩ iš neláisvės Viẽšpats mùs vẽdė,
atródė mùms sãpnas.
2 Netvėrė džiaugsmù mūsų lūpos,
liežùviai — linksmýbe. — **P.**

Tadà pagónys kalbėjo:
„Jíems Viẽšpats stebùklą padãrė!"
3 Tikraĩ mùms Viẽšpats stebùklą padãrė,
mùs aptvìndė linksmýbe. — **P.**

4 Kreĩpk, Viẽšpatie, mūsų likìmą
tarýtum Pietuõs patvìnusį sraũtą.
5 Sù ãšara bėriamas grūdas,
bèt džiaũgsmas, pjūčiai atẽjus. — **P.**

6 Žmogùs eĩna ir verkia,
į dìrvą nėšdamas sėklą.
Bèt grįžta ir eĩdamas džiaũgias,
derlìngu nėšinas pėdu. — **P.**

EVANGELIJOS

77

Posmelis prieš evangeliją Mt 5, 10

(**P.** Aleliùja). — Paláiminti, kuriẽ pérsekiojami
dẽl teisýbės:
jų̃ yrà dangaũs karalỹstė. —
(**P.** Aleliùja).

Evangelija Mt 10, 17—22

Jūs būsite dėl manęs vedžiojami pas valdovus bei karalius liudyti jiems ir pagonims

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagal Mãtą.

Jėzus kalbėjo apãštalams:

„Sérgėkitės žmonių̃, nès jiẽ įskų̃s jùs teismáms ir plàks sinagògose. Jũs bũsite dẽl manę̃s vedžiójami pàs valdovùs beĩ karaliùs liùdyti jiems ir pagónims.

Kaĩ jiẽ jùs įskų̃s, nesirūpinkite, kaĩp arbà ką̃ kalbė̃site, nès tą̃ vãlandą jùms bùs dúota, ką̃ jũs tùrite sakýti.

Tadà jaũ nebė jũs kalbė̃site, õ jũsų Tė̃vo Dvasià kalbė̃s jũsų lūpomis. Brólis išduõs miřti brólį ir tė̃vas — sū̃nų, õ vaikaĩ sukiĩs priẽš gimdýtojus ir žudỹs juõs. Jũs bũsite visų̃ nekenčiamì dẽl màno vařdo. Bèt kàs ištveřs ikì gãlo, bùs išgélbėtas".

Girdėjote Viešpaties žõdį.

78

Posmelis prieš evangeliją Jok 1, 12

(**P.** Aleliùja). — Palaimintas žmogùs,
kuris ištveria išmėginimą,
nės, kaĩ bùs išbandýtas, jis gaũs
gyvėnimo vainiką. — (**P.** Aleliùja).

Evangelija Mt 10, 28—33

Nebijokite tų, kurie žudo kūną

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangėlijos pagaĩ Mãtą.

Jėzus kalbėjo apãštalams:

„Nebijókite tų, kuriẽ žùdo kũną, õ negãli užmùšti sielos. Verčiaũ bijókite tõ, kuris gãli pražudýti ir̃ sielą, ir̃ kũną pragarė.

Ar̃gi nė dù žvìrbliai parduodami ùž skatiką?! Ir̃ vis dėltõ nẽ vienas iš jų nekriñta žẽmėn bė jũsų Tėvo vãlios. Õ jũsų nėtgi visi galvõs plaukaĩ suskaitýti. Tàd nebijókite! Jũs nepalýginti vertesni ùž áibes žvìrblių.

Kàs išpažiñs manė žmonių akìvaizdoje, ir̃ àš jį išpažinsiu sàvo dañgiškojo Tėvo akìvaizdoje. Õ kàs išsigiñs manęs žmonių akivaizdoje, ir̃ àš jõ išsigìnsiu sàvo dañgiškojo Tėvo akìvaizdoje".

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

79

Posmelis prieš evangeliją Mt 5, 10

(**P.** Aleliùja). Palaimìnti, kuriẽ pérsekiojami
dẽl teisýbės:
jų yrà dangaũs karalỹstė.
(**P.** Aleliùja).

Evangelija Mt 10, 34—39

Aš atėjau nešti ne ramybės, o kalavijo

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagal Mãtą.

Jėzus kalbėjo sàvo apãštalams: „Nemanýkite, jog àš atėjęs nèšti žėmėn ramýbės. Àš atėjaũ nèšti nè ramýbės, õ kalavìjo. Atėjaũ sukìršinti sūnaũs priẽš tėvą, dukterìs priẽš mótiną ir marčiõs priẽš anýtą. Žmogaũs namìškiai tàps jám priešais.

Kàs mýli tėvą ar mótiną labiaũ ùž manè, — nevertas manęs. Kàs mýli sūnų ar dùkterį labiaũ ùž manè, — neverčtas manęs. Kàs nèima sàvo krỹžiaus ir nèseka pãskui manè, — irgi neverčtas manęs.

Kàs išsáugos sàvo gyvýbę, praràs ją, õ kàs praranda sàvo gyvýbę dėl manęs, — atràs jã".

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

80

Posmelis prieš evangeliją 1 Pt 4, 14

(**P.** Aleliùja) — Jėi jùs niẽkina dėl Jėzaus vařdo, —
jũs paláiminti,
nès garbės ir Diẽvo Dvasià
ìlsisi añt jũsų. — (**P.** Aleliùja).

Evangelija Lk 9, 23—26

Kas pražudys dėl manęs savo gyvybę, tas ją išgelbės

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagal Lùką.

Jėzus pasãkė visiems: „Jėi kàs nóri eĩti pãskui manè, teiśsižada pàts savęs, tèneša kasdiẽn sàvo krỹžių iř tèseka manimi.

Kàs nóri išgélbėti sàvo gyvýbę, praràs jã, õ kàs pražudỹs dėl manęs sàvo gyvýbę, tàs jã išgélbės.

Kokià bútų naudà, jėi žmogùs laimėtų vìsą pasáulį, õ savė pražudýtų ař sáu pakeñktų?!

Jėi kàs gėdysis manęs iř màno žodžių, tõ gėdysis iř Žmogaùs Sūnùs, kaĩ ateĩs sù savąja šlóve, sù Tėvo iř šventųjų angelų šlóve".

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

81

Posmelis prieš evangeliją Jok 1, 12

(**P.** Aleliùja). — Paláimintas žmogùs,
kuris ìštveria išmėginimą,
nès, kaĩ bùs išbandýtas,
jis gaũs gyvẽnimo vainìką. —
(**P.** Aleliùja).

Evangelija Jn 12, 24—26

Jei kviečių grūdas apmirs, jis duos gausių vaisių

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangėlijos pagaĩ Jõną.

Jėzus kalbėjo sàvo mokiniáms: „Ìš tiesų, iš tiesų sakaũ jùms: jėi kviečių grúdas nekrìs į žėmę iř neapmiřs, jis pasiliks vienas, õ jėi apmiřs, jis duõs gausių vaĩsių.

Kàs mýli sàvo gyvýbę, — jã pražudỹs, õ kàs nekeñčia sàvo gyvýbės šiamė pasáulyje, išsáugos jã amžinájam gyvẽnimui.

Kàs nóri mán tarnáuti, tegùl sẽka maniñ: kuř àš esù, teñ bùs iř màno tařnas. Kàs mán tarnaũs, tą pageřbs màno Tẽvas".

Girdẽjote Viẽšpaties žõdį.

82

Posmelis prieš evangeliją

(**P.** Aleliùja). — Tavè, Diẽve, gárbinam,
Tavè, Viẽšpatie, išpažįstam.
Tavè spiñdinčios kankinių grẽtos
šlóvina. — (**P.** Aleliùja).

Evangelija Jn 15, 18—21

Jei persekiojo mane, tai ir jus persekios

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagaĩ Jõną.

Jẽzus bylójo sàvo mokiniáms:

„Jéi pasáulis jũsų nekęs, taĩ žinókite — jìs manęs nèkentė pirmiaũ negù jũsų. Jéi jũs bũtumėt pasáulio, jìs mylėtų jùs kaĩp savúosius. Kadángi jũs — nè pasáulio, bèt àš jùs iš pasáulio išskýriau, todẽl jìs jũsų nekeñčia.

Atsimiñkite màno žodžiùs, kuriuõs esù jùms pasãkęs: ‚Tařnas nè didèsnis ùž šeimininką'.

Jéi pérsekiojo manè, taĩ iř jùs pérsekios; jéigu laĩkėsi màno žõdžio, laikỹsis iř jũsų. Iř visa taĩ jùms darỹs dẽl manęs, nès jiẽ nepažįsta tõ, kuris yrà manè siuñtęs".

Girdẽjote Viẽšpaties žõdį.

83

Posmelis prieš evangeliją Jn 17, 19

(**P.** Aleliùja). — Dėl jų àš pašvéntinu savė, —
sãko Viẽšpats, —
kàd ir jiẽ bũtų pašvéntinti tiesà. —
(**P.** Aleliùja).

Evangelija Jn 17, 11b—19

Pasaulis jų nekentė

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagal Jõną.

Pakėlęs akìs į dañgų, Jėzus meldėsi:

„Šventàsis Tėve, išlaikýk ištikimus sàvo vařdui visùs, kuriuõs esì mán pavėdęs, kàd jiẽ bũtų víena, kaĩp ir mẽs. Kõl buvaũ sù jaĩs — tàvo mán pavestaĩsiais, — àš išlaikiaũ juõs ištikimus tàvo vařdui; išsáugojau juõs, ir nẽ vienas iš jų nepražùvo, išskýrus pražūtiẽs sũnų, — ir taĩp išsipìldė Rãštas. Dabař àš einù pàs tavė ir taĩ kalbù pasáulyje, kàd jiẽ turėtų savyjė mãnojo džiaũgsmo pilnãtvę.

Àš jiems pérdaviau tàvo žõdį, bèt pasáulis jų nèkentė, nès jiẽ nė iš pasáulio, kaĩp ir àš nė iš pasáulio.

Àš neprašaũ, kàd juõs paimtum iš pasáulio, bèt kàd apsáugotum juõs nuõ piktojo. Jiẽ nėrà iš pasáulio, kaĩp ir àš nė iš pasáulio.

Pašvéntink juõs tiesà! Tàvo žõdis yrà tiesà.

Kaĩp tù esì manė atsiuñtęs į pasáulį, taĩp ir àš juõs pàsiunčiau į pasáulį. Dėl jų àš pašvéntinu savė, kàd ir jiẽ bũtų pašvéntinti tiesà.

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

BENDRIEJI SKAITINIAI GANYTOJAMS

PIRMIEJI SKAITINIAI NE VELYKŲ LAIKU

84

Pirmasis skaitinys **Iš 32, 7—14**

Ketino juos išnaikinti, jeigu jo išrinktinis Mozė nebūtų maldavęs atleisti savo rūstybę

Iš Išėjimo knygos.

Viešpats kalbėjo Mozei: „Eik ir léiskis žemyn, nes tavo tautą, kurią išvedei iš Egipto, riėda į prāžūtį. Jie greitai nukrypo nuo kėlio, kurį aš esu jiems nuródęs. Nusiliėdino veršį ir púola priėš jį ant žėmės. Aukója jám krūvinas ātnašas ir kalba: ‚Šitie yrà tavo dievāičiai, Izraėli, kuriė tavė išvedė iš Egipto' ".

Ir Viešpats toliaũ sākė Mozei: „Šią taũtą aš pérmačiau kiauraĩ: taĩ kietasprañdė tautą. Dabar tù manė palik, kàd màno rūstybė ant jų užsidėgtų ir juõs sunaikintų. Õ tavė aš didžią tautą padarysiu".

Tàd Mozė mėgino pérmaldauti savo Diėvą, sakýdamas: „Kodėl gi, Viešpatie, užsidegė tavo rūstybė ant tavõsios tautõs? Jùk ją tù didžią galybe ir tvirta rankà išvedei iš Egipto! Argi egiptiėčiai galėtų sakýti: ‚Taĩ piktą kėslą turėdamas, jis išvedė juõs — kàd kalnuosė išnaikintų ir nuõ žėmės paviršiaus nušlúotų'. Nutildyk gi savo rūstybę ir atsisakýk tõs blogýbės, kurià savo taũtą ištikti norėjai.

Atsimiñk Abraõmą, Izaõką ir Izraėlį — tuõs savo tarnùs, kuriems tù, prisiekdamas savo vardù, pažadėjai: ‚Aš

padarýsiu jūsų pãlikuonis gausingus kaĩp žvaigždės dangujė' iř: ‚Visą tą šãlį, apiẽ kurią àš kalbėjau, atidúosiu jūsų palikuonims amžinõn nuosavýbėn'".

Ir Viẽšpats atsisãkė blogýbės, kurià sàvo taũtai bùvo grasinęs.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 105, 19—20. 21—22. 23 (P.: 4a)

P. Viẽšpatie, atsimiñki manė, mylėdamas taũtą.

19 Horebė veřšį jiẽ pasidirbo,
gárbino stãbą auksinį.
20 Ir, užúot šlóvinę Diẽvą,
leñkėsi galvijui žolẽdžiui. — **P.**

21 Gélbėtoją Diẽvą užmiřšo,
kuris Egiptė didžiùs dáiktus jiems dãrė,
22 Chãmo šalỹ tíek stebùklų,
tíek šiurpulingų darbų tiẽs Raudonája jūra. — **P.**

23 Diẽvas juõs būtų jaũ sunaikinęs,
jėigu nė Mõzė, jõjo rinktinis.
Jis juõs užstójo priẽš Diẽvą,
kàd jõ rūstýbė jų nenusiaũbtų. — **P.**

85

Pirmasis skaitinys Įst 10, 8—9

Jo paveldėtasis turtas yra Viešpats

Iš Pakartóto Įstãtymo knỹgos.

Mõzė kalbėjo į taũtą: „Viẽšpats pàvedė Lėvio giminei ãtskirą ùžduotį: nèšti Viẽšpaties sándoros skrỹnią, stovėti

priẽš Viẽšpatį, eĩti tarnỹstės jám pãreigas ir jõ vardù teĩkti paláiminimą. Taĩp ir yrà põ šiái diẽnai. Todėl Lèvis negáuna paveldėtinio tuřto neĩ žẽmės daliẽs kaĩp jõ bróliai. Jõ paveldėtasis tuřtas yrà Viẽšpats, kaĩp Viẽšpats, tàvo Diẽvas, jám pažadėjo".

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 15, 1—2 ir 5. 7—8. 11 (P.: plg. 5a)

P. Viẽšpatie, tù màno paveldėtasis tuřtas.

1 Globók manè, Diẽve; priẽ tavęs àš glaudžiúosi.
2 Kartóju táu Diẽve: „Tù màno Viẽšpats".
5 Viẽšpatie, màno paveldėtasis tuřte,
taũre màno láimės, —
tàvo rañkoje màno likìmas. — **P.**

7 Àš šlóvinu Viẽšpatį, kurìs mán išmintį dúoda,
atsìmena màno širdis taĩ nèt nãktį.
8 Akysė nuolatõs Viẽšpáts mán stóvi,
jìs màno dẽšinę rẽmia, àš nedrebẽsiu. — **P.**

11 Mán ródysi kẽlią, kurìs į gyvẽnimą vẽda,
pilnà mán bùs láimė priẽš tàvo véidą,
tàvo dešinẽj bùs peř ámžius linksmýbės. — **P.**

86

Pirmasis skaitinys 1 Sam 16, 1b. 6—13a

Kelkis ir patepk jaunuolį, nes tai šitas

Ìš pirmõsios Samuèlio knỹgos.

Viẽšpats kalbẽjo Samuèliui: „Prisipìlk rãgą aliẽjaus ir susiruõšk į keliõnę. Tavè àš siunčiù į Betliẽjų pàs Izãjį, nès vieną iš jõ sūnų pasirinkaũ karãliumi".

Nuvỹkęs Samuėlis išvýdo Eliãbą iř pagalvójo: „Tikriáusiai šitas bùs pateptìnis Viẽšpaties akysė!"

Bèt Viẽšpats Samuėliui pasãkė: „Nežiūrėk jõ išvaizdos, jõ áukšto ūgio! Jã àš neišrinkaũ. Diẽvo akìs žiũri kitaĩp neĩ žmogùs. Žmogùs mãto išorę, õ Viẽšpats žvelgia į̃ širdį̃". Tadà Izãjis pàšaukė Abinadãbą iř àtvedė pàs Samuėlį.

Tàs pasãkė: „Iř šìto Viẽšpats neišriñko".

Izãjis pàkvietė Šimą. Samuėlis tãrė: „Iř šìto Viẽšpats neišriñko".

Taĩp Izãjis pristãtė Samuėliui septýnis sàvo sũnus, bèt Samuėlis jám pasãkė: „Nẽ vìeno iš šìtų Viẽšpats neišsiriñko".

Pagaliaũ Samuėlis paklãusė Izãjį: „Ar̃ taĩ visì tàvo sũnūs?"

Tàs atsãkė: „Yrà dár jauniáusias, kurìs gãno avìs".

Samuėlis liẽpė Izãjui: „Pasiųsk ką̃ nórs jõ parvèsti, nès mẽs nesėsime aukõs pókylio, kõl jìs čionaĩ neateĩs". Taĩgi jìs pàsiuntė jõ parkviẽsti. Dóvydas bùvo šviẽsiai rudplaũkis, turėjo gražiàs akìs iř šaũniai atródė.

Tadà Viẽšpats tãrė: „Kélkis iř patèpk jį̃, nès taĩ šitas".

Samuėlis ẽmė aliẽjinį rãgą iř pàtepė Dóvydą tar̃p jõ brólių. Nuõ tõs dienõs Viẽšpaties Dvasià nùžengė añt Dóvydo iř pasiliko sù juõ vìsą laĩką. Samuėlis susiruõšęs išvỹko į̃ Ramãtą.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 88, 2—3. 4—5. 21—22. 25 ir 27 (P.: plg. 2a)

P. Viẽšpatie, tàvo malónes giedósiu peř ámžius.

[2] Àš, Viẽšpatie, tàvo malónes giedósiu peř ámžius,
kartų̃ kartóms sàvo bùrna gársinsiu tàvo ištikimýbę.

3 Jùk pasakýta: „Sántarvės malónė užtikrinta ámžiams".
Tvirtà kaĩp dangùs tàvo, Diẽve, ištikimýbė. — **P.**

4 „Sudariaũ àš sándorą sù išrinktúoju.
Àš Dóvydui, sàvo taĩrnui, prisiekiau:
5 ‚Gìminę tàvo ámžiams sukúriau,
kartũ kartomis tvẽriantį sóstą tàu pastatýsiu'. — **P.**

21 Àš Dóvydą, sàvo pasìrinktąjį taĩrną,
pašvéntinau sàvo šventúoju aliẽjum.
22 Màno rankà visuomèt sù juõ bùs,
jį̃ stiprins màno galýbė. — **P.**

25 Jám ródysiu sàvo ištikimýbę, malónę,
pakiĩs peĩ manė jõ galýbė.
27 Jisaĩ mán sakỹs: ‚Tù màno Tẽvas, tù màno Diẽvas
ir̃ príebėga mán išsigélbėt' ". — **P.**

87

Pirmasis skaitinys Iz 6, 1—8

Ką man pasiųsti? Kas, mūsų pavestas, eitų?

Ìš prãnašo Izaìjo knỹgos.

Karãliaus Uzìjo mirtiẽs mẽtais regėjau Viẽšpatį. Jis sėdėjo aukštamė, puikiamė sóste. Jõ rũbo vaĩktis skleĩdėsi põ visą šventỹklą.

Jõ viršujė sklañdė serãfai. Kiekvienas jų̃ turėjo põ šẽšis sparnùs: dviẽm sparnaĩs prisidengė véidus, dviẽm — sàvo kójas ir̃ dviẽm jiẽ plevẽno. Vienì kitiems jiẽ šaũkė: „Šveñtas, šveñtas, šveñtas Viẽšpats, Galýbių Diẽvas. Pilnà visà žẽmė yrà jõ garbẽs!" Gar̃siai jiems šaũkiant, drebėjo dùrų sleñksčiai, ir̃ šventyklà prisipìldė dúmų.

Tuomèt àš tariaũ: „Vařgas mán, dabař pražuvaũ! Àš, nešvarių lúpų žmogùs, gyvẽnantis nešvarių lúpų tautojė, sàvo akimis regėjau Karãlių, kareivìjų Viẽšpatį!"

Tadà priẽ manęs priskrìdo vienas serãfų; jis rañkoje turėjo dẽgančią añglį, kurią žnýplėmis bùvo paẽmęs nuõ altõriaus. Jis pàlietė jà màno bùrną ir tãrė: „Štaĩ žarijà pàlietė tàvo lúpas; tàvo kaltẽ panaikìnta, tàvo núodėmė nuvalýta".

Põ tõ išgirdaũ Viẽšpaties balsą: „Ką mán pasiųsti? Kàs, músų pàvestas, eĩtų?"

Àš atsìliepiau: „Štaĩ àš, manė ir pasiųsk!"

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 39, 2 ir 4ab. 7—8a. 8b—9. 10 (P.: 8a ir 9a)

P. Štaĩ ateinù, õ Diẽve, výkdyti tàvo vãlios.

2 Viẽšpaties àš lauktė láukiau,
ir jis priẽ manęs pasìlenkė meĩliai.
4 Į màno lúpas naũją gíesmę įdėjo,
gíesmę Diẽvui pagárbint. — **P.**

7 Táu nepatìko neĩ krùvinos aũkos, neĩ ãtnašos vaĩsių;
bèt atvėrei màno ausìs, kàd klausýtų.
Nenorėjai neĩ dẽginamų, neĩ atgailõs atnašų.
8 Tuomèt àš tariaũ: „Ateinù!" — **P.**

Knỹgoje apiẽ manė yrà parašýta:
9 „Diẽve, àš trókštu įvýkdyti tãvąją vãlią;
tàvo Teisýnas meilùs màno šìrdžiai". — **P.**

10 Tàvo teisùmą paskélbiau susirinkimui,
Viẽšpatie, tù žinaĩ, kàd àš netylėjau,
lúpas sučiáupęs. — P.

88

Misionieriams

Pirmasis skaitinys Iz 52, 7—10

Visi pasaulio kraštai išvys mūsų Dievo išganymą

Iš prãnašo Izaijo knỹgos.

Kókios gi dailios čià, kalnuosè, džiaugsmingojo šaũklio kójos — tõ, kuris skélbia ramýbę, gársina gẽrą naujíeną ir žãda išgãnymą, kurís kalba Siònui: „Tàvo Diẽvas yrà Valdõvas!".

Klausýkis, jaũ šũkauja tàvo žvalgai — visi draugè džiũgauja, nès jiẽ akivaizdžiai mãto, jóg Viẽšpats į Siòną grįžta. Todẽl ir jũs pradėkite džiũgauti, Jerùzalės griuvẽsiai, nès Viẽšpats paguõs sàvo taũtą, išgélbės Jerùzalę.

Viẽšpats iškelia sàvo šveñtąją rañką visų tautų akysè. Visi pasáulio kraštai išvỹs mũsų Diẽvo išgãnymą.

Tai Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 95, 1—2a. 2b—3. 7—8a. 10 (P.: 3)

P. Skélbkit tautóms nuostabiùs Viẽšpaties dárbus.

1 Viẽšpačiui naũją giesmę giedókit,
giedókite jám, visos šãlys.
2 Giedókite Viẽšpačiui, šlóvę dúokit jõ vařdui. — **P.**

Skélbkit kasdiẽn, kàd jis išgãnymą nẽša.
3 Skélbkit pagónims jõ garbingùmą,
tautóms — jõ nuostabiùs dárbus. — **P.**

7 Šlóvinkit Viẽšpatį, tautų visos šeimos,
girkit jõ gařbę, galýbę.
8 Šlóvinkit Viẽšpaties vařdą. — **P.**

10 Skélbkit tautóms, kàd Viẽšpats — galingas Valdõvas.
Jìs nepajùdinamai tvìrtą sukūrė pasáulį,
váldo tautàs teisingiáusiai. —

P. Skélbkit tautóms nuostabiùs Viẽšpaties dárbus.

89

Pirmasis skaitinys Iz 61, 1—3a

Mane yra Viešpats patepęs
ir siuntęs nešti išganymo žinios varguoliams

Ìš prãnašo Izaìjo knỹgos.

Prãnašas sãko:

„Diẽvo Dvasià añt manẽs, kadángi manè yrà Viẽšpats patẽpęs. Jìs manè siuñtė nèšti džiugiõsios naujíenos vargdiẽniams, gýdyti tũ, kuríems plýšta širdis, skélbti belaĩsvių išvadãvimo, kaliniũ paleidìmo, pagársinti Viẽšpaties malónės mẽtų beĩ keĩšto ùž mūsų Diẽvą dienõs, pagúosti visũ, kuriẽ liũdi, nudžiùginti gẽdinčių Siòno: jíems pelenũ viẽtoje dúoti vainiką, viẽtoj gẽdulo — džiaũgsmo aliẽjaus, viẽtoj síelvarto — iškilmių drabùžį. Jiẽ bùs vadìnami ‚teisýbės ąžuolaĩs', ‚sodiniaĩs, peĩ kuriuõs Viẽšpats apreĩkš sàvo garbę'".

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 88, 2—3. 4—5. 21—22. 25 ir 27 (P.: plg. 2a)

P. Viẽšpatie, tàvo malónes giedósiu peĩ ámžius.

2 Àš, Viẽšpatie, tàvo malónes giedósiu peĩ ámžius,
kartũ kartóms sàvo bùrna gársinsiu tàvo ištikimýbę.
3 Jùk pasakýta: „Sántarvės malónė užtikrinta ámžiams".
Tvirtà kaĩp dangùs tàvo, Diẽve, ištikimýbė. — **P.**

4 „Sudariaũ àš sándorą sù išrinktúoju.
Àš Dóvydui, sàvo tarnui, prisiekiau:
5 ‚Giminę tàvo ámžiams sukũriau,
kartų kartomis tvėriantį sóstą táu pastatýsiu'". — **P.**

21 Àš Dóvydą, sàvo pasìrinktąjį tarną,
pašvéntinau sàvo šventúoju aliējum.
22 Màno rankà visuomèt sù juõ bùs,
jį stìprins màno galýbė. — **P.**

25 Jám ródysiu sàvo ištikimýbę, malónę,
pakilĩs peř manè jõ galýbė.
27 Jisaĩ mán sakỹs: ‚Tù màno Tėvas, tù màno Diẽvas
ir príebėga mán išsigélbėt'. — **P.**

90

Pirmasis skaitinys Jer 1, 4—9

Kur tik tave aš pasiųsiu, tu eisi

Ìš prãnašo Jeremìjo knỹgos.

Mán bùvo paskélbtas Viẽšpaties žõdis: „Dár priẽš sutvérdamas mótinos kũne, àš tavè išrinkaũ; dár priẽš paliẽkant táu mótinos įsčias, àš tavè pašvéntinau — prãnašu tautóms àš tavè paskýriau".

Àš atsìliepiau: „Àk, màno Viẽšpatie Diẽve! Jùk àš dár nemóku kalbėti: àš dár peř jáunas!"

Bèt Viẽšpats mán tãrė: „Nesakýk: ‚Àš dár peř jáunas'. Kuř tìk tavè àš pasiųsiu, tù eĩsi, ir ką táu pavèsiu, tù skélbsi. Tù jų nebijók, nès àš sù tavimì ir táu padėsiu, — Viẽšpaties žõdis".

Ir Viẽšpats ištiesė sàvo rañką, pàlietė màno lũpas ir tãrė: „Àš įdedu sàvo žodžiùs į tavo lũpas".

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 95, 1—2a. 2b—3. 7—8. 10 (P.: 3)

P. Skélbkit tautóms nuostabiùs Viẽšpaties dárbus.

1 Viẽšpačiui naũją gíesmę giedókit,
giedókite jám, vìsos šãlys.
2 Giedókite Viẽšpačiui, šlóvę dúokit jõ vařdui. — **P.**

Skélbkit kasdiẽn, kàd jìs išgãnymą nẽša.
3 Skélbkit pagónims jõ garbingùmą,
tautóms — jõ nuostabiùs dárbus. — **P.**

7 Šlóvinkit Viẽšpatį, tautų vìsos šeĩmos,
gìrkit jõ gařbę, galýbę.
8 Šlóvinkit Viẽšpaties vařdą. — **P.**

10 Skélbkit tautóms, kàd Viẽšpats — galìngas Valdõvas.
Jìs nepajùdinamai tvìrtą sukũrė pasáulį,
vaĺdo tautàs teisingiáusiai. — **P.**

91

Pirmasis skaitinys Ez 3, 16—21

Tave aš skiriu Izraelio namų sargybiniu

Ìš prãnašo Ezechièlio knỹgos.

Mán bùvo paskélbtas Viẽšpaties žõdis:

„Žmogaũ, tavè àš skiriù Izraèlio namũ sargýbiniu. Išgiřdęs žõdį iš màno lũpų, tù juõs įspėk, kaĩp bũsiu pasãkęs. Jéi nusikaĺtusiam àš pasakýčiau: ‚Tù turì miřti', iř tù jõ nepérspėtum, — nekalbėtum, síekdamas nukreĩpti nedõrėlį nuõ nusikaĺstamo kẽlio, kàd jìs liktų gývas, tuomèt tàs nedõrėlis miřtų dẽl sàvo núodėmės, õ iš tavęs pareikaláučiau atãskaitos ùž jõ kraũją. Bèt jéigu tù pérspėtum nusikaĺtėlį, bèt jìs nenusigręžtų nuõ sàvo nedorýbės, ne-

mėstų sàvo nusikaĩstamo kẽlio, tuomèt jis miřtų dẽl sàvo núodėmės, õ tù bũsi išsáugojęs sàvo gyvýbę.

Iř jéigu teisuõlis pamèstų teisìngą gyvẽnimą iř padarýtų neteisýbę, àš jį pargriáusiu, iř jis numiřs, kadángi tù jõ neįspėjai. Jis miřtų dẽl sàvo núodėmės, iř jám nebũtų įskaĩtomi jõ ankstesnieji teisùmo darbaĩ. Bèt iš tavęs àš pareikaláučiau atãskaitos ùž jõ kraũją.

Õ jéigu teisuõlį tù pérspėsi nenusidėti, iř jis nenusidėtų, tadà jis lìktų gývas, nès bùvo įspėtas, iř tù bũsi išgélbėjęs sàvo gyvýbę".

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 116, 1. 2 (P.: Mk 16, 15)

P. Eĩkite į visą pasáulį iř skélbkite Evangèliją.
Arba: Aleliùja.

1 Gárbinkit Viẽšpatį, visos taũtos,
šlóvinkit jį, visos šãlys! — **P.**

2 Jõ gailestingùmas tikraĩ begalìnis,
sàvo pažadáms jis ìštikimas peř ámžius. — **P.**

92

Pirmasis skaitinys Ez 34, 11—16

Kaip ganytojas susirūpina nuklydusiais nuo bandos gyvuliais, taip ir aš pasirūpinsiu savo avimis

Ìš prãnašo Ezechièlio knỹgos.

Viẽšpats kaĩba:

„Àš pàts susiieškósiu savąsias avis iř pàts jomis rũpinsiuos. Kaĩp ganýtojas susirũpina nuklýdusiais nuõ ban-

dõs gyvuliaĩs, taĩp ir̃ àš pasirūpinsiu sàvo avimis ir̃ susigrąžinsiu iš visų viẽtų, kur̃ bùvo pasklidusios tam̃sią, apsiniáukusią diẽną.

Àš jàs išvèsiu iš tautų tárpo, surinksiu iš visókių kraštų ir̃ atgabénsiu į jųjų šãlį. Nuvèsiu jàs į Izraèlio kalnų ganyklàs, į klónius, į visàs tõs šaliẽs sustójamas vietàs. Gerõn ganỹklon àš jàs nuvèsiu, Izraèlio kalnýne bùs jų gãnymosi viẽtos. Teñ jõs ganỹsis veš̃liojè žolėjė; gerõs gãniavos jõs ràs Izraèlio kalnýne.

Àš vèsiu į gãniavą savąsias avìs, àš dúosiu jóms pailsė̃ti — Viẽšpaties Diẽvo žõdis.

Paklýdusias àš susiieškósiu, atsiskýrusias susigrąžinsiu, sùžeistas pérrišiu, nusilpusias šérsiu, ríebias ir̃ sveikàs prižiūrė̃siu. Àš bũsiu jų ganýtojas ir̃ sáugosiu jàs kaĩp reĩkiant".

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 22, 1—3. 4. 5. 6 (P.: 1)

P. Manė̀ Viẽšpats gãno: mán niẽko nestiñga.

1 Manė̀ Viẽšpats gãno: mán niẽko nestiñga.
2 Jis manė̀ vẽda, kur̃ vẽšlios ganỹklos žaliúoja,
léidžia mán atilsė̃ti pavérsmy;
3 mãnąją síelą gaivìna,
vẽda manė̀ teisingais takaĩs sàvo gar̃bei. — **P.**

4 Nẽ keliáudamas slėniù tamsiáusiu,
àš nebijósiu, nès tù draugė̀ bũsi.
Tàvo lazdà, vẽzdas galingas,
drąsą mán dúoda. — **P.**

5 Tù mán keli váišes,
õ priẽšai sugẽdinti žiūri.
Kvepalaĩs mán pàtepi gálvą,
pilì mán sklidiną taũrę. — **P.**

6 Tavóji malónė ir méilė palỹdi
kiekvieną màno gyvẽnimo diẽną.
Àš Viẽšpaties bũste gyvénsiu
peř ámžius ilgiáusius. — **P.**

PIRMIEJI SKAITINIAI VELYKŲ LAIKU

93

Misionieriams

Pirmasis skaitinys Apd 13, 46—49

Mes kreipiamės į pagonis

Iš Apãštalų darbų.

Paũlius ir Barnãbas ryžtingai pasãkė: „Pirmiáusia jùms turẽjo bũti skélbiamas Diẽvo žõdis, bèt kadángi jũs jį̃ àtmetate ir pãtys laĩkote savè nevertaĩs ámžinojo gyvẽnimo, taĩ mẽs kreĩpiamės į̃ pagónis. Taĩp mùms liẽpė Viẽšpats: ‚Paskýriau tavè, kàd bũtum šviesà pagónims, kàd gélbėtum juõs iki pàt žẽmės pakraščių'".

Taĩ girdėdami, pagónys džiaũgėsi ir šlóvino Diẽvo žõdį; ir įtikėjo visi paskirtíeji amžinájam gyvẽnimui. Taĩp Viẽšpaties žõdis išplìto põ visą krãštą.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 116, 1. 2 (P.: Mk 16, 15)

P. Eĩkite į̃ visą pasáulį ir skélbkite Evangèliją.
Arba: Aleliùja.

[1] Gárbinkit Viẽšpatį, vìsos taũtos,
šlóvinkite jį̃, vìsos šãlys! —

P. Eĩkite į̃ vìsą pasáulį ir skélbkite Evangèliją.

[2] Jõ gailestingùmas tikraĩ begalìnis,
sàvo pažadáms jis ištikimas peř ámžius. — **P.**

94

Pirmasis skaitinys Apd 20, 17—18a. 28—32. 36

Būkite rūpestingi saų ir visai kaimenei,
kuriai Šventoji Dvasia jus paskyrė vyskupais,
kad ganytumėte Dievo Bažnyčią

Ìš Apãštalų darbų̃.

Ìš Milėto Paũlius pàsiuntė į̃ Efėzą kvietìmą, kàd pàs jį̃ atvỹktų bažnýčios vyresnìeji.

Jíems atvỹkus, Paũlius prabìlo: „Bũkite rūpestìngi sáu ir vìsai kaĩmenei, kuriái Šventóji Dvasià jùs paskýrė vyskupaĩs, kàd ganýtumėte Diẽvo Bažnýčią, kurią jìs yrà įsigìjęs sàvo kraujù. Àš žinaũ, kàd, mán pasitráukus, įsibraũs pàs jùs žiaurių̃ vilkų̃, kuriẽ nepagailẽs kaĩmenės. Nètgi iš jũsų tárpo atsiràs tokių̃, kuriẽ klastìngomis kalbomìs steñgsis patráukti pãskui savė mókinius.

Todẽl budėkite ir nepamiršk ite, jóg àš peř trejùs metùs diẽną ir nãktį nepaliáudamas, sù ãšaromis įspėjinėjau kiekvíeną. Õ dabař pàvedu jùs Viẽšpačiui ir jõ malónės žõdžiui, kuris tùri gãlią jùs išugdýti ir dúoti paveldėjimą tarp visų̃ pašvęstų̃jų".

Taĩ pasãkęs, jis atsìklaupė ir kartù sù visaĩs pasimeldė.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 109, 1. 2. 3. 4 (P.: 4bc)

P. Tù Kùnigas ámžiais kaĩp Melchizedėkas.
A r b a: Aleliùja.

1 Diẽvas sãko màno Valdõvui: „Sėskis màno dešinėjė,
àš patiẽsiu tàvo príešus
taĩsi pakójį põ tàvo kójų". — **P.**

2 Diẽvas duõs tàu Siòno kalnė valdõvo lãzdą,
ir̃ tù sàvo príešus valdýsi. — P.

3 Nuõ gimìmo šventuosė kalnuosė viešpatáusi,
iš pàt įsčių, nuõ aušrõs sàvo jaunỹstės. — **P.**

4 Viẽšpats yrà prisiekęs, ir̃ jìs nesigaĩli:
„Tù Kùnigas ámžiais kaĩp Melchizedėkas". — **P.**

95

Pirmasis skaitinys Apd 26, 19—23

Mesijas paskelbs šviesą tautai ir pagonims

Ìš Apãštalų darbų̃.

Paũlius kalbėjo: „Karãliau Agripai, àš negalėjau bũti neklusnùs dangaũs apreiškimui. Ìš pradžių Damaskė ir̃ Jerùzalėje, õ paskuĩ visojė Judė́joje ir̃ pagonìjoje ėmiaũ skélbti, kàd žmónės atsiverĩstų, sugrį̀žtų pàs Diẽvą ir̃ ir̃mtųsi tikro atsivertìmo darbų̃. Ùž taĩ žỹdai sùgriebė manė̀ šventỹkloje ir̃ mėgìno užmùšti.

Bèt, Diẽvui pàdedant, ikì šiõs dienõs àš tebeliùdiju mažám ir̃ dideliám, neskélbdamas niẽko viršaũs, õ tik taĩ, kã̀ yrà skélbę įvỹksiant pranašaĩ ir̃ Mõzė, bũtent, jóg

Mesijas kentės, jóg pirmutinis prisikelĩs iš numirusių ir paskelbs šviesą taũtai ir pagónims".

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 116, 1–2 (P.: Mk 16, 15)

P. Eĩkite į visą pasáulį ir skélbkite Evangėliją.
Arba: Aleliùja.

1 Gárbinkite Viẽšpatį, visos taũtos,
šlóvinkite jį, visos šãlys! — **P.**

2 Jõ gailestingùmas tikraĩ begalinis,
sàvo pažadáms jis ištikimas peř ámžius. — **P.**

ANTRIEJI SKAITINIAI

96

Antrasis skaitinys Rom 12, 3—13

Pagal malonę turime įvairių dovanų

Iš šveñtojo apãštalo Paũliaus
láiško Romiẽčiams.

Bróliai!

Dẽlei mán suteiktõs malónės àš rãginu kiekvieną iš jũsų nemanýti apiẽ savè aukščiaũ, negù dẽra manýti, bèt manýti apiẽ savè blaĩviai, kiekvienám pagaĩ Diẽvo dúotąjį tikẽjimo láipsnį.

Jùk kaĩp vienamè kũne tùrime daũg nariũ, ir visi nariaĩ atliẽka nè tą pãtį ùždavinį, taĩp ir mẽs daũgelis ẽsa-

me vienas kūnas Kristuje, o paviẽniui imant, — vieni kitų nariaĩ.

Pagaĩ mùms sùteiktą malónę tùrime įvairių dovanų. Kàs tùri pranašỹstės dóvaną, tegùl jà naudójasi, laikýdamasis tikẽjimo; kàs dóvaną tarnáuti, — tetarnáuja, kàs mókyti, — tegùl móko, kàs skãtinti, — tegùl skãtina; kàs dóvaną šeĩpti, — tegùl šeĩpia dõsniai, kàs vadováuti, — tegùl vadováuja rūpestingai; kàs dóvaną gailestingùmo darbáms, — tegùl pagélbi kitíems sù džiaugsmù.

Méilė tebūna bè veidmainỹstės. Bodėkitės pìkto, laikýkitės gẽro. Nuoširdžiaĩ mylėkite vienì kitùs bróliška méile; lenktyniáukite tarpùsavio pãgarba. Nebúkite apsileidę, bèt uõlūs, karštõs dvãsios; tarnáukite Viẽšpačiui. Džiaũkitės viltimì, búkite kañtrūs suspaudimė, ištvermingi maldojė. Rūpinkitės šventųjų reikalaĩs, púoselėkite svetingùmą.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Šventėse ir minėjimuose

Atliepiamoji psalmė Ps 15, 1—2 ir 5. 7—8. 11 (P.: plg. 5a)

P. Viẽšpatie, tù màno paveldėtasis turtas.

[1] Globók manė, Diẽve: priẽ tavęs àš glaudžiúosi.
[2] Kartóju táu, Diẽve: „Tù màno Viẽšpats".
[5] Viẽšpatie, màno paveldėtasis turte,
taũre màno láimės, —
tàvo rañkoje màno likìmas. — **P.**

[7] Àš šlóvinu Viẽšpatį, kurìs mán išmintį dúoda,
atsìmena màno širdis taĩ nèt nãktį.
[8] Akysė nuolatõs Viẽšpats mán stóvi,
jis màno dẽšinę rẽmia, àš nedrebėsiu. — **P.**

[11] Mán ródysi kẽlią, kurìs į gyvẽnimą vẽda,
pilnà mán bùs láimė priẽš tàvo véidą,
tàvo dešinẽj bùs peř ámžius linksmýbės. — **P.**

97

Antrasis skaitinys 1 Kor 1, 18–25

Dievas panorėjo skelbimo kvailumu
išgelbėti tuos, kurie tiki

Iš šveñtojo apãštalo Paũliaus
pirmojo láiško Korintiẽčiams.

Bróliai!

Žõdis apiẽ krỹžių tiems, kuriẽ eĩna į prãžūtį, yrà kvailỹstė, õ mùms, eĩnantiems į išgãnymą, jis yrà Diẽvo galýbė.

Jùk parašýta: „Sunaikìnsiu išmintìngųjų ìšmintį, niẽkais paveřsiu gudriųjų gudrýbę". Kuř išmiñčius? kuř Rãšto mokõvas? kuř šiõ pasáulio tyrinėtojas? Ařgi Diẽvas nepàvertė pasáulio išmintiẽs kvailystė?!

Õ kadángi pasáulis sàvo išmintimì Diẽvo nepažìno iš Diẽvo išmintiẽs veikalų, taĩ Diẽvas panorẽjo skelbimo kvailumù išgélbėti tuõs, kuriẽ tiki.

Žỹdai reikaláuja stebùklų, graĩkai ieško išmintiẽs, õ mẽs skélbiame Jėzų nukryžiúotąjį, kuris žỹdams yrà papiktinimas, pagónims — kvailỹstė. Bèt pašauktiesiems — tíek žỹdams, tíek graĩkams — mẽs skélbiame Kristų, kuris yrà Diẽvo galýbė ir Diẽvo išmintis.

Diẽviškoji kvailýbė išmintingèsnė ùž žmónes ir diẽviškoji silpnýbė galingèsnė ùž žmónes.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Šventėse ir minėjimuose

Atliepiamoji psalmė Ps 95, 1–2a. 2b–3. 7–8a. 10 (P.: 3)

P. Skélbkit tautóms nuostabiùs Viẽšpaties dárbus.

Viẽšpačiui naũją giesmę giedókit,
giedókite jám, visos šãlys.

2 Gíedókit Viẽšpačiui, šlóvę dúokit jõ vaȓdui. — **P.**
Skélbkit kasdiẽn, kàd jìs išgãnymą nẽša.
3 Skélbkit pagónims jõ garbingùmą,
tautóms — jõ nuostabiùs dárbus. — **P.**

7 Šlóvinkit Viẽšpatį, tautų̃ vìsos šeĩmos,
gìrkit jõ gaȓbę, galýbę.
8 Šlóvinkit Viẽšpaties vaȓdą. — **P.**

10 Skélbkit tautóms, kàd Viẽšpats — galìngas Valdõvas.
Jìs nepajùdinamai tvìrtą sukūrė pasáulį,
vaĺdo tautàs teisingiáusiai. — **P.**

98

Antrasis skaitinys 1 Kor 4, 1—5

Kristaus tarnai ir Dievo slėpinių tvarkytojai

Ìš šveñtojo apãštalo Paũliaus
pìrmojo láiško Korintiẽčiams.

Bróliai!

Tegùl žmónės laĩko mùs Kristaus tarnaĩs iȓ Diẽvo slėpinių̃ tvarkýtojais. Õ ìš tvarkýtojų beliẽka láukti, kàd bū́tų patikimì.

Mán mažaĩ rū̃pi, ką̃ jū̃s aȓ žmonių̃ teĩsmas sprę́stų apiẽ manė. Nẽ àš pàts savę̃s neteisiù. Nórs àš nesijaučiù kaĺtas, bèt dẽl tõ àš dár nesù ištéisintas. Màno teisė́jas yrà Viẽšpats.

Tàd neteĩskite kõ nórs priẽš laĩką, ikì ateĩs Viẽšpats, kurìs nušviẽs, kàs tamsojè pàslėpta, iȓ atskleĩs širdžių̃ sumãnymus. Tuomèt kiekvienám tèks pagyrìmas iš Diẽvo.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Šventėse ir minėjimuose

Atliepiamoji psalmė Ps 88, 2—3. 4—5. 21—22. 25 ir 27 (P.: plg. 2a)

P. Viešpatie, tavo malónes giedósiu peř ámžius.

2 Àš, Viešpatie, tavo malónes giedósiu peř ámžius,
kartų kartóms sàvo bùrna gársinsiu tàvo ištikimýbę.
3 Jùk pasakýta: „Sántarvės malónė užtikrinta ámžiams".
Tvirtà kaĩp dangùs tàvo, Diẽve, ištikimýbė. — **P.**

4 „Sudariaũ àš sándorą sù išrinktúoju.
Àš Dóvydui, sàvo tařnui, prisiekiau:
5 ‚Giminę tàvo ámžiams sukũriau,
kartų kartomis tvẽrïantį sóstą táu pastatýsiu'". — **P.**

21 Àš Dóvydą, sàvo pasìrinktąjį tařną,
pašvéntinau sàvo šventúoju aliẽjum.
22 Màno rankà visuomèt sù juõ bùs,
jį stiprins màno galýbė. — **P.**

25 Jám ródysiu sàvo ištikimýbę, malónę,
pakilĩs peř manè jõ galýbė.
27 Jisaĩ mán sakỹs: ‚Tù màno Tẽvas, tù màno Diẽvas
ir príebėga mán išsigélbėt'. — **P.**

99

Antrasis skaitinys 1 Kor 9. 16—19. 22—23

Vargas man, jei neskelbčiau Evangelijos!

Ìš šveñtojo apãštalo Paũliaus
pìrmojo láiško Korintiẽčiams.

Bróliai!

Kàd àš skélbiu Evangèliją, taĩ neturiù pãgrindo girtis,
nès taĩ màno būtinà prievolė, ir vařgas mán, jéi neskélb-

čiau Evangèlijos! Jéigu àš taĩ darýčiau sàvo valià, gáučiau ãtlygį; bèt kadángi daraũ nè sàvo valià, taĩ atliekù tìk mán patikëtą tarnýbą.

Kaĩp tadà sù ãtlygiu? Õgi kàd, skélbdamas Evangèliją, pateĩkčiau ją̃ véltui iř nesinaudóčiau sàvo téise, kurią̃ mán dúoda Evangèlijos skelbìmas.

Bū́damas nuõ niẽko nepriklaũsomas, àš pasidariaũ visų̃ vérgas, kàd tìk daugiaũ jų̃ laimëčiau.

Silpníesiems pasidariaũ silpnas, kàd laimëčiau silpnúosius. Visíems tapaũ vìskuo, kàd vienaĩp ař kitaĩp beñt kaĩ kuriuõs išgélbėčiau. Vìsa taĩ daraũ dẽl Evangèlijos, kàd bū́čiau jõs daliniñkas.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Šventėse ir minėjimuose

Atliepiamoji psalmė Ps 95, 1—2a. 2b—3. 7—8a. 10 (P.: 3)

P. Skélbkit tautóms nuostabiùs Viẽšpaties dárbus.

1 Viẽšpačiui naũją gíesmę giedókit,
gíedokite jám, vìsos šãlys.
2 Giedókit Viẽšpačiui, šlóvę dúokit jõ vařdui. — **P.**

Skélbkit kasdiẽn, kàd jìs išgãnymą nẽša.
3 Skélbkit pagónims jõ garbingùmą,
tautóms — jõ nuostabiùs dárbus. — **P.**

7 Šlóvinkit Viẽšpatį, tautų̃ visos šeĩmos,
gìrkit jõ gařbę, galýbę.
8 Šlóvinkit Viẽšpaties vařdą. — **P.**

10 Skélbkit tautóms, kàd Viẽšpats — galìngas Valdõvas.
Jìs nepajùdinamai tvìrtą sukū́rė pasáulį,
vaĩdo tautàs teisingiáusiai. — **P.**

100

Antrasis skaitinys 2 Kor 3, 1—6a

Jis įgalino mus būti Naujosios Sandoros tarnais

Iš šveñtojo apãštalo Paũliaus
añtrojo láiško Korintiẽčiams.

Bróliai!

Ar̃ pradẽsime iš naũjo savè jùms pristatinẽti? Gál reĩkia, kaĩp kaĩ kuríems, palydimųjų laiškų į jùs ar̃ nuõ jũsų?

Nè, nès jũs pãtys ẽsate mũsų láiškas, įrašýtas mũsų širdysė, visų žmonių suprañtamas ir̃ skaĩtomas. Jũs pasirodẽte esą Kristaus láiškas, kurį mẽs, patarnáudami jùms, surãšėme nè rãšalu, bèt gývojo Diẽvo Dvasià, nè akmeñs plõkštėse, bèt gyvų̃ širdžių̃ plõkštėse.

Tókį pasitikėjimą mẽs tùrime Kristaus dėkà. Ir̃ nè todẽl, kàd bũtume iš savẽs tinkamì ką̃ nórs sumanýti tarỹtum iš savẽs, bèt mũsų tinkamùmas iš Diẽvo, kuris mùs įgãlino bũti Naujõsios Sándoros tarnaĩs.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Šventėse ir minėjimuose

Atliepiamoji psalmė Ps 15, 1—2 ir 5, 7—8, 11 (P.: plg. 5a)

P. Viẽšpatie, tù màno paveldėtasis turtas.

1 Globók manè, Diẽve: priẽ tavẽs àš glaudžiúosi.
2 Kartóju táu, Diẽve: „Tù màno Viẽšpats".
5 Viẽšpatie, màno paveldėtasis turte,
taũre màno láimės, —
tàvo rañkoje màno likìmas. — **P.**

7 Àš šlóvinu Viẽšpatį, kurìs mán išmintį dúoda,
atsìmena màno širdis taĩ nèt nãktį.
8 Akysė nuolatõs Viẽšpats mán stóvi,
jìs màno dẽšinę rẽmia, àš nedrebė̃siu. — **P.**

11 Mán ródysi kẽlią, kurìs Į̃ gyvẽnimą vẽda,
pilnà mán bùs láimė priẽš tàvo véidą,
tàvo dešinẽj bùs peř ámžius linksmýbės. — **P.**

101

Antrasis skaitinys 2 Kor 4, 1—2. 5—7

Mes skelbiame Kristų Jėzų,
save telaikydami jūsų tarnais dėl Jėzaus meilės

Ìš šveñtojo apãštalo Paũliaus
añtrojo láiško Korintiẽčiams.

Bróliai!

Ìš Diẽvo gailestingùmo turė̃dami šią tarnýbą, mẽs nenuléidžiame rañkų. Príešingai, mẽs susilaĩkome nuõ slaptų gėdìngų darbų̃, nesiléidžiame Į̃ gudrãvimus ir̃ neklastójame Diẽvo žõdžio, bèt ãtviru tiesõs skelbimù prisistãtome kiekvíeno žmogaũs sąžinei Diẽvo akìvaizdoje.

Mẽs nè savè pačiùs skélbiame, bèt Krìstų Jė̃zų kaĩp Viẽšpatį, savè telaikýdami jũsų tarnaĩs dẽl Jė̃zaus méilės. Pàts Diẽvas, kurìs yrà tãręs: „Ìš tamsõs tenušviñta šviesà!", sušvìto mũsų širdysė, kàd pažìntume Diẽvo šlóvę, spiñdinčią Krìstaus veidė.

Dejà, šitą lõbį mẽs nešiójamės molìniuose iñduose, kàd bũtų áišku, jóg tà galýbės gausà plaũkia nè iš mũsų, bèt iš Diẽvo.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Šventėse ir minėjimuose

Atliepiamoji psalmė Ps 118, 129. 130. 133. 135. 144 (P.: 105a)

P. Tavàsis, Viẽšpatie, žõdis
yrà màno žiñgsniams žibiñtas.

129 Tàvo pótvarkiai ìš tiesų stebuklìngi,
todẽl màno síela juõs sérgi. — **P.**

130 Tàvo žõdžių skaidrùmą apšviẽčia,
neišmãnėlius gãli pamókyt. — **P.**

133 Kreĩpk žingsniùs màno pagaĩ sàvo mókslą,
tegù nedorýbės manęs nepavérgia. — **P.**

135 Pažveĩk giedrù véidu į̃ sàvo tarną,
išmókyki manė̀ sàvo mókslo. — **P.**

144 Kàs tàvo apréikšta, ámžiais teisìnga:
padėk màn suprąsti, ir̃ àš gyvénsiu. — **P.**

102

Antrasis skaitinys 2 Kor 5, 14—20

Davė mums sutaikinimo tarnystę

Ìš šveñtojo apãštalo Paũliaus
añtrojo láiško Korintiẽčiams.

Bróliai!

Kristaus méilė vaĩdo mùs, įsitikinusius, kàd jéi vienas mirė ùž visùs, taĩ ir̃ visì yrà mirę. Jìs yrà mirę̀s ùž visùs, kàd gyvíeji nebė̀ sáu gyvéntų, bèt tám, kuris ùž juõs nùmirė ir̃ bùvo prikéltas.

Todẽl nuõ šiõl mẽs nebenórime nẽ vieno pažìnti kũno póžiūriu. Jéi mẽs ir̃ bùvome pažinę̀ Kristų kũno póžiūriu, taĩ dabar̃ mẽs taĩp jõ nebepažį̃stame.

Taĩgi, kàs yrà Krìstuje, tàs yrà naũjas kūrinỹs. Kàs bùvo sẽna, — praẽjo, štaĩ atsirãdo naũja. Õ visa taĩ iš Diẽvo, kuris mùs peř Krìstų sutáikino sù savimì ir dãvė mùms sutáikinimo tarnỹstę.

Jùk taĩ Diẽvas Krìstuje sutáikino sù savimì žmónes, nebeįskaĩto jiems nusikaltìmų ir patikẽjo mùms sutáikinimo žinią.

Taĩgi Krìstaus viẽtoje mẽs eĩname pasiuntiniũ pãreigas, tarsi pàts Diẽvas rãgintų peř mùs. Krìstaus vardù mẽs maldáujame: „Susitáikinkite sù Dievù!"

Taĩ Diẽvo žõdis.

Šventėse ir minėjimuose

Atliepiamoji psalmė Ps 117, 15—16. 19—20. 22—23, 27 (P.: 1)

P. Dėkókite Viẽšpačiui: jis malonìngas peř ámžius.
Arba: Aleliùja.

15 Džiaũgsmo, išsivadãvimo šaũksmas
teisuõlių sodýbose girdis:
16 „Diẽvo rankà paródė sàvo galýbę!
Diẽvas dẽšinę sàvo pakẽlė!
Diẽvo dešinẽ paródė sàvo galýbę!" — **P.**

19 Atvérkit vartùs, kuř teisýbė gyvẽna!
Įžeñgsiu, Diẽvui dėkósiu.
20 Štaĩ čià — Diẽvo vařtai,
prõ juõs teisíeji gãli įžeñgti. — **P.**

22 Akmuõ, kurį statýtojai veřtė į šãlį,
pačiù kertiniù pasidãrė.
23 Taĩp Diẽvo nulémta,
ir músų akìms taĩ núostabą kẽlia. — **P.**

27 Diẽvas yrà Viẽšpats, ir jis mùms šviẽčia.
Sù pálmių šakomis raňkose išsirikiúokit
ligi krãšto altõriaus. — **P.**

103

Antrasis skaitinys Ef 4, 1—7. 11—13

Tinkami tarnystės darbui,
Kristaus kūno ugdymui

Ìš šveñtojo apãštalo Paũliaus láiško Efeziẽčiams.

Bróliai!

Àš, kalinỹs Viẽšpatyje, rãginu jùs eĩgtis, kaĩp dẽra jū́sų pašaukìmui, į̃ kurį̃ ẽsate pašaukti. Sù visù nuolankumù beĩ meilumù, sù didžià kantrýbe palaikýkite tarpùsavio méilę, uõliai sérgėkite Dvãsios vienýbę taikõs ryšiaĩs.

Víenas kū́nas iř vienà Dvasià, kaĩp iř ẽsate pašauktì į̃ víeną sàvo pašaukìmo vìltį. Víenas Viẽšpats, víenas tikė́jimas, víenas Krìkštas. Víenas Diẽvas iř visų̃ Tė́vas, kurìs viřš visų̃, peř visùs iř visuosė.

Kiekvienám mū́sų duotà malónė pagaĩ Krìstaus dovanõs mãstą. Taĩ jìs paskýrė víenus apãštalais, kitùs pranašaĩs, evangelìstais, ganýtojais iř mókytojais, kàd padarýtų šventúosius tiñkamus tarnỹstės dárbui, Krìstaus kū́no ùgdymui, kõl mẽs visì pasíeksime tikė́jimo vienýbę iř Diẽvo Sūnaũs tóbulą pažinìmą — výrišką subrendìmą iř Krìstaus pilnãtvės ámžiaus saĩką.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Sventėse ir minėjimuose

Atliepiamoji psalmė Ps 22, 1—3. 4. 5. 6 (P.: 1)

P. Manė Viẽšpats gãno: mán niẽko nestiñga.

1 Manė Viẽšpats gãno: mán niẽko nestiñga.

2 Jis manè vẽda, kuř vẽšlios ganỹklos žaliúoja,
léidžia mán atilsẽti pavérsmy;
3 mãnąją síelą gaivìna,
vèda manè teisìngais takaĩs sàvo gařbei. — **P.**

4 Nẽ keliáudamas slėniù tamsiáusiu,
àš nebijósiu, nès tù draugė bũsi.
Tàvo lazdà, vẽzdas galingas,
drąsą mán dúoda. — **P.**

5 Tù mán keli váišes,
õ príešai sugėdinti žiũri.
Kvepalaĩs mán pàtepi gálvą,
pili mán sklìdiną taũrę. — **P.**

6 Tavóji malónė iř méilė palỹdi
kiekvíeną màno gyvẽnimo diẽną.
Àš Viẽšpaties bũste gyvénsiu
peř ámžius ilgiáusius. — **P.**

104

Antrasis skaitinys Kol 1, 24—29

Aš tapau Bažnyčios tarnas
Dievo man duotu paskyrimu

Ìš šveñtojo apãštalo Paũliaus
láiško Kolosiẽčiams.

Bróliai!

Dabař àš džiaugiúosi sàvo kentėjimais ùž jùs iř sàvo kũne papìldau, kõ dár trũksta Krìstaus vargáms dẽl jõ Kũno, kurìs yrà Bažnýčia. Àš tapaũ jõs tařnas Diẽvo mán dúotu paskyrimù, kàd jùms pilnaĩ atskleĩsčiau Diẽvo žõdį, tą pãslaptį, kurì bùvo paslėptà ámžiams iř kartóms, õ dabař apreikštà Diẽvo šventiesiems. Jiems Diẽvas pa-

norėjo paskelbti, kokiẽ didelì šiõs paslaptiẽs garbẽs tuřtai skirtì pagónims, bůtent Krìstus jumysė — garbẽs viltis.

Mẽs jį skélbiame, įspėdamì kiekvíeną žmõgų iř pamókydami kiekvíeną žmõgų sù visokeriópa išmintimì, kàd kiekvíeną žmõgų padarýtume tóbulą Krìstuje. Tõ dẽlei àš iř vargstù, grùmdamasis jõ sùteikta jėgà, kurì galingai veĩkia manyjė.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Šventėse ir minėjimuose

Atliepiamoji psalmė Ps 116, 1. 2 (P.: Mk 16, 15)

P. Eĩkite į visą pasáulį iř skélbkite Evangèliją.
Arba: Aleliùja.

1 Gárbinkit Viẽšpatį, vìsos taũtos,
šlóvinkit jį, vìsos šãlys! — **P.**

2 Jõ gailestingùmas tikraĩ begalìnis,
sàvo pažadáms jis ištikimas peř ámžius. — **P.**

105

Antrasis skaitinys 1 Tes 2, 2b—8

Mes troškome pasidalyti su jumis
ne tik Evangelija, bet ir savo gyvybe

Ìš šveñtojo apãštalo Paũliaus
pìrmojo láiško Tesalonikiẽčiams.

Bróliai!

Pasitikėdami Dievù, mẽs drąsiai skélbėme Diẽvo Evangèliją, nepáisydami visų bėdų. Jùk můsų skelbìmas plaũkia nė iš klaidõs, neĩ iš melagỹstės, neĩ iš klastingùmo.

Diẽvo pripažintì esą̃ tinkamì, kàd mùms bũtų patikẽta Evangèlija, mẽs jã ir skélbiame taĩp, kàd patiktume nè žmonẽms, bèt Diẽvui, kurìs skaĩto mũsų širdiẽs gelmėjè.

Kaĩp žìnote, mẽs niekadà nepasižymėjome pataikáujančiomis kalbomìs ir niẽkad — tepaliùdija Diẽvas — nebùvome pasidãvę godùmui; niekadà mẽs nesivaĩkėme žmonių̃ garbẽs, neĩ jũsų tárpe, neĩ kituř.

Bũdamì Krìstaus apãštalai, mẽs galėjome bũti jùms naštà, vìs dėltõ jũsų tárpe bùvome švelnũs, tařsi mótina, globójanti sàvo kũdikius.

Taĩp jùs mylėdami, mẽs tróškome pasidalýti sù jumìs nè tìk Diẽvo Evangèlija, bèt ir sàvo gyvýbe, nès tãpote mùms bè gãlo brángūs.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Šventėse ir minėjimuose

Atliepiamoji psalmė Ps 95, 1—2a. 2b—3. 7—8. 10 (P.: 3)

P. Skélbkit tautóms nuostabiùs Viẽšpaties dárbus.

1 Viẽšpačiui naũją gíesmę giedókit,
giedókite jám, vìsos šãlys.
2 Giedókite Viẽšpačiui, šlóvę dúokit jõ vařdui. — **P.**

Skélbkit kasdiẽn, kàd jis išgãnymą nẽša.
3 Skélbkit pagónims jõ garbingùmą,
tautóms — jõ nuostabiùs dárbus. — **P.**

7 Šlóvinkit Viẽšpatį, tautų̃ vìsos šeĩmos,
gìrkit jõ garbę, galýbę.
8 Šlóvinkit Viẽšpaties vařdą. — **P.**

10 Skélbkit tautóms, kàd Viẽšpats — galìngas Valdõvas.
Jìs nepajùdinamai tvìrtą sukũrė pasáulį,
vaĩdo tautàs teisingiáusiai. — **P.**

106

Antrasis skaitinys 2 Tim 1, 13—14; 2, 1—3

Sergėk brangųjį palikimą,
padedamas Šventosios Dvasios

Iš šveñtojo apãštalo Paũliaus
añtrojo láiško Timotiẽjui.

Brangùsis!

Sáu taisyklė laikýk sveikùs pamókymus, kuriuõs esì girdėjęs iš manęs apiẽ tikėjimą ir méilę Krìstui Jėzui. Sérgėk brángųjį palikìmą, pàdedamas Šventõsios Dvãsios, kurì gyvẽna mumysė.

Taĩgi tù, màno sūnaũ, stiprėk Krìstaus Jėzaus malóne ir̃ kã esì iš manęs girdėjęs priẽ daũgelio liùdytojų, pérduok patikimiems žmonėms, kuriẽ sugebės ir̃ kitùs mókyti.

Kentėk kartù sù manimì sunkumùs, kaĩp gẽras Krìstaus Jėzaus karỹs.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Šventėse ir minėjimuose

Atliepiamoji psalmė Ps 15, 1—2 ir 5, 7—8, 11 (P.: plg. 5a)

P. Viẽšpatie, tù màno paveldėtasis tur̃tas.

1 Globók manė, Diẽve: priẽ tavęs àš glaudžiúosi.
2 Kartóju táu, Diẽve: „Tù màno Viẽšpats".
5 Viẽšpatie, màno paveldėtasis tur̃te,
taũre màno láimės, —
tàvo rañkoje màno likimas. — **P.**

7 Àš šlóvinu Viẽšpatį, kurìs mán išmintį dúoda,
atsimena màno širdis taĩ nèt nãktį.

[8] Akysė nuolatõs Viẽšpats mán stóvi,
jìs màno dẽšinę rẽmia, àš nedrebė̃siu. — **P.**

[11] Màn ródysi kẽlią, kurìs į̃ gyvẽnimą vẽda,
pilnà mán bùs láimė priẽš tàvo véidą,
tàvo dešinẽj bùs peř ámžius linksmýbės. — **P.**

107

Antrasis skaitinys 2 Tim 4, 1—5

Dirbk evangelisto darbą, atlik savo tarnystę

Ìš šveñtojo apãštalo Paũliaus
añtrojo láiško Timotiẽjui.

Brangùsis!

Àš karštaĩ prašaũ dẽl Diẽvo ir Krìstaus Jė̃zaus, kurìs teĩs gyvúosius ir mìrusiuosius, vardañ jõ apsireiškìmo ir karalỹstės: skélbk žõdį, veĩk laikù ir nelaikù, bárk, draũsk, rãgink sù visù kantrumù ir kaĩp išmanýdamas.

Ateĩs tóks laĩkas, kaĩ žmónės nebepakę̃s sveĩko mókslo, bèt pasidãvę sàvo įgeidžiams, susivadiñs sáu mókytojų krũvą, kàd tiẽ dūzgéntų ausysė̀; jiẽ nukreĩps ausìs nuõ tiesõs, õ atveřs pãsakoms.

Bèt tù bũk visamė̀ kamė̀ apdairùs, kentė̃k vargùs, dìrbk evangelìsto dárbą, atlìk sàvo tarnỹstę.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Šventėse ir minėjimuose

Atliepiamoji psalmė Ps 95, 1—2a. 2b—3. 7—8. 10 (P.: 3)

P. Skélbkit tautóms nuostabiùs Viẽšpaties dárbus.

[1] Viẽšpačiui naũją giesmę giedókit,
giedókite jám, visos šãlys.

[2] Giedókite Viẽšpačiui, šlóvę dúokit jõ vařdui. —
P. Skélbkit tautóms nuostabiùs Viẽšpaties dárbus.
Skélbkit kasdiẽn, kàd jis išgãnymą nẽša.
[3] Skélbkit pagónims jõ garbingùmą,
tautóms — jõ nuostabiùs dárbus. — **P.**

[7] Šlóvinkit Viẽšpatį, tautų visos šeĩmos,
girkit jõ gařbę, galýbę.
[8] Šlóvinkit Viẽšpaties vařdą. — **P.**

[10] Skélbkit tautóms, kàd Viẽšpats — galingas Valdõvas.
Jis nepajùdinamai tvìrtą sukũrė pasáulį,
vaĩldo tautàs teisingiáusiai. — **P.**

108

Antrasis skaitinys 1 Pt 5, 1—4

Ganykite jums patikėtą Dievo kaimenę

Ìš šveñtojo apãštalo Pẽtro
pìrmojo láiško.

Mylimieji!
Vyresniúosius jũsų tárpe prašaũ àš, ìrgi vyresnỹsis, Kristaus kentėjimų liùdytojas ìr būsimõsios šlovės dalỹvis: ganýkite jùms patikėtą Diẽvo kaĩmenę nè iš prievartos, bèt sù nóru, kaĩp Diẽvui patiñka, nè dẽl bjauraũs pelno, bèt gerà valià, nè kaĩp viešpatáujantys jùms pavestiesiems, bèt tãpę pãvyzdžiu kaĩmenei. Kaĩ pasiródys Vyriáusiasis Ganýtojas, jũs gáusite nevýstantį garbės vainiką.

Ìr taĩ Diẽvo žõdis.

Šventėse ir minėjimuose

Atliepiamoji psalmė Ps 22, 1—3. 4. 5. 6 (P.: 1)

P. Manė Viẽšpats gãno: mán niẽko nestiñga.

1 Manė Viẽšpats gãno: mán niẽko nestiñga.
2 Jis manė vẽda, kuř vẽšlios ganýklos žaliúoja,
léidžia mán atilsėti pavérsmy;
3 mãnąją síelą gaivìna,
vẽda manė teisìngais takaĩs sàvo garbei. — **P.**

4 Nẽ keliáudamas slėniù tamsiáusiu,
àš nebijósiu, nès tù draugė bũsi.
Tàvo lazdà, vẽzdas galìngas,
drąsą mán dúoda. — **P.**

5 Tù mán keli váišes,
õ príešai sugẽdinti žiũri.
Kvepalaĩs mán pàtepi gálvą,
pili mán sklìdiną taũrę. — **P.**

6 Tavóji malónė ir méilė palỹdi
kiekvíeną màno gyvẽnimo diẽną.
Àš Viẽšpaties bũste gyvénsiu
peř ámžius ilgiáusius. — **P.**

EVANGELIJOS

109

Posmelis prieš evangeliją Jn 10, 14

(**P.** Aleliùja). — Àš — geràsis ganýtojas, —
sãko Viẽšpats.
— Àš pažįstu savąsias avìs,
ir mãnosios pažįsta manė. —
(**P.** Aleliùja).

Evangelija Mt 9, 35—38

Pjūtis didelė, o darbininkų maža

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagal Mãtą.

Jėzus ėjo peř visùs miestùs iř káimus, mókydamas sinagògose, skėlbdamas karalỹstės Evangèliją iř gýdydamas įvairiàs ligàs beĩ nėgales. Matýdamas miniàs, jìs gailėjosi žmonių, nès jiẽ bùvo suvařgę iř apleistì, lýg ãvys bė piemeñs.

Tuomėt jìs tãrė mokiniáms: „Pjūtis didelė, õ darbiniñkų mãža. Meĩskite pjūtiẽs šeimininką, kàd atsiųstų darbiniñkų į sàvo pjūtį".

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

110

Popiežiui

Posmelis prieš evangeliją Mk 1, 17

(**P.** Aleliùja). — Eĩkite pãskui manė! — sãko Viẽšpats. — Àš jùs padarýsiu žmonių žvejaĩs. — (**P.** Aleliùja).

Evangelija Mt 16, 13—19

Tu esi Petras — Uola;
ant tos uolos aš pastatysiu savo Bažnyčią

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagal Mãtą.

Atẽjęs į Pilỹpo Cezarẽjos apýlinkes, Jėzus pakláusė mókinius: „Kuõ žmónės laĩko Žmogaũs Sūnų?"

Jiẽ atsãkė: „Vienì Jonù Krìkštytoju, kitì Elijù, kiti Jeremijù aĩ dár kuriuõ iš pranašų".

Jìs vẽl pakláusė: „Õ kuõ jũs manè laĩkote?"

Tadà Pẽtras prabìlo: „Tù esì Mesìjas, gývojo Diẽvo Sūnùs!"

Jėzus jám tãrė: „Paláimintas tù, Sìmonai, Jõno sūnaũ, nès nè kū́nas iĩ kraũjas taĩ táu apréiškė, bèt màno Tẽvas, kuris yrà dangujė. Iĩ àš táu sakaũ: tù esì Pẽtras — Uolà; añt tõs uolõs àš pastatýsiu sàvo Bažnýčią, iĩ prãgaro vařtai jõs nenugalės. Táu dúosiu dangaũs karalỹstės raktùs; ką̃ tù suriši žẽmėje, bùs sùrišta iĩ dangujė, iĩ ką̃ atrìši žẽmėje, bùs àtrišta iĩ dangujė".

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

111

Posmelis prieš evangeliją Mt 23, 9a. 10b

(**P.** Aleliùja). — Jũs tùrite vieniñtelį Tẽvą dangujė.
Jū́sų vieniñtelis Mókytojas
yrà Krìstus. — (**P.** Aleliùja).

Evangelija Mt 23, 8—12

Kas iš jūsų didesnis, tebūnie jums tarnas

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangėlijos pagaĩ Mãtą.

Jėzus kalbėjo sàvo mokiniáms:

„Jũs nesivadìnkite ‚rãbi', nès tùrite vieniñtelį Mókytoją, õ jũs visì ẽsate bróliai.

Iř nẽ vieno sàvo tárpe nevadìnkite tẽvu, nès tùrite vieniñtelį Tẽvą dangujè.

Taĩp pàt nesivadìnkite mókytojais, nès jűsų vieniñtelis Mókytojas yrà Krìstus.

Kàs iš jűsų didèsnis, tebūniẽ jùms tařnas.

Nès kàs savè áukština, bùs pažẽmintas, õ kàs savè žẽmina, bùs išáukštintas".

Girdẽjote Viẽšpaties žõdį.

112

Misionieriams

Posmelis prieš evangeliją Mt 28, 19a. 20b

(**P.** Aleliùja). — Eĩkite iř padarýkite màno mokiniaĩs visų tautų žmónes, — sãko Viẽšpats. — Àš esù sù jumìs peř visàs dienàs ikì pasáulio pabaigõs. — (**P.** Aleliùja).

Evangelija Mt 28, 16—20

Eikite ir padarykite mano mokiniais visų tautų žmones

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagaĩ Mãtą.

Vienúolika mokinių nuvỹko į Galilėją, añt kálno, kurį jiems bùvo nuródęs Jėzus. Jį pamãtę, mokiniaĩ parpúolė añt žẽmės, tačiaũ kaĩ kuriẽ dár abejójo.

Tuomèt prisiařtinęs Jėzus prabìlo: „Mán duotà visà valdžià dangujè iř žẽmėje. Tàd eĩkite iř padarýkite màno mokiniaĩs visų tautų žmónes, krìkštydami juõs vardañ Tẽvo, iř Sūnaũs, iř Šventõsios Dvãsios, mókydami lai-

kýtis visko, kã tik esù jùms įsãkęs.

Ir štaĩ àš esù sù jumìs peř visàs dienàs ikį pasáulio pabaigõs".

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

113

Posmelis prieš evangeliją Mk 1, 17

(**P.** Aleliùja). — Eĩkite pãskui manė̀! — sãko Viẽšpats. — Àš jùs padarýsiu žmoniũ žvejaĩs. — (**P.** Aleliùja).

Evangelija Mk 1, 14—20

Aš jus padarysiu žmonių žvejais

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangėlijos pagaĩ Mõrkų.

Kaĩ Jõnas bùvo sùimtas, Jėzus sugrįžo į Galilėją ir ėmė skélbti gėrąją Diẽvo naujíeną: „Atėjo mẽtas, prisiartino Diẽvo karalỹstė. Atsiverškite ir tikėkite Evangėlija!"

Eĩdamas paleĩ Galilėjos ẽžerą, Jėzus pamãtė Simoną ir Simono brólį Andriẽjų, mẽtančius tiñklą į ẽžerą; bùvo màt žvejaĩ. Jėzus tãrė: „Eĩkite pãskui manė̀! Àš jùs padarýsiu žmoniũ žvejaĩs". Ir tuojaũ, palikę tinklùs, juõdu nuẽjo sù juõ.

Paėjėjęs trupùtį toliaũ, jis pamãtė Zebediẽjaus sũnų Jokũbą ir jõ brólį Jõną, taipõgi váltyje betaĩsančius tinklùs. Tuõj pàt jis pasìšaukė ir juõs. Palikę sàvo tė̃vą Zebediẽjų sù samdiniaĩs váltyje, jiẽ sẽkė pãskui jį̃.

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

114

Misionieriams

Posmelis prieš evangeliją Mt 28, 19a. 20b

(**P.** Aleliùja). — Eĩkite ir padarýkite màno mokiniaĩs visų tautų žmónes, — sãko Viẽšpats. — Àš esù sù jumis peř visàs dienàs ikì pasáulio pabaigõs. — (**P.** Aleliùja).

Evangelija Mk 16, 15—20

Skelbkite Evangeliją visai kūrinijai

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagaĩ Mõrkų.

Pasiródęs Vienúolikai, Jėzus tãrė:

„Eĩkite į vìsą pasáulį ir skélbkite Evangèliją vìsai kūrinijai. Kàs įtikẽs ir pasikrikštys, bùs išgélbėtas, õ kàs netikẽs, bùs pàsmerktas.

Kuriẽ įtikẽs, tuõs lydẽs stebùklai: màno vardù jiẽ išvarinẽs dèmonus, kalbẽs naujomìs kalbomis, imìs plikomis rañkomis gyvatès ir, jéi išgértų mirštamų nuodų, jíems nepakeñks. Jiẽ dẽs rankàs añt ligónių, ir tiẽ pasveĩks".

Baĩgęs jiems kalbėti, Viẽšpats Jėzus bùvo pàimtas į dañgų ir atsisėdo Diẽvo dešinėjė.

Õ jiẽ iškeliãvę visuř skélbė žõdį, Viẽšpačiui draugė veĩkiant ir jų̃ žodžiùs patvìrtinant stebùklais, kuriẽ juõs lydėjo.

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

115

Misionieriams

Posmelis prieš evangeliją Mk 1, 17

(**P.** Aleliùja). — Eĩkite pãskui manè! — sãko Viẽšpats. — Àš jùs padarýsiu žmonių žvejaĩs. — (**P.** Aleliùja).

Evangelija Lk 5, 1—11

Dėl tavo žodžio užmesiu tinklus

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagal̃ Lùką.

Kar̃tą, kaĩ mìnios ver̃žėsi priẽ Jëzaus klausýtis Diẽvo žõdžio, jìs pàts stovëjo priẽ Genezarèto ẽžero ir̃ pamãtė dvì váltis, sustójusias priẽ ẽžero krañto. Žvejaĩ bùvo išlìpę ìš jų̃ ir̃ plóvė tinklùs.

Įlìpęs į̃ víeną váltį, kurì bùvo Sìmono, jìs paprãšė jį̃ trupùtį atsistùmti nuõ krañto ir̃ atsisëdęs mókė ìš válties.

Baĩgęs kalbëti, jìs tãrė Sìmonui: „Ìrkis į̃ gìlumą ir̃ išmèskite tinklùs val̃ksmui".

Sìmonas jám atsãkė: „Mókytojau, mẽs, kiáurą nãktį var̃gę, niẽko nesugãvome, bèt dẽl tàvo žõdžio užmèsiu tinklùs".

Taĩ padãrę, jiẽ ùžgriebė dìdelę daugýbę žuvų̃, kàd nèt tinklaĩ pradëjo trūkinëti. Jiẽ pamójo sàvo beñdrininkams, bùvusiems kitojè váltyje, atplaũkti į̃ pagálbą. Tíems atplaũkus, jiẽ pripìldė žuvų̃ abì váltis, kàd jõs konè skeñdo.

Taĩ matýdamas, Sìmonas Pẽtras púolė Jëzui į̃ kójas, sakýdamas: „Pasitráuk nuõ manę̃s, Viẽšpatie, nès àš — nusidëjėlis!" Màt jį̃ ir̃ visùs jõ draugùs sùėmė ìšgąstis dẽl tõ val̃ksmo žuvų̃, kuriàs jiẽ bùvo sugãvę; taĩp pàt

Zebediẽjaus sūnus Jokūbą ir Jõną, kuriẽ bùvo Pẽtro beñdrai.

Õ Jėzus tãrė Sìmonui: „Nebijók! Nuõ šiõl jaũ žmónes žvejósi". Išviĩkę į krañtą váltis, jiẽ vìską palìko ir nuẽjo pãskui jį̃.

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

116

Posmelis prieš evangeliją Plg. Lk 4, 18—19

(**P.** Aleliùja). — Viẽšpats manė siuñtė
nèšti gerõs naujíenos vargdiẽniams,
skélbti belaĩsviams išvadãvimo. —
(**P.** Aleliùja).

Evangelija Lk 10, 1—9

Pjūtis didžiulė, o darbininkų maža

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangėlijos pagaĩ Lùką.

Viẽšpats paskýrė dár kitùs septýniasdešimt dù mókinius ir išsiuntė juõs põ dù, kàd eĩtų pirmà jõ į̃ visùs miestùs beĩ vietóves, kuř jis pàts ketìno vўkti.

Jis sãkė jíems: „Pjūtis didžiùlė, õ darbiniñkų mãža. Todė̃l prašýkite pjūtiẽs šeimininką siųsti darbiniñkų į̃ sàvo pjūtį. Keliáukite! Štaĩ àš siunčiù jùs lýg avinėliùs tarp vilkų̃. Nesinèškite pinigìnės, neĩ krẽpšio, neĩ autùvo ir niẽko kelyjè nesvéikinkite.

Į̃ kuriuõs tìk namùs užeĩsite, pirmiáusia tarkite: „Ramýbė šíems namáms!" Ir jéi teñ gyveñs ramýbės veřtas

žmogùs, jûsų ramýbė nužeñgs añt tũ namũ, õ jéi nè, — sugrįšs pàs jùs.

Pasilikite tuosè pačiuosè namuosè, válgykite ir gérkite, kàs dúodama, nès darbiniñkas veřtas sàvo ùžmokesčio.

Nesikilnókite iš namũ į namùs. Jéi nueĩsite į kurį nórs miẽstą ir jùs priimš, válgykite, kàs bùs jùms padėta. Gýdykite tõ miẽsto ligónius ir sakýkite visiems: ‚Jùms prisiařtino Diẽvo karalỹstė'".

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

117

Posmelis prieš evangeliją Jn 15, 15b

(**P.** Aleliùja). — Jùs àš draugaĩs vadinù, —
sãko Viẽšpats, —
nès jùms viską paskélbiau, ką̃ buvaũ
iš sàvo Tėvo girdėjęs. — (**P.** Aleliùja).

Evangelija Lk 22, 24—30

Aš jums skiriu valdyti karalystę,
kaip ir man yra ją skyręs Tėvas

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagaĩ Lùką.

Tařp apãštalų kilo giñčas, kuris iš jų galėtų bũti laĩkomas didžiáusiu.

Bèt Jėzus jiems pasãkė: „Pagónių tautų karãliai éngia jàs ir jų valdõvai liẽpia vadinti savè geradariaĩs. Jũs taĩp nedarýkite. Kàs vyriáusias jũsų tárpe, tebūniẽ tařsi mažiáusias, õ viršininkas tebūniẽ lýg tařnas. Katràs yrà vyrėsnis — kuris sėdi ùž stãlo ař kuris jám patarnáuja?

Ar̃gi nè tàs, kurìs sëdi?! Õ àš jûsų tárpe esù kaĩp tàs, kurìs patarnáuja.

Jũs ištvërėte sù manimì màno išbañdymuose, todẽl àš jùms skiriù valdýti karalỹstę, kaĩp ir̃ mán yrà jã skýręs Tëvas. Màno karalỹstėje jũs válgysite ir̃ gérsite ùž màno stãlo ir̃ sėdësite sóstuose, teisdamì dvýlika Izraèlio giminių".

Girdëjote Viẽšpaties žõdį.

118

Posmelis prieš evangeliją Jn 10, 14

(**P.** Aleliùja). — Àš — geràsis ganýtojas, —
sãko Viẽšpats. —
Àš pažįstu savąsias avìs,
ir̃ mãnosios pažįsta manè. —
(**P.** Aleliùja).

Evangelija Jn 10, 11—16

Geras ganytojas už avis guldo gyvybę

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagaĨ Jõną.

Jëzus kalbëjo:

„Àš — geràsis ganýtojas. Gẽras ganýtojas ùž avìs guĨdo gyvýbę. Samdinỹs, nè ganýtojas, kuriám ãvys nè sãvos, pamãtęs sẽlinantį viĨką, paliẽka avìs ir̃ pabëga, õ viĨkas púola jàs ir̃ išvaĨko. Samdinỹs pabëga, nès jìs samdinỹs, jám ãvys nerũpi.

Àš — geràsis ganýtojas: àš pažįstu savąsias, ir̃ mãnosios pažįsta manè, kaĩp manè pažįsta Tëvas ir̃ àš pažįstu Tëvą. Ùž avìs àš guldaũ sàvo gyvýbę.

Iř kitų avių dár turiù, kuriõs nè iš šiõs avìdės; iř jàs mán reĩkia atvèsti; jõs klausỹs màno balso, iř bùs vienà kaĩmenė, vienas ganýtojas".

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

119

Posmelis prieš evangeliją Jn 15, 15b

(**P.** Aleliùja). — Jùs àš draugaĩs vadinù, —
sãko Viẽšpats, —
nès jùms vìską paskélbiau, kã buvaũ
iš sàvo Tẽvo girdėjęs. — (**P.** Aleliùja).

Evangelija Jn 15, 9—17

Aš jus paskyriau, kad eitumėte ir duotumėte vaisių

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagal Jõną.

Jėzus bylójo sàvo mokiniáms:

„Kaĩp manė Tėvas mylėjo, taĩp iř àš jùs mylėjau. Pasilìkite màno méilėje! Jėi laikýsitės màno įsãkymų, pasiliksite màno méilėje, kaĩp àš kàd výkdau sàvo Tėvo įsãkymus iř pasiliekù jõ méilėje. Àš jùms taĩ kalbėjau, kàd jumysė bũtų manàsis džiaũgsmas iř kàd jũsų džiaũgsmui niẽko netrũktų.

Taĩ màno įsãkymas, kàd vienas kìtą mylėtumėte, kaĩp àš jùs kàd mýliu. Nėrà didesnės méilės, kaĩp gyvýbę ùž draugùs atidúoti. Jũs bũsite màno draugaĩ, jėi darýsite, kã jùms įsakaũ.

Jaũ nebevadinù jũsų tarnaĩs, nès tařnas nežino, kã veĩkia jõ šeimininkas. Jùs àš draugaĩs vadinù, nès jùms vìską paskélbiau, kã buvaũ iš sàvo Tėvo girdėjęs.

Nè jũs manè išsiriñkote, bèt àš jùs išsirinkaũ iř paskýriau, kàd eĩtumète, dúotumète vaĩsių iř júsų vaĩsiai išliktų, — kàd kõ tìk prašýtumète Tėvą màno vardù, jìs vìsa jùms dúotų.

Àš jùms taĩ įsakaũ: vienám kìtą mylėti!"

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

120

Popiežiui

Posmelis prieš evangeliją Jn 10, 14

(**P.** Aleliùja). — Àš — geràsis ganýtojas, —
sãko Viẽšpats. —
Àš pažįstu savąsias avìs,
iř mãnosios pažįsta manè. —
(**P.** Aleliùja).

Evangelija Jn 21, 1. 15—17

Ganyk mano avinėlius, ganyk mano avis

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagaĺ Jõną.

Pasiródęs sàvo mokiniáms iř papùsryčiavęs sù jaĩs, Jėzus pakláusė Sìmoną Pėtrą: „Sìmonai, Jõno sūnaũ, ař mýli manè labiaũ ùž šìtuos?"

Tàs atsãkė: „Taĩp, Viẽšpatie. Tù žinaĩ, kàd tavè mýliu".

Jėzus jám tãrė: „Ganýk màno avinėliùs".

Iř añtrą kařtą Jėzus pakláusė: „Sìmonai, Jõno sūnaũ, ař mýli manè?"

Tàs atsìliepė: „Taĩp, Viẽšpatie, tù žinaĩ, kàd tavė mýliu".

Jėzus jám pasãkė: „Ganýk màno avelès".

Jėzus pakláusė dár ir trẽčią kařtą: „Sìmonai, Jõno sūnaũ, ař mýli manė?" Pẽtras nuliũdo, kàd Jėzus trẽčią kařtą kláusia: „Ař mýli manė?", ir atsãkė: „Viẽšpatie, tù vìską žinaĩ. Tù žinaĩ, kàd tavė mýliu". Jėzus jám tãrė: „Ganýk màno avìs".

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

BENDRIEJI SKAITINIAI BAŽNYČIOS MOKYTOJAMS

PIRMIEJI SKAITINIAI NE VELYKŲ LAIKU

121

Pirmasis skaitinys 1 Kar 3, 11—14

Tau duodu išmintingą ir supratingą protą

Iš pirmõsios Karãlių knỹgos.

Viẽšpats pasãkė Saliãmonui: „Kadángi manęs neprašeĩ neĩ ilgo ámžiaus, neĩ turtų ar príešų mirtiẽs, õ meldeĩ sáu išmãnymo teisingiems sprendimams darýti, taĩ àš tàvo prãšymą paténkinsiu. Taĩgi táu dúodu tókį išmintingą ir supratingą prõtą, jóg pir̃m tavęs dár nebùvo ir̃ põ tavęs nebùs tókio, kuris táu prilýgtų.

Bètgi ir̃ kõ neprašeĩ táu suteĩksiu: tíek turtų ir̃ garbės, jóg nẽ víenas karãlius táu neprilýgtų per̃ vìsą tàvo gyvẽnimą. Jéi tù eĩsi màno keliaĩs, laikýsies màno įstãtymų ir̃ paliepimų, kaĩp laĩkėsi jų tàvo tẽvas Dóvydas, taĩ dúosiu táu ilgą gyvẽnimą".

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 36, 3—4. 5—6. 30—31 (P.: 30a)

P. Teisuõlio burnà išmintį skélbia.

[3] Viẽšpačiu kliáukis, gẽra darýki,
taĩ gyvénsi pažadẽtoje žẽmėj, turẽsi ramýbę.

4 Džiaũkis, kàd gárbini Viẽšpatį.
Jis táu suteĩks, kõ širdìs tàvo trókšta. — **P.**

5 Viẽšpačiui sàvo likìmą pavèski,
juõ pasikliáuki: jìs padarỹs, kõ táu reĩkia.
6 Tàvo teisýbei leĩs pasiródyt kaĩp diẽnai,
kaĩp dienóvidžio grõžiui — tãvajai téisei. — **P.**

30 Teisuõlio burnà išmintį skélbia,
liežùvis teisýbę bylója.
31 Jõ širdyjè Diẽvo Teisýnas,
iř jìs nesvyrúodamas žeñgia. — **P.**

122

Pirmasis skaitinys Išm 7, 7—10. 15—16

Išmintį aš pamylėjau labiau už sveikatą ir išvaizdą gražią

Ìš Išmintiẽs knỹgos.

Prašiaũ supratìmo — iř bùvo mán dúotas; šaukiaũs išmintiẽs — pàs manè jì atẽjo. Bandžiaũ jã palýgint sù skèptrais iř sóstais, bèt jái neprilýgo nẽ tuřtai didžiáusi. Priẽš jã nèt brangiáusias akmuõ tèrà niẽkis, iř áuksas — tik smẽlis, sidãbras — tik mólis.

Àš jã pamylẽjau labiaũ ùž sveikãtą iř išvaizdą grãžią; jinaĩ mán brangèsnė ùž šviẽsą skaisčiáusią, nès jõs spindesỹs neužgęsta peř ámžius.

Tedúoda mán Diẽvas kalbẽti protingai, išréikšti mintis pagaĩ dóvanas gáutas. Jisaĩ — išmintiẽs iř išmiñčių vadõvas. Jõ rañkoj mẽs pãtys, jojè mũsų žõdžiai, gabùmai iř žinios, jũ táikymo bũdas.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 18, 8. 9. 10. 11 (P.: 10b)

P. Viẽšpaties sprendìmai tikrì, visì aliái vieno teisingi.

8 Tóbulas Viẽšpaties dúotas Teisýnas:
jis dvãsią gaivìna.
Pasãkymas Viẽšpaties tvìrtas,
išmintiẽs móko varguõlį. — P.

9 Įsãkymai Viẽšpaties tiẽsūs, džiùgina širdis,
paliepìmas Viẽšpaties týras,
akìms dúoda šviesýbę. — **P.**

10 Viẽšpaties báimė grynà, tvẽria peř ámžius,
Viẽšpaties sprendìmai tikrì,
visì aliái vieno teisingi. — **P.**

11 Daũg brangesnì jiẽ ùž áuksą, ùž tyriáusiąjį áuksą,
saldesnì jiẽ ùž mẽdų, tą kõrio skỹstį. — **P.**

123

Pirmasis skaitinys Sir 15, 1–6

Ji nuotaiką giedrą ir džiaugsmą suteikia

Iš Siracìdo knỹgos.

Kàs Viẽšpaties bijo, tàs tiñkamai eĩgias; Teisýno kàs laĩkosi, — išmintį laĩmi. Jinaĩ tařsi mótina jį pasitiñka iř priìma tařtum skaistì sutuoktinė.

Išmãnymo dúona jį pavalgydìna, vandeñs išmintiẽs atsigérti jám dúoda. Į ją atsirẽmęs, jis nesvirduliúoja; jõs prisilaikýdamas, nẽsti apviltas.

Jì gẽba iškélt jį aukščiaũ jõ bičiùlių: màt kaĩba jõ lúpomis, tiems susiriñkus. Jám núotaiką giẽdrą iř džiaũgsmą ji teĩkia, jį ámžiams šlóve vainikúoja.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 118, 9. 10. 11. 12. 13. 14 (P.: 12b)

P. Manė sàvo įsãkymų, Viẽšpatie, mókyk.

9 Kaĩp gãli jáunas sàvo kẽlią išsáugoti týrą?
Õgi klausýdamas tàvo žõdžių! — **P.**

10 Visà širdimì tavẽs ieškau,
tik neléisk nuõ įstãtymų tàvo nuklýsti. — **P.**

11 Giliaĩ širdyjè slepiù tàvo žõdį,
kàd tavẽs neįžeĩsčiau. — **P.**

12 Bũk pašlóvintas, Diẽve,
manė sàvo įsãkymų mókyk. — **P.**

13 Sàvo lũpomis skélbsiu,
kàs tik tàvo burnõs pasakýta. — **P.**

14 Stovėdamas añt tàvo įsãkymų kẽlio, džiaugiúosi
labiaũ negù lõbiais didžiáusiais. — **P.**

124

Pirmasis skaitinys Sir 39, 6—10

Jis įžvalgą proto ir mintį išugdo

Iš Siracido knygos.

Kàs Diẽvo Teisýną širdiñ įsidẽmi, tàs įžvalgą prõto ir miñtį išùgdo. Jõ žõdžiai — išmãnūs, ir kaĩbos — nė tùščios, prasmingos jõ maĩdos pagárbina Diẽvą. Jis móko patarti, protingai nuspręsti, išáiškinti slẽpinius dár neįspėtus.

Kõ veřtas jõ mókslas, visiems jis paródo. Šlovẽ jám už taĩ, kàd jis Sándoros laĩkos. Ir daũgelis giria jõ išmonę gẽrą, kuri nenublañksta peř ámžius ilgiáusius. Visų yrà geřbiamas jõ atminìmas, vaikáičiuose gývas išliẽka jõ vařdas.

Jõ išmintį skélbia tautà susiriñkus, jám pãgarbą ródo visi suėjimai.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 36, 3—4. 5—6. 30—31 (P.: 30a)

P. Teisuõlio burnà išmintį skélbia.

3 Viẽšpačiu kliáukis, gẽra darýki,
taĩ gyvénsi pažadėtoje žẽmėj, turẽsi ramýbę.
4 Džiaũkis, kàd gárbini Viẽšpatį.
Jìs táu suteĩks, kõ širdìs tàvo trókšta. — **P.**

5 Viẽšpačiui sàvo likìmą pavèski,
juõ pasikliáuki: jìs padarỹs, kõ táu reĩkia.
6 Tàvo teisýbei leĩs pasiródyt kaĩp diẽnai,
kaĩp dienóvidžio grõžiui — tãvajai téisei. — **P.**

30 Teisuõlio burnà išmintį skélbia,
liežùvis teisýbę bylója.
31 Jõ širdyjė Diẽvo Teisýnas,
iř jis nesvyrúodamas žeñgia. — **P.**

PIRMIEJI SKAITINIAI VELYKŲ LAIKU

125

Pirmasis skaitinys Apd 2, 14a. 22—24. 32—36

Dievas padarė Jėzų Viešpačiu ir Mesiju

Iš Apãštalų darbų.

Sekminių diẽną stójo Pẽtras sù Vienúolika iř, pakẽlęs balsą, prabìlo: „Izraèlio výrai! Klausýkite, ką pasakýsiu: Jėzų Nazariẽtį, Diẽvo jùms patvìrtintąjį galingais darbaĩs

ir stebuklingais ženklais, kuriuos per jį nuveikė Dievas jūsų tarpe, kaip pats žinote; taigi tą výrą, Dievo vãlios sprendimù bei numãtymu išdúotą, jūs nedõrėlių rañkomis nužudėte, prikaldami prie kryžiaus. Dievas jį prikėlė, išvadúodamas iš mirties siaũbo, nes bùvo neįmãnoma, kad mirtis jám viešpatáutų.

Tą Jėzų Dievas prikėlė, ir mẽs visi ẽsame jõ liudytojai. Dievo dešinės išáukštintas, jis gãvo iš Tėvo Šventõsios Dvãsios pãžadą ir ją dabar išliejo. Jūs tai mãtote ir girdite.

Jùk nė Dóvydas pakilo į dañgų. Jis pàts kalba: ‚Viešpats tãrė màno Viešpačiui, sėskis màno dešinėjė; àš patiẽsiu tàvo príešus, tarsi pakójį põ tàvo kójų'.

Tàd tegù tvirtai įsitikina visi Izraėlio namai: Dievas padãrė Viešpačiu ir Mesijù tą Jėzų, kurį jūs nukryžiãvote".

Tai Dievo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 18, 8. 9. 10. 11 (P.: Jn 6, 63b)

P. Viešpatie, tàvo žõdžiai yrà dvasià ir gyvẽnimas.
Arba: Aleliùja.

8 Tóbulas Viešpaties dúotas Teisýnas:
jis dvãsią gaivina.
Pasãkymas Viešpaties tvìrtas,
išmintiẽs móko varguõlį. — **P.**

9 Įsãkymai Viešpaties tiẽsūs, džiùgina širdis,
paliepìmas Viešpaties týras,
akìms dúoda šviesýbę. — P.

10 Viešpaties báimė grynà, tvẽria per ámžius,
Viešpaties sprendimai tikrì,
visì aliái vieno teisingi. — **P.**

11 Daũg brangesnì jiẽ ùž áuksą, ùž tyriáusiąjį áuksą,
saldesnì jiẽ ùž mẽdų, tą kõrio skỹstį. — **P.**

126

Pirmasis skaitinys Apd 13, 26–33

Dievas įvykdė duotąjį pažadą, prikeldamas Jėzų

Iš Apãštalų darbų.

Pasiekęs Pizidijos Antiochiją, Paulius sinagogoje bylójo: „Bróliai, Abraõmo giminės sūnūs ir čià esantys dievobáimingieji žmónės! Taĩ jùms àtsiųstas šis išgãnymo žõdis.

Jerùzalės gyvéntojai ir jų vyresnieji nepažìno Jėzaus ir, jį pasmerkdami, įvýkdė pranašų žodžiùs, skaitomus kiekvíeną šeštãdienį. Nórs nerãdo jamė jokiõs mirtiẽs vertõs kaltẽs, jiẽ reikalãvo iš Pilõto, kàd jis būtų nužudýtas. Išpildę visa, kàs bùvo apiẽ jį parašýta, nùėmė jį nuõ krỹžiaus mėdžio ir pagulḍė į kãpą.

Bèt Diẽvas jį prikėlė iš numirusių. Jis peř daũgelį dienų ródėsi tiems, kuriẽ bùvo jį atlydėję iš Galilėjos į Jerùzalę. Dabař jiẽ yrà jõ liùdytojai žmonėms.

Ir mẽs jùms skélbiame gẽrą naujíeną apiẽ prótėviams dúotąjį pãžadą: jį Diẽvas įvýkdė mùms, jų vaikáms, prikéldamas Jėzų, kaĩp parašýta antrõjoje psálmėje: ‚Tù esì màno sūnùs, šiañdien àš pagimdžiaũ tavè!'".

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 36, 3–4. 5–6. 30–31 (P.: 30a)

P. Teisuõlio burnà išmintį skélbia.

3 Viẽšpačiu kliáukis, gẽra darýki,
taĩ gyvénsi pažadėtoje žẽmėj, turėsi ramýbę.
4 Džiaũkis, kàd gárbini Viẽšpatį,
Jis táu suteĩks, kõ širdis tàvo trókšta. — **P.**

5 Viẽšpačiui sàvo likimą pavèski,
juõ pasikliáuki: jis padarỹs, kõ táu reĩkia.
6 Tàvo teisýbei leĩs pasiródyt kaĩp diẽnai;
kaĩp dienóvidžio grõžiui — tãvajai téisei. — **P.**

30 Teisuõlio burnà išmintį skélbia,
liežùvis teisýbę bylója.
31 Jõ širdyjė Diẽvo Teisỹnas,
iř jis nesvyrúodamas žeñgia. — **P.**

ANTRIEJI SKAITINIAI

127

Antrasis skaitinys 1 Kor 1, 18—25

Dievas panorėjo skelbimo kvailumu
išgelbėti tuos, kurie tiki

Iš šveñtojo apãštalo Paũliaus
pirmojo láiško Korintiẽčiams.

Bróliai!

Žõdis apiẽ krỹžių tiems, kuriẽ eĩna į prãžūtį, yrà kvailỹstė, õ mùms, eĩnantiems į išgãnymą, jis yrà Diẽvo galýbė.

Jùk parašýta: „Sunaikinsiu išmintingųjų išmintį, niẽkais paveřsiu gudriųjų gudrýbę". Kuř išmiñčius? kuř Rãšto mokõvas? kuř šiõ pasáulio tyrinėtojas? Ařgi Diẽvas nepàvertė pasáulio išmintiẽs kvailystė?

Õ kadángi pasáulis sàvo išmintimi Diẽvo nepažino iš Diẽvo išmintiẽs veikalų, taĩ Diẽvas panorėjo skelbimo kvailumù išgélbėti tuõs, kuriẽ tiki.

Žỹdai reikaláuja stebùklų, graĩkai ieško išmintiẽs, õ mẽs skélbiame Jėzų nukryžiúotąjį, kuris žỹdams yrà pa-

piktinimas, pagónims — kvailỹstė. Bèt pašauktiesiems — tiek žỹdams, tiek graĩkams — mẽs skélbiame Krìstų, kuris yrà Diẽvo galýbė ir Diẽvo išmintìs.

Diẽviškoji kvailýbė išmintingèsnė ùž žmónes ir diẽviškoji silpnýbė galingèsnė ùž žmónes.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Šventėse ir minėjimuose

Atliepiamoji psalmė Ps 36, 3—4. 5—6. 30—31 (P.: 30a)

P. Teisuõlio burnà išmintį skélbia.

3 Viẽšpačiu kliáukis, gẽra darýki,
taĩ gyvénsi pažadėtoje žẽmėj, turėsi ramýbę.
4 Džiaũkis, kàd gárbini Viẽšpatį.
Jis táu suteĩks, kõ širdìs tàvo trókšta. — **P.**

5 Viẽšpačiui sàvo likìmą pavèski,
juõ pasikliáuki: jìs padarỹs, kõ táu reĩkia.
6 Tàvo teisýbei leĩs pasiródyt kaĩp diẽnai,
kaĩp dienóvidžio grõžiui — tãvajai téisei. — **P.**

30 Teisuõlio burnà išmintį skélbia,
liežùvis teisýbę bylója.
31 Jõ širdyjè Diẽvo Teisýnas,
ir jis nesvyrúodamas žeñgia. — **P.**

128

Antrasis skaitinys 1 Kor 2, 1—10a

Mes skelbiame slėpiningą Dievo išmintį

Iš šveñtojo apãštalo Paũliaus
pìrmojo láiško Korintiẽčiams.

Kaĩ pàs jùs, bróliai, lankiaũsi, àš atėjaũ skélbti jùms Diẽvo liùdijimo nè iškalbìngais žõdžiais ař išmintimì.

Nètgi buvaũ pasirýžęs jũsų tárpe nežinóti niẽko kìto, kaĩp tìk Jėzų Krìstų, iř tą nukryžiúotą. Àš buvaũ pàs jùs siĩpnas, vìrpantis iš báimės. Màno kalbà iř màno skelbìmas pasižymėjo nè įtikinančiais išmintiẽs žõdžiais, õ Dvãsios iř Diẽvo galýbės paródymu, kàd jũsų tikėjimas remtųsi nè žmonių išmintimì, bèt Diẽvo galýbe.

Tiesà, mẽs tobulìesiems skélbiame išmintį, tačiaũ taĩ nè šiõ pasáulio iř nè praeĩnančių šiõ pasáulio valdõvų išmintìs. Mẽs skélbiame slėpinìngą iř pàslėptą Diẽvo išmintį, kurią Diẽvas yrà nuõ ámžių paskýręs mùms išáukštinti. Jõs nepažìno jokiẽ šiõ pasáulio valdõvai, nès, jéi bútų pažinę, nebútų garbingiáusiojo Viẽšpaties nukryžiãvę. Bèt skélbiame, kaĩp parašýta: „Kõ akìs neregėjo, kõ ausìs negirdėjo, kàs žmõgui į gálvą neatẽjo, taĩ pàruošė Diẽvas tiems, kuriẽ jį mýli". Diẽvas mùms taĩ apréiškė peř Dvãsią.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Šventėse ir minėjimuose

Atliepiamoji psalmė Ps 18, 8. 9. 10. 11 (P.: Jn 6, 63b)

P. Viẽšpatie, tàvo žõdžiai yrà dvasià iř gyvẽnimas.
Arba: Aleliùja.

8 Tóbulas Viẽšpaties dúotas Teisýnas:
jis dvãsią gaivìna.
Pasãkymas Viẽšpaties tvìrtas
išmintiẽs móko varguõlį. — **P.**

9 Įsãkymai Viẽšpaties tiẽsūs, džiùgina šìrdis,
paliepìmas Viẽšpaties týras,
akìms dúoda šviesýbę. — **P.**

10 Viẽšpaties báimė grynà, tvẽria peř ámžius,
Viẽšpaties sprendìmai tikrì,
visì aliái víeno teisìngi. —

P. Viẽšpatie, tàvo žõdžiai yrà dvasià ir gyvẽnimas.

11 Daũg brangesnì jiẽ ùž áuksą, ùž tyriáusiąjį áuksą,
saldesnì jiẽ ùž mẽdų, tą kõrio skỹstį. — **P.**

129

Antrasis skaitinys 1 Kor 2, 10b—16

O mes turime Kristaus išmonę

Ìš šveñtojo apãštalo Paũliaus
pìrmojo láiško Korintiẽčiams.

Bróliai!

Dvasià vìsa pažį́sta, nèt Diẽvo gelmės. Kàs ìš žmonių̃ pažį́sta žmogaũs mintìs, jéi nè patiẽs žmogaũs dvasià? Taĩp ir Diẽvo minčių̃ nežìno niẽkas, tìk Diẽvo Dvasià.

Õ mẽs gãvome nè pasáulio dvãsią, bèt ìš Diẽvo eĩnančią Dvãsią, kàd pažìntume mùms sùteiktas Diẽvo dóvanas. Apiẽ taĩ ir kalbame nè mókytais žmõgiškosios išmintiẽs žõdžiais, bèt taĩs, kurių̃ išmókė Dvasià, — dvãsiniais žõdžiais áiškindami dvãsines tiesàs.

Dejà, juslìnis žmogùs nepriìma tõ, kàs ateĩna ìš Diẽvo Dvãsios. Jìs taĩ laĩko kvailystė ir nepajẽgia supràsti, kàd tuõs dalykùs reĩkia vértinti dvasià. Dvãsinis žmogùs gãli sprę́sti apiẽ vìską, bèt niẽkas negãli sprę́sti apiẽ jį̃. Kàs gì yrà suvókęs Viẽšpaties miñtį, kàd galė́tų jį̃ pamókyti?

Õ mẽs tùrime Krìstaus ìšmonę.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Šventėse ir minėjimuose

Atliepiamoji psalmė Ps 118, 9. 10. 11. 12. 13. 14 (P.: 12b)

P. Manė sàvo įsãkymų, Viẽšpatie, mókyk.

9 Kaĩp gãli jáunas sàvo kẽlią išsáugoti týrą?
Õgi klausýdamas tàvo žõdžių! — **P.**

10 Visà širdimì tavę̃s íeškau,
tik neléisk nuõ įstãtymų tàvo nuklýsti. — **P.**

11 Giliaĩ širdyjè slepiù tàvo žõdį,
kàd tavę̃s neįžeĩsčiau. — **P.**

12 Bũk pašlóvintas, Diẽve,
manė sàvo įsãkymų mókyk. — **P.**

13 Sàvo lũpomis skélbsiu,
kàs tìk tàvo burnõs pasakýta. — **P.**

14 Stovėdamas añt tàvo įsãkymų kẽlio, džiaugiúosi
labiaũ negù lõbiais didžiáusiais. — **P.**

130

Antrasis skaitinys Ef 3, 8—12

Skelbti pagonims nesuvokiamus Kristaus turtus

Ìš šveñtojo apãštalo Paũliaus
láiško Efeziẽčiams.

Bróliai!

Mán, visų̃ šventų̃jų mažiáusiajam, atitẽko malónė skélbti pagónims nesuvókiamus Kristaus turtùs ir atskleĩsti visíems, kaĩp tùri išsipìldyti šìta paslaptìs, nuõ ámžių uždengtà Dievè — visų̃ dalỹkų Kūrė̃jyje, — kàd dabaĩ peĩ Bažnýčią tàptų žinoma kunigaikštỹstėms ir valdžióms dangujè daugeriópa Diẽvo išmintis. Taĩ atitiñ-

ka ámžinąjį nutarìmą, padarýtą mūsų Viẽšpatyje Krìstuje Jėzuje. Jį tikėdami, mẽs drąsiai ir̃ sù pasitikėjimu eĩname priẽ Tėvo.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Šventėse ir minėjimuose

Atliepiamoji psalmė Ps 36, 3—4. 5—6. 30—31 (P.: 30a)

P. Teisuõlio burnà išmintį skélbia.

3 Viẽšpačiu kliáukis, gẽra darýki,
taĩ gyvénsi pažadėtoje žẽmėj, turėsi ramýbę.
4 Džiaũkis, kàd gárbini Viẽšpatį.
Jìs táu suteĩks, kõ širdìs tàvo trókšta. — **P.**

5 Viẽšpačiui sàvo likìmą pavèski,
juõ pasikliáuki: jìs padarỹs, kõ táu reĩkia.
6 Tàvo teisýbei leĩs pasiródyt kaĩp diẽnai,
kaĩp dienóvidžio grõžiui — tãvajai téisei. — **P.**

30 Teisuõlio burnà išmintį skélbia,
liežùvis teisýbę bylója.
31 Jõ širdyjė Diẽvo Teisýnas,
ir̃ jìs nesvyrúodamas žeñgia. — **P.**

131

Antrasis skaitinys Ef 4, 1—7. 11—13

Tarnystės darbui, Kristaus kūno ugdymui

Ìš šveñtojo apãštalo Paũliaus
láiško Efeziẽčiams.

Bróliai!

Àš, kalinỹs Viẽšpatyje, rãginu jùs eĩgtis, kaĩp dẽra júsų pašaukìmui, į̃ kurį̃ ẽsate pašauktì. Sù visù nuolan-

kumù bei meilumù, sù didžià kantrýbe palaikýkite tarpusavio méilę, uõliai sérgėkite Dvãsios vienýbę taikõs ryšiaĩs. Víenas kũnas ir vienà Dvasià, kaĩp ir ẽsate pašaukti į vieną sàvo pašaukìmo vìltį. Víenas Viẽšpats, víenas tikėjimas, víenas Krikštas. Víenas Diẽvas ir visų Tėvas, kuris viršš visų, peř visùs ir visuosė.

Kiekvienám mũsų duotà malónė pagal Kristaus dovanõs mãstą. Jis paskýrė víenus apãštalais, kitùs pranašaĩs, evangelìstais, ganýtojais ir mókytojais, kàd padarýtų šventúosius tiñkamus tarnỹstės dárbui, Kristaus kũno ùgdymui, kàd mẽs visì pasíektume tikėjimo vienýbę ir Diẽvo Sūnaũs tóbulą pažinìmą — výrišką subrendìmą ir Kristaus pilnãtvės ámžiaus saĩką.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Šventėse ir minėjimuose

Atliepiamoji psalmė Ps 18, 8. 9. 10. 11 (P.: 10b)

P. Viẽšpaties sprendìmai tikrì, visì aliái víeno teisìngi.

8 Tóbulas Viẽšpaties dúotas Teisýnas:
jis dvãsią gaivìna.
Pasãkymas Viẽšpaties tvìrtas,
išmintiẽs móko varguõlį. — **P.**

9 Įsãkymai Viẽšpaties teĩsūs, džiùgina šìrdis,
paliepìmas Viẽšpaties týras,
akìms dúoda šviesýbę. — **P.**

10 Viẽšpaties báimė grynà, tvẽria peř ámžius,
Viẽšpaties sprendìmai tikrì,
visì aliái víeno teisìngi. — **P.**

11 Daũg brangesnì jiẽ ùž áuksą, ùž tyriáusiąjį áuksą,
saldesnì jiẽ ùž mẽdų, tą kõrio skỹstį. — **P.**

132

Antrasis skaitinys 2 Tim 1, 13—14; 2, 1—3

Sergėk brangųjį palikimą
padedamas Šventosios Dvasios

Iš šveñtojo apãštalo Paũliaus
añtrojo láiško Timotiẽjui.

Brangùsis!

Sáu taisyklė laikýk sveikùs pamókymus, kuriuõs esì girdėjęs iš manęs apiẽ tikėjimą ir méilę Krìstui Jėzui. Sérgėk brángųjį palikimą, pàdedamas Šventõsios Dvãsios, kurì gyvẽna mumysė.

Taĩgi tù, màno sūnaũ, stiprėk Krìstaus Jėzaus malóne ir̃, kã esì iš manęs girdėjęs priẽ daũgelio liùdytojų, pérduok patikimíems žmonėms, kuriẽ sugebės ir̃ kitùs mókyti.

Kentėk kartù sù manimì sunkumùs, kaĩp gẽras Krìstaus Jėzaus karỹs.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Šventėse ir minėjimuose

Atliepiamoji psalmė Ps 118, 9. 10. 11. 12. 13. 14 (P.: 12b)

P. Manė sàvo įsãkymų, Viẽšpatie, mókyk.

9 Kaĩp gãli jáunas sàvo kẽlią išsáugoti týrą?
Õgi klausýdamas tàvo žõdžių! — **P.**

10 Visà širdimì tavęs íeškau,
tik neléisk nuõ įstãtymų tàvo nuklýsti. — **P.**

11 Giliaĩ širdyjė slepiù tàvo žõdį,
kàd tavęs neįžeĩsčiau. — **P.**

12 Bũk pašlóvintas, Diẽve,
manė sàvo įsãkymų mókyk. — **P.**

13 Sàvo lūpomis skélbsiu,
kàs tìk tàvo burnõs pasakýta. — **P.**

14 Stovėdams añt tàvo įsãkymų kẽlio, džiaugiúosi
labiaũ negù lõbiais didžiáusiais. — **P.**

133

Antrasis skaitinys 2 Tim 4, 1—5

Dirbk evangelisto darbą,
atlik savo tarnystę

Ìš šveñtojo apãštalo Paũliaus
añtrojo láiško Timotiẽjui.

Brangùsis!

Àš karštaĩ prašaũ dẽl Diẽvo ir Krìstaus Jėzaus, kurìs teĩs gyvúosius ir mìrusiuosius, vardañ jõ apsireiškimo ir karalỹstės: skélbk žõdį, veĩk laikù ir nelaikù, bárk, draũsk, rãgink sù visù kantrumù ir kaĩp išmanýdamas.

Ateĩs tóks laĩkas, kaĩ žmónės nebepakẽs sveĩko mókslo, bèt, pasidãvę sàvo įgeidžiams, susivadiñs sáu mókytojų krūvą, kàd tiẽ dūzgéntų ausysė; jiẽ nukreĩps ausìs nuõ tiesõs, õ atveĩs pãsakoms.

Bèt tù bũk visamė kamė apdairùs, kentėk vargùs, dìrbk evangelisto dárbą, atlìk sàvo tarnỹstę.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Šventėse ir minėjimuose

Atliepiamoji psalmė Ps 18, 8. 9. 10. 11 (P.: 10b)

P. Viẽšpaties sprendìmai tikrì, visì aliái víeno teisìngi.

8 Tóbulas Viẽšpaties dùotas Teisýnas:
jìs dvãsią gaivìna.

Pasãkymas Viẽšpaties tvìrtas,
išmintiẽs móko varguõlį. — **P.**

P. Viẽšpaties sprendìmai tikrì, visì aliái víeno teisingi.

9 Įsãkymai Viẽšpaties tiẽsūs, džiùgina širdis,
paliepìmas Viẽšpaties týras,
akims dúoda šviesýbę. — **P.**

10 Viẽšpaties báimė grynà, tvẽria peř ámžius,
Viẽšpaties sprendìmai tikrì,
visì aliái víeno teisingi. — P.

11 Daũg brangesnì jiẽ ùž áuksą, ùž tyriáusiąjį áuksą,
saldesnì jiẽ ùž mẽdų, tą kõrio skỹstį. — **P.**

EVANGELIJOS

134

Posmelis prieš evangeliją Mt 5, 16

(**P.** Aleliùja). — Taĩp tešviẽčia jūsų šviesà
žmonių akìvaizdoje,
kàd jiẽ matýtų jūsų gerùs dárbus
ir šlóvintų jūsų Tẽvą. — (**P.** Aleliùja).

Evangelija Mt 5, 13—19

Jūs — pasaulio šviesa

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagal Mãtą.

Jėzus kalbėjo sàvo mokiniáms:

„Jūs žẽmės druskà. Jéi druskà nustótų sūrùmo, kuõ gi ją reikėtų pasūdyti? Jì niẽkam netiñka, ir beliẽka ją išbeřti žmonėms sumìndžioti.

Jūs pasáulio šviesà. Neįmãnoma nuslẽpti miẽsto, kuris pastatýtas añt kálno. Ir niẽkas nevóžia rykù dẽgančio žiburio, bèt jį stãto į žibintùvą, kàd šviẽstų visíems, kàs yrà namuosè. Taĩp tešviẽčia ir jūsų šviesà žmoniũ akìvaizdoje, kàd jiẽ matýtų gerùs jūsų dárbus ir šlóvintų jūsų Tẽvą dangujè.

Nemanýkite, jóg àš atẽjęs panaikìnti Įstãtymo ar Pranašų. Nè panaikìnti jų atėjaũ, bèt įvýkdyti. Ìš tiesų sakaũ jùms: kõl dangùs ir žẽmė nepraeĩs, nẽ vienà raĩdė ir nẽ víenas brūkšnẽlis neišnỹks ìš Įstãtymo, vìskas išsipìldys. Todẽl, kàs pažeĩstų beñt víeną iš mažiáusių paliepìmų ir taĩp eĩgtis mókytų žmónes, tàs bùs vadìnamas mažiáusiu dangaũs karalỹstėje".

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

135

Posmelis prieš evangeliją Jn 6, 63b ir 68b

(**P.** Aleliùja). — Tàvo žõdžiai, Viẽšpatie,
yrà dvasià ir gyvẽnimas.
Tù turì ámžinojo gyvẽnimo žodžiùs. —
(**P.** Aleliùja).

Evangelija Mt 7, 21—29

Jėzus mokė kaip turintis galią

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagaĩ Mãtą.

Jėzus kalbėjo sàvo mokiniáms:

„Nè kiekvienas, kurìs mán šaũkia: ‚Viẽšpatie, Viẽšpatie!', įeĩs į dangaũs karalỹstę, bèt tìk tàs, kurìs výkdo mano dañgiškojo Tẽvo vãlią. Daũgelis mán sakỹs, anái

diẽnai atẽjus: ‚Viẽšpatie, Viẽšpatie, ar̃gi mẽs nepranašãvome tàvo vardù, ar̃gi neišvarinėjome dėmonų tàvo vardù, ar̃gi nedãrėme daugýbės stebùklų tàvo vardù?!' Tuomèt àš jiems atsiliẽpsiu: ‚Àš niekuomèt jũsų nepažinójau. Šaliñ nuõ manẽs, jũs nedõrėliai!'

Kàs klaũso šitų màno žõdžių ir̃ juõs výkdo, panašùs į̃ išmintìngą žmõgų, pasistãčiusį nãmą añt uolõs. Prapliùpo liũtys, ištvìno ùpės, pakìlo vėjai ir̃ daũžėsi į̃ tą nãmą. Tačiaũ jìs nesugriùvo, nės bùvo pastatýtas añt uolõs.

Kàs klaũso šitų màno žõdžių ir̃ jų̃ nevýkdo, panašùs į̃ paĩką žmõgų, pasistãčiusį nãmą añt smẽlio. Prapliùpo liũtys, ištvìno ùpės, pakìlo vėjai ir̃ daũžėsi į̃ tą nãmą, ir̃ jis sugriùvo, õ jõ griuvìmas bùvo smarkùs".

Kaĩ Jėzus baĩgė tàs kalbàs, mìnios stebėjosi jõ mókslu, nės jìs mókė nè kaĩp jų̃ Rãšto áiškintojai, bèt kaĩp tùrintis gãlią.

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

136

Posmelis prieš evangeliją Plg. Apd 16, 14b

(**P.** Aleliùja). — Atvérk, Viẽšpatie, mũsų šìrdis
tàvo Sūnaũs žõdžiams. — (**P.** Aleliùja).

Evangelija Mt 13, 47—52

Nauji ir seni daiktai

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagaĩ Mãtą.

Jėzus bylójo minióms:

„Sù dangaũs karalystė yrà kaĩp sù ežerañ mẽtamu tinklù, užgriẽbiančiu įvairiáusių žuvų. Kaĩ jìs pilnas, jį̃

išvelka į krañtą, susëda iř sùrenka gerąsias į indùs, õ blogąsias išmeta. Taĩp bùs iř pasáulio pabaigojè: išeĩs angelaĩ, išránkios blogúosius iš gerųjų tárpo iř įmès juõs į žiorúojančią krósnį. Teñ bùs veřksmas iř dantų griežìmas.

Ař suprãtote vìsa taĩ?"

Jiẽ jám sãko: „Taĩp".

Tuomèt jìs tãrė: „Todėl kiekvienas Rãšto áiškintojas, tãpęs dangaũs karalỹstės mókiniu, panašùs į šeimininką, kurìs iškelia iš sàvo lobýno naujų iř senų daiktų".

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

137

Posmelis prieš evangeliją Mt 23, 9b. 10b

(**P.** Aleliùja). — Jũs tùrite vieniñtelį Tėvą dangujè.
Júsų vieniñtelis Mókytojas
yrà Krìstus. — (**P.** Aleliùja).

Evangelija Mt 23, 8—12

Kas iš jūsų didesnis, tebūnie jums tarnas

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagaĩ Mãtą.

Jėzus kalbėjo sàvo mokiniáms:

„Jũs nesivadìnkite ‚rãbi', nès tùrite vieniñtelį Mókytoją, õ jũs visì ẽsate bróliai.

Iř nẽ vieno sàvo tárpe nevadìnkite tėvu, nès tùrite vieniñtelį Tėvą dangujè.

Taĩp pàt nesivadìnkite mókytojais, nès júsų vieniñtelis Mókytojas yrà Krìstus.

Kàs iš jûsų didèsnis, tebūniẽ jùms tařnas.
Nès kàs savè áukština, bùs pažẽmintas, õ kàs savè žẽmina, bùs išáukštintas".

Girdẽjote Viẽšpaties žõdį.

138

Posmelis prieš evangeliją

(**P.** Aleliùja). — Sẽkla yrà Diẽvo žõdis,
õ sėjẽjas — Krìstus.
Kàs jį surañda, išliks peř ámžius. —
(**P.** Aleliùja).

Evangelija Mk 4, 1—9. (10. 13—20)

Sėjėjas išsirengė sėti

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagaĩ Mõrkų.

Jėzus vẽl ẽmė mókyti paežerėjė. Priẽ jõ susiriñko didžiáusia minià, taĩp kàd jìs įlìpo į váltį ežerė iř sėdẽjo añt vandeñs, õ visà minià lìko sausumojė paleĩ ẽžerą. Jìs mókė juõs daũgelio dalỹkų palýginimais. Mókydamas bylójo:

„Paklausýkite! Antaĩ sėjėjas išsìrengė sẽti. Jám besẽjant dalìs grūdų nukrìto paleĩ kẽlią, iř atskrìdę paũkščiai juõs sùlesė. Kitì grūdaĩ nukrìto į uolẽtą diřvą, kuř bùvo mažaĩ žẽmių, iř greĩt išléido dáigus, nès neturẽjo gilèsnio žẽmės slúoksnio. Bèt, sáulei užtekẽjus, daigaĩ išdegė iř, neturẽdami šaknų, sudžiūvo. Kitì krìto tařp erškẽčių; erškẽčiai išáugo iř ùžgožė juõs, iř jiẽ nėdavė deřliaus. Dár kitì nukrìto į gẽrą žẽmę, sudýgo, užáugo iř

dãvė deřlių: vienì trisdešimteriópą grūdą, kitì šešiasdešimteriópą, tretì šimteriópą".

Jìs dár pridėjo: „Kàs tùri ausìs, teklaũso!"

Kaĩ Jėzus pasiliko vienas, jõ palydõvai kartù sù Dvýlika ėmė klausinėti apiẽ palýginimus.

Ir̃ jìs pakláusė: „Nejaũ nesuprañtate šìto palýginimo?! Taĩ kaĩpgi supràsite visùs kitùs palýginimus? Sėjėjas — taĩ sėjantis žõdį. Paleĩ kẽlią sėjamas žõdis — taĩ žmónės, kuríems võs išgir̃dus žõdį, ateĩna šėtõnas ir̃ išplėšia juosè pasėtąjį žõdį. Nè kitaĩp sù taĩs, kuriẽ pasėtì uolýnėje. Išgir̃dę žõdį, jiẽ tuojaũ sù džiaugsmù jį̃ prìima. Bèt jiẽ netùri savyjè šaknų̃ ir̃ yrà nepastõvūs. Ištikus kókiai nėgandai ar̃ pérsekiojimui dė̃l žõdžio, jiẽ bemãtant pasipiktina. Yrà dár kitì — sėjamì tar̃p erškėčių. Jiẽ išgir̃sta žõdį, bèt pasáulio rūpesčiai, tur̃to apgáulė ir̃ įvaĩrios sukìlusios aĩstros nusteĩbia žõdį, ir̃ jìs tam̃pa nevaisìngas. Gerojè žėmėje pasėtà sėkla — taĩ tiẽ, kuriẽ išgir̃sta žõdį, prìima jį̃ ir̃ dúoda vaĩsių: trisdešimteriópą, šešiasdešimteriópą ir̃ šimteriópą".

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

139

Posmelis prieš evangeliją Jn 15, 5

(**P.** Aleliùja). — Àš esù vỹnmedis, õ jūs šakẽlės, —
sãko Viẽšpats. —
Kàs pasiliẽka manyjè ir̃ àš jamė̀,
tàs dúoda daũg vaĩsių. — (**P.** Aleliùja).

Evangelija Lk 6, 43—45

Lūpos kalba tai, ko pertekusi širdis

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagaĺ Lùką.

Jėzus kalbėjo sàvo mokiniáms:

„Nėrà gẽro mẽdžio, kurìs mėgztų blogùs vaisiùs, neĩ vẽl — netìkusio, kurìs mėgztų gerùs vaisiùs. Kiekvíenas mẽdis pažįstamas ìš vaĩsių. Nuõ usnių niẽkas nèrenka figų, õ nuõ erškẽčio nèskina vỹnuogių.

Gẽras žmogùs ìš gẽro sàvo širdiẽs lobýno ìma gẽra, õ blogàsis ìš blõgo lobýno ìma blõga. Lūpos kaĺba taĩ, kõ pértekusi širdìs".

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

BENDRIEJI SKAITINIAI MERGELĖMS

PIRMIEJI SKAITINIAI NE VELYKŲ LAIKU

140

Pirmasis skaitinys Gg 8, 6—7

Galinga tarytum mirtis yra meilė

Ìš Giesmių giesmẽs.

Manė tù kaĩp añtspaudą prispáusk priẽ širdiẽs, nešióki kaĩp žénklą añt rañkos. Galìnga tarýtum mirtìs yrà méilė, nuožmì pragarmẽ jõs pavỹdas. Jì dẽga nelýginant gaĩsras, liepsnója kaĩp láužas.

Nẽ pótvynio vándenys méilės ugniẽs neįsteñgs užgesìnti, nẽ ùpių tėkmẽ negalẽs jõs užlíeti. Jéi kàs namų̃ tuřtais visaĩs sáu méilę nupiřkti mėgìntų, sù pãnieka bũtų atstùmtas.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė

Ps 148, 1—2. 11—13a. 13c—14 (P.: plg. 12a. 13a)

P. Jaunuõliai, mergẽlės, gárbinkit Viẽšpaties vařdą.
Arba: Aleliùja.

[1] Gárbinkit Viẽšpatį dangujė,
šlóvinkite jį̃ teñ, aukštýbėj.

[2] Šlóvinkit jį, visì angelaĩ,
šlóvinkit Viẽšpatį, dangaũs kareivìjos! —

P. Jaunuõliai, mergẽlės, gárbinkit Viẽšpaties vařdą.

[11] Žẽmės valdõvai ir̃ vìsos taũtos,
jũs, kunigáikščiai ir̃ žẽmės teisė̃jai,
[12] jaunuõliai, mergẽlės,
senẽliai sù mažutẽliais,
[13] gárbinkit Viẽšpaties vařdą. — **P.**

Jõjo šlovẽ aĩdi põ dañgų ir̃ žẽmę.
[14] Sàvo tautõs jìs galýbę iškẽlė.
Viẽšpačiu didžiuõsis jõ išrinktíeji,
Izraèlio vaikaĩ, artimíeji jõ žmónės. — **P.**

141

Pirmasis skaitinys Oz 2, 16b. 17b. 21—22

Sutuoksiu tave su savim visam laikui

Ìš prãnašo Ozė̃jo knỹgos.

Štaĩ ką̃ Viẽšpats kalba:
„Àš vèsiuos sàvo taũtą į̃ dỹkumą ir̃ piršiuos jõs šìrdžiai. Jì nóriai teñ eĩs, kaĩp jaunỹstės laikaĩs, kaĩp tadà, kaĩ jì išẽjo iš Egìpto.
Sutuõksiu tavė sù saviñ visám laĩkui. Sutuõksiu tavė sù saviñ dẽl téisės ir̃ teisingùmo, dẽl malónės ir̃ gailestingùmo. Sutuõksiu tavė sù saviñ dẽl ištikimýbės: tadà tù supràsi, jóg àš esù Viẽšpats".

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė

Ps 44, 11—12. 14—15. 16—17 (P.: plg. Mt 25, 6)

P. Štaĩ jaunikis: išeĩkite pasitikti Viẽšpaties Krìstaus!

11 Pasiklausýki, dukrẽle, pažveĩki čionaĩ,
atkreĩpk sàvo aũsį,
užmiršk sàvo taũtą ir tẽviškę sàvo.
12 Valdõvui meilì tù, gražuõle,
bèt jìs tàvo viẽšpats — pagárbink parpúolus. — **P.**

14 Žeñgia viduñ tà karaláitė.
Ãpdaras jái — grýno áukso pinìkai.
15 Brokatù papuoštà, jì vedamà pàs valdõvą,
iš paskõs jái mergìnos — jõs draũgės,
pàs tavė vẽdamos eĩna. — **P.**

16 Eĩdamos jõs džiúgauja, krỹkščia:
į valdõvo rúmus màt žeñgia.
17 Táu tėvùs atstõs tàvo sũnūs,
ir juõs kunigáikščiais statýsi valdýt visõs žẽmės. — **P.**

PIRMIEJI SKAITINIAI VELYKŲ LAIKU

142

Pirmasis skaitinys Apr 19, 1. 5—9a

Palaiminti, kurie pakviesti į Avinėlio vestuvių pokylį

Ìš Apreiškìmo šventájam apãštalui Jõnui.

Àš, Jõnas, girdėjau dangujė skardžiùs balsùs tarsi didžiùlės miniõs, kurì skélbė: „Aleliùja! Išgãnymas, šlovė ir galýbė priklaũso mũsų Diẽvui!"

Õ nuõ sósto nuskambėjo baĩsas: „Šlóvinkite mũsų Diẽvą, visì jõ tarnaĩ, visì, kuriẽ bijote jõ: mažì ir didelì!"

Vẽl išgirdaũ gausingos miniõs baĩsą, lýg dideliũ vandenų šniokštimą ar galingų griaustinių dundėjimą. Jiẽ skélbė: „Aleliùja! Užviešpatãvo mũsų Viẽšpats Diẽvas, Visagãlis. Džiũgaukime ir linksminkimės, ir atidúokime jám garbę! Nès prisiartino Avinẽlio vestùvės ir jõ núotaka pasireñgusi. Jái bùvo dúota apsivilkti spiñdinčia, týra dróbe; õ tà dróbė — taĩ šventųjų teĩsūs darbaĩ".

Ir sãko mán ángelas: „Rašýk: ‚Paláiminti, kuriẽ pakviestì į Avinẽlio vestùvių pókylį'".

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė

Ps 148, 1—2. 11—13a. 13c—14 (P.: plg. 12a. 13a)

P. Jaunuõliai, mergẽlės, gárbinkit Viẽšpaties vařdą.
Arba: Aleliùja.

1 Gárbinkit Viẽšpatį dangujė,
šlóvinkite jį teñ, aukštýbėj.
2 Šlóvinkit jį, visì angelaĩ,
šlóvinkit Viẽšpatį, dangaũs kareivìjos! — **P.**

11 Žẽmės valdõvai ir vìsos taũtos,
jũs, kunigáikščiai ir žẽmės teisėjai,
12 jaunuõliai, mergẽlės,
senẽliai sù mažutẽliais,
13 gárbinkit Viẽšpaties vařdą. — **P.**

Jõjo šlovẽ aĩdi põ dañgų ir žẽmę.
14 Sàvo tautõs jis galýbę iškėlė.
Viẽšpačiu didžiuõsis jõ išrinktíeji,
Izraėlio vaikaĩ, artimíeji jõ žmónės. — **P.**

143

Pirmasis skaitinys Apr 21, 1—5a

Išvydau naująją Jeruzalę,
kuri buvo išsipuošusi kaip nuotaka savo sužadėtiniui

Iš Apreiškimo šventájam
apãštalui Jõnui.

Àš, Jõnas, regėjau naũją dañgų ir naũją žẽmę, nès pirmàsis dangùs ir pirmóji žẽmė išnỹko ir júros taĩp pàt nebeliko. Ir išvýdau šveñtąjį miẽstą — naũjąją Jerùzalę, nužeñgiančią iš dangaũs nuõ Diẽvo, kurì bùvo išsipuõšusi kaĩp núotaka sàvo sužadėtiniui.

Ir išgirdaũ galìngą baĩsą, skamb̃antį nuõ sósto: „Štaĩ Diẽvo padañgtė taĩp žmoniũ. Jìs apsigyveñs pàs juõs, ir jiẽ bùs jõ tautà, õ pàts Diẽvas bùs sù jaĩs. Jìs nušlúostys kiekvíeną ãšarą nuõ jų akių; ir nebebùs mirtiẽs, nebebùs liũdesio, neĩ áimanos, neĩ sielvarto, nès kàs bùvo anksčiaũ, tàs praẽjo".

Õ Sėdintỹsis sóste tãrė: „Štaĩ àš vìsa daraũ naũja!"

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė

Ps 44, 11—12. 14—15. 16—17 (P.: plg. Mt 25, 6)

P. Štaĩ jaunìkis: išeĩkite pasitikti Viẽšpaties Krìstaus!
Arba: Aleliùja.

11 Pasiklausýki, dukrẽle, pažveĩki čionaĩ,
atkreĩpk sàvo aũsį,
užmiršk sàvo taũtą ir tẽviškę sàvo.
12 Valdõvui meilì tù, gražuõle,
bèt jìs tàvo viẽšpats — pagárbink parpúolus. — **P.**

14 Žeñgia viduñ tà karaláitė.
Ãpdaras jái — grýno áukso pinìkai.
15 Brokatù papuoštà, jì vedamà pàs valdõvą,
iš paskõs jái mergìnos — jõs draũgės,
pàs tavė vẽdamos, eĩna. —

P. Štaĩ jaunìkis: išeĩkite pasitìkti Viẽšpaties Krìstaus.

16 Eĩdamos jõs džiũgauja, krỹkščia:
Į valdõvo rũmus màt žeñgia.
17 Táu tėvùs atstõs tàvo sũnūs,
ir juõs kunigáikščiais statýsi valdýt visõs žẽmės. — **P.**

ANTRIEJI SKAITINIAI

144

Antrasis skaitinys 1 Kor 7, 25—35

Mergelė rūpinasi Viešpaties reikalais

Ìš šveñtojo apãštalo Paũliaus
pìrmojo láiško Korintiẽčiams.

Bróliai!

Dẽl nesituõkiančių àš neturiù Diẽvo įsãkymo, bèt dúodu patarìmą kaĩp žmogùs, iš Diẽvo gailestingùmo veřtas pasitikėjimo. Taĩgi àš manaũ, jóg taĩ yrà gẽra, žiũrint šiõ mẽto suspaudìmo: gẽra žmõgui bũti tokiám.

Esì susietas sù žmóna? Neieškók skyrýbų. Liekì bè žmonõs? Neieškók žmonõs. Jéi vedì, nenusìdedi, ir jéi merginà išteka, nenusideda. Tačiaũ šìtokie žmónės turẽs kũno vargų̃, õ àš norẽčiau jùs apsáugoti nuõ jų̃.

Sakaũ jùms, bróliai: laĩkas trumpas! Beliẽka tíems, kuriẽ tùri žmónas, gyvénti, tařsi jų̃ neturẽtų, ir kuriẽ

veřkia, taĩsi neveřktų, iř kuriẽ džiaũgiasi, tařsi nesidžiaũgtų, iř kuriẽ peřka, tařsi neįsigýtų, iř kuriẽ užsiẽmę pasáulio reikalaĩs, — kaĩp neužsiẽmę. Nès šiõ pasáulio pavìdalas praeĩna.

Àš norẽčiau, kàd jũs gyvéntumėte bè rũpesčių.

Nesusituõkęs rũpinasi Viẽšpaties reikalaĩs iř trókšta patikti Viẽšpačiui. Õ susituõkęs rũpinasi šiõ pasáulio reikalaĩs, sténgiasi patikti žmónai iř yrà pasidalìjęs.

Taĩp pàt netekẽjusi móteris beĩ merginà rũpinasi Viẽšpaties reikalaĩs, trokšdamà bũti šventà kúnu iř dvasià. Õ ištekẽjusi rũpinasi pasáulio reikalaĩs iř sténgiasi patikti výrui.

Àš taĩ kalbù jũsų pačių lãbui, nè norẽdamas užnérti jùms kìlpą, bèt linkẽdamas kilnùmo iř netrùkdomo atsidavìmo Viẽšpačiui.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Šventėse ir minėjimuose

Atliepiamoji psalmė

Ps 44, 11—12. 14—15. 16—17 (P.: plg. Mt 25, 6)

P. Štaĩ jaunìkis: išeĩkite pasitìkti Viẽšpaties Krìstaus!

Arba: Aleliùja.

11 Pasiklausýki, dukrẽle, pažveĩki čionaĩ,
atkreĩpk sàvo aũsį,
užmiřšk sàvo taũtą iř tẽviškę sàvo.
12 Valdõvui meilì tù, gražuõle,
bèt jìs tàvo viẽšpats — pagárbink parpuolus. — **P.**

14 Žeñgia viduñ tà karaláitė.
Ãpdaras jái — grýno áukso pinìkai.
15 Brokatù papuoštà, jì vedamà pàs valdõvą,
iš paskõs jái merginos — jõs draũgės,
pàs tavė vẽdamos, eĩna. — **P.**

16 Eĩdamos jõs džiūgauja, krỹkščia:
Į valdõvo rúmus màt žeñgia.
17 Táu tėvùs atstõs tàvo sūnūs,
ir juõs kunigáikščiais statýsi valdýt visõs žẽmės. —

P. Štaĩ jaunìkis: išeĩkite pasitikti Viẽšpaties Kristaus.

145

Antrasis skaitinys 2 Kor 10, 17 — 11, 2

Aš jus sužiedavau su vienu vyru, su Kristumi,
ir turiu pas jį nuvesti jus kaip skaisčią mergelę

Ìš šveñtojo apãštalo Paũliaus
añtrojo láiško Korintiẽčiams.

Bróliai!

„Kàs nóri gìrtis, tesìgiria Viẽšpačiu!" Nè tàs priimtinas, kurìs pàts savè giria, bèt tàs, kurį̃ Viẽšpats pàgiria.

Õ kàd jũs pakę̃stumėte truputẽlį màno paikýbės! Bètgi jũs ir pakeñčiate. Àš pavyduliáuju dẽl jũsų Diẽvo pavydù. Màt àš jùs sužiedavaũ sù vienu výru, sù Kristumi, ir turiù pàs jį̃ nuvèsti jùs kaĩp skaĩsčią mergẽlę.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Šventėse ir minėjimuose

Atliepiamoji psalmė

Ps 148, 1—2. 11—13a. 13c—14 (P.: plg. 12a. 13a)

P. Jaunuõliai, mergẽlės, gárbinkit Viẽšpaties vařdą.
Arba: Aleliùja.

1 Gárbinkit Viẽšpatį dangujè,
šlóvinkite jį̃ teñ, aukštýbėj.
2 Šlóvinkit jį̃, visì angelaĩ,
šlóvinkit Viẽšpatį, dangaũs kareivìjos! — **P.**

11 Žẽmės valdõvai ir̃ visos taũtos,
jũs, kunigáikščiai ir̃ žẽmės teisė̃jai,
12 jaunuõliai, mergẽlės,
senẽliai sù mažutẽliais,
13 gárbinkit Viẽšpaties vařdą. — **P.**

Jõjo šlovė̃ aĩdi põ dañgų ir̃ žẽmę.
14 Sàvo tautõs jìs galýbę iškė̃lė.
Viẽšpačiu didžiuõsis jõ išrinktíeji,
Izraėlio vaikaĩ, artimíeji jõ žmónės. — **P.**

EVANGELIJOS

146

Posmelis prieš evangeliją Mt 19, 3—12

(**P.** Aleliùja). — Eĩk šeñ, Kristaus sužadė̃tine,
priimk̃ vainìką,
kurį̃ táu Viẽšpats prìrengė ámžiams. —
(**P.** Aleliùja).

Evangelija Mt 19, 3—12

Dė̀l dangaus karalystė̀s

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangė̀lijos pagaĩ Mãtą.

Pàs Jėzų atė̃jo fariziė̃jai. Spęsdami pinkles, jiẽ pakláusė: „Ar̃ gãlima výrui dė̃l kokiõs nórs priežastiẽs atléisti žmóną?"

Jìs atsãkė: „Ar̃gi neskaĩtėte, jóg Kūrė̃jas iš pradžių ‚sutvė̃rė žmónes kaĩp výrą ir̃ móterį' ir̃ pasãkė: ‚Todė̃l

výras palìks tėvą ir̃ mótiną ir̃ glaũsis priẽ žmonõs, ir̃ dù tàps vienu kũnu'.

Vadìnasi, yrà jaũ nebė dù, õ vienas kũnas.

Ką̃ tàd Diẽvas sujùngė, žmogùs tenepérskiria".

Tadà jiẽ kláusė: „Õ kodẽl Mõzė liẽpė dúoti skyrýbų rãštą, atléidžiant žmóną?"

Jis atsãkė: „Mõzė léido jùms atléisti sàvo žmónas dẽl jũsų širdiẽs kietùmo. Bèt pradžiojė taĩp nebùvo. Taĩgi àš jùms sakaũ: kàs atléidžia žmóną, jéi nè ištvirkãvimo ãtveju, ir̃ vẽda kìtą, svetimáuja".

Tuomèt mokiniaĩ sãkė: „Jéi tokiẽ výro ir̃ žmonõs reikalaĩ, taĩ nevẽrta vèsti".

Jėzus atsãkė: „Nè visì išmãno tuõs žodžiùs, õ tik tiẽ, kuriẽms dúota išmanýti. Nès yrà eunùchų, kuriẽ gimė tokiẽ iš mótinos įsčių. Yrà eunùchų, kuriuõs tókius padãrė žmónės. Ir̃ yrà eunùchų, kuriẽ pãtys savė tókius padãrė dẽl dangaũs karalỹstės. Kàs pajẽgia išmanýti, teišmãno".

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

147

Posmelis prieš evangeliją

(**P.** Aleliùja). — Jì yrà protìnga mergáitė,
kurią̃ Viẽšpats rãdo bùdinčią;
atẽjus Viẽšpačiui, jì kartù sù juõ įẽjo
į̃ vestuvès. — (**P.** Aleliùja).

Evangelija Mt 25, 1—13

Štai jaunikis! Išeikite pasitikti!

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangėlijos pagaĩ Mãtą.

Jėzus pasãkė sàvo mokiniáms tókį palýginimą:

„Sù dangaũs karalystė bùs panašiaĩ, kaĩp sù dešimtimì mergáičių, kuriõs, pasiẽmusios žibintùs, išẽjo pasitikti jaunikio. Peñkios iš jų bùvo paĩkos ir peñkios protingos. Taĩgi paĩkosios pasiėmė žibintùs, õ nepasiėmė alývos. Protingosios kartù sù žibiñtais pasiėmė iñduose ir alývos. Jaunikiui vėlúojant, vìsos ẽmė snáusti ir užmìgo.

Vidùrnaktį pasigirdo balsaĩ: „Štaĩ jaunìkis! Išeĩkite pasitikti!" Tuomèt vìsos mergáitės atsikėlė ir taĩsėsi žibintùs.

Paĩkosios sãkė protìngosioms: ‚Dúokite mùms alývos, nès mũsų žibiñtai gęsta'.

Protìngosios atsãkė: ‚Kàd kañtais nepristìgtų ir mùms, ir jùms, verčiaũ nueĩkite pàs prekiáutojus ir nusipirkite'. Jóms beeĩnant pirkti, atẽjo jaunìkis. Kuriõs bùvo pasiruõšusios, įẽjo kartù sù juõ į vestuvès, ir dùrys bùvo uždarýtos.

Vėliaũ atẽjo ir anõs mergáitės ir ẽmė prašýtis: ‚Gerbiamàsis, atidarýk, čià mẽs!'

Õ jìs atsãkė: ‚Įš tiesų sakaũ jùms: àš jũsų nepažįstu!' Taĩgi budėkite, nès nežìnote neĩ dienõs, neĩ valandõs".

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

148

Posmelis prieš evangeliją Jn 14, 23

(**P.** Aleliùja). — Jéi kàs manè mýli,
laikýsis màno žõdžio,
ir màno Tėvas jį mylės;
mẽs pàs jį ateĩsime. — (**P.** Aleliùja).

Evangelija Lk 10, 38—42

Morta pakvietė jį į svečius.
Marija išsirinko geriausiąją dalį

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagal Lùką.

Jėzus užsùko į víeną káimą. Teñ vienà móteris, vardù Mortà, pàkvietė jį į svečiùs. Ji turėjo sẽserį, vardù Mariją. Ši, atsisėdusi priẽ Viẽšpaties kójų, klaũsėsi jõ žõdžių.

Mortà bùvo susirūpinusi visókiu patarnãvimu. Ji stàbtelėjo ir pasiskùndė: „Viẽšpatie, táu nerũpi, kàd sesuõ paliẽka manė víeną patarnáuti? Sakýk, kàd ji mán padėtų".

Tačiaũ Viẽšpats atsãkė: „Mõrta, Mõrta, tù rūpiniesi ir sielojiesi daũgeliu dalỹkų, õ reĩkia tìk víeno. Marijà išsiriñko geriáusiąją dãlį, kurì nebùs iš jõs atimtà".

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

BENDRIEJI SKAITINIAI ĮVAIRIEMS ŠVENTIESIEMS

PIRMIEJI SKAITINIAI NE VELYKŲ LAIKU

149

Pirmasis skaitinys Pr 12, 1—4a

Palik savo kraštą ir savo gimtinę

Iš Pradžiõs knỹgos.

Viẽšpats prabìlo Abrãmui: „Išvỹk iš sãvojo krãšto, iš sàvo gimtinės beĩ tẽvo namų̃, ir̃ kélkis į̃ šãlį, kurią̃ táu paródysiu! Tavè padarýsiu dìdele tautà. Àš láiminsiu tavè ir̃ išáukštinsiu tàvo vařdą. Tù bũsi paláima.

Àš láiminsiu tuõs, kuriẽ tavè láimina, õ kàs tavè keĩks, tą̃ àš prakéiksiu. Tavyjè bùs paláimintos vìsos žẽmės gìminės".

Tuomèt Abrãmas iškeliãvo, kaĩp Viẽšpats jám bùvo paliẽpęs.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 15, 1—2a ir 5. 7—8. 11 (P.: 5a)

P. Viẽšpatie, tù — màno paveldėtasis tuřtas.

[1] Globók manè, Diẽve: prie tavę̃s àš glaudžiúosi.
[2] Kartóju táu, Diẽve: „Tù màno Viẽšpats".

[5] Viẽšpatie, màno paveldėtasis tuřte,
taũre màno láimės,
tàvo rañkoje màno likìmas. —

P. Viẽšpatie, tù — màno paveldėtasis tuřtas.

[7] Àš šlóvinu Viẽšpatį, kurìs mán išmintį dúoda,
atsìmena màno širdis taĩ nèt nãktį.
[8] Akysė nuolatõs Viẽšpats mán stóvi,
jìs màno dẽšinę rẽmia, àš nedrebėsiu. — **P.**

[11] Mán ródysi kẽlią, kurìs į gyvẽnimą vẽda,
pilnà mán bùs láimė priẽš tàvo véidą,
tàvo dešinẽj bùs peř ámžius linksmýbės. — **P.**

150

Pirmasis skaitinys Kun 19, 1—2. 17—19a

Mylėk savo artimą kaip save patį

Ìš Kunigų knỹgos.

Viẽšpats kalbėjo Mõzei: „Prabìlk į visą izraelìtų bendrúomenę iř pasakýk jiems: Bũkite šventì, nès àš, Viẽšpats, jũsų Diẽvas, esù šveñtas.

Nenešiók širdyjė neapýkantos bróliui. Viešaĩ pabárk giminiẽtį, kàd tù dẽl jõ neturėtum núodėmės. Nesiek atkeřšyti iř nejaũsk pagiežos sàvo tautiẽčiams. Mylėk sàvo arčimą kaĩp savė pãtį. Àš esù Viẽšpats: laikýkitės màno nustãtymų".

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 14. 2—3ab. 3cd—4ab. 5 (P.: 1a)

P. Viẽšpatie, kàs gì galẽs tàvo namuõs pasilikti?

[2] Tasaĩ, kàs nesùteptas váikšto, kàs eĩgias teisìngai,

3 kàs iš širdiẽs kalba tiẽsą,
kàs liežuviù nẽ vieno nešmeižia. — **P.**

Kàs kitám niẽko pìkta nedãro,
neužgauliója kaimýno;
4 kàs griežtai nedõrėlį šmerkia,
õ Viẽšpaties bijančius gerbia. — **P.**

5 Kàs bė palúkanų skõlina,
nepriima kýšių priẽš žmõgų nekaltą.
Kàs šìtaipos elgias,
bùs tvìrtas peř ámžius. — **P.**

151

Pirmasis skaitinys Įst 6, 3—9

Mylėk Viešpatį, savo Dievą, visa širdimi

Iš Pakartóto Įstãtymo knỹgos.

Mõzė kalbėjo taũtai:

„Izraèli, klausýk ir výkdyk vìsa, ką Viẽšpats, mùsų Diẽvas, yrà táu įsãkęs, kàd gerai táu klótųsi ir tàptumėte tokiẽ gausingi, kaip Viẽšpats, tàvo tėvų Diẽvas, yrà táu žadėjęs, — šalyjė, kuř ùpėmis plūsta pienas ir medùs.

Klausýk, Izraèli! Viẽšpats, mùsų Diẽvas, — vieniñtelis Viẽšpats. Mylėk tàd Viẽšpatį, sàvo Diẽvą, visà širdimi, visà síela, visomìs jėgomìs. Šitie žõdžiai, kuriuõs àš šiañdien tariù, teįsmiñga giliai táu į širdį. Įkálk juõs ir sàvo vaikáms. Kalbėk apiẽ juõs namiẽ pasilikęs ir keliõnėn išvỹkęs, eidamas gulti ir atsikėldamas. Užsirišk juõs kaip žénklą añt rañkos. Tepuõšia jis tãvąjį tařpakį. Tù juõs pasirãšęs turėk añt namų dùrų stãktos ir sàvo miẽsto vařtų".

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 111, 1—2. 3—4. 5—7a. 7b—8. 9 (P.: 1a)

P. Laimingas, kàs Viẽšpaties bijo.
A r b a: Aleliùja.

1 Laimingas, kàs Viẽšpaties bijo,
kàs jõ įsãkymus mýli.
2 Jõ aĩniai bùs žẽmėj galingì.
Teisingųjų kařtai — paláima. — **P.**

3 Jõ namuosė — ištaiga, dideli tuřtai,
jõ teisùmas ámžiais laikỹsis.
4 Jis nušviñta geriesiems lýg šviesà tamsýbėj,
švelnùs, gailestingas, teisìngas. — **P.**

5 Laimingas, kàs kìto gaĩlis, pãskolą dúoda,
kàs reĩkalus tvařko teisingai.
6 Jám niẽkad neteñka drebėti,
mìnimas teisuõlio vařdas peř ámžius.
7 Liūdnà žinià jõ negąsdins. — **P.**

Širdìs jõ drąsi, nès Viẽšpačiu vìlias.
8 Širdis jõ ramì, nebìjanti niẽko,
atsaĩniai jis žveĩgia į sàvo engėjus. — **P.**

9 Jìs vařgšams dóvanas dúoda, dalìja,
jõ teisingùmas ámžiais nežűsta.
Jõ didýbė skaĩdriai nušviñta. — **P.**

152

V i e n u o l i a m s

Pirmasis skaitinys Įst 10, 8—9

Jo paveldėtasis turtas yra Viešpats

Ìš Pakartóto Įstãtymo knỹgos.

Mõzė kalbėjo į taũtą: „Viẽšpats pàvedė Lèvio giminei ãtskirą ùžduotį: nèšti Viẽšpaties sándoros skrỹnią, stovėti priẽš Viẽšpatį, eĩti tarnỹstės jám pãreigas ir jõ vardù teĩkti paláiminimą. Taĩp ir yrà põ šiái diẽnai. Todẽl Lèvis negáuna paveldėtinio tur̃to neĩ žẽmės daliẽs kaĩp jõ bróliai. Jõ paveldėtasis tur̃tas yrà Viẽšpats kaĩp Viẽšpats, tàvo Diẽvas, jám pažadėjo".

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 15, 1—2 ir 5. 7—8. 11 (P.: plg. 5a)

P. Viẽšpatie, tù màno paveldėtasis tur̃tas.

1 Globók manè, Diẽve: priẽ tavę̃s àš glaudžiúosi.
2 Kartóju táu, Diẽve: „Tù màno Viẽšpats".
5 Viẽšpatie, màno paveldėtasis tur̃te,
taũre màno láimės,
tàvo rañkoje màno likìmas. — **P.**

7 Àš šlóvinu Viẽšpatį, kurìs mán išmintį dúoda,
atsìmena màno širdis taĩ nèt nãktį.
8 Akysė nuolatõs Viẽšpats mán stóvi,
jis màno dẽšinę rẽmia, àš nedrebėsiu. — **P.**

11 Mán ródysi kẽlią, kurìs į gyvẽnimą vẽda,
pilnà mán bùs láimė priẽš tàvo véidą,
tàvo dešinẽj bùs peř ámžius linksmýbės. — **P.**

153

Vienuoliams

Pirmasis skaitinys 1 Kar 19, 4—9a. 11—15a

Stok ant kalno prieš Viešpatį!

Iš pirmõsios Karãlių knỹgos.

Elijas nuėjo dienõs kẽlią į dỹkumą. Tenaĩ atsisẽdo põ próžirnių krúmu iř panúdo numiřti. Jìs sãkė: „Pakañka mán, Viẽšpatie. Paimk màno gyvýbę: jùk àš nè gerèsnis ùž sàvo tėvùs". Tadà jìs atsigulė põ próžirnių krúmu iř užmìgo.

Netrùkus jį pàlietė ángelas iř tãrė: „Kélkis iř válgyk!" Pažveĩlgęs apliñkui, jìs sàvo galvúgaly pamãtė paplótį, kẽptą añt karštų pelenų, iř ąsõtį vandeñs. Užkándo, atsigẽrė iř vẽl atsìgulė.

Bèt Viẽšpaties ángelas añtrąkart atẽjo, pajùdino jį iř tãrė: „Kélkis iř válgyk! Kitaĩp táu peř ìlgas bùs kẽlias". Tasaĩ atsikẽlė, paválgė, atsigẽrė iř, šito vaĩgio pastìprintas, keliãvo kẽturiasdešimt dienų iř naktį iki Diẽvo kálno Horèbo. Tenaĩ jìs užẽjo į ùrvą nakvýnei.

Į jį prabìlo Viẽšpats: „Išeĩk iř stók añt kálno priẽš Viẽšpatį!" Iř štaĩ praẽjo Viẽšpats. Piřm Viẽšpaties ẽjo stiprùs, smarkùs vẽjas, draskýdamas kálnus iř daužýdamas uolýnus. Bèt Viẽšpats nebùvo vẽtroje. Põ vẽtros pakìlo žẽmės drebẽjimas. Bèt Viẽšpats nebùvo drebẽjime. Põ drebẽjimo užẽjo ugnìs. Bèt Viẽšpats nebùvo ugnyjė. Praẽjus ùgniai, prasidẽjo švelnùs, ramùs šlamẽjimas.

Tataĩ išgiřdęs, Elìjas apsiaustù užsidengė véidą, išẽjo iš ùrvo iř atsistójo priẽ jõ angõs. Tuomèt jį pasíekė baĩsas, kurìs jám šaũkė: „Ką čià veikì, Elìjau?"

Tasaĩ atsãkė: „Esù užsidẽgęs uolumù dẽl Viẽšpaties, kareivìjų Diẽvo, nès izraelìtai pàmetė tãvąją sándorą, išařde tàvo altoriùs iř kalavijù iššùdė tàvo prãnašus. Likaũ tìk àš vienas, iř jiẽ dabař týko màno gyvýbės".

Viẽšpats jám atsãkė: „Tù grįžk sàvo keliù peř dỹkumą iř nuvỹk į Damãską!"

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 14, 2—3ab. 3cd—4ab. 5 (P.: 1b)

P. Viẽšpatie, kàs gì galẽs šventóvėje tàvo gyvénti?

[2] Tasaĩ, kàs nesùteptas váikšto,
kàs eĩgias teisìngai,
[3] kàs iš širdiẽs kalba tiẽsą,
kàs liežuviù nẽ vieno nešmeĩžia. — **P.**

Kàs kitám niẽko pìkta nedãro
neužgauliója kaimýno;
[4] kàs griežtaĩ nedõrėlį smerkia,
õ Viẽšpaties bijančius gerbia. — **P.**

[5] Kàs bė palúkanų skõlina,
nepriìma kýšių priẽš žmõgų nekaĩltą.
Kàs šìtaipos eĩgias,
bùs tvìrtas peř ámžius. — **P.**

154

Pirmasis skaitinys 1 Kar 19, 16b. 19—21

Eliziejus pakilo ir nusekė paskui Eliją

Ìš pirmõsios Karãlių knỹgos.

Viẽšpats kalbėjo Elìjui: „Eliziẽjų, Šafãto iš Abėl-Mehòlos sūnų, patėpk prãnašu į sàvo viẽtą".

Šafãto sūnų Eliziẽjų Elìjas atrãdo ãriantį. Jìs dìrbo sù dvýlika jùngų iř pàts bùvo priẽ dvýliktojo. Praeĩdamas Elìjas ùžmetė sàvo apsiaũstą.

Eliziẽjus tuojaũ palìko jáučius, nuskubėjo pãskui Eliją iř prãšė: „Léisk mán dár atsibučiúoti sù tėvu iř mótina; tadà àš sèksiu pãskui tavè".

Elìjas atsãkė: „Eĩk, bèt sugrįžk! Turėk galvojė, ką ãš táu padariãu!"

Eliziẽjus sugrįžo nuõ jõ, pàėmė pórą sàvo jáučių iř papjóvė. Ìš jáučių jùngo jìs išvirė mėsõs iř dãvė ją žmonėms kaĩp atsisvėikinimo pókylį. Paskuñ jis pakìlo, nùsekė pãskui Elìją iř stójo pàs jį tarnáuti.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 15, 1—2a ir 5. 7—8. 11 (P.: 5a)

P. Viẽšpatie, tù — màno paveldėtasis tuřtas.

[1] Globók manė̀, Diẽve: priẽ tavę̀s àš glaudžiúosi.
[2] Kartóju táu, Diẽve: „Tù màno Viẽšpats".
[5] Viẽšpatie, màno paveldėtasis tuřte,
taũre màno láimės,
tàvo rañkoje màno likìmas. — **P.**

[7] Àš šlóvinu Viẽšpatį, kuris mán išmintį dúoda,
atsìmena màno širdìs taĩ nèt nãktį.
[8] Akysė̀ nuolatõs Viẽšpats mán stóvi,
jìs màno dẽšinę rẽmia, àš nedrebėsiu. — **P.**

[11] Mán ródysi kẽlią, kuris į̃ gyvẽnimą vẽda,
pilnà mán bùs láimė priẽš tàvo véidą,
tàvo dešinẽj bùs peř ámžius linksmýbės. — **P.**

155

S u t u o k t i n i a m s

Pirmasis skaitinys Tob 8, 4—7

Duok mums sulaukti žilos senatvės

Ìš Tobìjo knỹgos.

Vestùvių vãkarą Tobijas Sãrai kalbėjo: „Pasimeĩskime, sẽse, kàd Viẽšpats gailestingas mùms bútų".

Ir̃ jìs pradėjo meĩstis: „Šlovẽ táu, músų tėvų̃ Diẽve! Garbė̃ šventám ir̃ šlovingam tàvo vařdui peř ámžius! Tegù tavė̀ šlóvina dañgūs ir̃ visa, kàs tàvo sukùrta. Tù sutvėrei Adõmą ir̃ daveĩ jám ùž móterį lẽvą, kàd tà jám padėtų ir̃ jį̃ papildytų. Ìš jų̃ visi žmónės kỹla. Tù sakeĩ:

‚Negẽra žmõgui bũti vienám; padarýkime žmóną, kurì jám padėtų iř tìktų'".

Todẽl, Viẽšpatie, àš imù šitą sẽserį nė iš linkìmo į̃ móterį, bèt iš tikriáusios méilės. Tù bũk gailestìngas iř dúok mùms suláukti žilõs senãtvės".

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 127, 1—2. 3. 4—5 (P.: 1a)

P. Laimìngas esì, kàd Diẽvo bijaĩsi.

1 Laimìngas esì, kàd Diẽvo bijaĩsi,
kàd laikaĩs jõ paródyto kẽlio!
2 Sàvo dárbo vaĩsiais maitìnsies,
bũsi laimìngas iř pértekęs vìsko. — **P.**

3 Tavóji žmonà — kaĩp vỹno mẽdis derlìngas —
apiẽ namų̃ žìdinį sùksis,
vaikaĩ — kaĩp jáunos alỹvų šakẽlės —
susẽs apliñk stãlą. — **P.**

4 Mataĩ, kóks laimìngas tàs výras,
kurìs Viẽšpaties bijo!
5 Teláimina Diẽvas tavė nuõ Siòno,
kàd vìsą gyvẽnimą tù Jerùzalę klẽstint regėtum. — **P.**

156

Labdariams

Pirmasis skaitinys Tob 12, 6—13

Geras dalykas melstis bei pasninkauti, būti gailestingam

Ìš Tobìjo knỹgos.

Ángelas pasãkė Tobìjui iř jõ sũnui: „Šlóvinkite Diẽvą, áukštinkite jį̃! Teĩkite jám garbę iř visų̃ žmonių̃ akivaiz-

doje išpažìnkite jį̃ — ką̃ jìs dė̃l jū̃sų padãrė! Gė̃ra šlóvinti Diẽvą, áukštinti jõ vařdą, sù pãgarba didžiáusia gársinti jõ dárbus. Niekadõs nepaliáukite jį̃ šlóvinę! Gė̃ra sáugoti karãliaus pãslaptį, õ Diẽvo dárbus reĩkia viešaĩ gársinti. Darýkite gė̃ra, taĩ neištìks jū̃sų neláimė.

Gė̃ras dalỹkas meĩstis beĩ pãsninkauti, bū̃ti gailestìngam ir̃ teisìngam. Geriaũ mažaĩ, bèt teisė̃tai, neĩ daũg, bèt neteisė̃tai. Geriaũ bū̃ti labdarìngam, neĩ kaũpti áuksą. Jùk labdarà gélbi nuõ mirtiẽs ir̃ núodėmes vãlo. Kàs gailestingas ir̃ teisìngas, tàs ilgaĩ pagyveñs. Õ kàs núodėmes dãro, tàs sáu pačiám yrà príešas.

Àš niẽko neslẽpsiu nuõ jū̃sų; sakiaũ: gė̃ra sáugoti karãliaus pãslaptį, õ Diẽvo dárbus reĩkia viešaĩ gársinti. Todė̃l žinókite: kaĩ jū̃s maldãvote Diẽvą — tù ir̃ tàvo martì Sarà, — taĩ jū̃sų maĩldą àš nùnešiau šventájam Diẽvui. Taĩp pàt àš buvaũ artì tavę̃s, kaĩ tù numìrėlius láidojai. Ir̃ kaĩ nedeĩsdamas tù pasikė̃lei nuõ stãlo, kaĩ palikaĩ sàvo vaĩgį, norė̃damas suteĩkti paskutìnį patarnãvimą mìrusiam, taĩ tàs gė̃ras tàvo dárbas neliko mán slãptas, bèt àš buvaũ sù tavimi̇̃".

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė

Ps 102, 1—2. 3—4. 8—9. 13—14. 17—18a (P.: 1a)

P. Tegù màno síela Viẽšpatį šlóvina.

1 Tegù màno síela Viẽšpatį šlóvina,
ir̃ visa, kàs yrà manyjè, tegárbina jõ šveñtąjį vařdą!
2 Laĩ màno síela Viẽšpatį šlóvina,
laĩ neužmiršta, kíek jis mán gė̃ra padãrė. — **P.**

3 Jis mán visàs kaltės dovanójo,
gýdo visàs màno silpnýbes.
4 Nuõ pražūtiẽs gélbi màno gyvýbę,
gaĩli manę̃s ir̃ puõšia manė̀ sàvo malóne. — **P.**

8 Viẽšpats — švelnùs, maloningas,
nèskuba rũstaut, yrà pìlnas gerùmo.
9 Nè vìsą laĩką jìs bãras,
nè amžinaĩ jìs įšiřdęs. — **P.**

13 Kaĩp tėvas gaĩlisi vaĩko,
taĩp gaĩlisi Viẽšpats ištikimũjų.
14 Jis gì suprañta, iš kõ mẽs padarýti:
žìno, kàd ẽsam iš dùlkių. . . — **P.**

17 Bèt Viẽšpats amžinaĩ gailestingas
tíems, kuriẽ jõ šventaĩ bìjo.
Aĩnių aĩniams jìs gẽras —
18 tíems, kuř jõ sándoros laĩkos. — **P.**

157

N a š l ė m s

Pirmasis skaitinys Jdt 8, 2—8

Ji buvo labai dievobaiminga

Ìš Judìtos knỹgos.

Manãsas, Judìtos výras, kilmė iš jõs giminẽs beĩ padermẽs, peř miẽžių pjũtį pasìmirė. Bũtent laukė bestóvintį pàs pėdų rišėjus, ištìko jį kařščio smũgis; jìs turėjo gulti į lóvą iř mirė sàvo gimtãjame Betùlijos miestė. Jį paláidojo šalià jõ tėvų — laukė tařp Dotãno iř Jibleãmo.

Dabař Juditą jaũ trejùs metùs iř kẽturis mėnesius gyvẽno sàvo namuosė iř našlãvo. Añt namų plokščiãstogio jì pasistatýdino palapìnę, užsiviĺko gẽdulo rũbą iř dėvėjo našlẽs drabùžiais.

Palikusi našlė, jì pãsninkavo visomis dienomis, išskýrus šeštãdienius sù išvakarėmis, jáunaties dienàs sù

išvakarėmis iř Izraėlio namų šventės beĩ iškilmes. Ji bùvo gražiõs išvaizdos iř patraukliaĩ atródė. Jõs výras Manãsas paliko jái áukso iř sidãbro, tarnų iř tarnáičių, gyvulių iř laukų, kuriẽ atitẽko jõs nuosavýbėn.

Iř niẽkas jõs blogù žodžiù neminėjo, nès bùvo labaĩ dievobáiminga.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 130, 1. 2. 3

P. Viẽšpatie, tù — màno sielos ramýbė.

1 Viẽšpatie, màno širdis neišpuĩkus,
ãkys nežveĩgia iš áukšto.
Tuščiõs didýbės nenóriu vaikýtis —
tõ, kàs màno jẽgą prašóka. — **P.**

2 Tikraĩ nurámdžiau sàvo dvãsią,
padariaũ ją ramutẽlę.
Tařtum kũdikis mótinos prieglobsty,
tařtum kũdikis ramì širdis màno krūtinėj. — **P.**

3 Pasikliáuki Dievù, Izraėli,
dabař iř peř ámžius! — **P.**

158

Pirmasis skaitinys Est 13, 8–14. 17

Nenorėjau statyti žmogaus garbės aukščiau už Dievo garbę

Iš Estèros knỹgos.

Mardokjẽjus prisiminė visùs Viẽšpaties dárbus iř šitaip jám meĩdėsi: „Viẽšpatie, Viẽšpatie, Karãliau, visãtos

Valdõve! Tàvo valdžiojė yrà visa, iř niẽkas negãli táu prieštaráuti, jėi tù panorėsi išgélbėti Izraèlį.

Sutvėrei tù dañgų iř žẽmę, iř visa, kuõ stẽbimės põ dangumì. Tù — visãtos Viẽšpats, iř niẽkas nedrį̃s táu, Viẽšpatie, príešintis.

Tù visa žinaĩ. Tù, Viẽšpatie, žinaĩ, kàd nė iš puikýbės ař išdidùmo, nė garbẽs trókšdamas, àš neparpúoliau añt žẽmės priẽš tą išpuĩkėlį Amãną. (Jùk àš jám padùs mielaĩ pabučiúočiau, jėigu taĩ bútų naudinga Izraèlio išgélbėjimui.) Àš šitaip pasielgiau dėl tõ, kàd nenorėjau žmogaũs garbẽs statýti aukščiaũ ùž Diẽvo garbę. Priẽš niẽką àš nepùlsiu añt žẽmės, tìk priẽš tavė, sàvo Diẽvą.

Išgiřsk màno maldãvimą, pagailėk paveldėtinio tuřto iř paveřsk mũsų gẽdulą į̃ džiaũgsmą, kàd išliktume gyvì iř šlóvintume tàvo, Viẽšpatie, vařdą! Neléisk, kàd nutìltų tàvo gárbintojų lũpos!"

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 33, 2—3. 4—5. 6—7. 8—9. 10—11 (P.: 2a)

P. Visuomèt àš Viẽšpatį̃ geřbsiu,
juõ màno síela didžiuõsis.

2 Àš visuomèt Viẽšpatį̃ geřbsiu,
màno burnà šlóvins jį̃ nuõlat.
3 Viẽšpačiu màno síela didžiúojas.
Tegù nuskriaustíeji taĩ giřdi iř džiaũgias. — **P.**

4 Sù manimì visì šlóvinkit Viẽšpatį̃,
áukštinkim Viẽšpaties vařdą kaĩp víenas.
5 Viẽšpaties íeškau, jis atsiliẽpia
iř išvadúoja manė̀ iš baisýbių. — **P.**

6 Žveĩkit į̃ jį̃, iř jùms nušvis véidas,
nebetèks raũsti iš gẽdos.
7 Štaĩ vařgšas šaũkės, iř Viẽšpats išgiřdo,
iš visų̃ bėdų̃ išvadãvo. — **P.**

[8] Viẽšpaties ángelas pýlimu apjúosia
dievobáimingus žmónes,
juõs iš neláimės vadúoja.
[9] Patyrinėkit ir pamatýsit, koksaĩ Viẽšpats gẽras,
láimė tám žmõgui, kurìs jõ pãrama tiki. —
P. Visuomèt àš Viẽšpatį geřbsiu,
juõ màno síela didžiúosis.
[10] Viẽšpatį gérbkite jũs, jõ išrinktíeji.
Tíems, kuř jõ bìjo, niẽko nestiñga.
[11] Išdidę galiũnai skurdéivomis taműpa, badáuja,
õ tíems, kuriẽ Viẽšpaties íeško, niẽko netrũksta. — **P.**

159

M o t e r i a i

Pirmasis skaitinys Pat 31, 10—13. 19—20. 30—31

Šlovė moteriškei, kuri Viešpaties bijo!

Ìš Patarlių knỹgos.

Taurì moteriškė! Õ kuř tókią ràsti? Jì daũg vertingėsnė ùž peřlą brangiáusią.

Pilnaĩ pasikliáuti jà gãli jõs výras: peř jõs darbštùmą jõ tuřtai vìs áuga. Jám gẽra — nè blõga — jì sténgias darýti dienà iš dienõs peř gyvẽnimą vìsą.

Jì vìlnas šukúoja, linų daũg pribraũkia. Netiñgios jõs raňkos nebũna bè dárbo: taĩ griẽbiasi veřpsto, taĩ ìmas vytùvų. Neláimei ištìkus, pagálbą suteĩkia; jì išmaldą dõsniai varguõliams dalìja.

Žavùmas — praeĩna, ir grõžis — nuvýsta. Šlovẽ moteriškei, kuř Viẽšpaties bìjo! Õ dařbščios jõs raňkos jái gařbę teteĩkia — visì tesužìno jõs dárbus vaisingus.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 130, 1. 2. 3

P. Viẽšpatie, tù — màno síelos ramýbė.

1 Viẽšpatie, màno širdìs neišpuĩkus,
ãkys nežveĩgia iš áukšto.
Tuščiõs didýbės nenóriu vaikýtis —
tõ, kàs màno jẽgą prašóka. — **P.**

2 Tikraĩ nurámdžiau sàvo dvãsią,
padariaũ ją ramutẽlę.
Taĩtum kũdikis mótinos príeglobsty,
taĩtum kũdikis ramì širdìs màno krūtinėj. — **P.**

3 Pasikliáuki Dievù, Izraèli,
dabaĩ ir peĩ ámžius! — **P.**

160

Pirmasis skaitinys Sir 2, 7—11

Kas Viešpaties bijot, tikėkit ir viltį turėkit

Iš Siracido knỹgos.

Kàs Viẽšpaties bìjot, tikẽkit jõ méile; nuõ jõ nenukrỹpkit, kàd klùpti netèktų. Kàs Viẽšpaties bìjot, savė jám pavèskit, ir ãtlygis jūsų išliks nepražùvęs. Kàs Viẽšpaties bìjot, turẽkite vìltį, jóg džiaũgsmas ir láimė lydẽs jùs peĩ ámžius.

Õ kaĩp sù ankstesnėm kartõm yrà bùvę? Aĩ kàs nusivýlė, Dievù pasiklióvęs? Į jį dėjęs vìltis, aĩ bùvo apléistas? Aĩ šaũkęsis jõjo neišgirstas bùvo?

Jùk Viẽšpats meilingas, didžiaĩ gailestingas: kaltès jis atléidžia, neláimėje gélbi.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 111, 1—2. 3—4. 5—7a. 7b—8. 9 (P.: 1a)

P. Laimingas, kàs Viẽšpaties bijo.
Arba: Aleliùja.

1 Laimingas, kàs Viẽšpaties bijo,
kàs jõ įsãkymus mýli.
2 Jõ aĩniai bùs žẽmėj galingi.
Teisingųjų kařtai — paláima. — **P.**

3 Jõ namuosė — ištaiga, didelì tuřtai,
jõ teisùmas ámžiais laikỹsis.
4 Jis nušviñta geríesiems lýg šviesà tamsýbėj,
švelnùs, gailestingas, teisingas. — **P.**

5 Laimingas, kàs kìto gaĩlis, pãskolą dúoda,
kàs reĩkalus tvařko teisingai.
6 Jám niẽkad neteñka drebėti,
minimas teisuõlio vařdas peř ámžius.
7 Liūdnà žinià jõ negąsdins. — **P.**

Širdis jõ drąsi, nės Viẽšpačiu vìlias.
8 Širdis jõ ramì, nebijanti niẽko,
atsaĩniai jis žveĩgia į sàvo engėjus. — **P.**

9 Jis vařgšams dóvanas dúoda, dalìja,
jõ teisingùmas ámžiais nežűsta.
Jõ didýbė skaĩdriai nušviñta. — **P.**

161

Pirmasis skaitinys Sir 3, 17—24

Mokėk nusižeminti: tada tu pas Dievą atrasi malonę

Ìš Siracìdo knỹgos.

Sūnaũ, eĩkis šveĩniai, iř mýlimas bűsi labiaũ, negù tàs, kurìs dõsniai dalìja. Nórs bűtum iř dìdis, mokẽk nusižẽmint — tadà tù pàs Diẽvą atràsi malónę. Jùk gãlią

didingą vien Diẽvas tetùri, iř garbę jám teĩkia tiktaĩ nuolankíeji.

Kàs núostabą kẽlia, nesíeki tõ pérprast; kõ prõtas nesténgia — palìki ramýbėj. Geraĩ įsigìlink į taĩ, kàs táu dúota; į pãslaptis bráutis nėrà táu prasmìnga.

Kàs gálvai nė tàvo — dẽl tõ nesisíelok: per daũg táu iř tõ, kàs yrà táu apréikšta. Smalsùs žmoniũ prõtas nemãža pripáisto, visókios jų svãjos į klaĩdą tik vẽda.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 130, 1. 2. 3

P. Viẽšpatie, tù — màno sielos ramýbė.

1 Viẽšpatie, màno širdìs neišpuĩkus,
ãkys nežveĩgia ìš áukšto.
Tuščiõs didýbės nenóriu vaikýtis —
tõ, kàs màno jẽgą prašóka. — **P.**

2 Tikraĩ nurámdžiau sàvo dvãsią,
padariaũ ją ramutẽlę.
Tařtum kũdikis mótinos prieglobsty,
tařtum kũdikis ramì širdìs màno krūtinėj. — **P.**

3 Pasikliáuki Dievù, Izraèli,
dabař iř peř ámžius! — **P.**

162

Moteriai

Pirmasis skaitinys Sir 26, 1—4. 13—16

Kaip tekanti saulė nušviečia padangę,
taip moters tauruimas namus jos dabina

Iš Siracido knỹgos.

Gerà moterìškė — taĩ výro paláima: jì dvìgubą ámžių jám dúoda gyvénti. Šaunì moterìškė — taĩ výro pagúoda: ramiaĩ jám prabėga gyvẽnimo mẽtai.

Švelnì moterìškė — taĩ dìdelis lõbis; tìk tàs jį atrañda, kàs Viẽšpaties bìjo. Turtingas añ vañgšas — vìs tíek kóks jìs bũtų — turẽs sveĩką šìrdį ir véidą vìs giẽdrą.

Žavì moterìškė pragiẽdrina výrą; jõs išmintingùmas jėgàs jõ tausója. Tylì moterìškė — taĩ dañgiškas dõvis; išáuklėta móteris — tuřtas brangiáusias.

Drovì moterìškė — dùkart gražėsnė; nėrà kàs prilýgtų brangiám jõs tyrùmui.

Kaĩp tẽkanti sáulė nušviẽčia padángę, taĩp móters taurùmas namùs jõs dabìna.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 127, 1—2. 3. 4—5 (P.: 1a)

P. Laimìngas esì, kàd Diẽvo bijaĩsi.

1 Laimìngas esì, kàd Diẽvo bijaĩsi,
kàd laikaĩs jõ paródyto kẽlio!
2 Sàvo dárbo vaĩsiais maitìnsies,
bũsi laimìngas ir pértekęs vìsko. — **P.**

3 Tavóji žmonà — kaĩp výno mẽdis derlìngas —
apiẽ namų̃ žìdinį sùksis,
vaikaĩ — kaĩp jáunos alývų šakẽlės —
susẽs apliñk stãlą. — **P.**

4 Mataĩ, kóks laimìngas tàs výras,
kuris Viẽšpaties bìjo!
5 Teláimina Diẽvas tavė nuõ Siòno,
kàd vìsą gyvẽnimą tù Jerùzalę klẽstint regėtum. — **P.**

163

L a b d a r i a m s

Pirmasis skaitinys Iz 58, 6—11

Dalykis su alkstančiu duona

Iš prãnašo Izaijo knỹgos.

Štaĩ kã sãko Viẽšpats:

„Àš mėgstu šitokį pãsninką: nuimti grandinės nekaltiesiems, sutráukyti príespaudos páncius, suteĩkti láisvę pavergtiesiems, pašãlinti bèt kókį jùngą, dalýtis sù álkstančiu dúona, priglaũsti netùrintį pastógės, apreñgti pamãčius kã núogą, likimo vãliai nepalìkti brólio.

Tadà tavóji šviesà nušvìs lýg aušrà rytmetinė, iř netrùkus tù bũsi pagýdytas. Tàvo teisýbė žeñgs tàvo príekyje, Viẽšpaties garbẽ sèks pãskui tavė. Kadà tù kreĩpsies, Viẽšpats tavė išklausỹs; kadà tù šaũksies pagálbos, jis atsiliẽps: „Àš čià".

Padarýk sàvo tárpe príespaudai gãlą, nẽ vieno pirštù nebadýk iř niẽko nešmeĩžk! Dalýkis sù álkstančiu dúona, pasótink badáujantį! Tadà tavóji šviesà užtekẽs tamsojė, iř tàvo naktìs tàps šviesì kaĩp dienà.

Viẽšpats vės tavė nuõlat, nèt skurdžiamė kraštė tavė sótins iř stìprins táu sąnarius. Tù bũsi tařtum drėkinamas sõdas, lýg neišseñkąs šaltìnis".

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 111, 1—2. 3—4. 5—7a. 7b—8. 9 (P.: 1a)

P. Laimingas, kàs Viẽšpaties bijo.

A r b a: Aleliùja.

1 Laimingas, kàs Viẽšpaties bijo,
kàs jõ įsãkymus mýli.

[2] Jõ aĩniai bùs žẽmėj galìngi,
teisìngųjų kařtai — paláima. —

P. Laimìngas, kàs Viẽšpaties bìjo.

[3] Jõ namuosè ìštaiga, didelì tuřtai,
jõ teisùmas ámžiais laikỹsis.
[4] Jìs nušviñta geríesiems lýg šviesà tamsýbėj,
švelnùs, gailestìngas, teisìngas. — **P.**

[5] Laimìngas, kàs kìto gaĩlis, pãskolą dúoda,
kàs reĩkalus tvařko teisìngai.
[6] Jám niẽkad neteñka drebẽti,
mìnimas teisuõlio vařdas peř ámžius.
[7] Liūdnà žinià jõ negąsdins. — **P.**

Širdìs jõ drąsi, nès Viẽšpačiu vìlias.
[8] Širdìs jõ ramì, nebìjanti niẽko,
atsaĩniai jìs žveĩgia į sàvo engẽjus. — **P.**

[9] Jìs vařgšams dóvanas dúoda, dalìja,
jõ teisingùmas ámžiais nežűsta.
Jõ didýbė skaĩdriai nušviñta. — **P.**

164

Pirmasis skaitinys Jer 20, 7—9

Mano širdyje tarsi degtų ugnis

Iš prãnašo Jeremìjo knỹgos.

Manè tù viliójai, Viẽšpatie, iř àš daviaũs suviliójamas; manè tù sùgriebei iř nugalėjai. Tapaũ àš pajuokà ištisą diẽną, manè kiekvienas pašiẽpia. Kuomèt àš kalbù, turiù šaũkti, „smùrtas iř príespauda!" rẽkti. Màt Viẽšpaties žõdis mán pãnieką nẽša, patýčias peř ištisą diẽną.

Buvaũ benutariąs: „Daugiaũ apiẽ jį negalvósiu iř jõ vardù nekalbẽsiu". Bèt tadà bùvo taĩp, tařsi širdyjė dègtų

ugnis, uždarýta màno vidujė. Àš alpaũ, neišlaikýdamas jõs.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 15, 1—2a ir 5. 7—8. 11 (P.: 5a)

P. Viẽšpatie, tù — màno paveldėtasis turtas.

1 Globók manė, Diẽve: priẽ tavęs àš glaudžiúosi.
2 Kartóju táu, Diẽve: „Tù màno Viẽšpats".
5 Viẽšpatie, máno paveldėtasis turte,
taũre màno láimės,
tàvo rañkoje màno likìmas. —**P.**

7 Àš šlóvinu Viẽšpatį, kuris mán išmintį dúoda,
atsimena màno širdis taĩ nèt nãktį.
8 Akysė nuolatõs Viẽšpats mán stóvi,
jis màno dẽšinę rẽmia, àš nedrebėsiu. — **P.**

11 Mán ródysi kẽlią, kuris į gyvẽnimą vẽda,
pilnà mán bùs láimė priẽš tàvo véidą,
tàvo dešinėj bùs peř ámžius linksmýbės. — **P.**

165

Pirmasis skaitinys Mch 6, 6—8

Tau, o žmogau, pasakyta, ko iš tavęs Viešpačiui reikia

Iš prãnašo Michẽjo knỹgos.

Sù kuõ mán stóti Viẽšpaties akivaizdon, kaĩp nusileñkti priẽš Diẽvą aukštýbėse? Ar stóti priẽš jį mán sù dẽginamosiomis atnašomis, sù vienamẽčiais veršiùkais?

Tačiaũ ar gãlima įsiteĩkti Viẽšpačiui tũkstančiais avinų̃, dešimtimis tũkstančių upẽlių aliẽjaus. Nejaũgi turiù

paaukóti pirmgimį už sàvo nusižengimùs, kűno vaĩsių už sàvo gyvẽnimo núodėmes?

Táu, õ žmogaũ, pasakýta, kàs gẽra ir kõ iš tavęs Viẽšpačiui reĩkia: kàd bűtum teisìngas, gerašir̃dis ir ištikimas.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 1, 1—2. 3. 4 ir 6 (P.: 2a)

P. Laimingas, kuris Viẽšpaties mėgsta Teisýną.

1 Laimingas, kuris neklaũso piktű patarimų,
nestója añt paklýdėlių kẽlio,
nesėdi sù nepraustaburniais.
2 Viẽšpaties mėgsta Teisýną,
mąsto jį diẽną ir nãktį. — **P.**

3 Jis — kaip tàs mẽdis, priẽ upẽlio sodintas,
duõs gẽrą der̃lių, mẽtui atėjus,
nevýsta jõ lãpai;
visi darbaĩ jõ sėkmingi. — **P.**

4 Nė taĩp sù bediẽviais, nė taĩp!
Jiẽ kaĩp pelaĩ, sklaĩdomi vėjo.
6 Į teisiųjų gyvẽnimo kẽlią Viẽšpats žiűri malõniai,
õ kẽlias bediẽvių į prãžūtį vẽda. — **P.**

166

Pirmasis skaitinys Sof 2, 3; 3, 12—13

Paliksiu tavyje nuolankią, vargingą tautą

Iš prãnašo Sofonijo knỹgos.

Ieškókite Viẽšpaties, šaliẽs nuolankieji, — jũs, kuriẽ výkdote Viẽšpaties įstãtymą! Sténkitės bűti teisìngi,

sténkitės bũti nuolañkūs! Gál jũs ir̃ bũsite apsáugoti Diẽvo rūstýbės diẽną.

Àš palìksiu tavyjè nuolañkią, vargingą taũtą, kurì sàvo príebėga laĩko Viẽšpaties vařdą. Izraèlio likùčiai daugiaũ nedarỹs neteisýbės ir̃ nekalbẽs mẽlo, jų̃ burnojè nebùs apgaulìngo liežùvio. Jiẽ ganỹsis ir̃ ilsẽsis, niẽkas nedrumš jíems ramýbės.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 33, 2—3. 4—5. 6—7. 8—9. 10—11 (P.: 9a)

P. Patyrinėkit ir̃ pamatýsit, koksaĩ Viẽšpats gẽras.

2 Àš visuomèt Viẽšpatį geřbsiu,
màno burnà šlóvins jį̃ nuõlat.
3 Viẽšpačiu màno síela didžiúojas.
Tegù nuskriaustíeji taĩ giřdi ir̃ džiaũgias. — **P.**

4 Sù manimì visì šlóvinkit Viẽšpatį,
áukštinkim Viẽšpaties vařdą kaĩp víenas.
5 Viẽšpaties íeškau, jis atsiliẽpia
ir̃ išvadúoja manè iš baisýbių. — **P.**

6 Žveĩkit į̃ jį̃, ir̃ jùms nušvìs véidas,
nebetèks raũsti ìš gẽdos.
7 Štaĩ vařgšas šaũkės, ir̃ Viẽšpats išgiřdo,
iš visų̃ bėdų̃ išvadãvo. — **P.**

8 Viẽšpaties ángelas pýlimu apjúosia
dievobáimingus žmónes,
juõs ìš neláimės vadúoja.
9 Patyrinėkit ir̃ pamatýsit, koksaĩ Viẽšpats gẽras,
láimė tám žmõgui, kurìs jõ pãrama tìki. — **P.**

10 Viẽšpatį geřbkite jũs, jõ išrinktíeji.
Tíems, kuř jõ bìjo, niẽko nestiñga.
11 Išdìdę galiũnai skurdéivomis tamp̃a, badáuja,
õ tíems, kuriẽ Viẽšpaties íeško, niẽko netrũksta. — **P.**

PIRMIEJI SKAITINIAI VELYKŲ LAIKU

167

Vienuoliams

Pirmasis skaitinys Apd 4, 32—35

Viena širdis ir viena siela

Iš Apãštalų darbų.

Visas tikinčiųjų būrỹs turẽjo vieną šìrdį ir vieną sielą. Kã turẽjo, nẽ vienas nevadìno sàvo nuosavýbe, bèt jiems vìsa bùvo beñdra.

Apãštalai sù didžià galýbe liùdijo apiẽ Viẽšpaties Jėzaus prisikėlimą, ir juõs lydėjo malónės gausà.

Taipõgi jų tárpe nebùvo vařgšų. Kuriẽ turẽjo žẽmės sklypùs ař namùs, juõs pardúodavo, gáutus pìnigus sudẽdavo priẽ apãštalų kójų, ir kiekvienám bùvo dalijama, kiek kám reikẽjo.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 15, 1—2a ir 5. 7—8. 11 (P.: 5a)

P. Viẽšpatie, tù — màno paveldėtasis tuřtas.

Arba: Aleliùja.

1 Globók manė, Diẽve: priẽ tavęs àš glaudžiúosi.
2 Kartóju táu, Diẽve: „Tù màno Viẽšpats".
5 Viẽšpatie, màno paveldėtasis tuřte, taũre màno láimės, tàvo rañkoje màno likìmas. — **P.**

7 Àš šlóvinu Viẽšpatį, kurìs mán išmintį dúoda,
atsìmena màno širdìs taĩ nèt nãktį.
8 Akysė nuolatõs Viẽšpats mán stóvi,
jìs màno dẽšinę rẽmia, àš nedrebėsiu. — **P.**

11 Mán ródysi kẽlią, kurìs Į̃ gyvẽnimą vẽda,
pilnà mán bùs láimė priẽš tàvo véidą,
tàvo dešinẽj bùs peř ámžius linksmýbės. — **P.**

168

Pirmasis skaitinys Apr 3, 14b. 20—22

Aš vakarieniausiu su juo, o jis su manimi

Ìš Apreiškìmo šventájam
apãštalui Jõnui.

Taĩ skélbia Ãmen, ištikimàsis beĩ tiesakaĩbis Liùdytojas, Diẽvo kūrýbos Pradžià: „Štaĩ àš stóviu priẽ dùrų ir béldžiu: jéi kàs išgirs màno baĩsą ir atveřs durìs, àš pàs jį̃ užeĩsiu ir vakarieniáusiu sù juõ, õ jìs sù manimì.

Nugalėtojui àš léisiu atsisėsti šalià savęs, sàvo sóste, panašiaĩ kaĩp àš nugalėjau ir atsisėdau šalià sàvo Tėvo jõ sóste.

Kàs tùri ausìs, teklaũso, ką̃ Dvasià skélbia bažnýčioms!"

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 22, 1—3. 4. 5. 6 (P.: 1)

P. Manė̀ Viẽšpats gãno: mán niẽko nestiñga.
Arba: Aleliùja.

1 Manė̀ Viẽšpats gãno:
mán niẽko nestiñga.

[2] Jis manè vẽda, kuř vẽšlios ganỹklos žaliúoja,
léidžia mán atilsẽti pavérsmy;
[3] mãnąją síelą gaivìna,
vẽda manè teisìngais takaĩs sàvo garbei. —

P. Manè Viẽšpats gãno, mán niẽko nestiñga.

[4] Nẽ keliáudamas slėniù tamsiáusiu,
àš nebijósiu, nès tù draugė bũsi.
Tàvo lazdà, vẽzdas galìngas, drąsą mán dúoda. — **P.**

[5] Tù mán kelì váišes,
õ príešai sugẽdinti žiũri.
Kvepalaĩs mán pàtepi gálvą,
pilì mán sklìdiną taũrę. — **P.**

[6] Tavóji malónė iř méilė palỹdi
kiekvíeną màno gyvẽnimo diẽną.
Àš Viẽšpaties bũste gyvénsiu
peř ámžius ilgiáusius. — **P.**

169

Pirmasis skaitinys Apr 19, 1. 5—9a

Palaiminti, kurie pakviesti į Avinėlio vestuvių pokylį

Ìš Apreiškìmo šventájam
apãštalui Jõnui.

Àš, Jõnas, girdẽjau dangujè skardžiùs balsùs tařsi didžiùlės miniõs, kurì skélbė: „Aleliùja! Išgãnymas, šlovẽ iř galýbė priklaũso mũsų Diẽvui!"

Õ nuõ sósto nuskambẽjo baĩsas: „Šlóvinkite mũsų Diẽvą, visì jõ tarnaĩ, visì, kuriẽ bijote jõ: mažì iř dideli!"

Vẽl išgirdaũ gausìngos miniõs baĩsą, lýg dideliũ vandenũ šniokštìmą ař galìngą griaustìnių dundẽjimą. Jiẽ

skélbė: „Aleliùja! Užviešpatãvo mūsų Viẽšpats Diẽvas, Visagãlis. Džiūgaukime ir linksminkimės, ir atidúokime jám garbę! Nès prisiartino Avinẽlio vestùvės ir jõ núotaka pasireñgusi. Jái bùvo dúota apsivilkti spiñdinčia, týra dróbe; õ tà dróbė — tai šventūjų teisùs darbai".

Ir sãko mán ángelas: „Rašýk: ‚Paláiminti, kuriẽ pakviestì į Avinẽlio vestùvių pókylį' ".

Tai Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 102, 1—2. 3—4. 8—9. 13—14. 17—18a (P.: 1a).

P. Tegù màno síela Viẽšpatį šlóvina.
Arba: Aleliùja.

1 Tegù màno síela Viẽšpatį šlóvina,
ir visa, kàs yrà manyjė, tegárbina jõ šveñtąjį vařdą!
2 Laĩ màno síela Viẽšpatį šlóvina,
laĩ neužmiršta, kíek jìs mán gẽra padãrė. — **P.**

3 Jis mán visàs kaltès dovanójo,
gýdo visàs màno silpnýbes.
4 Nuõ pražūtiẽs gélbi màno gyvýbę,
gailì manęs ir puõšia manė sàvo malóne. — **P.**

8 Viẽšpats — švelnùs, maloningas,
nèskuba rūstaut, yrà pìlnas gerùmo.
9 Nè visą laĩką jis bãras,
nè amžinaĩ jis įširdęs. — **P.**

13 Kaĩp tẽvas gailisi vaĩko,
taĩp gailisi Viẽšpats ištikimūjų.
14 Jis gì suprañta, iš kõ mẽs padarýti:
žino, kàd ẽsam iš dùlkių... — **P.**

17 Bèt Viẽšpats amžinaĩ gailestingas
tiems, kuriẽ jõ šventaĩ bijo.
Aĩnių aĩniams jis gẽras —
18 tiems, kuř jõ sándoros laĩkos. — **P.**

Dar galima imti Apr 21, 5—7 — iš Bendrųjų kankiniams, p. 343.

ANTRIEJI SKAITINIAI

170

Antrasis skaitinys Rom 8, 26—30

Kuriuos jis pašaukė, tuos ir nuteisino

Iš šveñtojo apãštalo Paũliaus
láiško Romiẽčiams.

Bróliai!

Dvasià ateĩna pagálbon mũsų silpnùmui. Mẽs jùk nežìnome, kõ turẽtume deramaĩ melsti, todẽl patì Dvasià ùžtaria mùs neapsãkomais maldãvimais. Širdžių Tyrẽjas žìno Dvãsios siekimùs, kàd jì ùžtaria šventúosius pagaĩ Diẽvo nórą.

Bė tõ, mẽs žìnome, kàd viskas išeĩna į gẽra mýlintiems Diẽvą, bũtent jõ valià pašauktíems.

Õ kuriuõs jìs iš añksto numãtė, tuõs iš añksto ir paskýrė tàpti panašiaĩs į jõ Sūnaũs pavìdalą, kàd šis bútų pìrmgimis daũgelio brólių tárpe. Kuriuõs jìs iš añksto paskýrė, tuõs ir pàšaukė; kuriuõs pàšaukė, tuõs ir nutéisino; kuriuõs nutéisino, tuõs ir išáukštino.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Šventėse ir minėjimuose

Atliepiamoji psalmė Ps 118, 129. 130. 133. 135. 144 (P.: 105a)

P. Tavàsis, Viẽšpatie, žõdis
yrà màno žiñgsniams žibiñtas.

129 Tàvo pótvarkiai iš tiesų stebuklingi,
todẽl màno síela juõs sérgi. — **P.**

130 Tàvo žõdžių skaidrùmas apšviẽčia,
neišmãnėlius gãli pamókyt. — **P.**

133 Kreĩpk žingsniùs màno pagaĩ sàvo mókslą,
tegù nedorýbės manę̃s nepavérgia. — **P.**

135 Pažveĩk giedrù véidu į̃ sàvo tařną,
išmókyki manè sàvo mókslo. — **P.**

144 Kàs tàvo paréikšta, ámžiais teisìnga:
padẽk mán supràsti, ir̃ àš gyvénsiu. — **P.**

171

Antrasis skaitinys 1 Kor 1, 26—31

Dievas pasirinko, kas pasauliui silpna

Ìš šveñtojo apãštalo Paũliaus
pìrmojo láiško Korintiẽčiams.

Tik pažveĩkite, bróliai, kàs gì jũs, pašauktíeji, ẽsate? Žmonių akimìs žiũrint, nedaũg tar̃p jũsų tėrà išmintìngų, nedaũg galìngų, nedaũg kilmìngų.

Bèt Diẽvas pasiriñko, kàs pasáuliui atródo kvaĩla, kàd sugẽdintų išminčiùs. Diẽvas pasiriñko, kàs pasáuliui silpna, kàd sugẽdintų galiūnùs. Ir̃ štaĩ, kàs pasáulio akimìs — žemõs kilmẽs, kàs paniẽkinta, kõ nėrà, Diẽvas pasiriñko, kàd niẽkais paver̃stų taĩ, kàs laĩkoma kažìn kuõ, — kàd jóks žmogùs negalėtų didžiúotis priẽš Diẽvą.

Jõ dėkà ir̃ jũs ẽsate Kristuje Jėzuje, kuris Diẽvo valià mùms tãpo išmintis, teisùmas, pašventìmas ir̃ atpirkimas, kàd anót Rãšto, „kàs gìriasi, gìrtųsi Viẽšpačiu".

Taĩ Diẽvo žõdis.

Šventėse ir minėjimuose

Atliepiamoji psalmė Ps 130, 1. 2. 3

P. Viẽšpatie, tù — màno síelos ramýbė.

1 Viẽšpatie, màno širdìs neišpuĩkus,
ãkys nežvelgia iš áukšto.
Tuščiõs didýbės nenóriu vaikýtis —
tõ, kàs màno jẽgą prašóka. — **P.**

2 Tikraĩ nurámdžiau sàvo dvãsią,
padariaũ jã ramutẽlę.
Taĩtum kũdikis mótinos príeglobsty,
taĩtum kũdikis ramì širdis màno krūtinėj. — **P.**

3 Pasikliáuki Dievù, Izraèli,
dabaĩ ir peĩ ámžius! — **P.**

172

Antrasis skaitinys 1 Kor (12, 31 — 13, 3). 4—13

Meilė niekada nesibaigia

Iš šveñtojo apãštalo Paũliaus
pirmojo láiško Korintiẽčiams.

Bróliai!

Jũs síekite aukštesniųjų malónės dovanų! Ir àš trókštu jùms nuródyti dàr prakilnèsnį kẽlią.

Jéi kalbėčiau žmonių ir angelų kalbomis, bèt neturėčiau méilės, àš tebúčiau žvángantis vãris ir skam̃bantys cimbõlai.

Ir jéi turėčiau pranašỹstės dóvaną ir pažinčiau visàs pãslaptis ir vìsą mókslą; jéi turėčiau vìsą tikėjimą, kàd galėčiau nèt kálnus kilnóti, tačiaũ neturėčiau méilės, àš búčiau niẽkas.

Ir̃ jéi išdalýčiau vařgšams visa, ką̃ turiù, jéigu atidúočiau sàvo kū̃ną sudẽginti, bèt neturẽčiau méilės, — niẽko nelaimẽčiau.

Méilė kantrì, méilė maloninga, jì nepavýdi; méilė nesididžiúoja ir̃ neišpuĩksta. Jì nesieĩlgia netiñkamai, neieškọ sàvo naudõs, nepasidúoda piktùmui, pamir̃šta, kàs bùvo blõga, nesidžiaũgia neteisýbe, sù džiaugsmù pritaria tiẽsai. Jì vìsa pàkelia, vìsa tìki, vìskuo vìliasi ir̃ vìsa ištveria.

Méilė niekadà nesibaĩgia. Išnỹks pranašỹstės, paliaũs kalbos, baĩgsis pažinìmas. Mū́sų pažinìmas dalìnis ir̃ mū́sų pranašỹstės dalìnės. Kaĩ ateĩs mẽtas tobulùmui, pasibaĩgs, kàs netóbula.

Kaĩ buvaũ vaĩkas, kalbẽjau kaĩp vaĩkas, mą̃sčiau kaĩp vaĩkas, protavaũ kaĩp vaĩkas; tãpęs výru, mečiaũ taĩ, kàs vaĩkiška.

Dabar̃ mẽs rẽgime lýg véidrodyje, mįslingu pavidalu, õ tuomèt regẽsime akìs į̃ ãkį. Dabar̃ pažįstu iš daliẽs, õ tuomèt pažìnsiu pilnaĩ, kaĩp ir̃ àš esù pilnaĩ pažintas.

Taĩgi dabar̃ pasiliẽka tikẽjimas, viltìs ir̃ méilė — šìs trẽjetas, bèt didžiáusia jamè yrà méilė.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Šventėse ir minėjimuose

Atliepiamoji psalmė Ps 15, 1—2a ir 5. 7-8. 11 (P.: 5a)

P. Viẽšpatie, tù — màno paveldẽtasis turtas.

[1] Globók manè, Diẽve: priẽ tavę̃s àš glaudžiúosi.
[2] Kartóju táu, Diẽve: „Tù màno Viẽšpats".
[5] Viẽšpatie, màno paveldẽtasis turte, taũre màno láimės, tàvo rañkoje màno likìmas. — **P.**

[7] Àš šlóvinu Viẽšpatį, kuris mán išmintį dúoda,
atsìmena màno širdis taĩ nèt nãktį.

8 Akysė nuolatõs Viẽšpats mán stóvi,
jis màno dẽšinę rẽmia, àš nedrebėsiu. —

P. Viẽšpatie, tù — màno paveldėtasis tuřtas.

11 Mán ródysi kẽlią, kuris į gyvẽnimą vẽda,
pilnà mán bùs láimė priẽš tàvo véidą,
tàvo dešinẽj bùs peř ámžius linksmýbės. — **P.**

173

V i e n u o l i a m s

Antrasis skaitinys 2 Kor 10, 17 — 11, 2

Aš jus sužiedavau su vienu vyru, su Kristumi,
ir turiu pas jį nuvesti jus kaip skaisčią mergelę

Ìš šveñtojo apãštalo Paũliaus
añtrojo láiško Korintiẽčiams.

Bróliai!

Kàs nóri gìrtis, tesìgiria Viẽšpačiu! Nè tàs priimtinas, kuris pàts savė giria, bèt tàs, kurį Viẽšpats pàgiria.

Õ kàd jũs pakęstumėte truputẽlį màno paikýbės! Bètgi jũs ir pakeñčiate. Àš pavyduliáuju dẽl jũsų Diẽvo pavydù. Màt àš jùs sužiedavaũ sù vienu výru, sù Kristumi, ir turiù pàs jį nuvèsti jùs kaĩp skaĩsčią mergẽlę.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Šventėse ir minėjimuose

Atliepiamoji psalmė Ps 14, 2—3ab. 3cd 4ab. 5 (P.: 1b)

P. Viẽšpatie, kàs gì galẽs šventóvėje tàvo gyvénti?

2 Tasaĩ, kàs nesùteptas váikšto,
kàs eĩgias teisìngai,

3 kàs iš širdiẽs kalba tiẽsą,
kàs liežuviù nẽ vieno nešmeĩžia. — **P.**

Kàs kitám niẽko pìkta nedãro,
neužgauliója kaimýno;
4 kàs griežtaĩ nedõrėlį smerkia,
õ Viẽšpaties bìjančius gerbia. — **P.**

5 Kàs bė palúkanų skõlina,
nepriìma kỹšių priẽš žmõgų nekaltą.
Kàs šìtaipos elgias,
bùs tvìrtas peř ámžius. — **P.**

174

Antrasis skaitinys Gal 2, 19—20

Aš gyvenu, tačiau nebe aš, o gyvena manyje Kristus

Iš šveñtojo apãštalo Paũliaus
láiško Galãtams.

Bróliai!

Àš įstãtymu nùmiriau įstãtymui, kàd gyvénčiau Diẽvui. Esù nukryžiúotas kartù sù Krìstumi.

Àš gyvenù, tačiaũ nebė àš, õ gyvẽna manyjė Krìstus.

Dabař, gyvéndamas kũne, gyvenù tikėjimu į Diẽvo Sũnų, kurìs pamìlo manė ìř paaukójo savė ùž manė.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Šventėse ir minėjimuose

Atliepiamoji psalmė Ps 15, 1—2a ir 5. 7—8. 11 (P.: 5a)

P. Viẽšpatie, tù — màno paveldėtasis tuřtas.

1 Globók manė, Diẽve: prie tavẽs àš glaudžiúosi.
2 Kartóju táu, Diẽve: „Tù màno Viẽšpats".

5 Viešpatie, màno paveldėtasis tur̃te, taũre màno láimės,
tãvo raňkoje màno likìmas. — :

P. Viešpatie, tù — màno paveldėtasis tur̃tas.

7 Àš šlóvinu Viešpatį, kurìs mán išmintį dúoda,
atsìmena màno širdìs tai̇̃ nèt nãktį.
8 Akysè nuolatõs Viešpats mán stóvi,
jis màno dėšinę rẽmia, àš nedrebėsiu. — **P.**

11 Mán ródysi kẽlią, kurìs į̃ gyvẽnimą vẽda,
pilnà mán bùs láimė priẽš tàvo véidą,
tàvo dešinėj bùs peř ámžius linksmýbės. — **P.**

175

Antrasis skaitinys Gal 6, 14—16

Pasaulis man yra nukryžiuotas, ir aš — pasauliui

Iš šveñtojo apãštalo Paũliaus
láiško Galãtams.

Bróliai!

Àš niẽkuo nesigìrsiu, nebeñt mũsų Viešpaties Jėzaus Kristaus krỹžiumi, dẽl kuriõ pasáulis mán yrà nukryžiúotas ir̃ àš — pasáuliui.

Jùk niẽko neréiškia nei̇̃ apipjáustymas, nei̇̃ neapipjáustymas, bèt vien tìk naũjas kūrinỹs. Visiems, kuriẽ laikỹsis šiõs taisỹklės, teateiniẽ jiems ramýbė ir̃ pasigailėjimas, tai̇̃p pàt ir̃ Diẽvo Izraėliui!

Tai̇̃ Diẽvo žõdis.

Šventėse ir minėjimuose

Atliepiamoji psalmė Ps 39, 2 ir 4ab. 7—8a. 8b—9. 10 (P.: 8a ir 9a)

P. Štai̇̃ ateinù, õ Diẽve, výkdyti tàvo vãlios.

2 Viešpaties àš lauktė láukiau,
ir̃ jìs priẽ manęs pasìlenkė mei̇̃liai.

4 Į mãno lūpas naūją giesmę įdėjo,
giesmę Diẽvui pagárbint. — **P.**

7 Táu nepatiko neĩ krùvinos aũkos, neĩ ãtnašos vaĩsių;
bèt atvėrei mãno ausìs, kàd klausýtų.
Nenorėjai neĩ dẽginamų, neĩ atgailõs atnašų.
8 Tuomèt àš tariaũ: „Ateinù!" — **P.**

Knỹgoje apiẽ manè yrà parašýta:
9 „Diẽve, àš trókštu įvýkdyti tãvąją vãlią;
tàvo Teisýnas meilùs mãno šìrdžiai". — **P.**

10 Tàvo teisùmą paskélbiau susirinkìmui,
Viẽšpatie, tù žinaĩ, kàd àš netylėjau,
lūpas sučiáupęs. — **P.**

176

Antrasis skaitinys Ef 3, 14–19

Pažinti Kristaus meilę,
kuri pranoksta visokį žinojimą

Ìš šveñtojo apãštalo Paũliaus
láiško Efeziẽčiams.

Bróliai!

Àš klaupiúosi priẽš Tėvą, nuõ kuriõ kiekvienà tė-vỹstė dangujè ir žẽmėje tùri vařdą, kàd ìš sàvo šlovės lõbio suteĩktų jùms stiprýbės jõ Dvãsios galià tàpti vidìniais žmonėmìs, kàd Kristus peř tikėjimą gyvéntų jūsų širdysė ir jūs, įsišaknìję ir įsitvirtinę méilėje, galėtumėte suvókti kartù sù visaĩs šventaĩsiais, kóks yrà plõtis, ir ilgis, ir aũkštis, ir gỹlis, ir pažìnti Kristaus méilę, kuri pranóksta visókį žinójimą, kàd bũtumėte pripìldyti visõs Diẽvo pilnýbės.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Šventėse ir minėjimuose

Atliepiamoji psalmė

Ps 102, 1–2. 3–4. 8–9. 13–14. 17–18a (P.: 1a)

P. Tegù màno siela Viẽšpatį šlóvina.
A r b a: Aleliùja.

1 Tegù màno siela Viẽšpatį šlóvina,
iř vìsa, kàs yrà manyjè, tegárbina jõ šveñtąjį vařdą!
2 Laĩ màno siela Viẽšpatį šlóvina,
laĩ neužmiřšta, kiek jìs mán gẽra padãrė. — **P.**

3 Jìs mán visàs kaltès dovanójo,
gýdo visàs màno silpnýbes.
4 Nuõ pražūtiẽs gélbi màno gyvýbę,
gaĩli manęs iř puõšia manè sàvo malóne. — **P.**

8 Viẽšpats — švelnùs, maloningas,
nèskuba rústaut, yrà pilnas gerùmo.
9 Nè vìsą laĩką jìs bãras,
nè amžinaĩ jìs įšiřdęs. — **P.**

13 Kaĩp tẽvas gaĩlisi vaĩko,
taĩp gaĩlisi Viẽšpats ištikimųjų.
14 Jìs gì suprañta, iš kõ mẽs padarýti:
žìno, kàd ẽsam iš dùlkių. . . — **P.**

17 Bèt Viẽšpats amžinaĩ gailestìngas
tiems, kuriẽ jõ šventaĩ bijo.
Aĩnių aĩniams jìs gẽras —
18 tiems, kuř jõ sándoros laĩkos. — **P.**

177

Antrasis skaitinys Ef 6, 10–13. 18

Imkitės visų Dievo ginklų

Iš šveñtojo apãštalo Paũliaus
láiško Efeziẽčiams.

Bróliai!
Būkite tvirti Viẽšpatyje ir jõ galýbės jėgà.
Apsiginklúokite visaĩs Diẽvo giñklais, kàd galėtumėte išsilaikýti priẽš vélnio klastàs. Mẽs grùmiamės nė sù kraujù ir kū̃nu, bèt sù kunigaikštỹstėmis, valdžiomis, šių tamsýbių pasáulio valdõvais ir dvãsinėmis blõgio jėgomis dangaũs aukštumosė.
Todė̃l imkitės visų Diẽvo giñklų, kàd galėtumėte blõgą diẽną pasipriẽšinti ir, visa nugalė̃jẽ, išsilaikýti. Kiekvienu metù meĩskitės Dvãsioje įvairiomis maldomis ir prãšymais. Bė paliovõs budė̃kite, maldà užtardami visùs šventúosius.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Šventėse ir minėjimuose

Atliepiamoji psalmė Ps 33, 2—3. 4—5. 6—7. 8—9. 10—11 (P.: 2a)

P. Visuomėt àš Viẽšpatį geřbsiu,
juõ màno síela didžiuõsis.

2 Àš visuomėt Viẽšpatį geřbsiu,
màno burnà šlóvins jį̃ nuõlat.
3 Tuõ màno síela didžiúojas.
Tegù nuskriaustíeji taĩ giřdi ir džiaũgias. — **P.**
4 Sù manimì visì šlóvinkit Viẽšpatį,
áukštinkim Viẽšpaties vařdą kaĩp vienas.
5 Viẽšpaties íeškau, jis atsiliẽpia
ir išvadúoja manė̃ iš baisýbių. — **P.**

6 Žveĩkit į̃ jį̃, ir jùms nušvis véidas,
nebetèks raũsti iš gė̃dos.
7 Štaĩ vařgšas šaũkės, ir Viẽšpats išgiřdo,
iš visų̃ bėdų̃ išvadãvo. — **P.**

8 Viẽšpaties ángelas pýlimu apjúosia
dievobáimingus žmónes,
juõs iš neláimės vadúoja.

9 Patyrinėkit ir pamątýsit, koksaĩ Viẽšpats gẽras,
láimė tám žmõgui, kuris jõ pãrama tìki. —

P. Visuomèt àš Viẽšpatį geřbsiu,
juõ màno síela didžiúosis.

10 Viẽšpatį geřbkite jũs, jõ išrinktíeji.
Tíems, kuř jõ bìjo, niẽko nestiñga.
11 Išdidę galiũnai skurdéivomis tam̃pa, badáuja,
õ tíems, kuriẽ Viẽšpaties ieško, niẽko netrũksta. — **P.**

178

Antrasis skaitinys Fil 3, 8—14

Siekiu laimikio aukštybėse,
kurio Dievas kviečia siekti Kristuje Jėzuje

Iš šveñtojo apãštalo Paũliaus
láiško Filipiẽčiams.

Bróliai!

Àš vìsa laikaũ núostoliu, palýginti sù Kristaus Jẽzaus, màno Viẽšpaties, pažinìmo didýbe. Dẽl jõ àš rýžausi vìsko netèkti ir vìską laikaũ sąšlavomis, kàd tìk laimẽčiau Kristų ir bũčiau jamè, nebeturẽdamas núosavo teisùmo, kurį teĩkia įstãtymas, bèt turẽdamas teisùmą iš tikẽjimo Kristumi, eĩnantį iš Diẽvo, pàremtą tikẽjimu. Trókštu pažinti jį̃, jõ prisikėlìmo galýbę ir bendrãvimą jõ kentẽjimuose, nóriu panašiaĩ kaĩp jis numiřti, kàd pasiekčiau ir prisikėlìmą iš numìrusių.

Àš nesakaũ, kàd jaũ esù šito pasiekęs ař tãpęs tóbulas, bèt àš vejúosi, norẽdamas pagáuti, nès àš jaũ esù Kristaus Jẽzaus pagáutas.

Vis dėltõ, bróliai, àš nemanaũ, kàd jaũ bũčiau taĩ pasiekęs. Tìk víena tìkra: pamiřšęs, kàs ùžpakalyje, àš

veržiúosi pirmỹn, į tikslą, síekiu laimìkio aukštýbėse, kuriõ Diẽvas kviẽčia síekti Krìstuje Jėzuje.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Šventėse ir minėjimuose

Atliepiamoji psalmė Ps 118, 9. 10. 11. 12. 13. 14 (P.: 12b)

P. Manė sàvo įsãkymų, Viẽšpatie, mókyk.

9 Kaĩp gãli jáunas sàvo kẽlią išsáugoti týrą?
Õgi klausýdamas tàvo žõdžių! — **P.**

10 Visà širdimì tavẽs íeškau,
tìk neléisk nuõ įstãtymų tàvo nuklýsti. — **P.**

11 Giliaĩ širdyjė slepiù tàvo žõdį,
kàd tavẽs neįžeĩsčiau. — **P.**

12 Bũk pašlóvintas, Diẽve,
manė sàvo įsãkymų mókyk. — **P.**

13 Sàvo lũpomis skélbsiu,
kàs tìk tàvo burnõs pasakýta. — **P.**

14 Stovėdamas añt tàvo įsãkymų kẽlio, džiaugiúosi
labiaũ negù lõbiais didžiáusiais. — **P.**

179

Antrasis skaitinys Fil 4, 4—9

Mąstykite apie tai, kas tyra

Ìš šveñtojo apãštalo Paũliaus
láiško Filipiẽčiams.

Bróliai!

Visuomèt džiaũkitės Viẽšpatyje! Ir vẽl kartóju: džiaũkitės! Jũsų meilùmas tebūniẽ žìnomas visíems. Viẽšpats yrà artì.

Peř daũg nesirūpinkite, bèt visuosè reikaluosè maldà ir prãšymu sù pãdėka jũsų troškimai tesidãro žìnomi Diẽvui. Ir Diẽvo ramýbė, pranókstanti visókią išmintį, sérgės jũsų širdis ir mintìs Kristuje Jėzuje.

Pagaliaũ, bróliai, mąstýkite apiẽ taĩ, kàs teisìnga, garbìnga, teisù, týra, mylėtina, gìriama, — apiẽ vìską, kàs dorybìnga ir šlovìnga.

Darýkite, ką̃ tik ìš manę̃s išmókote, ką̃ gãvote, ką̃ girdėjote ir mãtėte manyjè, ir ramýbės Diẽvas bùs sù jumìs.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Šventėse ir minėjimuose

Atliepiamoji psalmė Ps 18, 8. 9. 10. 11 (P.: Jn 6, 63b)

P. Viẽšpatie, tàvo žõdžiai yrà dvasià ir gyvẽnimas.

A r b a: Aleliùja.

8 Tóbulas Viẽšpaties dúotas Teisýnas:
jìs dvãsią gaivìna.
Pamókymas Viẽšpaties tvìrtas,
išmintiẽs móko varguõlį. — **P.**

9 Įsãkymai Viẽšpaties tiẽsūs, džiùgina širdis,
paliepìmas Viẽšpaties týras,
akìms dúoda šviesýbę. — **P.**

10 Viẽšpaties báimė grynà, tvẽria peř ámžius,
Viẽšpaties sprendìmai tikrì,
visì aliái víeno teisìngi. — **P.**

11 Daũg brangesnì jiẽ ùž áuksą, ùž tyriáusiąjį áuksą,
saldesnì jiẽ ùž mẽdų, tą̃ kõrio skỹstį. — **P.**

180

Antrasis skaitinys Kol 3, 12—17

Viršum visko tebūna meilė,
kuri yra tobulumo ryšys

Ìš šveñtojo apãštalo Paũliaus
láiško Kolosiẽčiams.

Bróliai!

Jũs, Diẽvo išrinktíeji, šventíeji ir numylėtiniai, apsivĩlkite nuoširdžiù gailestingumù, gerumù, nuolankumù, romumù ir kantrumù. Bũkite vienì kitíems pakañtūs ir atléiskite vienì kitíems, jéi vienas priẽš kitą tùrite skuñdą. Kaĩp Viẽšpats jùms atléido, taĩp ir jũs atléiskite.

Viršuñ vìso šìto tebũna méilė, kurì yrà tobulùmo ryšỹs. Júsų širdysė teviešpatáuja Kristaus ramýbė, į kurią ẽsate pašauktì vienamė kũne. Bũkite dėkingi! Kristaus žõdis tegyvúoja jumysė vaisingai. Mókykite ir rãginkite vienì kitùs visokeriópa išmintimì; sù dėkinga širdimì giedókite Diẽvui psálmes, hìmnus ir dvãsines gíesmes.

Ir vìsa, kã tik darýtumėt žodžiù ar dárbu, vìsa darýkite Viẽšpaties Jėzaus vardù, peř jį dėkódami Diẽvui Tėvui.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Šventėse ir minėjimuose

Atliepiamoji psalmė Ps 33, 2—3. 4—5. 6—7. 8—9. 10—11 (P.: 9a)

P. Patyrinėkit ir pamatýsit, koksaĩ Viẽšpats gẽras.

2 Àš visuomèt Viẽšpatį geřbsiu,
màno burnà šlóvins jį nuõlat.
3 Tuõ màno síela didžiúojas.
Tegù nuskriaustíeji taĩ giřdi ir džiaũgias. — **P.**

4 Sù manimì visì šlóvinkit Viẽšpatį,
áukštinkim Viẽšpaties vařdą kaĩp vienas.
5 Viẽšpaties íeškau, jìs atsiliẽpia
ir išvadúoja manè iš baisýbių. —

P. Patyrinėkit ir pamatýsit, koksaĩ Viẽšpats gẽras.

6 Žveĩkit į jį, ir jùms nušvìs véidas,
nebetèks raũsti iš gėdos.
7 Štaĩ vařgšas šaũkės, ir Viẽšpats išgiřdo,
iš visų bėdų išvadãvo. — **P.**

8 Viẽšpaties ángelas pýlimu apjúosia
dievobáimingus žmónes,
juõs iš neláimės vàdúoja.
9 Patyrinėkit ir pamatýsit, koksaĩ Viẽšpats gẽras,
láimė tám žmõgui, kurìs jõ pãrama tiki. — **P.**

10 Viẽšpatį geřbkite jũs, jõ išrinktíeji.
Tíems, kuř jõ bìjo, niẽko nestiñgà.
11 Išdìdę galiũnai skurdéivomis tam̃pa, badáuja,
õ tíems, kuriẽ Viẽšpaties íeško, niẽko netrũksta. — **P.**

181

N a š l ė m s

Antrasis skaitinys 1 Tim 5, 3—10

Tikra našlė, palikusi viena,
gyvena viltimi pasiekti Dievą

Ìš šveñtojo apãštalo Paũliaus
pirmojo láiško Timotiẽjui.

Brangùsis!

Geřbk našlès, kuriõs yrà tikros nãšlės. Jéi kurì našlẽ tùri vaikų ař vaikáičių, tegù pirmiáusia išmóksta rũpin-

tis sàvo namìškiais ir̃ deramaĩ atsilýgina gimdýtojams, nès taĩ malonù Diẽvui.

Tikrà našlẽ, palikusi vienà, gyvẽna viltimì pasiekti Diẽvą, maldáuja ir̃ meĺdžiasi diẽną nãktį. Bèt našlẽ malonùmų ieškótoja, dár gyvà būdamà, yrà mìrusi. Todẽl įspėk dẽl šìto, kàd jõs bũtų bè priekaišto.

Jéigu kàs nesirūpina savaĩsiais, ýpač namìškiais, tàs yrà paneĩgęs tikėjimą ir̃ blogèsnis ùž nètikintį!

Į našlių sąrašą įtráuk tókią nãšlę, kuriái sukãko beñt šẽšiasdešimt mẽtų, kurì teturẽjo víeną výrą, jéigu jì pasižymėjo geraĩs darbaĩs, jéi išáuklėjo vaikùs, jéi bùvo svetinga, jéi pláudavo šventíesiems kójas, jéi pagélbėdavo vaĩgstantiems, jéi sténgdavosi dìrbti visókį gẽrą dárbą.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Šventėse ir minėjimuose

Atliepiamoji psalmė Ps 130, 1. 2. 3

P. Viẽšpatie, tù — màno síelos ramýbė.

1 Viẽšpatie, màno širdìs neišpuĩkus,
ãkys nežveĺgia iš áukšto.
Tuščiõs didýbės nenóriu vaikýtis —
tõ, kàs màno jẽgą prašóka. — **P.**

2 Tikraĩ nurámdžiau sàvo dvãsią,
padariaũ ją ramutẽlę.
Taĩtum kũdikis mótinos príeglobsty,
taĩtum kũdikis ramì širdìs màno krūtinėj. — **P.**

3 Pasikliáuki Dievù, Izraèli,
dabaĩ ir̃ peĩ ámžius! — **P.**

182

Antrasis skaitinys Jok 2, 14—17

Jei tikėjimas neturi darbų, jis savyje miręs

Iš šveñtojo apãštalo
Jokūbo láiško.

Kàs iš tõ, màno bróliai, jéi kàs sãkosi tùrįs tikėjimą, bèt netùri tikėjimo darbų̃? Ar̃ gãli jį̃ išgélbėti tikėjimas?

Jéi brólis ar̃ sesuõ netùri drabùžių ir̃ stokója kasdiẽnio maĩsto, ir̃ kàs nórs jūsų jíems tar̃tų: „Eĩkite ramýbėje, sušilkite, pasisótinkite", õ nedúotų, kàs reikalìnga jų̃ kū̃nui, — kàs iš tų̃ žõdžių?

Taĩp pàt ir̃ tikėjimas: jéi netùri darbų̃, jis savyjè mìręs.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Šventėse ir minėjimuose

Atliepiamoji psalmė Ps 111, 1—2. 3—4. 5—7a. 7b—8. 9 (P: 1a)

P. Laimìngas, kàs Viẽšpaties bìjo.

Arba: Aleliùja.

[1] Laimìngas, kàs Viẽšpaties bìjo,
kàs jõ įsãkymus mýli.
[2] Jõ aĩniai bùs žẽmėj galìngi.
Teisìngųjų kar̃tai — paláima. — **P.**

[3] Jõ namuosė — ištaiga, dideli tur̃tai,
jõ teisùmas ámžiais laikỹsis.
[4] Jis nušviñta geríesiems lýg šviesà tamsýbėj,
švelnùs, gailestìngas, teisìngas. — **P.**

[5] Laimìngas, kàs kìto gaĩlis, pãskolą dúoda,
kàs reĩkalus tvar̃ko teisìngai.

6 Jám niẽkad neteñka drebėti,
mìnimas tiesuõlio vařdas peř ámžius.
Liūdnà žinià jõ negąsdins. — **P.**

Širdìs jõ drąsi, nès Viẽšpačiu vìlias.
8 Širdìs jõ ramì, nebìjanti niẽko,
atsaĩniai jìs žveĩgia į sàvo engėjus. — **P.**

9 Jìs vařgšams dóvanas dúoda, dalìja,
jõ teisingùmas ámžiais nežűsta.
Jõ didýbė skaĩdriai nušviñta. — **P.**

183

S u t u o k t i n i a m s

Antrasis skaitinys 1 Pt 3, 1--9

Šventos moterys turi viltį Dieve

Ìš šveñtojo apãštalo Pẽtro
pìrmojo láiško.

Jũs, žmónos, bũkite klùsnios sàvo výrams, kàd tiẽ, kuriẽ neklaũso žõdžio, iř bè žõdžio bũtų laimėti tikėjimui žmonų eĩgesiu, matýdami jũsų gyvẽnimo dievobaimingùmą iř skaistùmą. Tegù puõšia jùs nè išorė — šukúosena, áukso grãžmenos ař ištaigìngi drabùžiai, — bèt žmõgiškosios širdiẽs slaptumà: nesugadìnta, švelnì iř taikìnga dvasià, kurì brangì Diẽvo akysė.

Jùk kadáise taĩp iř puõšdavosi šveñtos móterys, kuriõs turėjo vìltį Dievė iř bùvo klùsnios sàvo výrams. Taĩp Sarà klaũsė Abraõmo iř vadìno jį viẽšpačiu. Jũs tãpote jõs dukterimìs, darýdamos gẽra iř nebijódamos jokių sukrėtimų.

Taipõgi jũs, výrai, supratingai gyvéndami sù móterimis, atsižveĩkite, kàd jõs priklaũso silpnèsnei lýčiai, pa-

geřbkite jàs kaĩp tùrinčias kartù sù jumìs paveldėti gyvẽnimo malónę; tadà jūsų maĩldos nebùs trùkdomos.

Galiáusiai visì bũkite vieningi, užjaũčiantys kitùs, mýlintys brólius, gailestingi, nuolañkūs. Neatsilýginkite piktù ùž pikta ař keiksmù ùž keĩksmą, bèt, príešingai, láiminkite, nès iř pãtys ẽsate pašaukti paveldėti palaiminimo.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Šventėse ir minėjimuose

Atliepiamoji psalmė Ps 127, 1—2. 3. 4—5 (P.: 1a)

P. Laimingas esì, kàd Diẽvo bijaĩsi.

1 Laimingas esì, kàd Diẽvo bijaĩsi,
kàd laikaĩs jõ paródyto kẽlio!
2 Sàvo dárbo vaĩsiais maitìnsies,
bũsi laimingas iř pértekęs vìsko. — **P.**

3 Tavóji žmonà — kaĩp vỹno mẽdis derlingas —
apiẽ namų̃ žìdinį sùksis,
vaikaĩ — kaĩp jáunos alỹvų šakẽlės —
susẽs apliñk stãlą. — **P.**

4 Mataĩ, kóks laimingas tàs výras,
kuris Viẽšpaties bijo!
5 Teláimina Diẽvas tavė nuõ Siòno,
kàd vìsą gyvẽnimą tù Jerùzalę klẽstint regėtum. — **P.**

184

Antrasis skaitinys 1 Pt 4, 7b—11

Patarnaukite vieni kitiems
kaip geri visokeriopos Dievo malonės šeimininkai

Ìš šveñtojo apãštalo Pẽtro
pirmojo láiško.

Mylimieji!
Būkite santūrūs ir blaivūs, kad galėtumėte melstis.
Visų pirmà turėkite apsčiai méilės vienì kitíems, nès méilė uždeñgia núodėmių gausýbę. Būkite tarpùsavyje svetìngi bè murmėjimo. Patarnáukite vienì kitíems, kaĩp gerì visokeriópos Diẽvo malónės šeimininkai, sulìg kiekvíeno gautąja malóne.
Jéi kàs kalba, tèkalba kaĩp Diẽvo žodžiùs; jéi kàs tarnáuja, tegùl tarnáuja kaĩp Diẽvo apdovanótas jėgomìs, kàd visuosè dalýkuose peř Jėzų Krìstų būtų šlovė Diẽvui. Jám garbė ir galýbė peř ámžių ámžius! Āmen.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Šventėse ir minėjimuose

Atliepiamoji psalmė Ps 14, 2—3ab. 3cd—4ab. 5 (P.: 1b)

P. Viẽšpatie, kàs gì galės šventóvėje tàvo gyvénti?

2 Tasaĩ, kàs nesùteptas váikšto,
kàs elgias teisìngai,
3 kàs iš širdiẽs kalba tiẽsą,
kàs liežuviù nẽ víeno nešmeĩžia. — **P.**

Kàs kitám niẽko pìkta nedãro,
neužgauliója kaimýno;
4 kàs griežtaĩ nedõrėlį smerkia,
õ Viẽšpaties bìjančius gerbia. — **P.**

5 Kàs bė palúkanų skõlina,
nepriìma kỹšių priẽš žmõgų nekaltą.
Kàs šìtaipos elgias,
bùs tvìrtas peř ámžius. — **P.**

185

L a b d a r i a m s

Antrasis skaitinys 1 Jn 3, 13—18

Ir mes turime guldyti gyvybę už brolius

Ìš šveñtojo apãštalo Jõno pìrmojo láiško.

Mylimieji!

Mẽs žìnome, jóg ìš mirtiẽs ẽsame pérsikėlę į gyvẽnimą, nès mýlime brólius.

Kàs nemýli, tàs pasiliẽka mirtiẽs glėbyjė. Kuris nekeñčia sàvo brólio, tàs žmogžudỹs, õ jũs žìnote, kàd jóks žmogžudỹs netùri ámžinojo gyvẽnimo, jamė pasiliẽkančio.

Mẽs ìš tõ pažìnome Diẽvo méilę, kàd jìs ùž mùs paguĺdė sàvo gyvýbę. Ir mẽs tùrime guldýti gyvýbę ùž brólius. Bèt jéi kàs turėtų pasáulio tuřtų ir, pastebėjęs vařgo spáudžiamą sàvo brólį, užrakìntų jám sàvo šìrdį, — kaĭp jamė pasiliks Diẽvo méilė?!

Vaikẽliai, nemylėkite žodžiù ař liežuviù, bèt dárbu ir tiesà.

Taĭ Diẽvo žõdis.

Šventėse ir minėjimuose

Atliepiamoji psalmė Ps 111, 1—2. 3—4. 5—7a. 7b—8. 9 (P.: 1a)

P. Laimingas, kàs Viẽšpaties bìjo.

A r b a: Aleliùja.

[1] Laimingas, kàs Viẽšpaties bìjo,
kàs jõ įsãkymus mýli.

2 Jõ aĩniai bùs žẽmėj galìngi.
Teisìngųjų kařtai — paláima. — **P.**

3 Jõ namuosė — ištaiga, didelì tuřtai,
jõ teisùmas ámžiais laikỹsis.
4 Jìs nušviñta geriesiems lýg šviesà tamsýbėj,
švelnùs, gailestìngas, teisìngas. — **P.**

5 Laimìngas, kàs kìto gaĩlis, pãskolą dúoda,
kàs reĩkalus tvařko teisìngai.
6 Jám niẽkad neteñka drebẽti,
mìnimas teisuõlio vařdas peř ámžius.
7 Liūdnà žinià jõ negą̃sdins. — **P.**

Širdìs jõ drąsì, nès Viẽšpačiu vìlias.
8 Širdìs jõ ramì, nebìjanti niẽko,
atsaĩniai jìs žveĩgia į̃ sàvo engẽjus. — **P.**

9 Jìs vařgšams dóvanas dúoda, dalìja,
jõ teisingùmas ámžiais nežū́sta.
Jõ didýbė skaĩdriai nušviñta. — **P.**

186

Antrasis skaitinys 1 Jn 4, 7—16

Jei mylime vieni kitus, Dievas mumyse pasilieka

Ìš šveñtojo apãštalo Jõno pìrmojo láiško.

Mylimíeji, mylėkime vienì kitùs, nès méilė yrà ìš Diẽvo. Kiekvíenas, kurìs mýli, yrà gimęs ìš Diẽvo ir̃ pažį̃sta Diẽvą. Kàs nemýli, tàs nepažìno Diẽvo, nès Diẽvas yrà méilė.

Õ Diẽvo méilė pasiréiškia mùms tuõ, jóg Diẽvas àtsiuntė į̃ pasáulį sàvo víengimį Sū́nų, kàd mẽs gyvéntume peř jį̃.

Méilė — nè taĩ, jóg mẽs pamilome Diẽvą, bèt kàd jìs mùs pamìlo iř àtsiuntė sàvo Sūnų kaĩp pérmaldavimą ùž mūsų núodėmes.

Mylimíeji, jéi Diẽvas mùs taĩp pamìlo, taĩ iř mẽs tùrime mylėti vienì kitùs. Diẽvo niẽkas niekuomèt nėrà mãtęs. Jéi mýlime vienì kitùs, Diẽvas mumysė pasiliẽka, iř jõ méilė mumysė tobulà tam̃pa.

Ìš tõ pažį̀stame, kàd pasiliẽkame jamė iř jis mumysė: jis yrà dãvęs mùms sàvo Dvãsios. Taĩgi mẽs mãtėme iř liùdijame, kàd Tėvas àtsiuntė Sūnų, pasáulio Išgélbėtoją.

Kàs išpažį̀sta, jóg Jėzus yrà Diẽvo Sūnùs, Diẽvas tamė iř jìs Dievė pasiliẽka. Mẽs pažìnome iř įtikėjome méilę, kurià Diẽvas mùs mýli.

Diẽvas yrà méilė, iř kàs pasiliẽka méilėje, tàs pasiliẽka Dievė, iř Diẽvas pasiliẽka jamė.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Šventėse ir minėjimuose

Atliepiamoji psalmė Ps 112, 1—2. 3—4. 5—6. 7—8 (P.: 2)

P. Viẽšpaties vařdui šlovẽ peř ámžius!

Arba: Aleliùja.

1 Diẽvo tarnaĩ, giedókit,
gárbinkit Viẽšpaties vařdą!
2 Šlovẽ Viẽšpaties vařdui
dabař iř peř ámžius! — **P.**

3 Nuõ pàt saulėtekio ikì saulėlydžio
tebùs šlóvinamas Viẽšpaties vařdas.
4 Aukštaĩ viřš tautų yrà Viẽšpats,
garbẽ jõ aukštėsnė ùž dañgų. — **P.**

5 Kàs tóks kaĩp mūsų Viẽšpats Diẽvas?
Jis aukštýbėj gyvẽna,
6 iš teñ žvelgia žemỹn
į dañgų iř žẽmę. — **P.**

7 Jis kẽlia nuõ žẽmės betuřtį,
iš puřvo elgetą tráukia;
8 sodìna jį šalià kunigáikščių,
tautõs savõsios didžiūnų. — **P.**

187

Antrasis skaitinys 1 Jn 5, 1—5

Štai pergalė, nugalinti pasaulį: mūsų tikėjimas!

Ìš šveñtojo apãštalo Jõno pìrmojo láiško.

Mylimíeji!

Kiekvíenas, kàs tìki, jóg Jėzus yrà Mesijas, yrà gìmęs iš Diẽvo, iř kiekvíenas, kurìs mýli Diẽvą Gimdýtoją, mýli iř iš jõ gìmusįjį.

Ìš tõ pažįstame mýlį Diẽvo vaikùs, kàd mýlime Diẽvą iř jõ įsãkymus výkdome. Nès taĩ iř yrà Diẽvo méilė — jõ įsãkymus výkdyti. Õ jõ įsãkymai nėrà suñkūs.

Jùk kiekvíenas, kurìs gìmęs ìš Diẽvo, nùgali pasáulį, iř štaĩ pérgalė, nùgalinti pasáulį: músų tikėjimas! Õ kàs gì nùgali pasáulį, jéi nè tàs, kurìs tìki, kàd Jėzus yrà Diẽvo Sūnùs?!

Taĩ Diẽvo žõdis.

Šventėse ir minėjimuose

Atliepiamoji psalmė Ps 1, 1—2. 3. 4 ir 6 (P.: 2a)

P. Laimingas, kurìs Viẽšpaties mėgsta Teisýną.

1 Laimingas, kurìs neklaũso piktų patarìmų,
nestója añt paklýdėlių kẽlio,
nesėdi sù nepraustabuřniais.

[2] Viẽšpaties mėgsta Teisýną, mąsto jį diẽną ir nãktį. —
P. Laimìngas, kuris Viẽšpaties mėgsta Teisýną.
[3] Jis — kaĩp tàs mẽdis, priẽ upẽlio sodìntas,
duõs gẽrą deřlių, mẽtui atẽjus,
nevýsta jõ lãpai; visì darbaĩ jõ sėkmìngi. — **P.**
[4] Nė taĩp sù bediẽviais, nė taĩp!
Jiẽ kaĩp pelaĩ, sklaĩdomi vėjo.
[6] Į teisiųjų gyvẽnimo kẽlią Viẽšpats žiũri malõniai,
õ kẽlias bediẽvių į prãžūtį vẽda. — **P.**

EVANGELIJOS

188

Posmelis prieš evangeliją Mt 5, 3

(**P.** Aleliùja). — Paláiminti dvasìngieji vargdiẽniai:
jų yrà dangaũs karalỹstė. —
(**P.** Aleliùja).

Evangelija Mt 5, 1—12a

Būkite linksmi ir džiūgaukite,
nes jūsų laukia gausus atlygis danguje

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagaĩ Mãtą.

Matýdamas miniàs, Jėzus užkópė į kálną ir atsisẽdo. Priẽ jõ prisiařtino mokiniaĩ. Jėzus prabìlęs mókė:

„Paláiminti dvasìngieji vargdiẽniai: jų yrà dangaũs karalỹstė.

Paláiminti, kuriẽ liūdi: jiẽ bùs paguostì.
Paláiminti romíeji: jiẽ paveldẽs žẽmę.
Paláiminti, kuriẽ álksta ir trókšta teisýbės: jiẽ bùs pasótinti.
Paláiminti gailestìngieji: jiẽ susilaũks gailestingùmo.
Paláiminti tyrašir̃džiai: jiẽ regẽs Diẽvą.
Paláiminti taikdariaĩ: jiẽ bùs vadìnami Diẽvo vaikaĩs.
Paláiminti, kuriẽ pérsekiojami dẽl teisýbės: jų̃ yrà dangaũs karalỹstė.
Paláiminti jũs, kaĩ dẽl manę̃s jùs niẽkina ir̃ pérsekioja beĩ melúodami visaĩp šmeĩžia. Bũkite linksmì ir̃ džiũgaukite, nès jũsų láukia gausùs ãtlygis dangujè".

Girdẽjote Viẽšpaties žõdį.

189

Posmelis prieš evangeliją Jn 8, 12b

(**P.** Aleliùja). — Àš — pasáulio šviesà, —
sãko Viẽšpats. —
Kàs sẽka manimì,
turẽs gyvẽnimo šviẽsą. — (**P.** Aleliùja).

Evangelija Mt 5, 13—16

Jūs — pasaulio šviesa

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagaĩ Mãtą.

Jėzus bylójo sàvo mokiniáms:
„Jũs žẽmės druskà. Jéi druskà nustótų sūrùmo, kuõ gì ją reikėtų pasū̃dyti? Ji niẽkam netiñka, ir̃ beliẽka ją išbeŕti žmonėms sumìndžioti.

Jūs pasáulio šviesà. Neįmãnoma nuslėpti miẽsto, kuris pastatýtas añt kálno. Ir niẽkas nevóžia rykù dẽgančio žiburio, bèt jį stãto į žibintùvą, kàd šviẽstų visiems, kàs yrà namuosè. Taĩp tešviẽčia ir jũsų šviesà žmoniũ akìvaizdoje, kàd jiẽ matýtų jũsų gerùs dárbus ir šlóvintų jũsų Tėvą dangujè".

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

190

Posmelis prieš evangeliją Jn 14, 23

(**P.** Aleliùja). — Jéi kàs manè mýli,
laikỹsis màno žõdžio,
ir màno Tėvas jį mylės;
mẽs pàs jį ateĩsime. — (**P.** Aleliùja).

Evangelija Mt 7, 21—27

Namas, pastatytas ant uolos, ir namas, pastatytas ant smėlio

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagaĨ Mãtą.

Jėzus bylójo sàvo mokiniáms:

„Nè kiekvíenas, kuris mán šaũkia: ‚Viẽšpatie, Viẽšpatie!', įeĩs į dangaũs karalỹstę, bèt tik tàs, kuris výkdo màno dañgiškojo Tėvo vãlią. Daũgelis mán sakỹs, anái diẽnai atẽjus: ‚Viẽšpatie, Viẽšpatie, ar̃gi mẽs nepranašãvome tàvo vardù, ar̃gi neišvarinėjome dèmonų tàvo vardù, ar̃gi nedãrėme daugýbės stebùklų tàvo vardù?!' Tuomèt àš jíems atsiliẽpsiu: ‚Àš niekuomèt jũsų nepažinójau. Šaliñ nuõ manẽs, jũs nedõrėliai!'

Kàs klaũso šìtų màno žõdžių ir juõs výkdo, panašùs į išmintingą žmõgų, pasistãčiusį nãmą añt uolõs. Prapliù-

po liūtys, ištvìno ùpės, pakìlo vėjai ir daũžėsi į tą nãmą. Tačiaũ jìs nesugriùvo, nès bùvo pastatýtas añt uolõs.

Kàs klaũso šitų màno žõdžių ir jų nevýkdo, panašùs į paĩką žmõgų, pasistãčiusį nãmą añt smẽlio. Prapliùpo liūtys, ištvìno ùpės, pakìlo vėjai ir daũžėsi į tą nãmą, ir jìs sugriùvo, õ jõ griuvìmas bùvo smarkùs".

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

191

Posmelis prieš evangeliją Plg. Mt 11, 25

(**P.** Aleliùja). — Šlovẽ táu, Tėve,
dangaũs ir žẽmės Viẽšpatie,
kàd karalỹstės pãslaptis
apréiškei mažutẽliams. — (**P.** Aleliùja).

Evangelija Mt 11, 25—30

Paslėpei tai nuo išmintingųjų, o apreiškei mažutėliams

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagaĩ Mãtą.

Anuõ metù Jėzus bylójo: „Àš šlóvinu tavè, Tėve, dangaũs ir žẽmės Viẽšpatie, kàd pàslėpei taĩ nuõ išmintingųjų ir gudriųjų, õ apréiškei mažutẽliams. Taĩp, Tėve, nès táu taĩp patìko.

Vìskas mán yrà màno Tėvo atidúota; ir niẽkas nepažįsta Sūnaũs, tìk Tėvas, neĩ Tėvo niẽkas nepažįsta, tìk Sūnùs ir kám Sūnùs panorẽs apréikšti.

Ateĩkite pàs manè visì, kuriẽ vařgstate ir ẽsate prislėgtì: àš jùs atgaivìnsiu!

Imkite añt sàvo pečių màno jùngą iř mókykitės iš manęs, nès àš romùs iř nuolankiõs širdiẽs, iř jũs ‚ràsite sàvo síeloms ãtgaivą'. Màno jùngas švelnùs, màno naštà lengvà".

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

192

Posmelis prieš evangeliją Jn 15, 9b, 5b

(**P.** Aleliùja). — Pasilìkite màno méilėje, —
sãko Viẽšpats.
— Kàs pasiliẽka manyjè iř àš jamè,
tàs dúoda daũg vaĩsių. — (**P.** Aleliùja).

Evangelija Mt 13, 44—46

Parduoda visa, ką turi, ir perkasi tą dirvą

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagaĪ Mãtą.

Jėzus kalbėjo minióms:

„Sù dangaũs karalystė yrà kaĩp sù diřvoje pàslėptu lobiù. Atrãdęs jį, žmogùs niẽkam nesãko; iš tõ džiaũgsmo eĩna, pardúoda vìsa, ką tùri, iř peřkasi tą diřvą.

Vẽl sù dangaũs karalystė yrà kaĩp sù pirkliù, ieškančiu gražių peřlų. Atrãdęs víeną bráng̃ų peřlą, jìs eĩna, pardúoda vìsa, ką tùri, iř nusìperka jį".

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

193

Posmelis prieš evangeliją Mt 5, 6

(**P.** Aleliùja). — Paláiminti,
kuriẽ álksta ir trókšta teisýbės:
jiẽ bùs pasótinti. — (**P.** Aleliùja).

Evangelija Mt 16, 24—27

Kas pražudo savo gyvybę dėl manęs, tas ją atras

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagal Mãtą.

Jėzus kalbėjo sàvo mokiniáms:

„Jéi kàs nóri eĩti pãskui manè, teišsižada pàts savęs, tepasìima sàvo krỹžių ir tèseka manimì. Kàs nóri išgélbėti sàvo gyvýbę, tàs ją praràs; õ kàs pražùdo gyvýbę dėl manęs, tàs ją atràs.

Kokià gi žmõgui naudà, jéigu jis laimėtų vìsą pasáulį, õ pakeñktų sàvo gyvýbei? Arbà kuõ žmogùs galėtų išsipir̃kti sàvo gyvýbę?

Nès Žmogaũs Sūnùs ateĩs Tėvo garbėjė sù sàvo angelaĩs, ir̃ tuomèt jis atlýgins kiekvienám pagal jõ dárbus.

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

194

A u k l ė t o j a m s

Posmelis prieš evangeliją Mt 23, 11. 12b

(**P.** Aleliùja). — Kàs iš jûsų didėsnis,
tebūniẽ jùms tarnas, —
sãko Viẽšpats. —
Kàs savė žẽmina, bùs išáukštintas. —
(**P.** Aleliùja).

Evangelija Mt 18, 1—5

Kas priima vaikelį dėl manęs, mane priima

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagal Mãtą.

Aną vãlandą priẽ Jėzaus prisiartino mokiniaĩ ir pakláusė: „Kàs gi didžiáusias dangaũs karalỹstėje?" Pasišaũkęs vaikùtį, Jėzus pastãtė tarp jų ir tãrė:

„Ìš tiesų sakaũ jùms: jéigu neatsiverſite ir nepasidarýsite kaĩp vaikaĩ, neįeĩsite į dangaũs karalỹstę. Taĩgi, kàs laikỹs savė mažù kaĩp šìs vaikẽlis, tàs bùs didžiáusias dangaũs karalỹstėje. Kàs prìima tókį vaikẽlį dẽl manęs, tàs manė prìima".

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

195

V i e n u o l i a m s

Posmelis prieš evangeliją Jn 8, 31b—32a

(**P.** Aleliùja). — Jéi laikýsitės màno mókslo,
jũs iš tikro búsite màno mokiniaĩ;
jũs pažinsite tiẽsą, — sãko Viẽšpats. —
(**P.** Aleliùja).

Evangelija Mt 19, 3—12

Dėl dangaus karalystės

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagaĺ Mãtą.

Pàs Jėzų atẽjo fariziẽjai. Spęsdamì pìnkles, jiẽ pakláusė: „Ar̃ gãlima výrui dẽl kokiõs nórs priežastiẽs atléisti žmóną?"

Jìs atsãkė: „Ar̃gi neskaĩtėte, jóg Kūrė̃jas ìš pradžių ‚sutvėrė žmónes kaĩp výrą ir̃ ṃóterį' ir̃ pasãkė: ‚Todẽl výras palìks tėvą ir̃ mótiną ir̃ glaũsis priẽ žmonõs, ir̃ dù tàps vienu kū̃nu'.

Vadìnasi, yrà jaũ nebė dù, õ vienas kū́nas.

Kã tàd Diẽvas sujùngė, žmogùs tenepérskiria".

Tadà jiẽ kláusė: „Õ kodẽl Mõzė liẽpė dúoti skyrýbų rãštą, atléidžiant žmóną?"

Jìs atsãkė: „Mõzė léido jùms atléisti sàvo žmónas dẽl širdiẽs kietùmo. Bèt pradžiojė taĩp nebùvo. Taĩgi àš jùms sakaũ: kàs atléidžia žmóną, jéi nè ištvirkãvimo ãtveju, ir̃ vẽda kìtą, svetimáuja".

Tuomèt mokiniaĩ sãkė: „Jéi tokiẽ výro ir̃ žmonõs reikalaĩ, taĩ nevẽrta vèsti".

Jėzus atsãkė: „Nė visì išmãno tuõs žodžiùs, õ tìk tiẽ, kuríems dúota išmanýti. Nės yrà eunùchų, kuriẽ gimė iš mótinos įsčių. Yrà eunùchų, kuriuõs tókius padãrė žmónės. Ir yrà eunùchų, kuriẽ pãtys savė tókius padãrė dẽl dangaũs karalỹstės. Kàs pajẽgia išmanýti, teišmãno".

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

196

Vienuoliams

Posmelis prieš evangeliją Mt 5, 3

(**P.** Aleliùja). — Paláiminti dvasingieji vargdiẽniai:
jų̃ yrà dangaũs karalỹstė. —
(**P.** Aleliùja).

Evangelija Mt 19, 27—29

Jūs, kurie viską palikote ir sekate paskui mane, gausite šimteriopai

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagaĩ Mãtą.

Pėtras pakláusė Jėzų: „Štaĩ mẽs vìską palìkome ir sẽkame pãskui tavė. Kàs mùms bùs ùž taĩ?"

Õ Jėzus jíems atsãkė: „Ìš tiesų̃ sakaũ jùms: pasáulio atgimimė, kaĩ Žmogaũs Sūnùs sėdės sàvo šlovės sóste, jūs, màno sekėjai, taipõgi sėdėsite dvýlikoje sóstų, teisdamì dvýlika Izraèlio giminių̃. Ir kiekvienas, kàs paliẽka namùs, brólius, sẽseris, tėvą, mótiną, vaikùs, dirvàs dẽl manę̃s, gaũs šimteriópai ir paveldės ámžinąjį gyvẽnimą".

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

197

Posmelis prieš evangeliją Jn 13, 34

(**P.** Aleliùja). — Àš jùms dúodu naũją įsãkymą, —
sãko Viẽšpats, —
kàd jũs víenas kìtą mylėtumėte,
kaĩp àš jùs mylėjau. — (**P.** Aleliùja).

Evangelija Mt 22, 34—40

Mylėk Viešpatį, savo Dievą, ir savo artimą kaip save patį

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagaĩ Mãtą.

Fariziẽjai, išgirdę, kàd Jėzus priveřtęs nutìlti sadukiejùs, susiriñko draugẽn, iř víenas iš jų̃, Įstãtymo mókytojas, mėgindamas jį̃, pakláusė: „Mókytojau, kóks įsãkymas yrà didžiáusias Įstãtyme?"

Jėzus jám atsãkė: „ ‚Mylėk Viẽšpatį, sàvo Diẽvą, visà širdimì, visà síela iř visù protù'. Taĩ didžiáusias iř pirmàsis įsãkymas. Antràsis — panašùs į̃ jį̃: ‚Mylėk sàvo ařtimą kaĩp savė pãtį'. Šitais dviẽm įsãkymais rẽmiasi vìsas Įstãtymas iř Pranašaĩ".

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

198

Posmelis prieš evangeliją Mt 5, 8

(**P.** Aleliùja). — Paláiminti tyrašiřdžiai:
jiẽ regẽs Diẽvą. — (**P.** Aleliùja).

Evangelija Mt 25, 1—13

Štai jaunikis! Išeikite pasitikti!

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagal Mãtą.

Jėzus pasãkė sàvo mokiniáms tókį palýginimą:

„Sù dangaũs karalystė bùs panašiai, kaĩp sù dešimtimì mergáičių, kuriõs, pasiẽmusios žibintùs, išẽjo pasitìkti jaunìkio. Peñkios iš jų bùvo paĩkos ir peñkios protingos. Taĩgi paĩkosios pasiėmė žibintùs, õ nepasiėmė alývos. Protìngosios kartù sù žibiñtais pasiėmė iñduose ir alývos. Jaunìkiui vėlúojant, vìsos ẽmė snáusti ir užmìgo.

Vidùrnaktį pasigirdo balsaĩ: ‚Štaĩ jaunìkis! Išeĩkite pasitikti!'. Tuomèt vìsos mergáitės atsikėlė ir taĩsėsi žibintùs.

Paĩkosios sãkė protìngosioms: ‚Dúokite mùms alývos, nès mũsų žibiñtai gęsta".

Protìngosios atsãkė: „Kàd kařtais nepristìgtų ir mùms, ir jùms, verčiaũ nueĩkite pàs prekiáutojus ir nusipirkite". Jóms beeĩnant pirkti, atẽjo jaunìkis. Kuriõs bùvo pasiruõšusios, įẽjo kartù sù juõ į vestuvės, ir dùrys bùvo uždarýtos.

Vėliaũ atẽjo ir anõs mergáitės ir ẽmė prašýtis: ‚Gerbiamàsis, atidarýk, čià mẽs!'

Õ jis atsãkė: ‚Ìš tiesų sakaũ jùms: àš jũsų nepažįstu!' Taĩgi budėkite, nès nežinote neĩ dienõs, neĩ valandõs".

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

199

Posmelis prieš evangeliją Jn 14, 23

(**P.** Aleliùja). — Jéi kàs manè mýli, laikỹsis màno žõdžio,
iř màno Tėvas jį mylės;
mės pàs jį ateĩsime
iř apsigyvénsime. — (**P.** Aleliùja).

Evangelija Mt 25, 14—23. (24—30)

Kadangi buvai ištikimas mažuose dalykuose,
eik šen į savo šeimininko džiaugsmą!

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagaĩ Mãtą.

Jėzus pasãkė sàvo mokiniáms tókį palýginimą: „Vienas žmogùs, iškeliáudamas į svėtimą šãlį, pasišaukė tarnùs iř pàvedė jiems sàvo tuřtą. Vienám jìs dãvė penkìs tãlentus, kitàm dù, trečiám vieną — kiekvienám pagaĩ jõ gabumùs — iř iškeliãvo.

Tàs, kurìs gãvo penkìs tãlentus, tuojaũ nuėjęs ėmė veřstis iř peĩnė kitùs penkis. Taĩp pàt kurìs gãvo dù tãlentus, peĩnė kitùs dù. Õ kurìs bùvo gãvęs vieną, nuėjo, iškasė duõbę iř pàslėpė šeimininko pìnigus.

Prasliñkus nemãža laĩko, anũ tarnũ šeimininkas grįžo iř pradėjo darýti sù jaĩs apýskaitą.

Atėjo tàs, kurìs bùvo gãvęs penkìs tãlentus; jìs àtnešė kitùs penkìs iř tãrė: ‚Šeimininke, daveĩ mán penkìs tãlentus, štaĩ àš pelniaũ kitùs penkìs'.

Šeimininkas atsãkė: ‚Geraĩ, šaunùsis iř ištikimàsis tařne! Kadángi buvaĩ ištikimas mažuosė dalỹkuose, àš táu pavėsiu dìdelius. Eĩk šeñ į sàvo šeimininko džiaũgsmą!'

Taipõgi tàs, kurìs bùvo gãvęs dù tãlentus, atėjęs pasãkė: ‚Šeimininke, daveĩ mán dù tãlentus, štaĩ àš pelniaũ kitùs dù'.

Šeimininkas tarė: ‚Geraĩ, šaunùsis ir ištikimàsis tarne! Kadángi buvaĩ ištikimas mažuosė dalỹkuosė, àš táu pavesiu dìdelius. Eĩk šeñ į sàvo šeimininko džiaũgsmą!'

Prisiartinęs tasaĩ, kurìs bùvo gãvęs vieną tãlentą, sãkė: ‚Šeimininke, àš žinójau, kàd tù — žmogùs kíetas: pjáuni, kuř nesėjai, iř renkì, kuř nebarsteĩ. Pabijójęs nuėjaũ iř pàslėpiau tàvo tãlentą žẽmėje. Šè, imkis, kàs tàvo'.

Šeimininkas jám atsãkė: ‚Blogàsis tarne, tinginỹ! Tù žinójai, kàd àš pjáunu, kuř nesėjau, iř renkù, kuř nebarsčiaũ. Taĩgi táu reikėjo léisti màno pinigus į apývartą, iř sugrįžęs àš bũčiau gãvęs juõs sù palũkanomis.

Todẽl atimkite ìš jõ tãlentą iř atidúokite tám, kurìs tùri dẽšimt tãlentų. Kiekvienám, kàs tùri, bùs dúota, iř jis turẽs sù peřteklium, õ ìš netùrinčio bùs àtimta iř taĩ, ką jis tùri. Šìtą netikusį tarną išmèskite į tamsýbes. Teñ bùs veřksmas iř dantų griežìmas'".

Girdėjote Viešpaties žõdį.

200

Labdariams

Posmelis prieš evangeliją Jn 13, 34

(**P.** Aleliùja). — Àš jùms dúodu naũją įsãkymą, —
sãko Viešpats, —
kàd jũs vienas kìtą mylėtumėte,
kaĩp àš jùs mylėjau. — (**P.** Aleliùja).

Evangelija Mt 25, 31—40 (41—46)

Kiek kartų tai padarėte mažiausiesiems mano broliams, man padarėte

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagal Mãtą.

Jėzus kalbėjo sàvo mokiniáms: „Kaĩ ateĩs Žmogaũs Sūnùs sàvo šlovėjė ir kartù sù juõ visì angelaĩ, tadà jìs atsisẽs sàvo garbẽs sóste. Jõ akìvaizdoje bùs surinktì visų tautų žmónės, ir jis pérskirs juõs, kaĩp piemuõ àtskiria avìs nuõ ožių. Avìs jìs pastatỹs dešinėjė, ózius — kairėjė.

Ir taĩs karãlius stóvintiems dešinėjė: ‚Ateĩkite, màno Tėvo paláimintieji, paveldėkite nuõ pasáulio sukūrìmo jùms pàruoštą karalỹstę! Nės àš buvaũ išálkęs, ir jũs manė pavalgydìnote, buvaũ ištróškęs, ir manė pagìrdėte, buvaũ keleĩvis, ir manė prìglaudėte, buvaũ núogas — manė àprengėte, ligónis — manė aplañkėte, kalinỹs — atẽjote pàs manė'.

Tuomėt teisieji klaũs: ‚Viẽšpatie, kadà gì mẽs tavė mãtėme álkaną ir pavalgydìnome, trókštantį ir pagìrdėme? Kadà gì mẽs mãtėme tavė keliáujantį ir prìglaudėme ar núogą ir àprengėme? Kadà gì mãtėme tavė seĩgantį ar kãlinį ir aplañkėme?

Ir atsakỹs jiems karãlius: ‚Ìš tiesų sakaũ jùms: kíek kartų taĩ padãrėte vienám ìš mažiáusiųjų màno brólių, mán padãrėte'.

Paskuĩ jìs prabìls į stóvinčius kairėjė: ‚Eĩkite šaliñ nuõ manęs, prakeiktíeji, į ámžinąją ùgnį, kurì prirengtà vélniui ir jõ angeláms! Nės àš buvaũ išálkęs, ir jũs manęs nepavalgydìnote, buvaũ ištróškęs, ir manęs nepagìrdėte, buvaũ keleĩvis, ir manęs neprìglaudėte, núogas —

neàprengėte, ligónis iř kalinỹs — iř jũs manęs neaplañkėte'.

Tuomėt jiẽ atsakỹs: ‚Viẽšpatie, kadà gì mẽs tavė mãtėme álkaną, ař ištróškusį, ař keleĩvį, ař núogą, ař ligónį, ař kãlinį iř táu nepatarnãvome?'

Tuomėt jìs pasakỹs jíems: ‚Ìš tiesų sakaũ jùms: kíek kãrtų taĩp nepadarėte vienám ìš šìtų mažiáusiųjų, nẽ mán nepadãrėte'. Iř eĩs šìtie į ámžinąjį kentėjimą, õ teisíeji į ámžinąjį gyvẽnimą".

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

201

Posmelis prieš evangeliją Jn 8, 31b—32a

(**P.** Aleliùja). — Jéi laikýsitės màno mòkslo,
jũs ìš tìkro bũsite màno mokiniaĩ
iř pažìnsite tiẽsą, —
sãko Viẽšpats. — (**P.** Aleliùja).

Evangelija Mk 3, 31—35

Kas tik vykdo Dievo valią,
tas man ir brolis, ir sesuo, ir motina

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagaĨ Mõrkų.

Atẽjo Jėzaus mótina iř bróliai iř, atokiaũ sustójẹ, peř kitùs prãšė jį iškviẽsti.

Apliñk jį sėdėjo minià, kaĩ jám bùvo pránešta: „Štaĩ tàvo mótina iř bróliai beĩ sẽserys tenaĩ ieško tavęs".

Õ jìs atsãkė: „Kãs yrà màno mótina ìr bróliai?"

Ìr, apžvelgęs apliñk sėdinčius, pasãkė: „Štaĩ màno mótina ìr bróliai! Kàs tìk výkdo Diẽvo vãlią, tàs mán ìr brólis, ìr sesuõ, ìr mótina".

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

202

Auklėtojams

Posmelis prieš evangeliją Plg. Mt 11, 25

(**P.** Aleliùja). — Šlovẽ táu, Tẽve, dangaũs ìr žẽmės Viẽšpatie, kàd karalỹstės pãslaptis apréiškei mažutẽliams. — (**P.** Aleliùja).

Evangelija Mk 9, 34—37

Kas priima tokį vaikelį, tas priima mane

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagaĩ Mõrkų.

Kelyjė Jėzaus mokiniaĩ giñčijosi, kurìs iš jų didžiáusias.

Atsisėdęs jis pasìšaukė Dvýlika ìr tãrė: „Jéi kàs trókšta bũti pìrmas, tebūniẽ paskutìnis ìr visíems tetarnáuja!"

Paẽmęs mãžą vaĩką, pastãtė jų tárpe ìr, apsikabìnęs jį, pasãkė: „Kàs vardañ manęs prìima tókį vaikẽlį, tàs prìima manè, õ kàs prìima manè, tàs nè manè prìima, bèt tą, kurìs yrà manè siuñtęs".

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

203

A u k l ė t o j a m s

Posmelis prieš evangeliją Plg. Mt 11, 25

(**P.** Aleliùja). — Šlovẽ táu, Tẽve, dangaũs ir žẽmės Viẽšpatie, kàd karalỹstės pãslaptis apréiškei mažutẽliams. — (**P.** Aleliùja).

Evangelija Mk 10, 13—16

Leiskite mažutėliams ateiti pas mane

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagaĩ Mõrkų.

Jėzui nėšė vaikučiùs, kàd juõs palytėtų, bèt mokiniaĩ jiems draũdė.

Taĩ pamãtęs, Jėzus užsirũstino ir tãrė jiems: „Léiskite mažutẽliams ateĩti pàs manè ir netrukdýkite, nès tokių yrà Diẽvo karalỹstė. Ìš tiesų sakaũ jùms: kàs nepriìma Diẽvo karalỹstės kaĩp vaĩkas, — neįeĩs į jã".

Ir jìs láimino juõs, apkabìndamas ir dėdamas añt jų rankàs.

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

204

V i e n u o l i a m s

Posmelis prieš evangeliją Mt 5, 3

(**P.** Aleliùja). — Paláiminti dvasìngieji vargdiẽniai: jų yrà dangaũs karalỹstė. — (**P.** Aleliùja).

Evangelija Mk 10, 17—27. (28—30)

Parduok visa, ką turi, ir sek paskui mane

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagaĩ Mõrkų.

Jėzui besiruõšiant iškeliáuti, vienas žmogùs pribėgęs púolė priẽš jį añt kẽlių ir kláusė: „Geràsis Mókytojau, ką turiù darýti, kàd laimėčiau ámžinąjį gyvẽnimą?"

Jėzus tãrė: „Kám vadinì manė gerù? Niẽkas nėrà gẽras, tik vienas Diẽvas.

Žinaĩ įsãkymus: ‚Nežudýk, nesvetimáuk, nevõk, neteisingai neliùdyk, neapgaudinėk, geřbk sàvo tėvą ir mótiną'".

Tàs atsãkė: „Mókytojau, àš viso tõ laikaũsi nuõ pàt jaunỹstės".

Jėzus meĩliai pàžvelgė į jį ir pasãkė: „Vieno dalýko táu trũksta: eĩk pardúok visa, ką turì, ir išdalýk vařgšams; taĩp įsigýsi lõbį dangujė. Tadà ateĩk ir sėk pãskui manė".

Põ šitų žõdžių tasaĩ apniùko ir nusiminęs pasitráukė, nès turėjo daũg tuřto.

Jėzus apsidaĩrė ir prabìlo į mókinius: „Kaĩp sunkù turtìngiems įeĩti į Diẽvo karalỹstę!"

Mokiniaĩ bùvo priblokšti jõ žõdžių.

Tadà Jėzus vẽl jiems tãrė: „Vaikẽliai, kaĩp sunkù patèkti į Diẽvo karalỹstę! Lengviaũ kupranugãriui išlįsti prõ ãdatos aũsį, negù turtuõliui įeĩti į Diẽvo karalỹstę".

Mokiniaĩ dár labiaũ nustẽbo ir kalbėjosi: „Kàs tadà galẽs išsigélbėti?"

Jėzus pàžvelgė į juõs ir tãrė: „Taĩ neįmãnoma žmonėms, bèt nè Diẽvui: Diẽvui viskas įmãnoma".

Tadà Pẽtras ẽmė jám sakýti: „Štaĩ mẽs viską palìkome ir sẽkame pãskui tavė".

Jėzus tãrė: „Ìš tiesų sakaũ jùms: nėrà nẽ vieno, kuris

dėl manęs ir dėl Evangėlijos paliktų namùs, ar brólius, ar sẽseris, ar mótiną, ar tėvą, ar vaikùs, ar laukùs ir kuris jaũ dabar, šiuõ metù, negáutų šimteriópai namų̃, brólių, seserų̃, mótinų, vaikų̃ ir laukų̃ (kartù sù pérsekiojimais) ir ateĩsiančiu laikù — ámžinojo gyvẽnimo".

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

205

Posmelis prieš evangeliją Jn 13, 34

(**P.** Aleliùja). — Àš jùms dúodu naũją įsãkymą, —
sãko Viẽšpats, —
kàd jũs víenas kìtą mylėtumėte,
kaĩp àš jùs mylėjau. — (**P.** Aleliùja).

Evangelija Lk 6, 27—38

Būkite gailestingi, kaip ir jūsų Tėvas gailestingas

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangėlijos pagaĩ Lùką.

Jėzus kalbėjo sàvo mokiniáms:

„Jùms, kuriẽ klaũsotės, àš sakaũ: mylėkite sàvo príešus, darýkite gẽra tíems, kuriẽ jũsų nekeñčia. Láiminkite tuõs, kuriẽ jùs kéikia, ir melskitės ùž sàvo niẽkintojus. Kàs užgáuna tavè peř vieną skrúostą, atsùk ir añtrąjį; kàs àtima iš tavę̃s apsiaũstą, negìnk ir palaidìnės. Dúok kiekvienám, kuris prãšo, dúok ir nereikaláuk atgaĩ iš tõ, kuris tàvo pàėmė. Kaĩp nórite, kàd jùms darýtų žmónės, taĩp ir jũs jíems darýkite.

Jéi mýlite tuõs, kuriẽ jùs mýli, taĩ kóks čià jũsų núopelnas?! Jùk ir nusidėjėliai mýli juõs mýlinčius. Jéi dã-

rote gẽra tíems, kuriẽ jùms gẽra dãro, taĩ kóks jũsų núopelnas?! Jùk ir nusidėjėliai taĩp dãro. Jéi skõlinate tìk tíems, iš kuriũ tikitės atgáusią, kóks jũsų núopelnas?! Jùk ir nusidėjėliai skõlina nusidėjėliams, kàd atgáutų pãskolą.

Bèt jũs mylėkite sàvo príešus, darýkite gẽra ir skõlinkite, niẽko nesitikėdami. Tuomèt jũsų laũks dìdelis ãtlygis ir jũs bũsite Aukščiáusiojo vaikaĩ: jùk jìs malonìngas nètgi nedėkìngiems ir piktíesiems. Bũkite gailestìngi, kaĩp ir jũsų Tėvas gailestìngas.

Neteĩskite, ir nebũsite teisiamì; nesmeĩkite, ir nebũsite pasmerktì; atléiskite, ir jùms bùs atléista. Dúokite, ir jùms bùs dúota; saĩką gẽrą, prikimštą, sukratýtą ir sù kaupù atiduõs jùms į glėbį. Kókiu saikù seĩkite, tókiu jùms bùs atseikėta".

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

206

Vienuoliams

Posmelis prieš evangeliją Jn 8, 12b

(**P.** Aleliùja). — Àš — pasáulio šviesà, —
sãko Viẽšpats.
— Kàs sẽka manimì,
turẽs gyvẽnimo šviẽsą. — (**P.** Aleliùja).

Evangelija Lk 9, 57—62

Aš seksiu paskui tave, kur tik tu eisi

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagaĩ Lùką.

Jėzui ir jõ mokiniáms eĩnant keliù, víenas žmogùs jám pasãkė: „Àš sèksiu pãskui tavè, kuĩ tìk tù eĩsi!"

Jėzus atsãkė: „Lãpės tùri ùrvus, padángių sparnuõčiai — lizdùs, õ Žmogaũs Sūnùs netùri kuř galvõs priglaũsti".

Kitám žmõgui jìs pasãkė: „Sèk pãskui manè!"

Tàs atsãkė: „Viẽšpatie, léisk mán pirmiaũ pareĩti tẽvo paláidoti".

Jėzus atsìliepė: „Palìk mìrusiems láidoti sàvo numìrėlius, õ tù eĩk iř skélbk Diẽvo karalỹstę!"

Dár víenas tãrė: „Àš sèksiu pãskui tavè, Viẽšpatie, bèt léisk mán pirmiaũ atsisvéikinti sù namìškiais".

Jėzus tám pasãkė: „Nẽ víenas, kurìs prìdeda rañką priẽ árklo iř žvalgosi atgal, netiñka Diẽvo karalỹstei".

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

207

Posmelis prieš evangeliją Jn 14, 23

(**P.** Aleliùja). — Jéi kàs manè mýli, laikỹsis màno žõdžio,
iř màno Tẽvas jį mylẽs;
mẽs pàs jį ateĩsime
iř apsigyvénsime. — (**P.** Aleliùja).

Evangelija Lk 10, 38—42

Morta pakvietė jį į svečius.
Marija išsirinko geriausiąją dalį

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangėlijos pagal Lùką.

Jėzus užsùko į víeną káimą. Teñ vienà móteris, vardù Mortà, pàkvietė jį į svečiùs. Jì turėjo sẽserį, vardù Mariją. Ši, atsisėdusi priẽ Viẽšpaties kójų, klaũsėsi jõ žõdžių.

Mortà bùvo susirūpinusi visókiu patarnãvimu. Ji stàbterėjo ir pasiskùndė: „Viẽšpatie, táu nerūpi, kàd sesuõ paliẽka manė víeną patarnáuti? Sakýk, kàd ji mán padėtų".

Tačiaũ Viẽšpats atsãkė: „Mõrta, Mõrta, tù rūpiniesi ir síelojiesi daũgeliu dalýkų, õ reĩkia tik víeno. Marijà išsiriñko geriáusiąją dãlį, kurì nebùs iš jõs atimtà".

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

208

Vienuoliams

Posmelis prieš evangeliją Mt 5, 3

(**P.** Aleliùja). — Paláiminti dvasìngieji vargdiẽniai:
jų yrà dangaũs karalýstė. —
(**P.** Aleliùja).

Evangelija Lk 12, 32—34

Jūsų Tėvas panorėjo atiduoti jums karalystę!

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagaĨ Lùką.

Jėzus kalbėjo sàvo mokiniáms: „Nebijók, mažóji kaĩmene: jūsų Tėvas panorėjo atidúoti jùms karalýstę!

Išpardúokite sàvo turtą ir išdalýkite jį išmaldai. Įsitaisýkite sáu piniginių, kuriõs nesusidẽvi, kráukite nenýkstantį lõbį dangujė, kuř jóks vagìs neprieĩs ir kañdys nesuẽs.

Kuř jūsų lõbis, teñ ir jūsų širdìs".

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

209

Posmelis prieš evangeliją Lk 21, 36

(**P.** Aleliùja). — Vìsą laĩką budėkite ir̃ meĩlskitės, kàd sugebėtumėte kaĩp reĩkia stóti Žmogaũs Sūnaũs akìvaizdoje. — (**P.** Aleliùja).

Evangelija Lk 12, 35—40

Ir jūs būkite pasirengę

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagaĩ Lùką.

Jėzus kalbėjo sàvo mokiniáms:

„Tebūniẽ jūsų strėnos sujúostos ir̃ žiburiaĩ uždegtì. Jũs bū́kite panãšūs į̃ žmónes, kuriẽ láukia sàvo šeimininko, grį̃žtančio iš vestùvių, kàd, kaĩ tìk jìs parvỹks ir̃ pasibeĩs, tuojaũ atidarýtų.

Laimingi tarnaĩ, kuriuõs sugrį̃žęs šeimininkas ràs bùdinčius. Ìš tiesų̃ sakaũ jùms: jìs susijuõs, susodiñs juõs priẽ stãlo ir̃, eĩdamas apliñkui, patarnaũs jíems.

Jéigu jìs sugrį̃žtų antrõsios ar̃ trečiõsios naktiẽs sargýbos metù ir̃ ràstų juõs bùdinčius, laimingi jiẽ!

Įsidėmėkite: jéi šeimininkas žinótų, kurią̃ vãlandą ateĩs vagìs, neléistų jám įsiláužti į̃ sàvo namùs.

Ir̃ jũs bū́kite pasireñgę, nès Žmogaũs Sūnùs ateĩs, kaĩ nesitikėsite".

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

210

V i e n u o l i a m s

Posmelis prieš evangeliją Mt 5, 3

(**P.** Aleliùja). — Paláiminti dvasìngieji vargdiẽniai:
jų̃ yrà dangaũs karalỹstė. —
(**P.** Aleliùja).

Evangelija Lk 14, 25—33

Kas neatsižada visos savo nuosavybės, negali būti mano mokinys

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagal Lùką.

Kartù sù Jėzumi ėjo gaũsios mìnios. Atsigrę̃žęs jìs tãrė žmonėms: „Jéi kàs ateĩna pàs manè ir nelaĩko neapýkantoje sàvo tėvo, mótinos, žmonõs, vaikų̃, brólių, seserų̃ ir nètgi sàvo gyvýbės, — negãli bū̃ti màno mokinỹs. Kàs nèneša sàvo krỹžiaus ir nèseka manimì, negãli bū̃ti màno mokinỹs.

Kàs ìš jū̃sų, norė̃damas pastatýti bókštą, pirmiaũ atsisė̃dęs neskaičiúoja išlaidų̃, kàd įsitìkintų, ar turė̃s ìš kõ užbaĩgti. Kàd kaĩtais, padė̃jus pãmatą ir nebaĩgus, žmónės matýdami nesišaipýtų ìš jõ ir nesakỹtų: ‚Šìtas žmogùs pradė̃jo statýti ir neįsténgia baĩgti'.

Arbà kóks karãlius, tráukdamas į̃ kãrą sù kitù karãliumi, pirmiaũ atsisė̃dęs nesvarsto, ar, turė̃damas dẽšimt tū̃kstančių kareĩvių, pajẽgs stóti į̃ kõvą sù tuõ, kurìs atsìveda dvìdešimt tū̃kstančių?! Jéi nè, taĩ, anám dár tolì ẽsant, siuñčia pãsiuntinius tarìtis dė̃l taikõs.

Taĩp pàt kiekvíenas ìš jū̃sų, kurìs neatsìžada visõs sàvo nuosavýbės, negãli bū̃ti màno mokinỹs".

Girdė̃jote Viẽšpaties žõdį.

211

Posmelis prieš evangeliją Jn 15, 9b. 5b

(**P.** Aleliùja). — Pasilìkite màno méilėje, —
sãko Viẽšpats.
— Kàs pasiliẽka manyjè ir àš jamè,
tàs dúoda daũg vaĩsių. — (**P.** Aleliùja).

Evangelija Jn 15, 1—8

Kas pasilieka manyje ir aš jame, tas duoda daug vaisių

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagal Jõną.

Jėzus kalbėjo sàvo mokiniáms:

„Àš esù tikràsis vỹnmedis, õ màno Tėvas — vỹninkas. Kiekvíeną màno šakẽlę, nedúodančią vaĩsiaus, jìs išpjáuna, õ kiekvíeną vaisingą šakẽlę apvãlo, kàd jì dúotų dár daugiaũ vaĩsių. Jũs jaũ ẽsate švãrūs dẽl žõdžio, kurį jùms kalbėjau.

Pasilìkite manyjè, taĩ ir àš jumysè pasilìksiu. Kaĩp šakẽlė negãli dúoti vaĩsiaus patì iš savęs, nepasilikdamà vỹnmedyje, taĩp ir jũs bevaĩsiai, nepasilikdamì manyjè.

Àš esù vỹnmedis, õ jũs šakẽlės. Kàs pasiliẽka manyjè ir àš jamè, tàs dúoda daũg vaĩsių; nuõ manęs atsiskýrę, jũs negãlite niẽko nuveĩkti. Kàs nepasilìks manyjè, bùs išmestas laukañ ir sudžiùs kaĩp šakẽlė. Paskuĩ suriñks šakelės, įmės į ùgnį, ir jõs sudègs.

Jéi pasilìksite manyjè ir màno žõdžiai pasilìks jumysè, — jũs prašýsite, kõ tìk norėsite, ir bùs jùms sùteikta.

Tuõ bùs pašlóvintas màno Tėvas, kàd jũs dúosite gausiũ vaĩsių ir bũsite màno mokiniaĩ".

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

212

Posmelis prieš evangeliją Jn 13, 34

(**P.** Aleliùja). — Àš jùms dúodu naũją įsãkymą, —
sãko Viẽšpats, —
kàd jũs víenas kìtą mylėtumėte,
kaĩp àš jùs mylėjau.— (**P.** Aleliùja).

Evangelija Jn 15, 9—17

Jūs būsite mano draugai, jei darysite, ką jums įsakau

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagaĩ Jõną.

Jėzus bylójo sàvo mokiniáms:

„Kaĩp manė Tėvas mylėjo, taĩp ir àš jùs mylėjau. Pasilikite màno méilėje! Jéi laikýsitės màno įsãkymų, pasiliksite màno méilėje, kaĩp àš kàd výkdau sàvo Tėvo įsãkymus ir pasiliekù jõ méilėje. Àš jùms taĩ kalbėjau, kàd jumysė bútų manàsis džiaũgsmas ir kàd jũsų džiaũgsmui niẽko netrúktų.

Taĩ màno įsãkymas, kàd víenas kìtą mylėtumėte, kaĩp àš jùs kàd mýliu. Nėrà didesnẽs méilės, kaĩp gyvýbę ùž draugùs atidúoti.

Jũs bũsite màno draugaĩ, jéi darýsite, kã jùms įsakaũ. Jaũ nebevadinù jũsų tarnaĩs, nès taĩnas nežino, kã veĩkia jõ šeimininkas. Jùs àš draugaĩs vadinù, nès jùms viską paskélbiau, kã buvaũ iš sàvo Tėvo girdėjęs.

Nè jũs manė išsiriñkote, bèt àš jùs išsirinkaũ ir paskýriau, kàd eĩtumėte, dúotumėte vaĩsių ir jũsų vaĩsiai išliktų, — kàd kõ tìk prašýtumėte Tėvą màno vardù, jis visa jùms dúotų.

Àš jùms taĩ įsakaũ: vienám kìtą mylėti!"

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

213

Posmelis prieš evangeliją Jn 15, 9b. 5b

(**P.** Aleliùja). — Pasilìkite màno méilėje! —
sãko Viẽšpats.
— Kàs pasiliẽka manyjè ir àš jamè,
tàs dúoda daũg vaĩsių. — (**P.** Aleliùja).

Evangelija Jn 17, 20—26

Aš noriu, kad jie būtų su manim ten, kur ir aš
+ Pasiklausýkitė šventõsios Evangèlijos pagaĨ Jõną.

Pakėlęs akìs į dañgų, Jėzus bylójo: „Šventàsis Tėve, nè tìk ùž juõs àš meldžiù, bèt ir ùž tuõs, kuriẽ peř jų žõdį manè įtikẽs: tegùl visì bùs víena! KaĨp tù, Tėve, manyjè ir àš tavyjè, tegùl ir jiẽ bùs víena mumysè, kàd pasáulis įtikėtų, jóg tù esì manè siuñtęs.

Ir tą šlóvę, kurią esì mán suteĨkęs, àš pérdaviau jíems, kàd jiẽ bútų víena, kaĨp mẽs ẽsame viena: àš juosè ir tù manyjè, kàd jiẽ pasíektų tóbulą vienýbę ir pasáulis pažintų, jóg tù esì manè siuñtęs ir juõs mýli taĨp, kaĨp manè mylėjai.

Tėve, àš nóriu, kàd tàvo mán pavestíeji bútų sù maniḿ teñ, kuř ir àš; kàd jiẽ pamatýtų màno šlóvę, kurią esì mán suteĨkęs, nès pamilaĨ manè priẽš pasáulio įkūrìmą.

Teisìngasis Tėve, pasáulis tavẽs nepažìno, õ àš tavè pažinaũ. Ir šìtie pažìno, jóg tù manè àtsiuntei. Àš pagársinau tàvo vařdą, ir dár gársinsiu, kàd méilė, kurià manè pamilaĨ, bútų juosè ir àš búčiau juosè".

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

SKAITINIAI VOTYVINĖMS ŠVENTŲJŲ MIŠIOMS

ŠVČ. M. MARIJOS GARBEI

Skaitiniai imami iš Bendrųjų Švč. Mergelei Marijai, p. 293—329.

ŠVENTŲJŲ ANGELŲ GARBEI

Skaitiniai imami iš šv. arkangelų šventės — rugsėjo 29 dienos, p. 192, arba iš šv. Angelų Sargų minėjimo — spalio 2 dienos, p. 199.

ŠV. JUOZAPO GARBEI

Skaitiniai imami iš šv. Juozapo iškilmės — kovo 19 dienos, p. 59, arba iš šv. Juozapo Darbininko minėjimo — gegužės 1 dienos, p. 74.

VISŲ ŠVENTŲJŲ APAŠTALŲ GARBEI

Skaitiniai imami iš šv. Simono ir Judo šventės — spalio 28 dienos, p. 217.

ŠV. APAŠTALŲ PETRO IR PAULIAUS GARBEI

Skaitiniai imami iš tų apaštalų bazilikų pašventinimo minėjimo — lapkričio 18 dienos, p. 233.

ŠV. APAŠTALO PETRO GARBEI

Skaitiniai imami iš šv. apaštalo Petro Sosto šventės — vasario 22 dienos, p. 49.

ŠV. APAŠTALO PAULIAUS GARBEI

Skaitiniai imami iš šv. Pauliaus Atsivertimo šventės — sausio 25 dienos, p. 32.

KURIO NORS VIENO ŠVENTOJO APAŠTALO GARBEI

Skaitiniai imami jo šventei skirtieji. Kai celebruojama kartu ir kurio kito apaštalo garbei ir Mišių skaitiniai nelabai jam tetinka, tai imama iš šv. Simono ir Judo Mišių — spalio 28 dienos, p. 217.

VISŲ ŠVENTŲJŲ GARBEI

Skaitiniai imami iš Visų Šventųjų iškilmės — lapkričio 1 dienos, p. 219.

VISUOTINĖS MALDOS

IMPRIMATUR

† L. POVILONIS

Praeses Conferentiae Episcopalis
Lituaniae

Kaunas, die 22 maii 1983,
in festo Pentecostes

Nr. 436.

Jei kuris šventasis ar šventoji priklauso kelioms kategorijoms (pvz., vyskupas ir kankinys, moteris ir labdarė), galima laisvai pasirinkti vienos ar kitos kategorijos formuliarą arba imti porą trejetą kreipinių iš vieno ir kito formuliaro. Taip pat kai dera turinys, visada galima imti šventųjų vyrų ar šventųjų moterų, ar įvairių šventųjų formuliarus, pritaikant giminę ir skaičių.

Atskiroms iškilmėms ir šventėms

KRISTAUS PAAUKOJIMAS

Kun.: Brangíeji, minėdami mūsų Viešpaties Jėzaus Krìstaus paaukójimą šventỹkloje, maldáukime visagãlį Diẽvą Tẽvą malónių sáu ir vìsai žmonìjai.

Vad.: Diẽve, tegù vyskupaĩ ir kunigaĩ niekadà nepaĩlsta, nešdamì tautóms Krìstaus šviẽsą. —

Visi: Meĺdžiam tavè, išklausýk mùs!

Vad.: Tegù valstýbių vadõvai geřbia žmoniũ tėises ir výkdo Diẽvo vãlią. —

Vad.: Tegù mìrštantieji keliáuja iš šiõ pasáulio Krìstaus šviesojè ir ramýbėje. —

Vad.: Tegù visì tėvaĩ žodžiù ir pãvyzdžiu móko sàvo vaikùs kilnaũs gyvẽnimo. —

Vad.: Tegù pražýsta mūsų kraštè ir parãpijoje nuoširdùmas, blaivùmas ir skaistùmas. —

Kun.: Visagãli Diẽve, tù priėmei sàvo vienãtinio Sūnaũs gyvẽnimo aũką ùž visùs žmónes; priimk ir mūsų nuolankiàs maldàs, kàd visì pažìntume ir výkdytume tàvo vãlią. Prãšome peř Krìstų, mūsų Viẽšpatį.

Visi: Ãmen.

ŠV. KAZIMIERAS

Kun.: Brangíeji, šveñtojo Lietuvõs globėjo Kazìmiero užtariamì, nuoširdžiaĩ meĺskime Viẽšpatį malónės sàvo Tėvỹnei.

Vad.: Meĺdžiame Diẽvo pagálbos Lietuvõs vyskupáms ir̃ kunigáms. —

Visi: Išklausýk mùs, Viẽšpatie!

Vad.: Meĺdžiame malónės, kàd visadà gyvéntume taikoje ir̃ láisvėje. —

Vad.: Meĺdžiame išmintiẽs ir̃ kantrýbės tėváms, kàd žodžiù ir̃ pãvyzdžiu mókytų vaikùs kilnùmo. —

Vad.: Meĺdžiame Šventõsios Dvãsios dovanų Lietuvõs jaunìmui, kàd išsáugotų tikėjimą ir̃ dõrą. —

Vad.: Meĺdžiame dvãsinės pagúodos ir̃ stiprýbės keñčiantiems ir̃ vaĩgstantiems. —

Kun.: Visagãli Diẽve, šveñtojo Kazìmiero užtarimù globók mũsų brángią tėvỹnę Lietuvą ir̃ gìnk jã nuõ visókių pavõjų. Prãšome peĩ Kristų, mũsų Viẽšpatį.

Visi: Ãmen.

ŠV. JUOZAPAS

Kun.: Brangíeji, Švenčiáusiosios Mergẽlės Marìjos sužadėtinio ir̃ visõs Kristaus šeimõs — Bažnýčios globėjo šveñtojo Juõzapo diẽną prašýkime visagãlį Diẽvą Bažnýčiai ir̃ žmonìjai reikalìngų malónių.

Vad.: Visagãli Diẽve, padėk vyskupáms ir̃ kunigáms taĩp nuoširdžiaĩ tarnáuti Bažnýčiai, kaĩp šventàsis Juõzapas tarnãvo Jėzui. —

Visi: Meĺdžiam tavè, išklausýk mùs!

Vad.: Teisingasis Dievе, įkvėpk valstybių ir tautų vadovus visadà laikýtis teisingùmo. —

Vad.: Dangaũs ir žẽmės Kūrėjau, padėk mùms sąžiningai dirbti ir bũti vertíems tàvo palaimos. —

Vad.: Galingasis Diẽve, suteĩk mũsų šeimóms vienýbę, sántaiką ir ištikimýbę. —

Vad.: Dañgiškasis Tẽve, bũk artì priẽ mirštančiųjų, kaĩp tàvo vienãtinis Sūnùs bùvo priẽ šveñtojo Juõzapo. —

Kun.: Visagãli amžinàsis Diẽve, suteĩk malónę, kàd mẽs, sekdamì šveñtojo Juõzapo pãvyzdžiu, uõliai atliktume sàvo pãreigas ir bũtume vertì gáuti ámžinąjį ãtpildą. Prãšome peř Kristų, mũsų Viẽšpatį.

Visi: Ãmen.

VIEŠPATIES APREIŠKIMAS

Kun.: Bróliai ir sẽserys, nuoširdžiaĩ pasimeĩskime Ángelo apreikštájam Švenčiáusios Mergẽlės Marìjos Sũnui, prašýdami malónių vìsai Bažnýčiai ir žmonìjai.

Vad.: Viẽšpatie Jėzau Kristau, globók sàvo Bažnýčią, kàd jì apréikštų tavè vìsai žmonìjai. —

Visi: Prãšom tavè, Viẽšpatie!

Vad.: Padėk valstýbių beĩ tautų vadõvams ir visúomenės veikėjams sąžiningai atlìkti sàvo pãreigas. —

Vad.: Stiprink suñkų gyvẽnimo krỹžių nẽšančius ir padarýk jų kančiàs išganingas. —

Vad.: Paskãtink móteris nebijóti motinỹstės ir šventaĩ atlikti jõs pãreigas. —

Vad.: Padarýk mùs visùs ištikimaĩs tàvo sekėjais.

Kun.: Amžinàsis Žõdi, dėl mūsų išgãnymo tãpęs kūnu, stìprink mùs sàvo malóne, kàd visuĩ ir visadà nuoširdžiaĩ výkdytume dangaũs Tėvo vãlią. Tù gyvenì ir viešpatáuji peĩ ámžius.

Visi: Ãmen.

ŠV. JONAS KRIKŠTYTOJAS

Kun.: Brángūs bróliai ir sẽserys, minėdami šveñtąjį Jõną Krìkštytoją, meĩskime jõ skélbtąjį Krìstų globõs Bažnýčiai ir žmonìjai.

Vad.: Viẽšpatie Jėzau Krìstau, Diẽvo Avinẽli, stìprink výskupus ir kùnigus, kàd jiẽ visuomèt strõpiai skélbtų Diẽvo vãlią.

Visi: Krìstau, išgirsk mùs! Krìstau, išklausýk mùs!

Vad.: Padėk visóms tautóms išsáugoti taĩką ir láisvę. —

Vad.: Padrąsink jaũčiančius pašaukìmą į dvãsinį lúomą. —

Vad.: Skãtink mūsų jaunìmą visuomèt brangìnti skaistùmą, blaivùmą ir nuoširdùmą. —

Vad.: Padarýk mùs visùs tikraĩs sàvo apãštalais. —

Kun.: Viẽšpatie Jėzau Krìstau, šveñtojo Jõno Krikštytojo skelbtàsis ir paródytasis Diẽvo Avinẽli, išklausýk mūsų maldàs ir suteĩk visiems išganìngų malónių. Tù gyvenì ir viešpatáuji peĩ ámžius.

Visi: Ãmen.

ŠV. APAŠTALAI PETRAS IR PAULIUS

Kun.: Brangíeji, džiaũgdamiesi šventaĩsiais apãštalais, maldáukime Diẽvą pagálbos Krìstaus Bažnýčiai ir̃ visám pasáuliui.

Vad.: Meĩldžiame pagálbos šveñtojo Pẽtro įpėdiniui pópiežiui, kàd sėkmingai vadováutų Bažnýčiai. —

Visi: Išklausýk mùs, Viẽšpatie!

Vad.: Meĩldžiame pagálbos valstýbių vadõvams, kàd tiesà ir̃ teisingumù kùrtų tautų̃ geróvę. —

Vad.: Meĩldžiame malónės vyskupáms ir̃ kunigáms, kàd bũtų tikrì Krìstaus apãštalai. —

Vad.: Meĩldžiame malónės, kàd ir̃ mũsų tautà susiláuktų daugiaũ šventų̃jų. —

Vad.: Meĩldžiame ištvermės sáu patíems, kàd visì bũtume ištikimì Krìstui ir̃ jõ Bažnýčiai. —

Kun.: Visagãli Diẽve, malõniai priimk̃ mũsų maldãvimus ir̃ padarýk, kàd, ùžtariant šventíesiems apãštalams Pẽtrui ir̃ Paũliui, Bažnýčia visadà džiaũgtųsi sàvo tikinčiųjų tvìrtu tikė̃jimu ir̃ dorù gyvẽnimu. Prãšome peř Krìstų, mũsų Viẽšpatį.

Visi: Ãmen.

KRISTAUS ATSIMAINYMAS

Kun.: Brangíeji, žmogumì tãpęs Diẽvas Sūnùs nė tik dalìjasi sù mumìs visaĩs vargaĩs, bèt ir̃ spiñdi diẽviška didýbe. Meĩlskime, kàd jìs visadà spindė̃tų ir̃ mũsų gyvẽnime.

Vad.: Viẽšpatie Jė̃zau Krìstau, mylimàsis Tė̃vo Sūnaũ, spindė̃k visuomèt sàvo tikinčiųjų darbuosè. —

Visi: Meĩldžiam tavè, išklausýk mùs!

Vad.: Apšviẽsk tyrinėtojus ir mókslininkus, kàd jiẽ nuoširdžiaĩ tarnáutų tiẽsai. —

Vad.: Stìprink visų̃ prispaustų̃jų ir nelaimìngųjų vìltį. —

Vad.: Paskãtink mùs visadà gyvénti pagaĩ tàvo mókslą. —

Vad.: Léisk mùms išvýsti tavė dangujè ir džiaũgtis peř ámžius. —

Kun.: Viẽšpatie Jėzau Krìstau, mylimàsis Tėvo Sūnaũ, išblaškýk mūsų nežiniõs tamsýbes, kàd vìs geriaũ tavė pažintume, nuoširdžiaũ tavę̃s klausýtume ir, atlikę̃ sàvo ùžduotį šiamè pasáulyje, bū̃tume vertì regė̃ti tàvo grožýbę dangujè, kuř tù gyvenì ir viešpatáuji peř ámžius.

Visi: Ãmen.

ŠVČ. MERGELĖS MARIJOS ĖMIMAS Į DANGŲ

Kun.: Brangíeji, džiaũgdamiesi nepàprastu Marìjos išáukštinimu, meĩskime visagãlį Diẽvą malónių sáu ir kitiems šiõs žẽmės keleĩviams.

Vad.: Prãšome Diẽvą, kàd Marìjos globójama Bažnýčia sėkmìngai vèstų sàvo vaikùs į̃ šventùmą. —

Visi: Išklausýk mùs, Viẽšpatie!

Vad.: Prãšome Diẽvą, kàd mū̃sų jaunìmas dár labiaũ pamiltų Marìją ir pasèktų jõs dorýbėmis. —

Vad.: Prãšome Diẽvą, kàd visì seřgantys ir vařgstantys susiláuktų Marìjos pagálbos. —

Vad.: Prãšome malónės, kàd mū̃sų parãpijoje ir Tėvỹnėje vìs labiaũ klestė̃tų blaivùmas ir skaistùmas. —

Vad.: Prãšome Diẽvą, kàd visiems čià susiriñkusiems Marijà padėtų pasiekti laimìngą amžinýbę. —

Kun.: Visagãli Diẽve, Švenčiáusiąją Mergẽlę Marìją iškėlęs į dañgiškąją gařbę, peř jã paródyk žmõgui jõ išáukštinimą iř padėk nuõlat veřžtis į tavè. Prãšome peř Krìstų, mũsų Viẽšpatį.

Visi: Ãmen.

ŠVČ. M. MARIJOS GIMIMAS

Kun.: Brangíeji, sàvo dañgiškosios Mótinos gimìmo diẽną švęsdamì, meĺskime jõs užtarìmo iř globõs vìsai mũsų Tėvỹnei.

Vad.: Marìja, globók Nẽmuno šãlį iř neatstùmk tavė mýlinčios lietùvio širdiẽs. —

Visi: Meĺski ùž mùs!

Vad.: Marìja, išmeĺsk mùms stiprýbės iškęsti šiõs žẽmės vargùs; tegù visàd šviẽčia Tėvỹnei tik giẽdras, saulėtas dangùs. —

Vad.: Marìja, padėk mùms mylėti tavė taĭp karštaĭ, kàd núodėmės, vařgas, dejõnės pranỹktų tařp žmoniũ amžinaĭ. —

Vad.: Marìja, šviẽsk mùms iš stebùklais garsiõs Šiluvos iř bũk dvãsinė Valdõvė visõs Lietuvõs. —

Vad.: Marìja, tù Mótina Bažnýčiai, sveikatà ligóniams, pagúoda nuliũdusiems iř Aušrõs Žvaigždẽ išgãnymo rýto láukiantiems. —

Kun.: Léisk mùms, Viẽšpatie Jėzau, visadà naudótis Švenčiáusiosios tàvo Gimdýtojos Mergẽlės Marìjos užtarimù iř peř jã artėti priẽ tavęs. Tù gyvenì iř viešpatáuji peř ámžius.

Visi: Ãmen.

ŠV. KRYŽIAUS IŠAUKŠTINIMAS

Kun.: Brangíeji, Krìstus sàvo mirtimì añt krỹžiaus atvėrė išgãnymo šaltìnį vìsai žmonìjai. Todẽl kreĩpiamės į Krìstų sù didžiù pasitikėjimu.

Vad.: Viẽšpatie Jėzau, sàvo mirtimì pašvéntinęs ir išáukštinęs krỹžių, paródyk visóms tautóms išganìngąjį tàvo tikėjimą. —

Visi: Prãšom tavė, Viẽšpatie!

Vad.: Mókyk tikinčiuosius nóriai nèšti kasdiẽnį pareigũ krỹžių. —

Vad.: Neléisk, kàd mũsų tautõs žmónės nustótų geřbti šveñtąjį krỹžių. —

Vad.: Pašvéntink seřgančiųjų skausmùs ir vařgstančiųjų vařgą. —

Vad.: Stìprink mũsų dvãsios ir kũno jėgàs gyvẽnimo sunkùmuose. —

Kun.: Geràsis ir gailestìngasis Jėzau, globók mùs džiaũgsmo ir skaũsmo valandomìs; sàvo šventúoju krỹžiumi tólink nuõ mũsų vìsàs nẽgandas ir padėk visíems saũgiai pasíekti amžinýbės úostą. Tù gyvenì ir viešpatáuji peř ámžius.

Visi: Ãmen.

ŠVENTIEJI ANGELAI

Kun.: Brangíeji, Diẽvas paródo mùms sàvo gerùmą ir tuõ, kàd siuñčia pagálbon ángelus. Meĩskime tàd Viẽšpatį Bažnýčiai ir žmonìjai reikalìngos pagálbos, viẽnydamiesi sù angelaĩs.

Vad.: Amžinàsis Diẽve, dangaũs ir žẽmės Viẽšpatie, siųsk sàvo šventúosius ángelus, kàd jiẽ nuõlat sáugotų ir gìntų Bažnýčią. —

Visi: Meĩldžiam tavè, išklausýk mùs!

Vad.: Tegù Angelaĩ Sargaĩ sáugo mũsų parãpijos vaikùs nuõ papiktinimų ir neláimių. —

Vad.: Tegù šventíeji angelaĩ paskãtina ir pàdeda mũsų jaunìmui vìs labiaũ pamìlti kilnùmą ir tyrùmą. —

Vad.: Peř sàvo ángelus mókyk visàs tautàs ir valstýbes gyvénti taikojè ir méilėje. —

Vad.: Sudraũsk visùs, kuriẽ kitùs piktina, áukštindami blõgį. —

Vad.: Tegù šventíeji angelaĩ nuõlat sáugo tavúosius žmónes nuõ visókių neláimių. —

Kun.: Amžinàsis Diẽve, dangaũs ir žẽmės Viẽšpatie, peř sàvo šventúosius ángelus sáugok mùs nuõ visókių pavõjų ir nuõlat skãtink į gerúosius dárbus, kàd bũtume vertì dangujè sù angelaĩs tavè gárbinti. Prãšome peř Krìstų, mũsų Viẽšpatį.

Visi: Ãmen.

VISI ŠVENTIEJI

Kun.: Brangieji, pasitikėdami šventųjų užtarimù, meĩskime Diẽvą vìsai žmonìjai šventùmo dvãsios.

Vad.: Prãšome Šventõsios Dvãsios įkvėpìmo, kàd visì Bažnýčios vaikaĩ nuõlat síektų šventùmo. —

Visi: Išklausýk mùs, Viẽšpatie!

Vad.: Prãšome malónės, kàd ir mũsų tautà susiláuktų daugiaũ šventųjų. —

Vad.: Prãšome ištvermės ir stiprýbės visíems síekiantiems kilnèsnio gyvẽnimo. —

Vad.: Prãšome Diẽvą pagálbos, kàd mũsų parãpija ir Tėvỹnė spindėtų blaivumù ir skaistumù, nuoširdumù ir vienýbe. —

Vad.: Prãšome malónės, kàd tàptume vertì džiaũgtis dangujè sù šventaĩsiais. —

Kun.: Visagãli Viẽšpatie Diẽve, išklausýk mũsų maldàs ir visų šventųjų užtarimù sáugok mùs nuõ neláimių ir dvãsinio skuřdo, patráuk į šventùmo kẽlią. Prãšome peř Krìstų, mũsų Viẽšpatį.

Visi: Ãmen.

ŠVČ. M. MARIJA, GAILESTINGUMO MOTINA

Kun.: Brangíeji, sù kũdikišku pasitikėjimu kreĩpkimės į gailestìngąją mũsų mótiną Marìją, prašýdami jõs globõs.

Vad.: Gailestìngoji Mótina, šviẽčianti aukštaĩ dangujè, užtařki mùs dabař, užtãrusi tíek jaũ kařtų. —

Visi: Meĩlski ùž mùs!

Vad.: Marìja, tù daũg galì pàs Visagãlį — užtařki míelą mũsų šãlį. —

Vad.: Marìja, peř ámžius tù mũsų tėvùs globójai ir gýnei, bũk ir mùms maloninga, dangaũs pagálbos išmeĩsk Tėvỹnei. —

Vad.: Marìja, padėk visíems tavė gárbinantiems žmonėms gyvénti taikojè ir džiaũgtis geróve. —

Vad.: Marìja, bũk mũsų širdỹ, maldõj ir darbuõs, išlaikýk Bažnýčios širdyjè šalẽlę Lietuvõs. —

Kun.: Visagãli Diẽve, léisk mùms džiaũgtis Švenčiáusiosios Mergẽlės Marìjos, Gailestingùmo Mótinos, užtari-

mù iř visadà gyvénti tàvo malónėje. Prãšome peř Krìstų, mũsų Viẽšpatį.

Visi: Ãmen.

ŠVČ. M. MARIJOS NEKALTASIS PRASIDĖJIMAS

Kun.: Brangíeji, džiaũgdamiesi nekaltù Švenčiáusios Mergẽlės Marìjos prasidėjimù, maldáukime Diẽvą ùž savè iř kitùs.

Vad.: Diẽve, tegù tàvo Bažnýčios šventùmas vìs labiaũ šviẽčia žmonìjai. —

Visi: Meĺdžiam tavè, išklausýk mùs!

Vad.: Tegù nekaltõsios Marìjos mylėtojai, jõs garbẽs skleidėjai pasíekia dañgų iř altõriaus gařbę. —

Vad.: Tegù krikščiónys tėvaĩ nóriai iř išmintìngai pàdeda sàvo vaikáms pažìnti ámžinąjį pašaukìmą. —

Vad.: Tegù visì seřgantys iř gyvẽnimo sunkumùs keñčiantys pàtiria Švenčiáusios Mergẽlės glõbą. —

Vad.: Tegù vìs daugiaũ mergáičių ištvermìngai síekia šventùmo. —

Vad.: Tegù visì čià susiriñkusieji dár labiaũ pamìlsta Marìją iř sẽka jõs dorýbėmis. —

Kun.: Išklausýk, Viẽšpatie, sàvo žmoniũ maldàs iř padarýk, kàd tavóji Bažnýčia, Nekaltõsios Mergẽlės užtariamà, nuõlat spindėtų pasáulyje kaĩp nuostabiáusio kilnùmo žvaigždẽ. Prãšome peř Krìstų, mũsų Viẽšpatį.

Visi: Ãmen.

ŠV. STEPONAS

Kun.: Brangíeji, pìrmojo Bažnýčios kañkinio šveñtojo Stẽpono diẽną maldáukime Diẽvą jõ dvãsios šių laikų Bažnýčiai.

Vad.: Diẽve, tegù kankinių užtarìmas ir̃ pavyzdỹs stìprina mũsų tikẽjimą. —

Visi: Prãšom tavė, Viẽšpatie!

Vad.: Tegù visì diãkonai ir̃ kunigaĩ šventaĩ atliẽka sàvo pãreigas. —

Vad.: Tegù kankinių aukà paklýdusiems peĩno malónę pažìnti tiẽsą. —

Vad.: Tegù šventàsis Stẽponas paskãtina ir̃ mùs meĩsti Diẽvo gailestingùmo sàvo príešams. —

Vad.: Tegù šventàsis Stẽponas ir̃ ḳitì kankiniaĩ įḳvepia mùms stiprýbės gyvẽnimo sunkùmuose. —

Kun.: Pirmájam Bažnýčios kañkiniui šventájam Stẽponui ùžtariant, išklausýk, Viẽšpatie, mũsų maldàs, atgaivink mũsų dvãsią, sustìprink tikẽjimą, vìltį ir̃ méilę. Prãšome peř Krìstų, mũsų Viẽšpatį.

Visi: Ãmen.

Įvairioms šventėms ir minėjimams

BAŽNYČIOS PAŠVENTINIMO METINĖS

Tinka ir šventųjų parapijos ar vyskupijos globėjų dienomis.

Kun.: Brángūs bróliai ir sẽserys! Minėdami mūsų bažnýčios (mūsų vyskupìjos kãtedros) pašvéntinimo mẽtines ir pasitikėdami parãpijos (vyskupìjos) globėjo šveñtojo*** užtarimù, nuoširdžiaĩ maldáukime Viẽšpatį ùž šią bažnýtinę bendrúomenę.

Vad.: Visagãli Diẽve, globók mūsų vyskupìją ir parãpiją ir sáugok nuõ visókių neláimių. —

Visi: Prãšom tavė, Viẽšpatie!

Vad.: Padarýk mùs tikraĩs tàvo tiesõs ir méilės liùdytojais. —

Vad.: Mókyk mùs víenas kìtą užjaũsti ir žodžiù beĩ dárbu víenas kitám padėti. —

Vad.: Tegù šìs altõrius mùs visùs padãro tàvo vaikaĩs ir víenas kitám bróliais. —

Vad.: Láimink bažnýčių darbúotojus ir gẽradarius. —

Vad.: Suteĩk mūsų parãpijos mìrusiesiems ámžinąjį džiaũgsmą. —

Kun.: Visagãli amžinàsis Diẽve, mūsų dañgiškasis Tẽve, išklausýk sutartinės mūsų maldàs ir suteĩk, kõ pasitikėdami tavė maldáujame peř Krìstų, mūsų Viẽšpatį.

Visi: Ãmen.

ŠVČ. MERGELĖ MARIJA

Kun.: Brángūs bróliai ir sẽserys, nuoširdžiaĩ kreĩpkimės į meilingąją Krìstaus Mótiną, dìdžiąją mūsų užtarẽją ir Diẽvo malónių tárpininkę, Švenčiáusiąją Mergẽlę Marìją.

Vad.: Marìja, Išganýtojo Mótina, padėk žmonìjai sugrįžti pàs Diẽvą. —

Visi: Meĩlski ùž mùs!

Vad.: Marìja, Diẽvo malónių tárpininke, išmeĩsk reikalingos pagálbos Krìsťaus vynuogýno darbiniñkams. —

Vad.: Marìja, nusidėjėlių gynėja, užtaĩk atgailójančius. —

Vad.: Marìja, nuliūdusiųjų pagúoda, globók vargšùs ir nelaimingus. —

Vad.: Marìja, visų̃ šventų̃jų Karalíene, išmókyk mùs sàvo dorýbių. —

Kun.: Viẽšpatie Jėzau Krìstau, léisk mùms pasinaudóti Švenčiáusios Mergẽlės Marìjos užtarimù ir peĩ jį̃ priartėti priẽ tavę̃s. Tù gyvenì ir viešpatáuji peĩ ámžius.

Visi: Ãmen.

ŠVČ. MERGELĖ MARIJA, BAŽNYČIOS MOTINA

Kun.: Mylimíeji! Šventóji Marijà suláukė Šventõsios Dvãsios atsiuntìmo, meĩsdamasi kartù sù apãštalais. Pasitikėdami jõs užtarimù, kreĩpkimės į Jõs Sū́nų, mūsų Tárpininką pàs Tėvą.

Vad.: Viẽšpatie Jėzau Krìstau, Mergẽlės Marìjos Sū-

naũ! Padėk tikintiesiems klausýti Diẽvo žõdžio ir jõ laikýtis taĩp, kaĩp jõ klaũsė ir laĩkėsi Marijà. —

Visi: Prãšom tavė, Viẽšpatie!

Vad.: Marìjos tikėjimu ir klusnumù ródyk Bažnýčios nariáms kẽlią į ámžinąjį gyvẽnimą. —

Vad.: Išsáugok mũsų tautojè pãgarbą móterų dõrai ir motiniỹstei. —

Vad.: Léisk visíems našláičiams beĩ apleistíems vaikáms rásti tikraĩ mótinišką méilę. —

Vad.: Pasigailėk nusidėjėlių, kaĩ jiẽ šaũkiasi Marìjos užtarìmo. —

Vad.: Išmókyk mùs Marìjoje mylėti šviẽsų Bažnýčios ideãlą ir juõ gyvénti. —

Kun.: Visagãli Diẽve, paláimintoji Mergẽlė Marijà, tàvo Mótina ir mũsų dvãsinė Mótina, põ krỹžiumi tãpo mũsų Mótina ir Karalíene; tàd léisk visai Bažnýčiai patirti jõs mótinišką glõbą čià, žẽmėje, ir kartù sù jà džiaũgtis dangujè. Prãšome peř Krìstų, mũsų Viẽšpatį.

Visi: Ãmen.

ŠVENTIEJI APAŠTALAI

Kun.: Brangíeji, minėdami šveñtąjį apãštalą *** ir pasitikėdami jõ užtarimù, kreĩpkimės į apãštalų mókytoją Krìstų, prašýdami jõ malónės Bažnýčiai ir žmonìjai.

Vad.: Viẽšpatie Jėzau Krìstau, apãštalų mókytojau, padėk sàvo Bažnýčiai visuomèt tvirtaĩ stovėti añt apãštalų pãmato. —

Visi: Krìstau, išgiřsk mùs! Krìstau, išklausýk mùs!

Vad.: Stiprink apãštalų įpėdinius výskupus ir jų̃ pa-

dėjėjus kùnigus, kàd bůtų tvirti Evangèlijos skelbėjai. —

Vad.: Įkvėpk valstýbių vadovùs ir pareigūnùs geřbti žmonių téises ir síekti visų piliečių geróvės. —

Vad.: Siųsk Evangèlijos skelbėjus į visàs tautàs ir padėk jiems pasiekti visùs žmónes. —

Vad.: Vėrgiškos báimės slėgiamus žmónes vèsk į Diẽvo vaikų láisvę. —

Vad.: Pažãdink mumysė apaštalãvimo dvãsią ir padėk mùms tavė skélbti visù sàvo gyvẽnimu. —

Kun.: Viẽšpatie Jėzau Kristau, tù išsirinkaĩ ir paskýrei apãštalus, kàd nèštų tàvo vařdą tautóms ir nèt sàvo kraujù paliùdytų Evangèlijos tiẽsą; léisk ir mùms, jų užtariamiems, tõs tiesõs strõpiai laikýtis ir kitiems ją skélbti. Tù gyvenì ir viešpatáuji peř ámžius.

Visi: Ãmen.

ŠVENTIEJI EVANGELISTAI

Kun.: Brangíeji! Kristus mùms léidžia stìprintis Evangèlijoje užrašýtu jõ žodžiù. Todėl maldáukime jõ nesiliáujančio gerùmo, pasitikėdami (apãštalo ir) evangelìsto *** užtarimù.

Vad.: Viẽšpatie Jėzau Kristau, evangelistų įkvėpėjau! Pripìldyk sàvo Bažnýčią pagúodos ir jėgõs, tẽkančios iš Šveñtojo Rãšto tuřtų. —

Visi: Kristau, išgiřsk mùs! Kristau, išklausýk mùs!

Vad.: Apšviẽsk teologùs ir pamókslininkus, kàd jiẽ sėkmingai skleĩstų tikėjimo šviẽsą. —

Vad.: Sužãdink mumysė dìdelį troškimą geraĩ pažìnti tàvo Apreiškimą. —

Vad.: Láimink mókslo darbúotojus, spaudõs ir mẽno veikẽjus, stìprink jų̃ tiesõs ir gẽrio méilę. —

Vad.: Globók mùs dvãsios kovosė, gýdyk músų síelos žaizdàs. —

Kun.: Viẽšpatie, músų Diẽve, ùžtariant tàvo šventájam (apãštalui ir) evangelìstui ***, nuõlat mùs sáugok ir dẽl núopelnų tų̃ garbìngų Globẽjų, kuriẽ ùgdė jáuną tàvo Bažnýčią, saũgiai jã vèsk peĩ pasáulio pavojùs. Prãšome peĩ Krìstų, músų Viẽšpatį.

Visi: Ãmen.

ŠVENTIEJI KANKINIAI

Kun.: Bróliai ir sẽserys, minėdami šveñtąjį kañkinį *** (šveñtąją kañkinę ***, šventúosius kañkinius *** ir ***), ir pasitikėdami jõ (jõs, jų̃) užtarimù, maldáukime Diẽvą pagálbos, kàd ir mẽs pajẽgtume įveĩkti žmõgiškąjį silpnùmą.

Vad.: Visagãli Diẽve, padẽk visíems krikščiónims tvirtaĩ laikýtis sàvo tikẽjimo ir drąsiai jį̃ išpažìnti. —

Visi: Prãšom tavè, Viẽšpatie!

Vad.: Sustìprink ir pagúosk visùs keñčiančius dẽl tikẽjimo. —

Vad.: Padarýk, kàd kankinių̃ kraũjas bútų naujų̃ krikščiónių sẽkla. —

Vad.: Léisk ir tikẽjimo príešams pažìnti jõ kilnùmą ir grõžį. —

Vad.: Kankinių̃ pãvyzdžiu skãtink mùs ryžtingai atlìkti visàs sàvo pãreigas. —

Kun.: Visagãli Diẽve, dúok mùms stiprýbės, kàd ir̃ sunkiáusiomis aplinkýbėmis ištvermìngai laikýtumės tikẽjimo, dẽl kuriõ tàvo šventíeji kankiniaĩ sù džiaugsmù paaukójo gyvýbę. Prãšome per̃ Krìstų, mũsų Viẽšpatį.

Visi: Ãmen.

ŠVENTOSIOS KANKINĖS

Kun.: Mylimíeji! Vienìngai, kupinì pasitikẽjimo, maldáukime Diẽvą, kuriõ malónės galýbė pasiródė šventõsios *** gyvẽnime ir̃ mirtyjè.

Vad.: Šventàsis, galingasis, nemarùsis Diẽve! Stìprink nesugriáunamą Bažnýčios ištikimýbę Krìstui. —

Visi: Meĩldžiam tavè, išklausýk mùs!

Vad.: Apsáugok mũsų taũtą nuõ vergãvimo alkohòliui ir̃ palaidùmui. —

Vad.: Krikščiónėms móterims ir̃ mergáitėms suteĩk narsùmo, tyrùmo ir̃ dvãsinio džiaũgsmo. —

Vad.: Į̃ pavõjų patẽkusiam beĩ paklýdusiam jaunìmui paródyk išsigélbėjimo kẽlią. —

Vad.: Sáugok žmoniũ asmeñs ir̃ tikẽjimo láisvę nuõ neteisìngų suvaržymų. —

Vad.: Gúosk visùs, kuriẽ keñčia nemalonumùs ir̃ vargùs dẽl ištikimýbės táu. —

Kun.: Diẽve, visų̃ dovanų̃ Šaltìni ir̃ Teikẽjau! Tù vìsą žmonìją kvietì priẽ savẽs ir̃ nèt švelnióms būtýbėms suteikì drąsõs tàpti kankinėmis; jų̃ pãvyzdžiu mókyk Bažnýčios nariùs drąsiai dẽl tavẽs kentẽti ir̃ vienus kitíems dangaũs viltiẽs įkvẽpti. Prãšome per̃ Krìstų, mũsų Viẽšpatį.

Visi: Ãmen.

ŠVENTIEJI POPIEŽIAI

Kun.: Brángūs bróliai ir sẽserys! Diẽvas, pašaũkęs siĮpną žvẽjį bũti Bažnýčios pãmatu, paródė, kokià galìnga yrà jõ malónė. Tàd meĮskime Išganýtoją draugė sù šventúoju Petrù ir jõ Įpėdiniu šventúoju ***, kurĮ šiañdien mìnime, prašýdami paláimos Bažnýčiai ir pasáuliui.

Vad.: Viẽšpatie Jėzau Krìstau, gývojo Diẽvo Sūnaũ! Padėk mũsų Šventájam Tėvui *** tvirtaĮ išpažìnti Pẽtro tikėjimą ir jĮ skélbti. —

Visi: Prãšom tavė, Viẽšpatie!

Vad.: Gaivìnk ir stiprink visų vyskupų rỹšį sù Pẽtro Įpėdiniu. —

Vad.: Padėk visúomenės vadõvams kovóti sù nusikaltìmais ir kélti doróvę. —

Vad.: Ródyk visiems klýstantiems kẽlią Į apãštalų tikėjimą. —

Vad.: Dúok, kàd mẽs pagarbiaĮ priimtume kiekvieną Šveñtojo Tẽvo ir vyskupų žõdį. —

Vad.: Padėk mùms apaštaláuti gerù sàvo pãvyzdžiu. —

Kun.: Visagãli amžinàsis Diẽve, tegù tavóji tautà nuoširdžiaĮ laĮkosi vienýbės sù šveñtojo apãštalo Pẽtro Įpėdiniu, kurìs móko pažìnti tavė, vieną tikrąjį Diẽvą; dúok, kàd, jõ vedamì, mẽs visadà bũtume táu ištikimì. Prãšome peř Krìstų, mũsų Viẽšpatį.

Visi: Ãmen.

ŠVENTIEJI BAŽNYČIOS MOKYTOJAI

Kun.: Brangíeji! Diẽvas visaĮs laikaĮs siųsdavo sàvo Bažnýčiai tiesõs liùdytojų, tàd, šveñtojo (šventõsios) Bažnýčios mókytojo (-s) *** užtariamì, meĮskime išmintiẽs ir méilės malónių.

Vad.: Tiesõs ir méilės Diẽve! Pažãdink sàvo Bažnýčiai naujų šventų mókytojų. —

Visi: Prãšom tavė, Viẽšpatie!

Vad.: Léisk sàvo Bažnýčiai tàpti visų tautų sąžine. —

Vad.: Visíems žmonėms užtikrink tyrinėjimo ir įsitikinimų láisvę. —

Vad.: Besivýstančioms tautóms ir mažiaũ išsilãvinusiems žmonėms paródyk kẽlią į dvãsinę kultũrą. —

Vad.: Klýstančiųjų širdis atvérk Tiesõs Naujíenai. —

Vad.: Padėk mùms nenuilstamai kovóti sù sàvo klaidomìs, išlaikýti tikėjimą ir šventėti. —

Kun.: Diẽve, dangaũs Tẽve, apšviẽsk sàvo taũtą dvãsiniu mókslu; šveñtojo (šventõsios) *** pavyzdỹs tepagilina mũsų sąmoningùmą, õ jõ (jõs) globà tesustiprina pasitikėjimą tavimì. Prãšome peř Krìstų, mũsų Viẽšpatį.

Visi: Ãmen.

ŠVENTIEJI VYSKUPAI

Kun.: Brángūs bróliai ir sẽserys! Kartù sù šventúoju výskupu (ir kañkiniu) *** visì víena širdimì maldáukime Išganýtoją, kurìs mùs nuõlat ùžtaria sàvo Tẽvui.

Vad.: Viẽšpatie Jėzau, Vyriáusias mũsų Ganýtojau! Padėk sàvo apãštalų įpėdiniams vyskupáms visadà skélbti sveĩką mókslą. —

Visi: Meldžiam tavė, išklausýk mùs!

Vad.: Skãtink tautų vadovùs taĩkiai bendradarbiáuti kẽliant medžiaginę ir dvãsinę geróvę. —

Vad.: Visíems, kuriẽ móko visúomenę, primiñk, kàd turẽs táu dúoti apýskaitą. —

Vad.: Būk gailestingas atkritusiems ir atšalusiems krikščiónims, grąžink vienýbę ir uolùmą. —

Vad.: Mìrusiems vyskupáms ir kunigáms suteĩki dangaũs láimę. —

Vad.: Išmókyk mùs sàvo gabumùs ir malónės dóvanas strõpiai naudóti tàvo garbei, žmonių lãbui. —

Kun.: Viẽšpatie, mũsų Diẽve! Tikėjimas, kurį šventieji vyskupaĩ skleĩdė ir gýnė, nùvedė juõs į šviẽsią amžinýbę; sustiprink ir mũsų tikėjimą beĩ vìltį, kàd, tàvo rañkos vedamì, tvirtaĩ žeñgtume tiesõs ir méilės keliù. Prãšome peř Krìstų, mũsų Viẽšpatį.

Visi: Ãmen.

ŠVENTIEJI KUNIGAI

Kun.: Brángūs bróliai ir sẽserys! Ùžtariant šventájam kùnigui ***, visì víena širdimì kreĩpkimės į Krìstų, mũsų Aukščiáusiąjį Kùnigą ir Tárpininką pàs Diẽvą.

Vad.: Viẽšpatie Jėzau Krìstau, amžinàsis Kùnige! Tegù kunigaĩ, skelbdamì tàvo žõdį ir teikdamì sakramentùs, pãtys tam̃pa šventì. —

Visi: Meĩldžiam tavė, išklausýk mùs!

Vad.: Tegù Bažnýčia ir jõs tarnaĩ išmintingai pagélbsti visúomenei spréndžiant jõs problemàs. —

Vad.: Sàvo kunigų lũpomis gúosk ligónius ir nelaimìnguosius. —

Vad.: Siųsk gerų ganýtojų tiems, kuriẽ nebejaũčia prasmės gyvénti. —

Vad.: Suteĩk sveikãtos mũsų dvãsios vadõvams ir láimink šveñtą jų dárbą. —

Vad.: Geriáusiems mũsų parãpijos jaunuõliams suteĩk kunigỹstės malónę. —

Kun.: Diẽve, dangaũs Tẽve, léisk tikintiesiems sàvo ganýtojus mylẽti, õ ganýtojams — sù méile tikintiesiems tarnáuti; kàd ganýtojai ĩr tikintieji méilės tarnỹstėje ištvértų, teĩk jiems teisingùmo ĩr gerùmo malónių. Prãšome peř Krìstų, mũsų Viẽšpatį.

Visi: Ãmen.

ŠVENTOSIOS MERGELĖS

Kun.: Brángūs bróliai ĩr sẽserys, pasitikėdami šventõsios mergẽlės (ĩr kankinẽs) *** užtarimù, visì kartù melskime žmonìjos Išganýtoją, kuriám jì visà širdimì bùvo atsidãvusi.

Vad.: Viẽšpatie Jėzau Krìstau, Mergẽlės Marìjos Sūnaũ, láimink vienuolès ĩr skaistýbėje gyvénti pasirýžusias pasaulietės. —

Visi: Meĺdžiam tavė, išklausýk mùs!

Vad.: Pasiaukójančiu nekaltų̃ sielų pãvyzdžiu ĩr dárbu paskleĩsk Bažnýčioje šventùmo dvãsią. —

Vad.: Sáugok jaunìmą nuõ papiktinimų ĩr skãtink jį̃ brangìnt skaistùmą beĩ širdiẽs gerùmą. —

Vad.: Siūsk ligóniams, senẽliams ĩr vaikáms rūpestìngų slaugýtojų, globėjų ĩr áuklėtojų. —

Vad.: Išmókyk mùs nugalėti neskaisčiùs pólinkius ĩr týra širdimì táu tarnáuti. —

Kun.: Viẽšpatie Jėzau Krìstau! Týras, gražùs ĩr pamaldùs šventõsios mergẽlės *** gyvẽnimas teįkvepia mùms rỹžto, õ jõs užtarìmas tenupeĺno tàvo pagálbos. Tù gyvenì ĩr viešpatáuji peř ámžius.

Visi: Ãmen.

ŠVENTIEJI VYRAI

Kun.: Bróliai sẽserys! Šventųjų maĩdos ìt kvãpūs smilkalaĩ kỹla aukštỹn priẽ Diẽvo Sósto. Todẽl, pasitikẽjimo kupinì, kartù sù šventúoju *** meĩskime Diẽvą gailestingùmo.

Vad.: Šventàsis, galìngasis, amžinàsis Diẽve! Apdovanók sàvo taũtą — Bažnýčią visokeriópomis Šventõsios Dvãsios dovanomis. —

Visi: Prãšom tavė, Viẽšpatie!

Vad.: Jaunuõliams ir výrams įkvẽpk darbštùmo ir atsakomýbės jaũsmo. —

Vad.: Skãtink visùs piliečiùs sąžiningai atidúoti, kàs žmonių — žmonẽms ir kàs Diẽvo — Diẽvui. —

Vad.: Nutólusiems nuõ tikẽjimo dúok sàvo šviesõs, kàd ir jiẽ supràstų, jóg tìk tavyjè ràs tìkrąją láimę. —

Vad.: Sáugok visùs prislėgtúosius nuõ suabejójimo tàvo gerumù ir galýbe. —

Vad.: Šventája Mišių aukà stìprink mũsų vienýbę ir tarpùsavio méilę. —

Kun.: Vìsagãli Diẽve, šveñtojo *** kilnùs gyvẽnimas ir amžinóji garbẽ yrà tàvo malónės kūrinỹs; léisk jám kaĩp galìngam užtarẽjui mũsų vardù stóti priẽš tàvo sóstą. Prãšome peř Krìstų, mũsų Viẽšpatį.

Visi: Ãmen.

ŠVENTOSIOS MOTERYS

Kun.: Mylimíeji! Šventõsios *** užtariamì, kreĩpkimės į Diẽvą, kurìs mielaĩ dúoda vìsa, kõ reĩkia išgãnymui.

Vad.: Diẽve, mũsų prieglauda ir stiprýbe! Pažãdink

sàvo Bažnýčioje kuõ daugiaũ móterų, kupinų gývo tikėjimo ir stipriõs méilės. —

Visi: Prãšom tavė, Viẽšpatie!

Vad.: Padarýk, kàd šeimų mótinos ištikimaĩ sáugotų gerùs mũsų tautõs pãpročius. —

Vad.: Pamókyk visùs žmónes pagarbiaĩ vértinti móterų dárbą, kūrýbą ir dõrą. —

Vad.: Išklausýk maldàs mótinų, besisíelojančių dẽl sàvo nesveikų ar suklýdusių vaikų. —

Vad.: Šveĺnink našlių širdgėlą, kreĩpdamas jų žviĺgsnį į prisikėlimą, kurį pasíeksime dẽl Kristaus núopelnų. —

Vad.: Láimink mũsų parãpijos móteris, atliẽkančias krikščióniško gailestingùmo dárbus. —

Kun.: Viẽšpatie, mũsų Diẽve, globók ir sáugok sàvo taũtą, kurì šaũkiasi tavęs, ir, ùžtariant šveñtajai ***, léisk mùms bè kliũčių pasíekti taĩ, kõ tavė sù dìdeliu pasitikėjimu maldáujame peř Krìstų, mũsų Viẽšpatį.

Visi: Ãmen.

ŠVENTIEJI VIENUOLIAI

Kun.: Mylimíeji! Diẽvas sàvo tarnų nepaliẽka bè globõs. Todẽl, kupinì pasitikėjimo, visì kartù meĺskime jõ pagálbos.

Vad.: Méilės ir taikõs Diẽve! Suteĩk malónę, kàd visì Bažnýčios nariaĩ brangìntų skaistùmą, netuřtą ir klusnùmą. —

Visi: Išklausýk mùs, Viẽšpatie!

Vad.: Padėk kunigáms ir vienuõliams sėkmingai darbúotis Bažnýčios atsinaũjinimui. —

Vad.: Jauníems žmonėms padėk ràsti pašaukìmą, ku-

riamė geriáusiai sunaudótų sàvo gabumùs visúomenės ĩr Bažnýčios lãbui. —

Vad.: Apsiléidusiems ĩr abejingiems krikščiónims suteĩk naũjo užsidegimo. —

Vad.: Vienuõlių veikimù paleñgvink žmonių kũno beĩ síelos vargùs. —

Vad.: Mùs pačiùs sustiprink, kàd ištikimaĩ sèktume Krìstumi. —

Kun.: Viẽšpatie, mũsų Diẽvė, išklausýk sàvo taũtą, kurì sù šventúoju (šventąja) *** meĩdžia tavė; suteĩk dvãsios džiaũgsmo ĩr ramýbės mũsų dienomìs, išmókyk mùs geraĩ naudótis šventùmo príemonėmis — sakrameñtais. Prãšome peř Krìstų, mũsų Viẽšpatį.

Visi: Ãmen.

ŠVENTIEJI LABDARIAI IR AUKLĖTOJAI

Kun.: Bróliai sẽserys! Visì sutartinaĩ maldáukime tẽviškąjį Diẽvo gerùmą, užtariamì šveñtojo (šventõsios) ***, kurìs (kurì) visà širdimì mylėjo Krìstų ĩr visomìs jėgomìs tarnãvo žmonẽms.

Vad.: Visų žmonių Gélbėtojau Diẽve! Atgaivìnk sàvo Bažnýčioje pirmųjų krikščiónių dvãsią, kaĩ visì turẽjo víeną šìrdį ĩr víeną síelą. —

Visi: Meĩdžiam tavė, išklausýk mùs!

Vad.: Dõsniai paláimink vaikų ĩr jaunìmo áuklėtojus, teĩk jíems išmintiẽs, ištvermės ĩr kantrùmo. —

Vad.: Dangaũs dovanomìs atlýgink sveikãtos apsaugõs darbúotojams ùž jų pasiaukójamą dárbą. —

Vad.: Šveñtojo (Šventõsios) *** užtarimù leñgvink ligónių vargùs iř priimk juõs kaĩp ãtgailą ùž tautõs kaltès. —

Vad.: Mùms iř visiems žmonėms įkvėpk daugiaũ tarpùsavio supratìmo iř užúojautos. —

Kun.: Diẽve, dangaũs Tėve! Tegùl visadà šviẽčia tàvo taũtai kilnùs šventųjų pavyzdỹs, õ jų maldà tegù teĩkia pagálbą; jų globójami, šiañdien iš naũjo stójame į tàvo iř žmonių tarnýbą, melsdamì tàvo paláimos peř Krìstų, mũsų Viẽšpatį.

Visi: Ãmen.

ŠVENTIEJI MISIONIERIAI

Kun.: Brangíeji! Sù pasitikėjimu maldáukime gẽrąjį Diẽvą, kurìs sàvo Bažnýčiai yrà dãvęs uolių darbiniñkų iř mùms žavių pavyzdžių.

Vad.: Diẽve, visų žmonių Tėve! Pakviẽsk į sàvo Bažnýčią tavęs dár nepažįstančias tautàs. —

Visi: Meĺdžiam tavè, išklausýk mùs!

Vad.: Jėzau, pasáulio Atpirkėjau! Láimink, džiùgink iř gúosk misionieriùs, skleĩdžiančius tàvo šviẽsą iř méilę. —

Vad.: Šventóji Dvãsia, Diẽve, pažãdink daũg naujų pašaukìmų į mìsijų dárbą. —

Vad.: Víenas Trejýbėje Diẽve, suviẽnyk sàvo tìkinčiuosius iř nuskaĩstink, kàd peř juõs visì žmónės galėtų tavè pažinti. —

Vad.: Dúok, Diẽve, kàd klýstantieji iř nusidėjėliai pabùstų iš dvãsios miẽgo anksčiaũ, negù tù pašaũksi juõs į sàvo Teĩsmą. —

Kun.: Diẽve, mũsų Tẽve! Tàvo žõdžio šviesà išblãško nežiniõs ir̃ núodėmės tam̃są; stìprink mũsų ir̃ naujũjų krikščiónių tikẽjimą, kàd jókios aũdros neužgesintų tàvo įžiebtõs širdžių liepsnõs. Prãšome per̃ Krìstų, mũsų Viẽšpatį.

Visi: Ãmen.

ĮVAIRŪS ŠVENTIEJI I

Kun.: Brángūs bróliai ir̃ sẽserys, prisimindami šveñtąjį (-ąją) ***, (šventúosius *** ir̃ ***), prašýkime Viẽšpatį Diẽvą pagálbos pasèkti jõ (jõs, jų̃) gyvẽnimo pãvyzdžiu.

Vad.: Diẽve, padẽk žmonìjai išgir̃sti tàvo kvietìmą į̃ šventùmą. —

Visi: Prãšom tavẽ, Viẽšpatie!

Vad.: Diẽve, padẽk sàvo Bažnýčiai siekti tobulùmo. —

Vad.: Diẽve, sàvo šventųjų pãvyzdžiu pažãdink nusidėjėlius atgailóti. —

Vad.: Diẽve, padẽk mùms pasèkti šventųjų tikẽjimu, méile, pasiaukójimu. —

Vad.: Diẽve, suteĩk malónių, kurių̃ mùms meĩldžia šventíeji mũsų globė̃jai. —

Kun.: Visagãli Diẽve, pagélbėk mùms rūpestìngai sáugoti tikẽjimo malónę, ryžtìngai kratýtis núodėmių, nugalė̃ti visàs kliũtis ir̃ patèkti į̃ šventųjų draugiją. Prãšome per̃ Krìstų, mũsų Viẽšpatį.

Visi: Ãmen.

ĮVAIRŪS ŠVENTIEJI II

Kun.: Mylimíeji! Visì víena širdimì šaũkimės į̃ Gývojo Diẽvo Sũnų, kurìs brandìna sàvo Bažnýčią, kàd paruõštų sàvo Tẽvui Šventųjų Karalỹstę.

Vad.: Jėzau, visų šventųjų Vainike! Apšviėsk ir globók mūsų Šveñtąjį Tėvą ***, ùžtariant šiõs dienõs šventájam (-ajai) ***. —

Visi: Išgélbėk mùs, Viėšpatie!

Vad.: Paláimink tuõs valstýbių vadovùs, kuriė síekia tikrõs taikõs. —

Vad.: Nuõ Diėvo nutólusiam pasáuliui apréikšk savė peř Bažnýčią. —

Vad.: Dúok, kàd mókslo ir tèchnikos pažangà žmogaũs nepavérgtų, bèt jám tarnáutų. —

Vad.: Sàvo Bažnýčios atléidžiančia galià išvadúok mùs iš núodėmės vergìjos. —

Kun.: Viėšpatie Jėzau Krìstau, pripìldyk sàvo tikinčiųjų šìrdis sàvo pagúodos beĩ stiprýbės ir skãtink juõs tobulėti; suviėnyk ir pašvéntink visùs sàvo išpažinėjus, kàd šventõsios Bažnýčios veidė vìs ryškiaũ spindėtų tavà didýbė ir gerùmas. Tù gyvenì ir viešpatáuji peř ámžius.

Visi: Ãmen.

MININT MIRUSIUOSIUS I

Kurio nors šventojo dieną laikant Mišias už mirusiuosius, galima šventojo garbei skirtoje visuotinėje maldoje prieš paskutinį kreipinį įterpti vieną ar porą kreipinių iš šio ir tolesnio formuliaro. Taip pat galima šventųjų minėjimo (ne iškilmės ar šventės) dieną imti šį ar tolesnį visą formuliarą, pradžioje įterpus bent vieną kreipinį iš šventųjų garbei skirtų formuliarų.

Kun.: Bróliai ir sẽserys! Pasimeĩskime Diėvui, gailestingiáusiajam Tėvui, prašýdami gyvíems ir mìrusiems jõ tėviškos pagálbos.

Vad.: Amžinàsis Diėve, gailestingasis Tėve, stìprink prisikėlìmo ir ámžinojo gyvėnimo viltimì visùs tavė tikinčius žmónes. —

Visi: Prãšom tavė, Viėšpatie!

Vad.: Dúok visíems tavė tikintiems išvýsti põ mirtiẽs tàvo véido šviẽsą. —

Vad.: Nušlúostyk ãšaras visíems, kuriẽ dẽl sàvo mìrusiųjų gẽdi ir̃ liũdi. —

Vad.: Léisk ir̃ mùms draugė sù mìrusiais mũsų artimaĩsiais džiaũgtis tavimì dangujė per̃ ámžius. —

Vad.: Suteĩk nuoširdžiõs atgailõs malónę visíems mìrštantiesiems. —

Kun.: Viẽšpatie Diẽve, maloningasis Tẽve! Tavė karštaĩ melʼdžiame mìrusiems ámžinojo džiaũgsmo; kaĩp čià, žẽmėje, prìėmei juõs į̃ sàvo vaikų̃ eilės, taĩp teñ, dangujė, suteĩk jíems dãlį tar̃p išrinktų̃jų. Prãšome per̃ Krìstų, mũsų Viẽšpatį.

Visi: Ãmen.

MININT MIRUSIUOSIUS II

Kun.: Sù pasitikėjimu kreĩpiamės į̃ Jėzų Krìstų, sàvo kančià ir̃ prisikėlimù atidãriusį mùms dañgų.

Vad.: Viẽšpatie Jėzau Krìstau, mũsų mylėtojau, žãdink apsnũdusius, šaũk paklýdusius ir̃ kélk parpúolusius, kàd visì tàptų vertì tàvo karalỹstės džiaũgsmo. —

Visi: Krìstau, išgiř̃sk mùs! Krìstau, išklausýk mùs!

Vad.: Padėk sàvo Bažnýčiai skélbti visóms tautóms prisikėlimo ir̃ ámžinojo gyvẽnimo vìltį. —

Vad.: Pasigailėk karuosė ir̃ kovosė krìtusių, neláisvėje žùvusių ir̃ neláimėse mìrusių.—

Vad.: Priim̃k į̃ ámžinąjį džiaũgsmą mũsų tikėjimo brólį (sẽserį) ***, kuriám (kuriái) liepeĩ palìkti šį̃ pasáulį.—

Vad.: Visíems mìrusiems mũsų artimíesiems, draugáms ir̃ geradariáms suteĩk dangaũs láimę. —

Vad.: Stìprink visùs mùs, čià susiriñkusius, kàd mūsų tikėjimas nugalėtų skaũsmą, õ viltìs — liūdesį. —

Kun.: Viẽšpatie Jėzau Krìstau, tù esì čià sù mumìs, susiriñkusiais tàvo vardù, todẽl išklausýk mūsų maldàs ir̃ suteĩk, kõ prãšome gyvíesiems ir̃ mìrusiesiems. Tù gyvenì ir̃ viešpatáuji peř ámžius.

Visi: Ãmen.

PAPILDYMAS

Liepos 12 d.

PALAIMINTASIS JURGIS MATULAITIS

VYSKUPAS

Lietuvoje privalomas minėjimas

Pirmasis skaitinys Kol 1, 24—28

Ta paslaptis, kuri buvo paslėpta amžiams, dabar apreikšta šventiesiems

Ìš šveñtojo apãštalo Paũliaus láiško Kolosiẽčiams.

Bróliai!

Dabař àš džiaugiúosi sàvo kentėjimais ùž jùs ir̃ sàvo kū̃ne papìldau, kõ dár trū̃ksta Krìstaus vargáms dẽl jõ Kū̃no, kuris yrà Bažnýčia. Àš tapaũ jõs tarnù Diẽvo mán dúotu paskyrimù, kàd jùms pilnaĩ atskleĩsčiau Diẽvo žõdį, tą pãslaptį, kurì bùvo paslėptà ámžiams ir̃ kartóms, õ dabař apreikštà Diẽvo šventíesiems. Jíems Diẽvas panorėjo paskélbti, kokiẽ didelì šiõs paslaptiẽs garbẽs turtai skirtì pagónims, bū̃tent Krìstus jumysė — garbẽs vil-

tìs. Mẽs jį skélbiame, įspėdamì kiekvíeną žmõgų ir pamókydami kiekvíeną žmõgų sù visokeriópa išmintimì, kàd kiekvíeną žmõgų padarýtume tóbulą Krìstuje.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 39, 2 ir 4ab. 7—8a. 8b—9. 10 (P.: 8a ir 9a)

P. Štaĩ ateinù, õ Diẽve, výkdyti tàvo vãlios.

2 Viẽšpaties àš lauktė láukiau,
ir jìs priẽ manęs pasìlenkė meĩliai.
4 Į màno lūpas naũją gíesmę įdėjo —
gíesmę Diẽvui pagárbint. — **P.**

7 Táu nepatìko neĩ krùvinos aũkos, neĩ ãtnašos vaĩsių;
bèt atvėrei màno ausìs, kàd klausýtų.
8 Nenorėjai neĩ dẽginamų, neĩ atgailõs atnašų.
Tuomèt àš tariaũ: „Ateinù!“ — **P.**

Knỹgoje apiẽ manė parašýta:
9 „Diẽve, àš trókštu įvýkdyti tãvąją vãlią;
tàvo Teisýnas meilùs màno šìrdžiai“. — **P.**

10 Tàvo teisùmą paskélbiau susirinkìmui,
Viẽšpatie, tù žinaĩ, kàd àš netylėjau
lūpas sučiáupęs. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Plg. Lk 4, 18

P. Aleliùja. — Viẽšpats manė siuñtė,
nèšti gerõs naujíenos vargdiẽniams,
skélbti belaĩsviams išvadãvimo,
aklíesiems — regėjimo. — **P.** Aleliùja.

Evangelija Lk 10, 1—9. (10—12. 17—20)

Jūsų ramybė nužengs ant tų namų

+Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagaĩ Lùką.

Viẽšpats paskýrė dár kitùs septýniasdešimt dù mókinius iř išsiuntė juõs põ dù, kàd eĩtų pirmà jõ į visùs miestùs beĩ vietóves, kuř jìs pàts ketìno vỹkti.

Jìs sãkė jiems: „Pjūtìs didžiùlė, õ darbiniñkų mãža. Todẽl prašýkite pjūtiẽs šeimininką siųsti darbiniñkų į sàvo pjūtį. Keliáukite! Štaĩ àš siunčiù jùs lýg avinėliùs tarp vilkų. Nesinèškite pinigìnės, neĩ krẽpšio, neĩ autùvo iř niẽko kelyjè nesvéikinkite.

Į kuriuõs tìk namùs užeĩsite, pirmiáusia tařkite: ‚Ramýbė šiems namáms!' Iř jéi teñ gyveñs ramýbės veřtas žmogùs, jūsų ramýbė nužeñgs añt tų namų, õ jéi nè, — sugrįš pàs jùs.

Pasilìkite tuosè pačiuosè namuosè, válgykite iř gérkite, kàs dúodama, nès darbiniñkas veřtas sàvo ùžmokesčio. Nesikilnókite iš namų į namùs. Jéi nueĩsite į kurį nórs miẽstą iř jùs priimš, válgykite, kàs bùs jùms padẽta. Gýdykite tõ miẽsto ligónius iř sakýkite visiems: ‚Jùms prisiařtino Diẽvo karalỹstė!'

Õ jéigu užsùksite į tókį miẽstą, kuř jūsų nepriimš, išėję į aĩkštę, tařkite: ‚Mẽs jùms nukrãtome nètgi jūsų miẽsto dùlkes, prilìpusias priẽ mūsų kójų, bèt vìs tiek žinókite: Diẽvo karalỹstė jaũ čià!' Sakaũ jùms: ateĩs dienà, kaĩ Sodòmai bùs lengviaũ negù anám miẽstui".

Septýniasdešimt dù mokiniaĩ sugrįžo iř sù džiaugsmù kalbėjo: „Viẽšpatie, mùms paklūsta nèt dèmonai dẽl tàvo vařdo".

Õ Jėzus atsìliepė: „Mačiaũ šėtóną kaĩp žaĩbą kriñtantį iš dangaũs. Štaĩ àš sùteikiau jùms gãlią mìndžioti gyvatės beĩ skorpionùs iř visókią priešo galýbę, kàd niẽkas jùms nepakeñktų. Bèt jũs džiaũkitės nè tuõ, kàd dvãsios jùms pavaĩdžios; džiaũkitės, kàd jūsų vardaĩ įrašýti dangujè".

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

RODYKLĖS

Skaitinių rodyklė 559

Abėcėlinis švenčių sąrašas 567

Visuotinių maldų rodyklė 573

SKAITINIŲ RODYKLĖ

PIRMIEJI SKAITINIAI

Pr

1, 26—2,3 74
3, 9—15 244
3, 9—15.20 293
12, 1—4a 443
12, 1—7 294
28, 11—18 263

Iš

23, 20—23a 199
32, 7—14 363

Kun

19, 1—2. 17—19a 53, 444

Sk

21, 4—9 180

Įst

6, 3—9 445
10, 8—9 364, 446

Joz

8, 30—35 264

1 Sam

16,1b.6—13a 365

2 Sam

7, 1—5.8b—11.16 296
7, 4—5a.12—14a.16 59

1 Kar

3, 11—14 408
8, 22—23.27—30 274
19, 4—9a.11—15a 447
19, 16b.19—21 449

1 Krn

15, 3—4.15—16; 16,1—2 152, 297

2 Krn

5, 6—8a.9c—10.13b—14; 6,1—2 275
24, 17—22 330

Neh

8, 1—4a.5b—6.8—10 261

Tob

8, 4—7 450
12, 6—13 451

Jdt

8, 2—8 453

Est

13, 8—14.17 454

1 Mak

4, 52—59 266

2 Mak

6, 18.21.24—31 331
7, 1—2.9—14 334
7, 1.20—23.27b—29 333

Pat

2, 1—9 124
8, 22—31 299
31, 10—13.19—20.30—31 456

Gg

3, 1—4a 127
8, 6—7 431

Išm

3, 1—9 336
7, 7—10.15—16 409

Sir

2, 7—11 457
3, 17—24 458
15, 1—6 410

24, 1—4.8—12 300
26, 1—4.13—16 167, 459
39, 6—10 411
44, 1.10—15 133
51, 1—8 327

Iz

6, 1—8 367
6, 9—11 304
7, 10—14; 8, 10 63, 301
9, 1—3.5—6 161, 230, 303
49, 1—6 106
52, 7—10 369
56, 1.6—7 277
58, 6—11 461
61, 1—3a 370
66, 10—14c 47, 197

Jer

1, 4—9 371
1, 4—10 103
1, 17—19 172
20, 7—9 462

Ez

3, 16—21 140, 372
34, 11—16 373
43, 1—2.4—7a 278
47, 1—2.8—9.12 223

Dan

7, 9—10.13—14 143, 192

Oz

2, 16b.17b.21—22 432

Mch

5, 1—4a 176, 305
6, 6—8 463

Sof

2, 3; 12—13 464
3, 14—18 88

Zch

2, 14—17 307

Mal

3, 1—4 40

Apd

1, 12—14 308
1, 15—17.20—26 82
2, 14a.22—24.32—36 412
2, 42—47 267
3, 1—10 111
4, 8—12 85
4, 32—35 466
6, 8—10; 7, 54—59 250
7, 44—50 279
7, 55—60—8,1 339
9, 1—22 33
11, 21b—26; 13.1—3 97
12, 1—11 114
13, 26—33 414
13, 46—49 375
20, 17—18a.28—32.36 376
22, 3—16 32
26, 19—23 377
28, 11—16.30—31 233

Rom

8, 1—4 139
8, 22—27 206
8, 31b—39 117
10, 9—18 237
12, 9—16b 89

1 Kor

1, 18—25 94, 215
1, 26—31 190
2, 1—10a 248
6, 13c—15a.17—20 122
9, 16—19.22—23 239
10, 31—11,1 137
12, 31—13,13 472
15, 1—8 79

2 Kor

4, 7—15 131
5, 14—17 128
5, 14—20 25

8, 9—15 101
9, 6—10 148

Gal

2, 19—20 44
6, 14—18 201

Ef

2, 19—22 120, 217
3, 14—19 158, 208, 228
4, 1—7.11—13 187

Fil

3, 17—4,1 210

Kol

3, 14—15.17.23—24 75

1 Tes

2, 2b—8 159

2 Tim

1, 1—8 36
1, 13—14 — 2,1—3 241
2, 22b—26 109
3, 14—17 194
4, 10—17a 212

Tit

1, 1—5 37

Žyd

5, 7—9 182

1 Pt

1, 8—12 104
5, 1—4 49
5, 5b—14 69

1 Jn

1, 1—4 253
1, 5 — 2,2 71, 255
2, 18—25 27
4, 7—16 169
5, 1—5 77

Apr

2, 8—11 51
3, 14b.20—22 467
7, 2—4.9—14 219
7, 9—17 340
8, 3—4 269
11, 19a; 12,1.3—6a.10ab 154, 309
12, 7—12a 193
12, 10—12a 342
19, 1.5—9a 433, 468
21, 1—5a 280, 311, 435
21, 9b—14 164, 282

ANTRIEJI SKAITINIAI

Apd

13, 22—26 107

Rom

4, 13.16—18.22 60
5, 1—5 344
5, 12.17—19 312
8, 26—30 470
8, 28—30 176, 313
8, 31b—39 345
12, 3—13 378

1 Kor

1, 18—25 380, 415
1, 26—31 471
2, 1—10a 416
2, 10b—16 418
3, 9b—11.16—17 224, 283
4, 1—5 381
7, 25—35 436
9, 16—19.22—23 382
10, 16—21 270
12, 31 — 13,13 472

15, 20—26 155
15, 54—57 153

2 Kor

3, 1—6a 384
4, 1—2.5—7 385
4, 7—15 347
5, 14—20 386
6, 4—10 348
10, 17 — 11,2 438, 474

Gal

1, 11—20 112
2, 19—20 475
4, 4—7 231, 315
6, 14—16 476

Ef

1, 3—6.11—12 245, 316
2, 19—22 284
3, 8—12 419
3, 14—19 477
4, 1—7.11—13 388, 420
6, 10—13.18 478

Fil

2, 6—11 181
3, 8—14 54, 480
4, 4—9 481

Kol

1, 24—29 389, 554
3, 12—17 483

1 Tes

2, 2b—8 390

1 Tim

5, 3—10 484

2 Tim

1, 13—14; 2,1—3 392, 422
2, 8—13; 3,10—12 249
4, 1—5 393, 423
4, 6—9.17—18 116
5, 3—10 484

Žyd

2, 14—18 41
10, 32—36 351
10, 4—10 64
12, 18—19.22—24 285
13, 8—15 270

Jok

1, 2—4.12 352
2, 14—17 486

1 Pt

2, 4—9 287
3, 1—9 487
3, 14—17 353
4, 7b—11 488
4, 12—19 354
5, 1—4 394

2 Pt

1, 16—19 144

1 Jn

3, 1—3 220
3, 13—18 490
4, 7—16 491
5, 1—5 355, 493

ATLIEPIAMOSIOS PSALMĖS IR GIESMĖS

1 464, 493
12 177
14 53, 44, 448, 474, 489
15 202, 249, 350, 365, 379, 384, 392, 443, 447, 450, 463, 466, 473, 475

18 80, 112, 170, 188, 207, 217, 238, 242, 410, 413, 417, 421, 423, 482
22 49, 209, 229, 374, 388, 395, 467
23 40, 220
30 52, 123, 183, 251, 331, 335, 339, 346, 355
33 95, 115, 125, 138, 210, 332, 342, 345, 352, 455, 465, 479, 483
36 78, 110, 249, 408, 412, 414, 416, 420
39 63, 86, 102, 368, 476
44 155, 299, 301, 310, 315, 433, 435, 437
45 224
62 128
70 104, 172
77 181
83 265, 275, 277, 281, 284
88 59, 70, 160, 366, 370, 382
89 75
90 199
94 264, 280, 287
95 37, 240, 369, 372, 380, 383, 391, 393
96 143, 253
97 98, 234, 245
102 26, 72, 452, 478
105 364
109 28, 377
111 149, 191, 446, 458, 461, 486, 490
112 83, 162, 231, 298, 303, 306, 314, 492
116 35, 120, 141, 216, 373, 375, 378, 390
117 268, 286, 387
118 139, 195, 262, 386, 411, 419, 422, 470, 481
121 267, 269, 282, 285
123 118, 256, 334, 338, 341, 347, 351, 354
125 45, 132, 337, 343, 356
127 451, 460, 488
130 158, 168, 197, 454, 457, 459, 472, 485
131 134, 153
137 194
138 107
144 165, 213
148 431, 434, 438
1 Sam 2,1.4—8 297, 302, 305, 313
1 Krn 29,10—12 276, 278
Jdt 13,23b—25 47, 294 311
Iz 12,2—6 90
Lk 1,46—55 295, 307, 309, 316

POSMELIAI PRIEŠ EVANGELIJĄ

2 Krn

7, 16 225, 290

Ps

67, 20 76
83, 5 61
102, 21 194, 200
117, 26a ir 27a 252

Ez

37, 27 271

Mt

4, 19 238
5, 3 494, 502, 510, 515, 517
5, 6 499
5, 8 503

5, 10 78, 119, 173, 357, 358
5, 16 424
7, 8 289
11, 25 198, 202, 497, 509, 510
11, 28 221
16, 18 50, 116, 288
17, 5c 144
19, 3—12 439
23, 9.10b 171
23, 9a.10b 397, 427
23, 11.12b 500
28, 19a.20b 45, 99, 240, 398, 400

Mk

1, 17 396, 399, 401

Lk

1, 17 105
1, 28.42 162, 204, 246, 321
1, 45 90, 319, 322, 328
1, 76 108
2, 19 92, 324, 326
2, 25 134
2, 32 41
4, 18—19 141, 402
11, 28 153, 320, 327
21, 36 516

Jn

1, 7 105
1, 14ab 64
1, 49b 165
4, 24 272
6, 63b ir 68b 425
8, 12b 135, 149, 168, 495, 513
8, 31b—32 29
8, 31b—32a 501, 508
10, 14 395, 404, 406
13, 34 55, 56, 226, 503, 506, 512, 519
14, 23 441, 496, 505, 514
14, 6b ir 9c 80
15, 9b.5b 498, 518, 520
15, 5 429
15, 15b 403, 405
15, 16 35, 84, 132, 213
17, 19 362
20, 29 121
21, 17 113

Apd

16, 14b 426

1 Kor

1, 23—24 70

Žyd

13, 8 273

Jok

1, 12 211, 358, 360

1 Pt

4, 14 359

Apr

21, 3 291

Garbiname tave, Viešpatie Jėzau Kristau 182
Ji yra protinga mergaitė 440
Laiminga Mergelė Marija: ji ir nemirusi 185, 232, 329
Laiminga Mergelė Marija, kuri dėmėjosi 324, 326
Laiminga tu..., įtikėjusi 319, 322, 328
Marija paimta į dangų 156
Pasakyk mums, Marija 129
Sėkla yra Dievo žodis 428
Tave, Dieve, garbinam 189, 218, 234, 254, 256, 361
Tu laiminga, šventoji Mergele Marija 177, 317, 323, 325

EVANGELIJOS

Mt

1, 16.18—21.24a 61
1, 18—23 178, 318
2, 13—15.19—23 319
2, 13—18 256
4, 18—22 238
5, 1—12a 221, 494
5, 13—16 495
5, 12—19 424
5, 23—24 271
7, 21—29 425
7, 71—27 496
9, 9—13 189
9, 15—10 142
9, 35—38 396
10, 7—13 99
10, 17—22 252, 357
10, 22—25a 78
10, 28—33 358
10, 34—39 359
11, 25—30 202, 497
12, 46—50 320
13, 16—17 134
13, 44—46 498
13, 47—52 426
13, 54—58 76
14, 22—33 234
16, 13—19 50, 116, 288, 396
16, 24—27 499
17, 1—9 145
18, 1—4 198
18, 1—5 500
18, 1—5.10 200
19, 3—12 439, 501
19, 16—21 29
19, 27—29 502
20, 20—28 132
22, 34—40 503
23, 8—12 171, 397, 427
24, 4—13 119
25, 14—23 505
25, 1—13 440, 504
25, 31—40 56, 226, 507
28, 16—20 45, 398

Mk

1, 14—20 399
3, 31—35 508
4, 1—9.13—20 428
6, 17—29 173
9, 2—10 145
9, 34—37 509
10, 13—16 510
10, 17—27 511
16, 15—18 35
16, 15—20 70, 240, 400

Lk

1, 5—17 105
1, 26—28 163
1, 26—38 65, 209, 246, 321
1, 39—47 322
1, 39—56 90, 156
1, 57—68.80 108
2, 1—14 323
2, 15b—19 324
2, 22—40 42
2, 27—35 325
2, 33—35 186
2, 41—51a 61, 92
2, 41—52 326
5, 1—11 401
6, 12—19 218
6, 27—38 512
6, 43—45 430
7, 11—17 169
9, 23—26 359
9, 28b—36 146
9, 57—62 513
10, 1—9 213, 402, 555
10, 38—42 136, 442, 514

11, 27—28 154, 327
12, 32—34 515
12, 35—40 516
14, 25—33 517
19, 1—10 289
22, 24—30 403

Jn

1, 45—51 165
1, 47—51 194
2, 1—11 328
2, 13—22 225, 290
3, 13—17 182
4, 19—24 272
10, 11—16 404
10, 22—30 291
11, 19—27 135
12, 24—26 150, 211, 360
12, 31—36a 273
14, 6—14 80
15, 1—8 518
15, 9—17 55, 84, 405, 519
15, 18—21 361
17, 11b—19 362
17, 20—26 520
19, 25—27 185, 232, 329
20, 1—8 254
20, 1.11—18 129
20, 24—29 121
21, 1.15—17 406
21, 15—19 113

ABĖCĖLINIS ŠVENČIŲ SĄRAŠAS

Achilas ir Nerėjas, kankiniai, gegužės 12 81
Agnietė, mergelė, kankinė, sausio 21 31
Agota, mergelė, kankinė, vasario 5 44
Albertas Didysis, vyskupas, Bažnyčios mokytojas, lapkričio 15 .. 228
Alfonsas Marija Liguoris, vyskupas, Bažnyčios mokytojas, rugpjūčio 1 139
Aloyzas Gonzaga, vienuolis, birželio 21 100
Ambraziejus, vyskupas, Bažnyčios mokytojas, gruodžio 7 243
Andriejus, apaštalas, lapkričio 30 237
Andriejus Kim Taegonas ir kiti Korėjos kankiniai, rugsėjo 20 .. 187
Angelai Sargai, spalio 2 199
Angelė Meriči, mergelė, sausio 27 187
Ansgaras, vyskupas, vasario 3 43
Antanas, arbatas, sausio 17 29
Antanas Marija Klaretas, vyskupas, spalio 24 216
Antanas Marija Zakarijas, kunigas, liepos 5 122
Antanas Paduvietis, kunigas, Bažnyčios mokytojas, birželio 13 .. 100
Anzelmas, vyskupas, Bažnyčios mokytojas, balandžio 21 68
Apreiškimas, Viešpaties, kovo 25 63
Apsilankymas, Švč. Mergelės Marijos, gegužės 31 89
Atanazas, vyskupas, Bažnyčios mokytojas, gegužės 2 77
Atsimainymas, Kristaus, rugpjūčio 6 143
Augustinas, vyskupas, Bažnyčios mokytojas, rugpjūčio 28 169
Augustinas Kenterberietis, vyskupas, gegužės 27 88

Baltramiejus, apaštalas, rugpjūčio 24 164
Barnabas, apaštalas, birželio 11 97
Bazilijus Didysis ir Grigalius Nazianzietis, vyskupai, Bažnyčios mokytojai, sausio 2 25
Beda Garbingasis, kunigas, Bažnyčios mokytojas, gegužės 25 87
Benediktas, abatas, Europos globėjas liepos 11 124
Bernardas, abatas, Bažnyčios mokytojas, rugpjūčio 20 159
Bernardinas Sienietis, kunigas, gegužės 20 85
Blažiejus, vyskupas, kankinys, vasario 3 43
Bonaventūras, vyskupas, Bažnyčios mokytojas, liepos 15 126
Bonifacas, vyskupas, kankinys, birželio 5 96
Brigita, vienuolė, liepos 23 130
Brunonas, kunigas, spalio 6 203
Brunonas, Bonifacas, vyskupas, kankinys, liepos 12 125

Cecilija, mergelė, kankinė, lapkričio 22 236

Damazas, popiežius, gruodžio 11 247
Damijonas ir Kozmas, kankiniai, rugsėjo 26 190
Dionizas, vyskupas, kankinys, ir jo draugai, kankiniai, spalio 9 .. 205
Domininkas, kunigas, rugpjūčio 8 148

Efremas, diakonas, Bažnyčios mokytojas, birželio 9 97
Elzbieta Portugalė, liepos 4 122
Elzbieta Vengrė, vienuolė, lapkričio 17 232
Euzebijus Vercelietis, vyskupas, rugpjūčio 2 140
Fabijonas, popiežius, kankinys, sausio 20 30
Felicita ir Perpetua, kankinės, kovo 7 56
Fidelis Sigmaringietis, kunigas, kankinys, balandžio 24 68

Gabrielius, Mykolas ir Rapolas, arkangelai, rugsėjo 29 192
Gertrūda, mergelė, lapkričio 16 228
Grabnyčios — Kristaus Paaukojimas, vasario 2 40
Grigalius Didysis, popiežius, Bažnyčios mokytojas, rugsėjo 3 175
Grigalius VII, popiežius, gegužės 25 87
Grigalius Nazianzietis ir Bazilijus Didysis, vyskupai, Bažnyčios mokytojai, sausio 2 25

Henrikas, liepos 13 126
Hiliaras, vyskupas, Bažnyčios mokytojas, sausio 13 27

Ignacas Lojola, kunigas, liepos 31 137
Ignotas Antiochietis, vyskupas, kankinys, spalio 17 210
Ipolitas, kunigas, kankinys, ir Poncijonas, popiežius, kankinys, rugpjūčio 13 151
Ireniejus, vyskupas, kankinys, birželio 28 109
Išaukštinimas, šv. Kryžiaus, rugsėjo 14 180
Izaokas Žogas ir Jonas de Brebefas, kunigai, kankiniai, ir jų draugai, kankiniai, spalio 19 214
Izidorius, vyskupas, Bažnyčios mokytojas, balandžio 4 66

Jadvyga, vienuolė, spalio 16 208
Januarijus, vyskupas, kankinys, rugsėjo 19 187
Jeronimas, kunigas, Bažnyčios mokytojas, rugsėjo 30 195
Jeronimas Emilijanis, vasario 8 46

Jėzus Kristus, mūsų Viešpats:
— Apreiškimas, kovo 25 63
— Atsimainymas, rugpjūčio 6 143
— Kryžiaus Išaukštinimas, rugsėjo 14 180
— Laterano bazilikos Pašventinimas, lapkričio 9 223
— Paaukojimas (Grabnyčios), vasario 2 40

Joakimas ir Ona, Švč. M. Marijos tėvai, liepos 26 133
Joana Pranciška Šantalietė, vienuolė, gruodžio 12 247

Jokūbas, apaštalas, liepos 25 131
Jokūbas ir Pilypas, apaštalai, gegužės 3 79
Jonas, apaštalas, evangelistas, gruodžio 27 253
Jonas I, popiežius, kankinys, gegužės 18 85
Jonas Auksaburnis, vyskupas, Bažnyčios mokytojas, rugsėjo 13 .. 179
Jonas Boskas, kunigas, sausio 31 39
Jonas de Brebefas ir Izaokas Žogas, kunigai, kankiniai ir jų draugai, kankiniai, spalio 19 214
Jonas Damaskietis, kunigas, Bažnyčios mokytojas, gruodžio 4 241
Jonas (Dievo), vienuolis, kovo 8 56
Jonas Eudas, kunigas, rugpjūčio 19 158
Jonas Fišeris, vyskupas, kankinys, ir Tomas Moras, kankinys, birželio 22 102
Jonas Kapestranas, kunigas, spalio 23 216
Jonas Kentietis, kunigas, gruodžio 23 250
Jonas Krikštytojas:
— Gimimas, birželio 24 103
— Nukankinimas, rugpjūčio 29 172
Jonas (Kryžiaus), kunigas, Bažnyčios mokytojas, gruodžio 14 248
Jonas Leonardis, kunigas, spalio 9 205
Jonas Marija Vianėjus, kunigas, rugpjūčio 4 140
Jonas Salietis, kunigas, balandžio 7 67
Judas ir Simonas, apaštalai, spalio 28 217
Juozapas, Švč. M. Marijos Sužadėtinis:
— Darbininkas, gegužės 1 74
— Iškilmė, kovo 19 59
Juozapas Kalasantas, kunigas, rugpjūčio 25 166
Juozapatas, vyskupas, kankinys, lapkričio 12 227
Jurgis, kankinys, antrasis Lietuvos globėjas, balandžio 23 68
Jurgis Matulaitis, vyskupas, liepos 12 554
Justinas, kankinys, birželio 1 94

Kajetonas, kunigas, rugpjūčio 7 147
Kalikstas I, popiežius, kankinys, spalio 14 206
Kamilas Lelietis, kunigas, liepos 14 126
Karolis Boromiejus, vyskupas, lapkričio 4 222
Karolis Luanga ir jo draugai, kankiniai, birželio 3 96
Kazimieras, pirmasis Lietuvos globėjas, kovo 4 53
— Relikvijų pagerbimas, rugpjūčio 26 167
Kiprijonas, vyskupas ir Kornelijus, popiežius, kankiniai, rugsėjo 16 186
Kirilas Aleksandrietis, vyskupas, Bažnyčios mokytojas, birželio 27 109
Kirilas Jeruzalietis, vyskupas, Bažnyčios mokytojas, kovo 18 58
Kirilas, vienuolis, ir Metodijus, vyskupas, vasario 14 48
Klara, mergelė, rugpjūčio 11 150
Klemensas I, popiežius, kankinys, lapkričio 23 236

Kolumbanas, abatas, lapkričio 23 236
Kornelijus, popiežius, ir Kiprijonas, vyskupas, kankiniai, rugsėjo 16 186
Kotryna Sienietė, mergelė, Bažnyčios mokytoja, balandžio 29 71
Kozmas ir Damijonas, kankiniai, rugsėjo 26 190
Kryžiaus Išaukštinimas, rugsėjo 14 170
Laterano bazilikos Pašventinimas, lapkričio 9 223
Laurynas, diakonas, kankinys, rugpjūčio 10 148
Laurynas Brindizietis, kunigas, Bažnyčios mokytojas, liepos 21 127
Leonas Didysis, popiežius, Bažnyčios mokytojas, lapkričio 10 226
Liucija, mergelė, kankinė, gruodžio 13 248
Liudvikas, rugpjūčio 25 166
Lukas, evangelistas, spalio 18 212

Maksimilijonas Marija Kolbė, kunigas, kankinys, rugpjūčio 14 .. 151
Marcelinas ir Petras, kankiniai, birželio 2 95
Margarita Škotė, lapkričio 16 228
Margarita Marija Alakok, mergelė, spalio 16 208
Marija, Švenčiausioji Mergelė:
— Apsilankymas, gegužės 31 89
— Apsireiškimas Lurde, vasario 11 47
— Gailestingumo Motina 230
— Bazilikos Pašventinimas (Snieginė), rugpjūčio 5 142
— Ėmimas į dangų (Žolinė) rugpjūčio 15 152
— Gimimas, rugsėjo 8 176
— Karalienė, rugpjūčio 22 161
— Nekaltasis Prasidėjimas, gruodžio 8 244
— Nekaltoji Širdis, trečiasis šeštadienis po Sekminių 92
— Paaukojimas, lapkričio 21 235
— Rožančinė, spalio 7 203
— Sopulingoji, rugsėjo 15 182
— Škaplierinė, liepos 16 127

Marija Goreti, mergelė, kankinė, liepos 6 122
Marija Magdalietė, liepos 22 127
Marija Magdalena de Paci, mergelė, gegužės 25 87
Martynas I, popiežius, kankinys, balandžio 13 67
Martynas, vyskupas, lapkričio 11 226
Martynas Poresas, vienuolis, lapkričio 3 222
Matas, apaštalas, evangelistas, rugsėjo 21 188
Metodijus, vyskupas, ir Kirilas, vienuolis, vasario 14 48
Mikalojus, vyskupas, gruodžio 6 242
Mirusiųjų diena (Vėlinės), lapkričio 2 222
Mykolas, Gabrielius ir Rapolas, arkangelai, rugsėjo 29 192
Monika, rugpjūčio 27 167

Morkus, evangelistas, balandžio 25 69
Morta, liepos 29 135

Nekaltieji Vaikeliai, kankiniai, gruodžio 28 255
Nerėjas (Nerijus) ir Achilas, kankiniai, gegužės 12 81
Norbertas, vyskupas, birželio 6 96

Ona ir Joakimas, Švč. M. Marijos tėvai, liepos 26 133

Pankratas, kankinys, gegužės 12 82
Patrikas, vykupas, kovo 17 58
Paulinas Nolietis, vyskupas, birželio 22 101
Paulius, apaštalas:
— Atsivertimas, sausio 25 32
— Bazilikos Pašventinimas, lapkričio 18 233
— Iškilmė, birželio 29 111
Paulius (Kryžiaus), kunigas, spalio 19 215
Paulius Mikis ir jo draugai, kankiniai, vasario 6 44
Perpetua ir Felicita, kankinės, kovo 7 56
Petras, apaštalas:
— Bazilikos (Vatikano) Pašventinimas, lapkričio 18 233
— Iškilmė, birželio 29 111
— Sostas, vasario 22 49
Petras Auksažodis, vyskupas, Bažnyčios mokytojas, liepos 30 137
Petras Damijanis, vyskupas, Bažnyčios mokytojas, vasario 21 48
Petras Kanizijus, kunigas, Bažnyčios mokytojas, gruodžio 21 250
Petras Šanelis, kunigas, kankinys, balandžio 28 71
Petras ir Marcelinas, kankiniai, birželio 2 95
Pijus V, popiežius, balandžio 30 73
Pijus X, popiežius, rugpjūčio 21 159
Pilypas ir Jokūbas, apaštalai, gegužės 3 79
Pilypas Néris, kunigas, gegužės 26 88
Polikarpas, vyskupas, kankinys, vasario 23 51
Poncijonas, popiežius, kankinys, ir Ipolitas, kunigas, kankinys, rugpjūčio 13 151
Pranciška Romietė, vienuolė, kovo 9 57
Pranciškus Asyžietis, spalio 4 201
Pranciškus Ksaveras, kunigas, gruodžio 3 239
Pranciškus Paulietis, atsiskyrėlis, balandžio 2 66
Pranciškus Salezas, vyskupas, Bažnyčios mokytojas, sausio 24 31

Raimundas Penjafortietis, kunigas, sausio 7 25
Rapolas, Mykolas ir Gabrielius, arkangelai, rugsėjo 29 192
Robertas Belarminas, vyskupas, Bažnyčios mokytojas, rugsėjo 17 187
Romos Bažnyčios pirmieji kankiniai, birželio 30 117

Romualdas, abatas, birželio 19 100
Rožė Limietė, mergelė, rugpjūčio 23 164

Sebastijonas, kankinys, sausio 20 30
Septyni Steigėjai, Švč. M. Marijos tarnų ordino, vasario 17 48
Sikstas II, popiežius, ir jo draugai, kankiniai, rugpjūčio 7 147
Silvestras I, popiežius, gruodžio 31 257
Simonas ir Judas, apaštalai, spalio 28 217
Skolastika, mergelė, vasario 10 46
Stanislovas, vyskupas, kankinys, balandžio 11 67
Steponas, pirmasis kankinys, gruodžio 26 250
Steponas Vengras, rugpjūčio 16 157

Teresė, Kūdikėlio Jėzaus, mergelė, spalio 1 197
Teresė, Jėzaus (Avilietė), mergelė, Bažnyčios mokytoja, spalio 15 206
Timotiejus ir Titas, vyskupai, sausio 26 36
Titas ir Timotiejus, vyskupai, sausio 26 36
Tomas, apaštalas, liepos 3 120
Tomas Akvinietis, kunigas, Bažnyčios mokytojas, sausio 28 38
Tomas Beketas, vyskupas, kankinys, gruodžio 29 257
Tomas Moras, kankinys, ir Jonas Fišeris, vyskupas, kankinys, birželio 22 102
Turibijus Mongrovietis, vyskupas, kovo 23 62

Vaclovas, kankinys, rugsėjo 28 192
Vaikeliai, Nekaltieji, kankiniai, gruodžio 28 255
Vėlinės — Mirusiųjų diena, lapkričio 2 222
Vincentas, diakonas, kankinys, sausio 22 31
Vincentas Fereras, kunigas, balandžio 5 66
Vincentas Paulietis, kunigas, rugsėjo 27 190
Visi Šventieji, lapkričio 1 219

Žolinė — Švč. M. Marijos Ėmimas į dangų, rugpjūčio 15 152

VISUOTINIŲ MALDŲ RODYKLĖ

Atskiroms iškilmėms ir šventėms

Kristaus Paaukojimas (II.2) 525
Šv. Kazimieras (III.4) 526
Šv. Juozapas (III.19) 526
Viešpaties Apreiškimas (III.25) 527
Šv. Jonas Krikštytojas (VI.24) 528
Šv. apaštalai Petras ir Paulius (VI.29) 529
Kristaus Atsimainymas (VIII.6) 529
Švč. M. Marijos Ėmimas į dangų (Žolinė, VIII.15) 530
Švč. M. Marijos Gimimas (Šilinė, IX.8) 531
Šv. Kryžiaus Išaukštinimas (IX.14) 532
Šventieji angelai (IX.29, X.2) 532
Visi Šventieji (XI.1) 533
Švč. M. Marija, Gailestingumo Motina (XI.16) 534
Švč. M. Marijos Nekaltasis Prasidėjimas (XII.8) 535
Šv. Steponas (XII.26) 536

Įvairioms šventėms ir minėjimams

Bažnyčios pašventinimo metinės 537
Švč. Mergelė Marija 538
Švč. M. Marija, Bažnyčios Motina 538
Šventieji apaštalai 539
Šventieji evangelistai 540
Šventieji kankiniai 541
Šventosios kankinės 542
Šventieji popiežiai 543
Šventieji Bažnyčios mokytojai 543
Šventieji vyskupai 544
Šventieji kunigai 545
Šventosios mergelės 546
Šventieji vyrai 547
Šventosios moterys 547
Šventieji vienuoliai 548
Šventieji labdariai ir auklėtojai 549
Šventieji misionieriai 550

Įvairūs šventieji I 551
Įvairūs šventieji II 551
Minint mirusiuosius I 552
Minint mirusiuosius II 553

TURINYS

Dekretai 5
Įvedamosios pastabos 7
Visuotinis Romos kalendorius 9
Santrumpų rodyklė 21

Skaitiniai atskiriems šventiesiems

Sausis 25
Vasaris 40
Kovas 53
Balandis 66
Gegužė 74
Birželis 94
Liepa 120
Rugpjūtis 139
Rugsėjis 175
Spalis 197
Lapkritis 219
Gruodis 239

Bendrieji skaitiniai

Bažnyčios pašventinimui
Bažnyčios pašventinimo dienai 261
Altoriaus pašventinimui 263
Bažnyčios pašventinimo metinėms 274

Bendrieji Švenčiausiajai Mergelei Marijai 293

Bendrieji ganytojams 363

Bendrieji Bažnyčios mokytojams 408

Bendrieji mergelėms 431

Bendrieji įvairiems šventiesiems 443

Skaitiniai votyvinėms šventųjų Mišioms 521

Priedas. Visuotinės maldos 523

Rodyklės
Skaitinių rodyklė 559
Abėcėlinis švenčių sąrašas 567
Visuotinių maldų rodyklė 573

РИМСКИЙ МИССАЛ, т. VII
ЧТЕНИЯ В ЧЕСТЬ СВЯТЫХ
На литовском языке
Издание Литовского Р.-К. Епископата

K. Poželos spaustuvė, Kaunas, Gedimino g. 10
Užsak. Nr. 580.